

శ్రీవివేకానందసంపూర్ణగ్రంథావళి

[శతతమ జన్మదినోత్సవ ప్రచురణము]

తొమ్మిదవ సంపుటము

శ్రీ రామ కృష్ణ మఠము
మైలాపూరు : : మద్రాసు - 4

మదరాసు శ్రీరామకృష్ణమఠాధ్యక్షునిచే ప్రకటింపబడి

1814931

సంపాదకుడు:

అచార్య శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలముగారు

C. 10299

శోలికూర్పు—3,300

నవంబరు, 1963

51765

సర్వస్వామ్యసంకలితము

అట్టబైండు వెల : రూ. 5.00

కాలికోబైండు .. రూ. 6.50

శ్రీ వివేకానంద సంపూర్ణగ్రంథావళి

[శతతమ జన్మదినోత్సవ ప్రచురణము]

తొమ్మిదవ సంపుటము

విజ్ఞప్తి

శ్రీవివేకానందస్వాముల రచనలును ఉపన్యాసములును అద్భుతశక్తిమంతములు, భక్త్యాదర్శపరిపూర్ణములు. చదివినవారి డెండములలో శాశ్వతస్థానమును అవి సంతరించుకొనును. వానిని చదివిన పిమ్మట ఎందఱో ఆదర్శదేశభక్తులైరి. ఎందఱో సర్వ సంగపరిత్యాగ మొనర్చి తమ జీవితములను మానవసేవ కంకిత మొనర్చుకొనిరి. ప్రతిమానవుడును బలవంతుడుగను ధీరుడుగను ఉండవలె ననుట స్వామిజీ కోరిక. ముఖ్యముగ ప్రస్తుతపరిస్థితు లలో ప్రతిభారతీయునకును మాతృదేశగౌరవమును అప్రధృష్టముగ నిలుపుటకు ధైర్యమును బలమును దేశభక్తియు ఎంతైనను అవశ్యకములు. ఈసమయమున స్వామిజీ శంఖారావమును-జీవన ప్రదమగు సందేశమును—మనదేశమున ఇంటింటికి అందజేయుట అవశ్యకర్తవ్యము. ఆఉద్దేశముతోనే స్వామిజీశతతమజయంతి మహోత్సవప్రణాళికలో ఒకఅంగముగా ఆంగ్లమున ఎనిమిది సంపుటములుగా నున్న సంపూర్ణగ్రంథావళిని విషయానుగుణముగ విభజించి ప్రాంతీయభాషలలో అనువదించించి పది సంపుటములుగా ప్రకటించుచున్నాము. ప్రభుకృపచే తెలుగులో ఎనిమిది సంపుటములు ఇంతకుపూర్వమే వెలువడుపగలిగితిమి. ఇది తొమ్మిదవసంపుటము. దీనిలోను దీనికి తర్వాతి సంపుటములోను స్వామిజీ లేఖలు పొందుపఱుపబడియున్నవి. 1888 నుండి 1895 వఱకు వ్రాయబడిన లేఖలు ఇందులో నున్నవి. 1896 నుండి 1902 వఱకు వ్రాయబడినవి పదవసంపుటములో అచిర కాలములోనే వెలువడగలవు.

లేఖలందు వ్రాసినవారి మనస్సు ప్రతిఫలించును. ముఖ్యముగా ఆంతరంగికులకు వ్రాసిన జాబులలో భావములు నిర్నిరోధముగ వెలువడును. వానిని బట్టి రచయిత మనఃపరిణతిని వికాస

మును ఆంతరచరిత్రమును మనము గ్రహింపగల్గుదుము. మహానీయులు వారి ఆంతరంగికులకు వ్రాసిన లేఖలను గనుటకై లోకులు విశ్వులు లూలు కిదే కారణము. వేఱుమార్గములలో తెలియ శక్యముగాని ఆమహానీయుల జీవితచరిత్రాంశములు వారి లేఖల వలన తెలియనగును. అట్టి విలువలో శ్రీవివేకానందస్వాముల లేఖలు అప్రతిమానములు. చదువరి జీవితములో మహత్తర పరిణామమును గల్గించు దివ్యశక్తి ఈ లేఖలలో ప్రతివాక్యమునందున్న దనుట స్వభావోక్తి.

శ్రీచిరంతనానందస్వాములయు ఆచార్య శ్రీ జొన్నలగడ్డ సత్యనారాయణమూర్తిగారియు అనువాదములను యథావసరముగ వినియోగించుకొని ఈ సంపుటమునకు సంపాదకులైన శ్రీమాన్ నేలటూరి భక్తవత్సలముగారే ఇందలి లేఖలలో అత్యధిక భాగమును తెలిగించియున్నారు. ఈ మువ్వరికిని మేము కృతజ్ఞులము.

వేదాంతియు యోగియు దేశభక్తాగ్రణియు నగు శ్రీ వివేకానందస్వామివ్రాసిన మహోత్సాహప్రదములగు ఈ లేఖలను ఆంధ్రభాషాభిజ్ఞులైన సోదరులు భక్తిశ్రద్ధలతో చదివి పవిత్ర భారతమాతకు అత్యనురూపులైన ప్రజలుగా భాసిల్లుదురు గావుతమని మా ఆశంస.

అందఱికిని అందుబాటులో నుండుటకై ఈగ్రంథమూల్యమును చాల తక్కువగ నిర్ణయించియున్నాము. ఈశతపాఠి కోత్సవ సంవత్సరములోనే కొనువారికి వెలలో 10% తగ్గింపబడును.

లేఖలు

1

(వారణాసిలోనున్న పండిత శ్రీ ప్రమదాదానమిత్రకు వంగభాషలో వ్రాసినది)

బృందావనము,
ఆగస్టు 12, 1888.

ప్రియమహాశయా,

అయోధ్యను విడిచి పవిత్రబృందావనమున చేరితిని. కాళాబాబుకుంజములో వసించుచున్నాను. పట్టణములో మనస్సు సంకుచితమగుచుండును. రాధాకుండము మున్నగు తావులు ఆనందదాయకములై యుండునని వింటిని. కాని అవి పట్టణమునకు కొంతదూరమున నున్నవి. అచిరకాలములో హరిద్వారమునకు పోవలెనని నా ఉద్దేశము. అచట మీకు పరిచితుడైనవ్యక్తి ఎవ్వరైన నున్న నన్నాతనికి పరిచయముచేయుచు దయతో నొక జాబు వ్రాసిన నాకెంతో ఉపకారముచేసినవారలగుదురు. ఇచ్చటికి మీరు వచ్చుటేమైనది? దయతో వెంటనే జవాబు వ్రాయుడు.

భవదీయుడు
వివేకానంద

2

(శ్రీ ప్రమదాదానమిత్రకు)
శ్రీ శ్రీ దుర్గాశరణమ్

బృందావనము,
ఆగస్టు 20, 1888

ప్రియమహాశయా,

వృద్ధుడైన నా సోదరశిష్యుడొక్కడు కేదారనాథ ఒడరీనాథ మహాక్షేత్రములను దర్శించి, బృందావనమునకు తిరిగివచ్చి గంగాధరుని సంధించెను. గంగాధరుడు రెండుపర్యాయములు

టిబెట్టు భూటానులవఱకు పోయి వచ్చినాడు. ఈ సమాగమముచే ఆతడు పరమానందభరితుడై ఉద్వేగమున తలమునుకలై ఆనంద బాష్పములు కార్చినాడు. చలికాలము నాతడు కంఠిలులో గడపినాడు. మీరాతనికిచ్చిన కమండలువు నాతడింకను తనయొద్ద నుంచుకొనినాడు. అతడు తిరిగి వచ్చును. బృందావనమునకు ఈ మాసములోనే వచ్చునని అనుకొనుచున్నాము. అతనిని కలిసి కొనవలెనను ఉద్దేశముతో నా హరిద్వారప్రయాణమును కొన్ని దినములు ఆపుకొంటిని. మీతో వసిించు శైవబ్రాహ్మణునకు నా ప్రణామములు అందింపుడు. మీకు నా వందనములు.

భవదీయుడు

వివేకానంద

3

(శ్రీ ప్రపదాదానమిత్రకు)

ఓమ్ నమో భగవతే శ్రీరామకృష్ణాయ

బరానగరమతము,

నవంబరు 19, 1888.

మాన్యమహాశయా,

మీరు పంపిన రెండుపుస్తకములు అందినవి. మహానురాగ సంభరితమైన మీ జాబు నా కెంతో ఆనందమును చేకూర్చినది. సువిశాలమై ఔదార్యభరితమైన మీ హృదయమున కది చిహ్నము. మహాశయా, నా పూర్వజన్మసుకృతమువలన మీరు బిచ్చ మెత్తి జీవించు సన్నాప్తిసినైన నాయెడల ఇంతటి కారుణ్యమును చూపుచున్నారు. వేదాంతగ్రంథమును మాకు దానముచేయుటచేత నేనుమాత్రమే కాక, శ్రీరామకృష్ణానుయాయులైన సన్నాప్తిసులందఱును ఆజన్మము మీకు ఋణపడినవారైరి. ఎల్లరు మీకు భక్తిపూర్వకముగ ప్రణమిల్లుచున్నారు. పాణినీయవ్యాకరణమును పంపు డని మిమ్ము ప్రార్థించినది కేవలము నాకొకకే కాదు. ఈ

మరములోనివారు సంస్కృతశాస్త్రగ్రంథములను విశేషదీక్షతో పఠించుచున్నారు. వంగరాష్ట్రములో వేదముల ప్రచారము తగ్గినట్లు తోచుచున్నది. ఈమరములోని పల్లవరకు సంస్కృతభాష సువిదితము. వారికి వేదసంహితలను నేర్వవలె నను తలంపున్నది. దేనిని చేపట్టినను సమగ్రముగా నిర్వహింపవలె నని వారి యభిప్రాయము. తొలుత పాణినియవ్యాకరణమున నిష్ణాతులు కాక వైదికవాఙ్మయమును సంపూర్ణముగా ఆకళించుకొనుట సాధ్యము కాదని, అందుకు పనికి వచ్చు సాధనములలో అదే శ్రేష్ఠ మని, విశ్వసించి, దాని 'ప్రతి' యొకటి ఆవశ్యక మని అనుకొన్నారు. మేము జాల్యమున పఠించిన 'ముగ్ధబోధ' యను వ్యాకరణము 'లఘుకౌముది' కంటె బహుభంగుల మేలైనది. మీరు స్వయముగ మహావిద్వాంసులు. ఈ విషయమున గుణనిర్ణేతలలో మీరే పరిష్ఠులు. పాణినియాష్టాధ్యాయ మొకన్నిటికంటె తగియుండు ననుకొందు రేని (మీ కిష్ట మున్నచో వీలైనచో) ఆగ్రంథమును పంపిన ఆజన్మము మమ్ము మీకు ఋణపడినవారినిగ చేసికొన్నవారగుదురు. దీక్షయు ప్రజ్ఞయు సునిశితమేధయు గల వ్యక్తులకు మరములో అభావము లేదు. మాగురుదేవుని కటాక్షమువలన అచిరకాలములో వారు పాణినియవ్యాకరణమును నేర్చి వంగసీమ యందు వేదపునరుద్ధరణ మొనర్పగల రని నేనాసింప వచ్చు. మాపూజ్య గురుదేవుని రెండుఘాయాచిత్రములును సరళశైలిలో నున్న గురుదేవునుపదేశాలను ఎవరో సంకలించి అచ్చువేసిన వానిని రెండు సంపుటలను మీకు పంపుకొనుచున్నాను. వీనిని మీరు స్వీకరించి మా కానందము చేకూర్తు రని ఆశపడుచున్నాను. నాయారోగ్య మిపుడు చాల మెఱుగైయున్నది. రెండు మూడు నెలలలో మీ సమాగమభాగ్యము నాకు లభించు నని విశ్వసించుచున్నాను.

భవదీయుడు
వివేకానంద

4

(శ్రీ ప్రమదాదాసమిత్రకు)

శ్రీ శ్రీ దుర్గా

బాఘుజారు,

కలకత్తా,

నవంబరు 28, 1888.

ప్రియమహాశయా,

మీరు ఎంతో దయతో పంపిన పాణినీయగ్రంథము నాకు చేరినది. అందుకు నాకృతజ్ఞతను చిత్తగింతురు గాక.

నేను మరల జ్వరపీడితుడనైతిని. కావున మీకు వెంటనే ప్రత్యుత్తరమియ్యజాలనైతిని. దయతో మన్నింపుడు. నా ఆరోగ్యము బొత్తిగా బాగులేదు. మీకు శారీరక మానసిక సౌఖ్యమును చేకూర్చుమని జగజ్జననిని ప్రార్థించుచున్నాను.

భవదీయసేవకుడు

వివేకానంద

5

(శ్రీప్రమదాదాసమిత్రకు)

దేవోజయతి

బర్రానగరము,

ఫిబ్రవరి 4, 1889.

ప్రియమహాశయా,

ఏదో కారణమున నేడు నామనసుకు సంతోభము నిరుత్సాహముకల్గినది. ఆ ముహూర్తమున వారణాసీ దివ్యనగరమునకు ఆహ్వానించుచు మీరు వ్రాసిన జాబు అందినది. దీనిని నేను విశ్వేశ్వరుని* ఆహ్వానముగా తలదాల్చుచున్నాను. నా గురుదేవుని

* వారణాసిలోని ప్రధానదేవాలయమున వెలసియున్న మహాదేవుడు.

అవతారస్థలమునకు నే నిపుడు యాత్రపోవుచున్నాను. అందు కొన్ని దినములుండి మీ సమక్షమునకు వత్తును. కాశిని విశ్వ నాథుని సందర్శించినపుడు ఎవనిహృదయము ద్రవింపదో, అతడు శిలాహృదయడే. నా యారోగ్య మిపుడు చాల మెరుగుగా నున్నది. జ్ఞానానందునకు నావందనములు అందింపుడు. సాధ్య మైనంత త్వరలో వత్తును. విశ్వేశ్వరుని సంకల్పమే కదా తుద కంతటికిని ఆధారము... విశేషములు మనము కలిసికొనినపుడు.

భవదీయుడు

వివేకానంద

6

(మాస్టరు మహాశయదన ప్రసిద్ధుడగు శ్రీ మహేంద్రనాథగుప్తకు వ్రాసినది)

ఆంధ్రూరు,*

ఫిబ్రవరి 7, 1889.

ప్రియ ము,—,

నీకు నా కృతజ్ఞతాభివందనాలాకలక్ష! బాబూ, శ్రీరామ కృష్ణుని నీవు సరిగా అర్థముచేసికొంటివి.

అయ్యో, ఆయనను అర్థముచేసికొనగలవారు కొలదిమంది, కొలదిమంది మాత్రమే!

భవదీయుడు

వివేకానంద

మలిమాట - ఇకముందు భువిపై శాంతిని వర్షింపగల సిద్ధాంతహృదయపు లోతులలోనికి చొరవగాంచినట్టి యెవనిని చూచినప్పుడును నాహృదయము ఆనందముతో సర్పించును. అప్పుడు నాకు వెట్టెత్తకుండుటే ఆశ్చర్యము.

* ఇది చుగ్గీజిల్లాలోని ఒకపల్లె. శ్రీ ప్రేమానందస్వామి స్వస్థలము.

7

(శ్రీ ప్రమదాదానమిత్రకు)

బరానగరము,
ఫిబ్రవరి 22, 1889.

ప్రియమహాశయీ,

వారణాసికి పోనెంచియుండిన నేను ముందుగ నా గురు
దేవుని జన్మస్థలమును సందర్శించి, పిదప అచటికి పోదలచితిని.
కాని దురదృష్టవశమున నేనాగ్రామమునకు పోవునపుడు మార్గ
మధ్యమున జ్వరపీడితుడనైతిని. కలరాలక్షణములగు వమనమును
అతినారమును కలిగినవి.

మాడునాల్గు దినములు కడచినపిదప జ్వరము మరల
వచ్చినది. శరీరము నీరసముగానున్నది. రెండడుగులైన నడువలే
కన్నాను. కావున వెనుకటి ఉద్దేశమును మానుకోవలసివచ్చెను.
ఈశ్వరసంకల్పమేమో యెఱుగను - నాశరీర మందుకు తగదు.
ఐనను శరీరమే సర్వస్వముకాదు కదా! కొలదిదినము లిందుండి
కొంత కోల్పోనిన పిదప మిమ్మందు కలిసికొనగలనని విశ్వసించు
చున్నాను. అదెట్టిదైనను విశ్వేశ్వరసంకల్పమే చెల్లి తీరును.
మీరు కూడ నన్నాశీర్వదింపుడు. మీకును సోదరుడు జ్ఞానానం
దునకును వందనములు.

భవదీయసేవకుడు

వివేకానంద

8

(శ్రీ ప్రమదాదానమిత్రకు)

బాఘ్పూజారు,
కలకత్తా,
మార్చి 21, 1889.

మాన్యమహాశయీ,

మీ కడపటిజాబు నాకు అంది చాలదినములైనవి. ప్రత్యేక
కారణములవలన సత్వరప్రత్యుత్తరమియజాలనందుకు దయతో

మన్నింపుడు. నేనిపుడు చాల అస్వస్థుడనైయున్నాను. అపు డపుడు జ్వరమువచ్చుచున్నది. స్త్రీహామందుగాని మతే యవయవ మందుగాని దోషమేమియులేదు. హామియోషఫీ ఔషధమును సేంచుచున్నాను. కాశికిపోవు ఉద్దేశమును ప్రస్తుతము నేను పూర్తిగా మానుకోవలసివచ్చుచున్నది. శరీరస్థితినిబట్టి, తర్వాత ఈశ్వరేచ్ఛ ననుసరించి యేమిజరిగినను జరుగును. సోదరుని జ్ఞానానందుని మీరు కలిసికొంటిరేని, నా రాక నిరీక్షించుచు అచట తిడయవలదని చెప్పుడు. నే నచటికి వత్తు ననుట యెంతయు సంశయాస్పదము. మీకును జ్ఞానానందునకును వందనములు.

భవదీయుడు

వివేకానంద

9

(శ్రీ ప్రమదాదాసమిత్రకు)

శ్రీ శ్రీ దుర్గాశరణమ్

బరానగరము,

జూన్ 26, 1889.

ప్రియమహాశయా,

పెక్కుకారణములవలన చాలకాలమునుండి మీకు జాబు వ్రాయలేకపోయితిని. దయతో మన్నింపుడు. గంగాధరునిగుఱించిన వార్త నాకిప్పుడందినది. నా సోదరశిష్యులలో ఒకరిని అతడు కలిసి కొనెను. ఇరువురును ఇపుడు ఉత్తరఖండములో (పవిత్రహిమాలయములందు) ఉన్నారు. ఇచటివారిలో నలుగురము ఇపుడు హిమాలయములం దున్నాము. గంగాధరునితో కలిసి ఐదుగుర మైతిమి. శివానందుడను సోదరశిష్యుడు కేదారనాథక్షేత్రమునకు పోవుచు శ్రీనగరములో గంగాధరుని కలిసికొనెను. గంగాధరు డిచటికి రెండజాబులను వ్రాసెను. అతడు హిమాలయములకు వచ్చిన ప్రథమసంవత్సరమున టిబెట్టులో ప్రవేశించుట కాతనికి

అనుమతి లభింపలేదు. తర్వాత సవత్సరము లభించినది. ఆతనిపై లామాలకు విశేషప్రీతి. అతడు టిబెట్టుభాషను నేర్చుకొనెను. జనులలో నూటికి తొంబదిమంది లామా లనియు ఐనను వారిలో పలువురు తాంత్రికపూజావిధానము నవలంబింతు రనియు అతడు తెల్సెను. ఈ తావున చలి చాల మిక్కుటముగ నున్నది. ఆహార పదార్థములు దుర్లభములు. ఎండునంజుడుమాత్రము లభించును. గంగాధరునకు ఉన్నచోట చన్నచోట ఆహారమిదే. నా ఆరోగ్యము ఫర్వాలేకున్నది. కాని నా మానసికస్థితి భయంకరము.

భవదీయుడు
వివేకానంద

10

(శ్రీ ప్రమదాదానమిత్రకు)

జగ దీశునకు జయము

బాఘుజారు,
కలకత్తా,
జూలై 4, 1889.

ప్రియమహాశయా,

నిన్నటిదినమున నా కందిన మీ లేఖయందలి వార్తలు నా కమితానందమును చేకూర్చినవి. మీకు జాబువ్రాయుమని గంగాధరునితో చెప్పమంటిరి. కాని నా కందు కవకాశము లేకున్నది. గంగాధరప్రభృతులు మాకు జాబులువ్రాయుచున్నను, వారే ప్రదేశమందును రెండు మూడుదినములకంటె అధిక కాలము తడయుటలేదు. కావున మీ లేఖ లందువ్యవధి లేదు.

పూర్వాశ్రమమున నాకు చుట్టమైన యొకడు వైద్యనాథ సమీపమున సిముల్తలయొద్ద ఒక బంగళాను కొనెను. అచటి శీతోష్ణపరిస్థితులు ఆరోగ్యకరములుగానున్నందున నేనచట కొంత కాలముంటిని. కాని వేసవియెండ ముదురుటతో తీవ్రమైన అతిసార

వ్యాధి తగుల్కొన్నది. పరుగున ఆ ప్రదేశమును వీడి యిప్పుడే వచ్చితిని.

వారణాసికి రావలెనని, మీ సమాగమభాగ్యమునంది, కొన్ని దినములందుండి మీతో, ఇష్టాగోష్ఠి సలుపవలెనని నేను పడుచున్న తీవ్రవాశ అనిర్వచనీయము. కాని అంతయు ఈశ్వరేచ్ఛపై ఆధారపడియున్నది. మనకు పరస్పరము ఎట్టిహృదయసంబంధము జన్మాంతరమునుండి అనువర్తించుచున్నదో! కలకత్తాలో అధికార పట్టభద్రులు సంపన్నులు ఎందఱందఱో నాపై ప్రేమానురాగ వర్షము గురిపించుచున్నప్పటికి వారిపొత్తున నాకు మిక్కుటమైన విసుగే కలుగుచున్నది. కాని మీతో ఒకదినము గడపినంత మాత్రమున నా హృదయము ముగ్ధమై మిమ్ము సన్నిహితబంధువులని ఆధ్యాత్మికజీవితమున పైదోడులని తలచాల్చుచున్నది. మఱి యొక కారణ మిదై యుండును :

త చేతసా స్మరతి నూన మబోధపూర్వం
భావసిరాణి జననాంతర సౌహృదాని.*

మీ హితోపదేశమునకు నేను కృతజ్ఞుడను. అది మీ సాధనానుభవప్రభవము. అన్నిరీతుల నూతనభావములను మస్తకమున నిముచ్చుకొనుటవలన అపుడపుడు బాధపడవలసివచ్చుననుట ఎంతయు నిక్కము. పెక్కతూరు లీట్టి యనుభూతి నాకు కల్గి యున్నది.

కాని ఈ పర్యాయము నేను పడు బాధ వేఱు. అనుగ్రహ మయుడగు భగవంతునిపై నేను విశ్వాసమును గోలుపోలేదు. ముందెన్నడును కోలుపోను. శాస్త్రములందలి నా విశ్వాసము అచంచలము. కాని ఈశ్వరేచ్ఛ ననుసరించి నాజీవితమున కడచిన ఆతేండ్లును అన్ని అడ్డంకులతోడి విఘ్నములతోడి నిరంతరముసాగు

* కాళిదాసుని 'కాకుంఠలము'. 5-వ అంకము : “భావమున స్థిరపడిన జననాంతరసౌహృదములను ప్రాణికి తెలియకే ప్రాణి మనస్సు స్మరించును.”

పోరాటముతో నిండియున్నవి, ఆదర్శశాస్త్రము నాకు లభించినది. ఆదర్శపురుషుని దర్శించితిని. కాని తుదివఱకు దేనినికాని కొన సాగింపజాలకున్నాను—ఇదే అగాధమైన నా వ్యధ.

ముఖ్య విషయ మిది :— కలకత్తాలో నుండగా నాకు మేలొందు అవకాశము కానరాదు. కలకత్తాలో నాతల్లియు ఇద్దఱు సోదరులు నున్నారు. నేను జ్యేష్ఠుడను, రెండవవాడు ఎఫ్. ఏ. పరీక్షకు చదువుచున్నాడు. మూడవవాడు పసివాడు.

ఈవఱలో వారిస్థితి బాగుగ నేయుండినది. కాని మా తండ్రి గారు మరణించినప్పటినుండి వాస్థితి దుర్భరమగుచున్నది— ఒక్కొక్కప్పుడు వారు పస్తుండవలసియు వచ్చుచున్నది. తుట్ట తుదకు కొందఱు చుట్టములు వారి నిస్సహాయస్థితిని అండజేసికొని వారి పైతృకగృహమునుండి వారిని తఱిమివేసిరి. హైకోర్టులో వ్యాజ్యముజరిపి కొంపలో కొంత రాబట్టుకొన్నారు. కాని నిప్పచ్చ రము వారినిపుడు పీడించుచున్నది—వ్యాజ్యాలవలన దాపురించు సహజస్థితి!

కలకత్తాకు సమీపముననుండి నేనీదురవస్థను చూడవలసి వచ్చుచున్నది. రజోగుణము ప్రకోపించుచు అహంకార మొక్కొక్కప్పుడు చెలరేగుచు క్రియాంగణములోనికి నన్నుఱికించు నుబలాటహాసముదాల్చెడిది. ఇట్టిక్షణములందు నాహృదయమున దారుణమైన యుద్ధము చెలరేగుచుండును. కావుననే నా మానసిక స్థితి భయావహమైయున్నదని వ్రాసితిని. ఇప్పుడు వారి వ్యాజ్యము తుదముట్టినది. మఱికొన్ని దినము లిందుండి పరిస్థితులను చక్క బఱచి ఈ తావునకు స్వస్థిచెప్పి మరలిరాకుండ నిటనుండి నేను పోగలుగునట్లు న న్నా శీర్షదించువు.

ఆపూర్వమాణ మచలప్రతిష్ఠం

సముద్ర మాపః ప్రవిశన్తి యద్వత్

తద్వ తామా యం ప్రవిశంతి సర్వే
స శాంతి మాప్నోతి, స కామ కామి.*

మహాన్నతదైవీశక్తితో నా హృదయబలము వర్ధిల్లునట్లును
సమస్తమాయాస్వరూపములు నాయొద్దనుండి దూరముగ తొలగి
పోవునట్లును నన్ను ఆశీర్వదింపుడు. ఏలయన “మేము సిలువను
చేకొంటిమి, నీవు దానిని మాపై మోపితివి. మరణమువఱకు
దానిని వహింపజాలు శక్తిని మాకు ప్రసాదింపుము. తథాస్తు” —
“ఇమిటేషన్ ఆఫ్ క్రైస్తు”.

నే నిప్పుడు కల్కత్తాలో నున్నాను. నా చిరునామా :
బలరామ్బాబుగారింట, 57 రమాకాంతబోసువీధి, బాఘ్పూరు.

భవదీయఁడు

వివేకానంద

11

(శ్రీ ప్రపదాచార్యులకు)

సిమ్లా,

కల్కత్తా,

జూలై 14, 1889.

మాన్యమహాశయా,

మీ యుత్తరము అంది నాకెంతో ఆనందము కలిగినది.
ఇట్టిపరిస్థితులలో ప్రాపంచికజీవితముమీదనే మనస్సు నిలుపుడని
పలువురు పదేశింతురు. కాని మీరు సత్యపరులు, దృఢహృద
యులు. ఉత్సాహోల్లాసకరములైన మీ మాటలు నా కెంతో
ఆశ్వాసమును చేకూర్చినవి. ఇచ్చటి నా చిక్కులు ఇంచుమించుగ

* వచ్చి తనలోపడి తన్ను నింపు నీళ్లచే పొంగుకాని ప్రవాహముకాని
లేకుండు సముద్రమువలె, అన్ని కామములను తనలో గ్రహింపజేసికొని నిర్వికారు
డుగ నుండువాడు కాంతినిొందును. మఱి కామములను కామించువానికన్ననో,
కాంతిలేదు. భగవద్గీత II 70.

12 శ్రీవివేకానందసంపూర్ణగ్రంథావళి - సంపు. ౯.

కడముట్టినవి. భూమివిక్రయమునకై ఒకమధ్యవర్తిని నియోగించి తిని. విక్రయము త్వరలో జరుగునని విశ్వసించుచున్నాను. ఈపని ముగియుచో మనోవ్యధనుండి పూర్తిగా విడుపొందుదును. హుటా హుటి పయనమై వారణాసిలో మీకడకు వత్తును.

భవదీయసేవకుడు

వివేకానంద

12

(శ్రీ ప్రపదాదానమిత్రకు)

దేవోజయతి

బర్రానగరము,

కలకత్తా, .

ఆగష్టు 7, 1889.

ప్రియమహాశయా,

మీ జాబుచేరి వారముదినములకంటె ఎక్కువకాలమే గడచినది. మరల జ్వరము పైకొనుటవలన మీకు ఇన్నాళ్లును ప్రత్యుత్తరమీయజాలకపోయినందుకు దయతో మన్నింపుడు. మూడుపక్షములు నా యారోగ్యము బాగుండినది. కాని కడచిన పదిదినములలో మరల వ్యాధి బాధకలిగినది. ఇప్పుడు స్వస్థుడనై యున్నాను.

మిమ్ము అడుగవలసిన కొన్నిప్రశ్నలున్నవి నాకు. మీరు సంస్కృతమున మహావిద్వాంసులు. దయచేసి ఈ క్రిందిప్రశ్నలకు సమాధానములను ప్రసాదింపుడు.

(1) ఉపనిషత్తులలోగాక వేదములలో నెందైన జాబాల సుతుడైన సత్యకాముని జానశ్రుతినిగూర్చిన ఉదంతము కలదా?*

* ఈ ప్రశ్నలోని యథార్థభావ మిది: వేదాంతసూత్రభాష్యమందు శ్రీశంకరాచార్యులు (1-iii-34-37 అను) సూత్రములు ఉపనిషదరము జానశ్రుతి సత్యకాములకు, వారు శూద్రులుకాకపోవుటవలన ఉపదేశింపబడిన పని నిరూపించుచున్నట్లు మూలగ్రంథము నాధారముగాగొని తెలిపిరి.

(2) తమ వేదాంతసూత్రభాష్యమందు స్మృతిని ఉదాహరించు పెక్కుపట్టులలో శ్రీ శంకరాచార్యులు మహాభారతమునే ప్రమాణీకరింతురు. గుణముపై వర్ణము ఆధారపడెననుటకు స్పష్టములైన రుజువులు మహాభారతమందలి భీష్మపర్వమందును, అందలి అజగరోపాఖ్యానమందును, ఉమామహేశ్వరులకథయందును మనకు గోచరించుటవలన, ఈ విషయమును ఆయన తమగ్రంథములలో ఎట్లైనా తెల్పియున్నారా?

(3) వేదములందలి పురుషసూక్తమున వర్ణము వంశక్రమాగతమైనదని వివరింపలేదు. వంశక్రమాగతమని తెల్పు నిదర్శనములు వేదములందు ఏవేవి?

(4) శూద్రుడు వేదములు చదువరాదనుటకు శ్రీ శంకరాచార్యుడు వేదములనుండి ఎట్టిరుజువును దెలుపలేకపోయెను. శూద్రుడు యజ్ఞ మొనరించుట కర్హుడుకాకపోవుటవలన అతడు ఉపనిషత్తులు మున్నగువానిని పఠించుటకుకూడ అర్హుడుకాడని తెలుపుటకై ఆయన “యజ్ఞేనవశ్శస్తః”† అను తైత్తిరీయసంహితలోని వాక్కు నుదాహరించెను. ‘అథ’ అను శబ్దమునకు అర్థము ‘వేదాధ్యయనము తరువాత’ అని కాదనియు, వైదికమంత్రములను బ్రాహ్మణములను పఠింపక ఉపనిషత్తులను పఠింపరాదని తెలుపు ఆధారమేమియులేదనియు, వైదికకర్మకాండకును వైదికజ్ఞానకాండకును ఆంతరమైన అనుక్రమసంబంధములేదనియు— ‘అథాతో బ్రహ్మజిజ్ఞాసా’‡ అను సూత్రమును వ్యాఖ్యానించు శ్రీ శంకరాచార్యుల వ్యాఖ్యానముపిదపకూడ ఈ సూత్రములు సంక్షేపస్వరూపులగుటవలన ఈ వ్యక్తులను గుఱించిన ఉల్లేఖనము వేదములందు మఱెందైన గలదా యనుటను స్వామి తెలిసికొనగోరుచున్నారు.

† తైత్తిరీయసంహిత, VII-1-1-6. “యజ్ఞకర్తృత్వము శూద్రునకు లేదు.”

‡ వేదాంతసూత్రములు, 1 i-1. ‘ఇక నిష్పదు బ్రహ్మమునుగూర్చిన విచారము’.

నపుడు శ్రీశంకరులు వచించిరి. వేదమందలి కర్మకాండను చదువకయే బ్రహ్మజ్ఞానము నందవచ్చుననుట నిర్వివాదాంశము. కావున కర్మకాండకును జ్ఞానభాగమునకును అనుక్రమసంబంధము లేనపుడు, ఆచార్యులు “ఆతర్కప్రమాణముచేతనే” అను మాటలను చొప్పించి, తామే మునుపు చెప్పినమాటను శూద్రునివిషయమునమాత్రము కాదను పీల? శూద్రుడు ఉపనిషత్తుల నేల చదువరాడు?

మహాశయా, ‘ఇమిటెషన్ ఆఫ్ క్రైస్తు’ అను గ్రంథమును మీకు మెయిలులో పంపుచున్నాను. ఈ గ్రంథమునకు కర్త ఒక క్రైస్తవసన్న్యాసి. ఇది అమృతమైనగ్రంథము. అట్టి వైరాగ్యమును దాస్యభక్తియు క్రైస్తవులందునయిత ముండుటెఱిగి ఆశ్చర్యాన్వితుల మయ్యెదము. మీరు ఈగ్రంథము నీవఱలో చదివియేయుందురు. చదివియుండనిచో దయచేసి యిప్పుడు పఠింతురేని నే నెంతేని సంతోషింతును.

భవదీయుడు

వివేకానంద

13

(శ్రీ ప్రపదాదానమిత్రుడు)

దేవోజయతి

బరానగరము,

ఆగష్టు 17, 1889.

ప్రియమహాశయా,

మిమ్ము గౌరవపూర్వకముగా సంబోధించినందులకు కడచిన జాబులో క్షేతమును తెలిపితిరి. అందుకు బాధ్యత నాదికాదని నా మనవి. మీ పరిష్కరణములచే! మీ యుదాత్తగుణములు నన్నాకర్షించువిధము చూడగా, పూర్వభవములందు మీకును నాకును కొంత ఆంతరంగికమైన బాంధవ్యముండియుండుననియు

ఈవఱలో నేను వ్రాసిన ఒకానొకజాబులో తెలిపితిని. ఇందు నేను గృహస్థులకును, సన్న్యాసులకును నడుమ నెట్టి వ్యత్యాసమును పాటింపను. మహత్త్వమును, హృదయవైశాల్యమును, పవిత్రతయు కలవారెల్లరియెడ భక్తితో సదా నేను నతమ స్తుతుడనై యుందును. శాంతిః శాంతిః శాంతిః! ఈ కాలమున గౌరవ పిపాసువులై, జీవికకై త్యాగము నభినయించుచు, ఉభయలక్ష్యములనుండి పడిపోవుచున్న సన్న్యాసులలో లక్షకొక్కడైనను మీవంటి మహాత్ముడుండుగాకని నేను ప్రార్థించుచుందును. నా సోదరశిష్యులు, — మీ యుదారగుణములను వినిన నా సోదర శిష్యులలో, బ్రాహ్మణులు మీకు తమ వరిష్ఠ ప్రణామములను సమర్పించుచున్నారు.

నాప్రశ్నలకు మీరిచ్చిన సమాధానములచే, ఒక విషయమున నా కుండిన అపోహ తొలగినది. ఇందుకై ఆజన్మము మీకు ఋణపడియుండును. ఆ ప్రశ్నలలో మఱొకటి ఇది : వర్ణము గుణాశ్రితమని మహాభారతాది పురాణములలో చెప్పబడియున్నది కదా. అందుంగూర్చి శ్రీ శంకరాచార్యులు ఏమేని సిద్ధాంతము తెల్పిరా? తెల్పియున్నవో అదెందున్నది? ఈ దేశములో ప్రచలితమైన ప్రాచీనాభిప్రాయమునుబట్టి వర్ణము వంశానుగతమైనదనుట నిస్సంశయము. స్పార్తనులలోని దాసులకంటె, అమెరికాలోని నీగ్రోలకంటె అధమముగా ఒక్కొక్కపుడు శూద్రు లిందు హింసింపబడుచుండిరనుటగూడ నిస్సంశయమే! ఇక నాయభిప్రాయము:— ఈ వర్ణవిషయములో నా కేపక్షముమీదను పక్షపాతము లేదు. ఏలయన అది సాంఘికనియమమనియు, గుణకర్మలపై ఆధారపడినదనియు నే నెఱుగుదును. గుణకర్మలను కాదని, వర్ణభేదములకు ఎవ్వరేని మనసున చొటిచ్చిరేని, తీవ్రమైన హానియే దాపురించును. ఈ విషయములలో, గురుకటాక్షము వలన నాకుకొన్ని స్థిరభావములుకలవు. కాని మీయభిప్రాయములుకూడ నాకు తెలియవచ్చుచో, నాయాశయములలో కొన్ని

స్థిరపడవచ్చు, కొన్ని దిద్దుపడవచ్చు. తేనెపట్టును కదపినగాని, పెరనుండి మధుకణములెట్లు రాలును? కావున నేను మఱికొన్ని ప్రశ్నలు అడుగుచున్నాను. నే నజ్ఞానినని, బాలకుడనని భావించి, అగ్రహింపక నాప్రశ్నలకు సముచిత సమాధానములిండు.

(1) వేదాంతసూత్రములు తెలుపు ముక్తియు, అవధూత గీత మున్నగు గ్రంథములలో ఉల్లేఖంపబడిన నిర్వాణమును ఒక్కటియేనా?

(2) జగద్వ్యాపార వర్జ్యమను సూత్రము * ప్రకారము పూర్తి దేవత్వము ఎవ్వరికిని కలుగనప్పుడు 'నిర్వాణము' నకు నిజమైన అర్థమేమి?

(3) పూరీలో సార్వభౌమునితో శ్రీ చైతన్యస్వామి ఇట్లనెనని విందుము: "వ్యాససూత్రములు నాకర్థమగుచున్నవి. అవి ద్వైతసిద్ధాంతమునే ప్రతిపాదించుచున్నవి. కాని వ్యాఖ్యానకర్త వానిని అద్వైతపరములుగ వివరించెను. ఆవివరణము నాకు బోధ పడలేదు." ఇది యథార్థమా? శ్రీచైతన్యస్వామికిని శ్రీప్రకాశానందసరస్వతికిని ఈవిషయమునుగుఱించి వాదము జరిగినదనియు, ఈ వాదములో శ్రీచైతన్యస్వామి కే విజయము చేకూరెననియు సంప్రదాయము తెలుపుచున్నది. శ్రీ చైతన్యదేవుని భాష్య మొకటి శ్రీప్రకాశానందుని మతమందున్నట్లు వదంతి.

* "జగద్వ్యాపారవర్జ్యం ప్రకరణా ద సన్నిహితత్వాచ్చ" వేదాంత సూత్రము (IV-iv-7). "ప్రకరణమునుబట్టియు అసన్నిహిత్యమునుబట్టియు సృష్టిసీతినహారాత్మకమగు జగద్వ్యాపారము తప్ప". ఆ జగద్వ్యాపారము భగవంతునకుమాత్రమే ఉండును, ముక్తపురుషునికి ఉండదు. అట్లగుచో "నిర్వాణమున జీవుడు జీవునితో వైకల్య మొందు" ననుట కర్థ మేమని స్వామి అడుగుచున్నాడు.

ఈ ప్రశ్నలలో పెక్కింటి స్వామివేదాంతజ్ఞానము నధిగమించుటకు మునుపటి దశలు వ్యక్తమగుచున్నవని మనము గ్రహింపవలెను.

(4) తంత్రములందు శ్రీశంకరాచార్యుడు ప్రచ్ఛన్న బౌద్ధుడని పేర్కొనబడెను. బౌద్ధమహాయానగ్రంథమైన “ప్రజ్ఞా పారమిత”లో తెల్పబడిన యభిప్రాయములు ఆచార్యులు ప్రతిపాదించిన వేదాంతాభిప్రాయములతో సంపూర్ణముగా సరిపోవుచున్నవి. “మనము బ్రహ్మము అని దేనిని పేర్కొనుచున్నామో అదియే బౌద్ధులు శూన్యమని”రని పంచదశిక ర్తకూడ తెలుపుచున్నాడు. దీని కంతటికి అర్థమేమి?

(5) వేదాంతసూత్రములందు వేదప్రామాణ్యమున కాధారమేల చూపబడలేదు? ఈశ్వరాస్తిత్వమునకు వేదములు ప్రమాణములని మొదట తెలుపబడినది. మరల వేదములకు ప్రమాణము “అది ఈశ్వరుని నిశ్చయింపజేయు” అను వాక్యమని తెలుపబడినది. ఇది (పాశ్చాత్యతర్కశాస్త్రము తెలుపు ‘అర్గ్యుమెన్ట్ ఇన్ ఎ సర్కిల్’ అను) అన్యోన్య్యాశ్రయ దోషముచే దూషిత మగుట లేదా?

(6) వాదముచే పర్యవసానము నొందలేము. కావున విశ్వాస మవసరమని వేదాంతము కోరుచున్నది. ఇట్లగుచో సాంఖ్యన్యాయదర్శనములందు ఇంచుకంత నెరసు గోచరించినను దానిని నిశిత తార్కిక వాదశరపరంపరలచే ముంచివేయు టెందుకు? అదియునుగాక ఎవరిని విశ్వసింపవలెను? తనమతమును నిలద్రొక్కవలెనను నున్నాదము ప్రతివానికి నున్నట్లున్నది. సిద్ధమహాపురుషులలో శ్రేష్ఠుడగు కపిలమహామునియే పొరవడెనని వ్యాసు నభిప్రాయమగునేని అంతకంటె ఎక్కువగ వ్యాసుడు పొరవడియుండబోడని యెవ రందురు? కపిలునకు వేదము అర్థము కాలేదా?*

* కపిలుడు సిద్ధశ్రేష్ఠుడని భగవద్గీత : X 26 తన వేదాంతసూత్ర భాష్యమున (II-i-1) శ్రీ శంకరాచార్యులు వేదకపిలుడును సాంఖ్యకపిలుడును ఒక్కరు కారేమో అనిరి.

(7) “శబ్దము” వేదము (సత్యప్రమాణము) పరమసిద్ధి నందిన మహర్షుల వాక్యే అనుట న్యాయమతము. ఋషులు తాము సర్వజ్ఞులు. సరళములైన ఖగోళసత్యములే వా రెఱుగరని సూర్యసిద్ధాంతానుసారము రుజువైతెనది? భూమి త్రికోణముగా నున్నదనియు, భూమిని వాసుకి యను పాము మోయుచున్నదనియు, ఇంకను ఇట్టివాని నెన్నిటిలో చప్పిన ఋషుల ప్రతిభ భవసాగరమును దాట మనకు తరణోపాయమని ఎ ట్లంగీ కరింతుము?

(8) తన సృష్టికర్మములో ఈశ్వరుడు సత్కర్మ దుష్కర్మ లకు పరతంత్రుడగుచో, ఆయనను ఆరాధించుటవలన మనకు చేకుఱు ప్రయోజనమేమి? నరేశచంద్రుని చక్కని గేయమొకటి ఉన్నది. అం దిట్లు కలదు :

“తమదు భవితవ్య మెవరికిఁ దప్ప దేని
జననిరో దుర్గ నీనామజప మిఁకేల?”

(9) ఒకటి రెండు ప్రమాణములకును బహుళప్రమాణము లకును విరోధమున్నచోట, ఆ బహుళప్రమాణములను త్రోసిరా జనుట నిజముగ అయ్యుక్తమే. కాని చిరకాలముండిన మధు పర్కము* వంటి ఆచారములను “అశ్వమేధము, గోమేధము, సన్న్యాసము, శ్రాద్ధములందు మాంసనివేదనము” ఇత్యాది ఒకటి రెండు ప్రమాణములనుబట్టి ఉపసంహరించుకొనుటేల? వేదములు నిత్యములైయుండ, “ఈ ధర్మసూత్రము ద్వాపరయుగ

* అతిఘటన గోమాంససమ్మిశ్రమగు ఉపహార మర్పించు వేదకాలాచారమునకు మధుపర్క మని పేరు. దానిని నిషేధించు ప్రమాణవాక్యమును స్వామి యిట కొంత భాగ ముదాహరించెను. ఆ పూర్తివాక్యమున కర్థమిది:- ‘అశ్వమేధము, గోమేధము, శ్రాద్ధములందు మాంసనివేదనము, సన్న్యాసము, వంశప్రతిష్ఠకై మృతభర్తృక భర్తృసహోదరుని గూడుట అను ఈ ఆచారములు కలియుగమున నిషిద్ధములు.

మునకు”, “ఈ ధర్మసూత్రము కలియుగమునకు” అని ప్రశ్నే కించుటేల? ప్రశ్నేకించుటకు అర్థమేమి?

(10) వేదములను ప్రసాదించిన భగవంతుడే వానిని రద్దుచేయుటకై బుద్ధుడై అవతరించెను. ఈ రెండు తెఱగుల ఈశ్వరశాసనములలో దేనిని శిరసావహింపవలెను? ఈ రెండింటిలో ఏది ప్రామాణికముగ నిల్చును? మొదటిదా? తరువాతిదా?

(11) కలియుగములో వేదమంత్రములు నిరర్థకములని తంత్రశాస్త్రము తెలుపుచున్నది. ఈ శివాజ్ఞలలో దేనిని పాలింపవలెను?

(12) దేవుని వాసుదేవ సంకర్షణాది రూపచతుష్టయము నారాధింపరాదని బ్రహ్మసూత్రములలో వ్యాసుడు తెలిపెను. ఆ వ్యాసుడే భాగవతమందు ఆరూపచతుష్టయారాధనమహాఫలముల విస్తారముగ చెప్పియున్నాడు. ఈ వ్యాసుడు పిచ్చివాడా?

ఇవికాక ఇంకను పెక్కు సంశయములు కలవు. వానిని నామనమునుండి మీరు దయతో తొలగింతురను ఆశతో వానినికముందు మీ సమక్షమున నివేదింతును. సమక్షమున కలిసి కొన్నప్పుడే కాని అట్టి ప్రశ్నల నన్నిటిని మీయెదుట నుంచుట శక్యముకాదు, అనుకొన్నంత సంతృప్తియు కలుగదు. కావున మిమ్ము కలసికొన్నప్పుడు నాయీ సంశయములన్నిటిని మీ మ్రోల విన్నవింపవలెనని యున్నాను. ఈ సందర్శనభాగ్యము గురుననుగ్రహమున అచిరకాలములో చేకూరునని ఆశపడుచున్నాను.

సాధనానుష్ఠానమున ఆంతర పరిణతి లేనిదే ఈ విషయములను గుఱించి కేవలతర్కముచే సరియైన నిర్ణయములకు రాలేమని చెప్పగా వినియున్నాను. కాని ఆరంభదశయందు కొంతమట్టుకైన సంతృప్తి ఆవశ్యకమని తోచుచున్నది.

భవదీయుడు

వివేకానంద

14

(శ్రీ ప్రమదాదానమిత్రకు)

శ్రీ దుర్గాశరణమ్

బాఘుజారు,

కలకత్తా,

సెప్టెంబరు 2, 1889.

ప్రియమహాశయా,

దయతో మీరు వ్రాసిన రెండుజాబులును అంది, కొన్ని దినములయినవి. మీలోని భక్తిజ్ఞానముల సమన్వయమునుచూచి పరమప్రీతినొందితిని. వాదములు ఆక్షేపములు మానుకొమ్మని మీరు కావించిన హితబోధ నిజముగ మిక్కిలి సరియైనది. నిజమున కదే మానవుని జీవితలక్ష్యము. “పరమందును అపరమందును ఆత్మను సాక్షాత్కరించుకొన్నవానికి హృదయగ్రంధులు భేదిల్లును. సర్వసంశయములును విచ్ఛిన్నములగును. సకలకర్మములును త్తయమొందును.”* కాని మాగురుదేవుడు చెప్పుచుండినట్లు నిండుచున్నకుండ గుడగుడమను శబ్దముచేయును గాని, నిండినకుండ నిశ్శబ్దముగా నుండును. నా దశ అదే అని గుర్తింపుడు. రెండు మూడువారములలో మిమ్ము కలసికొన వీలగునేమో అనుకొనుచున్నాను. భగవంతు డీ కోర్కెను తీర్చునుగాక.

భవదీయఁడు

వివేకానంద

* మండకోపనిషత్తు, II-ii-8.

15

(శ్రీ ప్రమదాదాసమిత్రకు)

దేవోజయతి

బాఘ్పూజారు,

డిసెంబరు 3, 1889.

ప్రియమహాశయా,

మిమ్ముగూర్చి విని చాలకాలమైనది. మీ మనశ్శరీరపరి
స్థితులు బాగున్నవని అనుకొనుచున్నాను. నా సోదరశిష్యులలో
ఇరువురు త్వరలోనే వారణాసికి తరల నున్నారు. ఒకనిపేరు
రాఖాలు, రెండవవాడు సుబోధు. రాఖాలు మా గురుదేవునకు
అత్యంతప్రియుడు. అతడెక్కువగా ఆయన చెంగటనే ఉండెడి
వాడు. మీకు వీలగుచో కాశీలో నుండగా వారు మకాము
చేయుటకై ఏదేని సత్రమువారికి వారినిగూర్చి సిఫారసుచేయుడు.
నన్ను గుఱించిన వార్తలెల్ల వారినోట వినగలరు. మీకు నా భక్తి
ప్రణామములు.

భవదీయుడు

వివేకానంద

మలిమాట :—గంగాధరు డిప్పుడు కైలాసమునకు బయలు
దేలుచున్నాడు. విదేశీయుల గూఢచారి యని సంశయించి,
మార్గమధ్యమున టిబెట్టువారు అతనిని చంపదలచిరి. ఇంతలో
కొందఱు లామాలు కనికరించి అతనిని విడిపించిరి. ఒక టిబెట్టు
వర్తకునిద్వారా ఈ వార్త మాకు తెలిసినది. ల్హాసా కంటబడు
వఱకు గంగాధరుని ఉడుకు చల్లాటదు. వానికి కల్గిన లాభమేమనగా
అతని మేని కష్టసహత్వము విశేషాభివృద్ధినందినది. ఏమియు
కప్పకొనకయే అంతగా శ్రమలేక మంచుకొండపై అతడొకరాత్రిని
గడపినాడు.

వివేకానంద

16

(శ్రీ ప్రమదాదాసమిత్రకు)

దేవోజయతి

బరానగరము,

కలకత్తా,

డిసెంబరు 18, 1889-

ప్రియమహాశయా,

మీ యుత్తరమువలన అన్నివివరములు తెలిసినవి. తరువాత చేరిన రాఖాలు లేఖవలన మీ సమాగమవార్తలు నాకు తెలిసినవి. మీరు రచించిన చిన్నగ్రంథము చేరినది. శక్తి అవినాశ్యము అను సూత్రము (థియరి ఆఫ్ కన్సర్వేషన్ ఆఫ్ ఎనర్జి) కనుగొనినప్పటినుండి యూరపులో ఒకవిధమైన వైజ్ఞానికాద్వైతము వ్యాపించుచు వచ్చినది కాని అదంతయు పరిణామవాదమే. దీనికిని, శంకరుల వివర్తవాదమునకును గల భేదమును మీరు చూపితిరి, మేలే. జర్మను అతీతవాదుల (ట్రాన్సెండెంటలిస్ట్స్) ను గేలిసేయుచు స్పెన్సరు చేసిన వ్యంగ్యరచనను మీరు దాహరించితిరి. అది నేను ఆమోదింపలేకున్నాను. వారు పెట్టిన బిచ్చములమీద పెరిగినవాడే స్పెన్సరు. మీ ప్రతిద్వంద్వి గౌతన 'హెగెలు'ను సరిగా అర్థముచేసికొనగలుగుచున్నాడా అనునది సందేహస్పదము. ఏదెట్లున్నను, మీ సమాధానము సూటిగా, ఘాటుగా ఉన్నది.

భవదీయుడు

వివేకానంద

17

(శ్రీ బ్రహ్మోసుకు)

ఓ శ్రీరామకృష్ణ

వైద్యనాథము,
డిసెంబరు 25, 1889.

ప్రియమహాశయా,

కడచిన కొన్ని దినములుగా నేను వైద్యనాథములో పూర్ణ బాబుగృహములో నున్నాను. ఇచ్చట చలి అంతగాలేదు. నా ఆరోగ్యముకూడ సరిగాలేదు. ఇచ్చటి నీటిలో 'ఇనుము' అధికముగా నుండుటవలన కాబోలు అజీర్ణవ్యాధిచే బాధపడుచున్నాను. ఈచోటు, ఈఋతువు, ఇక్కడి సావాసులు—ఇం దేదియు నాకు నచ్చలేదు. రేపు నేనిందుండి వారణాసికి పోవుదును. దేవగడములో అచ్యుతానందుడు గోవిందచౌధురియింట ఆగినాడు. మావార్త అందగానే తనయింట మే మతిథులుగ నుండవలెనని అక్కఱతో చౌధురి పట్టుపట్టినాడు. తుదకొకసారి మమ్ములను మరల గలసికొని తన వేడికోలును చెల్లించునట్లు నిక్కచ్చిచేసెను. అతడు గొప్పకర్మవీరుడు. ఆతని పెంబడి నెందఱెందఱో ఆడువా రుందురు. వారిలో చాలమంది వృద్ధస్త్రీలు, సాధారణవైష్ణవసంప్రదాయము వారు.....ఆతని గుమాస్తాలకు కూడ మూపై ఆదరము మెండు. వారిలో కొందఱికి యజమానిపై అమితమైన ద్వేషము. ఆతడుచేసిన చెడుపనులను వారు చెప్పినారు. సందర్భవశమున — గుఱించిన విషయము కదిపితిని. ఆమెనుగుఱించి మీ కెన్నెన్నో అపోహలు, సంశయము లున్నవి. కాబట్టి ప్రత్యేకముగా విచారించి నే నీ యుదంతమును మీకు వ్రాయుచున్నాను. ఈ కార్యస్థానములోని వృద్ధులైన గుమాస్తాలకుసయితము ఆమెయెడ విశేషగౌరవాదరములు.—గారియొద్దకు ఆమె పసిప్రాయములోనేచేరుకొని అప్పటినుండి ఆయనకు భార్యగా మున్నది....ఆమెశీలము నిర్దుష్టమైనదని ఎల్లరు ఏకగ్రీవముగా అంగీ

కరించుచున్నాడు. ఆమె పాతివ్రత్యమునకు వెలితి ఎన్నడును లేదు. భార్య భర్తతో మెలగినరీతిలోనే కాక గారితో ఆమె వేఱురీతిని మెలగియుండలేదు. అఖండపతిభక్తిగలదామె. నైతికకళంకము పాటిలుటకు అవకాశము బొత్తిగాలేని పసిప్రాయముననే ఆమె వచ్చెను. — గారిని వీడియేగినపిదప ఆమె ఆయన కొకతేఖ వ్రాసెను. తా నాయనపట్ల పత్నిమెలగినట్లు మెలగెనే కాని వేఱాకరీతి మెలగలేదనియు, వ్యభిచరణశీలునితోకూడి మనుట తనకు అశక్యమనియు ఆమె ఆజాబులో తల్పెను. ఆయన యొద్దనుండు ఉద్యోగులలో పెద్దవారి నమ్మకములో సైతము అతడు పైశాచవర్తనుడే. వారియభిప్రాయములో — దివ్య పనిత. ఆమె వీడిపోయినపిదపనే — గారు బొత్తిగా సిగ్గులేని వారుగ తయారై రని వారందురు.

ఆమె పూర్వజీవము గుఱించి చెప్పుకొనబడుచుండిన కథలలో నాకు మొదట నమ్మకములేదు. కావుననే దీనినంతయు మీకు వ్రాయుచున్నాను. సంఘము ఆమోదింపని చుట్టటికములో అంత పవిత్రతయుండవచ్చునని విన్నప్పుడు అది వింత కట్టుకథ అని నే ననుకొనెడివాడను. కాని త్సుణ్ణముగ విచారింపగా అదంతయు సరియే అని తెలియవచ్చినది. ఆమె పరమపవిత్రురాలు, పసితనమునుండియే పరమపవిత్రురాలు—అందునుగూర్చి ఆవంతైన సంశయము నాకులేదు. ఆమెనుగుఱించి ఆరీతిగా సంశయించుటచే, మీరును నేనును అందఱమును ఆమెయడల అపచారము చేసినవారమే. ఆమెకు పునఃపునః నమస్కరించుచున్నాను. నా దోషమును మన్నింపుమని ఆమెచు ప్రార్థించుచున్నాను. ఆమె కల్లరి కాదు.

పతితయు అసత్యపరయునగు మహిళ కంతటి ధైర్యముండుట అసంభవమని తెలుటకు ఈ అవకాశమును వినియోగించుకొనుచున్నాను. ఆధ్యాత్మికధర్మమందును ఆమెకు సదా దృఢవిశ్వాసమున్నదట.

మఱి మీవ్యాధి ఇంకను తగ్గుమొగము కాలేదే! వెచ్చిం
చుట కెంతో ధనమున్న నేకాని ఇది రోగులుండుటకు తగిన తావు
కాదని నాయభిప్రాయము, ఏదైన వివేకపథమును ఆలోచింపుడు.
ఇక్కడ ప్రతివస్తువును వేలువోటునుండి తెచ్చుకోవలసినదే.

మనఃపూర్వకముగ భవదీయుడు
వివేకానంద

18

(శ్రీ ప్రమదాచార్యమిత్రకు)

దేవోజయతి

వైద్యనాథము,
డిసెంబరు 26, 1889.

ప్రియమహాశయా,

సుదీర్ఘకాలము ప్రయత్నించి ఈనాటికి మీ సమక్షమున
వ్రాలగల్గుచున్నాను. ఒకటి రెండు దినములలో పవిత్ర కాశీ
క్షేత్రములో మీచరణసన్నిధికివచ్చి చేరుకొందును.

కొన్నాళ్లుగా నే నిచట ఒక కలకత్తాపౌరమహాశయునింట
నున్నాను. కాని నామనస్సు వారణాసికై ఎంతయు తహతహపడు
చున్నది.

అక్కడ కొన్నాళ్లుండి, అన్నపూర్ణావిశ్వనాథులు*
నా యవృష్టరేఖ నెట్లు దిద్దుమఱి చూడవలెనని యున్నది.
“దేహమునైన విడువవలెను. మంత్రమునైన సాధింపవలెను.”†
ఇది నాసంకల్పము—కాశీనాథుడు నాకు తోడ్పడుగాక!

భవదీయుడు
వివేకానంద

* వారణాసిలో వెలసిన పార్వతీ పరమేశులు.

† “శరీరం వా పాతయామి మంత్రం వా సాధయామి.”

(శ్రీ ప్రమదాదాసమిత్రకు)

అలహాబాదు,

డిసెంబరు ౨౦, 1889.

ప్రియమహాశయా,

ఒకటిరెండు దినములలో వారణాసికి వచ్చుచున్నానని ఒకజాబులో మీకు వ్రాసియుంటిని. కాని విధినిర్ణయము నెవ్వరు మార్చగలరు? చిత్రకూటము ఓంకారనాథము మున్నగుక్షేత్రములకు తీర్థయాత్రచేసి ఇచటికి వచ్చిన యోగిను అను సోదర శిష్యునకు మశూచివ్యాధి పైకొనినదనెడివార్త అందినది. కావున అతనికి ఉపచరించుటకై నేనిచటికి వచ్చియున్నాను. ఇపుడతడు పూర్తిగా స్వస్థుడైయున్నాడు. ఇచట నున్న కొందఱు బంగాలీ మహాశయులు, ఎంతయు భక్త్యనురాగ భరితులుగనున్నారు. వారు చాల ప్రేమతో నన్ను విచారించుకొనుచున్నారు. ఈ మాఘమాసమున ఇక్కడనే ఉండి కల్పనిధి* ననుష్ఠింపుమని, నేను నిరాకరింపరాని రీతిలో వారు నన్ను కోరుచున్నారు. కాని నా మనస్సులో 'కాశి' 'కాశి' 'కాశి' యని కాశినామమే ఆవృత్తమగుచున్నది. మిమ్ము దర్శించుటకు నా మనస్సువ్యభూతు చున్నది. ఔను, వీరి వెడికోళ్ళను తప్పించుకొని, వీరి పట్టునుండి తప్పించుకొని ఒకటి రెండు దినాలలో కాశీనాథుని ఫవిత్రక్షేత్రమునకు వచ్చి చేరిపోవలెనని నాచేత నైనంత ప్రయత్నింపబోవుచున్నాను. నాసోదరశిష్యులలో ఒకడు అచ్యుతానందసరస్వతి అను సన్న్యాసి మిమ్ము దర్శించి నన్ను గూర్చి అడుగునేని నేను త్వరలో కాశికి వచ్చుచున్నానని దయచేసి ఆయనకు తెలుపుడు. అతడు చాల మంచివాడు; విద్వాంసుడును. అతనిని బంకిపూరులో విడిచి రావలసివచ్చినది. రాఖాలును, సుబోధును ఇంకను కాశీలో

* పవిత్ర త్రివేణి సంగమమందు విశేషదీక్షతో నిర్వహింపబడు ప్నానము.

నున్నారా? ఈసంవత్సరము కుంభమేళ మహోత్సవము హరి ద్వారములో జరుగనో జరుగదో విచారించి దయతో నాకు తెలుపుడు.

ఎందఱి నో వివేకులను, ఎందఱి నో భక్తులను, ఎందఱి నో సాధువులను, ఎందఱి నో పండితులను ఎన్నిచోట్లలోనో కలిసికొని యున్నాను. వారు న న్నెంతో అనుగ్రహించియున్నారు. కాని 'భిన్నరుచిర్హిలోకః' 'తల కొక్క రుచి కాదె ధరణి నరులకు'† మన యిద్దఱి ఆత్మల కున్న చుట్టటిక మేమో నే నెఱుగను. మీ సన్నిధానమున నాకు గలుగు ప్రీతిసంతుష్టులు వేతెచ్చటను గలు గవు. కాశీనాథు డేమిచేయనున్నాడో చూతము.

భవదీయుడు

వివేకానంద

నా విలాసము—శ్రీ గోవిందచంద్ర బాబుగారింట, చౌకు, అలహాబాదు.

20

(శ్రీ బ్రహ్మసూక్తి)

శ్రీ శ్రీరామకృష్ణ

అలహాబాదు,

డిసెంబరు 30, 1889.

ప్రియమహాశయా,

వచ్చునప్పుడు గుప్త ఒకచీటి వ్రాసిపెట్టెను. మఱునాడు యోగానందునొద్దనుండి వచ్చిన జాబుచే అన్నిసంగతులును తెలిసి నవి. వెంటనే నేను అలహాబాదుకు పయనమైతిని. మఱునా డిందు చేరితిని. చేరిచూడగా యోగానందుడు పూర్తిగా తేఱుకొనియుండెను. అతనికి వచ్చియుండినది తట్టమ్మవారు. ఒకటి రెండు మశూచికపు పొక్కులుకూడ నున్నవి. వైద్యుడు మహోదారుడు. ఇచట నొక

† కాళిదాసు "రఘువంశము".

సోదరబృందము గలదు. అందున్నవా రందఱు మహాభక్తులు ; సాధుసంసేవనమనిన చెవిగోసికొనువారు. మాఘమాసమున నిక్కడ నుండుమని వారు ప్రత్యేకముగ నన్ను కోరుచున్నారు. కాని నేనేమో వారణాసికి కదలిపోవుచున్నాను. మీరెట్లున్నారు ? మీకును, మీకుటుంబమునకును తేమముగూర్ప ఈశ్వరునిప్రార్థించుచున్నాను. తులసీరాము, చునీబాబుగార్లకును ఇతరులకును నా వందనములు దయచేసి అందింపుడు.

అనురాగపూర్ణ భవదీయ
వివేకానంద

21

(శ్రీ యజ్ఞేశ్వరభట్టాచార్యకు)

ఆలహాబాదు,

జనవరి 5, 1890.

ప్రియ ఫకీరుకు,

... నీ కొకమాట. నేను నిన్ను మరల చూచుట సమకూడకపోవచ్చు అను విషయమును సదా జ్ఞప్తియంచుకొనుము. నీతిమంతుడవై యుండుము. ధైర్యశాలివై యుండుము. పూర్ణ హృదయుడవై యుండుము. నైతికపథమున అస్థిలితుడవుగ నుండుము. తెంపరితన మనిపించుకొనునంత ధైర్యము గల్గియుండుము. మతసిద్ధాంతములతో నీబుట్టుకు బరువెక్కించుకొనకుము. పాపమును భీరువులు చేయుదురేకాని ధీరులు చేయనేచేయరు, మనసులో తలంపనైన తలంపరు. ఎట్టివాడైనను ప్రతియొక్కనిని ప్రేమింపుము. మానవుడవుగ మెలగుము, నీ సొంత పర్యవేక్షణలోనున్న వారిని — అనగా రాముని, కృష్ణమయిని, ఇందును — ధైర్యవంతులుగాను, నీతిమంతులుగాను, సానుక్రోశులుగాను చేయ ప్రయత్నింపుము. నాబిడ్డలైన మీకు నీతిపరత్వమును, ధైర్యమునుతప్ప — వేఱు మత మక్కఱలేదు. పిఠీకితనము లేనిచో,

పాపములేనిచో, అపరాధములేనిచో, దుర్బలతలేనిచో,—తక్కిన
దెల్ల తనంతట అదే వచ్చును....నాటకమునుజూచుటకుగాని,
చార్పల్యావహమగు నెట్టివినోదమును జూచుటకుగాని నీవెన్నడును
రామును నీతో దీసికొనిపోకుము — ఎన్నడైనగాని వానిదాపున
కాశనిని పోసేయకుము.

భవదీయప్రేమపూర్ణ
వివేకానంద

22

(రాహుడులకు)

అలహాబాదు,
జనవరి 5, 1890.

ప్రియ రామ-కృష్ణమయి-ఇందులకు,

బిడ్డలారా, పాపముచేయుటయు అసత్యములుచెప్పటయు
పిటికిపందల, దుర్బలుల—పనులని జ్ఞప్తినుంచుకొనుడు. నీతిమంతు
లుగనుండ ప్రయత్నింపుడు, ధైర్యవంతులుగనుండ ప్రయత్నిం
పుడు, దయామయులుగనుండ ప్రయత్నింపుడు.

భవదీయ
వివేకానంద

23

(శ్రీ బ్రాహ్మేసుకు)

ఓం నమో భగవతే శ్రీరామకృష్ణాయ.

అలహాబాదు,
జనవరి 5, 1890.

ప్రియమహాశయా,

దయతో మీరు వ్రాసిన లేఖలో మీ అనారోగ్యవార్త
కని మిగుల చింతిలుచున్నాను. మీరు వైద్యనాథమునకు పోయి

అచట నుండుటనుగూర్చి నేను వ్రాసిన జాబులోని సారాంశమిది :
 పైకమును చిల్లిగవ్వలుగా వెదజల్లుచుండకున్న మీవంటి దుర్బల
 సుకుమారశరీరుల కచట జీవితము గడచుట అసాధ్యము. చోటు
 మార్పు మీకు నిజముగా ఆవశ్యకమైనచో, చౌకగానుండు
 చోటును నిర్ణయించుకొనుటకే మీరింతకాలము ఆలసించియుంటి
 రేని, ఇది శోచనీయమే. ... వాతావరణము మట్టుకు వైద్య
 నాథము శ్రేష్ఠమైనదే! కాని అచటి నీరు మంచిదికాదు, అది
 జీర్ణశక్తిని చెఱచును. నేను ప్రతిదినమును అజీర్ణముతో బాధపడు
 చుండెడివాడను. మీకీవఱలో ఒకజాబు వ్రాసియుంటిని. అది
 మీకందినదా! ఒకవేళ అది బిళ్ల అంటింపని జాబగుటచే దానిగతికి
 దానిని వదలితిరా! చోటుమార్పు మీకు అనివార్యమే అగుచో,
 ఎంత త్వరగా మాటిన అంత మేలని నా అభిప్రాయము. ప్రతిదియు
 మీ అక్కజలకు సరిపడునదిగా నుండవలెనని కోరు స్వభావము
 మీది. ఇట్లు వ్రాసినందులకు మన్నింతురుగాక! కాని ఈ ప్రపం
 చమున అట్టి పరిస్థితి చాల దుర్లభము. “ఆత్మానం సతతం
 రక్షేత్” “సర్వావస్థలందును తన్ను తానే కాపాడుకొనవలెను.”
 “దేవుడా, కనికరింపు” అని ప్రార్థించుట మేలే! కాని పురుష
 ప్రయత్నము చేయువానికే పరమపురుషుడు తోడ్పడును. మీ
 ధనమును ఖర్చుపడనీయకుండుటకే మీరు ప్రయత్నింతురేని,
 మీ చోటుమార్పును దేవుడు తనపైతృకధనమును వెచ్చించి సమ
 కూర్చునా! దేవునిపై అంతగా ఆధారపడియుండగలమనుట
 మీ తలంపైనచో, దయచేసి వైద్యుని పిలువకుండుడు. ... అది
 మీకు సరిపడకున్న, మీరు కాళీకి పోవలెను. నేనిక్కడినుండి
 ఈపాటికి వెడలిపోయియుండును. కాని ఇచటివారు నన్ను
 పోనిచ్చుటలేదు. మరల చెప్పచున్నాను—చోటుమార్పుట నిశ్చిత
 మైనచో, లోభముచే ఆలసింపకుడు. ఇట్లానరించిన ఆత్మహత్యయే
 యగును. తన్నుదాను చంపుకొనువానిని దేవుడైనను సంరక్షింప

లేడు. తులసీ బాబుగారికిని, తక్కినవారికిని నా వందనము లందింపుడు.

సాదరముగ ఇట్లు విజ్ఞాపించు

భవదీయప్రేమపూర్ణ
వివేకానంద

24

(శ్రీ ప్రపంచానందమిత్రుడు)

జేవోజయతి

బాబుసతీశచంద్రముఖర్జీగారింట,
గోరాబజారు, ఘాజీపూరు,
జనవరి 21, 1890.

స్రియమహాశయా,

నేను ఘాజీపూరు చేరి మూడుదినములైనవి. నా బాల్య మిత్రుడైన శ్రీ సతీశచంద్రముఖర్జీ గృహములో నున్నాను. ఈ ప్రదేశము మనోహరముగానున్నది. సమీపముననే గంగానది ప్రవహించుచున్నది. కాని అందు స్నానమొనరించుట కష్ట సాధ్యము. ఏలయన దానికి సరియైన దారిలేదు. ఇసుకలో నడచి పోవలెను. అది చాల కష్టము. నామిత్రుని తండ్రియు ఉదార హృదయుడునగు ఈశానచంద్రముఖర్జీగారినిగూర్చి మీకు చెప్పి యుంటినికదా, ఆయన ఇటు నున్నాడు. ఈనాడాయన కాశికి తరలుచున్నాడు. అందుండి కలకత్తాకు పోగలరు. కాశికి పోవలె నని నాకెంతో ఆశగ నున్నది. కాని బాబాజీని* సందర్శింపవలె నని నేనిచటికి వచ్చిన ఉద్దేశ మింకను సిద్ధింపలేదు. కావున మఱి కొన్నిదినముల ఆలస్యము అనివార్యమగుచున్నది. ఇచట

* మహాయోగియైన పవహరిబాబా.

చూచుట కంతయు బాగున్నది. ఇచటివారందఱు పెద్దమనుష్యులు. కాని మిక్కిలి పాశ్చాత్యీకృతులుగ నున్నారు. అనుశోచనీయవిషయమిది :—పాశ్చాత్యరీతుల అనుకరణము ప్రతిదియు నాకు పరమదుస్సహము. ఇచట అట్టి అనుకరణములేనివాడు నామిత్రుడొక్కడే. ఐనను ఈ విదేశీయులు ఇచ్చటికి ఎట్టివ్యర్థమైన నాగరకతను తెచ్చిపెట్టిరి! ఎంతటి ఐహికవ్యామోహమును వారు సృజించిరి! దుర్బలహృదయులైన వీరిని విశ్వనాథుడు సంరక్షించుగాక! బాబాజీసందర్శనమైనపిదప, అన్నివివరములు మీకు తెలిపెదను.

భవదీయఁడు

వివేకానంద

మలిమాట : జౌరా మనఁగి వైపరీత్యము! శ్రీశుకభగవానుని కనిన యీ దేశమున నిప్పుడు సన్న్యాసము 'వెట్టి' అని, 'పాప'మని నిరాదరమున కగ్గమగుచున్నది.

25

(శ్రీ బ్రాహ్మేసుకు)

జై శ్రీరామకృష్ణ

ఘాజీపూరు,

జనవరి 30, 1890.

మాన్యమహాశయా,

ఘాజీపూరులో నేనిప్పుడు సతీత బాబుగారింట నున్నాను. నేనిటీవల చూచిన తావులలో అన్నిటికంటె ఈ ప్రదేశమే ఉత్తమము. వైద్యనాథములోని నీరు చాల అనారోగ్యకరము, అశుభమును కలిగించును. అలహాబాదులో ఇటుకల మెక్కువ. నేను కాశీలోనున్న కొన్నిదినములలో రేయింబవట్లు జ్వరవీడితొడవై యుంటిని. మన్నెజ్వర మచ్చట అంత ఎక్కువ. ఘాజీపూరు, అందును ముఖ్యముగ నేనున్న ప్రాంతము, మిక్కిలి ఆరోగ్యకర

ముగ నున్నది. నేను పవహరిబాబా గృహమును జూచితిని—
అన్నిప్రక్కల ఎత్తైన గోడలున్నవి. ఇంగ్లీషువారి బంగళాలపద్ధతిలో
ఆది నిర్మింపబడియున్నది. లోపలిభాగమున తోట కలదు. పెద్ద
గదులు, పొగగొట్టములు మున్నగునవి ఉన్నవి. లోపలికి వచ్చు
టకు బాబాజీ ఎవ్వరిని అనుమతింపడు. ఆయనకు మనసుపుట్టి
సప్పుడు, ఆయనే వాకిలివజ్రకువచ్చి తాను గుమ్మములోపల
నుండియే మాటాడును—అంతే! ఒకనాడు నే నచటికిపోయి,
చలిలో ఎంతోసేపు వేచివేచి తిరిగిరావలసివచ్చెను. — రాబోవు
ఆదివారమునాడు నేను కాశికి పోయెదను. ఈలోగా బాబాజీతో
సమాగమము నాకు లభించినయెడల సరే, లేకున్న ఆ మహాత్ము
నకు స్వస్తిచెప్పెదను. ప్రమదాబాబుగా రుండుచోటునుగుఱించి
వారణాశినుండి నిష్క్రమగా వ్రాసెదను. కాశీభట్టాచార్యుడు
రావలెననియే నిశ్చయించుకొనియున్నచో, నేను ఆదివారము
నాడు కాశికి పయనమైనపిదప రానిండు, కాని ఆయన రాకుండుటే
మేలు. వారణాశిలో కొన్ని దినములుండి నేను హృషీకేశమునకు
తరలెదను. ప్రమదాబాబు నాతో రావచ్చు. మీకందఱకు నా
వందనములు. ఫకీరు, రాము, కృష్ణమయి మున్నగువారికి నా
యాశీస్సులు.

భవదీయప్రేమపూర్ణ

వివేకానంద

మలిమాట :—ఘాజీపూరుకువచ్చి కొంతకాలముందురేని
మీకు చాల మేలుగల్గునని నా యభిప్రాయము. ఇచ్చట సతీశుడు
మీకొక బంగళా సంపాదించిపెట్టగలడు. గగనచంద్రరాయి అను
నొకడున్నాడు. అతడు నల్లమందు కార్యాలయమున కధికారి.
చాల సరసుడు, ఉపకారపరుడు, కలుపుగోలుతనమున్నవాడు.
అన్ని యేర్పాట్లను వారు చేయుదురు. ఇంటియద్దె పదునైదుకు
ఇరువదికి నడుమ ఉండును. బియ్యపుధర అధికము! పాలు

రూపాయికి పదునాటు మొదలు ఇరువదిసేర్లవఱకు లభించును. తక్కినవస్తువులన్నియు చాల చౌక. అంతేకాక ఈ మహాశయల విచారణలో ఎట్టి యిక్కట్టు కలుటకును అవకాశములేదు. కాని ఇంచుక వ్యయమగును. నలుబదేబదిరూకలు ఖర్చుకావచ్చు. వారణాశిలో మన్నెజ్వరము విపరీతముగనున్నది. నే నెప్పుడును ప్రసూదాబాబు తోటలో నుండనేలేదు. నే నెల్లప్పుడు తనగోష్ఠిలో నుండుట ఆయనకు ప్రియము. తోట చాల సొంపుగ నున్నది, సమృద్ధిగల్గియున్నది, విశాలముగనున్నది, తెఱవబడియేయున్నది. ఈ పర్యాయము పోయినపుడు, ఆ యారామమందే ఉండును, ఉండి మీకు తెల్పెదను.

26

(శ్రీ ప్రమదాదాసమిత్రకు)

ఈశ్వరకృపాజయతి

ఘాటీపూరు,

జనవరి 31, 1890.

ప్రియమహాశయా,

బాబాజీని కలసికొనుట చాల కష్టముగ నున్నది. ఆయన తనగృహమునుండి వెలికి అడు గిడడు. మాటాడుద మను కోరిక ఆయనకు కలిగినపుడు వాకిలివఱకు వచ్చి గుప్తముతోపలినుండియే మాటాడును. ఆయన ఆరామభవనమును మాత్రము చూచి వచ్చితిని. అందు పైకి పోను పోను సన్నగ నుండు పొగగొట్టము లమరి యున్నవి. చుట్టును ఎత్తైన గోడ లున్నవి. లోనికిరానిచ్చు దాడులు లేవు. లోపల గుహలవంటి గదు లున్నవనియు, ఆయన అం దుండు ననియు, లోనికి తొంగిచూచినవారు వే తెవ్వరును లే రనియు, ఆయన చేయు పనులకు ఆయనే సాక్షి యనియు — జనులు చెప్పుదురు. ఒకనాడు వేచియుండి వేచియుండి ప్రాణము విసిగి మరలి వచ్చివేసితిని. కాని అవకాశమునకై మరల నిరీక్షిం

తును. భానువారమునాడు నేను కాశీక్షేత్రమునకు తరలుచును, బాబాజీని సందర్శించు నా ఉబలాట మేమో మందగించినది. కాని ఇచ్చటి బాబులు నన్ను వదలరు. వెడలిపోవుటకు ఈదిన మైనను నేను సిద్ధమే. కాని భానువారమునాడే తరలెదను. హృషీ కేశమునకు పోవలె నను మీపన్నాగ మే మైనది?

భవదీయుడు

వివేకానంద

మలి మాట : ఈ చోటు ఆరోగ్యకరముగ కనిపించు చున్నది. అ దొక్కటే ఇం దున్న మేలు.

27

(శ్రీ ప్రపదానమిత్రకు)

జై విశ్వేశ్వర

పూజీపూరు,

ఫిబ్రవరి 4, 1890.

ప్రియమహాశయా,

దయతో మీరు వ్రాసిన జాబు చేరినది. నామహాభాగ్యము పండి బాబాజీతో సమాగమము నొంద గాంచితిని. నిజముగ ఆయన మహర్షి! అంతయు అద్భుతావహముగ నున్నది. ఈ నాస్తికయుగమున ఆయన భక్తియోగసంజాతమైన మహోన్నతాద్భుతశక్తికి లక్ష్యము. ఆయన అనుగ్రహమును నే నాశ్రయించితిని. ఆయన నాకు ఆసపాటును ప్రసాదించెను. ఏ అత్యల్పసంఖ్యాకులకో లభించు భాగ్యమది! నేను కొన్నాల్లి చట నుండవలెననియు నాకు తాను కొంత శ్రేయము నొసగూర్చుననియు బాబాజీ కోరెను. కావున ఆయోగీంద్రునాజ్ఞానుసారము నేను మఱి కొంతకాల మిట నుందును. ఇది మీకును అత్యంతప్రీతికరమగు ననుటకు సందియము లేదు. జాబులో వ్రాయను గాని,

వింతవిషయము లున్నవి. కలసికొన్నప్పుడు సమక్షమున తెల్పుదును. అట్టివారిజీవితములను ప్రత్యక్షముగ చూడ కున్న శాస్త్రవిశ్వాస మఖండరీతిని వర్ధిల్ల జాలదు.

భవదీయుడు

వివేకానంద

28

(శ్రీ ప్రమదాదాసమిత్రుడు)

ఔ త్రివిశ్వేశ్వర

ఘాటీపూరు,

ఫిబ్రవరి 7, 1890.

ప్రియమహాశయా,

ఇప్పుడే మీవాత్సర్య అంది చాల ఆనందించితిని. వెలికగపడు లక్షణములను బట్టి చూడ బాబాజీ వైష్ణవుడు, యోగమునకును భక్తికిని వినయమునకును మూర్తీభావము. ఆయన ఇంటికి నలువైపుల గోడ లున్నవి. కొన్ని తలుపు లున్నవి. ఈ గోడలకు నడుమ సుదీర్ఘమైన యొక భాగర్భబిల మున్నది. ఆబిలమున తన మేనిని వ్రాల్చుకొని ఆయన సమాధి నిమగ్నుడగును. బిలమునుండి వెలికి వచ్చినప్పుడుమాత్రమే ఆయన ఇతరులతో మాటాడును. ఏమి భుజించునో ఎవరు నెఱుగరు. కావున ఆయనను పవ్వారీ (=పవనాహారి) బాబా అని ప్రజలు పేర్కొందురు. ఒకప్పు డైదేండ్లకాలము వెలుపలికి రాక ఆయన బిలమండే యుండెను. మహాసమాధి నొందినా డని ప్రజ లనుకొనిరి. కాని ఇప్పుడు ఆయన మరల వెలుపల నున్నాడు. ఇప్పుడాయన ప్రజల యెదుటికి వచ్చుట లేదు. గుప్తుమునకు లోపలనుండియే మాటాడును. అంతటి మధురమైన వాణిని నేను విని యుండనే లేదు. ప్రశ్నలకు సూటిగా జవాబు చెప్పక ఆయన “ఈ దాసున కేమి

తెలియు” ననును, కాని సంభాషణ సాగుకొలది వెలుగు వెలువడును. ప్రశ్న లడిగి నే నాయన నెంతో ఒత్తిడిచేయగా ఆయన నాతో “కొన్నాల్లిచ్చటనుండి నన్ననుగ్రహింపు” డనెను. ఈ విధముగ ఆయన ఎప్పుడును మాటాడడు. కావున ఇందునుబట్టి నాసంశయముల తీర్త మనడి ఆయన యుద్దేశమును నేను గ్రహించితిని. నే నడిగినప్పు డెల్ల ఆయన నన్ను ఉండు మనుచున్నాడు. కావున ఆశతో వేచియున్నాను. ఆయన పండితు డనుటకు సందియము లేదు. కాని పాండిత్యపుజాడ బయటి కగపడదు. ఆయన వేదోక్తక్రతువులను చేయును. పున్నమనుండి అమావాస్యవఱకు యజ్ఞాహుతులు సాగుచునే యుండును. కావున ఈపక్షము ముగియులోగా బిలములోనికి పో డనుట నిశ్చయము. “దాసుడను” “నాభాగ్యము” అను ఇట్టి మాటలను ఏకదపుపెట్టుచుండునే గాని ఆయన సూటిజవాబులు చెప్పడే, ఆయన *అనుమతిని పడయు పెట్లు! సాంతమునకు మీ కుద్దేశ మున్నచో ఈజాబును చూచిన తక్షణమే బయలుదేరి రండి. రాకపోయిన, ఆయన మహాసమాధిసొందినపిమ్మట తీవ్రపశ్చాత్తాపము మీ మనస్సులో నిలిచి పోవలసివచ్చును. సమాగమము పడసిన వెంటనే, అనగా ఒక సారి ఏకాంతముగ మాటాడినవెంటనే రెండు దినాలలో మీరు తిరిగి పోవచ్చు. నామిత్రుడు సతీశచంద్రబాబు మిమ్ము చాల ప్రీతితో ఆదరించును. కాబట్టి ఈ జాబును చూచిన వెంటనే రండి. ఇంతలో నేను బాబాజీకి మీ విషయమును చెప్పిపెట్టెదను.

భవదీయడు

వివేకానంద

మలిమాట : ఆయనతోడి సాహచర్యము దుర్లభమైనను అట్టి మహాత్మునకై పడ్డ శ్రమ ఎన్నటికిని వ్యర్థము కాదు.

* బాబాజీని దర్శించుటకు ప్రమదాదాసమిత్రుడు ఆనుమతి.

29

(శ్రీ ప్రమదాదాసమిత్రకు)

ఈశ్వరకృపాజయతి

ఘాటీపూరు,

ఫిబ్రవరి 13, 1890.

ప్రియమహాశయా,

మీ అస్వాస్థ్యమును విని వ్యధపడుచున్నాను. నాకును నడుములో ఒకవిధమైన నొప్పి యున్నది. అది హెచ్చి ఇటీవల చాల బాధపెట్టుచున్నది. రెండు దినాలవఱకు బాబాజీయొద్దకు పోలేకుంటిని. నాసంగతిని తెలిసికొని పోవుటకు బాబాజీయొద్ద నుండి యొకడు వచ్చెను. కావున ఈదినము పోవుచున్నాను. లెక్కకు మిక్కిలియైన మీ ప్రణామములను నే నందింతును. “వెలుగు వెలువడును” అనగా అద్భుతగురుభక్తివైరాగ్యములు ప్రకాశించును. అంతటి మహద్భుతఘోరివిషయములను నేను పే తెడల కన్నది లేదు. ఏ మేలు నాకు లభించినను అందు మీ భాగము మీకు తప్పక చెందును. నమ్మిడు.

భవదీయుడు.

వివేకానంద

30

(శ్రీ ప్రమదాదాసమిత్రకు)

ఈశ్వరకృపాజయతి

ఘాటీపూరు,

ఫిబ్రవరి 14, 1890.

ప్రియమహాశయా,

సోదరుడు శరత్తు వ్రాసిన జాబును పంపు డని నిన్నటి నాజాబులో వ్రాయ మఱచితినేమో. దయచేసి దానిని పంపుడు. సోదరగంగాధరునినుండి వార్త తెలియవచ్చినది. అత డిప్పుడు

కాశ్మీరములో శ్రీనగరమున రామ్బాగ్ సమాధియొద్ద నున్నాడు. నడుమునొప్పి నాకు చాల బాధ కలిగించుచున్నది.

భవదీయుడు
వివేకానంద

మలి మాట : రాఖాలును, సుబోధును ఓంకార్, గిరినార్, ఆబూ, బొంబాయి, ద్వారక అను ప్రదేశములను చూచుకొని బృందావనమునకు వచ్చియున్నారు.

31

(క్రీబలామ్బుసురు)

సమా భగవతే శ్రీరామకృష్ణాయ

సతీశచంద్రముఖర్జి గారింట,
గోరాబజార్, ఘాజీపూరు,
ఫిబ్రవరి 14, 1890.

మాన్యమహాశయా,

పశ్చాత్తాపముతోనిండిన మీ లేఖ అందినది. పెంటనే నేనిందుండి వెడలిపోవుటలేదు. బాబాజీ వేడికోలును తప్పించు కొనుట అసాధ్యము. సాధుసేవవలన చెప్పకోదగిన ఫలమేమియు కలుగ లేదను చింతను తెలిపితిరి. ఇది సత్యమును, సత్యేతరమును కూడ. ఆదర్శానందమును లక్ష్యముగాకొన్న, మీరనినది సత్యమే! కాని దృష్టిని పెనుకకుమరల్చి ఆరంభదశనుండిపరికించితిరేని మొదట మీరొక జంతువైయుంటిరని ఇప్పుడు మానవులరైతిరని, భావికాలమున దేవుడుగనో దేవదేవుడుగనో అయ్యెదరని గుర్తింతురు. అట్టి యనుతాపము, అసంతృప్తి, కలుగుట మేలే. అది పురోభివృద్ధికి నాంది. అదిలేకున్న ఎవ్వరు ఉన్నతినందజాలరు. పాగను తలపై ధరించి, తత్త ణమే ఈశ్వరసాక్షాత్కారమునందువాడు అక్కడే

అగిపోవును; ఇక ముందుకు పోలేడు. నిరంతరముగ అట్టి అసంతృప్తి మీమనసును పీడించుచుండుటవలన మీరు ధన్యులరే. మీ కెట్టి ఎగ్గు కలుగదని దృఢముగ నమ్ముడు. . . . నిశితమైన మేధగల వారలు, ఊతియే సిద్ధికి శ్రేష్ఠోపాయమని బాగుగ నెఱుగుదురు. ఈ విషయమున లఘుచిత్తులమైన మావంటి బాలకులు మీయొద్ద నేర్చికొనవలసిన దెంతేని కలదనుటలో నాకెట్టి సందేహమునులేదు. . . . మీరు వివేకులు. నేను ఇంతకన్న తెలుపనక్కఱలేదు. మనుష్యునకు చెవులు రెండు నోరొక్కటియే! సరళభావణము మీ సహజగుణము. పెద్ద వాగ్దానములుచేయక జాగ్రత్తగనుండుదు. మీ యీ లక్షణము లొక్కొక్కపుడు నాకు కినుక పుట్టించుచుండును. కాని యోచించి చూచినపుడు మీరే వివేకముతో ప్రవర్తించితిరని గ్రహించుచుండును. “గతి మందము సిద్ధి అమోఘ” మైనది. “సారము తగ్గినప్పుడే వేగము హెచ్చును”. కాని ఈ జగతిలో అన్నిటిని మాటలే ఆధారము. మాటల (అందును గంభీర మితభాషణులగు మీమాటల) అంత రాధ మెఱుగుట ఎల్లరకు రాదు. దీర్ఘ కాలసంస్కరమువలనగాని ఒకని హృదయమును గ్రహించుట సాధ్యముగాదు. . . . మతము శాఖలందులేదు — కోలాహలములందులేదు. పూజ్యుడైన మన గురుదేవుని ఈ ప్రబోధము నేల మఱుతురు? మీకు చేతనైనంత వఱకు తోడ్పడుడు. కాని దానివలన గలిగిన ఫలమేమో, అది మేలో కీహో నిర్ణయించు నధికారము మనకు లేదు. . . . పాపము గిరీశ బాబునకు పాటిల్లిన మహాదుఃఖమునుబట్టి ఇప్పుడు ఆతడు మాతృదేవిని సేవించినయెడల ఆతనికి అనంత మనశ్శాంతి కలుగును. ఆతడు నిశితబుద్ధిగలవాడు. . . . మన ప్రియగురుదేవునకు మీలో అఖండవిశ్వాసము గలదు. మీ యింటనేతక్క మఱెందును ఆయన భుజించి యెఱుగడు. మాతృదేవికికూడ మీయందు సంపూర్ణ విశ్వాసముగలదని వింటిని. వీనినన్నిటినిబట్టి తాము దయచేసి చపలస్వభావులమును బాలకులమునగు మా

దోషములనన్నిటిని, అవి మీ పుత్రుడు చేసిన తప్పులుగా భావించి, దయచేసి సహింపవలసినది, క్షమింపవలసినది.. నేను చెప్పవలసిన దింతే! వాస్తవము ఎప్పుడు జరుగనున్నదో తిరుగుటచాలా నాకు తెలుపును. నడుములో ఒకనొప్పి నాకు చాలా భాగ్యలిగించుచున్నది. అచిరకాలములో ఈ ప్రదేశము, మైశ్వర్యాలది విస్తరిల్లియుండు పూచిన గులాబీతోపులతో మిగుల రమణీయమై యుండును. ఉత్సవసమయమునకు క్రొంగొత్త గులాబీపూలను మండలను పంపుచునని సతీశు చెప్పుచున్నాడు. ...మీకుమారుడు పిఠికిపందకాక ధీరమానవుడగునట్లు ఈశ్వరుడనుగ్రహించుగాక!

భవదీయప్రేమపూర్ణ
వివేకానంద

మలిమాట : అమ్మ వచ్చియుండినచో, దయచేసి నా అసంఖ్యాకనమస్కారములను ఆమెకు అందింపును. నాకు సజలని దీక్ష అలవడునట్లు ఆమెకు ఆశీర్వాదింపుమనుచు. ఈ జన్మములో అది లభ్యముగానిచో, ఈ జన్మము వెంటనే తుదముట్టునుగాక!

32

(శ్రీ సదానందస్వామికి)

మాజీపూరు,
ఫిబ్రవరి 14, 1890.

ప్రియగుప్తకు,

నీవు కుశలమే అని అనుకొందును. ఆధ్యాత్మికసాధన సాగించుచుండుము. ఎల్లరకును నీవు భవ్యకింకరుడవని గ్రహించి వారికి పరిచర్య సలుపుము. నీ వెవరియొద్ద నున్నావో వారికి భవ్యభృత్యుడవని తెలుపుకొనుటకును, వారిపాదపూజిని తలచుటకును అర్హత నాకునైతములేదు. ఇది ఎఱిగి వారిని

సేవింపుము. వారియందు భక్తిగల్గియుండుము. వారు నిన్ను దూషించినను, తెగించి నీకు నొప్పికలిగించినను, కోపింపకుము. కామినులతో నెప్పుడును కలియకుము. కఠినజీవితము నించుకొను కగా నలవఱచుకొనుము. భిక్షాహారమువలన శరీరపోషణ మొనరించుకొనుట క్రమక్రమముగా అభ్యాసము చేసికొనుము. శ్రీరామకృష్ణుని నామజపముచేయువాడెవడైనను సరే నీకు గురువని ఎఱుంగుము. ప్రభుత్వము చెలాయించుట అందఱికిని సులువే, దాస్యము చేయుట చాల దుష్కరము. ముఖ్యముగా నీవు శశి ననుసరింపుము. దృఢమైన గురుభక్తియు, సడలని ఊతియు, దీక్షయు లేకున్న దేనినిగాని సాధింపలే మనుట నిజమని యెఱుగుము. నీకు నీతినిష్ఠ ఉండవలెను. అందుండి అంగుళమైన తప్పితివేని, నీ విక నెప్పటికిని విసప్పుడవే.

భవదీయప్రేమపూర్ణ
వివేకానంద

33

(శ్రీ ప్రమదాదానమిత్రకు)

దేవోజయతి

ఘోషపూరు,

ఫిబ్రవరి 19, 1890.

ప్రియమహాశయా,

పర్యటనములను ఆపుకొమ్మనియు, ఎంచేని సిరపడు మనియు, టిబెట్టులో అతడు కలసికొన్న సాధువులయు, వారి యాచారవ్యవహారములయు వివరములను నాకు వ్రాసిపంపు మనియు సోదర గంగాధరునకు జాబువ్రాసితిని. ఆతడొసగిన ప్రత్యుత్తరము నిందుతో పంపుచున్నాను. హృషీకేశములో నున్న సోదరుడు కాళీకి జ్వరము మాటిమాటికిని వచ్చుచున్నది. ఇందుండి వానికి తంతివార్త పంపితిని. దీని కాలడిచ్చు జవాబులో

నేను తనకడకు రావలెనని కోరుచో ఇందుండి తిన్నగా నేను హృషీ-
కేశమునకు తరలవలసివచ్చును. అచటికిపోవు నావశ్యకత లేనిచో,
ఒకటి రెండుదినములలో మీయొద్దకు వచ్చుచున్నాను. ఔను,
మహాశయా, ఈ మాయాజాలమును నే నల్లుచున్నందుకు మీరు
నవ్వవచ్చు. కాని జరుగుచున్నదదే; సందేహములేదు. ఇనుప
సంకెల యున్నది; బంగారుసంకెల యున్నది. బంగారుసంకెలవలన
చాల మేలు కలుగును; మేలు పూర్తిగా కలిగిన యనంతరము ఆ సంకెల
తనంత దాను ఊడిపడిపోవును. నాగురుదేవుని బిడ్డలు నా సేవ
లందుకోవలసినవారు. ఈ విషయమున మాత్రమే నాకింకను
కర్తవ్యశేష మున్నట్లనిపించును. వీలుననుసరించి, కాళీసోదరుని
అలహాగాదుకుగాని, మతేతావునకుగాని పంపెదనేమో. మీ చరణ
ములపొంత నా నూటొక్క దొసగుల సమర్పించుచున్నాను.—
“నేను మీకు తెనూధవుడ. మిమ్ము శరణువేడితిని. నాకు దారి
చూపుడు”.*

భవదీయుడు

వివేకానంద

34

(శ్రీ ప్రపదాదాసమిత్రకు)

దేవోజయతి

ఘాజీపూరు,

ఫిబ్రవరి 25, 1890.

ప్రియమహాశయా,

నాకు నడుమునొప్పివలని బాధ హెచ్చుగా నున్నది.
లేకున్న నే నీవఱలోనే మీమ్రోల వ్రాల యత్నించియుందును.
ఇచట నా మనస్సున కిక శాంతి లభింపదు. బాబాజియింటనుండి
నేను వచ్చి మూడుదినములైనవి. కాని ఆయన దయతో ఇంచు

* గీత II-7 వ శ్లోకమునకు ఛాయ.

మించుగా ప్రతిదినము నా యోగక్షేమము లడిగించుచునే యున్నాడు. నడుమునొప్పి ఇంచుక ఉపశమించినతోడనే, నేను బాబాజీయొద్ద సెలవుగైకొందును. మీ కనంతప్రణామములు.

భవదీయుడు

వివేకానంద

35

(శ్రీ అఖండానందస్వామికి)

ఓమ్ నమో భగవతే శ్రీరామకృష్ణాయ

ఘాజీపూరు,

ఫిబ్రవరి, 1890.

ప్రియ అఖండానందునకు,

నీజాబు చూచి చాల ఆనందించితిని. టిబెట్టునుగూర్చి నీవు వ్రాసినవి చాల ఆసక్తినిచ్చుచున్నవి. ఒక్కసారి అచటికి పోయిరావలె ననడి ప్రయత్నములో నున్నాను. టిబెట్టును సంస్కృతభాషలో ఉత్తరకురువర్ష మందురే గాని స్త్రేచ్ఛదేశ మనరు. లోక మంతటికిని అది యెత్తైన పీఠభూమి యగుటచే అచట చలి అత్యుత్కటము. కాని క్రమముగ ఆచలికి పను పడుట శక్యమే. టిబెట్టుదేశప్రజల ఆచారవ్యవహారములనుగూర్చి నీవేమియు వ్రాయలేదే. వారికి అతిథిసత్కారనిష్ఠ అంతగా నుండియున్న, నిన్నేల రాసీయక ఆపిరి! దయచేసి అన్నిటిని వివరముగ పెద్దజాబులో వ్రాయుము. నిన్ను చూడవలెనన్న తహతహ ఉన్నది. కాని వచ్చుటకు నీకు వీలుండదే అని చింతిలుచున్నాను. నాకు అందఱిమీద నున్న ప్రేమకంటె నీమీద నున్న ప్రేమయే యెక్కువ అనిపించుచున్నది. ఐనను నేను ఈమాయ నుండికూడ విడుపొందుటకు ప్రయత్నింతును.

టిబెట్టులోని తాంత్రికాచారములనుగూర్చి నీవు వ్రాసినది అని బాధము క్షయోన్ముఖమైన కాలమున భారత దేశమున పుట్టు వొందినవే. మన వాడుకలో నున్న తంత్రములు బాధలు సృజించినవే అని నా యభిప్రాయము. ఆ తాంత్రికక్రియలు మన వామాచారసిద్ధాంతమునకంటెను ఘోరతరములు. ఏలయన అందు వ్యభిచారము నిర్నిరోధమై వర్పడెను. అవినీతిచే బాధలు చెడిపోయినపుడే కుమారిలభట్టు వారిని తఱిమివేసెను. కొందఱు సన్న్యాసులు శ్రీశంకరునిగుఱించియు బాలువర్గము వారు శ్రీచైతన్యనిగూర్చియు “చాటుగా ఇంద్రియపరాయణు” డని “త్రాగుబో” తని “సర్వవిధ హేయవ్యసనదాసు” డని చెప్పదురే అట్లే ఈకాలపు తాంత్రికబాధలును బుద్ధదేవుని వామాచార పరాయణునిగా పేర్కొని, ప్రజ్ఞాపారమితయందలి తత్త్వగాఢమున్నగు సుందరసుభాషితములకు పెక్కింటికి అసభ్యవ్యాఖ్యానములు చేయుచుందురు. దాని కంతటికిని ఫలితముగ ఈకాలమున బాధలు రెండువర్గాలవారుగా చీలియున్నారు. బర్మీయులును సింహళీయులును తంత్రములను తృణీకరించిరి. హిందూదేవతలను దేవేరులను విడనాడిరి. అంతేగాక ఉత్తరబాధులకు పరమపూజ్య డగు అమితాభబుద్ధుని త్రోసిరాజనిరి. అందుల వివరమును సారమును ఇది : ఎందఱో దేవతలయు దేవేరులయు ఆరాధనము ఉపదిష్టమైయున్న ప్రజ్ఞాపారమితాదిగ్రంథములలో ఉత్తరబాధులారాధించు అమితాభబుద్ధాది దేవతలయు దేవేరులయు ప్రస్తావము లేదు. దక్షిణబాధులు బుద్ధిపూర్వకముగనే శాస్త్రముల నతిక్రమించిరి. దేవతలను దేవేరులను విడనాడిరి. బాధములో “సర్వము ఒరులకొఱకే” అనుకొను దశ టిబెట్టులో సర్వత్ర వ్యాప్తమై కనిపించుచున్నది కదా! అది ఆధునికయూరపువారిచిత్తముల కెంతయు నచ్చినది. ఐనను ఆ దశనుగూర్చి చెప్పవలసిన విషయములు నాకు ఎన్నో గలవు. వాని నీజాబులో నిముడ్చుట అసాధ్యము. బుద్ధుడేమి చేసె ననగా — ఉపనిషత్తులలో ఒక్క

వర్ణమువారికి మాత్రమే ప్రవేశార్హమైయున్న మతధర్మకవాటమును (ఎల్లరకు) సుప్రవేశముగ తేటచివేసెను. నిర్వాణసిద్ధాంతమువలన అతనికి ప్రత్యేకముగ కల్గిన గొప్పతన మేమున్నది? ఆయన కున్న సాటి లేని విశ్వసానుభూతియే ఆయనగొప్పతనము. ఆయనమతమునకు గౌరవము గూర్చు సమాధి మున్నగు నున్నత సంప్రదాయములు ఇంచుమించు అన్నియు వేదములలో గలవు. అచ్చట లేని వే మనగా అతనిప్రతిభయు, అతనికరుణయు, నాటి నుండి నేటివఱకు ఆ ప్రతిభకును ఆ కరుణకును సాటి విశ్వచరిత్రమున లేదు.

యజ్ఞములు మున్నగు బాహ్యసాధనములు చిత్తశుద్ధిసాధకములు అనుట వైదికకర్మసిద్ధాంతము. అట్టి సిద్ధాంతము యాదులమతమునను కలదు. అన్నిమతములలోను కలదు. దానిని మొట్టమొదట ప్రతిఘటించినవాడు బుద్ధుడు. కాని ఆశయాలు అంతస్సార మేమో మునుపటివలెనే యుండెను. ఆయన ఉపదేశించిన మనోవ్యాయామసిద్ధాంతమును చూడుము. వేదములకు బదులు సుత్తములను నమ్ము డనెడి ఆయన ఆదేశమును చూడుము! వర్ణవ్యవస్థకూడ మునుపటియట్లే యుండినది. (బుద్ధుని కాలమున వర్ణవ్యవస్థ పూర్తిగా అంతరింపలేదు.) కాని గుణమును బట్టి వర్ణనిర్ణయము జరుగుచుండెను. జాతధర్మమును నమ్మని వారు సత్యమును నమ్మనివారు (హెరెటిక్సు)గా పేర్కొనబడిరి. అంతయు ప్రాచీనపద్ధతియే. 'సత్యమును విశ్వసింపనివాడు' అను మాట జాతులలో చాలకాలముగ నుండునదే. కాని వా రెన్నడును కత్తిడూయలేదు. (మంచివారు!) ఎంతో సహనము కల్గి యుండిరి. తర్కము వేదములను ఊదిపాటవేసినది. మఱి మీ మతమునకు రుజు వేమి? (వేఱు రుజువు లేనప్పుడు) నమ్మకమే శరణ్యము! అన్నిమతాలలో నున్న క్రమమే ఇందును. అయినను అది ఆ కాలమున కెంతయు ఆవశ్యకముగ నుండెను. కావుననే ఆయన అవతరించెను. అతని సిద్ధాంతము కపిలునిసిద్ధాంతమును

బోలినదే. మఱి శంకరునిసిద్ధాంతమో, ఇంత కన్న ఎంత మహాత్మరమైనది, యుక్తియుక్తమైనది! బుద్ధుడును, కపిలుడును సదాచెప్పన దిది : “లోకమున నిండియుండునది దుఃఖమే, వే తేదియు కాదు, ఇం దుండి పాటిపొండి. ఔను, మన నెంచిన, పాటిపొండి.” ఇచట సౌఖ్యము బొత్తిగా లేదా — ఈ మాట యెట్టి దనగా — “ఈ లోకము సౌఖ్యపరిపూర్ణము” అను బ్రాహ్మసమాజమువారి మాటవంటిదే. దుఃఖ మున్నది, నిజమే. కాని ఏమి చేయగలము? నిరంతర మనుభవించి పనుపడినచో కష్టమే సుఖముగ కనిపించు నని కొంద టన వచ్చు. శంకరుడు ఈ వాదము నవలంబింపలేదు. ఆయన చెప్పినది — ఈ జగత్తుకు అస్తిత్వమును ఉన్నది, నాస్తిత్వమును ఉన్నది. అనేకత్వమున్నను ఇది ఏకమే. నేను ఈ మర్మమును విప్పిచెప్పెదను. అచ్చట దుఃఖమే ఉన్నదో వే తే దైన నున్నదో నేను తెలిసికొందును. భయంకరమైనదాని నుండి పాటిపొయినట్లుగా నేను దానినుండి పాటిపొను. దానిని గూర్చిన సమస్తమును నేను తెలిసికొందును. ఈ అన్వేషణమున కల్గు మితిలేని బాధయా, అది యెంత ఉన్నదో అంతటిని నేను నాటొమ్మన హత్తుకొందును. ఇంద్రియజన్యములైన సుఖమును దుఃఖమును ఊయమును వినాశమును జూపి నీవు నన్ను భయపెట్టుటకు నే నేమి మృగమనా? దానినిగూర్చి నేను తెలిసికొందును. అందుకై నాజీవిత మర్పింతును. జ్ఞేయ మైనది ఈ జగత్తున లేదు. కావున ఈ ద్వంద్వజగత్తునకు అతీతిమైనది, ప్రజ్ఞాపార అని బుద్ధుడు పేర్కొన్నది ఏదేని యున్న నాకు కావలసిన దదే. దాని నంటి సుఖ మున్నను దుఃఖ మున్నను నేను లక్ష్యపెట్టను. ఎంత ఉదాత్తమైన, ఎంత మహాత్మరమైన ఆశయము! బౌద్ధధర్మము ఎదిగినది ఉపనిషత్తులనుండియే. శంకరుని వేదాంతము ఎదిగినదియు ఉపనిషత్తులనుండియే. కాని మహాద్భుతమైన బుద్ధదేవుని కరుణ శంకరునకు లేదు. శంకరున కుండినది కేవల శుష్క మేధ. తంత్రములకు వెఱచి పామరులమూకకు వెఱచి వ్రణమును నయము

చేయుయత్నములో ఆయన చేతినే ఖండించివేసినాడు.* అందుం గూర్చి వ్రాయవలసినచో బృహద్భింధమునే వ్రాయవలెను. కాని అందుకు కావలసిన పాండిత్యము గాని వ్యవధి గాని నాకు లేదు.

బుద్ధదేవుడు నా యిష్టదేవత, నా స్వామి. దేవునిగూర్చిన సిద్ధాంతమును ఆయన బోధింప లేదు. ఆయన తానే దేవుడు. అందు నాకు పూర్ణవిశ్వాసమే. భగవంతు ననంతమహిమ కొక పరిమితినిగూర్చు శక్తి యెవరికిని లేదు. తన కొక పరిచ్ఛేదమును గూర్చు కొను శక్తి దేవునకే లేదు. సుత్తనిపాఠమందలి గందార సుత్తమునకు నీయనువాదము చాల బాగున్నది. ఆ గ్రంథము లోనే మతాక సుత్తము కలదు. ధనియసుత్తము. అందును ఇట్టి యాశయమే కలదు. ఇట్టి యాశయములు కల భాగములు పెక్కు ధమ్మపదమందును కలవు. కాని అది నిజముగ అన్నిటికంటె పైమెట్టు.

జ్ఞాన విజ్ఞానతృప్తాత్మా
కూటస్థో విజలేన్ద్రియః.

జ్ఞానవిజ్ఞానములచే సంతృప్తినొందినవా డెవడో, అన్నిపరిస్థితు లందును నిర్వికల్పుడుగ నుండువా డెవడో, ఇంద్రియములను వశపఱచుకొన్నవా డెవడో, దేహభిమానమును పూర్తిగ విడ నాడినవా డెవడో వాడు మత్తమాతంగమునీతి దేనినిగాని లక్షిం

* దేశమున వైదికలచే కూర్చు లని నిందింపబడు పామరప్రజల మరులు గొల్చిన తాంత్రికమతపు వైపరీత్యములబారినండి వైదికమతవిశుద్ధిని కాపాడు ఔత్సుక్యముచే శంకరుడు ఆ పామరప్రజలక్షేమమును ఉపేక్షించెను. దానినే కాబోలు స్వామి చెప్పి నెంచినది. వైదికక్రతువు లొనర్చు నర్హతను చెప్పి సందర్భమునను, జ్ఞానోపాసనల కర్హతను చెప్పి సందర్భమునను ఆ యర్హతలు కూర్చులకు లే వనెడి ప్రాచీనవాదమునే శంకరుడు తన ద్రిహ్మనూత్రభాష్య మునం దవలంబించెను. అది మన్నింపరాని తప్పుగా స్వామి భావించిన టున్నది.

పక యథేష్టముగ తిరుగాడవచ్చు. కాని నావంటి అల్లుడు కదలక ఒక చోట కూర్చుండి సాక్షాత్కారము కల్గు దనుక భక్తి సభ్య సింప వలెను. అటుపిమ్మటనే అత డారీతి ప్రవర్తింప వచ్చు. కాని ఆ దశ చాల దవ్వున నున్నది.—నిజమున కెంతో దవ్వున నున్నది.

చింతాశూన్య మదైన్య భైక్ష మశనం, పానం సరిద్వారిషు
స్వాత స్త్ర్యేణ నిరఙ్కుశా స్థితి, రభీ ర్నిద్రా శ్మశానే వనే ।
వస్త్రం తూశనశోషణాదిరహితం ది గ్వాస్తు శయ్యా మహీ.
సజ్ఞురో నిగమాంతవీధిషు, విదాం, క్రీడా పరేబ్రహ్మణి ॥

విమాన మాలమ్మ్య శరీర మేతత్
భున క్త్యశేషాన్ విషయా నుపస్థితాన్ ।
పరేచ్ఛయా బాలవ దాత్మవేత్తా
యో ఽవ్యక్తలిజ్గో ఽననుష క్తబాహ్యః ॥

దిగమ్బరో వాపి చ సామ్బరో వా
త్వగమ్బరో వాపి చిదమ్బరస్థః ।
ఉన్మత్తవ ద్వాపి చ బాలవద్వా
పిశాచవ ద్వాపి చర త్యవన్యామ్ ॥

(వివేకచూడామణి, 538-40)

“జ్ఞానులు చింతయు దైన్యమును లేక భిక్షాన్నము నార గింతుదు. సదీజలముల గ్రోలుదురు. స్వతంత్రులుగను నిరంకు శులుగను జీవింతురు. శ్మశానమున గాని అడవిలో గాని నిర్భయ ముగ నిద్రింతురు. వారి వస్త్రములు చెట్టుపట్టలో, ఉడుకుటయు ఆటబెట్టుటయు అక్కఱ లేని దిక్కులో! నేలయే వారికి పాన్పు. వేదాంతవీధులలోనే వారి సంచారము. పరబ్రహ్మమందే వారి

విహారము. అత్తవిదునకు బాహ్యలింగము లుండవు. బాహ్య వస్తువులందు సంగ ముండదు. దేహమే అత్త అనుకొనక, అతడు దేహమును దాల్చి యుండును. తమంతట లభించిన శబ్దాదివిషయములను ఒరులకోర్కెచే బాలునివలె ననుభవించును. జ్ఞానాకాశ స్థితుడు వస్త్రములను ధరించును లేదా చర్మాంబరుడుగ నుండును. కాకున్న దిగంబరుడుగ నుండును. అతడు భువియందు ఒక్కొక్కప్పుడు ఉన్మత్తునివలెను, ఒక్కొక్కప్పుడు శిశువువలెను, వేటాకప్పుడు పిశాచమువలెను చరించును.”

మీ కట్టి దశ సిద్ధింపవలె ననియు ఖడ్గమృగమువలె సంచరించువారుగ మీరుండవలె ననియు మా గురుదేవుని దివ్యచరణములను ప్రార్థించుచున్నాను.

భవదీయప్రేమపూర్ణ
వివేకానంద

36

(శ్రీ అఖండానందస్వామికి)

ఓమ్ నమో భగవతే శ్రీరామకృష్ణాయ

ఘాటీపూరు,
మార్చి 1890.

ప్రియ అఖండానందునకు,

నిన్న చేరిన నీజాబును చూచి చాల ఆనందించితిని. నేను ప్రస్తుతము ఈయూరి మహాద్భుతయోగియు భక్తుడునగు శ్రీ ప్రవహారీబాబాజీయొద్ద నున్నాను. ఆయన తనగదినుండి వెలికిరాడు. గుమ్మమునకు లోపలినుండియే ప్రజలతో మాటాడుచుండును. గదిలో నొక బిల మున్నది. అది ఆయన ఉండు చోటు. ఆయన సమాధిమగ్నుడై కొన్ని నెలలకాల ముండు నట. అతని

ధీరత అత్యాశ్చర్యకర మైనది. మన బంగాళదేశము భక్తికిని జ్ఞానమునకును నెలవు. ఇచట యోగమనుమాటయేలేదు. ఉన్న కొంచెమును హరయోగమునకు సంబంధించిన శ్వాసవ్యాయామమే. అది ఒకరకపు గారడీవిద్యయే కాని మతేదియు కాదు. కావున ఈ యద్భుతరాజయోగియొద్ద నేనున్నాను. ఆయన నాకు కొంత ఆసపాటును కలిగించియున్నాడు. ఇచటి చిన్న తోటలో నొక పౌరమహాశయుని చక్కని భవన మున్నది. నేనచటనుండ మనుకొను చున్నాను. బాబాజీకుటీరమునకు చాల సమీపమున నున్నది ఆ తోట. సాధువుల నుపచరించుటకు బాబాజీసోదరు డొక డచట నున్నాడు. నేను నాభిక్ష సతనియొద్ద గొందును. ఈ వేడుక యెట్లు ముగియునో చూత మని నేను పర్యవ్రాంతములకు పోవు పన్నాగమును ప్రస్తుతమునకు మానుకొనుచున్నాను. కడచిన రెండు నెలలుగా నడుమునొప్పి నన్ను వీడించుచున్నది. అందుచేతనే కొండ లెక్కుట నా కిష్టము అసాధ్యముకూడ. కాబట్టి వేచి యుండి బాబాజీ నా కేమనుగ్రహించునో చూతును గాక.

మంచివిషయము లెచ్చట నున్నను గ్రహింపవలె ననుట నాలక్ష్యము. దీనినిబట్టి కొండలు మిత్రులు గురుదేవునందలి నాభక్తి తొలగు ననుకొందురు. అట్టి తలంపులను వెట్టివారి తలంపు లనియు దురభిమానులతలంపు లనియు నేను గణింతును. ఏలయన గురువు లందఱు నొక్కటే, విశ్వగురువగు దేవునంశములే, దేవునినుండి ప్రసరించు కిరణములే.

నీవు ఘాజీపూరుకు వత్తు వేని గోరాబజారులో సతీశబాబు నింటగాని గగనబాబునింటగాని విచారించిన చాలును. నేనెచ్చట నుండునదియు తెలియును. లేదా పవహరీబాబా ఇచట చాల ప్రఖ్యాతుడు. ఆయనపేరు చెప్పిన చాలు, ఆయన ఆశ్రమమును ఎవడైనను తెలుపగలడు. నీ వచ్చటికి వచ్చి పరమహంసను

గూర్చి విచారించిన చాలు. వారు నీకు నా వార్తను తెలుపుదురు. మొఘలుసరాయికి సమీపమున 'దిల్లర్నగర్' అను నొకస్టేషను కలదు. అచ్చట నీవు చిన్నరైలుకు మాటవలె. తారాఘాటు నొద్ద దిగవలె. దాని కెదురుగ నున్నది ఘాజీపూరు. ఘాజీపూరు చేరుటకు నీవు గంగను దాటవలెను.

ప్రస్తుతమునకు నేను ఘాజీపూరులో కొన్నాళ్లుండును. వేచియుండి బాబాజీ ఏమిచేయునో చూతును. నీవును వత్తువేని పైని చెప్పిన భవనమున కొన్నాళ్లు మన మిద్దఱము నుండము. తర్వాత కొండలకో, లేక వేటెచటికేని పోవునట్లు నిర్ణయమైనచో, అచటికో, బయలుదేలువము. నేను ఘాజీపూరులోనున్న వార్తను దయచేసి బరానగరమున నెవరికిని తెలుపకుము.

శుభాశీస్సులు, శుభాశంసలు,

సదా భవదీయుడు.

వివేకానంద

37

(శ్రీ ప్రమదాదాసమిత్రకు)

దేవో జయతి

ఘాజీపూరు,

మార్చి 3, 1890.

ప్రియమహాశయా,

దయతో మీరు వ్రాసిన జాబు ఇప్పుడే చేరినది. నాకు కఠినవేదాంతాశయా లున్నను నా స్వభావము చాలమృదు వనుట మీ రెఱుగరు. ఈ మార్దవము నాకు హానికరముగ నున్నది. రవంత తాకిడి గల్గిన చాలు. నేను లొంగిపోదును. నాశ్రేయమునుగూర్చియే ఆలోచింత మని ఎంతో ప్రయత్నింతును కాని నా అధీనము తప్పి, ఇతరులశ్రేయమునుగూర్చి ఆలోచించుటకే

పూనుకొనుచుందును. నాశ్రేయమునే గడించుకొంద మను దృఢ నిశ్చయముతోనే ఈతూటి నేను తరలితిని. కాని అలహాబాదులో నొక సోదరుడు వ్యాధిగ్రస్తుడై యున్నాడను వార్త అందగనే అచటికి పరుగిడవలసినవాడ నైతిని. ఇప్పుడీ వార్త హృషీకేశము నుండి వచ్చుచున్నది. మానసికముగ నేనచ్చట వ్రాలితిని. శరత్తుకు తంత చేసితిని. ఇంకను జవాబు లేదు. తంతెలకు నైతము ఆలస్య మగుచోటు నిజముగ మంచిదే! నడుమునొప్పి మొండికి వేసికొని నన్ను వీడకున్నది. నొప్పి చాల ఎక్కువగా నున్నది. కొన్నాళ్లుగా నేను పవ్హరిజీని దర్శించుటకు పోబాల కున్నాను. కాని నాక్షేమవార్తను తెలిసికొనిపోవుట కొకనిని ప్రతిదిసమును ఆయనయే దయతో పంపుచున్నాడు. ఇప్పుడు విషయక్రమము తలక్రిందులై కన్పట్టుచున్నది. బిచ్చగాడనై నేనాయన గడపయొద్ద నుండగా, ఆయన నాయొద్దనుండి విషయ ముల గ్రహింప గోరుచున్నాడు! ఈ యోగి కింకను పరిపూర్ణత గల్గ లేదు కాబోలు. క్రతువులలో వ్రతములలో అనుష్ఠానము లలో నిధృతజీవితములో అతిమాత్రప్రవణత ఉన్నది. సముద్రము సమగ్రముగ గట్లనడుమ ఇముడ దనుట నాగట్టి నమ్మకము. కాబట్టి ఊరక ఈ సాధువును తొందరచేయుట మంచిది కాదని తీర్మానించుకొంటిని. త్వరలోనే ఆయనయొద్ద సెలవు పొందుదును. వేఱుగతి లేదు. ఇంతటి మెత్తనివానిగ చేసి దైవము నన్ను చంపినది! బాబాజీ నన్ను పోసీయడు. గగన్బాబు నన్ను పోసీయడు. (ఈ గగన్బాబును మీ రెఱిగియుందురు. ఋజు వర్తనుడు, భక్తుడు, సదయహృదయుడు.) జవాబుగా వచ్చు తంతెచే నేనీ చోటును వీడిపోవలసివచ్చిన పోవుదును. అట్టి తంతెరాకున్న, నేను కొన్నాళ్లలో వారణాశికి మీయొద్దకు వత్తును. నేను మిమ్ము విడిచిపెట్టబోను. మిమ్ము నేను హృషీకేశ మునకు తప్పక పిలుచుకొని పోవలెను. అడ్డుమాటలు సాకులు చెల్లవు. పరిశుభ్రత కక్కడ ఇబ్బందు లున్నవనియు, కొండలలో

స్థితి చిక్క వనియు, చోటుండ దనియునా చెప్పుచున్నారు? తీర్థము లెట్టివో కలియగవునన్నాన్నిను లెట్టివారో మీ రెఱుగుదురు. మీరు ధన మిత్తు రేని మీకు చోటు చేయుటకై దేవాలయాధికారులు గుడిలో ప్రతిష్ఠింపబడియున్న విగ్రహమునైనను పాటవేయుదురు. కాబట్టి తలదాచుకొను నీడకై చింత అక్కఱలేదు. అక్కడ ఏ కష్టము నుండ దని చెప్పుచున్నాను. అచట ఇప్పుడు వేసవియెండ ప్రారంభమై యున్న దనుకొనుచున్నాను. ఆ యెండ వారణాశిలో మీ రనుభవించు ఎండయంతటి దుస్సహము కాదు లెండి. కాబట్టి ఆమట్టుకు మేలే. అచట రాత్రులు సదా చల్లగా నుండును. కాబట్టి మంచి నిద్ర తప్పక యుండును.

ఎందుకు మీరంత భయపడుచున్నారు? మీ కెచ్చటను ఎట్టి కష్టము లుండ వనుటకును మీ రింటికి ఊమముగా మరలి వత్తు రనుటకును నేను పూటపడెదను. ఈ ఆంగ్లేయుల పాలనములో ఏ ఘోరుకును ఏ గృహస్థకును చిక్కలు గలుగ వనుట నాయనుభవము.

పూర్వజన్మములనుండి అనువర్తించుచున్న సంబంధము మన యిరువురి మధ్య నున్న దనుట కేవలము నారిత్ర యూహయేనా? మీ యెద్దనుండి ఒక్క జాబు వచ్చిన, చూడు డది ఎట్లు నా నిశ్చయమును పూర్తిగా త్రోసిరా జనుచున్నదో! వెంటనే నా పనుల నన్నిటిని వెనుకకు నెట్టివేసి, వారణాశికి వచ్చుటకు తొందరపడుచున్నాను!

సోదరగంగాధరుని మఠమునకు రమ్మని మరల నొక జాబు వ్రాసియున్నాను. అతడు వచ్చు నేని మిమ్ము కలిసికొనును. వారణాశిలో శీతోష్ణపరిస్థితి ఇప్పు డెట్లున్నది? ఇక్కడి వాసుముచే, నా కుండిన మన్నెజ్వరలక్షణము లన్నియు నివృత్తించినవి. నడుము నొప్పి మాత్రమే నాకు వెఱ్ఱెత్తించుచున్నది. నొప్పి రాత్రి యనక పగులనక ఎడతెంపులేక ఎంతయు శాధపెట్టుచున్నది.

కొండల నె క్లెక్కెదనో ఎఱుగను. ఆశ్చర్యకరమైన ఊమాశక్తి బాబాజీలో కనిపించుచున్నది. కావుననే ఆయనయొద్ద కొంత యాచించుచున్నాను. కాని ఎంత సేపటికిని పుచ్చుకొనుటే కాని ఇచ్చు మనఃపరిపాకము జాడగా నైన లేదు. కావున నేనును వీడి వగెదను.

భవదీయుడు

వివేకానంద

మలిమాట :—ఇక నేను ఏ మహాత్ముని గాని ఆశ్రయింప బోను —

నీలోనె యుండుమా నిబ్బరంబుగను
ఎవరిగుమ్మముఁ జొర నేల నో మనస ?
మహనీయనిధి స్వామి మనసులోఁ గలఁడు.
అతనివాకిట నుండు నగణితమణులు.
తలఁచిన దిచ్చు చింతామణి యతఁడు.
హృద్గతంబగు భక్తి యెసఁగినఁ జాలు,
కూర్పున్న చోటికే కూడును సిరులు.

అని మహాకవి కమలాకాంతు డనెను.

కావున తుదకు తేలిస గొప్ప నిర్ణయ మిది : శ్రీరామ కృష్ణునకు సాటి లేడు. అపూర్వమైన ఆపరిపూర్తి, ఆగి అర్హత పరికింపక అందఱిమీదికిని ప్రసరించు ఆ మహాద్భుతకరుణ, బద్ధజీవులపట్ల ప్రగాఢమగు ఆ సానుభూతి — భువి నిం కెవరి యందును లేవు. ఆయనే చెప్పచుండినట్లుగ ఆయన అవతార మైన కావలెను, లేదా, నిత్యపరిపూర్ణుడగు ఏ పరమపురుషుని గూర్చి 'అజాయమాను' డనియు 'బహుధావిజాతు' డనియు వేదాంతము చెప్పనో ఆ పరమపురుషుడైన కావలెను. ఇది ఎడలని సడలని నా విశ్వాసము. 'యోగిని ధ్యానించుటచేత

గమ్యము చేర వచ్చు”* నను సూత్రమున అట్టి పరమపురుషును పాసనమునే పతంజలి చెప్పియున్నాడు.

ఆయన జీవిత కాలములో నా కోరికలలో ఒక్కదానినైన నిరాకరింపలేదు. కోట్లకొలదిగ నా తప్పలను ఆయన త్నమించి యున్నాడు. నాయందు ఆయన కున్నంత మహాప్రేమ నా తల్లి దండ్రులకు సైతము లేదు. ఈమాట అతిశయోక్తియు కాదు, ప్రాథోక్తియు కాదు, కేవల సత్యసూక్తి. ఆయన శిష్యులలో ప్రతియొక్కనికిని తెలిసిన విషయ మిది. గొప్పవిపత్తులు నాకు వాటిల్లినప్పుడు గొప్ప వంచనలు నను లోగొన్నప్పుడు మహా వ్యధతో విలపించుచు “ఓదేవా, నన్ను రక్షింపు” మని ప్రార్థించి యున్నాను. కాని ఎందుండియు సాయము లభింప దాయె. ఈయన మహద్భుతయోగి కానిండు, అవతారము కానిండు, ఏమైన కానిండు, ఈయన జీవుల హృదయములలో జొచ్చి చూడ గల తన దివ్యదృష్టిచే నా సర్వదుఃఖమును గుర్తించి, నన్ని చ్చుటికి రప్పించుకొని, నేను వల దన్నను నాదుఃఖముల బోగొట్టెను. ఆత్మ అమరమే యగుచో, ఆయన ఇప్పటికిని జీవించియున్నచో “ఓరామకృష్ణదేవా, దయాపయోనిధీ, మదేక్షైకశరణ్యా, తన లోని ప్రత్యంగుళమందును ఉదాత్తతాసంపద గల యీ నామిత్రుని కోర్కెలనెల్ల తీర్పుచూ” అని మాటిమాటికిని ప్రార్థింతును. నేను కనుగొన్న ఏకైకనిర్వృత్తుకకృపాసముద్రుడగు ఆయన మీకు సకలశుభము లొసగును గాత. శాంతిః శాంతిః శాంతిః.

దయచేసి వెంటనే జవాబు వ్రాయుడు.

భవదీయుడు

వివేకానంద

* ‘ఈశ్వరప్రణిధానాద్వా’ (23) అను పతంజలిసూత్రమున ‘ఈశ్వర’ అని యున్నది, ‘యోగి’ అని లేదు. “మఖ్యత స్తు మహత్కృపయైవ భగవత్కృపారేకా ద్వా” III-38 అను సూత్రములో నారదుడు పరాభక్తి మహత్కృప మఖ్యప్రాపక మనియు భగవత్కృపారేకమును ప్రాపకమే అనియు చెప్పియున్నాడు.

38

(శ్రీ ప్రమదాచార్యులకు)

దేవోజయతి

ఘోషిపూరు,
మార్చి 8, 1891.

ప్రియమహాశయా,

మీజాబు నాకు చేరినది, కావున నేను ప్రయాగకు తరలుదును. ఆ ఊరిలో మీ రెచ్చట బసచేయ నున్నారో దయచేసి నాకు తెలుపుదురుగాక.

భవదీయుడు
వివేకానంద

మలిమాట :—అభేదానందుడు మీయూరు చేరుకొనినప్పుడు, అతనిని కలకత్తాకు తరలించురేని, ఎంతయు కృతజ్ఞుడనయ్యెదను.

భవదీయుడు
వివేకానంద

39

(శ్రీ బిర్రామొసకు)

ఓమ్ నమో భగవతే శ్రీరామకృష్ణాయ

ఘోషిపూరు,
మార్చి 15, 1890.

మాన్యమహాశయా,

దయతో మీరు వ్రాసిన జాబు నిన్న చేరినది. 'సురేశ బాబుగారి వ్యాధి పెచ్చుపెరిగిపోయినవార్త నా కెంతయు విషాదజనక మాయెను. కా నున్నది వితీతును. మీరును వ్యాధిగ్రస్తులగుట యెంతయు శోచనీయము. 'నేను' అన్న తలం పున్నంత

వఱకు వైద్యక్రియలలో లోటు చేయుట అవివేకముగా గణింప వలసియుండును. అది పాపమును అపరాధమును అగును. 'నే' నన్న తలంపు లేనివాడు తొఁతి వహించుట ఉత్తమము. ఈ దేహము జీవాత్మకు వాసస్థానము. యధార్థముగ ఇది కర్మానుష్ఠానమునకు సాధనము. దీనిని సరకకూపముగ మార్చుకొను వాడును దీని నుపేక్షించువాడును ఇద్దఱును నిందార్హులే. కాబట్టి వెనుదీయకుడు. తమంతట గల్గు పరిస్థితుల కనుగుణముగ నడచు కొనుడు.

నాభినందేత మరణం నాభినందేత జీవితమ్ ।

కాల మేవ ప్రతీక్షేత నియమమ్ భృతకో యథా ॥

చావు గల్గినను అభినందింప రాదు, బ్రతుకు కల్గినను అభినందింప రాదు. ఆజ్ఞ కై బంటు వేచియున్నట్లుగా కాలమునకై వేచియుండవలెను. వారణాశిలో భయంకరమైన చలిజ్వరము వ్యాపించియున్నది. ప్రమదాబాబు అలహాబాదుకు వెడలిపోయినాడు. బాబురాము ఆకస్మికముగ నిటకు వచ్చినాడు. జ్వరము అతనికి అంటుకొన్నది. అట్టి పరిస్థితిలో అతడు తరలుట తప్పే. ... నేను తేపు ఇటనుండి వెడలిపోవుచున్నాను. అమ్మకు నాలసంఖ్యాకములైన ప్రణామములు. నాకు సమదృష్టి అలవడునట్లు, పుట్టుకతోనే కల్గు బంధములు తొలగునట్లు, స్వయముగ తెచ్చుకొన్న బంధములలో నేను తగుల్కొనకుండునట్లును మీ రందఱును నన్ను ఆశీర్వదింపుడు. శంకరు డొక డుండునని, అతనికి అవకాశమును శక్తియు నుండు నని అతడు మీ కందఱకును మహోన్నత శుభముల ప్రసాదించు గాక — ఇదే నేను సదా కోరునది.

భవదీయప్రేమపూర్ణ

వివేకానంద

40

(శ్రీ అమలచంద్రహాసుడు)

ఘాజీపూరు,
మార్చి 15, 1890.

ప్రియఅమలబాబు,

నీవు అనుభవించుచున్న మనోవ్యధ విన్న నా కెంతయు
భేదము కలుచున్నది. నీకు నచ్చిన పనినే చేయుము.

యావ జ్జననమ్ తావ స్మరణమ్
తావ జ్జననీజరరే శయనమ్
ఇతి సంసారే స్ఫుటతరదోషః
కథ మివ మానవ తవ సన్తోషః ?

జన్మ మున్నంతకాలము మరణమును ఉన్నది. మరణ
మున్నంతకాలము మరల తల్లిజరరమున శయనించుటయు నున్నది.
సంసారమున మిక్కిలి స్ఫుటముగ నున్న దోష మిది. ఓమాన
వుడా, నీకిచ్చట సంతోష మెక్కడిదోయి ?

భవదీయప్రేమపూర్ణ
వివేకానంద

మలిమాట :—తేపు నే నిటనుండి తరలుచున్నాను. విధి
ఏవంకకు కొనిచనునో చూతును గాక.

41

(శ్రీ అఖండానందస్వామికి)

ఓమ్ నమో భగవతే శ్రీరామకృష్ణాయ

ఘాజీపూరు,
మార్చి, 1890.

ప్రియఅఖండానందా,

నీ మఱాక జాబు ఇప్పుడే చేసినది. గిలికినరీతిగా వ్రాయ
బడియున్న దానిని చాల కష్టపడి చదివినాను. క్రిందటిజాబులో

నేను అన్నిటిని వివరముగా వ్రాసియున్నాను. ఈజాబు చేరిన వెంటనే నీవు బయలుదేలు. నేపాళముమీదుగ టిబెట్టునకు పోవు దారినిగూర్చి వ్రాసియున్నావు. ఆదారి నాకు తెలిసినదే. టిబెట్టు లోనికి ప్రవేశానుమతి ఎవరికిగాని సులభముగ లభింపదు. అట్లే నేపాళములోపైతము దాని రాజధానియగు ఖట్మండుకును ఒకటి రెండు యాత్రాస్థలములకును తప్ప వేఱు చోట్లకు ప్రవేశానుమతి ఎవరికిని లభింపదు. కాని ఇప్పుడు నా మిత్రు డొకడు నేపాళ మహారాజుగారికి గురువుగాను వారి పాఠశాలలో ఉపాధ్యాయుడు గాను ఉన్నాడు. అతడు నాకు తెలిపిన విషయము — సైన్య సాహాయ్యమునకై నేపాళప్రభుత్వమువారు చైనాకు ధనము చెల్లింతురు. దానిని వారు ల్హాసామీదుగ పంపుదురు. ఆ అదనున ఒక సన్నాస్తి ల్హాసాకు చైనాకు మంచూరియాకు ఉత్తరచైనాలోని తారాదేవిక్షేత్రమునకు సైతము పోయివచ్చినాడు. ఆ నామిత్రుడు ఏర్పాటుచేయునేని మనమును గౌరవాదరములతో టిబెట్టు చైనా ల్హాసా మున్నుగా అన్నింటిని దర్శింప వచ్చు. కావున నీవు తక్షణమే ఘాజీపూరుకు బయలుదేలు. కొన్నా ర్థిచ్చట బాగాజీతో నుండము. తర్వాత నేను నామిత్రునకు వ్రాసెదను. అన్ని ఏర్పాట్లను అయిన తర్వాత, నేను తప్పక నేపాళముమీదుగ టిబెట్టునకు పోవుదును.

ఘాజీపూరుకు రావలె ననిన నీవు దిల్లార్నగరునొద్ద బండి దిగవలెను. అది మొగల్ సరాయికి రెండు మూడు స్టేషను లీవల నున్నది. ఇక్కడ నేను సంపాదించగల్గియున్న చో ప్రయాణవ్యయ మును నీకంపి యుండును. కావున నీవే సంపాదించుకొని, రమ్మ. గగన్బాబుగా రింట నేనున్నాను. ఆయన చాల సరసుడు, ఉదాత్తచిత్తుడు, ఉదారుడు. కాళి, జబ్బుపడినా డన్న వార్త విన్న వెంటనే గగన్బాబు ప్రయాణవ్యయమునకు ధనమును హృషీకేశమున కంపెను. అంతే కాదు. నాకై యెంతో పైకము వ్యయించియున్నాడు. కాబట్టి కాశ్మీరుప్రయాణమునకు ధనము

నతని నడిగినచో సన్నాసధర్మమునే ఉల్లఘించి నట్లగును. కావున అడుగుట మానుకొన్నాను. ఈజాబు చేరిన వెంటనే పైకమును నీవే సేకరించుకొని బయలుదేలు. అమరనాథమును దర్శింప వలె నను పిచ్చిని ప్రస్తుతమునకు అణచిపెట్టుకో.

భవదీయప్రేమపూర్ణః

వివేకానంద

42

(శ్రీ ప్రమదాదాసమిత్రకు)

దేవోజయతి

ఘాజీపూరు,

మార్చి 31, 1890.

ప్రియమహాశయా,

గడచిన కొన్నాళ్లు నేనిచట లేను. ఈదినము మరల నిటనుండి వెడలిపోవుచున్నాను. సోదరుని గంగాధరుని ఇటకు రమ్మని వ్రాసితిని. అతడు వచ్చునేని మే మిద్దఱుమును కలసి మీయొద్దకు వత్తుము. కొన్నిప్రత్యేక కారణములచే నేనిటకు కొంత దూరమున నున్న పల్లెలో అజ్ఞాతవాసము నింకను సాగించు చుందును. అచటనుండి జాబులు పంపువసతి లేదు. మీజాబున కిన్ని నాళ్లు నేను జవాబు వ్రాయలేకపోవుట కదే కారణము. సోదరుడు గంగాధరుడు వచ్చును. రానివా డగుచో నాజాబున కీపాటికి జవాబు వచ్చియుండును. సోదరుడు అభేదానందుడు కాశీలో వైద్యప్రియమహాశయునియొద్ద నున్నాడు. నామఱొక సోదరుడు నాతో నుండినాడు, ఇప్పుడే అభేదానందు డుండు చోటికి బయలుదేతినాడు — అతని ఆగమనవార్త ఇంకను అందలేదు. అతని ఆరోగ్యమును బాగుండనందున అతనినిగూర్చి ఎక్కువ ఆందోళనపడుచున్నాను. అతనిపట్ల చాల క్రూరముగ నడచు కొన్నాను. అసగా నన్ను వీడిపోవుచు చాల పీడించినాను. వేటుగతి

లేదు చూడుడు. నేను అంతదుర్బలహృదయుడను. ప్రేమవ్యాకులత లకు అంతగా లోబడినవాడను. నా మనసు గట్టిపడునట్లు నన్నా శీర్ష దింపుడు. నామనఃపరిస్థితినిగూర్చి మీతో ఏమందును! అయ్యో. నామనసునందు రాత్రింబగళ్లు నరకాగ్నియే మండుచున్నట్లున్నది. ఇంతవఱకును నేను చేయగల్గిన దేమియు లేదు, ఏమియు లేదు, జీవిత మిట్లు కలుషితమై వ్యర్థముగ గడచిపోవుచున్నది — కర్తవ్య మునుగూర్చి దిక్కు తెలియనివాడనుగ నున్నాను. బాబాజీ తియ్యని మాటలు చెప్పుచు నన్ను పోవనీయక నిలుపుచున్నాడు. అయ్యో, ఏమి చెప్పుదును? మీయెడ నేను సూర్యకొలదిగ అపరాధములను చేయుచున్నాను. అవి మనోవ్యధలచే వెఱ్ఱెత్తిన వాని దుశ్చేష్టితము లని యెంచి మన్నింపుడు. అభేదానందుడు అతిసారవ్యాధితో బాధపడుచున్నాడు. మీరు దయచేసి అతని పరిస్థితిని విచారించి, అతడు మఠమునకు రాగోరిన అచటికి వచ్చి యున్న మాసోదరునితో అతనిని మఠమునకు పంపుడు. నేను మీకెంతయు కృతజ్ఞుడ నగుదును. మాసోదరశిష్యులు నన్ను క్రూరు డనియు, స్వార్థపరు డనియు తప్పక అనుకొనుచుందురు. అయ్యో! నే నేమి చేయగలను? నామనస్సులోతులలోనికి చూచు వారెవరు? రాత్రింబగళ్లు నే నెంత బాధపడుచున్నానో ఎవ రెఱుగుదురు? ఇంచుకేని వెనుదీయని టౌంటియు, దీక్షయు నాకు కలుగనట్లు ఆశీర్వదింపుడు. మీ కనేకనమస్సులు.

భవదీయుడు

వివేకానంద

మలిమాట :—అభేదానందుడు సోనార్పరమున వైద్య ప్రియమహాశయునింట నున్నాడు. నా నడుమునొప్పి యథా పూర్వమే.

43

(శ్రీ అభేదానందస్వామికి)

ఓమ్ నమో భగవతే శ్రీరామకృష్ణాయ

ఘాటీపూరు,
ఏప్రిల్ 2, 1890.

ప్రియకాళీ,

సీజాబును, ప్రమదా బాబుగారిజాబును, బాబురాముజాబును చూచి ఆనందించితిని. నా కిక్కడ బాగుగనే యున్నది. నన్ను చూడవలె నని యున్న దంటివి. ఆ ఆశ నాకును కలదు. అందుకే పోవ భయపడుచున్నాను. అంతేగాక బాబాజీ నన్ను పోవల దను చున్నాడు. కొన్నాళ్లదాక నెలపు పొంది ఆయనయొద్ద నుండి పోవుటకు ప్రయత్నింతును. కాని నా కున్న భయ మిది :— హృషీకేశముపై నాకున్న మరులుచే నేను కొండలవంక కాకృష్ణుడ నగుదును. ఆమరులును దులుపుకొనుట ముఖ్యముగ నావంటి దుర్బలచిత్తునకు చాల కష్టము. ఏమి చేసినను నడుమునొప్పియు నన్ను విడుచునట్లు లేదు. ఇ దొక పీడ! కాని నేను దీనికి వాడుక పడుచున్నాను. దయచేసి నా అసంఖ్యాకవందనములను ప్రమదా బాబున కందింపుము. నా మనశ్శరీరములకు రెంటికిని ఎంతయు మేలు గూర్చు మైత్రి ఆయనది. ముఖ్యముగ ఆయనకే నేను ఋణపడియున్నాను. రావలసినవి యెట్లో ఒకట్లు వచ్చును.

శుభాశంసలు,

భవదీయప్రేమపూర్ణ
వివేకానంద

44

(శ్రీ ప్రమదాదాసమిత్రకు)

ఘాటీపూరు,

ఏప్రిల్ 2, 1890.

ప్రియమహాశయా,

నాకు మీరు కావించిన యుపదేశములలో వైరాగ్యమును గూర్చి చెప్పితిరి. నా కది యెందుండి లభించును? వైరాగ్యము కొఱకే నే నిట్లు భూమండల మంతటను పరిభ్రమించుచున్నాను. నిజమైన వైరాగ్యము నా కెప్పుడేని కల్గినచో మీకు తెల్పుదును. అట్టిది మీకు లభించినను అందులో నే నొక భాగహారి ననుటను దయచేసి జప్తి యుంచుకొనుడు.

భవదీయుడు

వివేకానంద

45

(శ్రీ ప్రమదాదాసమిత్రకు)

శ్రీ శ్రీరామకృష్ణ

బరానగరము,

మే 10, 1890.

ప్రియమహాశయ ,

నానావ్యాకులతలచేతను జ్వరము మరల వచ్చుటచేతను నేను మీకు జాబు వ్రాయజాలకపోయినాను. అభేదానందుని జాబువలన మీ ఊమవార్త తెలిసినది. సంతోషించుచున్నాను. గంగాధరు డీపాటికి కాశీకి వచ్చియుండును. మృత్యుదేవత మన మిత్రులను స్వజనమును ఎండఱినో కబళించివేయుచున్నందుకు నే నంతయు (విచార) గ్రస్తుడనై యున్నాను. అచటకి నేపాళము నుండి నాపేరట ఏజాబును రాలేదు కాబోలు. (కాశీపతి)

విశ్వనాథుడు నా కెన్నడు విశ్రాంతిని ప్రసాదించునో ఎఱుగకున్నాను. ఎండవేడిమి ఇంచుక తగ్గుమొగమైనచో నేనిచటినుండి వెడలిపోవుదును. కాని ఎచ్చటికి పోవలె ననుట ఇంకను కుదురలేదు. మీరు భక్తులు. “నాభక్తుల కెవరు భక్తులో వారే నాభక్తులలో శ్రేష్ఠులు” అనెడి భగవద్వాక్యము తలంపునకు వచ్చి మిమ్ము వేడుకొనుచున్నాను. నాకు బలము ప్రసాదింపుమని దయచేసి విశ్వనాథుని ప్రార్థింపుడు.

భవదీయుడు

వివేకానంద

46

(శ్రీ ప్రపదాదాసమిత్రకు)

దేవో జయతి

57, రమాకాంతబోస్ పేథి,

బాఘ్పూజారు, కలకత్తా,

మే 26, 1890.

ప్రియమహాశయా,

ప్రతికూలపరిస్థితుల సుడిగుండములో చిక్కుకొని దురంత మనఃస్పంద్తో భము నొందుచు విశ్వనాథుని ప్రార్థించుచు మీ కీ జాబు వ్రాయుచున్నాను. నేనీ క్రింద వ్రాసిన అన్నింటి బొచి త్యానౌచిత్యములను సాధ్యతాసాధ్యతలను ఆలోచించి జవాబు వ్రాసి అనుగ్రహింపుడు.

(1) నా దేహము తిలతులసీదళసహితముగ శ్రీరామకృష్ణుని చరణములకు అర్పితమనియు కావున నేను ఆయనకు దాసుడననియు మీ కీ వఱకే తెలుపుకొనియున్నాను. ఆయన ఆజ్ఞను నేను తలదాల్చకుండజాలను. జ్ఞానమందును భక్తియందును ప్రేమయందును సిద్ధులందును అతిమానుషోన్నతుల సధిగమించి నలువ దేండ్ల కాలము కఠోరవైరాగ్యనిస్సంగతాపావిత్ర్యములను తప

సాధనలను జరిపి ఆ మహాయోగి తనప్రాణ మర్పించుటెల్ల వ్యర్థమే అగునేని ఇక మన కాధారము కాగల దేది కాని ఎందున్నది? కావున ఆయన మాటలు పరతత్త్వముతో ఐక్యమొందినవాని మాటలుగా నమ్ముట నా కనివార్యము.

(2) తాను నెలకొల్పిన ఈ సన్న్యాసభక్తసంఘసేవకు నేను నన్నర్పించుకోవలె ననుట శ్రీరామకృష్ణుడు నాకిడిన యాజ్ఞ. నాకు స్వర్గము కలుగనీ, నరకము కలుగనీ, మోక్షము కలుగనీ, వే తేది రానీ — అందుకు సంసిద్ధుడనై ఈ సంఘసేవయందు దీక్ష కలిగియుండ వలెను.

(3) సర్వసంగముల విడనాడిన తన భక్తు లొక సంఘముగ కూడి యుండవలె నని ఆయన ఆజ్ఞ. సంఘమును కూర్చుపని నా కప్పగింపబడినది. మాలో ఎవరేని ఈచోటి కాచోటికి ప్రయాణములు చేయ వచ్చు. అవి ప్రయాణములు మాత్రమే. నిలువనీడ బొత్తిగా లేక తిరుగుచుండుట పరిపూర్ణ మహోన్నతస్థి నొందినవానికిమాత్రమే ఉచిత మని ఆయన యభిప్రాయము. ఆదశ కల్గుటకు ముందు ఎటనైన స్థిరముగ నుండి సాధనలలో గాఢముగ మునిగిపోవలెను. దేహాదిస్మృతి పూర్తిగా వీడిపోయిన వాడు తనకు కల్గిన ఏదశనైన ననుసరింపవచ్చును. అట్లు కానప్పుడు సదా పర్యటించుచుండుట సాధకునకు హానికరము.

(4) గురుదేవుని ఆ యాజ్ఞానుసారము అతని సన్న్యాస శిష్యులబృంద మిప్పుడు బరానగరమున ఒకజీర్ణగృహమున కూడి యున్నాడు. ఇన్నాళ్లను వారి ఆహారమునకును వా రుండు నింటి అద్దెకును కావలసిన వివీజును సురేశచంద్రమిత్రబాబు, బలరాం బోసుబాబు అను గురుదేవుని గృహస్థ శిష్యు లిద్దఱు ఇచ్చుచు వచ్చిరి.

(5) వివిధకారణాలచే శ్రీరామకృష్ణదేవుని శరీరము అగ్ని సాక్షరింపబడినది. ఆ పని చాల నిందార్స మనుటకు సందియము

లేదు. ఆ భస్మశేష మిప్పుడు పదిలపఱుపబడియున్నది. గంగా తీరమున దాని కొక తగిన గుడి యేర్పడినచో మా తల కెక్కి యుండు పాపభరమునకు పరిహారమును కొంతమట్టుకు చేయ గల్గుదు మని నాయభిప్రాయము. ఆ పవిత్రశేషములు, ఆయన పీఠము, ఆయన పటము మా మఠమున ప్రతిదినము యథావిధి ఆరాధింపబడుచున్నవి. నా సోదరశిష్యులలో నొకడు బ్రాహ్మణ వంశీయుడు, ఆ పూజాకార్యమున అహర్నిశములు వ్యగ్రుడై యున్నా డనుట మీకు తెలిసిన విషయమే. ఆ పూజ కగు వ్యయ మునుకూడ పైని పేర్కొనబడిన మహాత్ములిద్దఱే భరించుచు వచ్చిరి.

(6) శ్రీరామకృష్ణుని అవతరణముచే వంగజాతి పవిత్ర మైనది, వంగదేశము పావనమైనది. వాగాడంబరబ్రాహ్మపటా టోపయతమైన పాశ్చాత్యసంస్కృతి వ్యామోహమునుండి భార తీయుల నుద్ధరించుటకే ఆయన అవతరించెను. అందుకే తన సన్న్యాసశిష్యులలో అత్యధికసంఖ్యాకులను ఆయన విశ్వకళాపరి షత్తుకు చెందినవారినుండియే యెన్నుకొనెను. అట్టి ఆయనకు ఒక స్మారకమును ఈవంగదేశమున ఆయనజీవించి సాధనలనెరపిన తావునకు సమీపమున ఏర్పఱుపలేకున్నామే, ఇంతకంటె శోచ నీయమైన విషయ మే మున్నది?

(7) గంగగట్టున కొంతనేలను కొని పవిత్రములైన గురు దేవుని అస్థికల కచట నారాధనాలయమును, శిష్యులు కలిసియుం డుట కొక వాసస్థానమును ఏర్పఱుపవలె ననెడి ఉత్కటాభిలాష పైనిపేర్కొనబడిన మహాశయుల కిద్దఱికిని ఉండెను. నేల కొను గోలుకై సురేశ బాబు ముందుగా వేయిరూపాయి లిత్తు ననెను. మఱికొంతధనమును తర్వాత నిత్తు ననెను. కాని దుష్టయమైన భగవత్సంకల్పముచే ఆయన నిన్న రాత్రి లోకాంతరగతు

దామెను. శ్రీబ్రహ్మబుగారి నిర్యాణము మీ కితఃపూర్వమే తెలిసినవార్త.

(8) గురుదేవుని పవిత్రశరీర శేషములను పీఠమును గొని శిష్యులు ఎటనుండగలరో యెఱుగము. (బెంగాలులోని ప్రజల మాటలు కోటలు చాటుచుండు ననుటయు, అమలు జరుపుట కొక్కయడుగేని వారు ముందుకు రా రనుటయు—మీ రెఱిగిన విషయమే.) శిష్యులు సన్న్యాసులు, తమచారి యెటు సాగినను వెడలిపోవుటకు వారు ఈక్షణమందైనను సంసిద్ధులే. కాని వారి కింకరుడ నగు నేను శ్రీరామకృష్ణదేవుని పవిత్రశేషములను నెల కొల్పుటకు జేసెడు నేల అలభ్యమైనందుకు దుర్భరమనోవ్యథ నందు చున్నాను. నాగుండె పగులు చున్నది.

(9) వేయిరూపాయలలో కలకత్తాసమీపమున నొక భూమినికొని గుడిని కట్టుట అసాధ్యము. నేలను కొనుటకే అయిదు వేలరూపాయలలో ఏడువేలరూపాయలలో కావలెను.

(10) శ్రీరామకృష్ణుని శిష్యుల కిప్పు డున్న మిత్రులు ఆశ్రయము మీ రొక్కరే. వాయవ్యరాష్ట్రమున మీకు గొప్ప పేరు గొప్పస్థానము ఉన్నది. విశాలమిత్రవర్గ మున్నది. మీ కిష్ట మున్నచో ఆరాష్ట్రమున మీకు తెలిసిన సంపన్నభక్త మహా జనులచేత చందాలు వేయించి యీ పనిని నెగ్గించిన బాగుండదా అను విషయమును ఆలోచింపు డని మిమ్ము ప్రార్థించుచున్నాను. బంగాళమున గంగాతీరమున శ్రీరామకృష్ణదేవుని పవిత్రశేషముల కును ఆయనశిష్యులకును ఒక నిలయమును నిర్మించుట అవశ్య కర్తవ్యమే అని మీకు తోచినచో, మీ రనుమతించు రేని, నేను మీయొద్దకు వత్తును. ఈ ఉదాత్తప్రయోజనమునకై, మా గురు దేవునకై, ఆయనబిడ్డలకై యింటింటి కేగి యాచించుటకు సంకోచము నా కించుకేని లేదు. దయచేసి విశ్వనాథప్రార్థనాపూర్వకముగ ఈవిషయమును బాగుగ ఆలోచింపుడు. నిలువనీడయు

సాయమును లభింపమిచే ఆభిజాత్యవంతులును విద్యాసంపన్నులును ఋజువర్తనులును అగు ఈతరుణసన్న్యాసులు శ్రీరామకృష్ణుని లక్ష్యముల కనుగుణముగ జీవితములు గడపలేకయే పోవుదు రేని మనదేశ భావిస్థితినిగూర్చి అయ్యో అనుకొనవలసినదే అని నా యభిప్రాయము.

(11) “నీవు సన్న్యాసివి. ఈయాశలుపెట్టుకొని బాధపడ నీ కేల ?” అని మీ రందురేని అందుకు నేను చెప్ప జవాబు — నేను శ్రీరామకృష్ణుని దాసుడను. ఆయన అవతరించి సాధనలు నెరపిన దేశమున ఆయన పేరును శాశ్వతముగ నిల్పుటకైయు, ఆయన కఠినిన మహాలక్ష్యముల అనుసరింప తచ్చిష్యులకు ఇంచుకైన తోడ్పడుటకైయు, దొంగతనమును దోపిడిని చేయవలసి వచ్చినను చేయుట నాకిష్టమే. మీరు నాకు ప్రాణబంధువులని నే నెఱుగుదును. కావున నా మనస్సు విప్పి మీకు చెప్పుచున్నాను. నేను మరల కలకత్తాకు వచ్చియుండుట ఇందుకే. బయలుదేలుటకు ముందే ఈవిషయమును మీకు చెప్పియుంటిని. ఇక నేమి చేయుట ఉత్తమ మని మీకు తోచునో అట్లు చేయు డని మీకు అప్పగించుచున్నాను.

(12) ఇట్టి ఆలయనిర్మాణము కాశీవంటిచోట చేసిన బాగుండు ఫని మీ రందు రేమో, ఇందు నాయభిప్రాయముచెప్పియే యున్నాను. గురుదేవు డవతరించి సాధనల నెరపినచోట స్థూరకమైన గుడిని నిర్మింపజాలకపోవుట అత్యంతశోచనీయము! బెంగాలు పరిస్థితి జాలిపుట్టించుచున్నది. వైరాగ్యమునకు సరియైన అర్థమేమో ఇచ్చట ప్రజలు కలనైన నెఱుగజాలరు. భోగపరతయు ఇంద్రియపరతయు బెంగాలీల ఆయువుపట్లను అంతహెచ్చుగ గ్రసించుచున్నవి. అనైహికపరతయు వైరాగ్యమును భగవంతుడీదేశమునకు ప్రసాదించును గాక! చెప్పుకోదగినది వీరియొద్ద నేమియు లేదు. వాయవ్యరాష్ట్రప్రజలకు, ముఖ్యముగా వారిలోని

సంపన్నులకు, ఇట్టి ఉదారవిషయములం దత్యంతోత్సాహ మున్న దని నా నమ్మకము. ఇందుకు ఉత్తమ మని మీకు తోచినట్టి ఏదో యొక ప్రత్యుత్తరమును దయచేసి పంపుడు. ఈనా డిప్పటి కింకను గంగాధరు డిక్కడికి చేర లేదు. రేపు చేర వచ్చు. అతని పునర్దర్శనమునకై నేను మిక్కిలి ఉవ్విళ్ళూలుచున్నాను.

జాబును దయచేసి పైని తెల్పియుండు చిరునామాకు వ్రాయుదురు గాక!

భవదీయడు
వివేకానంద

47

(శ్రీ ప్రమదాదాసమిత్రకు)

. బాఘుబాబు, కలకత్తా,
జూన్ 4, 1890.

ప్రియమహాశయా,

మీజాబు చేరినది. మీసలహా చాల వివేకాంచితముగ నున్న దనుటకు సందేహము లేదు. దేవుని సంకల్పము నెగ్గి తీటు ననుట ఎంతయు నిజమే. మేమును ఇద్దఱిద్దఱుగ, ముగ్గురు ముగ్గురుగ, చిన్నజట్లుగ ఇచ్చట వ్యాపించుచున్నాము. గంగాధరుని నుండి రెండు జాబులు నాకును వచ్చినవి. అతనికి ప్రస్తుతము చలిజ్వరము వచ్చియున్నది. అతడు గగన్బాబుగారింట నున్నాడు. గగన్బాబు అతనివిషయమున ప్రత్యేకశ్రద్ధ వహించుచున్నాడు. జ్వరము నిమ్మళించుటే తడవుగ అత డిచ్చటికి వచ్చివేయును. మీకు నా సభక్తిప్రణామములు.

భవదీయదాసుడు

వివేకానంద

మలిమాట :—అభేదానందాదులకు క్షేమమే.

48

(శ్రీ కారదానందస్వామికి, కృపానందునకు)

బాఘుబారు, కలకత్తా,
జూలై 6, 1890.

ప్రియశరత్తుకు, ప్రియకృపానందునకు,

మీజాబులు సరిగా మాకు చేరినవి. సంవత్సరమున ఈ ఋతువులో అన్నిచోట్లకంటె ఆల్మోరా అధికారోగ్యకరమందురు. కాని మీరు జబ్బున పడితిరే! అది మన్నెజ్వరము కాదనుకొందును.

గంగాధరుని పెంకెతనము త్రిప్పటలచే దిద్దువడి అతడు వంచిన టైల్ల వంగు మృదుశిశువుగనై యున్నాడు. మనపట్ల మనగురుదేవునిపట్ల అతనిప్రేమ హెచ్చినది. ధైర్యము, స్థైర్యము, సాహసము, ఆర్జవము కలిగి యున్నాడు. మార్గదర్శకు డొకడు కావలె. ఆ మార్గదర్శకునకు పరమవిధేయుడుగ మెలగుట గంగాధరుని సహజశీలము. మెలగినచో అతడు స్పృహణీయపురుషుడుగ తయారగును.

ఈసారి ఘాజీపూరును విడిచి వచ్చు నుద్దేశము నాకు లేకుండెను. కల్కత్తాకు వచ్చు తలంపు లేనే లేదు. కాని కాళి జబ్బున పడినాడని విని కాళికి పోవలసివచ్చినది. బలరాముబాబు నాకస్మికమరణవార్త నన్ను కలకత్తాకు రప్పించినది. సురేశ శాబుచు, బలరాంశాబును ఇద్దఱును గతించిరి. శ్రీగిరిశచంద్ర ఘోష మఠమును పోషించుచున్నాడు. ప్రయాణవ్యయమునకు పైకము లభించుటే తడవుగ ఆల్మోరాకు పోవలెనని, అటనుండి గంగాతీరమున ఘడ్వాలులో ఏదే నొకచోట కుడుటబడి సుదీర్ఘ కాలము ధ్యానములో నుండ మని — నా సంకల్పము. గంగాధరుడును నాతో వచ్చుచున్నాడు. ఇందుకే ఈయుద్దేశముతోనే నే నతనిని కాశ్మీరమునుండి తీసికొనివచ్చితిని.

కల్కత్రాకు వచ్చుటకై మీరేమియు త్వరపడ నక్కఱ లేదని నాయభిప్రాయము. సంచారకార్యక్రమమును విరిమించితిరి. అది మంచిదే. కాని కూర్చుండి ధ్యానింతు మని నిశ్చయించుకొనవలె. అది మీ ఏకైకకర్తవ్యము. అందుకు మీరు ఇంకను యత్నింపలేదు. నిద్రించుచున్న కన్యను నిద్రనుండి తటాలున లేపి అమ్మాయీ, లే లేమ్మో, నీపెండ్లి నీకై కనుపెట్టుకొనియున్నది అని అందుచే, జ్ఞాన మటువంటిది కాదని నాతలంపు. ఏయుగమునగాని జ్ఞానసిద్ధి నందినవారు అత్యల్పసంఖ్యాకులుగ నే యుందురనియు, కాబట్టి మనము కృషిని సాగించుచునే యుండవలెననియు, మరణించువఱకును సాగించుచుండవలసినదే యనియు నాదృఢాభిప్రాయము. అది నాప్రాతబడినపద్ధతి, తెలిసినదా? ఇప్పటి బూటకపుసన్నాహసిజ్ఞానము నేను బాగుగ నెఱిగినదే. మీకు శాంతి గల్గుత, బలము గల్గుత. బృందావనమున రాఖాలుతోగూడ నున్న దక్షుడు బంగారుపండించుకొన నేర్చినాడనియు, పక్కాజ్ఞానిగ నైనాడనియు రాఖాలు వ్రాసియున్నాడు. భగవంతుడతనిని అనుగ్రహించును గాక. మీరు తథాస్తు అందురు గాక.

ఇప్పుడు నా ఆరోగ్యము చాల బాగున్నది. ఘోషపూరువాసముచే కలిగిన మేలు కొంతకాలము నిలిచియుండునని నా గట్టి నమ్మకము. హిమాలయములకు ఎగిరిపోదమని ఆత్రపడుచున్నాను. ఈసారి నేను పహ్వారీబాబాయ్ దక్షుగాని మతాక యోగివద్దకుగాని పోబోను. మహాన్నతలక్ష్యమువంకకు పోవుచున్నవారిని వారు మల్లీంతురు. సూటిగా పైకే!

ఆల్మోరాలోని శీతోష్ణపరిస్థితి మీ కెట్లున్నది? శరత్తుకాని నీవుకాని అచటినుండి రానక్కఱలేదు. ఆత్మకు హితమును కావించుకొనక, అంతమంది ఒక్కచోట కలసియుండుట వలన నుపయోగ మేమి? మూర్ఖులై సదా ఒకచోటినుండి మతాక చోటికి తిరుగుచుండకుడు. అదంతయు చాల మంచిదే కాని వీరులుగ నుండుడు.

నిర్మానమోహ జితసజ్జదోషా
అధ్యాత్మనిత్యా వినివృత్తకామాః ।
ద్వంద్వర్విముక్తా సుఖదుఃఖసంజ్ఞై
ర్గచ్ఛ త్యమూఢాః పద మవ్యయం తత్ ॥

మానమోహములులేనివారును, సంగదోషము నణచు
కొన్నవారును, జ్ఞానవిద్యయం దాస్తక్తికలవారును, కోరికలు
మానినవారును, సుఖదుఃఖములనెడి ద్వంద్వములనుండి విడు
పొందినవారు నగు జ్ఞానులు నాశరహితమైన (మోక్ష) స్థానమును
ప్రాపింతురు. (గీత. XV-5).

మి మ్మెవడు నిప్పులోని కుటుకు మనును? సాధనానుకూల
మైనచోటు హిమాలయములందు మీకు కనబడకున్న వేలు
ఏచోటుకై నను పొండి.

అన్నిప్రశ్నలపరంపర మనోదౌర్బల్యమును సూచించును.
లెండోయి, శక్తిమంతులారా, బలిష్ఠులై యుండుడు. కృషిని సాగిం
చుచునే యుండుడు. శ్రమపడుచునే యుండుడు. వ్రాయుట కిం
కేమియు లేదు.

భవదీయప్రేమపూర్ణ
వివేకానంద

49

(లాలాగోవిందసహాయనకు)

ఆశ్చర్య,
ఏప్రిల్ 14, 1891.

ప్రియగోవిందసహాయ్,

... అస్వార్థపరుడవుగను, పరిశుద్ధుడవుగను నుండ ప్రయ
త్నింపుము. అదే ధర్మసర్వస్వము. ...

భవదీయ ప్రేమయత
వివేకానంద

(లాలాగోవిందసహాయనకు)

హంటుఆబూ,

ఏప్రిల్ 30, 1891.

ప్రియగోవిందసహాయ్,

ఆ బ్రాహ్మణబాలునకు ఉపనయనమును చేసితివా? సంస్కృతము చదువుకొనుచున్నావా? ఎంతవఱకు పురోగమించితివి? మొదటిభాగమును పూర్తిచేసియుందు వనుకొనుచున్నాను. శివపూజ శ్రద్ధతో చేయుచున్నావా? ఇప్పటికి చేయకున్న ఇక చేయ ప్రయత్నింపుము. “మొదట దేవునిరాజ్యము నాశ్రయింపుము. తర్వాత సకలశుభములు నీకు సమకూడగలవు”. దేవుని అనుసరింపుము, ఏమికోరినను పడయగలవు. ... సేనాపతిమహాశయుల కిద్దఱికి నా వరిష్టవందనములు. ఉన్నతపదవులందున్నట్టి వారు నావంటి బుక్కాపకీరునెడ చాల కరుణాభులై యున్నారు. బిడ్డలారా, ధర్మసూక్ష్మము సిద్ధాంతములలో లేదు. ఆచరణలోనే యున్నది. మంచివారుగ ఉండుట, మంచి చేయుట — ఇదే ధర్మ సర్వస్వము. “దేవా, దేవా అని ఆక్రందించువానికి లేదు, తండ్రి సంకల్పానుగుణముగ నడచుకొనువానికేస్వర్గము”. మీరుఆత్మాదు ప్రాంతీయులు. మీదొక మంచి యువసమాజము. అచిరకాలము లోనేమీరు సంఘాలంకారభూతులుగను మిముగన్న దేశమాతకు మంగళసంధాతలుగను అగుదు రని ఆశించుచున్నాను.

మంగళము లాసించు ...

భవదీయ

వివేకానంద

మలిమాట :—లోకమున అప్పుడప్పుడు ఒత్తిడి కలిగినను ఖోభిల్లవలదు. క్షణమున అది సమసిపోవును. సమస్తమును బాగుండును.

51

(లాలాగోవిందసహాయనకు)

మాంటుఆబూ,
1891.

ప్రియగోవిందసహాయ్,

మనస్సు ఏదిక్కుపట్టినను, నీవు జపముచు సాగించుచునే యుండవలెను. ప్రాణాయామము చేయవలసిన దీ లాగు ... అని హోబక్షునకు తెల్పుము.

సంస్కృతమును కష్టపడి అభ్యసించుము.

భవదీయప్రేమయత
వివేకానంద

52

(శ్రీ హరిదాస్ విహరీదాస్దేశాద్గారికి)

బరోడా,
ఏప్రిల్ 26, 1892.

ప్రియదివాన్ జీసాహెబుకు,

దయతో మీరు వ్రాసిన జాబు నా కిచ్చటికే అందినది. చూచి యెంతయు ఆనందించితిని. నదియాదుష్టేషనునుండి మీ యిల్లు చేరుటకు నా కించుకేని శ్రమ కల్గలేదు. ఇక మీసోదరులా, తాముండవలసినట్లే, అనగా మీకు సోదరులుగనే, యుండిరి. భగవంతుడు మీకుటుంబమునకు వరిష్టశ్రేయముల వర్షించుగాక. నా పర్యటనలలో ఇట్టిగుఱ్ఱజ్వలకుటుంబమును నేను కన్నది లేదు. మీ మిత్రుడు శ్రీ మణిభాయి అన్ని వసతులను సమకూర్చినాడు. ఆయనతోడి నా సాహచర్యమునుగూర్చి చెప్పవలె ననిన—మేము కలసికొన్నది రెండుపర్యాయములే. మొదటిసారి ఒక్కనిమిష కాలము. రెండవసారి దాదాపు పదినిమిషములకాలము. ఇచ్చటి విద్యాభోధనవిధానమునుగూర్చి ఆయన నాతో ప్రసంగించినది

ద్వితీయసమాగమమప్పుడే. ఇచ్చటి గ్రంథాలయమును రవివర్మ చిత్రములను చూచితిని లెండి. ఇక్కడ చూడదగినవి ఇంచు మించు అవే. కాబట్టి నేటి సాయంకాలమే నేను బొంబాయికి తరలుచున్నాను. ఇచ్చట నన్ను కరుణతో ఆవరించిన దివాన్ జీకి (లేదా మీకు) నా ధన్యవాదములు. ఇతర విషయములను బొంబాయినుండి వ్రాసెదను.

భవదీయప్రేమయుత
వివేకానంద

మలిమాట ;—నదియాదులో శ్రీ మణిలాలునభూభాయిని సంధించితిని. ఆయన గొప్పపండితుడు, భక్తుడు. ఆయనసాహ చర్యము నా కెంతయు ప్రీతికరముగ నుండెను.

53

(శ్రీ హరిదాస్ విహారీదాస్ దేశాయిగారికి)

పూనా,
జూన్ 15, 1892.

ప్రియ దివాన్ జీసాహెబుకు,

మీయుద్దనుండి వార్త వచ్చి సుదీర్ఘకాల మైనది. మీ మనసు నొచ్చునట్లుగ నే నేమియు చేయలేదు దనుకొనుచున్నాను. నే నిచ్చట మహాబలీశ్వరవాసియగు ధాక్షాతుతో వచ్చి ఆయన తోనే ఉన్నాను. నే నిచట వారముదినము లుండును. అంతకంటె ఒకటిరెండు దినము లెక్కువగ నైన నుండును. తర్వాత హైదరా బాదుమీదుగ రామేశ్వరమునకు తరలుదును.

జనగడమున మీదారినుండి చిక్కులన్నియు ఈసాటికి తొలగియుండును. తొలగియుండు నని నా నమ్మక మనియైన చెప్పవచ్చు. మీ యారోగ్య మెట్లున్నదో — ముఖ్యముగ ఆ బెగుకు ఎట్లున్నదో తెలిసికోవలెనని చాల ఆత్రముగ నున్నది.

భవనగరరాజకుమారుని గురువగు మీమిత్రుని 'శుర్తిని' చూచితిని. ఆయన సర్వగుణపూర్తిగల మహాశయ్యుడు. 'ఆయన సఖ్యము లభించుట కేవలము నాభాగ్యమే' అని అనుకొనదగినంత మంచివాడు. ఉదారశీలుడు.

ఉదారచిత్తులగు మీ సోదరులకును అచటి మీయితర మిత్రులకును ఎంతయు హృదయపూర్వకములైన నా శుభాశంసలు. మీరింటికి వ్రాయు జాబులో నభూభాయిగారికి నా శుభాశంసలను దయతో అందజేయుడు. వెంటనే బదులు వ్రాసి నాకు సంతోషము గూర్తు రని అనుకొనుచున్నాను.

మీకును మీవారికిని నా కృతజ్ఞత, హృదయపూర్వకములైన వందనములు, ప్రార్థనలు.

భవదీయశ్రద్ధాయత
వివేకానంద

54

(శ్రీ హరిదాస్ విహారిదాస్దేవాగారికి)

బొంబాయి,
ఆగష్టు 22, 1892.

ప్రియ దివాన్ జీనాహెబుకు,

మీజాబు చేరినది. నాయెడ మీకరుణ యథాపూర్వముగనే యున్న దనుటకు అది నిదర్శనము. కావున ఎంతయు సంతోషించితిని.

మీకీలు (వ్యాధి) ఇప్పటికి ఇంచుమించు పూర్తిగా నయమైనందుకు నాకు చాల సంతోషము. ఇచ్చట నాకు కొన్ని సంస్కృతగ్రంథములు లభించినవి. వానిని చదువుటకు నాకు తోడ్పడువారును లభించియున్నారు. ఈ తోడ్పాటు అన్యత్ర దుర్లభ మని నా యభిప్రాయము గావున వానిని చదివి ముగింపవలె

నని యుత్సుకుడనై యున్నాను. ఆ కారణముచే నేను మాట తప్పినందుకు నన్ను మన్నింపవలయు నని ఉదాహరణైన మీసోదరునికి దయతో చెప్పుడు. నిన్న మీమిత్రుడగు మనస్సుఖారాముని దర్శించితిని. ఆయన ఒకసన్న్యాసిమిత్రుని తనయింట నుంచుకొని యున్నాడు. ఆయనకును ఆయనకుమారునికినిగూడ నాపై ఎంతో దయ.

ఇచ్చట పదునైదు ఇరువదినాళ్లుండి తర్వాత రామేశ్వరమునకు తరలుదును. అటనుండి మరలిన పిమ్మట తప్పక మీయొద్దకు వత్తును.

ఉన్న తాత్పులును ఉదాత్తచిత్తులును కృపాశువులును అగు మీవంటివారే నిజమునకు ఈలోకమునకు సంపద. తక్కినవారు సంస్కృతకవి చెప్పినట్లుగ మాతృయశాపనవనకుతారులు!

తండ్రివలె నన్ను మీరు కనికరించినరీతిని విచారించినరీతిని విస్మరించుట యెన్నటికిని అసాధ్యము. సర్వవరదాయకుడగు భగవంతుడు మీకు లోకమున వాంఛనీయముల నన్నిటిని ఒసంగవలె ననియు, కడపట — ఆ దినమును ఆయన సుదీర్ఘకాలము త్రోసిపెట్టును గాక — మిమ్ము తన అనంతవిశుద్ధసుఖానందనిలయమునకు చేర్చుకొనుగాక అనియు ప్రార్థించుట తప్ప నీవంటి మహామంత్రికి నావంటి బుక్కాపకీరు చేయగల ప్రత్యుపకార మేముండును?

భవదీయుడు

వివేకానంద

మలిమాట:— ఈప్రాంతములలో సంస్కృతభాషాజ్ఞానమును ఇతరసాంఘికత్యమును బొత్తిగా లేవు. ఆలోటును గుర్తించి నేనెంతయు చింతిలుచున్నాను. ఈ ప్రాంతమువారికి భోజననిద్రస్నానాదుల విషయమున మూఢవిశ్వాసాలు ఒకమోపెడు ఉన్నవి. అవే వారి మతము, మతసర్వస్వము!

పాపము! దుష్టులును టక్కరులును ఐన పురోహితులు “ఇదే వేదసారము, హిందూసిద్ధాంతసారము” అని ఏమి బోధించినను వారి వేషములను వికటచేష్టలను అనుసరించి వారు పతనమొందుదురు. (ఈ పురోహితబ్రువులుగాని వీరితాతముత్తాతలుగాని ఇప్పటికి నాలుగువందలతరములుగా వేదముల సంపుటము నొక్కదానినైనను చూచియైనను ఎఱుగరు అను విషయమును జప్తియించుకొనుడు.) కలియుగబ్రాహ్మణుల రూపమున నున్న రాక్షసులబారినుండి వారిని భగవంతుడు కాపాడుగాక.

మీయొద్ద కొక బెంగాలీబాలకుని పంపినాను. వానిని దయతో ఆదరింతు రని ఆశించుచున్నాను.

భవదీయుడు

వివేకానంద

55

(భేత్రి పండిత శంకరలాలుకు)

బొంబాయి,

సెప్టెంబరు 20, 1892.

ప్రియపండితమహాశయా,

తమజాబు నాకు సక్రమముగా చేరినది. ప్రశంసల కర్ణత నాకు లేకుండగా నన్ను అట్లు ఏల పొగడవలెనో నాకు తెలియదు. జీససుప్రభువు చెప్పియున్నట్లుగా “ఉన్నమంచివా డొక్కడే, దేవుడు, వేతెవరును లేరు”. ఇతరు లందఱును దేవుని చేతి ఉపకరణమాత్రులే. పరాత్పరుడగు సర్వేశ్వరునకు జయము. అర్హులైనవారికి జయము. కాని నాబోటి అనర్హునకు కాదు. ఇచ్చట “దాసునకు బత్తెమున కర్ణత లేదు”. అందును ఘోరున కెట్టి ప్రశంసార్హతయు లేదు. తనవిధిని నిర్వర్తించినంతమాత్రము నకు మీరు మీకింకరుని కొనియాడుదురా?

..... పండిత సుందరలాల్‌య్య మూగురువుగాదును * దయతో నన్నిట్లు జ్ఞప్తియందుంచుకొని యున్నందులకు ఇంతం తనరాసంతగా కృతజ్ఞుడను.

ప్రస్తుతము మీకు మఱొకవిషయమును చెప్పదును. హిందువులకు మూలసూత్రమునుబట్టి తేలు విషయములను గుర్తించుకొనుచు పోవు (డిడక్టివ్) చిత్తమున్నదే కాని, విషయములను బట్టి మూలసూత్రమును తేల్చుకొను (ఇండక్టివ్) చిత్తమెప్పుడును లేదు. ఒకసామాన్యసూత్రమును మున్నుండు నిరాక్షేపముగ తలదాల్చి కేశనిర్భేదనకల్పములగు వాదములు సాగించుట మన శాస్త్రగ్రంథములం దన్నింట గాననగును. కాని తలదాల్చుబడిన ఆసూత్రమే యెంతయు శిశూచితముగ నుండవచ్చు. మూలసూత్రముల యాధార్థ్యమును ఆక్షేపించినవాడుగాని, పరిశీలించినవాడుగాని యెన్నడును లేడు. స్వతంత్రముగ ఆలోచించుట మనలో లేనే లేదు. కావున విశేషములను పరికించి మూలసూత్రముల నెఱుగు యత్నముచే రూపొందు విజ్ఞానశాస్త్రములు మనలో మృగ్యములైనవి. ఇట్టిపరిస్థితికి కారణ మేమి? రెండుకారణము లున్నవి. కార్యోత్సాహమునకంటె విశ్రాంతి యందును భావనయందును అధికప్రీతిని కలిగించు తీవ్రోష్ణవాతావరణ మొక కారణము. పురోహితులైన బ్రాహ్మణులు దూరదేశములకు ప్రయాణింప నెప్పుడును పూనుకొనకపోవుట రెండవ కారణము. పర్యటించినవా రున్నారు. దూరదేశములకు పోయిన వా రున్నారు. కాని ప్రాయికముగ వా రందఱును స్వలాభైక పరతచేతను మతాచార్యులకై తపముచేతను వైజ్ఞానికముగ నభివృద్ధి చెందు అవకాశము పూర్తిగా కోల్పోయినట్టి వర్తకులు. కావున వారు చూచి చేసిన తెలివిడులవలన మానవుల విజ్ఞానమునకు వృద్ధి గల్గక ఊయమే చేకూరినది. వారు చూచి చేసిన

* స్వామిజీకి మహాభాష్యము పాఠముచెప్పినవారు.

తెలివిడు లన్నియు తప్పులు, అతిశయోక్తులు. బొత్తిగా గుర్తు చిక్కనంత వికృతప్రతిపాదనలు.

కాబట్టి, మనము పర్యటింప వలెను, అన్యదేశములకు పోవలెను. తెలిసినదా? మనముకూడ ఒకదేశీయులముగ మరల గణన కెక్క వలె ననిన అన్యదేశములలో సంఘయంత్ర మెట్లు పనిచేయుచున్నదో పరిశీలింపవలెను; ఇతరదేశాలవారి మనస్సులలో ప్రవర్తిల్లుచున్న విషయాలతో మనకు నిర్నిరోధమును బాహుమున్నె న సాంగత్య ముండ వలెను. అన్నిటికన్న ముఖ్యమైన దే మనగా మనము దురధికారముచూపుట మానుకోవలెను. ఎంతటి పరిహాసాస్పదమైన దశకు మనము వచ్చితిమి. ఒకమాలడు, మాలడుగానే, ఎవనియొద్దకేని వచ్చునేని ప్లేగు వ్యాధిని తఱిమినట్లతనిని తఱిమివేయుదురు. కాని అతడే ముందుగా నొకపాదిరియొద్దకు పోవు ననుకొనుడు, ఏవో కొన్ని ప్రార్థనమంత్రాలు గొణగి ఆ పాదిరి ఒకగిన్నెడు నీరు అతని నెత్తిని చల్లుననుకొనుడు, తర్వాత అత డొక కోటును — ఎంతో శిథిలమైన కోటునైనను సరే — తగిలించుకొని మిక్కిలి సనాతనాచారపరుడగు హిందువుండు గదిలోనికి వచ్చు ననుకొనుడు, అప్పుడతని కొక ఆసనమీయక, హృదయపూర్వకముగ అతనితో కరచాలనము చేయక ఉండ గల ధైర్యవంతుడు సనాతనాచారపరులగు హిందువులలో నా కగపడలేదు. వైపరీత్యమున ఇంతకు పైమెట్టు లేదు. దక్షిణ భారతదేశమున ఈ పాదిరీలు ఏమి చేయుచున్నారో వచ్చి చూడుడు. నిమ్నవర్గాల ప్రజలను వారు లక్షలకొలదిగ తమ మతములోనికి కలుపుకొనుచున్నారు. పురోహితుల అధికారము భారతదేశమంతటిలోను తిరువాన్కూరులో ఎక్కువ. అచటి భూమియందు ప్రత్యంగుళమును బ్రాహ్మణుల ఆస్తి. అచటి మహిళలు — రాజకుటుంబమునకు చెందిన మహిళలునైతము బ్రాహ్మణుల కుంపుడుగత్తెలుగ నుండుట తమకు మహోన్నతగౌరవ

మని భావించుడు. అటువంటి తిరువాన్కూరి ప్రజలలో ఇంచు మించు ఒకపాతికభాగమువారు క్రైస్తవులుగ మాటిరి. నేను వారిని నిందింపజాలను. డేవిడ్డులోను జెస్సెలోను వారి కేమి వంతున్నది? ఓదేవా, మానవుడు మానవునికి సోదరుడుగ నుండు కాల మెప్పుడు వచ్చును? ఎప్పుడు?

భవదీయుడు

వివేకానంద

56

(శ్రీ హరిదాస్ విహారిదాస్దేశికాయగారికి)

బొంబాయి.

ప్రియ దివాన్జీసాహేబుకు,

ఈ జాబును తెచ్చు బాబు అక్షయకుమార్తోషు నాకు విశిష్ట మిత్రుడు, కల్కత్తాలో గౌరవార్హ కుటుంబములలో నొకదానికి చెందినవాడు. కల్కత్తాలో ఆ కుటుంబమువారిని చిరకాలముగ నే నెఱిగియున్నను, ఇతనిని ఖండ్వాలో జూచినప్పటినుండిమాత్రమే నా కితని పరిచయము.

ఈ బాలుడు ఋజువర్తనుడు, మేధాశాలి, కల్కత్తా విశ్వ విద్యాలయమున పట్టపరీక్షకు క్రిందితరగతివఱకు చదువుకొన్న వాడు. బెంగాలులో నిప్పటి జీవితపరిస్థితు లెంత దుర్భరములో మీ రెఱిగినవిషయమే. పాప మీ కుఱ్ఱవాడు నొకరికై అల్లాడు చున్నాడు. మీ సహజకృపాభరితహృదయ మెఱిగిన నేను ఈ యువకుని కేమైన సాయపడుడని మి మ్మడుగుచున్నాను, ప్రార్థించు చున్నాను. ఈ వేషోలుకు మీ రెమియు కలత చెంద రని అనుకొనుచున్నాను. ఇంతకంటె నే నెక్కువగ వ్రాయ నక్కఱ లేదు. ఇతడు ఒడలుదాచుకొనక పాటుపడువా డనియు, విశ్వా

సార్థు డనియు మీరే గుర్తింపగలుగుదురు. మీ రుదాత్తులరు, కృపాళువులరు. ఒక్కసాయము చేయుటచే, కోడిప్రాణిజీవిత మంతయు సుఖమయ మగు సందర్భమున, అట్టి సాయమునకు ఈ బాలుడు పాత్రు డని మీకు నేను జ్ఞప్తిపఱుపవలసిన యావశ్య కత లేదు.

ఈ నా ప్రార్థనవలన మీ కిబ్బందియు చిరాకును గల్గ దను కొనుచున్నాను. మిక్కిలి ప్రత్యేకపరిస్థితులలో ఈ ప్రార్థన చేసి యున్నాను. ఇట్లు ప్రార్థించుట కిదే మొదలు, ఇదే తుద. మీ కృపాశీలమును విశ్వసించుచు ఆశించుచున్నాను.

భవదీయ శ్రద్ధాయుత
వివేకానంద

57

(శ్రీ ఆశసింగపెరుమాళకు)

హైదరాబాదు,
ఫిబ్రవరి 21, 1893.

ప్రియ ఆశసింగా,

విశ్వకళాపరిషత్పట్టభద్రుడగు నీ యువమిత్రుడు నన్ను పిలుచుకొనిపోవుటకు స్టేషనుకు వచ్చియుండెను, ఒక బెంగాలీమహా శయుడును వచ్చియుండెను. ప్రస్తుతము నేను ఆ బెంగాలీమహా శయునింట నున్నాను. తేపు నీ యువమిత్రునింటికి మాటి కొన్నా ళ్లందును. ఇచటి వివిధదృశ్యములను చూచెదను. ఇక కొన్నా ల్లో మదరాసులో నా రాకను నీవు నిరీక్షింపవచ్చు. ఏలయన, నే నిప్పుడు రాజపుత్రస్థానమునకు పోజాలను. ఆలాగు చెప్పవలసి వచ్చినందుకు చింతిలుచున్నాను. ఇక్కడ ఇప్పటికే ఎండవేడిమి అతిథయంకరముగ నున్నది. ఇక రాజపుత్రస్థానమున ఎండవేడిమి

ఇంకొంతగ నుండునో నే నెఱుగను. వేడిమి నించుకేని నే నోర్వ లేను. కాబట్టి నేను చేయబోవు తర్వాతిపని బెంగుళూరుకు మరలి వచ్చుట, అచటినుండి వేసవిని గడపుటకు ఉదకమండలమును చేరుట. వేడిలో నాబుట్ట ఉడికిపోవును.

కావున నా పన్నాగము లన్నియు నేలపాలై నవి. అందుకే నేను మద్రాసునుండి పరుగున వెలువడ గోరినది. అట్లు చేసిన, కొన్ని నెలల వ్యవధి నాకు లభించియుండును. ఆ కాలములోగా ఉత్తరభారతసంస్థానాధిపతులలో నన్ను అమెరికాకు పంపగలవాని నొకనిని పెదకి పట్ట వీ లయ్యెడిది. కాని అయ్యో, కాలాతిక్రమణము సంభవించినది. మొదటివిషయము ఈ ఎండలో నే నల్లాడ లేను. నా ప్రాణములు పోవును. రెండవవిషయము రాజపుత్ర స్థానములోని నా గాఢమిత్రుల చేతికి నేను చిక్కితినేని వారు నన్ను యూరపునకు పోవనీయరు. తమపార్శ్వములందే కట్టిపడ వేసికొందురు. కాబట్టి నా మిత్రులకు తెలియనీయక, క్రొత్తవాని నెవనినైన అవలంబింతు మని పన్నాగించితిని. కాని మదరాసులో కల్గిన జాగుచేత నా ఆకలన్నియు పటాపంచలై నవి. నిట్టూర్పుచు నేను ఆ యాసలను వదలుకొనుచున్నాను. భగవంతుని సంకల్పము నెఱవేఱును. ఐనను కొన్నిదినములలో నిన్ను చూడగలను. నీవు ఇంచుమించు గట్టిగ నమ్మియుండవచ్చును. ఒకటిరెండుదినములు మదరాసులోనుండి తర్వాత బెంగుళూరుకు అటనుండి ఉదకమండలమునకును పోయి — మహారాజగారు నన్నంపుదు రేమో చూడవలసియున్నది. “అంపుదురేమో” అనుట ఏల యనగా (ద) రాజులు చేసిన వాగ్దానము తప్పరని నేను విశ్వసింపలేను. వారు రాజపుత్రులు కారు. రాజపుత్రుడు ప్రాణమునైన విడుచునే గాని మాట తప్పడు. కాని మానవుడు తనజీవితము గడచినకొలదియు విషయములు తెలిసికొనుచుండును. విశ్వమున గురువులకును గురువు అనుభవమే.

“దివియందువలెనే భువియందును నీ సంకల్పమే నాజ వేటును. ఏలయన, కాలత త్వమున్నంతవఱకును వైభవము నీది, రాజ్యము నీది” మీకెల్లరకు నా అభినందనములు.

మీ

సచ్చిదానంద*

58

(డాక్టరు సంజుండరావుగారికి)

భేత్రి,

ఏప్రిల్ 27, 1893.

ప్రియ డాక్టరుమహాశయా,

మీజాబు ఇప్పుడే నాచేతి కందినది. గౌరవార్హత ఇంచు కేని లేని నాయందు మీరు వహించుచున్న ప్రేమచే నే నెంతయు ఆనందించుచున్నాను. పరితాపము — బాలాజీగారి పుత్రుడు దేహవియోగ మొందె నను వార్త విని యెంతయు దుఃఖించు చున్నాను. “ఈశ్వరుడు ఇచ్చినాడు, ఈశ్వరుడే మరల పుచ్చు కొన్నాడు, ఈశ్వరనామము భాగ్యవంత మగుత” అందుకు పెద్దలు. ఉన్నవస్తువునకు దేనికిని నాశము కలుట లేదు. నాశ మొందుట అసాధ్యము. మనకు తెలిసిన ది దొక్కటే. మనము చేయవలసినదెల్ల ఇంతే:—శాంతముగ సంపూర్ణముగ భగవ దర్పితభరులమై ఉండవలెను. సేనాపతి సైనికుని ఖిరంగీ కెదురుగ పొమ్మని ఆజ్ఞాపించెనేని సైనికునకు అందుంగూర్చి తప్పు లెన్ను టకో గొణుగుకొనుటకో అధికారములేదు. దుఃఖము ముంచుకొని వచ్చియున్న ఈ సమయమున బాలాజీకి ఈశ్వరుడే ఓదార్పు కూర్చును గాక. ఈ దుఃఖమే కారణముగా కరుణామూర్తియగు

* ఆ దినాలలో స్వామిజి తనకు పెట్టుకొనియుండిన పేరు.

జగన్మాతృహృదయమునకు ఆయన మీదుమిక్కిలి ఆంతరంగికుడుగ స్వీకరింపబడును గాక.

నా నౌకాయాత్రకు సంబంధించినంతవఱకు కావలసిన ఏర్పాట్లను ఇంతకుముందే బొంబాయిలో చేసిపెట్టియున్నాను. ఫేరీమహారాజో, నా సోదరశిష్యుడో, నా ప్రణాళికలో అడ్డముగ ఎట్టివిఘ్నమును ఎప్పుడును కల్గింపరని శ్రీభట్టాచార్యునకు తెలుపుడు. ఇక రాజుగారా, నామీద ఆయన వహించియుండు ప్రేమకు మితియే లేదు.

లోకశంకరుడగు పరమేశ్వరుడు మీకందఱకు ఇహమందును పరమందును మంగళము లొనగూర్చుగాత. ఇదే నా నిరంతర ప్రార్థన.

వివేకానంద

59

(శ్రీ హరిదాస్ విహారిదాస్దేశాయిగారికి)

శేరి,

ఏప్రిల్ 28, 1893.

ప్రియ దివాన్జీసాహేబుకు,

ఇచటికి వచ్చు దారిలో నదియాదునొద్ద మీ తావునకు పోయి నా వాగ్దానము చెల్లించుకొనగోరితిని కాని కొన్ని పరిస్థితులు నన్ను అడ్డగించినవి, వానిలో అన్నిటికంటె ప్రముఖమైనది అచట మీరు లేకుండుట. హామెట్టు పాత్రను విడిచిపెట్టి హామెట్టు నాటక మాడుట నవ్వలచేటు. కొన్నాళ్లలో మీరు నదియాదుకు మరలి రానున్నా రని నాకు గట్టిగ తెలిసియున్నందున, త్వరలోనే, ఇరువదిదినాలలోగా, నేను బొంబాయికి మరలిపోవనున్నాను గనుక, మీ ఊరికి వచ్చుపనిని అప్పటికి పెట్టుకొనుట మేలని ఎంచితిని.

ఇచట ఖేత్రరాజుజి నన్ను చూడవలె నని చాల ఆశ్రయపడి తన ఆంతరంగికకార్యదర్శిని మద్రాసుకు పంపెను, కావున నేను ఖేతికి తరలిరావలసివచ్చినది. కాని ఎండవేడిమి అతిదుస్సహముగ నున్నది, కావున చాల త్వరలోనే ఇందుండి వెడలిపోవుచున్నాను.

మ తొక మాట. నే నించుమించు దాక్షిణాత్యరాజు లందఱు పరిచయము గడించితిని. పెక్కు చోట్ల చాల వింతదృశ్య ములను చూచితిని, మిమ్ము ఈతూరి కలసికొన్నప్పు డావిషయ ములను ఆమూలాగ్రము మీకు తెల్పెదను. నాపై మీ కున్న ప్రేమ నే నెఱుగుదును. మీ ఊరికి రానందుకు మీరు నన్ను మన్నింతు రని నా గట్టి నమ్మకము. ఏమైనను కొన్నాళ్ళలో మీయొద్దకు రానున్నాను.

ఇం కొక్క విషయము : జనగడమున మీయొద్ద ఇప్పుడు సింహాకిశోరము లున్నవా? మా రాజుగారికై మీ రొక్క కిశోర మును ఎర వీయ గలరా? మీ రిష్టపడుదురేని, అందుకు బదులుగా ఆయన మీకు రాజపుత్రస్థానమందలి కొన్ని మృగముల నీయ గలడు.

రతీలాల్పాయిని నేను రైలుబండిలో చూచితిని. ఆయన ఎప్పటి రమ్యపురుషుడే కృపాళుడే. మీ జీవితము సదా పవిత్ర మైనది, శుభమైనది. మహాకృపానాథుడగు సర్వేశ్వరుని పుత్రు లయు పుత్రికలయు అసంఖ్యాకుల నేవకు అంకితమైనది. అట్టి మీ జీవితమున ఈచరమభాగమును ఎల్లరును గౌరవించుచున్నారు. బాగుగా ప్రశంసించుచున్నారు. అట్టిది మీకు ఎంతయు తగినదే. ఈ జీవితచరమభాగమున సర్వేశ్వరుడు మీకు సర్వస్వమై యుండు గాత మని కోరుటకంటె, ప్రియదివాన్జీసాహేబు, హెచ్చుగా ఏమి కోరుదును? తథాస్తు.

భవదీయప్రేమపూర్ణ
వివేకానంద

(శ్రీ హరిదాస్ విహారిదాస్ దేశాయిగారికి)

భేత్రి,

మే 1893.

ప్రియదివాన్జీసాహేబు,

మీరు నాకు జాబు వ్రాయునప్పటికి నాజాబు మీకు చేరి యుండలేదనుట నిజము. మీజాబు నాకు సంప్రీతిని సంతాపమును ఏకకాలమున గలిగించినది. మీవంటి ఉదారహృదయులకు ఉన్నతపదవీస్థితులకు మహాప్రభువులకు నేను ప్రియుడనుగనుండుట సంప్రీతికారణము. నా ఉద్దేశ్యమును మీ రామూలాగ్ర మసార్థము చేసికొని వ్రాసినందుకు సంతాపము. మీరు నాకు ప్రియులని, మీపై నాకున్నది పితృగౌరవమని, మీపట్లను మీకుటుంబము పట్ల నాకృతజ్ఞతకు నిజముగ మితి లేదని—నమ్ముడు. నిజ మిది : చికాగోకు పోవు కోరిక నాకు ముందే యుండె ననుట మీజ్ఞప్తిలో ఉండవచ్చు. మదరాసులో నుండగా, 'మైసూరు' 'రామనాథపుర' మహారాజులతో కూడుకొని అచటి ప్రజలు తమంతటతామే నన్ను విదేశముల కంప అన్ని యేర్పాట్లను గావించిరి. భేత్రిమహారాజు గారికిని నాకును మధ్య నున్న ప్రగాఢప్రేమబంధములను కూడ స్మరింపుడు. నేను అమెరికాకు పోవుచున్నా నని యథావిధిగా ఆయనకు వ్రాసితిని. నాపైని తమ ప్రేమకొలది భేత్రిమహారాజు గారు నేను విదేశాలకు తరలుటకు ముందు ఆయనను చూడక తప్ప దనుకొనిరి. అందుల కొక ప్రత్యేకకారణ మే మనగా, ఆయన కనంతరము సింహాసనము నధిష్ఠింపగల పుత్రు నొకనిని పరమేశ్వరుడు ఆయన కనుగ్రహించినాడు, అచట మహాత్సవ ములు సాగుచున్నవి. నన్ను తప్పక రప్పించుకొనుటకై దూర మనుకొనక ఆయన తన ఆంతరంగిక కార్యదర్శిని నన్ను పిలుచు కొని రమ్మని మదరాసు కంపెను. నేను పోయి తీరవలసినదే.

ఇంతలో మీరు నదియాదులో ఉన్నారో లేనో తెల్పవలసిన దని మీ సోదరునికి తంతె చేసితిని. దురదృష్టవశమున అందుకు జవాబు నాకు అంద లేదు. పాపము కార్యదర్శి తనప్రభువుకై మద్రాసుకు రాకపోకలరూపాన చాల శ్రమపడి యుండెను. ఉత్సవసమయము లోగా మేము ఫేత్రికి చేరకున్నచో తనప్రభువు చాల వెతచెందు నన్న ఒక్కవిషయముపై నే దృష్టినుంచి, ఆయన మాకు జయపూరు వజుకు టిక్కెట్లను తతణమే కొనెను. దారిలో మేము రతీలాలును సంధించితిమి. నాతంతె చేరిన దనియు, అందుకు ప్రత్యుత్తరము కూడ పంపబడె ననియు శ్రీవిహారిదాసు మాకై నిరీక్షించు చున్నా డనియు ఆతడు మాకు తెలిపెను. నిష్పక్షపాతముగ ధర్మమును నిర్ణయించుటే ఇన్నాళ్లును మీవిధిగ నుండెను కదా. ఇప్పు డిందు ధర్మనిర్ణయము చేయవలసినవారు మీరే. ఈ సందర్భమున నే నేమి చేయుదును, చేయగలను? నదియాదులో దిగియుండినచో ఫేత్రిలోని ఉత్సవ సమయమునకు నే నందుకోగలియుండను. మఱొకవైపు నా ఉద్దేశ్యాలకు అపార్థములను కల్పింప వచ్చును. కాని మిమ్ము నే నెఱుగుదును, నాయందలి మీ సోదరునిప్రేమ నే నెఱుగుదును. కొన్నాళ్లలో చికాగోకు తరలునప్పుడు నేను బొంబాయికి మరలవలసియుండు ననియు నే నెఱుగుదును. కావున మరలివచ్చినప్పుడు వత్తము అనుకొనుటే ఉత్తమపరిష్కార మని నే నెంచితిని. మీసోదరులు నాప్రక్కన నుండి పరిచర్య చేయనందుకు నే నవమానపడితి నంటిరే, అది నా కలలో నైనను లేనిది, మీరు క్రొత్తిగా కనుగొంటిరి. మీరు మనసులలో నున్నదానిని కనిపట్టగల వారైతి రేమో దేవునకే ఎఱుక. తమాషమాట లటుండనిండు, ప్రియదివాన్జీసాహేబ్, జనగడములో మీరు చూచినప్పుడు నే నెట్టివాడనో ఇప్పుడును అట్టి లీలాప్రియుడనే, తుంటరినే, నిజము చెప్పుచున్నాను, అట్టి అమాయక బాలుడనే. పరమోదారులగు మీపైని నాప్రేమ అట్లే ఉన్నది, లేదా, నూఱంతలుగ పెరిగినది. ఏల యన దక్షిణభారత

ములో ఇంచుమించు అన్ని సంస్థానములలోను ఉన్న దివాన్లతో మిమ్ము నేను నామనస్సున పోల్చిచూచుకొన్నాను. నిజమునకు మీయుదారగుణములకు మితి పెట్టుటకు నా శక్తులు చాల వనుట నే నెఱిగియున్నను ప్రతిసంస్థానమునకు పోయినప్పుడును మీ ప్రశంస వచ్చినప్పు డెల్ల నావా క్కెంత ధాటిమండితమయ్యెడిదో అందుకు దేవుడే సాక్షి. ఈ సమాధానమే చాల కున్నచో, తండ్రి పుత్రుని మన్నించినట్లుగా మీరు నన్ను మన్నింపవలసిన దని ప్రార్థించుచున్నాను. నాకంత ఉపకారకులైన మీపట్ల నేను కృతఘ్నుడ నైతి నను తలంపు నన్ను వెన్నాడకుండు గాక.

మీ

వివేకానంద

మలిమాట :—నేను నదియాదునొద్ద దిగకపోవుటను గూర్చి మీసోదరుని మనస్సున ఏదేని అపోహ యున్నచో దానిని పోగొట్టుటకు నేను మీపై నే ఆధారపడుచున్నాను. నేను కేవలము పిశాచమే ఐనను వారికరుణను ఉపకారాలను మఱచుట నాకు శక్యము కాదు.

ఇక తక్కిన యిద్దఱు స్వాములనుగూర్చి — వారు నా సోదరశిష్యులు, లోగడ జనగడమున మీయొద్దకు వచ్చినవారే. వారిలో ఒకడు మాకు నాయకుడు. మూడేండ్ల కాలమునకు తర్వాత వారిని నేను కలసికొంటిని, ఆబూవఱకు కలసియే వచ్చితిమి, తర్వాత నేను వారిని వీడిపోయితిని. మనకు కావలె ననిన, బొంబాయికి వచ్చుదారిలో వారిని నేను నదియాదుకు మరల పిలుచుకొని రాగలను. మీమీదను మీవారిమీదను సర్వేశ్వరుడు శ్రేయముల వర్షించును గాక.

మీ

వి.

61

(శ్రీ హరిదాస్ విహరిదాస్ దేశాయగారికి)

బొంబాయి,

మే 22, 1893.

ప్రియదివాన్జీసాహేబు,

బొంబాయి చేరి కొన్నాళ్లైనవి, కొన్నాళ్లలోనే ఇటనుండి తరలిపోదును. నేనుండుటకు చోటి మ్మని మీరొక వణ్యమహా శయునకు జాబు వ్రాసితిరే, అతడు వ్రాసిన బదులు — అతనింట అతిథు లిప్పటికే నిండుగ నున్నా రట, వారిలో కొందఱు వ్యాధి గ్రస్తులుగను ఉన్నా రట, నాకు చోటు చూపలేనందుకు తాను చాల చింతిల్లుచున్నా డట. తుదకు మాకు గాలి బాగుగా వచ్చు మంచిచోటే దొరకినది.

... ఖేత్రమహారాజుగారి ఆంతరంగిక కార్యదర్శియు నేనును కలిసి ఒక్కచోటనే ఉన్నాము. నాయందు ఆయన కున్న కరుణ కును ప్రేమకును నాకృతజ్ఞతను మాటలలో చెప్ప లేను. రాజపుత్రస్థానములో రాజులు సైతము లేచి ఎవనిని గౌరవింతురో అతడు తాజీమిసర్దార్ రనబరగును. ఈయన తాజీమిసర్దారు. అట్టివాడైయు ఈయన చాల సరళస్వభావుడు. ఒక్కొక్కసారి ఈయన నాకు చేయు సేవకు నే నించుమించు సిగ్గుపడవలసియుండును.

... మానవులలో అత్యంత శ్రేష్ఠులైనవారికి కూడ తఱచు కష్టములు గల్గుచుండును, అవమానములు సంభవించుచుండును. అది అసమాధేయముగ నుండ వచ్చు. కాని ఇచ్చట ప్రతిదాని హృదయములోను ఆంతరతమభాగములోను మంచియే యున్న దనుటయు నాజీవితానుభవమే. పైపై కల్లోలము లెట్లున్నను లోతున అన్నిటికిని అట్టఅడుగున అనంత శ్రేయఃప్రేమమూలమున్నది. ఆ మూలమును మన మందుకొనకుండువఱకును చిక్కులు పడుచుండుము, ఆ ప్రశాంతనిలయము నొక్కసారి చేడుకొందు

మేని ప్రళయవాయువులు ఘోషించుగాక, తుపాను విజృంభించుగాక, యుగయుగములుగా పర్వతమాల బంధముపై నిర్మితమైన యిల్లు చలింపజాలదు. జీవిత మంతయు పరోపకారములకర్పించిన మీవంటి సజ్జనులు నిస్వార్థులు పాపనులు ఇప్పటి కెన్నడో ఆ అప్రకంప్యమూలమును చేరుకొని ఐనది. దానినే భగవంతుడు గీతలో బ్రహ్మనిష్ఠ అని పేర్కొనియున్నాడు.

తిన్న దెబ్బల ఫలితముగా, మీరు ఇహపరములందు ప్రేమ కేతైకలక్ష్యమగు వానికి మఱింత సన్నిహితుల రగుదురు గాక. భూతవర్తమానభవిష్యములలో ప్రతిదానిలోను మీ కాయన సాక్షాత్కారము గలుగత. ఉన్నవానిని చన్నవానిని అన్నింటిని మీ రాయనలో, ఆయనలో మాత్రమే, సాక్షాత్కరించుకొందురు గాక. తథాస్తు.

భవదీయప్రేమపూర్ణ
వివేకానంద

62

(క్రీమతి ఇందుమతిమిత్రకు)

బొంబాయి,
మే 24, 1893.

ప్రియజననీ,

నీ జాబును ప్రియ హరిపాదుని జాబును జూచి ఎంతయు ఆనందించితిని. నీకు నేను జాబులను మిక్కిలి తఱచుగా వ్రాయ జాలకున్నందుకు దయచేసి చింతిల్లకుమా. నీ ఊమమునకై నేను దేవుని సదా ప్రార్థించుచున్నాను. తే31 ది అమెరికాకు తరలు టకై ఏర్పాట్లన్నియు సిద్ధముగ నున్నవి కావున ఇప్పుడు బెల్గాము నకు పోలేను. ఈశ్వరు డనుకూలించునేని, అమెరికా యూరపు లలో పర్యటించి మరలి వచ్చినప్పుడు నిన్ను దర్శింతును. సదా

శ్రీకృష్ణార్పితజీవనులుగ మనుడు. మనము ఈశ్వరునిచేతి ఆట బాష్పలము అను విషయమును సదా జ్ఞప్తియుంచుకొండి. సదా విశుద్ధి గల్గి యుండుడు. వాక్కునందును క్రియలందును ఎట్లో, అట్ల మనసునందునైతము కల్గష మంటకుండునట్లు దయచేసి జాగరూకత వహింపుడు. మీచేతనైనంతవఱకు ఒరులకు మేలు చేయుటకే ప్రయత్నింపుడు. మనసుచే వాక్కుచే క్రియచే పతికి సేవచేయుట సతికి ముఖ్యధర్మ మని జ్ఞప్తియుంచుకొమ్ము. నీకున్న అవకాశము కొలది దయచేసి భగవద్గీతాపారాయణమును ప్రతిదినమును చేయుచుండుము. '...దాసి' అని ఏల సంతకము చేసితివి. 'దాసుడు' 'దాసి' అని సంతకము చేయవలసినవారు పైశ్యులును శూద్రులును; 'దేవుడు' 'దేవి' అని సంతకము చేయవలసినవారు బ్రాహ్మణులును క్షత్రియులును. పైగా ఈ వర్గాదివిభేదములు వివేకులైన ఆధునికబ్రాహ్మణులు కల్పించినవే. ఎవడు దాసుడు? ఎవరికి? ప్రభువైనహరికి అందఱమును దాసులమే. కావున మహిళ తనపెనిమిటియింటిపేరునే వాడవలెను. 'ఫలానాఫలానామిత్ర' అన్నట్లుగా. ఇది సనాతనవైదికాచారము. అమ్మా, విస్తరించి వ్రాయుట అనావశ్యకము. నీక్షేమమునకై నేను నిరంతరము ప్రార్థించుచుందు నని సదా నీకు తెలిసియుండవలెను. అమెరికా నుండి, అచటి వింతలను వర్ణించుచు, జాబులను నీకప్పుడప్పుడు వ్రాయుచుందును. ఇప్పుడు బొంబాయిలో నున్నాను. తే31 ది వఱకు ఇట నుండును. నన్ను నావ నెక్కించి సాగనంపుటకు శ్రీ ఫేట్రీమహారాజావారి ఆంతరంగికకార్యదర్శి ఇచటికి వచ్చి యున్నాడు.

శుభాశీస్సులు.

భవదీయ ఆర్జవయత
వివేకానంద

63

(అశసింగప్రముఖ పుద్రాసుమిత్రులకు)

యోగోహామా,

జూలై 10, 1898.

ప్రియ అశసింగ - బాలాజీ - జి. జి. బాంకింగ్ కార్పొరేషనువారు -
మొదలుగా మదరాసు మిత్రులందఱికి,

నా పర్యటన(వివర)ములను సదా మీ కెఱిగించుచుండ
నందుకు నన్ను మన్నింపుడు; ఏదినముకాని మానవుని కార్య
క్రమము అందును ముఖ్యముగ వస్తువులను దక్కించుకొనుచు
భద్రపఱచుకొనుచుండు జీవితమునకు క్రొత్తవాడ నగు నా కార్య
క్రమము నిర్విరామమే. అది నా శక్తిని ఎంతో గ్రసించివేయు
చున్నది. నిజమున కది మిక్కుటమైన జంజాటమే.

బాంబాయినుండి కొలొంబోకు చేరుకొంటిమి. మాటడ
ఇంచుమించు ఆ దినమంతయు ఆ రేవున ఆగియుండినది. దిగిపోయి
నగరమునుచూచుటకు మేము ఆ యవకాశమును వినియోగించు
కొంటిమి. పురపీఠులగుండ పోయితిమి. మేము చూచిన వానిలో
నాకు జ్ఞప్తియున్న దొక్కటే. ఏ దనగా ఒకగుడి. అందు మేను
వ్రాల్చి నిర్వాణమందుచున్న తీరులో బుద్ధదేవుని పెద్ద విగ్రహ
మొకటి యున్నది.

*

*

*

తర్వాత మా ఓడ ఆగినచోటు పినాంగు. అది మలయ
ద్వీపకల్పమున సముద్రతీరభూఖండము. మలయప్రజలు అందఱును
మహమ్మదీయులు. పూర్వకాలమున ఓడదోపిడిగాండ్రుగ, వర్తకు
లకు మహాభయంకరులుగ వారు పేరుగాంచినవారు. కాని బురుజు
లమర్పబడియుండు ఆధునిక యుద్ధనౌకల అమోఘములైన ఫిరంగులు
మలయప్రజలచే ప్రశాంతతరములగు వృత్తులను అవలంబింప

జేసినవి. పినాంగునుండి సింగపూరుకు పోవుదారిలో మహాన్నత పర్వతయుత సుమత్రద్వీపపు క్షణకాలదర్శనము మాకు గల్గినది. పూర్వకాలమున ఓడదోపిడిగాండ్రకు ప్రియసంచారస్థానములుగ నుండిన పెక్కుచోట్లను ఓడనాయకుడు నాకు చూపెను. స్త్రైయిట్లు సెటిల్మెంట్లు (జలసంఘల వలసభూముల)కు రాజధాని సింగపూరు. అందు వృక్షజాతులుండు చక్కని తోట ఉన్నది. అచటి తాళ తరుసమూహము మహాజ్వలము. విసనకజ్జలబోలిన ఆకులు గల తాళవృక్షములు, గాటసారుల తాళవృక్షము లనబడునవి, అట సమృద్ధిగ నున్నవి. పనసచెట్లవంటిచెట్లు సర్వత్ర ఉన్నవి. మద్రాసులో మామిడిపండ్లవలె, ప్రశస్తములైన మంగోస్తీను పండ్లు ఇట సమృద్ధములు. ఐనను మామిడిపండుకు సాటి లేదు లెండి. ఇచటి ప్రజలు భూమధ్యరేఖ కంత చేరువగానున్నను వీరి నలుపు 'మద్రాసుప్రజల నలుపులో సగమునకంటె తక్కువే. చక్కని (మ్యూజియము) పురావస్తుకేంద్ర మొకటి సింగ పూరులో ఉన్నది.

తర్వాతి మజిలీ హాంగ్కాంగు. చైనాదేశమునే సమీపించితి మనిపించును. చైనీయాంశ మిచట అంత హెచ్చు. కార్మిక వృత్తులు వర్తకము అన్నియు వారి చేతులలోనే ఉన్నవి. హాంగ్కాంగు నిజమైన చైనా. ఓడ ఆగిన తతణమే, తీరభూమికి చేర్చుటకు నూర్లకొలది చైనీయుల పడవలు మిమ్ము చుట్టవేసి కొనును. జంటచుక్కాణులు గల యీ పడవలు మిక్కిలి వింత గొలుపును. పడవనడపువాడు సకుటుంబముగ పడవలోనే వసించు చుండును. సాధారణముగా చుక్కాణులొద్ద పడవవాని యిల్లాలే ఉండును. ఒకచుక్కాణిని చేతులతోను రెండవచుక్కాణిని ఒక కాలితోను ఆమె నడపుచుండును. వారిలో నూర్గురిలో తొంబండు గురు, బిడ్డలను తమ వీపులకు కట్టివేసికొనియుండురు. బిడ్డల చేతులకును కాళ్లకును మాత్రము స్వేచ్ఛ యుండునట్లు కట్టివేసి కొందురు. అమ్మ యావచ్చుక్కితో శ్రమపడుచున్నప్పుడును

ఎక్కువబడువులను త్రోయచున్నప్పుడును, ఆశ్చర్యకరలాఘవముతో ఒకపడవనుండి మఱొకపడవలోనికి దాటుచున్నప్పుడును, ఆమెవీపున నిబ్బరముగ వ్రేలుచున్న చిట్టిచైసీయ'జాను'ను చూచుట వింతదర్శనముగ నుండు. ప్రవేశించుచు వెలువడుచు నుండు పడవల పొగనావల త్రొక్కట ఇట అతిమాత్రముగ నుండును. జట్టుతోసహా తల చిదిగిపోవు నేమో అని భీతిగాలుపు పరిస్థితిలో ఆ చిట్టిజాను ఉండును, కాని అతని కది లక్ష్యము లేనే లేదు. అట్టి జీవితముపై నతనికి మరులు లే దనిపించును. వెత్తెత్తించునంత కార్యవ్యగ్రతలో నున్న అమ్మ ఆ బిడ్డకు అప్పుడప్పుడు బియ్యపుపిండిరొట్టెముక్క ఇచ్చుచుండును. ఆ రొట్టెముక్కలో ఏమున్నదో గ్రహించుటతో బిడ్డ సంతృప్తి పడుచుండును. చైసీయశిశువు పూర్తిగా వేదాంతియే. ఏవయసులో భారతీయ శిశువులకు దోగాడుటకైన రాకుండునో ఆవయసున ఈ చైసీయశిశువు పనులు చేయ బోవును. 'అనివార్య'శాస్త్రమును అతడు మఱింతచక్కగా నేర్చినాడు. చైసీయులును, భారతీయులును చలనరహితమైన నాగరకతాస్థితిలో నిలబడి పోవుటకు గల కారణములలో వారి ఉత్కటదారిద్ర్య మొకటి. సాధారణచైసీయనకుగాని భారతీయనకుగాని దైవదీప జీవితావసరములనుగూర్చిన దిగులే మిక్కుటమై వేటు దేనినిగూర్చిగాని ఆలోచించుటకు వారికి అవకాశమే యుండదు.

హంగ్కాంగు చాల చక్కని పట్టణము. అది కొండచరియలపైని శిఖరములపైని నిర్మితమై యున్నది. నగరమందుకంటె ఆ తావులలో చలువ హెచ్చుగ నుండును. కొండశిఖరమునకు చేర్చు నిట్రమైన ట్రాముబండ్లదారి కలదు. బండ్లను ధూమశక్తి నడపును. గొలుసులు లాగును.

హంగ్కాంగులో మేము మూడుదినాలుంటిమి. కాంటనును చూచుటకు పోయితిని. అది ఒకనదికి ఎనుబది మైళ్లెగువలో

నున్నది. ఎంత పెద్ద ఓడలైనను పయనించుట కనువుగా నది వెడల్పు గలిగి యున్నది. హాంక్కాంగుకును కాంటనుకును మధ్య చైనీయనావలు అనేకములు రాకపోకలు చేయుచుండును. ఆ నావలలో ఒకదానిలో సాయంకాలమున నెక్కి ఉదయమప్పటికి కాంటనుకు చేరుకొంటిమి. కలకలముతో జీవముట్టిపడు ఏమి దృశ్యము! నది సంతటిని కప్పివేసినట్లుగా ఎన్ని నావలు! వర్తక మున కుపయోగపడు పడవలే కాదు. ఇండ్లుగా నుపయోగపడు పడవలును సూర్యకొలదిగ నున్నవి. వానిలో పెక్కులు చక్కనివి గను పెద్దవిగను ఉన్నవి. నిజమున కవి రెండు మూడంతస్తు లెత్తు గల పెద్దభవనములే. చుట్టును వరండా లున్నవి. వాని నడుమ వీధు లున్నవి. అన్నియు తేలుచున్నవి!

చైనీయప్రభుత్వమువారు విదేశీయులు బసచేయుటకై చిన్న భూఖండమునిచ్చియున్నారు. మే మందు దిగితిమి. మాచుట్టును నదికి గల రెండు గట్లలోను మైళ్ళకొలదిగ వ్యాపించి ఆ పెద్దనగర మున్నది. త్రోపాడుకొనుచు వెనగులాడుచు ఉప్పొంగుచు ఘోషించుచునున్న మానవుల వన మన దగి యుండెను అది. అంతజనాభా యున్నను, కార్యక్రమములు పోకెక్కి యున్నను, నేచు చూచిన నగరములలో నెల్ల అదే అత్యంతమాలిన్యభూయిష్ఠము. భారత దేశ మందలి నగరములలో మాలిన్య మనగా నే మర్థమో ఆ అర్థపు మాలిన్యము కాదు. ఏల యన చైనీయులు పెంటనలుచునైనను పడియిండునీయరు. అక్కడి మాలిన్యమునకు కారణ మే మనగా జీవితకాలములో స్నానము చేయనే కూడదని చైనావాడు దీక్షగా సాగించుచున్న ఆచారము. ప్రతియిల్లును ఒకలంగడియే. ప్రజల కాపురములు ఇండ్ల పైఅంతస్తులందు. వీధులు ఎంత ఇటుకైన వనగా అందుపోవుచున్న మనుష్యునకు రెండువైపుల నున్న అంగళ్లు తగులుచుండును. పది అడుగుల దూరమున కొక అంగ డిగా మాంస మమ్ము సంగ ళ్లున్నవి. పిల్లిమాంసమును, కుక్క-

మాంసమును అమ్మెడి అంగళ్లుకూడ నున్నవి. చైనీయులలో మిక్కిలి పేదవర్గాలవారు మాత్రమే కుక్కమాంసమును, పిల్లి మాంసమును తిందురు.

చైనీయమహిళలు బయట నెప్పుడును అగవడరు. ఉత్తర భారతదేశమున హిందువులలో నున్నంత కచ్చితమైన పరదాపద్ధతి వారిలో నున్నది. కూలిపనివాండ్ర స్త్రీలను మాత్రము వెలుపల చూడ వీలగును. వీరిలోగూడ మీ చంటిపిల్ల పాదములకంటె చిన్నపాదములు గల స్త్రీ ఒక్కొక్కప్పుడు కననగుచుండును. ఆమె కుంటు నని చెప్పవలెనే గాని నడచు నని చెప్ప లేము.

చైనీయుల దేవాలయములను వెక్కిరిసి చూడబోయితిని. కాంటనులో నున్న దేవాలయము లన్నిటిలో పెద్దది ప్రథమశౌధ సార్వభౌముని స్మృతికిని, శౌధమత మవలంబించిన మొదటి అయిదువందలమందిశిష్యుల స్మృతికిని అంకితమై యున్నది. నట్ట నడుమనున్న విగ్రహము బుద్ధదేవునిదే. ఆయనకు క్రిందకూర్చున్న ట్లున్న విగ్రహము సార్వభౌమునిది. దాని కిరువైపుల వరుసలుగ శిష్యుల విగ్రహము లున్నవి. అన్నియు దారువున చెక్కబడిన చక్కని విగ్రహములు.

కాంటనునుండి హాంగ్గాంగుకు మరలితిమి. అక్కడినుండి జపానుకు చేరుకొంటిమి. మొట్టమొదట మేము సమీపించిన రేవు నాగసాకి. అచట దిగి కొన్ని గంట లుండి వీధులగుండ సంచరించి తిమి. ఏమి భేదము! భూమండలప్రజలలో పరిశుభ్రతను ఆత్యంతము పాటించువారిలో జపానీయు లొకరు. ప్రతివస్తువును పరిశుభ్రముగను సొంపుగను ఉన్నది. వారివీధులన్నియు వెడల్పు గలవి, వంపులు లేనివి. సక్రమముగ కట్టబడినవి. వారి చిన్న యిండ్లు పక్షులపంజరములవలె నుండును. ప్రతిపట్టణమునకును పల్లెకును పరభాగశోభ కలిగించుచు దేవదారువృక్షసమూహాచ్చాది తములైన పచ్చని చిన్న కొండ లున్నవి. పొట్టివారును తెల్లని

మేనివన్నెగలవారును వింతదుస్తులవారును అగు జపానీయులు వారి నడవడులు వైఖరులు హావభావములు — ప్రతిదియు రమ్యమే. జపాను రమ్య వస్తువులకు నిలయమైన దేశము. ఇంచుమించు ప్రతియింటికిని వెనుక వైపు తోట ఉన్నది. చిన్నపొదరిండ్లు పచ్చికచదుకములు కృత్రిమజలాశయములు చిన్నరాతివంతెనలు ఇవన్నియు జపానీయులపద్ధతి ప్రకారము చాల మనోహరముగ అమర్చబడి యుండును.

నాగసాకినుండి కోబి చేరితిమి. ఇచ్చట నేను ఓడను విడిచి పెట్టి యోకోహామాకు భూమార్గమున బోయితిని. జపానుదేశాంత ర్భాగమును చూడవలె ననుట నా ఉద్దేశము.

జపానుదేశాంతర్భాగమున నేను మూడునగరములను దర్శించితిని. వస్తూత్పత్తికావించునగరములలో గొప్పదగు ఒసాకా, మునుపటి రాజధాని యగు కోయోటో, ఇప్పటి రాజధాని యగు టోకియో. టోకియో కలకత్తాకంటె ఇంచుమించు రెండంతలు పెద్దది. టోకియోలోని జనాభాకూడ కలకత్తాజనాభాకంటె రెండింతలు.

అనుమతి పత్రము (పాస్పార్టు) లేనిదే ఏవిదేశీయునిగాని దేశాంతర్భాగమున పర్యటింపనీయరు.

ఈకాలపు ఆవశ్యకతలవిషయమున పరిపూర్ణమైన మెలకువ పొందిన ప్రజలుగా జపానీయులు ఇప్పుడు కనిపించుచున్నారు. సక్రమమైన అమరిక గల సైన్యమున్నది. సైనికులకు తుపాకులు గలవు. వారి ఉద్యోగులలోనే ఒకానొకడు కనిపట్టిన తుపాకులు అవి. అవి యెవరితుపాకులకును తీసిపోవు. వారు తమ యుద్ధనౌకాదళమునుగూడ నిరంతరము వర్ధిల్లచేసికొనుచున్నారు. మైలు పొడుగు గల ఒకసారంగమును నేను చూచితిని. జపానీయుడైన ఇంజనీ రొకడు త్రవ్వినది అది.

అగ్నిపెట్టెలు తయారుచేయు కర్మాగారములు అత్యంతదర్శనీయములై యున్నవి. ప్రతివస్తువును తమదేశములోనే తయారు చేసికొనవలె నను పట్టుదల వారి కున్నది. చైనాజపానులమధ్య ప్రయాణములు సలుపు నౌకలు జపానీయులవి కలవు. ఆ నౌకా మార్గమును అచిరకాలములో బొంబాయినుండి యోకహామా వఱకు పెంచు నుద్దేశము కలదు.

ఎన్నో దేవాలయములను దర్శించితిని. ప్రతిదేవాలయ మందును ప్రాచీనబెంగాలీలీపిలో వ్రాయబడిన సంస్కృతమంత్రము లున్నవి. పూజారులలో సంస్కృత మెఱిగినవారు ఒకకొందఱే. కాని వారు మేధావంతులు. ముందంజ వేయవలె ననెడి నవ్య కాలపుటుద్రేకము పూజారులముఠాలోనికి కూడ చొచ్చుకొన్నది. జపానీయులను గుఱించి నామనసులో నున్న విషయముల నన్నిటిని ఒకచిన్నజాబులో పట్టింపలేను. నేను కోరున దేమనగా మన యవకులు కొందఱు ప్రతిసంవత్సరమును చైనాకును జపానుకును వచ్చి చూచి పోవుచుండవలె నని. ముఖ్యముగా జపానీయుల ఊహలో భారతదేశము శుభములకెల్ల ఉదాత్తములైనవానికెల్ల నిలయమైన స్వప్నభూమి. ఇక మీరు, మీ రెట్టివారు? బ్రతికి నన్నినాళ్లు పిచ్చిమాటలు మాటాడుచుందురు. రిత్తమాటలవారు, మీ రెక్కడ? రండి, ఈప్రజలను చూచి పోయి అవమానముచే మీముఖములను దాచుకొండి. అస్తావిస్తమపట్టిన వృద్ధులజాతి మీది. గడప దాటిన మీ కులము చెడును! తలపైని పెక్కు శతాబ్దాలుగా సదా వర్ధిల్లుచు గడ్డకట్టుకొనిపోయిన గ్రుడ్డినమ్మ కాలమోపు మోయుచు కూలబడియుండి, పెక్కు శతాబ్దాలుగా ఆహారవస్తువులలో ఇది స్పృశ్యమా అది అస్పృశ్యమా అను చర్చలలో నీయావచ్చక్తిని వెచ్చించుచు, యుగయుగాలుగా నిరంతరముగ సాగుచున్న సంఘదురధికారముచే మానవత్వము పూర్తిగా పిండివేయబడిన మీరెక్కడ! మీరిప్పుడు చేయుచున్న

దేమి? ... ఆకలికి నకనకబడుచున్న బిడ్డలు మీలో ప్రతివిద్యార్థి కాళ్లకును చుట్టవేసికొనుచు అన్నమో రామచంద్రా అని అలమటించుచున్నారు. మీరు పుస్తకములను హస్తభూషణములుగ దాల్చి సముద్రతీరములందు విలాససంచారములు చేయుచున్నారు. యూరపియనుల విజ్ఞానమునుండి పొందని పాసగని జీర్ణముకాని తుంటెలను వల్లించుచున్నారు. అధమపక్షము ముప్పదిరూపాయల గుమాస్తాగిరినో అధికపక్ష మొకన్యాయవాదిపదవినో పొందుట మీయాత్మల ఏకైక లక్ష్యమై యున్నది. భారతీయయువకుని ఆశ అధిరోహింపగల పైమెట్టు న్యాయవాదవృత్తియే ఐయున్నది. మిమ్ము మీపుస్తకాలను గొల్లను యూనివర్సిటీడిప్లొమాలను అన్నిటిని ముంచివేయుటకు చాలినంత నీరు సముద్రమున లేదా?

రండి. మానవులు కండి. పురోహితు లెప్పుడును చక్కబడరు, వారి హృదయములకు విశాలత ఎన్నడును కలుగదు, వారు పురోగతికి ప్రతిబంధకములు. కావున వారిని బహిష్కరింపుడు. శతాబ్దములకొలది నెగడిన మూఢవిశ్వాసాలనుండియు దురధికారాలనుండియు ఉప్పతిల్లినవారు వారు. మతాచార్య కైతవమును మొదట నిర్మూలింపుడు. రండి. మానవులు కండి. మీ సంకుచితగర్వములనుండి వెలికి వచ్చి మీ చూపును విదేశాలపై ప్రసరింపజేయుడు. ఆదేశాలవారెట్లు ముందున కేగుచున్నారో కనుడు. మానవునిపై మీకు ప్రేమ ఉన్నదా? మీదేశముపై మీకు భక్తి ఉన్నదా? ఉన్నచో, రండి, శ్రేయములను ఉన్నతులను బడయుటకు పోరాడుదముగాక. వెనుకకు చూడనే చూడకుడు. అత్యంతప్రియుల అత్యంతసన్నిహితుల కుయి చెవిని బడినను, వెనుకకు మరలకుడు. వెనుజూడకుడు, ముందునకే చూడుడు.

కనీసము వేయిమంది యువమానవుల బలిగోరుచున్నది భారతమాత. బలిగా గోరుచున్నది 'మానవుల' ననుటను గుర్తిం

పుడు, 'మృగముల'ను కాదు. గడ్డకట్టుకొని పోయియుండిన మీనాగరకతను కరగించుటకు సాధనముగా భగవంతు డిటకు తెచ్చినదే ఆంక్షేయల యీ ప్రభుత్వము. ఆంక్షేయల కిట స్థిర స్థానమును కూర్చుటకు తోడ్పడినవారిలో అగ్రగణ్యులను కన్నది మదరాసే. ఇప్పుడు క్రొత్తపరిస్థితులను—పేదలపట్ల సానుభూతిని, ఆకలిగొన్నవారికి అన్నమును, సకలప్రజలకును ప్రబోధమును—సాధించుటకై ప్రాణములను లెక్కింపక పోరాడుటకు మీ తాతముత్తాతల దురధికారముచే మృగప్రాయులైపోయిన వారిని మరల మానవీకరించుటకై ప్రాణములను లెక్కింపక పోరాడుటకు నిస్వార్థులగు మానవులను, పరిపూర్ణులగు మానవులను ఎందఱిని మదరాసు సరఫరా చేయుటకు సిద్ధముగ నున్నది?

భవదీయడు

వివేకానంద

మలిమాట : మనకు కావలసినది వార్తాపత్రికల బూట కము కాదు, పేదసంపాదించుకొనుట కాదు, మనకు కావలసినది పని, ప్రశాంతమైన నిరాడంబరమైన నిశ్చలమైన పని — అని మీరు సదా జ్ఞప్తియుంచుకొండి.

వి.

64

(శ్రీ ఆశపింగపెరుమాళుకు)

బ్రీజ్ మెడోస్,

మెట్రాఫ్, మసాచుసెట్స్,

ఆగస్టు 20, 1893.

ప్రియఅళసింగ,

నీ జాబు నిన్న చేరినది. జపానునుండి నేను వ్రాసిన జాబు నీకును ఈపాటికి చేరియుండును. జపానునుండి తరలి వానోక్కవరు

చేరుకొంటిని. అది ఉత్తరపసిఫికుమీదుగా పోవు దారి. చాల చలిగా నుండినది. కప్పడపుదుస్తులు చాలక చాల గాఢ పడినాను. ఎట్లో ఒకట్లు వానోక్కవరు చేరితిని. అటనుండి కానడా మీదుగా చికాగోకు చేరితిని. చికాగోలో చాదాపు పండ్రెండు దినము లుంటిని. ఇంచుమించు ప్రతిదినమును అచ్చట పెద్దసంతకు పోవుచుంటిని. అది పెద్ద పని. దానిని చూచిముగించుటకు కనీసము పది దినములు కావలెను. వరదరావు నన్నొక మహిళకు పరిచయపఱచినాడు. కదా! ఆమెయు ఆమెభర్తయు చికాగో ప్రజలలో అత్యున్నతవర్గమునకు చెందినవారు. వారు సన్నెంతయు కనికరముతో ఆదరించినారు. నేను చికాగోను వీడి బోస్టనుకు వచ్చితిని. బోస్టనుకు చేరువఱకు శ్రీ లాలూభాయ్ నాతోనే యుండెను. నాయందు చాలదయకలిగియుండెను.

ఇచ్చట నాకు అనివార్యముగ నగు వ్యయము చాలభయము గొల్పుచున్నది. నీకు జ్ఞప్తియున్నది కదా. నీవు నాచేత నిచ్చిన నోట్లు పా. 170 లు. చిల్లర పా. 9 లు. ఇప్పుడు నాచేత మిగిలి యున్నది పా. 130 లే!! ఇచ్చట నాకు సగటున దినమునకు ఒక్కపాను ఖర్చగును. మనధనమానము ప్రకారము ఇచ్చట ఒకచుట్ట వెల ఎనిమిదిఅణాలు. అమెరికనులు ఎంత ధనవంతులనగా — ధనమును వారు మంచినీళ్లుగ వ్యయింతురు. ఇచ్చట ప్రతివస్తువు వెలను, ప్రభుత్వశాసనము వేటు ఏదేశమువారును అందుకోలేనంత ఎక్కువగా నిర్ణయించును. మామూలు కూలిపని వాని దినసంపాదనము 9 రూపాయలు, లేదా 10 రూపాయలు. దానిని పూర్తిగా అతడు వ్యయించును. బయలుదేలుటకుముందు మనము కలలు కనుచుండిన సుఖపరిస్థితులు కరగిపోయినవి. ఇక ఇప్పుడు నేను అసాధ్యముల నెదుర్కొని పోరాడవలసియున్నది. ఈ దేశమునుండి బయటపడుద మని ఇండియాకు మరలి పోద మని ఒక నూలుసార్లనకొంటిని. కాని దృఢనిశ్చయుడనై యున్నాను. పరాత్పరుని యాదేశ మున్నది నాకు. ఏదారియు నాకు కన్పించుట

లేదు. కాని పరాత్పరుని కన్నులకు కనిపించుచునేయున్నది. బ్రతుకు కల్గిన చావు కల్గిన, నేను నా ఉద్యమమును నిర్వహించి తీరవలెను.

బోస్టనుకు సమీపమున నొకపల్లెలో ఒకవృద్ధాంగనయింట అతిథిని ప్రస్తుత మున్నాను. రైలుబండిలో ఆమె పరిచయము నాకు ఆకస్మికముగ కలిగినది. వచ్చి తమ యింట నుండు మని ఆమె న న్నాహ్వానించినది. ఆమెతో నున్నందువలన నా కొక లాభము. ఆమె కొక లాభము. దినమున కగు పాను వ్యయము తప్పిపోవుట నాలాభము. “భారతదేశమునుండి వచ్చిన వింత పురుషు డిడుగో” అని మిత్రుల నెల్ల పిలిచి చూపగల్గుట ఆమె కున్న లాభము. ఇ వన్నియు అనుభవించితీరవలసినదే. పస్త్రులు, చలి, నా వింతవేషము చూచి వీధులలోనివారు కావించు కేలి — వీనిని నే నెదుర్కొనవలసియున్నది. కాని అబ్బాయి, ఎంతో శ్రమపడనిదే ఘనకార్యములు ఎప్పుడును సాధింపబడవు.

... ఇది క్రైస్తవులదేశ మను విషయమును గుర్తింపుము. క్రైస్తవేతరులకు మాటచెల్లుబడి ఇచట ఇంచుమించు పూర్ణాను స్వారమే. లోకములో ఏమతవర్గమువారి శత్రుత్వమునై నను సరే నేను లక్ష్యపెట్టను. మేరీతనయునిప్రజలమధ్య నే నున్నాను. జీససు ప్రభువు నాకు తోడ్పడును. హిందూమతమందలి ఉదారాశయము లును నాజరిత్తుమతప్రవక్తయందలి నా భక్తియు వీరికి చాల ప్రయములే. గాలిలీమహానియునకు వ్యతిరేకముగ నే నేమియు బోధింప నని వారితో ననుచుందును. క్రైస్తుప్రభునితోబాటు భారతీయమహానియులనుగూడ స్వీకరింపు డని మాత్రమే నేను క్రైస్తవులను కోరునది. వారు నామాట నామోదించుచునే యున్నారు.

చలికాలము సమీపించుచున్నది. అన్నిరకాల లావైన దుస్తులను నేను సమకూర్చుకోవలసియుండును. ఈదేశీయులకంటె

మన కెక్కువ లావైన కప్పడములు కావలయును. ...అబ్బాయి, ఉత్సాహము వహింపుము. ధైర్యము పూనుము. భారతదేశమున మనము ఘనకార్యములను సాధింపవలె ననుట భగవన్నిర్ణయము. విశ్వసింపుము. మనము సాధింతుము. అసహాయులమును నిందితులమును నిజముగ హృదయముకలవారము నగు మనమే ... వారు కారు.

చికాగోలో మొన్న ఒక తమాషాసంభవము. కపూర్తల రాజు ఇచ్చట నుండెను. చికాగోప్రజలలో కొందఱు ఆయనను “కనకపుసింహాసనమున కూర్చుండబెట్టి” గౌరవించుచుండిరి. ఒకసారి సంతలో ఆ రాజుగారిని సంధించితిని. కాని పేదఫకీరుతో సంభాషణము ఇంచుకేని పొసగని మహాన్నతుడుగా నతడుండెను. సంతలో — వెట్టిచేష్టల మహారాష్ట్రబ్రాహ్మణు డొకడు దోషతిథరించి గోటితో గీయబడిన పటముల నమ్ముచుండెను. రాజునకు ప్రతికూలముగా నాబ్రాహ్మణుడు అచ్చటివార్తాహరులకు అతడు హీనవర్ణమువా డని, ఆరాజులు బానిసలే కాని వే తేమియు కా రని, వారి జీవితములు సాధారణముగ అవినీతిదుష్టము లని — అస్మిరకముల విషయములు చెప్పెను. ఈరీతి నిజమునే ప్రచురించు పత్రికాసంపాదకులకు అమెరికా ప్రసిద్ధమైనది! నిజమరులైన ఆ సంపాదకులు ఆ బాలుడు చెప్పిన కథలకు కొంత ప్రామాణ్యము నొసంగ గోరిరి. కావున మఱుదినమే వారు తమపత్రికలలో భారతదేశమునుండి వచ్చిన ఒకజ్ఞాని (అనగా నన్నుగూర్చిన) వర్ణనలతో పుటలు నింపిరి. అపారముగ నన్ను ప్రశంసించిరి. నేను ఏమేమో చెప్పినట్లుగ వ్రాసిరి. నిజమునకు కలలోనైన నే నన్న మాటలు కా వని. కపూర్తలరాజునుగూర్చి ఆమహారాష్ట్రబ్రాహ్మణుడు చెప్పిన విషయముల నెల్ల నేను చెప్పినట్లుగా వీరు ప్రచురించిరి. ఇది చక్కని ఉద్వాసనముగ నైనది. చికాగో ప్రజలు ఆ రాజుగారిని వెంటనే బహిష్కరించిరి. ...నాదేశీయుని తఱుముటకు ఈ పత్రికాసంపాదకులు నన్నే ఉపయోగించుకొనిరి.

ఇందువలన తెలియు విషయ మేమనగా ఈదేశమున బిరుదుల కంటెను, ధనవైభవమునకంటెను, ప్రతిభకే యెక్కువ గౌరవము.

మహిళల కారాగారాధ్యక్షురాలైన జాన్సనుసతి నిన్న ఇచటికివచ్చెను. దానిని వారు 'కారాగార' మనరు. రిఫార్మేటరీ (= బాగుపఱచుచోటు) అందురు. అమెరికాలో నేను చూచిన యన్నిటికంటె అదే మహత్తరమైనది. అందుండు వారిపట్ల అధికారులు దయతో ప్రవర్తింతురు, వారిని బాగుపఱచి, సంఘమున ఉపయోగపడువారినిగా చేసి పంపివేయుదురు. ఎంత చక్కగా నున్నది, ఎంత గొప్పగా నున్నది, నమ్రువలె ననిన ప్రత్యక్షముగ చూడవలసినదే. భారతదేశమున పేదలపట్ల నిమ్నులపట్ల మనకుండు తలంపుల స్మరించినప్పుడు నాహృదయము ఎంత వ్యధ చెందినది. వారికి అవకాశము లేదు, తప్పించుకొను దారి లేదు, పైకివచ్చు దారి లేదు, భారతదేశమున పేదవారికి నిమ్నులకు పతితులకు మిత్రులు లేరు, సహాయులు లేరు, ఎంతైన యత్నింతురు గాక, వారు ఉన్నతి నంద లేరు. క్రూరమైన సంఘము వర్షించు ప్రహరములు వారికి తగులుచుండను. దెబ్బ ఎందుండి వచ్చి పడుచున్నదియు వా రెఱుగరు. నానాటికి వారు మఱింత అధఃపతనము కాంచుచున్నారు. తామును మానవులే అన్న విషయమును వారు మఱచిపోయిరి. ఫలితము బానిస తనమే. ఆలోచింప గలట్టివారు, గడచిన కొన్ని యేండ్లలో ఈ విషయమును గుర్తించినారు, కాని దురదృష్టవశమున వారు ఈచెడుగునకు కారణము 'హిందూమతమే' అని నిర్ణయించిరి. కావున విశ్వమతము లన్నింటి ఉదాత్తతమమైన యీ మతము నణచివేయు టాక్కటే మేలొన గూర్చు నుపాయ మని వారి యభిప్రాయము. మిత్రమా, విను. భగవదనుగ్రహముచే ఇందలి మర్కమను నేను కనుగొంటిని. హిందూమతము చేసిన తప్పు లేదు. తప్పు లేకపోవుటే కాదు, ఈయందఱుగా విస్తరిల్లినది నీయాత్మయే" అని నీకు నీమతము నేర్పుచున్నది. లేక పోయిన

దే మనగా ఈసిద్ధాంతమునకు అమలు, సానుభూతి లేకపోయినది. హృదయము లేకపోయినది. భగవంతుడు బుద్ధుడుగా అవతరించి మరల మీ నడిమికి వచ్చి, కనికరించుటల్లో, పేదల దుఃఖతుల పతితుల పట్ల ఎట్లు సానుభూతి వహింపవలెనో నేర్పినాడు. కాని మీ రాయనబోధను చెవిబెట్ట రైతిరి. అసచ్ఛిద్ధాంతములచే రక్కసుల వంచించుటకు దేవు డారూపు దాల్చె ననెడి ఘోర కథను మీ మతాచార్యులు కల్పించిరి. నిజమే, మనమే ఆ రక్కసులము, ఆయనను నమ్మినవారు కారు. జీససు ప్రభువును తిరస్కరించి యూదులు నాటినుండి బిచ్చగాండ్రై నిలువ నీడ లేక, ఎల్లర చేతను హింసలనొందుచు లోకమం దెల్లెడల అల్లాడుచున్నారు కదా. అట్లే మిమ్ము పరిపాలించుట తమకు లాభకరమని తోచిన దేశాలవారి కెల్ల మీరును బానిసలై యున్నారు. ఔరా హింసకులు! ఒకనాణెపు రెండువైపులవంటివే 'హింసించుట' యు 'దాస్యముచేయుట' యు నని మీ రెఱుగరు. 'బానిస' 'లోకంట్లకుడు' అనునవి ఏకార్థకపదములు.

బాలాజికిని జి.జి.కిని జ్ఞప్తి ఉండవచ్చు. పుదుచ్చేరిలో ఒకనాటిసాయంకాలము ఒకపండితునితో సముద్రప్రయాణములను గూర్చి మాకు జరిగిన చర్చ. ఆ పండితుని క్రూరసంజ్ఞలును, 'కదాపిన' 'ఎన్నడును లేదు' అనెడి అతని మాటయు సదా నాస్మృతిలో నున్నవి. ప్రపంచములో భారతదేశ మొక చిన్న భాగమనియు చక్కని యీ భారతభూమిపై క్రాలుచు ఒకరొకరిని అణచి వేసికొన ప్రయత్నించుచున్న ముప్పదికోట్లవాసపాములను జూచి ప్రపంచ మంతయు ఏవగించుకొనుచున్న దనియు వా రెఱుగరు. ఈ పరిస్థితిని తొలగింప వలెను. ఇందుకు కర్తవ్యము మతమును నాశనము చేయుట కాదు. హిందుసిద్ధాంతపు ఉదారబోధనలను అనుసరించుట, వీనితో హిందూసిద్ధాంతపు పరిణతరూపమే యైన శాద్ధములో గల ఆ యద్భుత 'సానుభూతి'ని కలుపుకొనుట.

పవిత్రతాభినివిష్టలు భగవద్విశ్వాసదుర్గపరిరక్షితులు, పతితుల - దరిద్రుల - హింసితుల - పట్ల సానుభూతిచే సింహాధైర్యా వేశమునొందినవారు సంఘోద్ధరణసందేశమును సాహాయ్యకరణ సందేశమును మోక్షసందేశమును సర్వసమత్వసందేశమును ప్రచారము చేయుచు ఈ దేశ మంతటను పర్యటింపవలెను.

హిందూమతము ఘోషించునంత గొప్పగా మానవుల పూజార్హతను బోధించు మతము వే తొకటి భువిని లేదు. హిందూమతమువలె పేదల నిమ్మల కుత్తుకలను త్రొక్కివైచుచున్న మతమును వే తొకటి లేదు. ఈతప్పు మతముది కాదనియు పారమార్థిక వ్యావహారిక సిద్ధాంతాలయాపమున అన్ని విధములైన క్రూరదుర్ఘాతకారనియమములను కల్పించెడి కితవులైన మతాచార్యుల దనియు భగవంతుడు నాకు ప్రత్యక్షముగ తెలిసినాడు.

అధైర్యపడకుడు. గీతలో భగవంతుడు చెప్పిన “కర్మానుష్ఠానమందే నీయధికారము. ఫలితములందు నీ కధికారము లేనే లేదు” అనెడి మాటను స్మరింపుము. అబ్బాయి, నడుముకట్టు. భగవంతుడు నన్ను పిలుచుకొని వచ్చిన దిందులకే. చిక్కులతో బాధలతో నిండిన జీవితమార్గమున విధి న న్నిడ్చుకొని పోయినది. నా కత్యంతప్రియులును అత్యంతసన్నిహితులును పస్తుండి ప్రాణము విడుచుచుండగా ప్రత్యక్షముగ చూచినాను. నన్ను గేలిచేసినారు. అనుమానించినారు. నన్ను ఏవగించుకొనుచు పరిహసించినవారి పైని సానుభూతి వహించుటచేతనే నేను కష్టముల పాలయితిని. సరే, అబ్బాయి, దుఃఖమే గురువుగ నుండు పారశాల ఈజీవితము. మహాత్ములును, ప్రవక్తలును పాఠములు నేర్చుకొను పారశాల ఇది. సానుభూతిని కఱపునట్టి, ఓర్పును నేర్చునట్టి పారశాల, మనము పాద మూనుకొనియుండు విశ్వము బ్రద్దలైనప్పటికిని చలింపని సడలని దృఢసంకల్పమును మన కలవఱచు పారశాల.

వారిని చూచి నేను “అయ్యోపాప మనుకొందును. తప్పు వారిది కాదు. సంఘమున వారు గొప్పవారు కావచ్చు, పైవారు కావచ్చు. వినను, వారు శిశువులే. బాను. నిజముగ శిశువులే. వారిది సంకుచిత జగత్తు. అందు తినుట త్రాగుట గడించుట బిడ్డలను కనుట అను ఇవి మితిని క్రమమును తప్పక ఒకదాని తర్వాతి నొకటి వచ్చుచుండును. ఈ సంకుచితజగత్తున కవతలికి కొన్ని యడుగుల దూరమున కై నను వారి చూపు ప్రసరింపజాలదు. దీని కవ్వల వా రేమియు ఎఱుగరు, కూపస్థమండూకములు! వారి నిద్రకు చేగి యెప్పుడును లేదు. తా మరసినంతలో ‘ఈజీవితము సుఖమయ’మనెడిభ్రాంతివారికున్నది. శతాబ్దములకొలది భారతదేశ వాతావరణమున చల్లిన ప్రజాహింసకు ఫలితముగ నిండియున్నట్టి ఏ దుఃఖవిలాపము కాని, శోకప్రలాపము కాని, పతనము కాని, పేదఱికము కాని ఆభ్రాంతిని ట్లోభిల్ల చేయదు. దేవునిప్రతిరూపమగు మానవుని వట్టి బరువులు మోయు జాతువుగను, లోకజననివ్రతి రూప యగు మహిళను బిడ్డల గను బానిసగను, జీవితమును సరక ముగను చేసిన మానసిక నైతిక భౌతిక దురధికారప్రాభవము చల్లిన కాలము వారి స్మృతిపథమున లేనే లేదు. కాని, మఱి కొందఱున్నారు, వారికి చూపున్నది, కనికర మున్నది. వారు తమ డందములలో రక్తాశ్రువులు కార్చుచుండురు. దీని కొక చికిత్స యున్న దని వా రెఱుగుదురు. ఎంతకై నను తెగించి, తమ ప్రాణములనైన బలియిచ్చి, ఆ చికిత్స చేయుటకు వారు సంసిద్ధులై యున్నారు. స్వర్గరాజ్యము వారిదే. తమ అంతస్తునుండి వారు, యుద్ధవిషము నుమియటకు సదా సంసిద్ధులై యున్న యీ హేయ కీటముల వెఱ్ఱులను అవలోకించుటకు వ్యవధి లేదు. మిత్రులారా, అది సహజమే కదా.

ధనవంతు లనబడు వారిని నమ్మకుడు. వారిలో సజీవలక్షణ ములకంటె మృతలక్షణము లెక్కువ. నా ఆస మీయందే, నమ్ర

లైనను, తక్కువవారైనను, విశ్వాసవంతులరగు మీయందే. భగవంతునందు విశ్వాసము కలిగియుండుడు. ఇది ఆచారానుసరణముకాదు, కానే కాదు. దీనులకై పరితపింపుడు, సాయమపేక్షింపుడు, సాయము లభించి తీరును. హృదయమందీ బరువుతో బుట్టయందీ ఆశయముతో నేను ప్రండ్రొండ్రు దేశాల నము కావించితిని. ధనికులని గొప్పవారని తలంపబడువారిలో ఒక్కొక్కరియింటికిని పోయినాను. నెత్తురోడ్డు గుండియతో భూగోళార్థమును దాటి సాయము నన్వేషించుచు ఈ క్రొత్తదేశమునకు చేరుకొంటిని. భగవంతుడు పరమోదారుడు. ఆయన నాకు తోడ్పడు నని నే నెఱుగుదును. చలిచేతనో ఆకలిచేతనో ఈదేశమున నేను మరణించినను మరణింపవచ్చు కాని, అధఃకృతులకై అజ్ఞులకై పేదలకై సాగించు ఈ పోరాటమును, వారి పట్ల ఈ సానుభూతిని దాయధనముగా యువకులరైన మీకొసంగుచున్నాను. ఇప్పుడు ఈక్షణమున పార్థసారథిస్వామిసన్నిధికి పొండి. పేదలును నిమ్ములును అగు గోకులమందలి గొల్లలకు చెలిగా అవతరించినవాడు ఆయన, (రామావతారమున) *మాలవాదైన గుహకుని కౌగిలించుకొన వెనుదీయని వాడాయన, బుద్ధావతారమున సంపన్నుల పిలుపుల ఒప్పురికించి, ఒకదానిదాని పిలుపును మన్నించి ఆమె నుద్ధరించిన వాడాయన, పేదలును పతితులును పీడితులును భగవంతునకు నిరతిశయప్రియులు, వారి కొఱకే ఆయన యుగయుగమందును అవతరించుచుండును. ఆయన యెదుటికి పోయి సాగిలపడుడు, పతితులకై మహాత్యాగ మొనర్చుడు, మీ యావజ్జీవితముల త్యాగ మొనర్చుడు, “నానాటికి నధఃపతనము నొందుచున్న యీ ముప్పదికోట్ల ప్రజల సముద్ధరణకై మా యావజ్జీవితముల నర్పించుచున్నా” మని ప్రతిజ్ఞ చేయుడు.

* బోయ వార అని హృదయము.

ఇది ఒక్కదినములో ముగియుపని కాదు, దారి విషకంటక మయము. కాని పార్థసారథి మనకును సారథిగ అగుటకు సంసిద్ధుడై యున్నాడు. అది మనకు తెలిసిన విషయమే. ఆయనయందలి నిత్యవిశ్వాసముతో, ఆయనపేరు చెప్పి, యుగయుగాలుగా భారత భూమిపై ప్రోగువడియుండు దుఃఖపర్వతమునకు నిప్పు అంటింపుడు. అది భస్మమై పడిపోవును. రండి, మఱి, ఇందుకు అభిముఖులు కండి, సోదరులారా, ఇది ఘనకార్యము. మనమో, ఇంత నీచులము. కాని మనము పరంజ్యోతిబిడ్డలము, దేవునిశిష్యులము, దేవునకు జయము! మనము నెగ్గి తీరుదుము. ఈ పోరాటములో నూర్లకొలదిగ ప్రాణులు మ్రగ్గుదురు, వారిస్థానముల నింపుటకు నూర్లకొలది ప్రాణులు సంసిద్ధులుగ నుండురు. నేను నెగ్గకే ఇట మరణింపవచ్చు, మఱియొకడు ఈపనికి పూనుకొనును. వ్యాధి మీకు తెలిసినదే, మందు మీకు తెలిసినదే, మీకు కావలసినది శ్రద్ధ యొక్కటే. 'ధనికు'లని 'అధికు'లని పేర్కొబడువారిని కన్నెత్తియైన చూడకుడు. హృదయశూన్యులై రచనలు చేయు మేధావంతులను క్రూరములైన వారి పత్రికావ్యాసములను లక్ష్య పెట్టకుడు. విశ్వాసము, సానుభూతి! అమోఘవిశ్వాసము, అమోఘసానుభూతి!! జీవిత మొక లెక్కలోనిది కాదు, మరణ మొక లెక్కలోనిది కాదు, కడుపులోనిచిచ్చు ఒకలెక్కలోనిది కాదు, చలి ఒకలెక్కలోనిది కాదు. జైజగదీశ్వర! ముందుకు నడువుడు, సర్వలోకనాథుడు మన సేనానాథుడు. పడిపోయినవారెవరో పరికింత మని వెనుకకు తిరిగి చూడకుడు. ముందుకే! పైకే!! ఇట్లే ఇట్లే మనము సాగిపోదము. సోదరులారా, ఒకడు పడిపోయిన, వాని పని కిం కొకడు పూనుకొనును.

ఈగ్రామమునుండి రేపు బోస్టనుకు పోవుచున్నాను. అచట ఒక పెద్దమహిళామండలి కలదు. రమాబాయికి ఆ మండలియే లోడ్డుచున్నది. ఆ మండలి ఆధ్వర్యమున నే నుపస్థాపింపబోవు

చున్నాను. బోస్టనులో నేను మొట్టమొదట పోయి కొన్నివస్త్రములను కొనవలెను. ఇచ్చట నేను మఱింతదీర్ఘకాలము ఉండవలెననిన ఇప్పటి నా వింత దుస్తులు పనికి రావు. ప్రజలు వీధులలో నన్ను చూచుటకు వందలకొలదిగ గుమిగుడుచుందురు. కాబట్టి నేను పొడుగైన నల్లకోటును ధరింపవలెనని కోరుచున్నాను. ఉపన్యసించునప్పుడు తొడుగుకొనుటకై ఒక ఎఱ్ఱఅంగీయు ఒక తల పాగయు ఉంచుకొనవలెనని యున్నాను. ఆలాగు చేయు మని నా కిచ్చటి మహిళల సలహా. ఇచ్చట చెల్లుబడి వారిమాటకే. వారి సానుభూతి నాకు ఆవశ్యకము. నీకు ఈజాబు చేరునప్పటికి నాయొద్ద నున్న పైకము కరగిపోయి పా. 70 లో పా. 60 లో మిగులును. కాబట్టి కొంత పైక మంపుటకు నీచేతనై నంత ప్రయత్నము చేయుము. ఇచ్చట కొంత మాటచెల్లుబడి సంపాదింపవలె ననిన కొంతకాల ముండక తప్పదు. శ్రీధట్టాచార్యుల లేఖ నాకిచ్చటికి చేరినందున ఫోనోగ్రాఫులను చూడలేకపోయితిని. మరల చికాగోకు పోయితినేని వానిని అన్వేషింతును. నేను చికాగోకు మరలిపోదునో ఫోనో నాకే తెలియదు. అచటి నా మిత్రులు నన్ను భారత దేశమునకు ప్రతినిధిగా నుండగోరుచున్నారు. వరదరావు నాకు పరిచయము కలిగించిన మహాశయుడు ఇచటి సంత కధికారులలో నొకడు. చికాగోలో నెలకంటె ఎక్కువ దినము లుండినచో నాయొద్దనున్న కొంచెము డబ్బును పూర్తిగా ఖర్చు కావలసివచ్చును. కాబట్టి అప్పుడు నేను నిరాకరించితిని.

అమెరికాలో, ఒక్క కానడాలో తప్ప, రైలుబండ్లలో తరగతులు లేవు. కాబట్టి నేను మొదటితరగతిబండిలోనే ప్రయాణింపవలెను. ఏలయన ఉన్న ద దొక్క తరగతే. పుల్మన్సు బండ్లలో ప్రయాణించు సాహసము నాకు లేదు. వానిలో చాల వసతులు గలవు. హోటలులోవలె స్నానభోజనపాననిద్రావసతులు కలవు. కాని దానికి పట్టు ధనము అపారము.

సంఘములో చొరవ గాంచి మనమాటను వినునట్లు చేసి కొనుట చాల కష్టమైన పని. నగరములలో ఇప్పు డెవ్వరును లేరు. వా రిప్పుడు వేసవి విశ్రాంతిస్థానములకు పోయి యున్నారు. చలికాలమప్పటికి అందఱును మరలి వత్తురు. కాబట్టి నేను వేచి యుండవలెను. ఇన్ని తిప్పలు పడిన పిమ్మట నాయుద్యమమును సులువుగా మానుకొనబోను. నీచేతనై నంతవఱకు నాకు సాయము చేయుచుండుము. అంతే. సాయము నీవు చేయలేకపోయినను నేను తుది వఱకు ప్రయత్నించి తీరవలసినదే. చలిచేతనో వ్యాధి చేతనో ఆకలిచేతనో నేను ఇచ్చట మరణింతునేనియు, ఈపనికి మీరు పూనుకొనుడు. పవిత్రత, ఆర్జవము, శ్రద్ధ! జాబు వచ్చినను పైకము వచ్చినను నే నుండు చోటికి అందచేయవలసిన దని కుక్కువారితో చెప్పియున్నాను. రోమునగరనిర్మాణము ఒక్కనాటిలో ముగియ లేదు. (తలచినంతనే తాత పెండ్లియగునా?) నేను ఇక్కడ ఆఱునెలలపాటు ఉండుటకు ఐవీజును మీరు పంప గలరేని అంతయు సరిపడు నని నా ఆశ. ఈలోగా ఏదే నొక తరణోపాయమును కనుగొనుటకు నేనును యావచ్చుకీ ప్రయత్నించుచున్నాను. నన్ను పోషించుకొనుట కొక ఉపాయమును నేను కనుగొందునేని తక్షణమే, నీకు తంతివార్త నందింతును.

మొదట అమెరికాలో ప్రయత్నించి చూతును. నెగ్గకున్న, ఇంగ్లండులో ప్రయత్నించి చూతును. అక్కడను అపజయమే కల్గునేని భారతదేశమునకు మరలి వత్తును. వచ్చి ఈశ్వరాజ్ఞకై వేచియుండును. రామదాసునితండ్రి ఇంగ్లండుకు పోయియున్నాడు. ఇంటికి చేరిపోద మని తహతహపడుచున్నాడు. అతనిహృదయము చాల మంచిది. వణిక్కుల మొరటుతనము పైకిమాత్రము కనిపించును. జాబుచేరుటకు ఇరువదిదినములకంటె ఎక్కువ కాలము పట్టును. న్యూఇంగ్లండులో ఇప్పుడు కూడ చలి మిక్కుటముగ నున్నందున రాత్రులందును వేగుజాములందును ప్రతిదినమును

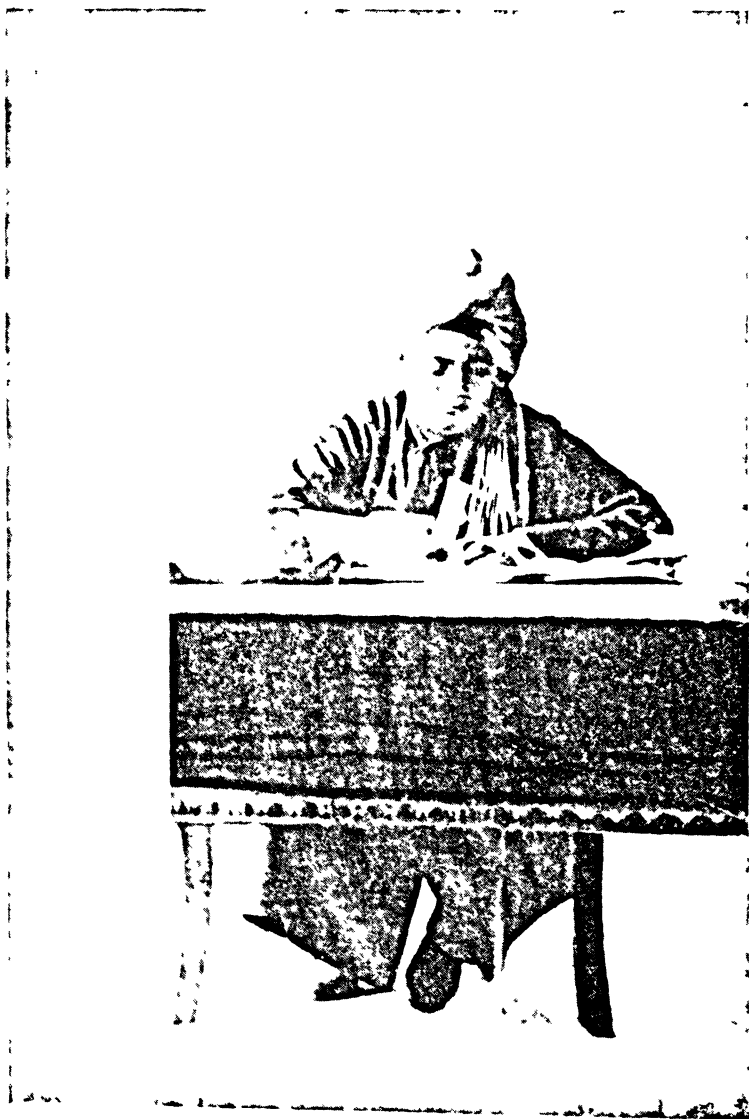
మంటలుమండజేసికొనుచున్నాము. కానడాలో చలి ఇంతకంటెను ఇంకను హెచ్చు. చిన్నగుట్టలమీదకూడ అక్కడ నున్నట్లుగ మంచును నేను వేతెక్కడను చూచియుండలేదు.

క్రమముగా నేను నా కొక దారి నేర్పఱచుకొనగలను. కాని డబ్బు విపరీతముగ ఖర్చుగు ఈ దేశమున అందుకై నేను సుదీర్ఘ కాల ముండవలసి వచ్చును. భారత దేశమున ఇప్పుడు రూపాయి విలువ హెచ్చించిన తక్షణమే ఈ దేశమున భయము జనించినది. అనేకయంత్రాలయములు పని ఆపివేసినవి. కాబట్టి ఇప్పుడే నాకెట్టి ఆసపాటును శక్యము కాదు. కాని నేను వేచియుండ వలెను.

ఇప్పుడే చలికాలమునకు కావలసిన దుస్తులను దర్జీవాని యొద్ద కుట్ట నిచ్చివచ్చినాను. దానికే కనీసము రూ. 300 లో మఱికొంత యెక్కువో పట్టును. అంత ఖర్చైనప్పటికిని, ఆదుస్తులు డాబుసరిగనుండునే గాని, మంచివి మాత్రము కావు. జనులదుస్తుల విషయమున ఇచటి మహిళల కున్న శ్రద్ధ ప్రత్యేకము. ఇచ్చట మాట చెల్లుబడి వారికే. మతప్రచారకులకు వా రెప్పుడును ఆశా భంగము కలిగింపరు. మన రమాబాయికి ఏటేటను వారు సాయము చేయుచున్నారు. మీరు నన్ను అమెరికాలో పెట్టిపెట్ట లేక పోయినచో ఇచ్చటనుండి వెలిబడుటకై నను కొంత పైకము పంపుడు. ఈమధ్య కాలమున 'ఇచ్చట నేవేని అనుకూలములు కల్గిన వ్రాసెదను. లేక తంతె చేసెదను. సముద్రముమీద తంతి వార్తనంపుటకు మాట కొకటికి నాల్గురూపాయలు కట్టవలెను.

భవదీయ

వివేకానంద

చిరగోలో శ్రీ వివేకానందస్వామి — (సెప్టెంబరు, 1893)

65

(ప్రొఫెసరు జాన్ హెన్రీ రైటుగారికి)

సారెమ్,

ఆగష్టు 30, 1893.

ప్రియ అధ్యాపకీ,

ఈ దినము నేనిచ్చుతినుండి వెడలిపోవుచున్నాను. చికాగో నుండి వచ్చిన ప్రత్యుత్తరము మీకు వచ్చియుండు ననుకొనుచున్నాను. శ్రీ సాన్బారనుగారినుండి నా కొక ఆహ్వాన మందినది. అందు నేననుసరింపవలసిన పద్ధతి వివరాలు సమగ్రముగ వ్రాయబడి యున్నవి. కావున నేను సోమవారమునాడు సారటోగాకు పోవుచున్నాను. మీశ్రీమతికి నావందనములు. ఆస్తినుకును, పిల్లలందఱికిని—నా ప్రేమాశీస్సులు. మీరు నిజముగ మహాత్ములరు. శ్రీమతి రైటుగారి కన్ననో, ఎవ్వరును సాటి లేరు.

భవదీయప్రేమపూర్ణ

వివేకానంద

66

(ప్రొఫెసరు జాన్ హెన్రీ రైటుగారికి)

సారెమ్,

శనివారము, సెప్టెంబరు 4, 1893.

ప్రియ అధ్యాపకీ,

నన్ను పరిచయపఱచుచు తా మంపిన లేఖలకు నా హృదయపూర్వక కృతజ్ఞతాభివందనముల మీ కర్పింప త్వరపడుచున్నాను. కొందఱు అధ్యధుల పేర్లను కాంగ్రెసునుగూర్చిన తక్కుంగల విషయములను తెల్పుచు చికాగోనుండి శ్రీ తెలేసు వ్రాసిన జాబు నాకు చేరినది.

మీ సంస్కృతభాషాగురువులు శ్రీమతి సాన్బారనుకు వ్రాసిన జాబులో నన్ను పురుషోత్తమజోషి అనుకొని పొరవడి నాడు. బోస్టనులో ఒక సంస్కృతగ్రంథాలయ మున్నదనియు అట్టి గ్రంథాలయము భారతదేశమున దుర్లభమనియు ఆజాబులో వ్రాసియున్నాడు. ఆ గ్రంథాలయమును జూచిన నే నెంతో ఆనందింతును.

సోమవారమునాడు నన్ను సారటోగాకు రమ్మని శ్రీ సాన్బారనుగాడు వ్రాసియున్నాడు. ఆ ప్రకారము నే నటకు పోవుచున్నాను. అప్పు డచ్చట నేను సానటోరియ మునెడి పూట కూలింటిలో బసచేయుదును. ఈ మధ్యకాలమున చికాగోనుండి ఏదేని వార్త వచ్చిన దయతో సారటోగాలోని సానటోరియము నకు మీ రందరచేయ గల రని విశ్వసించుచున్నాను.

మీరును పరమోదాత్తురాలైన మీ ధర్మపత్నియు మీ ముద్దుబిడ్డలను నామదిని ఎంతగా హత్తుకొంటి రనగా, ఆ మీ ముద్రలు నామదినుండి మాసి పోనేపోవు. మీ మధ్యనున్నంత సేపు స్వర్గధామమున కెంతో చేరువగా నున్న ట్లనిపించినది నాకు. పరదరాజైన భగవంతుడు మీకు వరిష్ఠశుభముల వర్షించు గాక.

ఈ క్రింది బంతులు పద్యరచనామార్గమున నాతెప్పటకు గులు. వీనిని మీయెదుట పెట్టుట దుండగము. ఐనను నామీది ప్రేమచే మీరు క్షమింతురని నమ్మదను.

భవదీయుడు

వివేకానంద

గుట్టలందు, వనాలఁ, గొండల, గుడులఁ,
గ్రస్తవ - ముస్లిము - ప్రార్థనాలయము
ల, నిగమముల, ఆల్కొరానులో, బైబి
లున—నిన్ను వెదకితిఁ, గనఁగ లే నైతి.

దుర్గమారణ్యంపు మార్గాన నొంటిఁ
 జిక్కి యాక్రందించు శిశువును బోలి
 నాదేవ నాప్రియ నాదేవదేవ
 'ఏగి తెట' కనఁగ 'ఏగితి' ననెడి
 మాటుమోతయె మటుమాటగ నయ్యె.
 దినములు గడచెను, దీతె రాత్రులును,
 సంవత్సరంబులు సనియెను గడచి.
 నాతల నొక వహ్ని నను నేచుచుండెఁ,
 బగలు ముగిసి రాత్రివడు తే నెఱుంగ.
 గుండె రెం డయినయ ట్లుండెను నాకు.
 ఎండకు వానకు నెండఁగఁ దడియఁ
 గాయము వ్రాల్చితి గంగగట్టనను.
 వేడి కన్నీళ్ళచే వే డెక్కె నిసుము,
 కల్లలఘోషతోఁ గలిసె నాయేడ్పు,
 అన్ని దేశాలలో అన్నిమతాల
 పావననాములఁ బ్రార్థించి టిట్లు :—
 "దయచేసి చూపుఁడు దారిని నాకు
 గంతవృక్షమును జేరఁగన్నట్టి మీరు".
 ఈరీతిగా నేను నేడ్పుచునుండ
 త్షణ మొక్క యుగముగాఁ గనఁబడె నాకు.
 సంవత్సరంబులు సనె. నొక్క నాఁడు,
 నామూల్గులనడుమ, నాయేడ్పునడుమ,
 ఆప్యాయనంబుగ, సతిమృదువుగను,
 'నాపుత్ర' 'నాపుత్ర' 'నాపుత్ర' యంచు
 న న్నెవ్వరో పిల్చినట్లుగఁ దోచె.
 ఆరవము హృదిని అన్ని తంత్రులను
 గూడి రోమాంచంబు గూర్చె మేనికిని.

ఎందుండి విన్నెనో యెఱుగఁగఁగోరి
నిల్చి చూచితిఁ జట్టు నెలవుల నెల్ల;
వెనుక నెట్టెమటను వెదకితి నెంతో,
అడుగడ్డునను వించె నా దివ్యవాణి.

మోదాబ్ధి నాయాత్మ మునిగియె పోయె.
బారవశ్యము గల్గె, స్వాధీన మెడలె.
మెఱు ప దొక్కటి యంత మెఱసెను హృదిని.
హృదయకవాటంబు తెఱవఁగఁ బడియె.
ఆనంద! మానంద!! మటఁ గన్న దేమి?
నాప్రియవల్లభ నాసర్వ మైన
నీవె యం దుంటివి, నీస్థానమె యది.

వెదకితి నెన్నాల్లో వెలుపల నెల్ల.
హృదయపీఠి నిటుల వెలసియున్నావు.

ఆనాటినుండియు నవనియెల్లెడలఁ
గొండల లోయల గట్టల వనుల
ఎంతో దూరంబుగ నెంతో యెత్తుగను
ఎందు నేఁ దిరిగిన నీశుండు నాదు
ప్రక్కనే యున్నట్లు స్పష్ట మయ్యెడిని.
హరిణాంశుమృదుకాంతి, నర్కునిదీప్తి,
చుక్కలదీధితి, సాంపును, శక్తి—
అతఁడు పెట్టిన భిక్ష, యవ్వన నెల్ల
వెలుఁగొందుచున్నట్టి వెలుఁ గతఁడె నుడి.
తొలిమలిసంజలఁ దోరమా కాంతిఁ,
బోఁబెక్కు జలధిని, బులుఁగులరవళి,
రమణీయమైనట్టి ప్రకృతియంతటను—
జూచుచునున్నాడె ను, మృది యతఁడె.

పెక్కుకష్టాల నేఁ జిక్కుకొన్నపుడు,
హృదయము భీతిమూర్ఛిల్లడియపుడు,
గట్టి నియమములఁ బెట్టి నన్ బ్రకృతి
కదలనీయక పట్టి యదిమియున్నపుడు—
'నీచెంత నున్నాఁడ నేను గను మిదె'
అనెడి నీ మధురమా నా శ్వాసవాణి
వినఁబడుచుండు నా వీను లలరఁగ.

నాగుండె దిట వొందు, నాకు నీ వుండ,
వేయి చావు లయిన భీతియే లేదు.

బుడుత నూయెల నిద్రపుచ్చఁగఁ దల్లి
పాడుచుండెడి జోలపాటలలోన,
శిశువుల క్రీడలఁ, జిఱునవ్వులందు,
ఆటపాటల—నీవె యగపడుచుండు.

పరమమిత్రుల ప్రేమబంధంబ వీవె
ఈవె తల్లికి బిడ్డ నించెడి ముద్దు.
'మాత' యనెడి పిల్పు మధురిమయందు
దీపించుచుండును దేవదేవుండె.

ఆదియగమునుల కారాధ్యుఁ డైతి,
వన్ని మతాలకు నాదిమూలమవు,
నాల్గు వేదాలును నాల్గొరాన్ బైబి
లును నేకకంఠానఁ గొనియాడు నిన్నె.

శరవేగముగఁ బాటు చైతన్యధునిని
ఆత్మల కన్నింటి కాత్మవు నీవు .
'ఓమ్ తత్ స దోమ్ దేవ' ఓ ప్రాణనాథ,
నీవాఁడ నీవాఁడ నీవాఁడ నయ్య.

(ప్రొఫెసరు జాన్ హెన్రీరైటుగారికి)

చికాగో,

అక్టోబరు 2, 1893.

ప్రియ అధ్యాపకీ,

నా దీర్ఘ కాలమహానమునుగూర్చి మీ రేమనుకొనుచున్నారో నే నెఱుగను. నా మహానమునకు మొదటి కారణము : నేను కాంగ్రెసులో అడుగుపెట్టినది ముట్టెమోపున. పూర్తిగ అసంసిద్ధుడనై యుంటిని. కాబట్టి అది కొంతకాలము నాకు మితిమీరిన కార్యవ్యగ్రత కలిగించినది. రెండవకారణము : కాంగ్రెసులో నేను ఇంచుమించు ప్రతిదినమును ఉపన్యాసములు చేయుచున్నాను. జాబు వ్రాయుటకు వ్యవధియే లేకుండినది. కడపటి కారణము, అన్నిటికంటె గొప్పకారణము : కృపాళువైన నామిత్రమా, మీకు నేను ఎంతో ఋణపడియున్నాను. త్వరత్వరగా ఆచారార్థపు లేఖలు మీకు వ్రాయుట మీ అహేతుకమైత్రినే అవమానించినట్లగును. కాంగ్రెసుకార్యక్రమము ఇప్పుడు ముగిసిపోయినది.

ప్రియసోదరా, విశ్వమునలువంకలనుండి వచ్చిన తార్కికులయు మంచివక్తలయు ఆ మహాసదస్సున మాటాడుటకు నాకు చాల భయము వేసినది. కాని దేవుడు నాకు బలమొసగినాడు. ఇంచుమించు ప్రతిదినము వేదికలెక్కి సదస్సులను ధైర్యముతో (?) ఎదుర్కొనుచున్నాను. నేను బాగుగ మాటాడియుండిన, అందుకు వలసిన బలమును నాకు సర్వేశ్వరు డిచ్చినాడు. వక్తృత్వములో శోచనీయముగ నేను అపజయము కాంచియున్నాను — అది నాకు ముందే తెలిసినవిషయము. ఏలయన నా అజ్ఞానము ఆత్యంతికము.

మీమిత్రులు ఆచార్యబ్రాడ్లీగారు నాపట్ల ఎంతయు దయ గలిగియుండినారు. సదా నన్ను ప్రోత్సహించుచుండినారు.

‘కోన్నిస్కా’ నగు నాయందు ఇచ్చట అందఱును చాల దయ గలిగియున్నారు. ఆదయ నామాటల కందనిది. ఈ గొప్ప దేశపు పండితమతాచార్యులందును భారతదేశమునుండి వచ్చిన అజ్ఞాదైన బుక్కాఫకీరునందును సమదృష్టి గల సర్వేశ్వరునకు మహోన్నత జయము! సోదరా, నాజీవితమున ప్రతిదినము భగవంతుడు నా కెంతగా తోడ్పడుచున్నాడు! గంతలనుదాల్చి, బిచ్చమెత్తి బ్రతుకుచు మానవసేవాయాపమున ఆమాధవసేవ చేయుచుండుటకై నేనొక్కొక్కప్పుడు లక్షలకొలదిసంవత్సరములు జీవించి యుండవలె నని కోరుచుందును.

నే నెంతగానో కోరున దిది—మీ రిచ్చటనుండవలె; భారత దేశమునుండి వచ్చిన మధురవ్యక్తులగు మావారిని కొందఱిని, మృదుహృదయుడగు ధమ్మపాలబౌద్ధుని, వాగ్మిశేఖరుడగు మజం దారును చూడవలె; ఈ ప్రబలమహాదేశమున పుట్టి పెరిగిన మీ హృదయములతోడి సానుభూతితో కొట్టుకొను గుండెలు కల పురుషులు పేదదేశమును దూరదేశము నగు భారతదేశమున నుండుట గుర్తింపవలె. నే నెంతో కోరుచున్నాను.

పరమపావనురాలగు మీ ధర్మపత్నికి నానిత్యనమోవాకములు. మీముద్దుబిడ్డలకు నానిత్యప్రేమాశీస్సులు.

మీపుత్రిక తనపుత్రికకు నన్నుగూర్చి వ్రాసినదని కర్నలు హిగ్గిన్నను నాతో చెప్పినాడు. ఆయన పరమోదారుడు. నాయం దపారసానుభూతికలవాడు. నేను రేపు ఈవాక్ష్పనుకు పోవుచున్నాను. అచ్చట ఆచార్యబ్రాహ్మణీని దర్శింపమని నాఆశ.

ఈ భౌతికదేహము పడిపోవుటకు ముందే మనమందఱి మును ఇంకనింకను విశుద్ధులముగను పావనులముగను అగునట్లును పరిపూర్ణ పారమార్థికజీవితములు గడపునట్లును సర్వేశ్వరుడనుగ్రహించుగాక!

వివేకానంద

[వేటుకాగితముపై నున్న ఈజాబు తరువాయి.]

ఇచ్చట నాజీవితముతో సంతృప్తిచెంది ఇప్పుడు నేనుండ బోవుచున్నాను. ఏపరిస్థితినినైనను సరే భగవత్ప్రసాదముగ తలదాల్చుటయు, ప్రశాంతముగ అందుకు పనుపడుటయు, జీవితములో నా మామూలు. మొట్టమొదట అమెరికాలో నేను ఇంచుమించు జలమునకు దవ్వైన జలచరమువలె నుంటిని. భగవత్సంకల్పపర తంత్రుడనుగ నుండు నావాడుకను మానుకొని స్వప్రయత్నపరు డనుగ కావలసి వచ్చు నేమో అని దిగులుపడుచుంటిని. అట్లు అయియుండిన, అది యెంతటి దుండగము, కృతఘ్నుత! మంచు కప్పిన హిమవచ్ఛిఖరములపైని, ఎండవేడిమి దుస్సహమైన భారత దేశపుమైదానములందును నాకు మార్గదర్శకుడుగ నుండిన భగవంతుడే ఇచ్చటను నాకు మార్గదర్శకుడుగను సహాయుడుగను నుండుట స్పష్టముగ కనిపించుచున్నది. జయము, జయము, అతనికి జయము. కావున నేను ప్రశాంతముగ నాపాతదారులనే అనుసరించుచున్నాను. ఎవరో ఒకరు నాకు కుడువకూడును నిలువ నీడను ఇచ్చుచున్నారు. ఎవరో ఒకరు వచ్చి భగవంతునిగూర్చి ఉపన్యసింపు మని న న్నడుగుచుందురు. వారు దైవప్రేషితు లని నే నెఱుగుదును. ఆ పిలుపులను తలదాల్చుట నాకర్తవ్యము. నాకు కావలసినవాని నన్నిటిని భగవంతుడే సరఫరా చేయుచున్నాడు. ఆయన సంకల్పము నెఱవేఱును.

“అనన్యులై నన్ను చింతించుచు ఏజనులు పర్యుపాసించుటో నిత్యాభియక్తులై నట్టి వారియొగక్షేమభారమును నేను వహించును”.

(గీత)

ఏషియాలోను అంతే, యూరపులోను అంతే, అమెరికాలోను అంతే. భారతదేశపుపైదారులలో అంతే. అమెరికాలో మహావేగముగ సాగు వ్యాపారములందును అంతే. ఏలయన దేవుడు ఇచ్చటకూడ లేడా? ఆయన అట్లు చేయడేని, క్షణికమగు

ఈ మట్టిదేహమును నన్ను పరిత్యజింపు మని ఆయన కోరుచున్నట్లుగా నే నర్థము చేసికొందును. సంతోషముతో శరీరము త్యజింప కోరుదును.

సోదరా, మనము కలసికొనవచ్చును, కలసికొనకపోవచ్చును. భగవంతునకు తెలియను. మీరు ఉదాత్తులరు. పండితులరు. పవిత్రులరు. మీకుగాని మీ ధర్మపత్నికిగాని ఉపదేశించు సాహసమునకు నేను పూనుకొనను. కాని మీ పిల్లలకై ఈ క్రింది వేదవాక్యములను ఉదాహరించుచున్నాను :

“నాల్గు వేదములును శాస్త్రములును భాషావళియు తర్కమును సకలేతరవైదుష్యములును కేవలము ఆలంకారికములు. నిర్వికల్పప్రేమనిధియగు సర్వేశ్వరుని జేరుటకు మనలను సమర్థులనుగా జేయున దేదో అదే నిజమైన పాండిత్యము, నిజమైన జ్ఞానము.”

“చర్మమునకు స్పర్శజ్ఞతయు కన్నులకు చూపును జగత్తునకు యాథార్థ్యమును కలిగించుచున్నవాడు భగవంతుడే. మఱి ఆ భగవంతుని దృష్టిగోచరత్వమును స్పర్శవేద్యత్వమును యాథార్థ్యమును ఇంకెంతటిదో!”

“ఆయననుగూర్చి విన్నతర్వాత ఇక వినవలసినది నే జేమియు లేదు, ఆయనను జూచినతర్వాత ఇక చూడవలసినది వే జేమియు లేదు, ఆయనను ప్రాపించిన పిమ్మట ఇక ప్రాప్తవ్యము వే జేమియు లేదు”.

“ఆయన మనచక్షువునకు చక్షువు, శ్రోత్రమునకు శ్రోత్రము, ప్రాణమునకు ప్రాణము”.

ముద్దుబిడ్డలారా, మీ నాయనకంటెను మీ అమ్మకంటెను గూడ ఆయన మీ కెక్కువ సన్నిహితుడు. మీరు పూలవలె నిష్కళంకలరు, విశుద్ధులరు. అట్లే ఉండుడు. భగవంతుడు స్వయం

ముగనే మీకు తన్ను చూపుకొనును. ప్రియాఆస్టిక్, నీవు ఆడుకొనుచున్నప్పుడు నీతో ఆడుకొనుచు మౌనక క్రీడాసఖు డున్నాడు. నిన్ను ఇతరులందఱు ప్రేమించునంతకంటె హెచ్చుగా ప్రేమించువా డతడు. అహో, వేడుక అతనిలో అంత నిండుగ నుండును! ఆయన సదా ఆడుకొనుచుండును, ఒక్కొక్కప్పుడు పెద్దబంతులతో ఆడుకొనుచుండును, ఆ బంతులనే మనము సూర్యు డనియు భూమి యనియు పేర్కొనుచుండుము. ఒక్కొక్కప్పుడు మీవంటి శిశువులతో ఆడుకొనుచుండును, మీతో సదా నవ్వుచు క్రీడించుచునుండును.

అతనిని చూచుటయు అతనితో ఆడుకొనుటయు ఎంత వేడుకగా నుండునో, ఆలోచింప వోయి, మిత్రమా.

ప్రియ అధ్యాపక్ష్టి, నేనిప్పుడే కదలుచున్నాను. చికాగోకు పోయినప్పుడు మాత్రము తప్పక లియాన్సుదంపతులను దర్శింప బోవుట నా కలవాటు. ఇచట నేను చూచిన మహోదారులగు దంపతులలో, వా రొకరు. మీరు నాకు దయతో జాబు వ్రాయు దుచేని, దయచేసి దానిని “మిస్టర్ జాన్ బి. లియాన్సుగారిల్లు 262 మిచిగనుఅవెన్యూ, చికాగో” అను విలాసమునకే వ్రాయుడు.

“అనేకమగు ఈజగత్తులో ఏకమును, ఈఅసారాస్థిరముల జగత్తున నిత్యసత్తును, మృత్యుమయమగు ఈజగమున ఏకైక జీవుడును ఎవరో—అతనిని అవలంబించినధీరులకే శాశ్వతశాంతి సిద్ధించును, కాని ఇతరులకు సిద్ధింపదు, ఇతరులకు సిద్ధింపదు”.

(వేదములు)

“ఎవడు వేదాంతులకు బ్రహ్మమో, నైయాయీకులకు ఈశ్వరుడో, సాంఖ్యులకు పురుషుడో, మీమాంసకులకు కారణమో, జౌద్ధులకు ధర్మమో, నాస్తికులకు శుద్ధశూన్యమో, భక్తులకు నిరవధికపరమభక్తియో అతడు మనల నెల్లర కృపతో

తనరక్షణక్రిందికి కైకొనుచుగాక". న్యాయ(ద్వైత)పక్షమునకు చేరిన గొప్పతత్వవేత్తయగు ఉదయనాచార్యుని శ్రీసూక్తి యిది. అతని అద్భుతగ్రంథమగు "కుసుమాంజలి"లో ఇది ప్రారంభాశీర్వాదమంగళము. ఆ గ్రంథమున, (రెవల్యూషన్) శ్రుతి నిరపేక్షముగా అనంతప్రేమనిధియు నైతికపరిపాలకుడు ఐన సాకార భగవంతుని అస్తిత్వమును సిద్ధాంతముచేయుటకు ప్రయత్నించి యున్నాడు.

సదాకృతజ్ఞుడగు మీమిత్రము
వివేకానంద

68

(టన్నాట్ ఉప్సతికి)

చికాగో,
అక్టోబరు 10, 1893.

ప్రియ శ్రీమతి టన్నాట్ ఉప్సతికి,

నీజాబు నిన్ను చేరినది. ఇప్పుడే నేను చికాగోలో ఎల్లెడల ఉపన్యాసములు చేయుచున్నాను. నాఅభిప్రాయము ప్రకారము నాఉపన్యాసములు చాల బాగుగ సాగుచున్నవి. ఒక్కొక్క ఉపన్యాసమునకు అధికపక్షము 80 డాలర్లు అధమపక్షము 30 డాలర్లు ముట్టుచున్నవి. విశ్వమతమహాసభవారు ఉచితముగానే చికాగోలో నాపేరును చాల బాగుగ ప్రకటించిరి. కాబట్టి ఇప్పుడు నేనిరంగమును విడిచివచ్చుట హితము కాదు. అట్లు విడిచిరాకుండుట మీకు సమ్మతమే అని నా సమ్మతము. ఐనను బోస్టనుకు నేను త్వరలోనే రావచ్చు. ఎప్పుడు వత్తునో చెప్పలేను. స్త్రీబరుదుండి నిన్ననే మరలి వచ్చితిని. అచ్చట నాకు ఒక్కఉపన్యాసమునకు 87 డాలర్లు లభించినవి. ఈవారములో ప్రతిదినము నా ఉపన్యాసకార్యక్రమము కలదు. ఈవారము

ముగియునప్పటికి ఇంకను ఎక్కువ వచ్చు నని నా నమ్మకము.
శ్రీఉడ్స్గారికి నాప్రేమ, మన మిత్రుల కందఱికి అభినందనములు.

భవదీయసత్యపూర్ణ,
వివేకానంద

69

(ప్రొఫెసరు జాన్ హెన్రీరైటుగారికి)

జాన్ లియాన్ గారింట,
262 మిచిగన్ ఆవెన్యూ, చికాగో,
ఆక్టోబరు 26, 1893.

ప్రియ అధ్యాపకీ,

ఇచ్చట నా పని బాగుగా సాగుచున్న వార్త విని మీరు సంతసించుదు. ఇచ్చట ఇంచుమించు అందఱును, సనాతనాచార మందు అతిమాత్రాభినివేశము కలవారు తప్ప, నాయందు చాల దయగలిగి యున్నారు. దూరదేశములనుండి ఇచ్చట సమావిష్టులైన వారిలో పెక్కండ్రకు నిర్వహించుకోవలసిన కార్యక్రమములు ప్రణాళికలు ఆశయములు కలవు. ప్రతిఒక్కరికి విజయావకాశము గల దేశము అమెరికా ఒక్కటే. నేను మేలైన ఆలోచన చేసి, నా ప్రణాళికలను గూర్చి మాటాడుటను పూర్తిగా మానుకొన్నాను. ఏల యన “క్రైస్తవమతబాహ్య” (హీతెన్) నకు తన ప్రణాళికకంటె ఎక్కువే వచ్చు నను నమ్మకము నాకు కలిగినది. కాబట్టి నాసొంత ప్రణాళికను నిర్వహించుకొనుటకై ఆసక్తితో పాటువడుటకు పోగోరుచున్నాను. ఇతరోపన్యాసకుల వలెనే నాప్రణాళికను మఱుగుపఱచుకొని పనిచేయుచుందును.

ఎవడు నన్నిచటికి తెచ్చెనో ఇప్పటికిని నన్ను విడువకున్నాడో అతడు నేనిట నుండగా నన్ను విడువబోడు. నాపని బాగుగా సాగుచున్నది. ధనసంపాదనవిషయము ఇంకను

మెఱుగుగ నుండు నను ఆసపాటున్నది. ఈవార్త తెలిసిన నీవు సంతసించువు. ఈవ్యాపారములో నేను అనుభవము బొత్తిగా లేనివాడను. కాని నాపనిని త్వరగా నేర్చుకొందును. చికాగోలో ప్రజాప్రీతి నాయం దపారముగ నున్నది. కావున మఱికొంతకాల మిచట నుండి ధనము రాబట్టుకొందమని నా కోరిక.

నెలకు రెండుసార్లు సమావేశమగు మహిళలసభ (లేడీస్ ఫాక్ట్ ఫైటీక్లబ్)లో రేపు నేను బాధ్యమునుగూర్చి ఉపన్యసింపబోవుచున్నాను. ఈనగరమున అన్నిటికంటె మాట చెల్లుబడి ఆసభకే ఎక్కువ. నా సదయమిత్రమా, నీయెడగాని మిమ్ము నాకు ప్రసాదించిన ఆ సర్వేశ్వరునియెడగాని కృతజ్ఞత నెట్లు చెల్లించుకొనవలెనో ఎఱుగకున్నాను. ఏల యన నాప్రణాళిక విజయవంతమగునను నమ్మకము నా కిప్పుడు కలుగుచున్నది. దానిని నెఱునట్లు చేసినవారు మీరు.

ఈ జగతిని పురోగమించు మీకు అడుగడుగునను సౌఖ్య మంగళములు గల్గుత.

మీ బిడ్డలకు నా ప్రేమాశీస్సులు—

సదా భవదీయప్రేమపూర్ణ,
వివేకానంద

70

(శ్రీ అశపింగపెరుమాళుడు)

చికాగో,

నవంబరు 2, 1893.

ప్రియ అశపింగా,

క్షణకాలము నాలో కన నైన దుర్బలత నీ మనసున కెంతో నొప్పి కలిగించినందులకు ఎంతో వగచుచున్నాను. ఆ సమయములో నా జేబులో చిల్లిగవ్వ లేదు. అప్పటినుండి

భగవంతుడు మిత్రులను నాయొద్దకు పంపినాడు. బోస్టనుకు సమీపమున ఒకానొక పల్లెలో డాక్టర్ రైటుగారిని పరిచయ పఱచుకొంటిని. హార్వర్డ్ విశ్వవిద్యాలయములో ఆయన గ్రీకు భాషాధ్యాపకుడుగా నున్నాడు. ఆయన నాయొడల విశేషసాను భూతిని వహించినాడు. విశ్వమతమహాసభకు నేను తప్పక పోవలె నని ఆయన నొక్కి చెప్పినాడు. ఆమహాసభకు నేను పోయిన యెడల ఈదేశమున కంతటికిని నాపరిచయము కలుగునని ఆయన అభిప్రాయము. నే నెవ్వరిని ఎఱుగకపోవుటవలన నాకై అన్ని ఏర్పాటులను ఆయన చేయబూనెను. నేను వెంటనే చికాగోకు మరలి వచ్చితిని. ఈమహాసభకు ప్రాకృశ్చిమదేశములనుండి వచ్చిన ప్రతినిధులతో బాటు నాకును ఒకమహాశయునింట బస ఏర్పాటుయ్యెను.

మతమహాసభ సమావేశమగునాటి ప్రాతఃకాలమున కళామందిరము (ఆర్ట్ హాల్) అనుభవనములో మేమందఱము సమావేశమైతిమి. మతమహాసభసమావేశములకై ఒక పెద్ద హాలును, తాత్కాలికములగు చిన్న హాలులు కొన్నియు నిర్మింప బడినవి. అన్ని దేశములవారును అచ్చట నుండిరి. ఇండియా నుండి బ్రహ్మసమాజీయుడగు మజుందారును, బొంబాయివాడగు నాగర్కరును, జైనుల ప్రతినిధి గాంధీయును, ఆనిబెసెంటుసతిని గూడి దివ్యజ్ఞానసమాజప్రతినిధిగా శ్రీచక్రవర్తియు వచ్చియుండిరి. వీరిలో మజుందారును నేనును ప్రాతమిత్రులము. చక్రవర్తి నా పే రెఱుగును. మమ్ము శారులుగతీర్చి విభవోత్తరమైన ఊరేగింపుగా నడిపించి వేదికయొద్దకు చేర్చిరి. దిగువ నొక హాలు, పైని ఒక పెద్ద గ్యాలరీ, ఆదేశపు పరిష్కరసంస్కృతికి ప్రతినిధులుగా సమావిష్టులైన ఆతేడువేలమంది స్త్రీపురుషులు, సభావేదికపై నాసీనులైన ప్రపంచమందలి సమస్తదేశముల పండితప్రకాండలు — ఆదృశ్యమును భావించి చూడము! ఇక జీవితములో నెన్నడను ప్రజల యెదుట నిలిచి ప్రసంగింపని నేను ఈమహాసభసమక్షమున నిలిచి

ఉపన్యసింపవలెను! మహాక్రమముతో సంగీతముతో క్రియాకలాపముతో ఉపన్యాసములతో మహాసభ ప్రారంభమైనది. తర్వాత ప్రతినిధులలో ఒక్కొక్కరిని సదస్సులకు పరిచయపఱచుట జరిగినది. పరిచయవాక్కులు ముగిసిన తర్వాత వారు వేదిక నెక్కి యుపన్యసించిరి. ఇక నాగుండె తటతటకొట్టుకొనుచుండినది. నా నాలుక ఇంచుమించు ఎండియే పోయినది. ఇంత దడగా నున్నందువలన ఉదయ ముపన్యసించుటకు సాహసింపజాలనైతిని. మజందారు చక్కగా నుపన్యసించినాడు. చక్రవర్తి మఱింత చక్కగా నుపన్యసించినాడు. వారు విశేషముగ కొనియాడబడిరి. వారు తమ ఉపన్యాసములను వ్రాసిపెట్టుకొని ముందే సంస్కర్తలై వచ్చిరి. నేను మూర్ఖుడను. వ్రాసిపెట్టుకొన్న ఉపన్యాస మొక్కటేని నాయొద్ద లేదు. శ్రీసరస్వతీదేవికి ప్రణమిల్లి ఉపన్యాస వేదికపై నడుగిడితిని. డాక్టరు బట్టోసు నన్ను గూర్చి పరిచయ వాక్యములు పలికినాడు. నేను చిన్న ఉపన్యాసము చేసినాను. “అమెరికా సోదరసోదరీమణులారా” అని సదస్సును సంబోధించితిని. రెండు నిమిషములసేపు చెవుడుపఱచు కరతాభాభివందనములు మ్రోగినవి. తర్వాత నాయుపన్యాసమును సాగించితిని. ఉపన్యాసము ముగించి భావోద్రేకముచే ఇంచుమించు బడలి కూర్చుంటిని. నాటిఉపన్యాసములలో నాఉపన్యాసమే స్వోత్తమమని మఱునాడు పత్రిక లన్నియు ప్రకటించినవి. నేను అమెరికాయం దంతటను ప్రఖ్యాతుడ నైతిని. “మూకం కరోతి వాచాలం” “మూగవానిని వాచాలుగాగ జేయు” అని మహావ్యాఖ్యాత శ్రీధరుడు చెప్పినమాట నిజము. అతనిపేరుకు జోహారు లెసగుగాక! ఆనాటినుండి నేను ప్రసిద్ధపురుషుడనైతిని. హిందూమతమునుగుఱించిన నా వ్యాసమును నేను చదివిననాడు సభాగారమున జనులు కిటకిటలాడిపోయిరి. ఆకూట మంతకుముం దెన్నడును ఇంతగా నిండలేదు. ఒకానొక పత్రికనుండి కొన్ని మాటల నుదాహరించుచున్నాను : “స్త్రీలు, స్త్రీలు, స్త్రీలు, ప్రతిస్థలమందును

మూలమూలలలోను క్రిక్కిరిసిపోయిరి. వివేకానందునకు ముందు వక్తలు చదువు వ్యాసములు ముగియువఱకు ఓపికతో వేచి యుండిరి. ఎంతోసేపు వేచియుండిరి.” పత్రికలందు ప్రచురింపబడిన భాగములను నీకు పంపితి నేని ఆశ్చర్యపడిపోదువు. కాని పేరుప్రతిష్ఠలు నాకు గిట్ట వనుట నీకు తెలిసినవిషయమే. ఒక్కమాట చెప్పెదను, చాలు. ఉపన్యాసవేదికమీదికి ఎప్పుడు నేను పోయినను చెవులను గింగురు మనిపించు అభినందనధ్వానములు మ్రోగెడివి. ఇంచుమించుగ పత్రికలన్నియు న న్నెంతగనో ప్రశంసించినవి. స్వమతదురభిమానము ఉత్కటముగ గల పత్రికల వారు పైతము “సుందరవదనుడును, ఆకర్షకప్రభావుడును, అద్భుతవచఃకౌశల్యసంపన్నుడును అగు నితడే విశ్వమతమహాసభలోనుండిన యందఱలోను అత్యంతప్రముఖుడు” అని అంగీకరించి తీరవలసివచ్చినది. ప్రాచ్యదేశీయు డెవడును ఇతః పూర్వము అమెరికాప్రజల హృదయములలో ఇంతగా హత్తుకొన్నవాడు లే డని తెలిసికో, చాలు.

వారి కారుణ్యమును వర్ణించు టెట్లు? ఇచట నా కెట్టి కొడువలును లేవు. హాయిగా ఉన్నాను. యూరపుప్రయాణమునకు కావలసిన పైకమంతయు నాకిచట లభించును. ...నరసింహాచార్యు డను నొక బాలుడు మా నడుమ గోచరించినాడు. మూడేండ్లనుండి అతడు సోమరిగా నగరమున తిరుగుచున్నాడు. సోమరియో కాడో — నాకతనియందు మోజు కలిగినది. వానిని గుఱించి నీకు తెలిసిన దేమైన నున్నచో అన్ని వివరములను వ్రాయుము. అతడు ని న్నెఱుగును. పారీసునగరమున వస్తుప్రదర్శనము జరిగిన సంవత్సరమున అతడు యూరపునకు వచ్చినాడు. ...

ఇప్పుడు నాకు దారిద్ర్యము తీరిపోయినది. ఈనగరములో మిక్కిలి చక్కనివగు పెక్కుభవనరాజములలోనికి నా కిప్పుడు ప్రవేశము కలదు. సదా ఎవరికో ఒకరికి అతిథి నై ఉన్నాను.

వేటు ఏ దేశీయులకు లేని కుతూహలము ఈ దేశీయులకు కలదు. ప్రతివిషయమును తెలిసికొనవలెనని వీరు కుతూహలపడుచుందురు. ఇక వీరి మహిళలా... ప్రపంచమహిళ లందఱికంటె వీరిది చాల ముందడుగు. అమెరికాలో సామాన్యముగా సంస్కృతి, మగవారి కంటె మహిళలకు చాల నెక్కువ. మగవారు బ్రతికినన్ని నాళ్లు ధనమునకై ఊడిగమును చేయుచుందురు. మహిళలు తాము మేలొందుటకు ప్రతియవకాశమును దక్కించుకొందురు. వీరు సదయహృదయులు. ఉన్న మాటను చెప్పివేయు స్వభావము కలవారు. దేనినైన ప్రచారముచేయవలె ననెడి తిక్క గల వారందఱును ఇచ్చటికి వత్తురు. ఆ ప్రచారాలలో అధికభాగము మంచిని కావు, అను మాట' చెప్పటకు చింతిలుచున్నాను. అమెరికనుల దోపాలు అమెరికనుల కున్నవి. దోపాలు ఏ దేశీయులకు లేవు? సారముగ నేను చెప్పన దిది — నాగరకతకు బీజములను నాటినది ఆసియా, మానవుని వర్ణిల్లజేసినది యూరపు. మహిళలకును సామాన్యజనులకును అభివృద్ధి కూర్చున్నది అమెరికా. మహిళలకును కార్మికులకును అమెరికా స్వర్గధామముగ నున్నది. అమెరికాలోని సామాన్యజనులతోను మహిళలతోను మనదేశమందలి సామాన్యజనులను మహిళలను పోల్చి పరికించినచో విషయము వెంటనే నీకు స్పష్ట మగును. అమెరికనులలో ఒకఉదారస్వభావము అతిత్వరగా రూపొందుచున్నది. రాతికి తిరుగబడు చిప్పలవంటి కఠినులు కైస్తవులలో నున్నారు. (ఈమాట వారిదే) అట్టివానిని నీవు ఇండియాలో చూచియుందువు. వారిని మనసులో నుంచుకొని అమెరికనుల గుణదోషనిర్ణయమును చేయరాదు. అట్టి వారు ఇచ్చటను నున్నారు. కాని వారి సంఖ్య త్వరత్వరగా తగ్గిపోవుచున్నది. “ఆధ్యాత్మికపరత” “ఆధ్యాత్మికపరత” అని హిందువులు నియతముగా చెప్పుకొను బడాయి కలదు కదా. ఆ ఆధ్యాత్మికపరతవంకకు గొప్పదైన ఈ అమెరికా దేశము అతిత్వరగా పురోగమించుచున్నది.

హిందువు తన ఆ స్తికధర్మమును వదలుకొనకూడదు. కాని దానిని తగిన హద్దులలో నిలిపి, పెంపొందుటకై సంఘమునకు స్వేచ్ఛ నీయ వలెను. జరిగిన ఘోరములకును కలిగిన పతనమునకును కారణము మతాచార్యకైతవ మైయుండ, భారతీయసంస్కృత్య లందఱును ఆ కారణము హిందూమతమే అని తలంచిరి. అది పెద్ద పొరపాటు. వెంటనే వారు అవినాశ్యమగు మతహర్ష్యమును పడగొట్టుటకై నడుముకట్టిరి. పర్యవసాన మేమి? అపజయము! బుద్ధునిమొదలు రామమోహనరాయవఱకును ప్రతియొక్కరును వర్ణవ్యవస్థ మతవ్యవస్థ అని భ్రమించి మతమును వర్ణమును అన్నిటిని పడగొట్టుటకు ప్రయత్నించి భంగమొందిరి. పురో హితులు వెట్టిగా ప్రలాపించుచున్నప్పటికిని, వర్ణము గడ్డకట్టుకొని పోయిన అప్పటపు సాంఘికవ్యవస్థ. చానివలని ఉపయోగము ముగిసిపోయినది. ఇప్పుడు దానిదుర్గంధము మాత్రమే భారత వాతావరణమున నిండియున్నది. సంఘమున ప్రజలు కోల్పోయిన మానవత్వమును తిరిగి వారి కిచ్చినప్పుడే వాతావరణములోని దుర్గంధమును తొలగించుటకు శక్య మగును. ఇచట పుట్టిన ప్రతి మానవునకు తాను మానవుడ నను నెఱుక కలదు. ఇండియాలో పుట్టిన ప్రతిమానవునకు తెలిసినది తాను సంఘమునకు బానిస నని. ప్రాణి ఎదుగవలె ననిన అందుకు ఏకైకావశ్యకము స్వాతంత్ర్యము. స్వాతంత్ర్యమును తొలగించితిమేని ఫలితము పతనమే. ఈ కాలమున “పోటీలు” వచ్చిపడుటతో వర్ణవ్యవస్థ త్వరత్వరగా ఎట్లు అదృశ్యమగుచున్నదో చూడు! దీనిని మాపుటకు ఇప్పు డే మతమును అక్కఱ లేదు. అంగళ్లు పెట్టుకొను బ్రాహ్మణులు చెప్పలు కుట్టు బ్రాహ్మణులు సారాతయాదుచేయు బ్రాహ్మణులు ఇప్పుడు ఉత్తరభారతదేశమున సర్వసామాన్యముగ కననగు చున్నారు. కారణ మేమి? పోటీలే కారణము. ఇప్పటి ప్రభుత్వమువారి ఏలుబడిలో పొట్టనింపుకొనుటకై తనకు నచ్చిన ఎట్టి వృత్తిని చేయుటకును ఎవనికిని నిషేధము లేదు. ఇందుల ఫలితము

ఉత్కటకోటికమైన పోటీలు. కావున వేలకొలది మానవులు నిరుద్యోగులై అడుగున పడియుండక తమ జన్మలక్ష్యములగు మహోన్నతపదవులను అన్వేషించుచున్నారు, పడయుచున్నారు.

నే నీ దేశములో అధమపక్షము ఈ చలికాలము దాటిపోవు వఱకైనను ఉండవలెను. పిమ్మట యూరపుకు పోవలెను. నా అక్కటల నన్నిటిని దేవుడే తీర్చును. అందుంగూర్చి నీవు కలవర పడ నక్కట లేదు. నీ అనురాగమునకు నా కృతజ్ఞతను మాటలలో చెప్ప లేను.

నానాటికి భగవంతుడు నాచెంతనే యుండుట అనుభవ గోచర మగుచున్నది. ఆయన చూపుదారి ననుసరించుటకే నేను ప్రయత్నించుచున్నాను. ఆయన సంకల్పము సిద్ధించుత. లోకోపకారముగ మనము ఘనకార్యములు నిర్వహింతుము. నిర్వహించుట జగద్ధితముకొఱకే కాని పేరుప్రతిఫలకై కాదు.

‘ఏల’ ‘ఎందుల’ కనుచుఁ బ్రశ్నింపరాదు
పనియొనర్చుట మనవిధి ప్రాణ మొడ్డి’.*

సోత్సాహుడవై యుండుము. ఘనకార్యములను నెఱపుటకై దేవుడు మనల నెన్నకొని యున్నాడనియు మనము వానిని తప్పక నెరవేర్తుమనియు విశ్వసింపుము. నడుముకట్టి సంసిద్ధుడవై యుండుము. అనగా విశుద్ధుడవుగను పావనుడవుగను నుండుము. నిర్వాజముగ ప్రేమింపుము. నిష్పచ్చరముననున్నవారిని దుఃఖతులను పతితులను ప్రేమింపుము. భగవంతుడు ని న్నను గ్రహించును.

రామనాథపురరాజ మున్నగువారిని అపుడపుడు చూచుచుండుము, భారతదేశమందలి సామాన్యజనులపట్ల సానుభూతి

* అప్పో ఈస్ నాట్ టు క్వెచ్చిక్ వై, అప్పో ఈస్ టు దూ ఆండ్ డై.

వహింపు డని వారికి నొక్కి చెప్పుము. వారు పేదలకుత్తుకల నెట్లు త్రొక్కివైచుచున్నారో తెలిపి పేదల నుద్ధరింప పాటుపడకున్నచో మానవు లనిపించుకొను నర్హత వారికి లేదని చెప్పుము. నిర్భయముగ నుండుము. భగవంతుడు నీచెంగట నున్నాడు. జ్ఞానహీనులై ఆకలితో అల్లాడుచున్న భారతప్రజాకోటిని పరమేశుడు తప్పక ఉద్ధరించును. మనయువకుల పెక్కండ్రకంటెను రాజకుమారులలో అనేకులకంటెను ఇచటి రైల్వేపోర్టుపైతము చదువులో మిన్న. హిందూమహిళలలో అత్యధికసంఖ్యాకలు ఊహింప గలంతవిద్యకంటె అమెరికాలో ప్రతిమహిళకును గల విద్య ఎంతో పరిష్కమైనది. అట్టివిద్య మన కేల సాధ్యము కాదు? అట్టివిద్య మన కుండితీరవలెను.

నీవు పేద వని తలంపకు. ధనము, శక్తి కాదు. సాజన్యమే పవిత్రతయే శక్తి. రమ్మ, సమస్తవసుంధరయందును అది అంతే అను విషయమును గుర్తింపుము.

ఆశీస్సులతో,

భవదీయుడు

వివేకానంద

మలిమాట : మఱొక వార్త విను. నీబంధువు వ్రాసిన వ్యాసము నేను చూచినవానిలో మిగుల వింతయైనది. అది వర్తకునిపట్టివలె నున్నది. విశ్వమతమహాసభలో అది పఠనార్హము కాదని తలంచినారు. కావున నరసింహాచార్యులు అందలి కొన్ని భాగములను ప్రక్కననున్న ఒకహాలులో చదివెను. అందులో నొక్కమాటయైనను ఎవ్వరికిని అర్థము కాలేదు. ఇట్లని అతనితో చెప్పుకు. అల్పాక్షరములందు అనల్పార్థము నిముడ్చుట గొప్పకళ. మణిలాల్ ద్వివేది వ్యాసములోకూడ అత్యధికభాగమును కత్తిరింప వలసివచ్చెను. వేయింటికంటె ఎక్కువ వ్యాసములే చదువ

బడినవి. కాబట్టి అట్టి ఉద్రిక్తభావబంధురములగు ఉపసంహార వాక్కులకు వ్యవధి లేదాయెను. వక్తకు సాధారణముగ నీయబడు అరగంటకంటె నాకు చాలఎక్కువకాల మిచ్చినారు. ఏలయన శ్రోతలను సభలో నిలుపుటకై వారికి నచ్చిన వక్తల ఉపన్యాసములను సాధారణముగ చివరకు నెట్టియుంతురు. భగవంతుడు వారికి మేలు చేయుగాక. వారికి ఎంత సానుభూతి యున్నది! ఎంత ఓర్పు! ఉదయము పదిగంటలనుండి రాత్రి పదిగంటలవఱకు వారు కదలక కూర్చుందురు. నడుమ భోజనమునకు అరగంటసేపు మాత్రమే విరామకాలము. ఒకదాని తర్వాత నొకటిగా వ్యాసములు చదువబడుచుండును. అం దధికభాగము చాల చప్పిడి వ్రాతలుగనే యుండును. కాని శ్రోతలు తమకు నచ్చిన వక్తల ఉపన్యాసములను వినుటకై వేచియే యుండురు.

శ్రోతలకు నచ్చినవక్తలలో సింహళీయుడగు ధర్మపాలు డొకడు. కాని దురదృష్టవశమున అతడు మంచివక్తకాడు. వారికిచ్చుటకు అతనియొద్ద నున్నది “మాక్సుముల్లరు” “రిడ్డేవిడ్సు” అను వారి గ్రంథములనుండి కైకొన్న ఉదాహరణములు మాత్రమే. అతడు చాలమధురమైన వ్యక్తి. విశ్వమతమహాసభ సమావేశములలో మే మిద్దఱము మిక్కిలి అంతరంగికులమైతిమి.

పూనానుండి వచ్చిన క్రైస్తవమహిళ కుమారి సోరాబ్జీయ్య జైనులప్రతినిధి శ్రీగాంధీయ్య ఉపన్యాసములు కావించుచు పర్యటించుచు ఈదేశమున సుదీర్ఘ కాలము నిలువ నున్నారు. వారు నెగ్గగలరనియే నా నమ్మకము. ఈదేశమున ఉపన్యసించుట చాల లాభకరమైన వృత్తి. ఒక్కొక్కప్పుడు మంచి ఆదాయము వచ్చుచుండును.

శ్రీ ఇంగ్లీషుసాలుకు ఒక్కొక్కఉపన్యాసమునకు అయిదాఱు వందల డాలర్లు లభించుచున్నవి. ఈదేశమున అతడు సర్వోత్కృష్ట

వక్తగా ప్రసిద్ధుడు. ఈజాబును ప్రచురింపకు. చదివిన తర్వాత దీనిని శ్రీ ఫేరీమహారాజుగారికి పంపుము. అమెరికాలో తీసిన నాఫోటోను ఆయనకు పంపితిని.

వి.

71

(ఉద్బుసతికి)

541 డియర్ బారన్ అవెన్యూ,

చికాగో,

నవంబరు 19, 1893.

శ్రీమతి ఉడ్స్సతికి,

మీ జాబునకు ఉత్తరము వ్రాయుటకు అయిన ఆలస్యము నకు మన్నింపుడు. మరల మీ మైప్పుడు దర్శింప గల్గుదునో నే నెఱుగను. మడిసోనుకును, మిన్నియపోలీసుకును రేపు బయలు దేఱుచున్నాను. మీరు చెప్పిన ఆంగ్లమహాజనుడు లండను వాసి యగు డాక్టరు మొమెరి. ఆయన లండను నగరపు పేదప్రజలలో సుప్రసిద్ధుడైన పనివాడు, చాలమధురమైన వ్యక్తి. మీకు తెలియ దేమో, ప్రపంచమున కంతటికిని ఇచ్చటి మతమహాసభకు ప్రతి నిధిని పంపనివారు ఆంగ్లేయకైస్తవులుమాత్రమే. కాంటర్బరీ ఆర్చ్ బిషపు ఈ మతమహాసభను తూలనాడియున్నప్పటికిని డాక్టరు మొమెరి ఈ మహాసభకు వచ్చినాడు.

నేను జాబులు తఱచు వ్రాసినను వ్రాయకున్నను మీ యెడను నా సదయమిత్రమును ఉదాత్తుడునగు మీపుత్రునియెడను నా అనురాగము ఎప్పుడు నొక్కరీతిగనే యుండును.

నాగ్రంథముల నన్నిటిని శ్రీ హేలుగారింట నాకు చేరు నట్లుగా పంపగలరా? నాకిప్పుడు వానితో పనియున్నది. రవాణా రుసుము ఇక్కడ కట్టబడును.

మిమ్ము మీవారిని సర్వేశ్వరు డనుగ్రహించు గాక!

సదా మీ మిత్రము
వివేకానంద

మలిమాట : కుమారి సాన్బారనుకును ప్రాచ్యదేశీ
యులగు మన ఇతరమిత్రములకును మీరు జాబువ్రాయుట తట
స్థించిన వారికి నా ప్రగాఢవందనములను దయతో అందజేయుడు.

సత్యయుతభవదీయ
వివేకానంద

72

(శ్రీ హరిపాదమిత్రకు)

ఓం నమో భగవతే శ్రీరామకృష్ణాయ

జార్జి-డల్హౌసీ హేలుగారింట,
541 డియర్ బార్న్ ఆవెన్యూ,
చికాగో,
డిసెంబరు 28, 1893.

ప్రియహరిపాదునకు,

నా చికాగో నగరోపన్యాసములు హిందూదేశపత్రికలలో
కననగుట చాల వింతగా నున్నది. ఏల యన నే నే పని చేసినను
దానిని నాచేతనై సంతవఱకు ప్రకటించుకొనకుండును. ఇచ్చటి
విషయములనేకములు నామదికి వచ్చియున్నవి. ఈ దేశమున
పేదఱికము లేదని ఇంచుమించు నిరాక్షేపముగ చెప్పవచ్చును.
ఇచ్చటి మహిళలవలె విద్యాసంస్కృతీ సంపన్న లయిన వారిని
నేను వే ఆచ్చటను ఎప్పుడును చూచియుండలేదు. మగవాడిలో
బాగుగ చదువుకొన్నవారు మనదేశములో నున్నారు. కాని

ఇచటి మహిళలవంటి మహిళలు మీ కెచ్చటను కానరారు. ధర్మాత్ముల ఇండ్లలో లోకజనని లక్ష్మీహూపమున నుండు ననుట యథార్థమే. మంచువలె నిష్కళంకవిశుద్ధహృదయములు గల మహిళలను వేలకొలదిగా నిచట చూచియున్నాను. ఔరా, వారికి ఎంత స్వేచ్ఛ కలదు. సాంఘికనాగరవిధులకెల్ల నియామకత్వము వారిది. పాఠశాలలలో కళాశాలలలో మహిళలు నిండుగ నున్నారు. మనదేశమున స్త్రీలను ఊమముగ వీధులలో సంచరింపనిచ్చుటకు వీలు లేదు. నాపట్ల ఇచ్చట మహిళల దయ కొలదికి మించినది. ఇచ్చటికి నేను వచ్చినప్పటినుండి నన్ను వారిండ్లలో సత్కరించుచున్నారు. నాకు భోజనము పెట్టుచున్నారు. నా ఉపన్యాసములకు ఏర్పాట్లు చేయుచున్నారు. అంగళ్లకు నన్ను పిలుచుకొనిపోవుచున్నారు. నా వసతికి సౌఖ్యమునకు కావలసిన వాని నెల్ల వారు చేయుచున్నారు. వారికి నేను పడియున్న ప్రగాఢకృతజ్ఞతాఋణమును ఇంచుకైన తీర్చుకొను సామర్థ్యము నా కెప్పుడు నుండ బోదు.

నిజమైన శక్త్యారాధకు డెవరో నీ వెఱుగుదువా? విశ్వవ్యాప్తమగు శక్తి భగవంతుడే అని ఎవ డెఱుగునో ఆ శక్తి మూర్తి భావమును మహిళలందు ఎవడు సాక్షాత్కరించుకొనునో - వాడు. ఇచ్చటి మగవారు చాలమంది మహిళలను ఆదృష్టితోనే చూతురు. ఏ కుటుంబములలో మహిళలకు సుఖమును ఆదరమును కలవో ఆ కుటుంబములవారిని వేల్పులు అనుగ్రహింతు రని మనువుకూడ చెప్పియున్నాడు. మహిళలను ఎంతగా ఆదరించుట అపేక్షణీయమో అంతగా ఇచటి మగవారు వారిని ఆదరించుచుండురు. కావుననే వారు అంతటి సుస్థితిలో అంతటి స్వాతంత్ర్యముతో అంతటి శక్తితో అంతటి వ్యుత్పత్తితో చెలగుచున్నారు. మనము బానిసలముగను దుఃఖజీవనులముగను నిర్జీవులముగను ఉండుటకు కారణమేమి? జవాబు స్పష్టమే.

ఇక్కడి వారికి ఎంత పవిత్రత ఎంత స్వచ్ఛత ఉన్నదో చూడుము. మగువలకు ఇరువది ఇరువదియైదు సంవత్సరముల వయస్సు రాకముందు వివాహములేదు. పక్షులకున్నంత స్వేచ్ఛా సంచారము వారి కున్నది. అంగళ్లకు పోవుదురు. పాతశాలలకును కళాశాలలకును పోవుదురు. ధనము గడింతురు, అన్నివిధములైన పనులను చేయుదురు. సంపన్నులుగ నుండువారు పేదలకు మేలు చేయుటలో తత్పరత వహింతురు. ఇక మన మేమి చేయుచున్నామనగా వయస్సు మీతినచో వ్యభిచరణమును అవినీతియు తలచూపునేమో అని బాలికలకు పదియనొక్క సంవత్సరముల వయస్సు నిండక మునుపే తప్పక పెండ్లి చేయుచున్నాము. మన మనువు ఏ మని విధించియున్నాడు? “కొడుకులను ఎంత శ్రద్ధతో బాగరూకతతో పోషించుచున్నామో చదివించుచున్నామో కూతుండ్లను కూడ అంతశ్రద్ధతోను అంతబాగరూకతతోను పోషింపవలయును, చదివింపవలయును. ముప్పదేండ్లు బ్రహ్మచర్యము పాటించిన తర్వాతనే కొడుకులకు పెండ్లి చేయవలెను. అట్లే కూతుండ్లను బ్రహ్మచర్యమును పాటింపవలయును. వారిని తల్లిదండ్రులు చదివింపవలయును. వాస్తవముగ మనము చేయుచుండున దేమి? మీ మహిళలసితిని మీరు బాగుపఱుపగలరా? బాగుపఱుపగలిగిననే మీరు మేలొందు ఆసపాటు కలదు. లేకున్న ఇప్పుడున్నట్లే అధోగతిలో నుండవలసినదే.

మన దేశమున ఎవడేని నిమ్మ వర్ణమున జన్మించునేని అతనికి ఆసపాటు లేదు. అతడు శాశ్వతముగ విసప్టుడే. ఏల? ఏమి దురధికారప్రాభ మిది! ఈ దేశములో ప్రతిమానవునకును అవకాశము లున్నవి. ఆసపాటున్నది. ఉద్దేశించిన వానిని సాధించుకొనుసామర్థ్య మున్నది. ఈనా డితడు పేదగా నుండవచ్చు. తేపే అతడు సంపద - పాండిత్యము - లోకపూజ్యత - కలవాడుగ కావచ్చు. పేదలకు సాయము చేయవలెనను ఉబలాటము

ఇచ్చట ప్రతివానికిని కలదు. భారతదేశమున మనము చాల పేదవార మను ఘోష మిక్కుటముగ కలదు. కాని పేదల సుస్థితికై నెలకొల్పబడిన ధర్మసంస్థలు ఎన్ని ఉన్నవి? భారతదేశమున కోట్లకొలదిగ నున్న పేదప్రజల దుఃఖములకును కష్టములకును నిజముగ విలపించువాడు ఎందఱున్నారు? మనము మానవుల మేనా? వారి మనుగడకు వారి అభివృద్ధికి మన మేమి చేయుచున్నాము? వారిని మనము తాకము. వారి సాంగత్యమును తప్పించుకొందుము. మనము మానవులమేనా? వేలకొలదిగనున్న ఆ బ్రాహ్మణులు భారతదేశమందలి అధఃపతితుల నిమ్నుల కొఱకేమి చేయుచున్నారు? “తాకకు” “తాకకు” — సదా వారి పెదవులపై నర్తించుమాట ఇ దొక్కటే. వారివలన మన సనాతనధర్మమునకు ఎట్టి పతనము ఎట్టి నైచ్యము దాపురించినది! మన ఆస్తికధర్మము ఇప్పు డెందులో నున్నది? “తాకకు” మనుటలో, అందులో మాత్రమే, వే టెందును లేదు.

నే నీ దేశమునకు వచ్చినది నా కుతూహలము తీర్చుకొనుటకు కాదు. పేదప్రతిష్ఠలు గడించుటకు కాదు. దరిద్రభారతీయులకు సాయము చేయుటకు సాధనములు ఏమేని సంపాదించగల నేమో ప్రయత్నించుటకే వచ్చితిని. దేవుడు తోడ్పడునేని ఆ సాధనము లేవో క్రమముగా నీకు తెలియును.

ఆధ్యాత్మిక పరతలో అమెరికనులు మనకంటె చాల తక్కువమెట్టువారే. కాని సంఘసుస్థితిలో మనకంటె వారిది చాల పైమెట్టు. మనఆధ్యాత్మికపరతను వారికి బోధితము. వారి సంఘమున గల శ్రేష్ఠాంశములను మన మలవఱచుకొందము.

ప్రేమతో పరిష్కాశీస్సులతో—

భవదీయుడు
వివేకానంద

73

(శ్రీ టి. ఆర్. దాలాజీవాపుగారికి)*

ప్రియ బాలాజీ,

“మనతల్లిగర్భమునుండి మనము దిగింబరులముగనే వెలువడితిమి; దిగింబరులముగనే వెనుదిరిగి పోవుదుము. ఈశ్వరుని దివ్యనామమునకు మంగళము” ఈలాగు చెప్పినాడు ప్రాచీన యూదుసాధు, మానవులకు సంభవింపగల మహాదారుణ కష్టములను తాను అనుభవింపవలసివచ్చినప్పుడు ఆయన చెప్పినదానిలో తప్ప లేదు.

జీవితరహస్యమంతయు ఇందులోనే ఇమిడి యున్నది. సాగరముపై భాగమున కల్లోలములు పోలెక్కవచ్చు. తుపానులు కొట్ట వచ్చు. కాని సముద్రపుటడుగుభాగము నిరవధిక శాంతికిని నిరవధిక సుస్థితికిని నిరవధికానందమునకును నెలవై యుండును. “విలపించువారు ధన్యులు, ఏలయన వారు ఓదార్పబడుదురు.” ఎందులకో తెలియునా? ఆపదలు ముంచుకొనివచ్చినప్పుడు తండ్రి విలాపములను, తల్లి ఆక్రందనములను లెక్కింపని (విధి) హస్తములు గుండెను పిండునప్పుడు దుఃఖినిరుత్సాహనిర్వేదభరముచే మన పాదములక్రిందినేల క్రుంగిపోవుచున్నప్పుడు — అట్టి సమయములందే ‘లోపలికన్ను’ తెరిచుకొనును. దిగ్విలయమంతయు అనిర్భేద్యదుఃఖరాశిగ నున్నప్పుడు తళుక్కు మని వెలుగు వెలుగును. మనము కనుచుండిన కలలు మాసిపోవును. ప్రకృతిలోని పరమమర్మమైన సత్తను అంతఃప్రబోధముచే సాక్షాత్కరించుకొందుము. దుర్బలనౌకలను ముంచివేయగల భారము పైకొన్నప్పుడే ప్రతిభాశాలియు, ధీరుడును, వీరుడునైనవాడు

* ఈయన మదరాసువాసులగు భక్తులలో నొకడు. వీరింట నొక దుస్సహదుఃఖసంభవము జరిగినప్పుడు వ్రాసిన జాబిది.

అనంతమును నిర్గుణమును నిత్యానందము నగు సత్తను ప్రత్యక్షముగ చూచును. ఆ సత్తనే, అనంతతత్త్వమునే వివిధనామములతో వివిధప్రాంతీయులు ఆరాధించుచున్నాడు. ఆత్మను ఈదుఃఖగర్తమున బంధించియున్న సంకెలలు తాత్కాలికముగ తెగిపోవును. తాత్కాలికముగ జీవుడు పైపై మెట్లు ఎక్కి పోయి పోయి సర్వేశ్వరుని సింహాసనమును చేరుకొనును. “దుర్జనులు పెట్టు బాధలు అంతరించునట్టియు డస్సినవారికి విశ్రాంతిగూర్చునట్టియు పరమపద మది”.

సోదరా, రాత్రింబగళ్లు నిర్విరామముగ ప్రార్థనలను చేయుచునేయుండుము. “నీసంకల్పము నెఱవేఱుత” మని నిర్విరామముగ రాత్రింబగళ్లు అనుసంధించుచుండుము.

“ఏల, ఎందుల కనుచు ప్రశ్నింప రాదు,
పని యొనర్చుటె మనవిధి ప్రాణ మిడ్డి”.

“దేవా, నీ పావననామమునకు మంగళము. నీసంకల్పము నెఱవేఱుత. దేవా, మేము లోబడవలసినవార మని ఎఱుగుదుము. దెబ్బకొట్టుచున్నది తల్లి చేయియే అని మే మెఱుగుదుము. ఆత్మ అందుల కనుకూలముగ నున్నను దేహము బలహీనముగ నున్నది. కామజనకా, నీవు బోధించిన ప్రశాంతప్రపత్తివిధానమును ప్రతిఘటించి పోరాడునట్టి ఒకవ్యధ హృదయమున నున్నది. నీకంటియెదుటనే మీకుటుంబమువా రందఱును వినాశమొందినప్పుడు రొమ్ముపై చేతులు కట్టుకొని చూచుచుండిన నీవు మాకు బల మొసంగుము. రమ్మ, దేవా, పార్థసారథీ, నిన్ను శరణొందుటే ఈజీవితమునకు మహోన్నతలక్ష్యమనియు, పరమపురుషార్థమనియు అర్జునున కుపదేశించితివే, అట్లే నాకును ఉపదేశింపుమా. ఉపదేశించితివేని ఆ ప్రాచీనమహానీయులవలె నేనును సమస్త భరము నీ కర్పించి ‘ఓం శ్రీకృష్ణార్పణ మస్తు’ అని దృఢముగ అనుసంధించుచుండ వచ్చును”.

సర్వేశ్వరుడు నీకు శాంతి కలిగించుత మని అహోరాత్ర
ములు ప్రార్థించు—

సచ్చిదానంద

74

1893.

ప్రియ...

...నీ కొక మాట. నిన్ను నేను మరల చూచుట ఘటి
ల్లకపోవచ్చు ననుటను సదా జ్ఞప్తియందుంచుకొనుము. నీతిపరు
డవుగ నుండుము. ధీరుడవుగ నుండుము. హృదయపూర్తి,
అమోఘనీతి, ఎంతకైనను తెగించు ధైర్యము కలిగి యుండుము.
మతసిద్ధాంతములతో నీ బుట్టును కలవరపెట్టుకొనకు. పిఠికివారు
మాత్రమే పాపము చేయుదురు. ధీరులు ఎన్నడును చేయరు.
మానసికముగనైనను చేయరు. ఎట్టివానినైనను ప్రతివానిని
ప్రేమింప ప్రయత్నింపుము. మానవుడుగ నుండుము. నీ సొంత
పర్యవేక్షణలో నున్న రా—ను, కె—ను, ఐ—ను ధైర్యవంతు
లుగ నీతిమంతులుగ సానుభూతిసంపన్నులుగ రూపొందింప ప్రయ
త్నింపుము. నాబిడ్డలారా, నీతిపరతయు ధీరతయు తప్ప మీకు
వేతాక ధర్మము లేదు. పిఠికితనము లేకున్న, పాప ముండదు,
నేర ముండదు, దుర్బలత యుండదు — తక్కిన వెల్ల తమంతట
సిద్ధించును. ...నాటకశాలకుగాని దుర్బలతను కలిగించు వినోద
ములు సాగుచోటికిగాని రా—ను పోసీయకు, నీవును పిలుచుకొని
పోకు.

భవదీయప్రేమపూర్ణ
వివేకానంద

ప్రియ రా— కె— వి—,

నాబిడ్డలారా, పిటికివాడును దుర్బలులును మాత్రమే పాపములు చేయుదురు, అసత్యమును చెప్పదురు అనుటను జ్ఞప్తి యుంచుకొనుడు. ధీరు లెల్లప్పుడును నీతిబద్ధులై యుందురు. నీతిమంతులగునండ, ధీరులుగనుండ, సానుభూతికలవాడుగ నుండ — ప్రయత్నింపుడు.

భవదీయుడు

వివేకానంద

75

(శ్రీ హరిపాదమిత్రకు)

మార్గాన్,
1893.

ప్రియహరిపాదునకు,

నీజా బాకటి ఇప్పుడే నాకు చేరినది. నేనిచ్చటికి తేమ ముగా చేరితిని. పంజమును దాని సమీపమున నున్న మఱికొన్ని పల్లెలను దేవాలయములను దర్శింప నేగితిని. మరలి ఈదినమే వచ్చితిని. గోకర్ణము, మహాబలేశ్వరము మున్నగు తేత్రములకు నేను సంకల్పించియుండిన యాత్రను మానుకొనలేదు. రేపు ప్రొద్దున బండిలో ధార్వాడకు బయలుదేలుచున్నాను. చేతి కఱ్ఱను నాతో తెచ్చుకొన్నాను. డాక్టరు యగ్దేకరు మిత్రుడు నన్ను చాల ఆదరించినాడు. శ్రీభట్గారికిని అక్కడనున్న ఇతరు లకును నావందనములను దయతో అందజేయుము. భగవంతుడు నీకును నీధర్మపత్నికిని మంగళము లవారిగ నొసగుత. పంజము నగరము మిక్కిలి శుద్ధముగను నీటుగను నున్నది. ఇచ్చట నున్న

కైస్తవులలో అత్యధికసంఖ్యాకులు చదువుకొన్నవారు. హిందువులలో అత్యధికసంఖ్యాకులు విద్యావిహీనులు.

భవదీయప్రేమపూర్ణ
సచ్చిదానంద

76

(మదరాసు శిష్యులకు)

జార్జిడబ్ల్యూహేలుగారింట,
541 డియర్ బార్న్ ఆవెన్యూ, చికాగో,
జనవరి 24, 1894.

ప్రియమిత్రులారా,

మిత్రాబులు నాకు చేరినవి. నన్నుగూర్చి ఇన్ని వార్తలు మీ కందినందుకు నే నాశ్చర్యపడితిని. ఇంటిరియరుపత్రికలో నన్ను ఖండించుచు వ్రాసియున్న వాక్యములను మీరు పేర్కొంటిరి. అమెరికనుప్రజ లందఱివైఖరియు నట్టిదే అని తలంపగూడదు. ఆపత్రిక ఇచ్చట ఎవ్వరికిని తెలిసినది కాదు. మిక్కిలి అసహనముతోనుండిన పత్రికను ఇచ్చటివారు “ఊదా ముక్కు” (బ్లూనోస్) ప్రసిద్ధిచేరియను పత్రిక అందురు. అట్టి కోపకు చేరినది ఆ పత్రిక. కాని “ఊదాముక్కు” లన్నియు మొరటు తనము కలవి కావు. అమెరికను ప్రజలును మతాచార్యవర్గములో పెక్కుండ్రును న న్నెంతో ఆదరించుచున్నారు. ప్రజ లందఱును ఎవనిని భూషింతురో వానినే దూషించుటచే కొంత ప్రసిద్ధి గడింత మని ఆ పత్రికవారు ఆస పడిరి. ఆజిత్తు ఇచ్చట ఎల్లరకును తెలిసినదే. అందుంగూర్చి వారేమియు అనుకొనరు. మన భారత దేశమున నున్న (క్రైస్తవ)మతప్రచారకులు ఈవార్త నాధార పఱచుకొని లాభపడుటకు ప్రయత్నింపవచ్చు. ప్రయత్నింతువేని “చూడు, యూదుడా, న్యాయాధికారులు విధించిన శిక్ష నీపైని

బడినది'' అను వాక్యములు వారికి చెప్పడు. వారి వెట్టిలటపులు ఉండు గాక. వారి ప్రాతకట్టడము పునాదులతో కదిలిపోయినది. అది పడిపోక తప్పదు. ప్రాచ్యదేశీయమతములు ఇచ్చటికి చొచ్చు కొనుటచే భారతదేశమున కైస్తవమతప్రచారకుల కున్న మంచి జీవనాధారము ఖండిత మగు నేని, వారినిగూర్చి అయ్యో పాపము అనుకొందును. ఆ మతాచార్యవర్గప్రముఖులలో నొక్కరైనను నాకు ప్రతికూలుడు లేడు. సరే. తటాకములో నేనున్నప్పుడు స్నానమును చక్కగా చేయవలెను.

ఒకపత్రికనుండి ఒకభాగమును మీకు పంపుచున్నాను. ఇచ్చటి సదస్సులలో నేను చదివిన హిందూమతసంక్షేపము అందు కలదు. నా ఉపన్యాసములు ప్రాయశముగ అప్పటికప్పుడు ఆశువుగ కావింపబడినవే. ఈదేశమునుండి కదలివచ్చుటకు ముందు నా ఉపన్యాసముల నన్నిటిని గ్రంథముగ రూపొందింప గోరుచున్నాను. భారతదేశమునుండి నాకెట్టి సాయమును అక్కఱ లేదు. కావలసినంత నా కిక్కడనే కలదు. మీయొద్ద నున్న పైకమును పెట్టి ఈ చిన్న ఉపన్యాసమును అచ్చు వేయింపుడు. ప్రకటింపుడు. దేశభావలన్నిటిలోనికి అనువదింపజేయుడు. దేశ మంతట పెదజల్లుడు. అది మనదేశసమష్టిచిత్తమును మనయెదుట నుంచును. కేంద్రకళాశాల నొకదానిని స్థాపించుటయు, అందుండి భారతదేశమున అన్నిదిక్కులకు వ్యాపించుటయు అనేడి మన ప్రణాళికను నీవు ఈమధ్యకాలమున విస్మరింపకుము. పాటు పడుము.

ఇక అమెరికనుమహిళలనుగూర్చి—వారిదయకు నాకృతజ్ఞతను మాటలలో చెప్ప జాలను. సర్వేశ్వరుడు వారిని అనుగ్రహించుగాక. ఈదేశమున మహిళలే ప్రతియుద్యమమునకను ప్రాణము. దేశసంస్కృతికంతటికిని వారే ప్రతినిధులు. ఏలయన తాము విద్య గడించుటకు మగవారికి తీటిక లేకున్నది.

‘కిక్కి’ వ్రాసిన జాబులు అందినవి. వర్ణవ్యవస్థ కావలెనా పోవలెనా అను విషయముతో నా కెట్టి అక్కఱయు లేదు. భారత దేశములోనేమి వెలుపలనేమి మానవజాతి పెంపొందించుకొన్న ఉదాత్తాశయములను అత్యంతపతితులయు అత్యంతదరిద్రులయు గుమ్ముములొద్దకు అందజేయవలయు ననియు, సొంతముగా వారిని ఆలోచించుకొననీయవలె ననియు, నా సంకల్పము. వర్ణవ్యవస్థ ఉండవలెనా ఉండకూడదా, పరిపూర్ణ స్వాతంత్ర్యము మహిళల కుండవలెనా ఉండవలదా—అను విషయములతో నాకు పని లేదు. “అభివృద్ధికిగాని శ్రేయమునకుగాని ఏకైక సాధకము స్వాతంత్ర్యము, ఇచ్చాస్వాతంత్ర్యము, క్రియాస్వాతంత్ర్యము”. స్వాతంత్ర్యము లేనిచో, మానవుడును, జాతియు, దేశమును అధఃపతనము నొందవలసినదే.

ఆలోచనలందును పనులందును మానవుని స్వాతంత్ర్యశక్తి ఒకటకు హానికరము కాకుండునంతవఱకును, ఆ శక్తిని — వర్ణము గాని, తదితరము గాని, మతము గాని, తదితరము గాని, మానవుడు గాని, వర్ణము గాని, దేశము గాని, సంస్థ గాని, — నిరోధించునేని అది ఆసురము గావున పతన మొంది తీరవలెను.

నా జీవితాభిలాష యంతయు ఇది : ప్రతిమానవుని గుమ్ము నొద్దకు ఉదాత్తాశయములను అందజేయు సాధననివహమును పూర్వపాలెను. మగవారిని మహిళలను తమ విధిని తామే నిర్ణయించుకొననీయవలయును. జీవితసమస్యలలో అత్యంత ముఖ్యములైనవానిని గూర్చి మన తండ్రితాతలును అన్యదేశీయులును ఏమే మభిప్రాయపడిరో వారిని తెలిసికొననిండు. ముఖ్యముగ ఇప్పు డితరు లేమి చేయుచున్నారో చూచి వారిని తమ కర్తవ్యమును నిర్ణయించుకొననిండు. రసాయనపదార్థములను కలుపుట మనపని. అవి ఘనీభవించుట ప్రకృతిసూత్రానుసారము నెఱవేఱును. పాటుపడుదు. ధీరులుగ నిల్వడు. భగవంతునందు

విశ్వాసము కలిగియుండుడు. పనిని ప్రారంభింపుడు. త్వరలోనో మఱికొన్నాళ్లకో నేను వచ్చుచున్నాను. మీ ముందుంచుకొనవలసిన లక్ష్యము : “ధర్మహాని కాని రీతిలో ప్రజోద్ధరణము”.

కుటీరమే మనదేశపు టాయువుపట్టని జ్ఞప్తియుంచుకొనుడు. కాని, అయ్యో! కుటీరవాసులకు ఎవ్వరును ఎప్పుడును ఎట్టి ఉపకారమును చేయలేదే. మన ఆధునికసంస్కర్తలు వితంతువునర్వివాహనిర్వహణకార్యక్రమమందు మిక్కిలి వ్యగ్రులై యున్నారు. నేనును ప్రతిసంస్కారమందును సానుభూతి కలవాడనే. కాని దేశస్థితి ప్రజల (జీవిత) పరిస్థితిమీద ఆధారపడి యుండునే కాని వితంతువులకు లభించు భర్తలసంఖ్యపై ఆధారపడియుండదే. ప్రజలను మీరుద్ధరింపగలరా? ఆతరమైన ఆధ్యాత్మికశీలమును కోల్పోవనీయక, వారు పోగొట్టుకొన్న మానవత్వమును వారికి మరల సీయగలరా? సమత్వమందును స్వాతంత్ర్యమందును క్రియలందును శక్తియందును మీరు పాశ్చాత్యులందఱకంటె పాశ్చాత్యులకు కాగలరా? తోడ్పడనే ఆధ్యాత్మికసంస్కృతిలోను పారమార్థికసహజావబోధములందును పరిపూర్ణహిందువులుగ వర్తింపగలరా? చేయవలసినది ఇది : మనము దానిని తప్పక చేయుదుము. చేయుటకే మీ రందఱును జన్మించియున్నారు. ఆత్మవిశ్వాసము కలిగి యుండుడు. మహావిశ్వాసములనుండియే మహాక్రియలు ఉద్భవించును. సదా ముందునకే సాగుడు. ప్రాణము పోయినను సరే, పేదలపట్లను పతితుల పట్లను సానుభూతి కలిగియుండవలయును — ఇదే మన లక్ష్యము.

ధీరవత్సలారా, పురోగమింపుడు.

భవదీయప్రేమపూర్ణ

వివేకానంద

మలి మాట : ఈజాబును ప్రకటింపకుడు. ఒక కేంద్ర కళాశాలద్వారా ప్రజోద్ధరణాశయమును ప్రచారము చేయుట

లోను ఆ కళాశాలలో శిక్షితులైనవారిచేత మతధర్మముతో బాటు విద్యనుగూడ పేదలయిండ్లగుమ్మములొద్దకు అందజేయించుటలోను చెటు పేమియు లేదు. అందఱికిని ఇందు అక్కఱ కల్గింప ప్రయత్నింపుడు.

కొన్ని పత్రికాభాగములను — శ్రేష్ఠవరిష్ఠపత్రికలభాగములను మీకు పంపుచున్నాను. అం దొకటి డాక్టరు థామసు వ్రాసినది. అమెరికనుమతాచార్యులలో ఆయన అగ్రగణ్యుడు, కాకున్న అగ్రగణ్యులలో నొకడు. కావున ఆయనరచన చాల విలువ గలది. ఇంటిరియరు పత్రిక అసహనదురభిమానములు కలదైనను, చెడ్డపేరునందు తృప్తికలదైనను, ఆపత్రికయు అమెరికను ప్రజలప్రీతిని నేను చూచుకొంటి నని చెప్పక తప్ప లేదు. ఆపత్రిక నుండి కూడ కొన్ని బంతులను పంపుచున్నాను.

వి.

77

(శ్రీ హరిదాస్ విహరీదాస్దేశాయ్గారికి)

చికాగో,

జనవరి 29, 1894.

ప్రియదివాన్జీసాహేబుకు,

మీ కడపటి లేఖ కొన్నాళ్లక్రిందటనే అందినది. దీనులై యున్న మా అమ్మను తమ్ములను చూచుటకు మీరు పోయినందుకు సంతోషము. నాహృదయమున దుర్బలకోణ మొకటి యున్నది. దానినే మీరు తాకితిరి. దివాన్జీ. నేను పాషాణ హృదయుడనగు పశువను కానని మీరు తెలిసికొనవలయును. లోకమందు నేను ప్రేమించు ప్రాణి ఎవ్వరైన నున్నచో, మా తల్లియే. కాని నా సమ్మతము మునుపును ఇప్పుడును కూడ నిది — నేను సన్న్యసింపకున్నచో ఏ గొప్పసందేశమును ప్రచారము

చేయుటకు మా మహాగురుదేవుడు అవతరించెనో, ఆ సందేశము వెలుగులోనికి రాదు. పైగా నిప్పుడు పోలెక్కిన విషయలోలతా నాత్మవాదముల కల్లోలములధాటికి దుర్గములవలె నిల్చిన ఆ యువకులకు నిలువ నీడ ఏదీ? భారతదేశమునకు, ముఖ్యముగా బంగాళమునకు వీ రెంతో మేలు చేసినారు. ఇంతకును ఇది ప్రారంభమే. కలకాలము విశ్వమంతయు తమ్ము ఆశీర్వాదించు చుండగలట్టి పనులను వీరు, దేవునిసాయముతో, చేయనున్నారు. సాయపడువారు లేక, తమ్ము తలంచుకొననైన తలంచుకొనువారు లేక యుగయుగములుగ అధఃపతనము నొందుచున్న కోట్ల కొలది ప్రజలపట్ల నా ప్రేమయు, నేను సాక్షాత్కరించుకొన్న హిందూదేశపు భవిష్యస్థితమును, యావత్ప్రపంచపు భవిష్యస్థితమును, ఇవి ఒక వైపున్నవి. నా కత్యంతసన్నిహితులును అత్యంతప్రేమపాత్రులునగు వారిని దుఃఖముపాలు చేయుట ఒక వైపున్నది. ఇందు మొదటిదానిని నే నెన్నుకొనుచున్నాను. “శేషించిన దానిని దేవుడు నిర్వహించును”. నేను నమ్మిన దేదేని యున్న అది — దేవుడు నాదండ నున్నా డనుటే. నాలో ఋజుత్వము ఉన్నంతవఱకు నన్ను ప్రతిఘటించు శక్తి దేనికిని లేదు. ఏలయన భగవంతుడు నాకు తోడగును. భారతదేశమున ఎందఱెందఱో నన్ను అర్థముచేసికొనలేకపోయినారు. పాపము! వా రెట్లు అర్థముచేసికోగలరు? వారి తలపులు తినుట, త్రాగుట అనెడి దినసరి కార్యక్రమమున కన్వల కెప్పుడును దాటిపోవు. ఉదారహృదయులగు మీవంటివా రే కొలదిమంది మాత్రమో నన్నర్థము చేసికొందు రని నే నెఱుగుదును. ఉదాహరణ మిమ్ము భగవంతు డనుగ్రహించును గాక. అర్థము కానిండు, కాక పోనిండు, ఈ యువకుల నొక సంస్థగా రూపొందించుటకే నేను జన్మించియున్నాను. వీరే కాదు, ప్రతినగరములోను ఇంకను సూర్యకొలది యువకులు నాతో చేరుటకు సంసిద్ధులై యున్నారు. ఊరటను, నీతిపరతను, ఆస్తిక్యమును, విద్యను, అత్యంతపతితు

లును, అత్యంతదీనులునగు వారి గుమ్మములొద్ద కందజేయుటకై అవార్యతరంగములంబోనివారిని భారతదేశమంతటను పంపవలె నని నా కోరిక. నేను ఈపనినైన చేయుదును, ప్రాణమునైన విడుతును.

మన ప్రజల కది తెలియదు, దానిని వారర్థముచేసికొను టయు లేదు. అంతే కాదు, వేయేండ్ల కాల మనుభవించిన బానిస తనమునకు సహజఫలితమైన ఉత్కటాసూయయు సంశయప్రవణతయు వారిని ప్రతిసూతనాశయమునకును విరోధులనుగా చేసి వైచినది. అయినను పరాత్పరుడగు భగవంతు డున్నాడు.

మీరు ప్రస్తావించిన హారతి మున్నగునవి, భారతదేశమున అన్నిభాగములలో గల ప్రతిమరమునందును ఉన్న ఆచారములే. ఇక గురూపాసనమా, వేదవిహితములైన కర్తవ్యములలో ప్రప్రథమము. అందును గుణదోషము లున్నవి. ఐనను మన దొక అద్వితీయసమాజ మనియు, తన మత మవలంబింపు డని ఒరులను నిర్బంధించు నధికారము మనలో నెవ్వనికిని లే దనియు మీరు జ్ఞప్తియంచుకొనవలెను. మనలో పెక్కండ్రకు ఏరూపమైన విగ్రహారాధనమందును విశ్వాసము లేకున్నను, ఇతరులు విగ్రహముల నారాధించునప్పుడు 'కాదు' 'కూడ' దనుటకు మనకు హక్కు లేదు. అట్లంటి మేని మనమతప్రథమసూత్రమునకే భంగము గల్గును. అదియునుగాక దేవుని మానవునందే మానవుని గుండనే ఎఱుగ నగును. కాంతిస్పందనములు సర్వత్ర, కటిక చీకటికోణములందుపైత మున్నను దీపమునందుమాత్రమే అది మానవుని కంటి కగపడును. అట్లే భగవంతుడు విశ్వవ్యాప్తుడుగ నున్నప్పటికిని మన భావన కాయన ఒకమహాపురుషరూపమున మాత్రమే అందుబా టగును. దయాప్రపూర్ణుడైన స్థితీకర్త సహాయుడు, సంరక్షకుడు — అనెడి దేవునిగూర్చిన యాశయము లన్నియు మానవత్వప్రయుక్తాశయములే, దేవునకు మానవుని

రూపుదాల్పునాశయములే. వీని కాశ్రయముడుగ నొకమానవు డుండ వలెను, అతనిని గురు వనుడు, ప్రవక్త యనుడు, అవతార పురుషు డనుడు. నీవు నీదేహమునుండి వెలి కుటుకలేనట్లే మానవుడు తనప్రకృతిని అతిక్రమింపలేడు. చరిత్రలో వచ్చు ప్రవక్తలందఱకంటె నూఱంతలెక్కువ పవిత్రుడగు తమగురువును కొందఱారాధింతురేని, అందేమి సేగి యున్నది? క్రైస్తునిగాని, కృష్ణునిగాని, బుద్ధునిగాని ఆరాధించుట హానికరము గానప్పుడు, పనులందుగాని తలంపులందుగాని అపవిత్రత ఎప్పుడును లేనట్టియు పాక్షికదృష్టికల తక్కినప్రవక్తలందఱకంటె సహజావబోధముచే అత్యధికతరమైన ప్రతిభగలట్టియు ఈయనను ఆరాధించుటవలన ఎట్టి హానియేని ఏల కలుగవలయును? మతములో సత్యమున్న దనుటే గాక ప్రతిమతమును సత్యమే అనెడి ఆశయమును మొట్ట మొదట ప్రపంచములోనికి తెచ్చినవా డీయనయే. తత్త్వశాస్త్ర విజ్ఞానశాస్త్రములసాయములేకయే వేఱెద్దానితోడ్పాటును లేకయే ఈ ఆశయము విశ్వమంతటను నాటుకొనుచున్నది.

ఇదియు తప్పనిసరి కాదు. మా సోదరులలో ఎవరుగాని తనగురువునే మీ రారాధింపవలె నని చెప్పియుండలేదు. లేనే లేదు, ఎంతమాత్రమును లేదు. కాని ఒక డట్లు ఆరాధించునేని అతని నడ్డగించుటకును ఎవరికిని అధికారము లేదు. ఏల? ఏల యనగా అట్లు చేయుట ఈసంఘమునే రూపుమాపును. లోకమున కననైన అనన్యాయదృశ్యమైన సంఘ మిది. పదితలంపులవారు పది ఆశయాలవారు పదిమంది పరిపూర్ణసామరస్యముతో ఇందు కలిసియున్నారు. దివాన్జీ, భగవంతుడు కరుణాపూర్ణుడు, మహి మాంచిత్రుడు, వేచియుండుడు, ఇంతకన్న అతిశయములను మీరు చూతురు.

ప్రతిమతమునెడను మేము సహనము కల్గియుండుట మాత్రమే కాదు, ప్రతిమతమును మాకు సమ్మతమే. దేవుని

తోడ్పాటుతో ఈసందేశమును విశ్వమంతట ప్రచార మొనర్చుటకే ఈనాప్రయత్నము.

ఏదేశమునకుగాని ఏమానవునకుగాని గొప్పతనము కలుగవలె ననిన అందుకు మూడు విషయములు అపేక్షితములు. (1) సాజన్యశక్తులందు దృఢవిశ్వాసము, (2) ఈర్ష్యానుమానములు లేకుండుట, (3) మంచి చేయవలె ననియు మంచిగ నుండమనియు ప్రయత్నించువారి కెల్ల తోడ్పడుట.

మహద్భూతప్రతిభాదిసంపన్నమగు హిందూదేశము కుక్కచింపిన విస్తరియగుటకు కారణ మేమి? ఈప్రశ్నకు నాజవాబు. “అసూయ”! ఒకరిని చూచి యొకరు ఇంత అసూయపడువారును ఇంత కడుపుమంట చెందువారును దౌర్భాగ్యదుష్టమగు హిందూజాతియందున్నంతగా వేతెచ్చటను లేరు. ఎపుడైనను మీరు వెలువడి పాశ్చాత్యదేశములకు వత్తురేని, ఇచ్చట మీరు గుర్తించు వానిలో ప్రప్రథమము ఇచ్చటి ప్రజల ఈర్ష్యారాహిత్యమే. భారతదేశమున ముగ్గురు మనుష్యులు విదునివిషములసేపు కలిసి పని చేయ లేరు. అధికారమునకై ప్రతివాడును పోరాడును. తుట్టుతుడకు సంస్థ అంతయు ధ్వంస మగును. ఈశా, పరమేశా, నిరసూయలముగ నుండుటను మే మెప్పుడు నేర్చుకొందుము! అట్టిదేశములో, ముఖ్యముగా బంగాళములో భేదములున్నప్పటికిని అమరమైన ప్రేమబంధముచే నొక్కటిగ కూర్చబడిన యొక సంఘమును సృజించుట ఆశ్చర్యకరము కదా. ఈసంఘ మింకను వర్ధిల్లును. నిత్యశక్తి — పురోగమనములతో మిళితమైన ఈ అద్భుతౌదార్యాశయము హిందూదేశమంతటను వ్యాపింప వలెను. దేశమునంతటిని అది తేజఃప్రసర్పితముగ చేయవలెను. ఈబానిస దేశమునకు పరంపరాప్రాప్తముగ సంక్రమించిన ఉత్కటాజ్ఞాన - ద్వేష - వర్ణాహంకార మాధ్యాసూయలు ఉన్నప్పటికిని ఆయాదార్యము సంఘపు ప్రతిరోమకూపమునను చొచ్చుకొనవలెను.

విశ్వవ్యాప్తమైన చలనరహితని యనెడి కడలిసిటిలో కొండలవలె నిల్చి యుండు నుదాత్తప్రకృతులగు కొండటిలో మీరొకరు.

సదాభవదీయవిశ్వాసపూర్ణ
వివేకానంద

78

(శ్రీ పింగరవేణమొదలియారుగారికి)

541 డియర్బారన్ ఆవెన్యూ,
చికాగో,
మార్చి 3, 1894.

ప్రియ 'కిడి',

... విశ్వాసము అద్భుతముగు సంతరవలోకనమును అద్వితీయతరణోపాయము నను సంతవఱకు నీతో నే నేకీభవింతును; కాని యది పురోవృద్ధి సరికట్టు స్వమతదురభినివేశమును గలుగజేయవచ్చును—అదలి ప్రమాదముది. జ్ఞానము మంచిదే, కాని యది శుష్కవేదాంతముగా బరిణమింపవచ్చును—ఇది యిందలి ప్రమాదము. భక్తి దొడ్డదియే, ఉదాత్తమైనదియే, కాని యది నిరర్థకభావపరత్వమై నశింపవచ్చును. వలయునది వీనియన్నిటి సామరస్యము. రామకృష్ణు డిట్టి సమరసమూర్తి. ఇట్టి మహానీయులు చాల అరుదు; కాని యీ మహానీయు నాదర్శముగా గొని — ఈతని యుపదేశములను ఆదర్శముగాగొని — మనము ముందున కేగవచ్చును. మనలో ప్రతివ్యక్తియు నాతని పరిపూర్ణతను బొందజాలకపోయినను, అన్యోన్యలోపపరిహారమూలమున, అన్యోన్యవ్యవస్థాయసమీకరణమూలమున, అన్యోన్యశ్రయపూరణమూలమున, సరుదుపాటుమూలమున నట్టి పరిపూర్ణతను సాధింప

వచ్చునుగదా. ఇది పలువుర యేకీభావముచేగలుగు సామరస్యము. ఇతరమతసంప్రదాయములనన్నిటి నతిక్రమించినట్టిది.

మతధర్మము అమోఘముగనుండవలయుననిన, నుత్సాహము ఆవశ్యకము. దీనికితోడు శాఖాసంప్రదాయములు పెచ్చు పెరిగిపోవు చిక్కుకలుగకుండ జూచుకొనవలయును. పాక్షికదృష్టి లేని సంప్రదాయము నవలంబించితిమేని మన కీ ప్రమాదము తొలగును, అందు ప్రత్యేక సంప్రదాయములందలి లాభము లన్నిటితోబాటు విశ్వమతవైశాల్యము నుండును.

భగవంతుడు సర్వాంతర్యామియైయున్నను మానవరూపమునను మానవశీలమునను మాత్రమే మనకు గ్రాహ్యుడు కాగలడు. రామకృష్ణసంతతి పరిపూర్ణజ్ఞానవ్యక్తి మున్ను ఎన్నడును లేడు—ఆతని శీలవ్యక్తిత్వములనే మనము ఆశ్రయింపవలెను; మఱియు ప్రతివ్యక్తియు దన దృక్పథము ననుసరించి యాతని భగవంతునిగనో, రక్షకునిగనో, ఆచార్యునిగనో, ఆదర్శమూర్తిగనో, మహాపురుషునిగనో పరిగణింప మనము అంగీకరింపవలయును.

సాంఘికసమత్వమునుగాని, యసమత్వమునుగాని బోధింపక, ప్రతివ్యక్తికిని సమానపుహక్కులు గలవని, సర్వవిధములను భావస్వాతంత్ర్యమును క్రియాస్వాతంత్ర్యమును ఆవశ్యకమని, మనము చాటుదము.

ఆస్తికులను నాస్తికులను, విశిష్టాద్వైతులను అద్వైతులను, అజ్ఞేయవాదులను (అగ్నాస్టిక్స్)—ఎవ్వరినైనను మనము నిరాకరింపము; శిష్యుడగుటకు వలయునది యొక్క టేనియమము—మహోదారము, మహాగంభీరము నగు శీలము నలవలెనుకొనుటయే.

ప్రవర్తనమునుగూర్చికాని, శీలమునుగూర్చికాని, అన్న పానీయములనుగూర్చికాని—అవి యితరులకు బాధకలిగింపకుండు

సంతపటకు—మనము ఏవిధమైన ప్రత్యేకనియమమును విధింపబోము.

పురోవృద్ధి నరికట్టునట్టిదో, పతనమునకు తోడ్పడునట్టిదో, ఏదియైనను పాపమే; ఉద్ధరించునదియు సమన్వయము నొందించునదియు నేదియైనను బుణ్యమే.

తన కేది యనుకూలించునో, తోడ్పడునో దానిని గుర్తించి ఎన్నుకొని యనుసరించుటకు ప్రతివ్యక్తికిని స్వాతంత్ర్యమును మనము ఒసంగుదుము. ఉదాహరణమునకు — మాంసాహారము ఒకనికిని ఫలాహారము మఱియొకనికిని దోడ్పడవచ్చును. ప్రతివ్యక్తియు యథేష్టముగా తన ప్రత్యేకాభిరుచిని అనుసరింపవచ్చు; ఇతరుల ప్రవర్తనమును—దానిని దాము అవలంబించిన దమకది హానికరమగునను కారణమున—నిరసించుటకుగాని, వారు తమ మార్గము నవలంబింప నిక్కచ్చిచేయుటకుగాని యెవ్వరికిని హక్కులేదు. ఈ పురోగమనమున గొందఱకు భార్యయున్నచో సాయపడవచ్చును, గొందఱకామె కేవలము బాధకురాలు గావచ్చును. కాని వివాహితుడగువాని మార్గము తప్పు అనుటకు నవివాహితుడగు సాధకునకు అధికారములేదు. తనయాదర్శమునే తనసోదరుడును అవలంబింపవలయునని నిర్బంధించుట కధికారము అసలేలేదు.

ప్రతిజీవుడును దేవుడనియే మన నమ్మకము. జీవుడు అజ్ఞానమేఘములచే నావరింపబడిన జ్ఞానభాస్కరుడు; ఈమేఘముల సాంద్రతయందుగల వ్యత్యాసమే ఒకజీవికిని మఱియొకజీవికిని గల వ్యత్యాసమునకు కారణము. తెలిసినను దెలియకున్నను సర్వమతధర్మములకును ఇదియే మూలాధారమనియు నైహికముగాగాని, యాముష్మికముగాగాని, వైజ్ఞానికముగాగాని మానవాభ్యుదయచరిత్రమున కంతకును నిదియే వ్యాఖ్యానమనియు మన నమ్మకము— ఒక్క ఆత్మతత్త్వమే వివిధావస్థలయందు వ్యక్తమగుచున్నది.

ఇదియే వేదసారమని మన నమ్మకము.

ఇతరజీవుల నిట్లు, అనగా వారు భగవత్స్వరూపులని గణించుటయు వారియెడ తదనుగుణముగా వర్తించుటయు ప్రతిజీవికిని కర్తవ్యమని మన నమ్మకము ; ఇతరజీవులను ద్వేషించుటయు నిరసించుటయు, ఏ రూపమునను, ఏ విధమునను హింసింప దలపడుటయు తగదని మన నమ్మకము. ఇది సన్న్యాసులకు మాత్రమే కాదు, సమస్త స్త్రీ పురుషులకును ధర్మము.

ఆత్మయందు జాతిభేదములేదు, లింగభేదములేదు, ఏ విధమైన కళంకమును లేదు.

వేదములోగాని, దర్శనములలోగాని, పురాణములలోగాని, తంత్రములలోగాని, యెచ్చటను ఆత్మయందు జాతి మత లింగభేదములున్నట్లు తెలుపబడలేదని మన నమ్మకము. కావున “మతతత్త్వములకు సంఘసంస్కారముల జోలి యేల?” యను వారితో మనము ఏకీభవించుము. సాంఘికసూత్రములను విధించి వ్యక్తులనడుమ భేదమును పాటింపవలయుననుట మతతత్త్వములకు దగదని వారికి మనము తెలుపునపుడు వారును మనతో నేకీభవింపవలయును. ఇట్టి సమస్తభ్రమలను కార్యములను నిర్మూలించుటయేగదా మతతత్త్వముల గమ్యము!

కాని యీ భేదముల మూలముననే పరమసామ్యమును పరమైక్యమును సాధింపగలమని వారు వాదించుచో, ‘బురదచే బురద యెన్నటికిని తొలగితముకాదని మతధర్మము తెలుగెత్తి ఘోషించుచున్న’వని వారికి మన సమాధానము.

చెడుగుచే మానవునకు మంచి కలుగును కాబోలును!

మతధర్మముల సమ్మతి నార్థికపరిస్థితుల ననుసరించి సాంఘికనియమము లేర్పడియున్నవి. సాంఘికవిషయములలో జోక్యము గలుగజేసికొనుటయే మతముచేసిన గొప్పతప్ప. కాని,

“సంఘసంస్కరణములతో మతతత్త్వములకు సంబంధములేదు” అని పలుకుచునే మతము ఎట్లు మరల వంచించునో! మతమునకు సంఘసంస్కారక తృప్త్యముండదగదనియే మన మతము. సాంఘిక శాసనక తృప్త్యమునకు మతమునకు అధికారము లేదనుటనే నోక్కి చెప్పుదును. జోక్యము విడిచిపెట్టుడు, మీ పరిమితులలో మీరున్నచో, మిగిలినదంతయు జక్కబడును.

1. పరిపూర్ణత మానవునియం దుండనే యున్నది, దాని నావిష్కరించుటే విద్య.

2. దివ్యత్వము మానవునియం దుండనే యున్నది, దాని నావిష్కరించుటే ధర్మము.

కావున నాటంకములను దొలగించుటయే యీ రెండింటి యందును (అనగా విద్యావిషయమునను బరమార్థవిషయమునను) ఆచార్యుని విధి. నే నెప్పుడును జెప్పెడిరీతిని మనము లేనిపోని జోక్యము కల్పించుకొననిచో సమస్తము చక్కబడును. మార్గము నుండి యాటంకములను దొలగించుటయే మనవిధి. మిగిలిన దంతయు భగవంతుడే యొనరించును.

కావున మీరు ముఖ్యముగా మనసులో నుంచుకొనవలసిన విషయమిది : ఆత్మతోడనే మతతత్త్వములకు గల సంబంధము; సాంఘికవిషయములలో జోక్యము గలుగజేసికొనుటకు వానికి ప్రసక్తి లేదు : ఇంతవఱకు జరిగిన దుండగమెల్ల ఇదే. ఒకనిసాత్తు బలాత్కారముగా నపహరించి, యాతడు తిరిగి దానిని రాబట్టుకొన యత్నించుచో, ముక్కచు, మూలుగుచు, స్వత్వాధికార పవిత్రతనుగూర్చి ధర్మసూక్తులను సాయించినట్లున్నదీ కథ!

తమ కేమి హక్కుగలదని—కోట్లకొలది జనుల జీవితము దుఃఖభాజనముచేయుచు—ప్రతి సాంఘికవిషయమునను మతాచార్యులు జోక్యమును గలుగజేసికొనినారు?

క్షత్రియులు మాంసాహారులని నీ వేమో అధిక్షేపించి నావే! మాంసమో, గీంసమో — హిందూమతమందలి యుదాత్తాశయముల కన్నింటికిని, మనోహరాశయములకన్నింటికిని వారే మూలపురుషులు! ఉపనిషత్తులు రచించిన దెవరు? రాముడెవరు? కృష్ణుడెవరు? బుద్ధుడెవరు? జై నతీర్థంకరు లెవరు? క్షత్రియుడు ధర్మముపదేశించినప్పుడెల్ల నతడు దానిని ఎల్లరసామ్ముగ చేసి వేయును. బ్రాహ్మణుడు ఏమివ్రాసిపెట్టినను అందు కీతరులకు అధికారములేదు పొమ్మనును. గీతను వ్యాససూత్రములను జదువుము, లేనిచో నెవరిచేసినను వానిని జదివించుకొనుము. గీతలో సమస్త స్త్రీ పురుషులకును సర్వవర్ణములకును మోక్షమార్గము తెఱచివేయబడినది, కాని వ్యాసుడు శూద్రులను వంచించ వేదములకు లేనిపోని యర్థములు గల్పింపజూచును. ఒక మాంసపుముక్క మూలమున భగవంతుని కరుణారసమింకిపోవుననుటకు భగవంతుడు మీవలె భయగ్రస్తుడగు మూర్ఖుడాయేమి? అగుచో నట్టి భగవంతుడు కాసుచేయలేడు.

నామీద నేమియు నాశపెట్టుకొనకు, కాని నీకు నేను వ్రాసియున్నటుల, సీతో జెప్పియున్నటుల, భారతదేశము ఎన్నటి కైనను భారతీయులచేతనే యుద్ధరింపబడవలయును. కావున మాతృదేశీయయువకులారా, మీలో వందలకొలదిమంది యీ నూతనాశయమునుగూర్చి యించుమించుగా వీరావేశపరులు కాగలరా? ఆలోచించి సామగ్రిని సంపాదించి, రామకృష్ణుని జీవితమును వ్రాయుడు. అం దద్భుతలీలల ప్రస్తావమును జాగ్రత్తతో మానుడు. ఆయన సిద్ధాంతములకు నిదర్శనముగా నుండునట్లు జీవితచరిత్ర వ్రాయబడవలయును. ఆతని చరిత్ర మాత్రమే వ్రాయవలెను — నన్నుగాని, సజీవులగు మఱెవ్వరిని గాని యందు జొనుపకుడు. లోకమున కాల డేమి బోధించెనో, అందులకు నిదర్శనమగు నాతని చరిత్ర మెట్టిదో — తెలుపుటయే

మీ ముఖ్యాశయమై యుండవలయును. అనర్హుడనైనను నా యధీనమందుపెట్టబడిన రత్నపేటికను వెలికిగొనివచ్చి దానిని మీకు అందచేయుటయే నా కాల డౌసగిన యాజ్ఞ. మీ కెందుకో తెలియునా? విహికవిషయలాలసులగు వంచకులు, ఈర్ష్యాభువులు, బానిసలు, పిటికిపందలు ఎన్నడును ఏమియు జేయజాలరు కావున, బానిసజాతికి స్వతస్సిద్ధమగు నసూయ మన జాతిశీలమందలి విషము. ...వీరి యాయసూయచేతనే, సర్వ శక్తిసంపన్నుడగు సాక్షాత్పరమేశ్వరుడు కూడ ఏమియు జేయ జాలడు.

తన కర్తవ్యమును నెఱవేర్చి యిపుడు గతించిన వానిగా నన్నుగూర్చి భావింపుడు. కార్యభారమంతయు మీభుజముల మీదనే యున్నదని భావింపుడు...యువకులారా, భారతమాతృ పుత్రులారా, ఈ కార్యమును నిర్వహింప విధినిమంత్రితులమని భావింపుడు. మీరే యీమహోద్యమమునకు బూనుకొనుడు. భగవంతుడు మిమ్ము అనుగ్రహించుగాక! నన్ను విడిచిపెట్టుడు. నన్ను లక్షింపకుడు. నూతనాదర్శమును, నూతనసిద్ధాంతమును, నూతనజీవనవిధానమును జనులకు బోధింపుడు. ఏ వ్యక్తిని నిరసింపకుడు, ఏ యాచారమును నిందింపకుడు, వర్ణ వ్యవస్థను గూర్చికాని ఏ సంఘదోషమును గూర్చికాని ననుకూలముగాగాని ప్రతికూలముగాగాని బోధింపకుడు: “స్వేచ్ఛనొసగుడు” అని మాత్రమే బోధింపుడు. అంతయు స్వయముగనే చక్కబడును.

ధీరులారా, సుస్థిరులారా, వత్సలారా, మీకందఱకును నా యాశీర్వాచనములు.

మీ

వివేకానంద

79

(హేతు సోదరులకు)

డిట్రాయిట్,
మార్చి 12, 1894.

ప్రియసోదరీమణులకు,

నేను ప్రస్తుతము శ్రీపామరుగారితో నున్నాను. ఆయన చాల మంచివాడు. మొన్న రాత్రి కొందఱు ప్రాతమిత్రులకు ఆయన విందు చేసినాడు. వారిలో ఒక్కొక్కరును, అటువదియేండ్లుదాటిన వయస్సువారే. ఆసంఘమునకు ఆయన “ఓల్డు బాయిస్ట్లబ్బు” (ప్రాథమికపరిషత్తు) అని పేరుపెట్టియున్నాడు. సంగీత నాటక శాలలో నేను రెండున్నరగంటలసేపు పవనంబును, శ్రోతలు ఎంతయు ప్రీతులైరి. నేను బోస్టనుకును, న్యూయార్కుకును పోవుచున్నాను. అచ్చటి నాఖర్చులకు చాలినంత పైకము నాకిచ్చట లభించును. ప్లాగ్ గారి విలాసమును ప్రాఫెసరు రైటుగారి విలాసమును — ఈరెంటిని నేను మఱచిపోయితిని. మిచిగనులో నేను ఉపన్యసింపబోను. మిచిగనులో నుపన్యసింపు మని శ్రీహోల్డను గారు నన్ను ప్రోత్సహింప నేటిప్రాద్ధున ప్రయత్నించిరి. కాని బోస్టనును న్యూయార్కును కొంతచూచితీరవలెనని దృఢనిశ్చయడనై యున్నాను. మీకు నిజము చెప్పచున్నాను. వక్తృత్వములో నాకాశలమును ఖ్యాతియు పెరుగుకొలది నాకు విసుగెత్తుచున్నది. కట్టకడపట నేను కావించిన ఉపన్యాసము నా ఉపన్యాసములన్నింటిలో పరిష్కమైనది. శ్రీపామరుగారికి ఆనందోద్రేకము కలిగినది. శ్రోతలు ఇంచుమించు మంత్రముగ్గులుగ నుండిరి. కావున ఉపన్యాసము ముగిసినపిమ్మటనే ఇంత సుదీర్ఘకాలము ఉపన్యాసము చెల్లిన సంగతి నేను గుర్తించితిని. శ్రోతలలో పరాకుగాని వ్యాకులము గాని కననైనచో అది వక్తకు తగులును. నాకు విసుగెత్తిపోవుచున్నది. అట్టి అనర్థములనుండి భగవంతుడు

నన్ను కాపాడును గాక! ఈశ్వరు డనుకూలించునేని బోధన లోనో న్యాయార్కులోనో నేను విశ్రమించెదను. మీకందఱికిని నాప్రేమ, మీరు సదా సుఖులై యుందురు గాక!

భవదీయప్రియసోదరుడు
వివేకానంద

80

(హేలు సోదరులకు)

డిట్రాయిట్,
మార్చి 15, 1894.

ప్రియవత్సలారా,

వృద్ధుడైన పామరుతో నాకు కాలము చక్కగానే గడిచి పోవుచున్నది. ఆయన చాల ఉత్సాహశీలుడు, మంచివాడు. కడపటి ఉపన్యాసమునకు నాకు 127 డాలర్లే లభించినవి. డిట్రాయిట్లో సోమవారమునాడు నేను మరల నుపన్యసింపబోవుచున్నాను. లిన్నులో నొకానొక మహిళకు జాబువ్రాయు మని మీ అమ్మ నన్ను కోరినది. ఆమెను నే నెన్నడును చూచియుండలేదు. పరిచయము బొత్తిగా లేనప్పుడు జాబు వ్రాయుట మర్యాద యగునా? ఆమెను గుఱించి మఱి కొన్ని వివరములను దయచేసి నాకు తెల్పుదురు గాక. లిన్ను ఎచ్చట నున్నది? ఇచ్చటి పత్రికలలో నన్ను గుఱించి తెల్పుబడిన వార్తలలో అన్నిటికంటె ఎక్కువ హాస్యకరమైనది ఇది: “హైందవఝుంఝా మారుతుడు వచ్చియున్నాడు. పామరుగా రింట అతిథిగనున్నాడు. పామరు హిందువుగ మాటిపోయినాడు, భారతదేశమునకు పోవుచున్నాడు. రెండుసంస్కారములు తప్పక చేయవలె నని అతడు నొక్కి చెప్పుచున్నాడు. పామరుగారి లాక్షాను క్షేత్రములో ఉద్భవించిన గుఱ్ఱములు జగన్నాథస్వామిరథమును లాగవలె

ననుట మొదటిది. హిందువు లారాధించు పవిత్రగోగణములో జర్చే గోవును చేర్చవలె ననుట రెండవది". ఆగుఱ్ఱములన్నను జెర్చేగోవులన్నను పామరుగారికి ఉత్కటమైన ప్రేమ. అతని లాగ్వాసు షేత్రములో అవియు ఇవియు అత్యంతసమృద్ధిగ నున్నవి.

మొదటి ఉపన్యాసమునకు ఏర్పాట్లు సరిగా జరుగలేదు. హాలునకు అద్దెయే 150 డాలర్లగుటే అందుకు కారణము. నేను హాల్డునును వదలుకొంటిని. ఇచ్చట మఱియొకడు ముందుకు వచ్చినాడు. అత డింతకన్న మేలుగా నిర్వహించునేమో చూతము. పామరు నన్ను దినమంతయు నవ్వించుచుండును. తేపు మఱాక విందు జరుగ నున్నది. ఇంతవఱకు అంతయును బాగుగనే యున్నది. కాని ఇచ్చటికి వచ్చినప్పటినుండి నా హృదయము మిక్కిలి విషణ్ణమై యున్నది. కారణ మేమో నే నెఱుగను.

ఉపన్యసించుట మున్నగు సర్వాసర్థములవలన నాకు విసుగు పుట్టుచున్నది. నూర్లకొలది రకముల మనుష్యమృగములతోడి ఈ కలయిక నన్ను కలవరపఱచినది. నా అభిరుచిని చెప్పెదను: నేను వ్రాయలేను, మాటాడలేను. గంభీరముగ ఆలోచింప గలను. ఉద్రిక్తుడనైనప్పడు భావవిస్ఫులింగములను వెలిగ్రక్క గలను. కాని శ్రోతలు అల్పసంఖ్యాకులుగ నుండవలెను. ఏర్పి ఎన్నుకొన్నవారుగ నుండవలెను. అట్లు విన్నవారికి నచ్చినచో వారు నా ఆశయములను కొనిపోయి విశ్వమంతట వెదజల్లుదురు. వెదజల్లుట నా పని కాదు. పనులకు ఇది కేవలము న్యాయమైన విభాగము. ఆలోచించుట భావములను వెదజల్లుట—ఈ రెండు పనులలోను ఒక్కవ్యక్తియే నెగ్గి యుండ లేదు. ఆలోచించుటకు ముఖ్యముగ ఆధ్యాత్మికముగ ఆలోచించుటకు మానవునకు స్వేచ్ఛ యుండ వలెను.

ఈ స్వాతంత్ర్యప్రతిపాదనము, 'మానవుడు కేవల మొక యంత్రము కాడను నిరూపణము సమస్తమతతత్త్వముల సారము. కావున దీనినిగూర్చి నియతక్రమములో ఆలోచించుట అసాధ్యము. ప్రతిదానిని యంత్రస్థాయికి దించు ప్రవణత పాశ్చాత్యులకు కలదు. అదే వారికి మహాద్భుతసంపన్నదశను కలిగించినది. పాశ్చాత్య దేశములనుండి, ఆధ్యాత్మికధర్మమును పూర్తిగా తఱిమివేసిన దిదే. ఏ కొంతైనను శేషించియున్నచో అది వట్టి కవాతులోనికి దిగినది.

నిజమునకు నేను యుంఝామాదతమను కాను. ఎంత మాత్రమును కాను. నాకు కావలసినది ఇచ్చట లేదు. ఇచ్చటి "తుపాను" వాతావరణమును నేనిక ఓర్చుకొనలేను. పూర్ణ సిద్ధి కిది మార్గము; పరిపూర్ణత నొంద పాటుపడవలెను. కొందఱు మహేశ్వరను మగవారిని పరిపూర్ణత నొందింప పాటుపడవలెను. పండులయెదుట ముత్యములను చల్లరాదు. కాలమును ఆరోగ్యమును బలమును నాశ మొనర్చుకొనరాదు. ఆధ్యాత్మిక సింహములను కొందఱిని రూపొందింప వలెను. నా సంకల్పించిన జగద్గితాచరణ మిదే.

ప్లాగ్ నుండి ఒక జాబు నాకిప్పుడే అందినది. ఉపన్యాస కార్యక్రమమున నాకు తోడ్పడు సామర్థ్య మతనికి లేదు. అతడు నన్ను ముందు బోస్తనుకు పోయివున్నాడు. సరి, లక్ష్యవెట్టి ఇక ఉపన్యాసములు చేయబోను. శ్రోతలవెట్టుల కనుగుణముగ నన్ను దిద్దుకొనుచు ఉపన్యసింప యత్నించుట చాల విసుగు కలిగించుచున్నది. ఐనను ఈ దేశమునుండి బయటికి పోవుటకు ముందు ఒకటిరెండు దినములు చికాగోలో నుండుటకు మరల నచటికి వత్తును. దేవుడు మి మ్మెల్లర అనుగ్రహించుగాక!

సదా కృతజ్ఞుడగు మీ సోదరుడు
వివేకానంద

81

(చికాగోలోనున్న కుమారి హారీట్ మెకెన్టీక్)

డిట్రాయిట్,

మార్చి 17, 1894.

ప్రియసోదరికి,

నీవు పంపిన పార్సిలు నిన్న చేరినది. ఆ మేజోళ్లు నీవు పంపినందుకు చింతిలుచున్నాను. అవి ఇక్కడ నాకు దొరకునవే. వానిని నీవు పంపుట స్త్రీమను సూచించుచున్నది. . తుదకు నా సంచి, మితిమీరితీ క్రుక్కిన కూరవలె పెరిగిపోయినది. నాతో దాని నెట్లు మోసికొనిపోవుటో తెలియదు.

ఈదినము నేను శ్రీమతి బాగ్లీసతిధవనమునకు మరలి వచ్చితిని. ఏలయన ఇంతదీర్ఘ కాలము నేను పామరుగారిలో నున్నందుకు ఆమె బాధపడుచుండెను. పామరుగారింట నిజముగ సత్కాలక్షేపమే జరిగినది. ఆయన నిజముగ వినోదప్రియుడు. హృదయ శాలి. సత్కాలక్షేపమందును, వేడివిస్మయందును రవంత మితిమీరిన ప్రీతి గల వాడు. కాని ఆయన ఆమూలాగ్రము అమాయకుడు, సరళస్వభావమందు శిశువువంటివాడు.

ఆయన యింటినుండి నేను వచ్చివేసినందుకు చాల దుఃఖపడినాడు. కాని అందుండి రాక నాకు తప్ప లేదు. ఇచట నొక చక్కని బాలిక కలదు. నే నామెను రెండుసార్లు చూచితిని. ఆమెపేరు నాకు జ్ఞప్తి లేదు. చాల బుద్ధిమతి, చాల రూపవతి, చాల పారమార్థికపరతకలది, చాల విహికవిరక్తిగలది, భగవంతుడామె ననుగ్రహించును గాక! శ్రీమతి మాక్డూవెల్ సతితోగూడి ఆమె నేటి ప్రౌద్ధన వచ్చినది. చాలచక్కగ గంభీరముగ ఆధ్యాత్మికపరముగ మాటాడినది. నేను పూర్తిగ ఆశ్చర్యవివశుడనైతిని. యోగులను గూర్చి ఆమె కన్ని విషయములును తెలియును. సాధనలో స్వయముగ ఎంతో పురోగమించినది.

“నీదారులు ‘దేవా’ అన్వేషకులకు అందవు”. ఆమె అంత అమాయకురాలు, విశుద్ధురాలు, పావనురాలు, భగవంతు డామె ననుగ్రహించు గాక! అత్యంతశ్రమధరితము దుఃఖపూర్ణము నగు నాజీవితమున వరిష్ఠలాభ మిదే; అప్పు డప్పుడు మీవంటి పవిత్రా నందపూర్ణవదనులను దర్శింపగాంచుట. శౌద్ధుల గొప్ప ప్రార్థన ఇది: “భువి గల సాధువుల కెల్ల ప్రణమిల్లుచున్నాను”. ఏ మోమున దేవుడు తన ప్రేలితో స్పృష్టముగ “నావాడు” అని వ్రాసియుండునో అట్టి మోమును చూచినప్పుడెల్ల ఆ శౌద్ధుల ప్రార్థనకు నిజమైన యర్థము నా కనుభవగోచర మగుచుండును. పవిత్రతాసౌజన్యామృతసింధువులరగు మీరందఱును సదా సుఖులు గను శ్రేయోభాజనులుగను ఉండురు గాత. ఘోరసంసారపంక మును మీ చరణములు ఎప్పుడును అంటకుండు గాక! పుష్పముల వలె అవతరించిన మీరు పుష్పములవలెనే మని నిష్క్రమింతురు గావుత. ఇదే మీసోదరుడ నగు నానిరంతర ప్రార్థనము.

వివేకానంద

82

(చిరాగోవాసినియగు కుమారి డేరీహేలుకు)

డిట్రాయిట్,

మార్చి 18, 1894.

ప్రియసోదరి మేరీ,

కలకత్తానుండి వచ్చిన జాబును దయచేసి నాకు పంపినందుకు హృదయపూర్వక ధన్యవాదములు. అది కలకత్తాలో నున్న నాసోదరులు వ్రాసిన జాబు. నా గురుదేవుని జయంతిమహోత్సవమునకు ఆహ్వానించు సందర్భమున వ్రాసిన జా బది. నాగురుదేవుని గుఱించి నేను చెప్పగా ఎంతో నీవు వినియున్నావు గదా !

కావున దానిని నీకు పంపుచున్నాను. మజుందారు కలకత్తాకు మరలి వచ్చె ననియు “అమెరికాలో వివేకానందుడు చేయని పాపము లేదు” అని ప్రచారము చేయుచున్నా డనియు ఆజాబున వ్రాయబడియున్నది..... అమెరికావారగు మీరు మహాద్భుతాధ్యాత్మికపురుషునిగా భావించునత డిట్టివాడు! అది వారి తప్పు గాదు. యథార్థమైన ఆధ్యాత్మికపరత సిద్ధించువఱకు అనగా స్వాత్మస్వరూపమును యథార్థముగ సాక్షాత్కరించుకొనువఱకును ఆత్మప్రపంచమును దర్శించు వఱకును ఎవడు గాని గింజకును ఊకకును భేదము నెఱుగ లేడు. వాగాడంబరమునకును గంభీర భావమునకును భేదమును గుర్తింపలేడు. పాపము ఆమజుందారును గూర్చి జాలిపడుచున్నాను. అంత నీచత్వమునకు పాల్పడినాడే! వయసుమీఱినను బాలుడే యగు నతనిని భగవంతు డను గ్రహించు గాక!

జాబులోపలి వైపున్న విలాసము ఇంగ్లీషులో వ్రాయబడి యున్నది. చిన్ననాటి సహచరుడు వ్రాసిన నాప్రాతపేరది. ఆసహచరుడును సన్న్యాసదీక్ష స్వీకరించి అయినది. అది యెంతయు కావ్యశృంగారము గలపేరు. జాబులో వ్రాసియుండునది సంక్షిప్తరూపము. పూర్తిపేరు నరేంద్రుడు. నరేంద్రు డనగా నరులకు ఇంద్రుడని యర్థము. మిక్కిలి హాస్యాస్పదమైన పేరు. కాదా? కాని మాదేశమున పేర్లట్టివి. అందుకు మనము చేయ గల దేమియు లేదు. కాని ఇప్పు డా పేరును వదలుకొని నేను సంతోషముతో నున్నాను.

నేను షేమము. మీరును షేమముగనే ఉన్నా రను కొందును.

సదా భవదీయసోదరుడు

వివేకానంద

83

(శ్రీ రామకృష్ణానందస్వామికి)

ఓమ్ నమో భగవతే శ్రీరామకృష్ణాయ

బార్నిడబల్క్యా హేలుగారింట

541 డియర్బారన్ ఆవెన్యూ, చికాగో,

మార్చి 19, 1894

ప్రియశశి,

ఈదేశమునకు వచ్చినప్పటినుండి నీకు జాబు వ్రాయలేదు. కాని సోదరుడు హరిదాసు* వ్రాసిన జాబువలన వార్తలన్నియు తెలిసినవి. గిరీశచంద్రఘోష మున్నుగా మీ రందఱును ఆయనను ఉచితరీతి ఆదరించుట మిక్కిలి మేలైన పని.

ఈదేశమున నా కెట్టి కొదువలును లేవు. కాని భిక్షులనమునకు ఇచ్చట అనుమతి లేదు. పాటుపడుట, అనగా పలుతావులనుపన్యసించుట నాకు తప్పదు. ఇచ్చట యెండయు చలియు సమానములు. వేసవివేడిమి కల్కత్తాకంటె ఇచ్చట ఇంచుకై నను తక్కువ కాదు. ఇక చలికాలములో చలిని వర్ణించుటెట్లు! భూమినంతటిని మూడు నాలుగడుగులఎత్తువఱకును, కొన్నియెడల ఆతేడడుగులఎత్తువఱకును—మంచు కప్పియుండును. దక్షిణభాగములలో మంచు లేదు. మంచు ఇచ్చట లక్ష్యమే లేదు. ఏలయన పాదరసము ఫారస్తీటులో 32 డిగ్రీ లున్నప్పుడు సైతము ఇచ్చట మంచు కురియును. కల్కత్తాలో పాదరసము ఎన్నడును 60 డిగ్రీలకు తగ్గదు. ఇంగ్లండులో (0) సున్నను సమీపింపనే సమీపింపదు. కాని ఇందు సున్నను దాటి నాలుగైదుడిగ్రీలకు

* ఈయన జనగడమునకు మాజీదివాను. అమెరికాకు తరలుటకు ముందే స్వామిజీకి ఇతనితో సన్నిహితపరిచయమేర్పడెను. స్వామికి పలువురు సంస్థానాధిపతులతో పరిచయము కలిగించినవా డితడు.

వెనుకబడును. ఉత్తరమున కనడాలో పాదరసము గడ్డకట్టుకొని పోవును. అప్పుడు ఆల్కహాలు ధైర్యమీటరును ఉపయోగించు కొనవలసివచ్చును. చాల చలిగ నున్నప్పుడు అనగా పాదరసము ఫార స్టీటులో 20 డిగ్రీలకంటె క్రింద నున్నప్పుడు మంచు కురియదు. మంచుకురిసినదిసము చలి అతిమాత్రముగ నుండునని నే ననుకొనుచుండెడివాడను. కాని అట్లు కాదు. చలి అంతగా లేని దినములలోనే మంచు కురియును. మిక్కుటపు మంచువలన ఒకవిధమైన మత్తు కలుగును. అప్పుడు మామూలు బండ్లు నడ వవు. చక్రములు లేక నేలపై జాటుచు పోవు (స్లెడ్జ్) మోటు బండిమాత్రమే నడచును. అన్నియు గట్టిగ గడ్డకట్టుకొనిపోవును. నదులమీదను కాలువలమీదను చెరువులమీదను ఏనుగునైతము నడిచిపో గలదు. అత్యంతవేగముతో పడు నయాగరా జలపాత ములునైతము చలువరాతివలె ఘనీభవించును. కాని నా ఆరో గ్యము బాగున్నది. మొదట నేను కొంత భయపడితిని. కాని అనిరవ్యాముగ నేను రైలుబండిలో పయనింపవలసియున్నది. ఒకనాడు కానడా సరిహద్దులొద్ద నుండును. మఱునాడు దక్షిణ సంయుక్తరాష్ట్రములలో ఉపన్యసించుచు కననగుదును. నీగదిలో వలె ఇచ్చటి బండ్లలో ఆవిరిగొట్టములమూలమున వెచ్చగ నుండును. చుట్టను మచ్చలేని తెల్లమంచురాసులుండును. అహో! ఎంత రమణీయదృశ్యము.

నాముక్కును చెవులును ఊడి పోవు నేమో యని చాల భయపడినాను. కాని నేటివఱకు అవి సరిగనే యున్నవి. ఏమైనను వెలుపలికి పోవునపుడు మోపెడు వెచ్చని దుస్తులతో — ఒక బొచ్చుకోటు కాళ్లకు జోళ్లు ఉన్నితో చేయబడిన నిలువుటంగీ — ఇంతపెద్దహంగామాతో పోవలసియుండును. ఊపిరి విడిచివిడువక మునుపే అది గడ్డమునను మీసమునందును గడ్డకట్టుకొనిపోవును. దీని కంతకును తోడు విచిత్రము, నీటిలో మంచుగడ్డను వేసికొన

నిజే ఇండ్లలో వారు మంచినీరు త్రాగరు. ఏలన ఇండ్లలో వెచ్చగా నుండును — ప్రతిగదికిని మెట్లదారికిని ఆవిరిగొట్టముల మూలమున వెచ్చదనము కల్గింపబడియుండును. కళలలో సాధన సామగ్రిలో భోగానుభవములలో వీరు ప్రథములు, అగ్రగణ్యాలు. ధనమును సంపాదించుటలోను వ్యయించుటలోను గూడ ప్రథములును అగ్రగణ్యాలును వీరే. కూలివానికిని సేవకునకును దిన బత్తెము ఆఱుకూపాయలు, గుఱ్ఱపుబండిబాడుగ మూడురూపాయలకు తగ్గదు. నాలుగణాలకంటె తక్కువ వెల గల పొగచుట్ట ఇచ్చట దుర్లభము. మంచిబూట్లజోడు వెల ఇరువదినాలుగు రూపాయలు. కోటునకును పంట్లమునకును కలిసి వెల అయిదు వందలరూపాయలు. సంపాదించినట్లే వారు వ్యయింతురు. ఒక్కొక్క ఉపన్యాసమునకును రెండువందలరూపాయల మొదలు కొని మూడువేలరూపాయలవఱకును దొరకును. నేను అయిదు వందలవఱ కెక్కినాను.* నా యదృష్ట మిప్పుడు ఉచ్చస్థితి నే అంది యున్నది. ఈప్రజలకు నాయందు మక్కువ. నా ఉపన్యాసములు వినుటకు వేలకొలదిగ వచ్చుచుందురు.

భగవదీచ్ఛానుసారము నే నిచట (శ్రీ).....మహాశయని కలిసికొంటిని. మొట్టమొదట ఆయనకు నాయందు హృదయ పూర్వకసద్భావ ముండెను. కాని చికాగోప్రజ లందఱును తండ తండములుగా నాయొద్దకు రానారంభించినంతనే అతని మనస్సులో కుళ్లు బయలుదేసినది.....కైస్తవమతాచార్యులు నన్ను అణచుటకు విశ్వప్రయత్నము చేసిరి. కాని గురుదేవుడు నాదండ

* చికాగోలో విశ్వమతమహాసభ సమావేశానంతరము స్వామి కొంత కాలము ఒక ఉపన్యాససంస్థ యాధ్వర్యమున ఉపన్యసించుచు వచ్చెను. కాని తన కది స్వాతంత్ర్యప్రతిబంధకముగ నుండుటచే ఆ సంస్థతో సంబంధము నవలుకొని తా నార్జించిన ధనములో విశేషభాగము భారతదేశమందలి వివిధ భాగములలో ఆనేకధర్మకార్యములకు వినియోగింపసాగెను.

నుండగా నెవ్వ రేమిచేయ గలరు ! అమెరికా దేశీయులందఱును నన్ను ప్రేమించుచు గౌరవించుచు నావ్యయములను భరించుచు నన్ను తమగురునిగా పూజించుచున్నారు.....నాకు ప్రతికూలముగా ఏమి చేయుటకును మీ మతాచార్యులకు శక్తి లేక పోయినది. పైగా ఈ దేశీయులు విద్యాధికులు. “మేము విధవలకు వివాహము చేయుదుము” “విగ్రహారాధన చేయము” అను నిట్టి యాలాపములు ఇక నిచ్చట చెల్లవు. వీరికి కావలసినది పాండిత్యము, వేదాంతవిజ్ఞానము. కల్లబొల్లిమాట లిక పనికిరావు.

ధర్మపాలుడు మంచిబాలుడు. ఎక్కువగ నతడు చదువుకొన లేదు గాని పరమసాధుశీలము కలవాడు. ఈదేశమున అతని పట్ల ప్రజాభిమానము అత్యధికముగ కలదు.

సోదరా, నాకు తెలివికలిగినది.....“యే నిఘ్నంతి నిరర్థకం పరహితం తే కే న జానీమహే” “వృథాన్యార్థభంగము గావించెడి వార లెవ్వరొ ఎఱుంగన్ శక్యమే ఏరికిన్ ?” (భర్తృహరి) అన్నా, మనము దేని నైనను తొలగించుకోగలము గాని ఈపాడు ఈర్ష్యను మాత్రము తొలగించుకొనలేము... పరదూషణము పరులగొప్పతనమును చూచినంతనే కడుపుమంట — ఇది మన దేశీయులందఱికి గల పాతకము. ‘నా ఘనతయే ఘనత, వే తెవ్వరును నామెట్టు నందుకో రాదు!’

ఈ దేశస్త్రీలవంటిస్త్రీలు జగమున వే తెచ్చటను లేరు. ఎంతటి విశుద్ధులు, స్వతంత్రులు, ఆత్మప్రత్యయవతులు, సదయ హృదయులు ! మహిళలే ఈదేశమునకు ప్రాణము, ఆత్మ. సకల పాండితికిని సంస్కృతికిని వారే పట్టుగొమ్మలు. “యా శ్రీః స్వయం సుకృతినాం భవనేషు” “సుకృతవంతులయిండ్లలోనుండు మహిళ శ్రీమహాలక్ష్మియే” (చండీ.) అను వచనము ఈదేశమునకు చెల్లును. ఇక “అలక్ష్మీః పాపాత్మనాం” “పాపులగృహమం

దున్న మహిళ దురదృష్టదేవత” అను అందలి పంక్తియే మన సీమకు వర్తించును. ఈ విషయమును పర్యాలోచింపుము. పరమేశ్వరా, అమెరికాయందలి మహిళలను జూచి నేను ఆశ్చర్య స్తబ్ధుడ నగుచున్నాను. “త్వం శ్రీ స్వ మిశ్వరీ త్వం హ్రీః” “నీవు లక్ష్మీవి, నీవు ఈశ్వరివి, నీవు హ్రీదేవి” “యా దేవీ సర్వభూతేషు శక్తిరూపేణ సంస్థితా” “శక్తిరూపమున నేదేవి సకల భూతములందును నెలకొనియున్నదో” (చండీసప్తశతినుండియే) ఇత్యాదివచనము లన్నియు ఈ దేశమునకు వర్తించును. స్వచ్ఛ వినిర్మలమానసులగు మహిళామతల్లులు ఇట వేలకొలదిగ నున్నారు. వారి స్వచ్ఛవినిర్మలహృదయముల కీ దేశమందలి మంచే ఉపమానము. ఇక మన బాలికలను చూడుము. పదుమూడవయేడు వచ్చుటకుముందే వారు తల్లు లగుచున్నారు! ఈశ్వరా, నా కిపు డంతయు బోధపడుచున్నది. సోదరా, “యత్ర నార్య స్తు పూజ్యస్తే రమస్తే తత్ర దేవతాః” “మహిళలు పూజింపబడుచోట వేల్పులు రమింతురు” అన్నాడు ప్రాచీనుడు మనువు. మనము ఘోరపాపులము. స్త్రీలను సరక ద్వారము లనియు నీచక్రిము లనియు ఇంకను ఏమేమో అనుట చేతనే మనకు అధఃపతనము కలిగినది. ఔరా! స్వర్గమునకును సరకమునకును ఎంతభేదము! “యాథాతథ్యతో అర్థా న్యైద ధాత్” “దేవుడు తాను దేనిని ఇచ్చినను అర్థ తనుబట్టియే ఇచ్చియున్నాడు”. వ్యర్థాలాపములచే స్వామిని మోసగింప గలమా? స్వామి అన్నాడు —

“త్వం శ్రీ, త్వం పుమా ససి,
త్వం కుమార, ఉత వా కుమారీ”

“నీవు స్త్రీవి, నీవు పురుషుడవు, నీవు కుమారుడవు, కుమారివియు నీవే” (శ్వేతాశ్వతరోపనిషత్తు) అని. మఱి మనమో “దూరం అపసర, రే చందాల” “ఓమాలవాదా, ఓమాదిగవాదా,

తొలగుము, దూరముగ తొలగుము” అనియు, “కేస ఏమి నిర్మితా నారీ మోహినీ” “మోహింపజేయునట్టి ఈ స్త్రీని నిర్మించిన దెవరు?” అనియు అటచుచున్నాము. సోదరా, దక్షిణ దేశమున అగ్రజాతులవారు నిమ్మజాతులవారిని పెట్టు ఎంతెంత ఘోరహింసలను నాకన్నులు నొవ్వ కాంచియున్నాను. గుళ్లలో ఏమి ఒడ లెఱుంగని సివము! పేదలదుఃస్థితిని తొలగింపజాలని మతము — మానవులను దేవతలుగా నొనర్పజాలని మతము — మత మగునా? మన మతమునకు సనాతనధర్మ మనిపించుకొను సర్వత్ర కల దందువా? మనది కేవలము “నన్ను ముట్టుకోకు” మనెడి మతము. “నన్ను ముట్టుకోకు, నన్ను ముట్టుకోకు” ఇదే ఎంత సేపటికిని! కుడిచేతితో తినవలయునా, ఎడమచేతితో తినవలయునా? పానీయమును కుడివైపునుండి గ్రహింపవలయునా, ఎడమవైపునుండి గ్రహింపవలయునా?...” అనియే రెండువేల యేండ్లుగా దేశనాయకులు చర్చించుచున్న దేశము అధోగతిపాలు కానిచో మఱి యేదేశము అధోగతిపాలగును? “కాలః సుప్తేషు జాగర్తి కాలో హి దురతిక్రమః” — “సమస్తము నిదురించు చుండగా కాలము మేల్కొని యుండును, దురతిక్రమము గదా కాలము!” అంతయు పరమాత్మున కెఱుక. నాయనా, వాని కనుమూయగలవా డెవ్వడు?

లక్షలకొలది జనులు ఇప్పపువ్వులు తిని బ్రదుకు దేశము, ఏయిరువది ముప్పదిలక్షలమందియో సాధువులును ఏ పదికోట్ల మందియో బ్రాహ్మణులును వారి శ్రేయస్సునకై ఇసుమంతయేని పాటుపడక, వారి రక్తమును బీల్చి పిప్పిచేయుచున్న దేశము దేశమా, సరకమా? అది ధర్మమా, పిశాచతాండవమా? నాయనా, ఈ సంగతి నీవు సమగ్రమముగా గ్రహింపవలసినది — భారతదేశమం దంతటను నేను పయనించినాను, ఈ దేశము

(అమెరికా)ను కూడ జూచినాను — కారణములేని కార్యముండునా? పాతకములేనిదే దుఃఖానుభవము గలుగునా?

సర్వశాస్త్ర పురాణేషు వ్యాసస్య వచనం ధ్రువమ్,
పరోపకారః పుణ్యాయ పాపాయ పరపీడనమ్.

సర్వశాస్త్రపురాణములందును ఈ వ్యాస వచనము ధ్రువము — పరోపకారమే పుణ్యము. పరపీడనమే పాపము. కాదా?

నాయనా. ఈ దారుణమును దలచినకొలదియు, ముఖ్యముగా మనదేశీయుల దారిద్ర్యమును అజ్ఞాత్వమును దలచిన కొలదియు నాకు నిద్రపట్టకుండెను. కన్యాకుమార్యగ్రమున, కుమారీమాతృ దేవియాలయమున, భారతదేశాంతిమశిలపై గూరుచుండియుండ నాకొక మార్గము తట్టినది. ఇంతమందిమి ఉన్నాము సన్న్యాసులము, ప్రజలకు వేదాంతమును కఱపుచు దిరుగుచున్నామే — ఇదియంతయు నున్నాదము. “‘అన్నమో రామచంద్రా!’ యని పలవించు నార్తులకు మతబోధ సేయుట పనికిరా”దని మన గురుదేవుడు వచింపలేదా? లజ్జతపలననే కదా, వారు కేవలపశుప్రాయులై మనుచున్నారు! తరతరములనుండియు మనము వారి రక్తమును బీల్చి పిప్పిచేసి కాలిక్రింద పడవైచుకొని త్రొక్కివేయుచున్నాము.

... స్వార్థరహితులు, పరోపకారపరాయణులు నగు సన్న్యాసులు గొందఱు నోటిపారముల మూలమునను భూగోళపటములు, చిత్రప్రదర్శకదీపములు, గోళములు మొదలగు సాధనముల మూలమునను విద్యావ్యాప్తిచేయుచు నాచండాలము జనుల స్థితిగతులను జక్కజేయ బహువిధముల ప్రయత్నించుచు నూరూరసంచరింతురనుకొనుము — ఇది సకాలమున లోకకల్యాణము నొనగూర్చుదా! ఈ యుపాయముల నన్నింటిని ఒక చిన్న లేఖలో

వివరింపజాలను. దాని వివరమును సంక్షేపమును ఇది — కొండ మహమ్మదుగారియొద్దకు రానపుడు మహమ్మదుగారే కొండ యొద్దకు పోవలయునుగదా. పేదలు పాఠశాలలకు పోజాలనంతటి నిరుపేదలై యున్నారు, మఱియు కావ్యాదులను జదువుటవలన వారికి లాభమేమియు లేదు. ఈ దేశీయులమగు మనము మానవత్వమును గోల్పోయియున్నాము; దేశక్షోభ కంతకును ఇదియే కారణము. జనులకు మరల మానవత్వమును జేకూర్చి జనసామాన్యమును ఉద్ధరించుటయే మనము చేయవలసినపని. హిందువు లేమి, మహమ్మదీయులేమి, క్రైస్తవులేమి — ఎల్లరును వారినాగవ్రాంకినారు. మరల వారి నుద్ధరించునట్టి శక్తి లోపలి నుండియే, అనగా సనాతన హిందువులనుండియే వెలువడవలయును. ఏ దేశముననైనను అనర్థకారణము మతధర్మనిరసనమే కాని మతధర్మముకాదు. తప్పు ప్రజలదే కాని మతముది కాదు.

ఈ మహాకార్యమును నిర్వహించుటకు మనకు వలయు సాధనములు రెండు — (1) మనుష్యులు, (2) ధనము. గుర్వను గ్రహమున ప్రతి పట్టణమునను పది పదునైదుగురు ధీరులు దొరకకపోరను విశ్వాసముతో నుంటిని. తరువాత వలయు ధనమును సంపాదించుటకై తిరుగాడితిని, కాని హిందూదేశీయులు ఇందులకు ధనము వ్యయింతురనుకొందువా!!... స్వార్థపరతకు మూర్తిభావములైనవారు, దమ్మిడినైనను ఖర్చుచేయుదురా! కావున ధనమును నేనే ఆర్జింతమని ఈ దేశమునకు వచ్చినాను, పిమ్మట స్వదేశమునకు మరలి నాయీజీవితపరమాశయమును సాధింప నా మిగిలిన యాయువును ధారపోయగోరితిని.

మన దేశమున సాంఘిక సుగుణములు కొఱవడి యున్నట్లే ఈ దేశమున పారమార్థికశీలము కొఱవడియున్నది. వీరికి నేను ఆధ్యాత్మికపరత నొసగుచున్నాను, నాకు వీరు ధనమొసగుచున్నారు. నా గమ్యప్రాప్తి కింకను నా కెంతకాలము పట్టునో

తెలియకున్నది ... వీరు వంచకులు కాదు, అసూయ యనునది వీరియందు బొత్తిగా లేనే లేదు. హిందూస్థానమున నే నెవ్వరి మీదను ఆధారపడను. శక్తికొలదియు స్వయముగనే వలయు ధనమును సంపాదింప ప్రయత్నించి నా కార్యక్రమమును గొన సాగింతును, లేదా, తత్ప్రయత్నమున ప్రాణములు ధారపోయు దును — “సన్నిమితై వరం త్యాగో వినాశే నియతే సతి” — మరణము ధ్రువమైయుండ సదుద్యమమునకై ప్రాణములు ధార పోయట మేలుకాదా?

ఇదియంతయు నేమి భ్రాంతియని మీరు అనుకోవచ్చు! నా మనసులో నేమున్నదో మీకు తెలియకున్నది. నా యుద్యమ మును గొనసాగించుటకు మీ రెవ్వరైన తోడ్పడిన సరియే, తోడ్పడరా, గురుదేవుడే నాకు దారి చూపును ... ఈర్ష్యను విడిచి మన మేకీభవింపజాలకున్నాము. ఇది మనదేశమునేపట్టి యున్న పాపము! ఈ దేశమున నీర్వ్య కలికమునకై నను గాన రాదు, ఇందువలననే వీరింత గొప్పవారైనారు.

మనవంటి కూపసమంధాకములను లోకమున మఱిచ్చుటను నేను గనలేదు. ఏదేని శ్రోతగా ఏదేశమునుండియైనను వెలువడనిండు, దానిని అంగీకరించువారిలో అమెరికావారు అగ్ర స్థానమున నుందురు. ఇక మనమో, — మనవంటివారు లోకమున లేరు, ఆర్యసంతతివారము!! ఆ జాతీయత, యేకోశమున ప్రకట మగుచున్నదో నాకు గానరాకున్నది. ... ఐనను వీరు ఆర్య సంతతియట!

సదా మీ

వివేకానంద

84

(రెడరెండ్ ఆర్. ఎ. హ్యూముగారికి)*

జీట్రాయిడ్,

మార్చి 29, 1894.

ప్రియసోదరా,

నీజాబు ఇప్పుడే చేరినది. నేను చాలతొందరలో నున్నాను. కావున నీవు వ్రాసినదానిలో నున్న కొన్ని స్థానిత్యములను మాత్రమే సవరించుటకై స్వతంత్రించుచున్నాను. క్షమింపుము.

మా మతమునుగూర్చి మీ అభిప్రాయము ఏమైన నగు గాక ! ప్రపంచములో ఏ మతమునుగూతించి గాని మతప్రవక్తను గూతించి గాని ప్రతికూలముగ చెప్పదగిన మాట ఒక్కటైనను నాకు లేదు. నా కన్ని మతములును పవిత్రములే. ఇది మొదటి విషయము. ఇక రెండవది : మతప్రచారకులు మా దేశభాషలను నేర్చుకొనుట లేదని నేను చెప్పితి ననుట కేవల మన్యతము. నేను చెప్పినది వారిలో కొందఱైనను సంస్కృతభాషయందు అక్కఱ వహించుట లేదని. ఆ మాట ఇప్పటికిని నిలుపుకొందును. ఏ మతసంస్థనుగూర్చి గాని నేను ప్రతికూలముగ ప్రసంగించితి ననుట అసత్యము. భారతీయులను క్రైస్తవమతమునకు మరల్చుట ఎన్నటికిని శక్యము గాదని నొక్కిచెప్పుచున్నాను. మాదేశమున

* ఈయన ఒక క్రైస్తవమతప్రచారకసంస్థకు నాయకుడు. స్వామిని వాదమునకు రప్పించుటకై తే 21-3-1894 ది నాడు మసాచుసెట్సులోని ఆబర్డ్స్టేషనుండి స్వామి కొక జాబు వ్రాసెను. “వివేకానందస్వామి, భారతీయసోదరా”, అని జాబును ప్రారంభించెను. హ్యూముఫుట్టినది భారత దేశమున. క్రైస్తవమతప్రచారకులు భారతదేశమున నిర్వహించుచుండు మత ప్రచారప్రణాళికన్యాయ్యమే అనియు, దానినిగూర్చి స్వామి పల్కిన ఖండన వాక్కులు సత్యమారము లనియు, ఇతని మతము.

పతితప్రజలపరిస్థితి కైస్తవమతముచే బాగుపఱుపబడిన దను మాటను నే నొప్పుకొనను. మ తొక్క మాట. దక్షిణభారతీయ కైస్తవులలో అత్యధికసంఖ్యాకులు కాథోలిక్కు లగుటయే గాక వర్ణ (కాస్ట్) కైస్తవులని వారు తమ్ము నిర్దేశించుకొనుచున్నారు. అనగా వా రింకను తమ వర్ణములను అంటిపట్టుకొనియే యున్నారనుట. హిందూసంఘము తమ వినాయింపుపద్ధతులను మానుకొన్నచో వీరిలో నూటికి తొంబండుగురు మరల హిందూమతమును — అం దెన్ని లోపములున్నను — తప్పక ఆశ్రయింతురని నా విశ్వాసము.

కడపటివిషయము : భారతీయసోదరా, అని నన్ను సంబోధించితివి. అందుకు నా హృదయపూర్వకమైన ధన్యతను నివేదించుకొనుచున్నాను. విదేశీయులైన యూరోపియనులలో భారతదేశమున జన్మించినవారిలో సైతము ఎవడును, మతప్రచారకుడు గాని మతొకడు గాని, నిందితభారతప్రజలలో నొకనిని సోదరా అని పిలువ సాహసించుటకు ఇదే ప్రారంభము. భారతదేశములో నన్నిట్లు పిలుచు ధైర్యము నీ కుండునా? మీ మతప్రచారకులలో భారతదేశమున పుట్టినవారితోను పుట్టనివారితోను నీవు చేసినట్లే చేయు డని చెప్పుము. భారతీయులను సోదరమానవులుగ గణింపు డనుము. ఇక తక్కిన విషయములను గుఱించి — మా మతము మా సంఘము భూగోళసంచారులయు కథకులయు విమర్శకు తల యొగ్గు నని వ్రాసితివే, అందుకు నేను ఔ నంటినేని, నీవే నన్ను మూర్ఖు డందువు.

సోదరా—క్షమింపుము—నీవు భారతదేశమున జన్మించియుండ వచ్చు గాని మా మతమునుగూర్చియు మా సంఘమునుగూర్చియు నీ కేమి తెలియు నోయి? నీ కే మేని తెలియుట కేవలము అసాధ్యము. మా సంఘద్వారములు ఆలాగు మూసిపెట్టబడి యున్నవి. పైగా జాతిని మతమును గూర్చి తన మనస్సులో

ముందుగనే యున్న కొలతలను బట్టిగదా ప్రతివాడును గుణదోషములను నిర్ణయించుచుండును. నన్ను సోదరభారతీయుడా అని సంబోధించినందుకు భగవంతుడు నిన్ననుగ్రహించు గాక. ప్రాచ్య పాశ్చాత్యదేశీయులకు సఖ్యసాభాత్రములు ఇంకను గల్గవచ్చును.

భవదీయసాభాత్రయుత
వివేకానంద

85

(ఋమారి మేరీ హాయికు)

డిట్రాయిట్,

మార్చి 30, 1894.

ప్రియ సోదరీ,

పైకము చేరిన దని తెలియపఱచుచు అమ్మ చర్చి వ్రాసిన జాబుతో బాటు నీ జాబును ఇప్పుడే చేరినది. ఫేరీజాబును చూచి యెంతో ఆనందించితిని. నీవు చదువుటకై దానిని మరల నీకు పంపుచున్నాను. ఇచ్చటి ప్రతికలనుండి కొన్ని ఉద్ధారములు అతడు కోరుచున్నాడని ఆజాబును చూచినచో నీకు తెలియును. డిట్రాయిట్ ప్రక్కోద్ధారములు మాత్రమే నాయొద్ద నున్నవి. వానిని నే నంపెదను. వే తేవియు నాయొద్ద లేవు. మఱి కొన్ని నీకు చిక్కునేని, నీకు శక్యమగునేని, నీకు అనుకూలమే అగునేని—దయచేసి అతనికి పంపుము. అతని విలాసము నీకు తెలిసినదే—ఫేరీమహారాజు, రాజపుత్రస్థానము, ఇండియా. ఈజాబు పరమపావనకుటుంబమువారు చదువుకొనుటకుమాత్రమే. బ్రీడుసతి నాకు మొదట ప్రచండపరుషవాక్కులతో నొక జాబు వ్రాసినది. కాని తర్వాత ఈదినము నాకు చేరిన తంతెలో ఆమె

నన్ను పైవారము వచ్చి తనకు అతిథిగా నుండు మని కోరి యున్నది. దానికి ముందే న్యాయాయుక్తునిండి శ్రీమతి స్మిత్తుసతి వ్రాసిన జాబు చేరినది. తన పక్షమునను, కుమారి హెల్మెన్స్టాల్ అను మహిళపక్షమునను, మతాక డాక్టరుపక్షమునను, నన్ను న్యాయాయుక్తు రమ్మని ఆహ్వానించుచు వ్రాసినది. లిన్ను క్లబ్బు వారు నన్ను పై నెల 17-వ తేదీనాడు రమ్మని కోరుచున్నారు. కావున మొదట న్యాయాయుక్తునకు పోయి లిన్ను సమావేశమునకు సకాలమునకు వచ్చెదను.

శ్రీమతి బాగ్లీసతి నేనాదేశము విడిచి పోకూడదని పట్టు పట్టి కోరుచున్నది. తదనుసారము పైవేసరిలో నేను వెడలిపో కుండునేని, అన్నిస్వామునగరమునకు నాప్రయాణము జరుగ వచ్చు. బాగ్లీసతి అచ్చట చక్కని భవనము ఏర్పాటు చేసి యున్నది. బాగ్లీసతి మిక్కిలి ఆధ్యాత్మికపరతకలది. శ్రీపామరు పానవ్యసనలోలుడైనను చాలమంచివాడు. ఇంతకన్న ఏమి వ్రాయుదును? నాదేశ మనఃపరిస్థితులు చాల బాగున్నవి. మీ రందఱును నాప్రియతమసోదరీమణులందఱును భగవదనుగ్రహ పాత్ర లగుదురు గాక! మతాకమాట. శ్రీమతి షెర్మన్సతి నా కనేక వస్తువులను కానుకలుగ నిచ్చినది. వానిలో జాబులపెట్టె పుస్తకాలసంచి గోళ్లచికిలీచేయు ఉపకరణములు మున్నగునవి ఉన్నవి. వానిని, అందును ముఖ్యముగ ముత్తైపుషిడి అమర్చిన గోళ్లచికిలీసాధనమును నేను వల దన్నను ఆమె నన్ను నిక్కచ్చి చేసినందువలన ప్రతిగ్రహింపవలసివచ్చినది. ఆసాధనముతో ఏమి చేయవలెనో నాకు తెలియదు. భగవంతుడు వారి నెల్ల అనుగ్రహించును గాక. ఆమె నా కొక సలహా చెప్పినది. ప్రజా సమావేశములకు వచ్చునప్పుడు ఆఫ్రికాదుస్తులను పోలిన ఈదుస్తులను ఎప్పుడును ధరింపవల దన్నది. ఇప్పుడు నేను సదస్సులలో మసలువాడ నైనాను! భగవంతుడా, దీనికి తర్వాత నిక నేమి వచ్చునో! సుదీర్ఘకాలము జీవించుమేని వింత యనుభవములు

కలుగును. మీ కందఱికిని, నా పవిత్రకుటుంబమువారి కిందఱికిని,
నా అనిర్వాచ్యమైన ప్రేమ!

భవదీయసోదరుడు

వివేకానంద

86

(శ్రీ ఆశాసింగపెరుమాచకు)

న్యూయార్కు,

ఏప్రిలు 9, 1891.

ప్రియఅశసింగా,

నీ కడపటి జాబు కొన్నాళ్లక్రిందనే చేరినది. ఇచ్చట నేను
మిక్కిలి కార్యవ్యగ్రుడనై యున్నాను. ప్రతిదినము పెక్కు
జాబులను వ్రాయవలసియున్నది. కాబట్టి నీవు నాయొద్దనుండి
జాబులు తఱచు వచ్చుచుండు నని నిరీక్షించుటకు అవకాశము
లేదు. కాని ఇచట జరుగుచున్నది నీకు తెలిసియుండునట్లుగా
చేయుటకు నాచేతనై నంతవఱకు ప్రయత్నించెదను. విశ్వమత
మహాసభనుగూఠించిన గ్రంథములలో నొకదానిని నీకు పంపుడని
చికాగోవారికి జాబు వ్రాసెదను. కాని నా ఉపన్యాసములలో
చిన్నవి రెండు నీ కిప్పటికి చేరి యుండును.

భారతదేశము నా కార్యరంగ మనియు అచటికి మరలి ర
మృనియు సెక్రటరీసాహెబు వ్రాయుచున్నాడు. అందుంగూర్చి
సందేహము లేదు. కాని, సోదరా, తన వెలుగును భారతదేశ
మంతటిపై వెదజల్ల గల దీపమును మనము వెలిగింపవలెను.
కావున త్వరపడకుండముగాక! భగవదనుగ్రహముచే సమస్తమును
మనకు చేకుఱును! అమెరికాలో పెద్దనగరములలో పెక్కింట
నే నుపన్యాసములు చేసితిని. ఇచ్చటి విపరీతపుఖర్చులకు అచ్చు
కొన్న తర్వాత భారతదేశమునకు మరలివచ్చుటకు చాలినంత

ధనము నాయొద్ద నున్నది. ఇచ్చట నేను మంచిమిత్రులను పెక్కండ్రను సంపాదించిని. వారిలో కొందఱు చాల మాట చెల్లుబడి కలవారు. శుద్ధశ్రోత్రియులైన కైస్తవమతాచార్యులు మాత్రము నాకు ప్రతికూలురుగ నున్నారు. నన్ను మార్కొనుట సులభమైన పని కా దని గుర్తించి అన్నివిధముల నన్ను నిందించుటకు నాపేరు చెఱచుటకు నాదారి కడ్డములు కల్గించుటకు ప్రయత్నించుచున్నారు. 'మ——' వారికి తోడ్పాడు. ఈర్ష్యచే అతనికి వెఱ్ఱెత్తినది. నేను పెద్ద మోసగాడ ననియు దుష్టుడ ననియు అతడు వారికి చెప్పినాడు. కలకత్తాలోగూడ అతడు, అమెరికాలో నేను పెడదారిపట్టి పాపిష్ఠజీవితమును గడపుచున్నానని ప్రచారము చేయుచున్నాడు. భగవంతు డతని ననుగ్రహించు గాక! సోదరా, ప్రతిబంధము లేక ఏమంచి పనిని గాని చేయ లేము. తుదవఱకు ఎవరు పట్టువిడువకుండురో వారే గెలుపొందుదురు. ... సత్యయుగము (స్వర్ణయుగము) రానున్న దని నా నమ్మకము. అప్పుడు అందఱు నొక్కవర్ణమువారుగ నుండురు. అందఱి కొక్క వేదమే యుండును. శాంతిసామరస్యములు అమరి యుండును. భారతదేశమునకు నూతనజీవనమిచ్చునది ఈ సత్యయుగాశయమే. దీనిని నమ్ముము. నీవు చేయగలిగినచో, ఒక్క పనిని చేయ వలెను. మదరాసులో ఒక పెద్దసమావేశమును ఏర్పాటుచేయగలవా? రామనాథపురరాజుగారినో లేక అట్టి ప్రముఖుని మఱియొకనినో అధ్యక్షునిగ జేసి, ఇచ్చట నేను గావించిన హిందూమతప్రతిపాదనము మీకు పరమసమ్మతమైన దని ఒక తీర్మానము చేసి దానిని "చికాగోహెరాల్డు" "ఇంటరోప్" "న్యూయార్క్" మిచిగనునందలి డిట్రాయిట్ లోని "కమర్షిలడ్వరైజర్" అను పత్రికలకు పంప వలెను. చికాగో నగరము ఇల్లినాయిసులో నున్నది. 'న్యూయార్క్' పత్రికను గూర్చి వివరము లక్కఱ లేదు. మిచిగనురాష్ట్రములో నున్నది

‘డిట్రాయిట్’. దాని ప్రతులను (కాపీలను) చికాగోలోని విశ్వమతమహాసభాధ్యక్షుడగు డాక్టరు బట్టోసుకు పంపుము. అతని ఇంటినెంబరు నేను మఱచిపోయినాను. వీధిపేరుమాత్రము ‘ఇండియానాలవెన్యూ’. ఒక కాపీ శ్రీమతి జె. జె. బాగ్లీ సతికి. ఆమె విలాసము ‘వాషింగ్టన్ అవెన్యూ, డిట్రాయిట్’.

ఈ సమావేశమును సాధ్యమైనంత గొప్పసమావేశముగా చేయ ప్రయత్నింపుము. హేమాహేమీలైనవారి నందఱిని పట్టుము. తమమతముకొఱకు దేశముకొఱకు వారీ సభలో చేరి తీరవలెను. ఈ సమావేశమును దీనియద్దేశమును ఆమోదించునట్టి జాబులను మైసూరుమహారాజునొద్దనుండియు దివానునొద్దనుండియు సంపాదింప ప్రయత్నింపుము. అట్లే ఫ్రేత్రీనుండియు, నీకు సాధ్యమైనంత పెద్దసభను కూర్పవలెను. నీకు సాధ్యమైనంత కోలాహలము చేయవలెను.

ఇచట నేను నిర్వహించిన పనినిగూర్చి మదరాసునుండి నన్నిచ్చుటికి పంపిన హిందువుల పరిపూర్ణామోదమును తెలుపునదై ఉండ వలెను ఆ తీర్మానము.

శక్యమగునేని ఇప్పుడు ప్రయత్నింపుము. ఇది అంత పెద్ద పని కాదు. నీకు అందుబాజైన అన్నిప్రాంతములనుండియు సానుభూతిలేఖలను సంపాదింపుము. వానిని అచ్చు వేయించి, కాపీలను అమెరికనుపత్రికలకు పంపుము. నీకు సాధ్యమైనంత శీఘ్రముగ చేయవలెను. నాసోదరులారా, ఇది మన కెంతో తోడ్పడును. ఇచ్చట బి-ఎస్-సీచులు అన్ని విధముల అనర్థప్రసంగములను చేయుచున్నారు. సాధ్యమైనంత త్వరలో వారి నోళ్లను మూయింప వలెను.

లెండి, యువకులారా, కార్యనిర్వహణమునకు నడుము కట్టుడు. మీ రట్లైనర్పగలిగిన భవిష్యత్తున ఎంతో సాధింప గలమని నా నమ్మకము. సనాతనమైన హిందూమతము శాశ్వతముగ

వెలయుగాక! అన్యతవాదులును, దుష్టులును నశింతురు గాక!
లెండి, లెండి, నా వత్సలారా, విజయము తప్పక మనదే!

ఇక నాలేఖలను ప్రకటించుటనుగూర్చి — నేను వచ్చు
సంతవఱకు మన మిత్రులకై నాలేఖలలో తప్పక ప్రచురింపవలసిన
భాగములను ప్రచురింపవచ్చు. పనిని ప్రారంభించితిమా, మన
పేరు అపారముగ మ్రోగిపోవును. పనిచేయక వట్టిమాట లాడుట
నా కిష్టము లేదు. నే నెఱుగను గాని కలకత్తాలో గిరీశచంద్ర
ఘోషును మిత్రయు నాగుదుని ఆప్తవర్గమునెల్ల ప్రోగుచేసి ఇట్టి
పనినే కలకత్తాలో చేయ గలరు. చేయగలిగినచో మేలు.
కలకత్తాలోకూడ ఈతీర్మానములనే చేయుటకు సాధ్యమగు నేమో
వారి నడుగు. మన ఉద్యమమున సానుభూతిగలవారు కలకత్తాలో
వేలకొలదిగ నున్నారు. ఐనను నాకు వారియందున్న విశ్వాసమున
కంటె నీయం దున్న విశ్వాసము హెచ్చు.

వ్రాయుటకు వే తేమియు లేదు.

మన మిత్రులందఱికోరికకై సదా దైవప్రార్థనము చేయు
చున్నాను. వారికి నా అభినందనములను అందజేయుము.

ఆశీస్సులతో,

భవదీయ

వివేకానంద

87

(ప్రొపెనరు జాన్వెన్రైటుగారికి)

న్యూయార్క్,

ఏప్రిలు 25, 1894.

ప్రియఅధ్యాపకీ,

మీరు నన్నాహ్వానించినందులకు ఎంతయు కృతజ్ఞుడను.
మే 7-వ తేదీ నాడు వత్తును. ఇక పాన్పు విషయమా—మిత్రమా

వీరప్రేమయు, ఉదారహృదయమును, పాపాణమును (హంస తూలికల) పాన్పుగా మార్చ గలడు.

సాలేములో జరుగు గ్రంథకర్తల ప్రాతఃకాలపువిందునకు నేను పోజాలను. పోజాలనందులకు చింతిలుచున్నాను.

మే 7-వ తేదీ నాటికి ఇంటికి వచ్చివేయుదును.

సత్యయతభవదీయ
వివేకానంద

88

(కుమారి ఇనచెర్ మెంట్లీ)

న్యూయార్కు,
ఏప్రిలు 26, 1894.

ప్రియసోదరీ,

నీజాబు నాకు నిన్న చేరినది. నీవు చెప్పినది యెంతయు సరే. పిచ్చివారిపత్రికయగు ఇంటీరియరులోని వినోదము నాకు రక్తిగొల్పినది. [చికాగో ఇంటీరియరు, స్వామికి ప్రతికూలమైన పత్రిక. ప్రెసిబిటేరియనులది]. కాని నిన్న నీవు భారతదేశము నుండి పంపిన తపాలు నిజముగ సుదీర్ఘ కాలమునకు అందిన సువార్తయే. మాతృశ్రీ చర్చియు తన జాబులో అట్లే చెప్పియున్నది. ధివాన్జీ వ్రాసిన చక్కని జా బాకటి అం దున్నది. ఆపెద్దాయన ఎప్పటివలెనే నాకు తోడ్పడుదు ననుచున్నాడు. భగవంతు డతని ననుగ్రహించు గాక. నన్నుగూర్చి కలకత్తాలో ప్రచురింపబడిన చిన్నకరపత్ర మొకటి యున్నది. నాజీవితమున కసీస మొక్కసారి యైనను ప్రవక్తకు స్వదేశమున జరిగిన గౌరవమును ఆ కర పత్రము తెలుపుచున్నది. నన్నుగూర్చి అమెరికాపత్రికల నుండియు భారతీయపత్రికలనుండియు గైకొనబడిన ఉద్ధారములు గలవు. కలకత్తాపత్రికలనుండి కైకొని ముద్రించిన ఉద్ధారములు

మఱింత ప్రీతికరములుగ నున్నవి. కాని అందలి ప్రశంస సీమా తీతముగనున్నందున దానిని మీకు పంపుట లేదు. ఆదర్శమహా పురుషుడనని, అద్భుతపురుషవతంసుడనని, పిచ్చి పిచ్చిగ నన్ను కొనియాడియున్నారు. కాని వారు నా కందజేసినది యావద్భారతదేశధన్యతనే. నాదేశమువారే ఐనను, వారు నన్ను గూర్చి చెప్పువానిని ఒకండుకు తప్ప నేను లక్ష్యపెట్టను. నా కొక వృద్ధురాలైన తల్లి యున్నది. బ్రతికినన్నినాళ్లు ఆమె బాధ లనుభవించినది. ఆ బాధలనడుమనే మానవసేవకయ్య మాధవసేవకయ్య న న్నామె అర్పింపగలిగినది. బిడ్డలలో ప్రాణాధిక ప్రియుడైనవానిని, కలకత్తాలో మజందారు చెప్పుచున్నట్లుగా దూరదేశమున మృగజీవితము గడపుమని వదలుకొనుట ఆమెకు కేవలము మరణకల్పమైయుండును. కాని భగవంతుడు పరాత్పరుడు. ఆయన బిడ్డల కెవ్వరును హానికూర్పలేరు.

నేను వెదుకకుండగ నే, గుట్టు బయల్పడినది. నన్నింతగ ప్రశంసించుచును, హిందూమతప్రతినిధిగ నే నమెరికాకు వచ్చి నందునకు భగవంతునికి ధన్యవాదము లర్పించుచు నున్న మన పత్రికలలో ముఖ్యమైనదానికి సంపాదకు డెవ రనుకొనుచున్నావు? మజందారుని ఆప్తబంధువే. పాపము మజందారు అసూయచే అసత్యములు చెప్పి తన ఉద్యమమును చెఱచుకొన్నాడు. నన్ను నేను కాచుకొనుటకు ఎప్పుడును ప్రయత్నించియుండలే దనుట దేవు డెఱుగును.

ఇంతకు ముందే ఫారమ్ పత్రికలోని గాంధీగారి వ్యాసమును చదివెతిని.

గతమాసపు 'రివ్యూ ఆఫ్ రివ్యూస్' అను పత్రిక సంచిక నీయొద్ద నున్నచో - ఇండియాలో ఆంగ్లోద్యోగులలో అత్యున్నతపదవియందున్న యొకడు భారతదేశమందలి నల్లమందుసమస్యనుగూర్చి చెప్పు సందర్భమున హిందువులను ఎట్లు ప్రశంసించి యున్నాడో తెల్పు భాగమును ఆపత్రికలో అమ్మకు చదివి విని

పింపుము. అతడు హిందువులను ఆంగ్లేయులతో పోల్చి హిందువులను మిన్నంట పొగడియున్నాడు. సర్. లెపెల్ గ్రీఫిన్ — హిందూజాతికి అత్యంతవిరోధులలో నొకడు. అతని నిట్లు పక్షము మార్పించిన దేది ?

బోస్టనులో శ్రీమతి బ్రీడుగారి గృహమున నాకు కాలక్షేపము చాల చక్కగా జరిగినది. ప్రొఫెసరు రైటుగారిని చూచితిని. నేను మరల బోస్టనుకు పోవుచున్నాను. నాకు క్రొత్త గౌనును దర్జీవాడు కుట్టుచున్నాడు. (హార్వర్డు) కేంబ్రిడ్జి విశ్వవిద్యాలయములో నేను పన్యసింపబోవుచున్నాను. అచట నేను ప్రొఫెసరు రైటుగారింట అతిథిని యందును. బోస్టను పత్రికలలో అచ్చటి వారు నాకు విభవోత్తర స్వాగతము పలుకుచున్నారు.

ఈ వెజ్టియంతయు నాకు విసుగుగ నున్నది. మేనెల రెండవ సగమప్పటికి నేను చికాగోకు మరలివత్తును. అచట కొన్నాళ్లుండి, ప్రాచ్యదేశములకు మరలుదును.

గడచినరాత్రి వార్డ్లొర్పుహోటలులో నేను పన్యసించితిని. శ్రీమతి స్మిత్తుసతి టెక్సెట్లు అమ్మినది. ఒక్కొక్కటికెట్లు రెండేసిదలర్లు. హాలునిండిపోయినది. కాని అది చిన్న హాలు. ఆపైకములో దమ్మిడీ అయినను ఇంకను నా కంట బడలేదు. ఈదినమున ఎప్పుడో ఒకప్పుడు కంటబడు ననుకొందును.

లిన్నులో నూలుదలర్లు సంపాదించితిని. క్రొత్తగాను మొదలైన పిచ్చివ్యయములు చేయవలసియున్నందున ఆపైకమును నేను పంప లేదు. బోస్టను నగరమున ధనము లభించు నను ఆసలేదు. కాని నాకు శక్యమగు నేని అమెరికనుల మేధను తాకవలెను, లేప వలెను.

సీప్రియసోదరుడు
వివేకానంద

(కుమారి ఇనడెర్ పెకిండ్లీకి)

శ్యామాయ్,

మే 2, (నిజమునకు 1-వ శేషియే) 1891.

ప్రియసోదరీ,

ఆగ్రంథకమును నీ కిప్పడే పంపుటకు వీలుకాదనుకొనుచున్నాను. కాని భారతదేశమునుండి నిన్న వచ్చిన యొకపత్రికా ఖండ మున్నది. దానిని నీ కంపుచున్నాను. నీవు చదివినతర్వాత దానిని దయచేసి శ్రీమతి బాగ్లీసతికి పంపుము. ఈపత్రికకు సంపాదకుడు శ్రీమజుందారుకు బంధువు. పాపము మజుందారును గుఱించి నే నిప్పుడు దుఃఖించుచున్నాను.*

నాకోటునకు ఇచ్చట సరియైన కావివన్నె దొరకలేదు. కావున రంగులలో దానికి తర్వాత మేలైనదానితో, కాఫొలిక్కు మతాచార్యులుధరించు పసుపుమించిన యెఱుపు వన్నెతో నన్ను తృప్తిపఱచుకొనవలసినవాడ నైతిని.

కోటు కొన్నాళ్లలో తయారగును.

మొన్న వాల్డార్థులో ఉపన్యసించినందుకు 70 డాలర్లు లభించినవి. రేపటి ఉపన్యాసమునప్పుడు మఱికొంత లభించునని ఆశించుచున్నాను.

7-వ తేది నుండి 19-వ తేదివఱకు బోస్టనులో ఉపన్యాసములు ఏర్పాటైయున్నవి. కాని వారు ధనమును చాల తక్కువగ నిత్తురు.

నిన్న నే నే నొక హుక్కా-గొట్టమును పదుమూడు డాలర్లు పెట్టి కొన్నాను. దయచేసి ఈసంగతిని నాయన పోపుగారికి చెప్ప

* ఈరెండు వాక్యములును ఎడమవైపు మార్జినులో అడ్డముగ వ్రాయబడి యున్నవి.

వలదు, కోటు ఖరీదు 30 డాల ర్లగును. నాస్తితి చాల మేలుగా నున్నది. భోజనము.....చాలినంత ధనము. ఇకమీదట ఉపన్యాసములు ముగియుచుండగనే త్వరలోనే శ్యాంకులో కొంత పైకము వెయ్యగలనని ఆసించుచున్నాను.

.....నేటి సాయంకాలము శాకాహారుల విందు సమావేశములో ఉపన్యసింపబోవుచున్నాను.

సరి, నే నొక శాకాహారిని. అది దొరికినప్పుడు నేను దానినే కోరుదును. ఎల్లుండి లైమనుఆబట్టుగారింట విందుకు రమ్మని నాకు మఱొక ఆహ్వానము కూడ నున్నది. రానురాను నా కెచ్చట దినములు చాల సుఖముగ గడచుచున్నవి. బోస్టనులోకూడ కాల మింత సుఖముగనే గడచు నని విశ్వసించుచున్నాను. కాని ఏసుగెత్తించుచున్న దే మనగా ఉపన్యసించుట యనెడు పాడు పని, ఎట్లో 19 వ తేది దాటుదుమేని ఒక్కదూకు బోస్టనునుండి.....చికాగోకు.....అటు తర్వాతనే నాకు ఊపిరాడును. విశ్రాంతి చేకూరును, రెండు మూడువారములవిశ్రాంతి, ఊరక కూర్చుండి మాటాడుచుందును. మాటలాడుచు ఆడుచు పొగత్రాగుచుందును.

మఱొక మాట. మీ సూర్యాయార్కు ప్రజలు చాల మంచి వారు. ప్రతిభకంటె ధన మెక్కువగ కలవారు, అంతే.

హర్వర్డు విశ్వవిద్యాలయమున విద్యార్థిసదస్సులో ఉపన్యసింపబోవుచున్నాను. బోస్టనులో మూడుపన్యాసములు, హర్వర్డులో మూడుపన్యాసములు — అన్నియు శ్రీమతి బ్రీడు సతి ఏర్పాటు చేసినవే. ఇక్కడకూడ కొన్ని ఏర్పాట్లు చేయుచున్నాడు. కావున చికాగోకు పోవుదారిలో నేను మరల సూర్యాయార్కుకు వత్తును. వచ్చి మాటలతో కొన్ని గట్టిదెబ్బలు కొట్టి లభించిన ముల్లెను సంచిలో వేసికొని చికాగోకు ఎగిరి పోవుదును.

చికాగోలో దొరకని వస్తువులు ఏవైనను నీకు న్యూ యార్కునుండి గాని బోస్టనునుండి గాని తేవలసియున్నచో తక్షణమే వ్రాయవలసినది. నాచేతిలో డాలర్లు కొల్లగ నున్నవి. నీ కేమి కావలసియున్నను నిమిషములో పంపగలను. అడుగుట బాగుండ దని సంకోచింపకు. నాయొద్ద టక్కరితనములు లేవు. సోదరుడనైన చోట సోదరుడనే. ఈ లోకములో నేను ద్వేషించునది ఒక్కటే, వంచన.

మీప్రియసోదరుడు
వివేకానంద

90

(ప్రొఫెసరు జాన్స్టన్ ప్రెటెటుగారికి)

న్యూయార్కు,
మే 4, 1894.

ప్రియఅధ్యాపకీ,

దయతో మీరు వ్రాసిన జాబు ఇప్పుడే చేరినది. మీరు చెప్పినట్లు చేయుట నాకు మిక్కిలి సంతోషకర మని మీకు నేను తెలుప నక్కఱ లేదు.

కర్నలు హిగ్గిన్స్ గారు వ్రాసిన జాబుకూడ చేరినది. ఆయనకు జవాబు వ్రాసెదను.

ఆదివారము [మే 6] నాడు బోస్టనులో నుండును. సోమవారమునాడు శ్రీమతి హాసతిమహిళామండలిలో ఉపన్యసించును.

సత్యయుత భవదీయ
వివేకానంద

91

(శ్రీ అభేదానందస్వామికి)

ఆమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములు,
1894.

ప్రియకాళీ,

నీ జాబువలన తెలియనైన సంగతుల కన్నిటికి కృతజ్ఞుడను. ఆతంతివార్త ట్రిబ్యూనుపత్రికలో పడినదను సంగతి నాకు తెలియలేదు. నేను చికాగోను విడిచి ఆటు నెలలైనవి. అచటికి మరలుటకు తీటుబడి ఇంకను కలుగ కున్నది. కావున అన్నివార్తలు తెలిసికొను వసతి లేదాయెను. నిజమునకు నీవు చాల పాటు పడితివి. ఇందుకు చాలినంతగ కృతజ్ఞతను తెల్పుకొనుట నా కెట్లు శక్య మగును? మీ రందఱును అద్భుతకార్యకుశలతను చూపితిరి. శ్రీరామకృష్ణుని వాక్కులు అసత్యము లెట్లగును? మీలో అద్భుతోత్సాహము కలదు. శశిసన్యలునుగూర్చి ఇంతకుపూర్వమే వ్రాసియున్నాను. శ్రీరామకృష్ణుననుగ్రహముచే ఏది గాని మన కంటబడక యుండదు. ఒకకక్షునుగాని అతనికి నచ్చినదేనినైన గాని నెలకొల్పునుగాక! ఏమి హాని కల్గును? “శివా వః సన్తు పథానః” “మీ దారులు శుభప్రదము లగుత!” ఇక రెండవ విషయము : నీజాబులోని ధోరణి నా కర్థము కాలేదు. మనకొక మతమును నిర్మించుకొనుటకై నేను సొంతముగ ధనమును ప్రోగు చేసెదను. అందుకు ప్రజలు నన్ను నిందింతురేని, ఆ నింద ఏ విధమునగాని మనల నేమిచేయునో నాకు తెలియుటలేదు. మీచిత్తములను మీరు నిశ్చలములుగను ఉన్నతస్థాయిలోను నిల్పుకొని యున్నారు. అందువలన మీ కెట్టి హానియు కలుగదు. మీలో మీకు పరస్పరము నిరతిశయప్రేమ కల్గియుండుత, ప్రజలుచేయు దూషణభూషణములపట్ల ఉపేక్ష కలిగియుండిన చాలును. మన

ఉద్యమమునందు కాళీకృష్ణబాబునకు గాఢానురాగము కలదు. ఆయన గొప్పవాడు. నా ప్రత్యేకప్రేమను దయచేసి ఆయన కంద జేయుము. దేవునిదయచే మీలో అనైకమత్యము కల్గుకుండునంత వఱకు మీ కెట్టి ఆపదయు లేదు, నమ్ముడు. “రణే వనే పర్వత మస్తకే వా” “కయ్యమున గాని కాననమున గాని పర్వతశిఖర మున గాని”. “శ్రేయాంసి బహువిఘ్నాని” “సదుద్యములకు ఆటంకములు పెక్కు లుండును”. అదియంతయును సహజమే ప్రగాఢమనశ్శాంతిని నిలుపుకొండి. నీచులు మిమ్ముగూర్చి ఏమన్నను ఇంచుకేని లక్షింపకుడు. ఉపేక్ష ఉపేక్ష ఉపేక్ష! వివరము లన్నియు ఇంతకుముందే శశికి (రామకృష్ణానందునకు) వ్రాసియున్నాను. దయచేసి వార్తాపత్రికలను చిన్నగ్రంథములను ఇక పంపకు. బెంగాలీసామెత చెప్పినట్లుగా “ఊకదంచు రోకలిని నాకమునకు చేర్చిన దాని దంపుడుపని అచటను సాగుచుండును”. భారతదేశములోవలె ఇచ్చటను ఆ అల్లాటమే. అచ్చటకంటె ఇచ్చట అధిక మేమనగా ఒరుల బరువులను మోయుచుండుట. ప్రజలపుస్తకములకు ఈదేశమున కాతాదారులను నే నెట్లు సంపాదించగలను? ఇచ్చట పెక్కండ్రలో నే నొక్కడను, అంతే. అంత కన్న హెచ్చేమియు లేదు. ఈదేశమున పత్రికలును అటువంటివి ఇతరములును నన్ను గూర్చి ఏమి వ్రాసినను వానిని నేను అగ్నిభగవానునకు అర్పింతును. నీవును అట్లే చేయుము. అదే సరియైన దారి.

గురుమహారాజుపనికై ప్రజలలో కొంతప్రకటనము ఆవశ్యకమాయెను. అది జరిగినది. అంతవఱకు అది మేలే. సామరుల మూక మనలనుగూర్చి ఏమి ప్రలాపించినను నీవు ఇంచుకేని లక్ష్య పెట్టకుండ వలెను. నేను ధనమునే ప్రోగుపోసికొనుచున్నానో, వారు చెప్పు ఇతర కార్యములలో దేనినైనను చేయుచున్నానో ఈ కోన్కిస్సాలో అభిప్రాయాలు (గురు)దేవుని కార్యమును ఆటంకపఱచునా? ప్రియసోదరా, నేను వృద్ధుడ నగుచున్నాను.

నీ వింకను పసివాడవుగనే ఉన్నావు. అట్టివారి అభిప్రాయము లందును ప్రతిపాదనలందును నాకున్న గౌరవ మే మాత్రమో, ఇందును బట్టి నీ పూహింపవచ్చు. మీరు నడుముకట్టి నాకు అండగా నావెంబడి నుండువఱకు భూలోకప్రజలందఱును కలిసి మనల నెదిరించినను భయము లేదు. నాకు ఇంతమట్టుకు అర్థమగుచున్నది : నేను చాల ఉదారవైఖరిని అవలంబింపవలెను. మీకు తప్ప వేఱెవ్వరికిని నేను వ్రాయకూడ దని తోచుచున్నది. మఱొకమాట. గుణనిధి ఎచ్చట నున్నాడు? అతనిని కనిపట్టుటకు ప్రయత్నింపుడు, పరిపూర్ణదయతో అతనిని మరమునకు చేర్చుడు. అతడు చాల చదువుకొన్నవాడు. చాల ఋజుత్వము కలవాడు. రెండుతుండ భూమిని సంపాదించుటకు మీరు మీచేతనైనంత ప్రయత్నింపవలెను. జను లేమైన నందురు గాక! ఎవడు గాని పత్రికలలో నా కనుకూలముగ వ్రాయనీ, ప్రతికూలముగ వ్రాయనీ, నీ వింతుకయు లక్ష్యపెట్టకూడదు. ప్రియసోదరా, మరల మరల నిన్ను ప్రార్థించుచున్నాను. బుట్టలునిండు వార్తా పత్రికలను నా కింక పంపవలదు. విశ్రాంతిమాట నెట్లెత్తగలవు? ఈ దేశమును విడిచిపెట్టినప్పుడే ఊణకాలవిశ్రాంతి మనకు కలును. కాబట్టి సోదరా, నీ ఈ ఉత్సాహముతో చుట్టునున్న దేశమంతయు ఉత్సాహముతో పొంగిపోవునట్లుగ ఒక్కసారి ఉత్సవమున కేర్పాటు చేయుము. భేష్, భభీ! దూషకులతండము పూర్తిగా ప్రేమప్రవాహపు పొంగుచే కొట్టుకొనిపోవును. మీరు ఏనుగులరు. చీమకాటుకు మీకు భయమెందులకు?

నీవు పంపిన అభినందనపత్రము నా కంది ఎంతో కాల మైనది. దానికి జవాబును వ్యారీబాబుకు పంపియునైనది.

జ్ఞప్తియుంచుకో — కన్నులు రెండు, అట్లే చెవులును రెండు. కాని నోరొక్కటే. ఉదాసీనత, ఉదాసీనత, ఉదాసీనత! “న హి కల్యాణకృత్ కశ్చిత్ దుర్గతిం తాత గచ్ఛతి” “నాయనా,

మంచి చేసినవాని కెన్నడును దుర్గతి కలుగదు". అయ్యో! భయపడుటయా! సోదరా, ఎవరిని చూచి మనము భయపడవలెను! ఇచ్చటి పాదిరీలును వారివాదను ఘోషించి ఘోషించి నోరు మూసికొనిరి. విశ్వమంతయును అట్లే అగును.

నిన్దస్తు నీతినిపుణా యది వా స్తువన్తు,
లక్ష్మీ ససమావిశతు, గచ్ఛతు వా యథేష్టమ్,
అద్యైవ వా మరణ మస్తు, శతాంతరే వా,
న్యాయ్యా త్పథః ప్రవిచలన్తి పదం న ధీరాః ॥

నీతినిపుణులు నిందింపనీ, స్తుతింపనీ, లక్ష్మీ దాని యిచ్చుచొప్పున రానీ, పోనీ, మరణము నేడే కలుగనీ, నూతేండ్లకు పిమ్మట సంభవింపనీ, ధీరులు న్యాయ్యమార్గమునుండి అడుగు కదల్చరు. (భర్తృహరి నీతిశతకము).

సామాన్యప్రజలతో నీవు కలిసియుండుట సైత మక్కఱ లేదు. వారిని యాచింపను వలదు. భగవంతుడు సర్వము నిచ్చుచున్నాడు. ఇకముందును ఇచ్చుచుండగలడు. భయ మేమి, తమ్ముడా! ప్రబలవిఘ్నములను దాటియే ఘనకార్యముల సాధింప నగును. "హే వీర, కురు పౌరుష మాత్మనః, ఉపేక్షితవ్యా జనాః సుకృపణాః కామకాఞ్చనవశగాః" "ఓ వీరా, పౌరుషము వహింపుము. కామలోభదాసులైన కృపణులు ఉపేక్షింపబడ దగినవారు". నే నిప్పు డీ దేశమున స్థిరముగ నెలకొంటిని. కావున సాహాయ్య మక్కఱ లేదు. కాని మిమ్మందఱను నేను ప్రార్థించునది దొక్కటే. సోదరప్రేమచే నాకు తోడ్పడవలె ననెడి ఆత్రము మీలో ఏ పౌరుషమును లేపినదో, ఆ పౌరుషమును భగవత్ప్రేమకు వినియోగింపుడు. మనసును విప్పి చెప్పుట తప్పక లాభదాయకమని నీకు తోచినప్పుడే తప్ప అట్లు చెప్పుకు. అత్యంతప్రబల శత్రువుతో మాటాడునప్పుడైనను సరే ప్రియమును హితము నైన భాషను ఉపయోగింపుము. ధనకాంక్ష సుఖరతి కీర్తిపిపాస

మానవుల కందటికిని మిక్కిలి సహజమే. ఉభయసేవలకును (భగవత్సేవ, కామినీకాంచనసేవ) అది అనుకూలించునేని సకల మానవులును ఆత్మంతికోత్సాహమునే వహింతురు. లోకకల్యాణమును తప్ప వేఱు దేనిని కోరక పరగుణపరమాణువులను పర్వతీకరించి పని చేయుశక్తి మహాయోగికి మాత్రమే యుండును. “పరగుణపరమాణూన్ పర్వతీకృత్య, అపి చ త్రిభువన ముపకారశ్రేణిభిఃప్రీణయన్తః” మొ॥ (చూ. భర్తృహరి నీతిశతకము). ఆత్మేతరమే సర్వము అని భావించుచు అజ్ఞాననిమగ్నబుద్ధులగు మొద్దన్నలు వారి పిల్లచేష్టలను చేయుచుండురు గాక! వేడి తాళలేని తక్షణమే వారు తమంతటనే విడిచిపెట్టుదురు. వారిని చంద్రునిమీదికి ఉమ్మివేయనీ, అది వారి మొగాననే వచ్చి పడును. “శుభం భవతు తేషాం” “వారికి శుభము కలుగుత”. వారిలో సార మేమేని యన్నచో వారి గెల్పు నెవ్వరు నిరోధింప గలరు! అట్లు గాక వారివి అన్నియు కడుపుమంటకూతలే యగుచో అన్నియు నిరర్థకములే యగును. హరమోహనుడు జపమాలను పంపినాడు. సరి. కాని మనదేశములో అమలులోనుండు మతము వంటి మతము ఇచ్చట చెల్ల దని తెలిసికో. ప్రజలరుచి కనుగుణముగ మీరు దానిని సరిచేయవలెను. వారినందఱిని హిందువులుగ కం డని చెప్పుదురేని వారు మీనుండి తొలగిపోవుదురు. మిమ్ము ద్వేషింతురు. మనము క్రైస్తవపాదిరీలనుండి తొలగి వారిని ద్వేషించుచున్నట్లుగా. హిందూశాస్త్రగ్రంథములందలి కొన్ని ఆశయములు వారికి నచ్చినవి. అంతే. అంతకంటె ఎక్కువ ఏమియు లేదు. ఆవిషయమును తెలిసికో. మగవారిలో అత్యధిక సంఖ్యాకులు మతము మున్నగువానిని గూర్చి బాధపడుట లేదు. మతవిషయములలో మహిళలకు కొంత ఇష్ట మున్నది. అంతే, వారి ఇష్టముగూడ అంత యెక్కువ కాదు. అద్వైతసిద్ధాంతమున నమ్మకము కొన్ని వేలమందిప్రజలకు కలదు. ప్రమాణగ్రంథములనుగూర్చి గాని వర్ణవ్యవస్థనుగూర్చి గాని మహిళలచుగూర్చి గాని

మీకు వాడుకపడియుండు దుర్బోధములైన పిచ్చిప్రసంగములు కావించురేని వారు మిమ్ము వీడిపోవుదురు. ఏది గాని మెట్టు మెట్టుగా క్రమముగా పురోగమించును. ఓర్పు, విశుద్ధి, దీక్ష.

మీ
వివేకానంద

92

(ప్రొఫెసరు జాన్సెప్రైటుగారికి)

17 బీకన్స్ ఫీల్డ్,
బోస్టన్,
మే 1894.

ప్రియ అధ్యాపకీ,

ఆ చిన్నపుస్తకములును జాబులును మీ కిప్పటికి చేరి యుండును. మీకు వలయునేని భారతదేశసంస్థానాధిపతులును మంత్రులును వ్రాసిన కొన్నియుత్తరములను చికాగోనుండి పంపుదును. ఈమంత్రులలో ఒకరు కొన్నాళ్లక్రింద అభినివేశములో (ఓపియమ్మిషను) అధికారులలో నొకరుగ నుండిరి. ఆ పరిషత్తు వారు రాయల్ కమిషను ఆధ్వర్యమున భారతదేశమున పనిచేయుచుండిరి. వలయునేని వారిచేత మీకు వ్రాయుతును, నేను వంచకుడను కా నని. కాని, సోదరా, దాచుటయు, అణచుటయు, లేదుపొమ్మనుటయు — ఇదే మన జీవితలక్ష్యము.

పరిత్యజించుటయు ప్రతిగ్రహింపకుండుటయు మనకు హితము. నాబుజ్జులో ఈవెట్టి లేకుండెనేని నేనిచ్చటికి వచ్చియేయుండను. విశ్వమిత్రమహాసభకు మనవారు నన్నంపగోరినప్పుడెల్ల వలదనుచుండిన నేను అందు పాల్గొనుటకు కారణము అది నాఉద్యమమునకు తోడ్పడవచ్చుననెడి ఆశయే. “నేను ఆసభకు పోవచ్చు పోకపోవచ్చు. ఇష్టమున్నచో నన్నంపుడు” అని

వారితో చెప్పియే వచ్చితిని. నాకు పూర్ణస్వాతంత్ర్య మిచ్చియే వారు నన్నంపిరి.

మిగిలిన దానిని మీరు నిర్వహించితిరి.

సదయసఖా, మీకు అన్నివిధముల సంతృప్తి చేకూర్చవలసి నట్లు నైతికముగ నేను అప్పుపడియున్నాను. ఇక తక్కిన ప్రపంచము ఏమన్నను నేను లక్ష్యపెట్టను. సన్న్యాసి తన్ను తాను కాపాడుకోకూడదు. కాబట్టి ఆ జాబులను గాని ఆ పుస్తకములలో దేనినైన గాని ఎవరికిని చూపకు డనియు ప్రకటింపకు డనియు మిమ్ము వేడుకొనుచున్నాను. ముసలిపాదిరి ఎత్తిన యెత్తులను నేను లక్ష్యపెట్టను. కాని మజందారును ఆవేశించిన ఈర్ష్యా జ్వరము నన్ను భయంకరముగ కదిపివైచినది. అతనికి ఇప్పటి కంటే హెచ్చు తెలివి కలుగవలె నని ప్రార్థించుచున్నాను. ఏలయన అతడు గొప్పవాడు, మంచివాడు, బ్రతికినన్నినాళ్లు మేలు చేయుటకే పాటుపడినవాడు. నాగురుదేవుని సూక్తులలో నొకటి ఇప్పుడు దీనిచే రుజువైనది. “పాగమసి నిండిన గదిలో నున్న పప్పుడు నీ వెంత మెలకువతో నున్నప్పటికిని కొన్ని నల్లచుక్కలు నీ గుడ్డలకు అంటుకొని తీరును”. అట్లే ఈలోకమున నున్నంత వఱకును పవిత్రతాసౌజన్యముల పాటింప నెంతపాటుపడినను మానవుని ప్రకృతిలో నొకభాగము నీచమార్గప్రవణము కాక తప్పదు.

ఐహికమార్గమునకు విరుద్ధమైనది దేవునొద్దకు చేర్చు మార్గము. భగవత్ప్రేమయు కామినీకాంచనసేవయు ఏకకాలమున లభింపగన్నవారు లేరు, లేనే లేరు.

నేను మతప్రచారకుడనుగ నుండినది లేదు, ఇక నెప్పుడును ఉండజోను. నా ఉనికిపట్టు హిమాలయములలో ఉన్నది. “ఓదేవా. నాసోదరు లనుభవించు భయంకరదుఃఖమును చూచితిని, విమోచనమార్గమును వెదకితిని, కనుగొంటిని, కనుగొన్న

ప్రతిక్రియను చేయుటకు నా శక్తికొలది ప్రయత్నించితిని, నెగ్గనైతిని. కావున నీ సంకల్పమే నెఱవేఱుత'' మని నేను హృదయపూర్వకముగ చెప్పగలను, చెప్పగలంతగ నన్ను నేను తృప్తిపఱచుకొంటిని.

మిమ్ము మీవారిని భగవంతుడు సదా అనుగ్రహించుచుండును గాత.

భవదీయప్రేమపూర్ణ
వివేకానంద

541, డియర్బారక్ అవెన్యూ, చికాగో
జేహ్ ఎల్లుండియో చికాగోకు పోదును.

భవదీయ
వి.

93

(శ్రీ శారదానందస్వామికి)

ఆమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములు,
మే 20, 1894.

ప్రియశరత్తుకు,

నీ జాబు చేరినది. శశి టేమము తెలిసి సంతోషించినాను. మీ కొక వింత సంగతిని తెలిపెదను : మీలో ఎవనికైనను అనారోగ్యము కలిగినప్పుడు అతడుగాని మీలో మఱొకడుగాని ఆ రోగగ్రస్తుని మీ మనోదృష్టికి తెచ్చుకొని అతడు పరిపూర్ణారోగ్యవంతుడుగ నున్నట్లు మానసికముగను సువృథముగను భావింపవలసినది. అతనికి తెలియకే మీరు అట్లు భావన చేయవచ్చు. అతనికి వేలకొలది మైళ్ళ దూరమున ఉండియు మీ రట్లు భావన చేయవచ్చు. ఆ భావన అతిశీఘ్రముగ అతనిని రోగ

నిర్దుక్తునిగ చేయును. దీనిని జ్ఞప్తియంచుకొని ఇక నెప్పుడును రోగులుగ నుండకుడు. ఈపాటికి మీకు పైకము చేరియుండును. మీ కందఱకును సమృత మేని, మఠమునకై నేను పంపిన పైకము నుండి 300 రూపాయలను గోపాలున కీయ వచ్చును. ఇక పంపుటకు నాయెద్ద ఏమియు ఇప్పుడు లేదు. నేను మదరాసును విచారించుకొనవలసియున్నది.

కూతుండ పెండ్లికై సన్యలుకు అంత విషాద మెందుకో నే నరముచేసికొనలే కున్నాను. ఏ సంసారమునుండి తాను విముక్తి నొందగోరుచున్నాడో ఆ మలినసంసారములోనికే తనకూతుండను లాగబోవుచున్నాడు. అందుంగూర్చి నాకు శక్యమగు అభిప్రాయ మొక్కటే. అది హేయము అనుటే! యవకునివిషయమున గాని, యవతివిషయమున గాని పెండ్లి అను పేరే నాకు వెగటు. బంధములో పడుటకు నే నొకనికి తోడ్పడవలయుననియా నీ ఆశయము! మూర్ఖా, నా తమ్ముడు మోహన్ పెండ్లాడినను అతనిని నేను తఱిమి వేయుదును. ఆ విషయమున నాది చాల గట్టి తీర్మానమే.

భవదీయప్రేమయుత
వివేకానంద

94

(ప్రొఫెసరు జాన్సెన్ రైటుగారికి)

541, డియర్బారన్ ఆవెన్యూ,
చికాగో,
మే 24, 1894.

ప్రియ అధ్యాపకీ,

రాజపుత్రస్థానమున మా సంస్థానాధిపతులలో నొకరైన ఖనశ్రీ ఖేత్రీ మహారాజావారు వ్రాసిన యొక జాబును ఇందు

వెంట మీకు పంపుచున్నాను. భారత దేశసంస్థానములలో అన్నిటి కంటె పెద్దదైన జనగణమునకు మాజీమంత్రియు భారతదేశపు గ్లాడ్ స్టన్ అసబరగువాడును అగు అభినివరిషవధికారి వ్రాసిన జాబునుకూడ పంపుచున్నాను. నేను పంపకుడను కా నను విషయమున సమ్మతమును మీ కీ రెండుజాబులును కలిగించు ననుకొందును.

ఒక విషయమును మీకు చెప్పవలసివచ్చింది. మజందారు పార్టీనాయకునితో నే నెన్నడును నన్ను ఏకీభవింపజేసికొనినది లేదు. ఏకీభవింపజేసికొంటి నని అతడు చెప్పకొను అతని మాట నిజము కాదు.

చదువుకొన్నతర్వాత ఈజాబులను మీరు దయతో నాకు పంపివేయగలరని ఆశించుచున్నాను — ఆగ్రంథకము తప్ప — అది నాకు లక్ష్యము లేదు.

ప్రియమిత్రమా, నేను యధార్థసన్న్యాసి ననుటకు వలసిన ప్రతిరుజువును మీకు చూపవలసిన బాధ్యత నాకు కలదు. కాని అది మీకు మాత్రమే. తక్కిన పామరుల మూక నన్ను గుఱించి ఏమన్నను ఏమనుకొన్నను నేను లక్ష్యపెట్టను.

“కొందఱు నిన్ను యోగి యందురు. కొందఱు చండాలు డందురు. కొందఱు వెట్టియందురు. కొందఱు రాక్షసుడవందురు. కావున ఎవరిని లక్ష్యపెట్టక సూటిగ నీపనికి పొమ్ము,” అన్నాడు మా యతిశ్రేష్ఠులలో నొకడు, అతడు భారతదేశమున మొదటి సార్వభౌముడుగనుండెను, పేరు భర్తృహరి, ఆ ప్రాచీన కాలముననే సన్న్యాసించినవాడతడు. భగవంతుడు మిమ్ము సదా

అనుగ్రహించును గాక ! మీపిల్ల లందఱికి నాముద్దులు. పర
మోత్తమురాలైన మీశ్రీమతికి నా అభివందనములు.

సదా భవదీయమిత్రము
వివేకానంద

మలిమాట : పండిత శివనాథశాస్త్రివర్గమువారితో నాకు
సంబంధ ముండినది. కాని ఆసంబంధము సంఘసంస్కారవిషయ
ములమట్టుకే. 'ఎమ్.' 'సి' 'ఎస్'—అను పీ రందఱును నిష్కప
టులు కా రని సదా నాలభిప్రాయము. ఆయభిప్రాయమును
మార్చుకొనవలసినకారణము ఇప్పటికిని లేదు. ఆధ్యాత్మికవిషయ
ములలో నామిత్రుడైన పండిట్జీతోస్తేతము నేను అత్యంతభిన్నాభి
ప్రాయుడను. మా అభిప్రాయములు భేదిల్లిన విషయములలో
“సన్న్యాసము” ముఖ్యమైనది. అది పరమోన్నతలక్ష్య మని
నే నందును. అది పాప మని అత డనును. సన్న్యసింతు మహా
పాప మని బ్రాహ్మసమాజీయుల మతము.

మీ
వి.

మీదేశములో క్రైస్తవవిజ్ఞానము క్రీస్టియనైస్టు వలె
కల్కత్తాలో బ్రాహ్మసమాజము కొంతకాలము వ్యాప్తిచెంది
పిమ్మట అంతరించినది. అది అంతరించినందుకు నాకు సంతోష
మును లేదు, దుఃఖమును లేదు. అది తన పనిని నెఱవేర్చినది.
సంఘసంస్కారమే దానిపని. ఆధ్యాత్మికవిషయములలో బ్రాహ్మ
సమాజము కాసు చేయదు. కావున అది అంతరింపవలసినదే.
అది అంతరించినందులకు కారణభూతులైనవారిలో నే నొకడ నని
“మ”—అభిప్రాయపడునేని అది పొరపాటే. వారు చేసిన సంస్కా
రములవిషయమున నేనిప్పటికిని ఎంతో సానుభూతి కలవాడనే.
కాని వారి ‘అవివేకమతము’ సనాతనవేదాంతమునెదుట నిలువ

లేక పోయినది. నే నేమి చేయుదును? అది నాతప్పా? “మ” —
తన వార్థక్యమున బాలిశ బుద్ధి కలవాడైనాడు. అతని జిత్తులు
మీ క్రైస్తవపాదిరీలజిత్తులకంటె ఇంచుకయు మేలైనవి కావు.
సర్వేశ్వరుడు అతనిని అనుగ్రహించి శ్రేయోమార్గమును
చూపును గాక!

మీ
వివేకానంద

మీరు అన్నీ స్వామ్యముకు ఎప్పుడు పోవుదురు? ఆస్తినుకు
బైముకు నాముద్దులు. మీదేవేరికి నావందనములు. ఇక మీయెడ
నాకృతజ్ఞతయు భక్తియు అనిర్వాచ్యములైనవి.

భవదీయ ప్రేమయత
వివేకానంద

95

(శ్రీ ఆశపింగ పెరుమాళుకు)

చికాగో,
మే 28, 1894.

ప్రియ ఆశపింగా,

నీకు జవాబును ఇంతకంటె ముందుగా వ్రాయలేక పోయి
తిని. ఏల యన న్యాయార్కునుండి బోస్టనుకు, బోస్టను నుండి
న్యాయార్కునకు సుడియుచుంటిని. అంతేకాక నరసింహుని జాబు
నకై నిరీక్షించుచునుంటిని. నేను భారత దేశమునకు మరలి వచ్చు
ఁబప్పుడో ఎఱుగను. నావెనుకనుండి నాకు దారిచూపుచున్న
దేవునకే సర్వమును విడిచిపెట్టుట మేలు. నేను ప్రాణములతో
లేనట్లు భావించి నేను లేకుండనే కృషిని సాగింప ప్రయత్నింపుడు.
ఎవరి కొఱకుగాని దేనికొఱకుగాని వేచియుండకుడు. మీకు చేత

నైనదేదో దానిని చేయుడు. ఏఒక్కనిమీదనైనను ఆధారపడి ఆశాసాధమును నిర్మించుకొనకుడు. నన్ను గుఱించి వ్రాయుటకు ముందు సరసింహుని గుఱించి చెప్పెదను. అతడు ఎందును నెగ్గ లేనివాడైనాడు....అయినను తుది దశలో నుండగా నా సాయ మర్థించుచు జాబు వ్రాసినాడు. నాచేతనై నంతవఱకు సాయమును చేయుటకే ప్రయత్నింతును. ఈ లోగా అతడు మనదేశమునకు మరల చేరుటకు పైకమును సాధ్యమైనంత శీఘ్రముగ పంపు డని నీవు అలెనిచుట్టములతో చెప్పుము. ... అతడు ఆపదలోనున్నాడు. పస్తుండనీయక నేను చూచుకొనెదను లే.

ఇచ్చట ఉపన్యాసకార్యక్రమమును అత్యధికముగ సాగించి నాను. ... ఇచటి ధనవ్యయము విపరీతము. ప్రతిచోటను మహో దాత్త మహోన్నత కుటుంబములవారు సదా నన్ను ఉపచరించు చున్నప్పటికిని పైకము వాయువేగమున రావలసియున్నది.

ఈ వేసవిలో నే నీ దేశమును విడిచిపోవుట జరుగునో జరుగదో నే నెఱుగను. చాలవఱకును జరుగ దేమో! ఈలోపుగా అంగనివహమును నిర్మించి మనప్రణాళికలను ముందుకు సాగింప పాటుపడుము. సర్వమును నీకు శక్యమే అని విశ్వసింపుము. భగవంతుడు మన పజ్జ నున్నా డని తెలిసికొండి. ధీరులారా, ముందంజ వేయుడు.

నేను స్వదేశములోనే చాలినంత ప్రశంస గడించితిని. మెప్పు కలుగనీ కలుగకపోనీ నిదురింపకుడు. సడలుపాటకుడు. మన ప్రణాళికలలో లవలేశమైనను ఇంతవఱకు నిర్వర్తితము కాలే దను విషయమును జ్ఞప్తియొంచుకొండి.

మీ పలుకుబడిని చదువుకొన్న యువకులమీదికి పర్వం పుడు. వారి నొక్కటిగా చేద్దుడు. వారిని సాంగోపాంగమైన సంస్థగా రూపొందింపుడు. మహిష్టత్యాగకృత్యములచేతనే మహిష్టలక్ష్మ్యములు సాధింప నగును, స్వార్థగంధ ముండకూడదు.

పేదప్రతిష్ఠ లక్కల లేదు; నాకు గాని, మీకు గాని, నా గురు దేవునకుగాని, పాటుపడుడు, ఆశయమును పన్నాగమును అమలు పఱపుడు. నా వత్సలారా, 'ధీరోదాత్తధర్మాత్ములారా, మన మనోరథచక్రములను ముందుకు పాటించుటకై మీ భుజములను పూన్పుడు. పేదకై కీర్తికై అరరహితములైన ఎట్టి ప్రయాజన ములకైనను సరే వెను దిరిగి చూత మని ఆగకుడు. అహంకార మమకారములను దులుపుకొని పాటుపడుడు. గడ్డిపోచలను కలిపి దారముగ పేనినచో అప్పు డది మదపుటేనుగులను కట్టివైచుటకు సైతము చాలియుండు నను విషయమును జ్ఞప్తియుంచు కొండి. సర్వేశ్వరుడు మిమ్మందఱ ననుగ్రహించును గాక! దైవ శక్తి మీలో ఇప్పటికే యున్న దని నా నమ్మకము. అది మీయందఱలో అట్లే యుండు గాక! "ఉత్తిష్ఠత, జాగ్రత, వ్రాప్య వరాన్నిబోధత" "లెండి, మేలుకొండి, లక్ష్యము చేరువఱకు ఆగకుడు" అనుచున్నవి వేదములు. లెండి, లెండి, సుదీర్ఘమగు రాత్రి కాలము ముగిసిపోవుచున్నది. దినము సమీపించుచున్నది. కెరటము లేచినది. ఇక దానిపోటును ఏదియు ప్రతిఘటింప జాలదు. ఉత్సాహము, వత్సలారా, ఉత్సాహము. ప్రేమ నాబిడ్డలారా, ప్రేమ; విశ్వాసము; శ్రద్ధ; భయపడకుడు; అన్ని పాపములకంటె అధికమైన పాపము భయము.

అందఱికిని నా ఆశీస్సులు. మదరాసులో మన ఉద్యమము నకు తోడ్పడిన ఉదారాశయులందఱకును నా నిరంతరప్రేమను కృతజ్ఞతను అందింపుడు. పట్టు విడువకూడ దని వారికందఱికిని నాప్రార్థన. ఆశయములను వెదజల్లుడు. గర్వింపకుడు. దేనిని గూర్చిగాని పిడివాదము చేయకుడు. దేనికిని ప్రతికూలముగ వర్తింపకుడు. రసాయనవస్తువులను కలుపుట మనపని. అవి ఘనీ భవించుట ఎట్లో ఎప్పుడో భగవంతునకే ఎఱుక. అన్నిటికంటె ముఖ్య మేమనగా ఇది—నాగెల్పుచేగాని మీగెల్పులచేగాని పొంగి

పోకుడు. ఘనకార్యములను చేయవలసియున్నది. ఇక చేయవలసియున్నదానితో పోల్చిచూచిన ఇప్పటికి చేసిన దేపాటి? విశ్వసింపుడు, విశ్వసింపుడు. ఆజ్ఞ అందినది. భగవంతుని ఆజ్ఞ అందినది. భారతదేశము ఉన్నతి నందితీరవలెను. పేదలకును సామాన్యజనులకును, సుఖము కల్పించితిరవలెను. భగవంతుడు ఏరి కైకొన్న ఉపకరణములు మీరని ఆనందింపుడు. సారమార్థిక పరత అనెడి వెల్లువ లేచినది. అడ్డు లేక అంతు లేక అన్నిటిని గ్రసించుచు భువిపై పాటుచున్న ఆ వెల్లువ నాకు కనిపించుచున్నది. ప్రతిమానవుడును ముందు కేగును. సకలసుకృతములును ఆ ప్రవాహవేగమును బలపఱచును. ప్రతియొక్కరు దాని దారిని సుగమ మొనర్తురు. సర్వేశ్వరునకు జయము!...

నా కెట్టి సాయమును అక్కఱ లేదు. కొంత పైకమును ప్రోగుచేయుటకు ప్రయత్నింపుడు. వింతబొమ్మలనుజూపు యంత్రములు దేశపటములు గోళములు మున్నగువానిని కొన్ని రసాయన వస్తువులను కొనుడు. ప్రతిదినము సాయంకాలము కొంతమంది పేదలను నిమ్మవర్గములవారిని చండాలురనుసైతము ఒకసమాహముగ సమావేశపఱచి, మొదట వారికి ఆధ్యాత్మికవిషయమును కొంత ఉపన్యసింపుడు. తర్వాత వింతరూపముల చూపు ఆయంత్రము మున్నగు పరికరములద్వారా వారికి భూగోళ ఖగోళాది శాస్త్రవిషయములను వారి వాడుకభాషలో నేర్పుడు. ఉత్సాహము నిండి తోణకుచుండు యువకులబృందము నొకదానిని తర్బీదుచేయుడు. మీలోని ఉత్సాహమును వారిలోనికి సంక్రమింపజేయుడు. ఈసంస్థ నానాటికి విరివిజెందునట్లు మెట్టుమెట్టుగ పెంపొందింపుడు. యావత్పృథ్విలో పాటుపడుడు. నీరంతయు ప్రవహించి పోయినపిమ్మట ఏటిని దాటుద మని వేచియుండకుడు. వివిధపత్రికలను ముద్రించుట మున్నగునవి మంచిపనులే. సందేహము లేదు. కాని అసలుపని రివంతయైనను సదా సాగుచు

డుటకంటెను గిలుకుచుండుటకంటెను వరిష్ట మైనది. భట్టాచార్యునింట నొకసభను సమావేశపఱపుడు. కొంతపైకము సమకూర్చుకొని ఇప్పుడు నేను చెప్పిన వస్తువులు కొనుడు. ఒకకుటీరమును అద్దెకు తీసికొనుడు. పనికి పూనుకొనుడు. ఈపని ముఖ్యము. పత్రికలప్రాముఖ్యము దీనికి వెనుకనే. సామాన్యజనులు మీవశమున నుండవలెను. ఆరంభ ఘల్పమైనందులకు భయపడకుడు. ఘనకార్యసిద్ధులు పిమ్మట వచ్చును. ధీరులుగ నుండుడు. మీ సోదరులకు మీరు నాయకులమౌద మని ప్రయత్నింపకుడు. వారికి సేవ చేయుడు. నాయకుల మౌదమను క్రూరోన్మాదముచే ఎన్నో నౌకలు జీవితమహార్ణవమున మునిగిపోయినవి. ఈవిషయమున అనగా నిస్వార్థులైయుండి పాటుపడుటలో ప్రత్యేకజాగరూకత వహింపుడు. నేను చెప్పనెంచినదాని నెల్ల వ్రాయలేకపోయితిని. కాని నాధీరవత్సలారా, సమస్తపరిజ్ఞానమును మీకు దేవు డొసగును. పనికిపొండి. నాశిశువులారా జగదీశునకు జయము.

భవదీయప్రేమపూర్ణ
వివేకానంద

96

(ప్రాపెనరు జాన్వెన్సీరైటుగారికి)

541, డియర్బారన్ ఆవెన్యూ, చికాగో,
జూన్ 18, 1894.

ప్రియలిఖ్యపక్షి,

తక్కిన లేఖ లంపుట కైన ఆలస్యమునకు నన్ను మన్నింపుడు. ఇంతకన్న తొందరగ వానిని కనుగొనజాలకపోయితిని. ఒకవారముదినములలో న్యూయార్కుకు పోవుచున్నాను.

అన్నీ స్కాముకు వత్తునో రానో నాకే తెలియదు. మరల నేను కోరువఱకును లేఖలను నాకు పంప నక్కఱ లేదు. నాకు ప్రతికూలముగ ఆ బోస్టనుపత్రికలో వెలువడిన వ్యాసముచేత శ్రీమతి బాగ్లీ సతి కలవరపడుచున్నట్లున్నది. * డిట్రాయిట్టునుండి పత్రికప్రతిని నాకు అంపి ఆమె నాతో జాబులు జవాబులు చాలించు కొన్నది. భగవంతు డామెను అనుగ్రహించును గాక. నాయం డామె యెంతో కనికరము చూపుచుండినది.

నా సోదరా, మీవంటి దృఢహృదయులు అరుదు. ఇ చొక వింత చోటు — ఈ మనలోకము — పూర్తిగా క్రొత్తవాడును సర్టిఫికేట్లు (యోగ్యతాపత్రములు) పైతము లేనివాడను అగు నాపట్ల ఈదేశీయులు చూపినంతటి దయకు నేను భగవంతున కెంతయు కృతజ్ఞుడనై యున్నాను.

మీకు సదా కృతజ్ఞుడగు
వివేకానంద

మలిమాట : ఈ తూర్పిండియా తపాలుబిళ్లలు మీబిడ్డలకు, వారికి నచ్చినచో.

97

(శ్రీ హరిదాసు విహారీదాసు దేశాయిగారికి)

చికాగో,

జూను 20, 1894.

ప్రియ దివాన్జీ సాహెబుకు,

విశేషదయతో తాము వ్రాసిన జాబు నేడందినది. నా కటుసాహసోక్తులవలన బౌదార్యభరితమైన తమహృదయము

* ఆమె ఆవ్యాసమును స్వామిజీకి పంపి మానమువహించినది. ఆ మానముచే ఈ ఆపోహకలిగి స్వామిజీ నొచ్చుకొనెనుట స్పష్టము.

నకు బాధ కలిగించినందుకు మిగుల చింతిలుచున్నాను. మీమృదు సవరణలకు నేను తలయొగ్గెదను. “నేను మీపుత్రుడను, ప్రణ మిల్లుచున్నాను. నాకు తెలియజెప్పుడు”.—గీత. నాప్రేమయే నాచేత ఆలాగు మాటాడించినది. దివాన్టీసాహేబు, ఇట్లని తాము బాగుగ నెఱుగుదురు. వెనుకనుండి ఆడిపోయేవాడు అన్య మార్గమున నాకెట్టి ఉపకారమును చేయలేదు. మీదు మిక్కిలి వారు నా కెగ్గుచేసిరి. నేను తమప్రతినిధి నని మనభారతప్రజలు అమెరికనులతో నోరెత్తి ఒక్కపలుకైన పలికిరికారు. మనవారు నన్ను తమప్రతినిధి నని చెప్పి, నాపట్ల కనికరము చూపినందుకు అమెరికనులకు ధన్యవాదములను కొన్నింటినైన తెలిపిరా? నేను వట్టి మోసగాడ నని అమెరికాకు వచ్చిన తర్వాతనే కాషాయము ధరించితి నని మనవారు చెప్పుచున్నారు. ఈ ప్రచారమువలన నాపట్ల అమెరికావారి ఆదరము తగ్గ లేదు కాని వారు నాకు చేయుచుండిన ఆర్థికసాహాయ్యముమీద ఈ ప్రచారప్రభావము తీవ్రముగ సోకినది. నాకు సాయము చేయుటకై వారు చాపిన చేతుల నది వెనుకకు లాగించినది. నేనీ దేశమునకు వచ్చి ఒక సంవత్సరము గడచిపోయినది. నేను వంచకుడను కానని పల్లెత్తు మాట అమెరికనులతో తాము చెప్పిన బాగుండు నని మనదేశీయ ప్రముఖులలో ఒక్కరికైనను స్ఫురింప లేదే! నాకు అపకారము చేయు అవకాశమునకై సదా వెదకుచుండువారు పాదిరీలు. భారతదేశమున కైస్తవప్రతికలలో నన్నుగూర్చి ప్రతికూలముగ వ్రాయబడిన సంగతులను నిర్విరామముగ సేకరించుచు వాని నిచ్చట ప్రకటించుచున్నారు. నీవు గమనింపవలసిన విషయ మేమనగా భారతదేశమున కైస్తవులు వేఱు, హిందువులు వేఱు అను సంగతి ఇచ్చటివారికి తెలియదు.

నాసొంత ఉద్యమమునకు మూలధనమును సేకరించుట నా అమెరికాయాత్రకు ప్రధానలక్ష్యము. మరల ఆ విషయము నెల్ల మీకు మనవి చేయుదును గాక.

పాశ్చాత్యులకును ప్రాచ్యులకును గల భేద మంతయు ఇది — వారికి ఏక దేశీయతాభావము కలదు — మనకు లేదు. అనగా పాశ్చాత్యమున నాగరకతయు విద్యయు అందఱికి నున్నవి. జనసామాన్యమందు అవి చొచ్చుకొనినవి. ఇండియాలోను అమెరికాలోను ఉన్న తవగ్గలప్రజలు ఒక్కస్థాయివారుగ నుందురు. కాని ఇరుదేశములందలి నిమ్నవర్గాలకు పరస్పర మున్న అంతర మపారము. ఆంగ్లేయులకు ఇండియాను జయించుట అంత సులభ మెట్లాయెను? వారు తా మేకదేశీయుల మను అధ్యవసాయము కలవారు. మనము అట్లు కాము. అదే కారణము. మన మహా పురుషులలో ఒకరు మరణించిన యెడల మఱియొక మహాపురుషుని కై మనము శతాబ్దములకొలది వేచియుండవలెను. వారిలో ప్రముఖులు అంతరించినంత తొందరగా ఆవిర్భవించుచును ఉండురు. నా దేశాభ్యుదయమునకై మా దివాన్జీసాహేబు దీర్ఘ కాలము జీవింపవలె నని నేను భగవంతుని ప్రార్థించుచునే యుందును. కాని ఆయన అస్తమించినప్పుడు ఆయనస్థానమునకు మఱొకనిని సంపాదించుటలోని కష్టము భారతజాతికి తెలియ నగును. ఆ కష్టము ఇప్పుడు మీ రొనరించు సేవలను వారు వదలు కొనజాలకుండుటచేత స్పష్ట మగుచున్నది. మహాపురుషులసంఖ్య మనలో చాల తక్కువగ నున్నది. ఏల? ఎన్నుకొనబడలేని ప్రముఖుల సంఖ్య వారిలో అంత హెచ్చుగా నుండుటయు మనలో నంత తక్కువగా నుండుటయునే కారణము. మనదేశములో 30 కోట్ల ప్రజలున్నారు. మూడుకోట్లు నాలుగుకోట్లు ఆఱుకోట్లు జనసంఖ్య గల దేశములతో పోల్చి చూచిన మనలో ఎన్నుకోబడ దగిన మహాపురుషుల సంఖ్య చాల తక్కువ. ఏలయన వారిలో చమత్కరినిన పురుషులును స్త్రీలును అంత అధికముగ నున్నారు. మిత్రమహాశయా, నన్ను అపార్థము చేసికొనకు. మనలో ఈ పెద్ద లోప మున్నది. దానిని తొలగింప వలయును.

జనసామాన్యమునకు విద్య కఱపుడు. వారి నుద్ధరింపుడు—
 ౨పుడే ఏకదేశీయతాభావము శక్య మగును. పుండు ఎచ్చట
 చున్నదో మన సంస్కర్తలు గమనింపడు. దేశమును సంరక్షింప
 వలె ననిన వితంతువులకు వివాహములు చేయవలె నని వారి
 యుద్దేశము. వితంతువులకు లభించు మగలసంఖ్యనుబట్టి దేశము
 రక్షిత మగు నని యెంచెదరా? తప్పు మనమతముది కాదు. ఏల
 యన బొమ్మ ఉన్నను లేకున్నను ఒక్కటే. ఉన్న లోప మంతయు
 ఇది — గుడిసెలందు వసించుచున్న అసలు భారతదేశీయులు
 తమ మానవత్వమును వ్యక్తిత్వమును మఱచిరి. హిందువు లేమి,
 మహమ్మదీయు లేమి, క్రైస్తవు లేమి తమపాదములక్రింద వారిని
 త్రొక్కిపెట్టిరి. ఎవరి కేబులందు కొన్నిరూకలు కలవో వారి
 పాదములక్రింద నలుగుచుండుట కొఱకే తాము పుట్టితి మని
 ఆ యభాగ్యులు తలపోయుచున్నారు. వారు కోల్పోయిన వ్యక్తిత్వ
 మును వారికి తిరిగి యొసగ వలెను. వారికి చదువు కఱపవలెను.
 విగ్రహము లుండనీ ఉండకపోనీ, వితంతువులకు చాలినందఱు
 భర్తలు లభింపనీ లభింపకపోనీ, వర్ణము మంచిది కానీ కాకపోనీ—
 ఈప్రశ్నలతో నన్ను నేను బాధించుకోను. ప్రతిజీవుడును తన
 మోక్షమునకు తానే కృషి సలుపవలెను. రసాయనపదార్థముల
 కలుపుట మన కర్తవ్యము. ఈశ్వరనిబంధనల ననుసరించి అవి
 ఘనీభవించును. వారి మెదడులందు మన మాశయములను
 చొప్పింతము. తర్వాతి పనిని వారే నిర్వర్తించుకొందురు. అనగా
 సామాన్యప్రజలకు విద్య గఱపవలెను. ఈ చిక్కు లున్నవి —
 ధనములేని ప్రభుత్వము ఏమియు చేయజాలదు, ఏమియు చేయదు.
 అందుచే పాలకులవలన మనము పడయగల సాయ మేమియు
 లేదు.

ప్రతిగ్రామములోను మనము ధర్మపాఠశాలలను నెలకొల్పి
 గల స్థితిలో నున్నా మనుకొనుడు. కాని నిరుపేదలైన బాలురు
 పట్టపోసికొనుటకై పాలములకు పోయి నాగళ్లను చేబూనగోరి

నంతగా మీ బడులకు రా నిష్టపడరు. మనచేతులలో పైకము లేదు. చదువుటకై వారు వచ్చునట్లు చేయలేము. సమస్య చక్కబడుటకు దారి లే దనిపించును. చిక్కునుండి బయటపడుట కొక దారిని నేను కనుగొంటిని. అది యిది — “మహమ్మదుకడకు పర్వతము రానిచో పర్వతమునొద్దకు మహమ్మదే పోవలెను. పేదలు విద్యాశాలలకు రాలేనప్పుడు వారు పొలములలో నున్నను కర్తాగారములో నున్నను ఎచ్చట నున్నను విద్యయే వారియొద్దకు పోవలెను. ఎట్లు? నాసోదరులను మీరు చూచియున్నార. అట్టి స్వార్థరహితులను విద్వాంసులను మహనీయులను నూఱులకొలదిగ నేను సంపాదించగలను. ప్రజలలో ప్రతియొక్కనిగుమ్మము నొద్దకును మతమునే గాక విద్యనుగూడ అందజేయుచు వీరు గ్రామమునుండి గ్రామమునకు పర్యటించుచుండవలెను. ఇట్లే వితంతువులను స్త్రీలకు విద్యను బోధించువారినిగా తర్ఫీదుచేయ వలె నను ప్రణాళికాబీజముకూడ నా మనసున కలదు.

పల్లెప్రజలు పగటివేళ తమతమ పనులను ముగించుకొని తమతమ ఊళ్లలో ప్రవేశించి ఒక చెట్టుక్రిందనో మఱొక చోటనో చుట్టలు కాల్చుచు ముచ్చటలతో కాలమును పుచ్చుచుండు రను కొనుడు. విద్వాంసులగు ఈ సన్న్యాసులలో నిద్దఱు వారి నచ్చట నిలుపుకొని కేమరాను చేబూని ఖగోళచిత్రములనుగాని వేఱు బొమ్మలనుగాని వివిధదేశములవారి జీవితములనుండి చరిత్రలనుండి చూపుదు రనుకొనుడు. భూగోళములద్వారా దేశపటముల ద్వారా, నోటిమాటచేతనే ఎంతప్రబోధమును నిర్వర్తింపవచ్చును! దివాన్జీ నేత్రముక్కటే కాదు జ్ఞానమునకు ద్వారము. వీనులు సైతము ఆపాటి జ్ఞానప్రాపకములు కాగలవు. ఈవిధముగ వారికి ఆశయము లేర్పడును. సీతిపరత కుదురును. శ్రేయమునొందు ఆసపాటు కల్గును. ఇంతటితో మనపని ముగియును. శేషించిన దానిని వారు చేసికొందురుగాక. సన్న్యాసులచే ఈ త్యాగమును

చేయించున దేది? ఇట్టిపనికి పూనించున దేది, మతధర్మోత్సాహమే! ప్రతి క్రొత్తమతతరంగమునకును ఒక క్రొత్తకేంద్రము కావలయును. క్రొత్తకేంద్రముచేతనే ప్రాతమతమునకు మరల చైతన్యము కలుగును. మీ సంప్రదాయములను సిద్ధాంతములను త్రోసిరాజనుడు. అవి యెన్నడును పనికిరావు. మార్గమును చూపుటకు శీలసంపన్నుడు కావలయును. చైతన్యమూర్తి కావలెను. కేంద్రీభూతుడు కావలెను. మానవుడుగ నవతరించిన దేవుడు కావలెను. ఆ కేంద్రముచుట్టును తక్కినవెల్ల గుమిగూడి ఒకఉప్పెనవలె సంఘముపై పడవలెను. ఆ ప్రవాహవేగము అన్నిటినిత్రోసికొనిపోవును. అన్ని మాలిన్యములను కడిగివేయును. మ్రానును పీచురేగకుండువైపున కోయుట సులభము. అట్లే ప్రాచీనహిందూమతమును హిందూమతముచేతనే సంస్కరింప వీలగును. అంతేకాని క్రొత్తగా తలయెత్తిన ఈ సంస్కారోద్యమములచేత శక్యము కాదు. సంస్కర్తలు ప్రాచ్యపాశ్చాత్య సంస్కృతులను తమలో మేళవించుకొనగల్గవలెను. అట్టి మహోద్యమమునకు నాంది మన కంటబడి ఐన దనియు రానున్న ఉప్పెన యొక్క ఘోష మన చెనిని బడుచున్న దనియు మీకు తోచుట లేదా? అట్టి కేంద్రభూతుడు మానవరూపముదాల్చిన దేవుడు లోకమునకు మార్గమును చూపుటకై భారతదేశమున అవతరించెను. అతడే మహానుభావుడగు రామకృష్ణపరమహంస. ఈ బలగము మెల్లగ ఆయనచుట్టు గుమిగూడుచున్నది. చేయవలసిన పనిని వారు చేయుదురు. దివాన్జీమహాశయా, ఇందు కొక సంస్థ కావలెను. ఈ చక్రమును తిరల్చుటకు కొంచెముగానైనను పైకము కావలెను. భారతదేశమున మనకు ఎవరు ధనము నిచ్చియుందురు? కావున దివాన్జీమహాశయా, నేను అమెరికాకు వచ్చితిని. మీకు జ్ఞప్తి యుండ వచ్చు. పైకమును నేను పేదల యొద్దనే యాచించితిని. సంపన్నులు ఇచ్చుటకు వచ్చిన పైకమును నేను కైకొన లేదు. ఏలయన నా ఆశయములను వారు అర్థము

చేసికొనలేకపోయిరి. ఈ దేశమున ఒకసంవత్సరమునుండి ఉపన్యాసములు చేయుచునే యున్నాను. కాని నాఉద్యమమును నెలకొల్పుటకు వలసిన ధనమును గడించు పన్నాగములో నెగ్గలేకపోయినాను. (సాంతమునకు నాకు ఏ అక్కటలును లేవు లెండి.) మొదటి కారణము ఈ సంవత్సరము అమెరికాకు చాల చెడ్డ కాలము. అమెరికనులలో పేదవారు వేలకొలదిగ నిరుద్యోగులై యున్నారు. రెండవ కారణము పాదిరీలును ...ను నా ఆశయములకు అడ్డుగల్గింప ప్రయత్నించుచున్నారు. మూడవ కారణము ఒకసంవత్సర కాలము గడచిపోయినది. నేను వంచకుడను కాననియు యథార్థసన్న్యాసినియు హిందూమతప్రతినిధినియు అమెరికనులకు తెలుపుట అను ఈపాటి ఉపకారమునైనను మన దేశీయులు చేయజాలకపోయిరి. భళీ, నాదేశీయలారా! దివాన్జీ సాహేబు, మన దేశీయులపై నాకు ప్రేమయే. మానవులతోడ్పాటు నా కక్కటలేనేలేదు. కొండలగుండను లోయలగుండను ఎడారుల గుండను వనములగుండను ఎవడు నాకు తోడ్పెట్ట వచ్చెనో అతడే నాకు తోడ్పెట్ట యుండు నని నా విశ్వాసము. లేకున్న ఈ పనిని నిర్వహించుటకు నాకంటె అత్యంతమధికసమర్థుడైన మఱొకవీరుడు ఎప్పుడో ఒకప్పుడు భారతదేశమున జన్మించును. దానిని గూర్చి తెలుపవలసినదాని నెల్ల మీకు తెలిపియున్నాను. దివాన్జీ, మీరు నాకు ఉదారమిత్రము. నాయందు నిజమైన సానుభూతియు కనికరమును గల కొలదిమందిలో మీ రొకరు. ఇంత పెద్దజాబు వ్రాసినందుకు నన్ను మన్నింపుడు. మిత్రమా, నేను కలలు గనువాడనని కల్పనాప్రవణుడనని మీరు తలంప వచ్చును. తలంచుటకు మీకు పూర్తి స్వాతంత్ర్యము కలదు. కాని ఆత్యంతికమైన త్రికరణశుద్ధికలవాడ నని మాతృదేశముపై అత్యుత్కటమైన ప్రేమ గల్గియుండుటే నాలోని పెద్ద తప్పనియు — ఇంతమాత్రమైన నమ్ముడు. ఉదారసఖా, అత్యుదారసఖా, మీకును మీవారికిని సదా శుభములు కలుగుత. మీపట్ల ఎన్నటికిని

సడలని నాకృతజ్ఞతను నివేదించుకొనుచున్నాను. మీకు నేను పడియున్న అప్పు ఇంతంత కాదు. మీరు నాకు మిత్రులైనందు చేతమాత్రమే కాదు. జీవించినన్ని నాళ్లును మీరు భగవత్సేవను దేశమాతృసేవను అంతచక్కగా చేసినందుచేతగూడ.

సదా భవదీయ కృతజ్ఞుడు
వివేకానంద

98

(శ్రీ శ్రీ మైసూరుమహారాజావారికి)

చికాగో,
జూన్ 23, 1894.

మహారాజా,

శ్రీమన్నారాయణుడు, మీకు మీవారికి, యోగక్షేమము లొసగు గాక. ప్రభువులు కృపతో సాయపడుటచే, ఈ దేశమునకు వచ్చుట నాకు సాధ్యపడినది. వచ్చినప్పటినుండియు అందఱికిని పరిచితుడనైతిని. అతిథిపరాయణులగు ఈ దేశప్రజలు, నాకు కావలసిన వన్నియు సరఫరా చేసినారు. ఈ దేశ మద్భుతము. ఈ ప్రజలును ఎన్నో విధముల అద్భుతప్రజలే. నిత్యకృత్యములకు, ఈ దేశప్రజలు ఉపయోగించునన్ని యంత్రములను, ఏ దేశప్రజలును ఉపయోగింపరు. ఇక్కడ ప్రతివస్తువును యంత్రమే. అంతే కాదు; ప్రపంచజనసముదాయములో, ఈ దేశప్రజ, ఇరువదింట నొక భాగము మాత్రమే. అయినను, వారి సిరిసంపదలు, ప్రపంచపు సిరిసంపదలలో, ఆటింట నొకపాలుగ నున్నది. వారి భోగభాగ్యములకు మితియే లేదు. కాని, ఇక్కడ, ప్రతివస్తువున కును విపరీతమైన ధర. ఇచ్చట నున్నంత హెచ్చుకూలి, ప్రపంచ ములో నెచ్చటను లేదు. కాని కార్మికులకును కామందులకును పోరాటము సదా సాగుచునే యుండెను.

స్త్రీలకు అమెరికాలో నున్నట్టి హక్కులు, ప్రపంచమున నెక్కడను లేవు. క్రమముగా సర్వమును వారు తమ చేతులలో చిక్కించుకొనుచున్నారు. వింతవిషయమిది. ఉత్తమసంస్కారముగల మగవారికన్న, అట్టి సంస్కారవతులైన మహిళలసంఖ్య అత్యధికము. కాని ఉత్తమప్రతిభాశాలులు, ఇంకను మగవారిలోనే హెచ్చు. సహజమే. పాశ్చాత్యులు మన వర్ణవిభేదమును దూషింతురు. కాని, దానికంటె అన్యాయమైన వర్ణము—ధనిక వర్ణము — వారిలో నున్నది. అమెరికనులు చెప్పనట్లు, డాలరు సర్వశక్తిమంతము. ఇక్కడ అది దేనినైనను సాధింపగలదు.

ప్రపంచమున ఏ దేశమునను ఇన్ని చట్టములు లేవు. ఎచ్చటను చట్టముల ఇంత నిర్లక్ష్యము చేయరు. నీతిలో, పాశ్చాత్యులందఱకంటె పేదలైన హిందూప్రజలే, మొత్తముమీద ఎంతో అధికులు. మతవిషయమున ఇక్కడివారు పై వేమాలవారుగ నైననుండురు, పరమతాసహనస్వమతదురభిమానవంతులుగ నైననుండురు. వీరి మూఢవిశ్వాసమతములలో విసుగెత్తి, ఇచ్చటి విపేకులు, క్రొత్తవెలుగునకై, భారతదేశమువైపు చూపులు పఱచుచున్నారు. పవిత్రవేదములలోని ఉదాత్తాశయములు ఇంచుకంత లభించినను, వీరెంత ఆతురతతో కైకొందుగో, కనులారచూచిననే, వలినవారికి ఎఱుకపడగలదు. అధునాతన భయంకర విజ్ఞానశాస్త్రాఘాతముల కెదురు నిల్చి, వేదములు అక్షతములుగ నున్నవి కదా. “శూన్యమునుండి సృష్టి పుట్టినది. ఆత్మయు సృష్టింపబడినదే. దేవుడు నిరంకుశుడు, స్వర్గ మని చెప్పబడు నొకచోట, సింహావీధిపై కూర్చుండి, ఆయన రాజ్యమేలుచుండును. సరకాగ్నులకు చల్లబాట లేదు”, ఇట్టి సూత్రముల యెడల చదువుకొన్న వారి కెల్లరికి పెగటు పుట్టినది. “సృష్టి అనాది, అనంతము. ఆత్మయు అట్లే శాశ్వతము. ఈశ్వరుడు అంతర్యామిగా మనలో నున్నాడు” అను వేదములలోని ఉదాత్తభావము

లను ఏదో యొక రూపమున వారు తొందఱతో స్వీకరించుచున్నారు. ఇక నేబదియేండ్లలోపల — ఆత్మయు సృష్టియు ఉభయమును శాశ్వతమే యనియు, ఈశ్వరు డనగా పరిపూర్ణుడనియు, పరాత్పరు డనియు — మన వేదములలో చెప్పియున్న దానిని ప్రపంచవిద్వాంసు లందఱును అంగీకరింపగలరు. ఇప్పటికే, వారిలో విద్వాంసులైన మతాచార్యులు, బైబిలును ఈ ధోరణిలోనే వ్యాఖ్యానించుచున్నారు. నా నిర్ణయ మే మనగా, వారి నాగరికతలో పారమార్థికపరత హెచ్చవలె, మననాగరికతలో వాస్తవపరత హెచ్చవలె — అని.

భారతదేశములో అన్ని యనర్థములకును మూల మొక్కటే, పేదవారి దుఃస్థితి. పాశ్చాత్యు లందలి పేదలు పిశాచములే. వారితో పోల్చి చూచిన, మన పేదలు కేవలము దేవతలే. కావుననే, మన పేదల నుద్ధరించుట చాల సులభమైన విషయము. మనము చేయవలసిన సేవయెల్ల — వారికి విద్య గఱపుటయు, పోగొట్టకొన్న వ్యక్తిగారవము మరల పొందించుటయు. మనప్రజలును ప్రభువులును చేయవలసిన పెద్ద పని ఇది. ఇంతవఱకు ఈ విషయములో ఏమియు జరుగ లేదు. పురోహితాధికారము, విదేశాక్రమణము శతాబ్దులుగా వారి నణగద్రొక్కి యుండినవి. కడకు భారతదేశమున పేదలు తాము మనుష్యుల మనుటనుగూడ మఱచిపోయినారు. వారి బుట్టలలో భావములు చొప్పింప వలెను. చుట్టును ప్రపంచములో జరుగుచున్నవానిని చూచునట్లు వారు కన్నులు తెఱవవలెను. అప్పుడు వారిముక్తి వారే సాధించుకొందురు. ప్రజగాని, నరుడుగాని, నారిగాని, ఎవరిముక్తిని వారే సాధించుకొనవలెను. ఆశయములను వారికి ఈయవలెను. వారికి కావలసిన సాహాయ్య మంతమాత్రమే. తర్వాత తక్కిన దెల్ల దానిఫలితముగ వచ్చియే తీరును. రసాయనవస్తువులను కలుపుట మనపని. తర్వాత పలుకులుగా పేరుట ప్రకృతినూత్రమే కదా. వారి బుట్టల

లోనికి మన యాశయములు చొప్పించుట మన కర్తవ్యము. తక్కినది వారే చేసికొందురు. భారతదేశాన చేయవలసిన పని యిదే. నా మనస్సులో చిరకాలముగ నున్న సంకల్ప మిదే. భారతదేశమున దానిని సాధింపలేకపోయితిని. అందుకే యీ దేశమునకు వచ్చితిని. పేదలకు విద్యాదాన మొనగుటలో మహాకష్ట మొకటి అడ్డువచ్చును. — తమరే ప్రతిగ్రామములో నొక ధర్మ విద్యాలయమును స్థాపించితి రనుకొనుదు. దానివలన ఏ మేలును ఉండదు. భారత దేశదారిద్ర్య మట్టిది. పేదబాలురు బడికిపోవుట మాని పోలములలో తండ్రులకు తోడ్పడబోవుదురు. లేదా, ఏదైన జీవికను గడింప బోవుదురు. ఇక నిప్పుడు కొండ మహమ్మదు నొద్దకు రాకున్న, మహమ్మదే కొండయొద్దకు పోవలెను కదా. పేదబాలుడు చదువుకొనుటకు రాకున్నచో చదువే పేదబాలునికడకు పోవలెను. మనదేశములో స్వార్థత్యాగులు, ఏకాగ్రచిత్తులు అయిన సన్న్యాసులు మతప్రచారము చేయుచు పల్లెనుండి పల్లెకు వేలకొలదిగ పోవుచున్నారు. వారిలో కొందఱినిైన లాకికవిషయ ములనుకూడ నేర్పు ఉపాధ్యాయులుగ తయారుచేసితిమేని, పల్లె పల్లెలో, ఇంటింటను, వారు మతమును, చదువునుకూడ చెప్పుచు పోవుదురు. ఒకపల్లెకు ఒకసాయంకాలము అట్టివారిలో నిద్దఱు కేమెరాతో, గ్లోబుతో, కొన్ని దేశపటములు మున్నగువానితో వచ్చిరి అనుకొందము. తెలియనివారికి ఖగోళ, భూగోళవిషయముల నెన్నిటినో నేర్పవచ్చును కదా. ఒకజీవితకాలములో పుస్తకముల నుండి సంపాదించుకొను విషయవిజ్ఞానముకంటె నూఱంత లెక్కువ విషయజ్ఞానమునే వారు భిన్నదేశీయులనుగూర్చి కథలు వినిపించి వారికి కలిగింప గలరు. అయినను ఈ పనికి సంస్థ కావలెను. అనగా మరల ధనమే కావలెను. ఈ ప్రణాళికను నిర్వహించుటకు భారతదేశమున జనులు కావలసినంతమంది యున్నారు. కాని పాపము వారికి పైసా లేదు. చక్రమును కదలించుట కష్టము. కదలిన పిదప వర్ధిల్లు వేగముతో నది దొర్లుచు పోవును.

నా దేశములోనే సాహాయ్యము కోరి ధనికుల సానుభూతి పొందలేక నిష్ఫలుడనై ఏలినవారితోడ్పాటుచే ఈ దేశమునకు వచ్చి చేరితిని. భారత దేశమున పేదలు చచ్చిన నేమి, బ్రతికిన నేమి, అమెరికనుల కించుకేని లక్ష్యమా, వా రేల లక్ష్యపెట్టవలెను? మనవారి స్వార్థమును తప్ప వేతేమియు ఆలోచింపరే.

ప్రభుమహాశయా, జీవితము క్షణభంగురము. ఐహిక దంభము లన్నియు నశ్వరములే. ఒరుని కొఱకు బ్రతుకువారే బ్రతుకువారు. ఇతరులు బ్రతికియున్నారనుటకంటె చచ్చి రనుటే తగును. ఉదారమనస్కుడు, ఉన్నతుడు, దేశపాలకుడును నైన తమవంటి భారతమాతృకుమారుడు దేశమాతను ఆమె కళ్ళపై నిలబెట్టుటకు ఎంతో పనిచేయగలడు. భావినంతటివారికెల్ల పూజ్యముగ తనపేరు నిల్పుకొని పోగలడు.

అజ్ఞానమగ్నులైన పీడిత భారతీయజనకోటులను గుఱించి పరమేశ్వరుడు మీ యుదారహృదయమును అనుకంపార్ద్రముగా చేయవలయు నని ప్రార్థించు.

భవదీయుడు

వివేకానంద

99

(రావుబహదూరు నరసింహాచారిగారికి)

చికాగో,

జూన్ 23, 1894.

ప్రియమహాశయా,

నాయందలి మీకరుణ నాకు ధైర్యమును కలిగించుచున్నది. ఆధైర్యముతో మీదయను వినియోగించుకొన జూచుచున్నాను. అమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములలో శ్రీమతి పాటరు

పామరుసతి సర్వప్రధానురాలైన మహిళ. విశ్వవస్తుప్రదర్శనము నకు ఆమెయే అధ్యక్షురాలు. ఒక పెద్దమహిళల సంస్థకు ఆమె అధ్యక్షురాలు. ప్రపంచమున ఎక్కడగాని మహిళలను ఉద్ధరించుటయందు ఆమె కత్యంతాసక్తి. డక్రినుప్రభిణికి ఆమె ముఖ్యసఖ. ఆమెసంపదను హోదాను చూచి యూరోపునందలి రాజకుటుంబములవారు ఆమె నాదరించిరి. ఈదేశమున ఆమె నావిషయమున చాల దయగలిగి యుండెను. ప్రస్తుత మామె చైనా, జపాను, సయాము, ఇండియా దేశములలో పర్యటింపబోవుచున్నది. భారతదేశమున రాష్ట్రపతులు (గవర్నరులు)ను తక్కిన పైపదవుల వారును ఆమెను ఆదరింతురు లెండి. ఐనను ఆంగ్లోద్యోగుల తోడ్పాటును గొనక మన సంఘమును చూడవలె నని ప్రత్యేకముగ ఆమె ఆశ్రయించుచున్నది. మైసూరులో మీ అద్భుతకళాశాలనుగూర్చి భారతీయమహిళల ఉద్ధరణమునకై మీరు చేయుచున్న ఉదారకృషినిగూర్చి పెక్కుపర్యాయములు ఆమెకు నేను చెప్పియున్నాను. అమెరికాకు వచ్చినట్టి మన దేశీయులపట్ల అమెరికనులు చూపిన ఆదరమునకు బదులు అమెరికానుండి ఇట్టి విశిష్టవ్యక్తులు వచ్చినప్పుడు కొంతైన వారి నాదరించుట మన ధర్మమని నా యభిప్రాయము. మీ రామెను ప్రీతితో ఆదరింతురనియు మన మహిళలపరిస్థితిని ప్రత్యక్షముగ విలోకించుటకు మీ రామెకు తోడ్పడగల రనియు నా ఆశ. ఆమె మతప్రచారకురాలు కాదు. క్రైస్తవురాలైనను కాదు, అనునంతవఱకు మీకు నేను హామీ ఈయగలను. విశ్వమందంతటనున్న మహిళలు ఏ మతమువారైన నగుదురు గాక, వారి పరిస్థితిని చక్కజేయ పాటుపడవలె నని ఆమె కోరిక. ఇది ఈదేశమున నాకెంతో తోడ్పడును. భగవంతుడు మి మ్మనుగ్రహించును గాక.

యథాపూర్వభవదీయప్రేమయుత
వివేకానంద

100

(కుమారి మేరికి, కుమారి హేలుకు)

జార్జి డబ్ల్యూ హేలుగారింట.

541, డియర్బారన్ ఆ వెన్యూ, చికాగో,

జూన్ 26, 1894.

ప్రియసోదరీమణులారా,

హిందీమహాకవి తులసీదాసు తనరామాయణానువాద ప్రారంభమంగళపద్యమున ఇట్లనెను : “అసాధువులకు సాధువులకు కూడ ప్రణమిల్లుచున్నాను. కాని అయ్యో, వా రుభయులును నన్ను సమానముగ బాధించువారే. వచ్చి నాతో కూడుటచే అసాధువులు బాధ కల్గింతురు. సాధువులు నన్నువీడి యేగునప్పుడు నాప్రాణమునే తమతో గొంపోవుదురు”.

అది అట్లే అని నే నందును. ఈప్రపంచమున నాకున్న ఆనందమును ప్రేమయు పవిత్రులగు భగవద్భక్తుల యనురాగమే. అట్టి నాకు వారియెడబాటు అత్యంతదుర్భరబాధాకరము. కాని ఇవి సంభవించవలసినవే. ఓ ప్రియునిమురళీగానమా, దారి చూపుము. నీవెంబడినే వచ్చుచున్నాను. మధురోదారపవిత్రాత్మలగు మి మ్మెడబాసినప్పుడు నాకు కల్గు బాధయు ఔత్సుక్యమును అనిర్వాచ్యములు. స్థితప్రజ్ఞుడను (స్టాయిక్) కారాదా అని ఎంత గనో కోరుచున్నాను.

సుందరగ్రామదృశ్యములను చూచుచు మీ రానందించుచున్నా రనుకొందును. “సర్వభూతముల కేది రాత్రియో దాని యందు సంయమి మేలుకొనియుండును. దేనిలో భూతములు మేలుకొని యుండునో తత్త్వదర్శియగుమునికి అది రాత్రి”.

ఈలోకపు ధూళి యైనను మి మ్మెప్పుడు నంటకుండు గాక. ఏలయన ఈధూళి పువ్వులుకప్పిన క్రుళ్లుడుమాంసఖండమే అని

కవులు వాక్రతురు. మీకు శక్యమగునేని దాని నంటకుండుడు. స్వర్గపక్షినిసుగులారా*, పై కెగురుడు. పాపముల ముఱికిగుంట యగు ఈ ప్రపంచపు స్పర్శ మీపాదములకు కలుగుటకుముందే పైకి వచ్చివేయుడు.

“ఓ మేలుకొన్న ఆత్మా, మరల నిమరింపకు”.

“లోకులు పెక్కండ్రను ప్రేమింతురు గాక! మనకు ప్రియు, డొక్కడే — భగవంతుడు. వారి మాటలు మనము లక్ష్య పెట్టము. కాని మాప్రియుని వర్ణించుచు ఆయనకు వారు అన్ని విధముల ఘోరగుణములను ఆరోపించినప్పుడు మాత్రము మనము భయపడుదుము. వారికి నచ్చినట్లు వారు చేయుదురు గాక. మన కేమో భగవంతుడు ప్రియుడే. నాప్రియుడు, నాప్రియుడు, అంత కంటె వేతేమియు కాదు.

“ఆయన కెన్ని గుణము లున్న నేమి, ఎంతశక్తి, హితకర శక్తి యైనను సరే, ఉన్న నేమి. ఎవరికి లక్ష్యము! మరల మరల మమ్మకుగ నక్కఱలేకుండ ఒక్కసారిగనే చెప్పుచున్నాను. ఘనసంపదను చూచి కాదు మేము ప్రేమించుట. మాప్రేమను మే మెన్నడును అమ్మము. మే మిత్తుమే గాని కోరము”.

“ఓ వేదాంతీ, భగవంతుని స్వరూపమును శక్తులను గుణములను మాకు చెప్పుటకు వచ్చుచున్నావు. ఓరి మూర్ఖా,

* ఇది బెంగళీసంప్రదాయగ్రంథములలో పేర్కొనబడిన హోమా అనెడి పక్షి. ఆ పక్షి యెత్తుగా ఆకాసమున వసించుచు ఆక్కడ నే గ్రుడ్లు పెట్టు నట. వెంటనే ఆ గ్రుడ్డు క్రిందికి పడ తొడంగు నట. కాని అది ఎంతో ఎత్తులో నుండి పడుచున్నందున పడుటకు ఎన్నో దినములు పట్టు నట. నడిదారి లోనే ఆ గ్రుడ్డు పగులును. అందుండి పిల్ల వెలువడును. దాని కన్నులు తెఱచు కొనును. తెక్కలును మొలచును. కన్నులు తెఱచినంతనే తాను పడుచున్నా ననియు నేలకు కొట్టుకొన్నంతనే తుత్తినియు లగును ననియు గ్రహించి తక్షణమే తల్లియొద్ద కెగిరి పోవును. ఈ పక్షిని శ్రీరామకృష్ణుడు నిత్యము ద్దవకు ఉపమానముగ చెప్పెడివాడు.

222 శ్రీవివేకానందసంపూర్ణగ్రంథావళి - సంపు. ౯.

ఆయన అధరచుంబనమును కోరి అందుకై మేము ప్రాణములు విడుచుచున్నాము”.

“నీ నిర్ధకవాక్కులను మీయింటికే కొనిపొమ్ము. నీకు శక్యమగునేని నాప్రియుని ముద్దును నాకు చేర్చుమా”.

“ఓరిమూర్ఖా, భయపడుచు వెఱగుపడుచు తొట్రుపడు మోకాళ్లతో ఎవరి కెదుట నోయి నీవు ప్రణమిల్లుచున్నది? దేవుడు తుణకాలమైనను దవ్వున కెగిరిపోవునేమో అని వెఱచి నేను హారమును నాకంఠమునుండి తీసి ఆయనకంఠమున వేసి దాని కొక దారమును ‘కాలరు’గా కట్టి ఆయనను నాతో లాగు కొని వచ్చుచున్నాను. అది ‘ప్రేమ’హారము, దానిఉద్రేకమే ఆ దారము. ఓరి మూర్ఖా, నీ వెఱుగవోయి, ప్రేమబద్ధుడై ఆ అనంతుడు నా పిడికిట ఇమిడిపోవును. బృందావనములో గొల్ల చెలువల నూపురరవగానమున కీ జగన్నియంత నర్తించుచుండె ననుట నీ వెఱుగవా?

కేవలము అనుభవమునకు మాత్రమే విషయమైన అనిర్వాచ్యమును నిర్వచింప ప్రయత్నించిన అవివేకమునకును నా వెఱి వ్రాతలకును నన్ను మన్నింపుడు.

సదా ఆశీస్సులతో,

మీ సోదరుడు

వివేకానంద

(మదరాసులో ఒక కవిమృతము)

541, డియర్బారీ ఆఫీసు, చికాగో,
జూన్ 28, 1894.

ప్రేమాస్పద—

మైసూరు జి. జి. * నుండి మొన్న ఒక జాబు వచ్చినది. దురదృష్టవశమున జి. జి. నేను సర్వజ్ఞుడ నను భ్రాంతిలో నున్నాడు. లేకున్న లేఖపై కన్నడమున నున్న విలాసమును మఱికొంత స్పష్టముగ తెలియనట్లు వ్రాసియుండును. నాకు వ్రాయు జాబులను చికాగోకు కాక వేలు ఏ వోటుకు వ్రాసినను చాల తప్పి. ఈ పొరపాటు మొదట నాదే లెండి. ఏల యన చిరునామా కనిపించిన తావుల కెల్ల నాపేరట జాబులు రువ్వు మన మిత్రుల చక్కనిబుద్ధిని నేను ఊహించియుండవలసినది. నేను నిరంతరము పర్యటనమును చేయుచునే యున్నాను. ఏచోటికి నాపేరట జాబు వ్రాసెదరో ఆ జా బక్కడికి చేరునప్పటికి నే నటనుండి వేయిమైళ్లదూరము పోయియుండును. ఈవిషయము వారికి బాగుగా తెలిసినదే అని మన మదరాసు బృహస్పతులకు చెప్పము. చికాగోలో నాకొక మిత్రు డున్నాడు. అతనిల్లు నాబస.

ఇచ్చట నా ఆశలు ఫలించు నవకాశము ఇంచుమించు పూర్ణానుస్వారమే. ఏల యన నా లక్ష్యము శ్రేష్ఠమైనదైనను ఈ కారణములు దానిని చెడగొట్టినవి. భారతదేశవార్తలు నాకందుటకు మదరాసులేఖలే ద్వారములు. నాకు భారతదేశమున కలుగుచున్న ప్రశంసనే మాటిమాటికి నాజాబులు తెలుపు చుండును. కాని అది మీకును నాకును నడిమిదే. అళిసింగ

* జి. జి. నరసింహాచార్యులు.

పంపిన మూడు చదురపంగుళముల క త్తిరింపు తప్ప నాకు తెలిసి భారతదేశమున ఏపత్రికలోను నన్ను గుటించి ఏమియు వ్రాయ బడుట లేదు. అందుకుతోడు భారతదేశమున క్రైస్తవులు చెప్ప వానినెల్ల పాదిరీలు శ్రద్ధతో సేకరించి సక్రమముగ ప్రచురించు చున్నారు. ఇంటింటికి పోయి వారు నాకు మిత్రులుగనుండు వారు నన్ను వదలుకొనునట్లు ప్రచారము చేయుచున్నారు. వారి ఉద్యమము చాల బాగుగనే నగ్గినది. ఏలయన భారతదేశము నుండి నా కనుకూలమైన మాట ఒక్కటైనను వచ్చుట లేదు. భారతదేశమున హిందూపత్రికలు నన్ను మిన్నంట ప్రశంసించు చుండ వచ్చు. కాని అట్టి మాట ఒక్కటైనను అమెరికాకు అందనే లేదే. కావున నేను వంచకుడ నని ఈ దేశమున అనేకులు తలంచుచున్నారు. ఇచటి పాదిరీలకు నాపట్ల ఈర్ష్యాభువు లైన ఇచ్చటి హిందువులు సహాయులు. కావున నోరెత్తి చెప్పటకు నాకొక్క మాటయైనను లేదు. కేవలము మదరాసు యువకుల ప్రోత్సాహబలముపై నాధారపడి విశ్వమతమహాసభకు నేను వచ్చుట అవివేక మని నా కిప్పుడు తోచుచున్నది. వారికి నేను సదా కృతజ్ఞుడనే. కాని వారు నిర్వహణసామర్థ్యము లేక వట్టి యుత్సాహము పొంగులువాలు యువకులు. యోగ్యతా పత్రములు అధికారపత్రములు లేకయే నే నిచ్చటికి వచ్చి యున్నాను. పాదిరీలును బి - ఎస్ - లును అట్లు దుష్ప్రచారము చేయుచుండగా వంచకుడను కా నని నిరూపించుకొనుటకు నాకు వేలుదారి ఏదీ? కొన్ని మాటలను వెచ్చించునంతటి సులభమైన పని వే తొకటి లే దని నా కిప్పుడు తోచినది. మదరాసులోను కల్కత్తాలోను పురప్రముఖుల సమావేశములు చేయుచుట. నన్నును న న్నాదరించిన అమెరికాప్రజలను అభినందించుచు తీర్మానము చేయుట. అధికారపూర్వముగ అనగా సమావేశ కార్యదర్శిద్వారా ఆతీర్మానము నమెరికాకు పంపుట. డాక్టరు బట్టోసు వంటి వారికి పంపి పత్రికలలో ప్రచురింపుడని కోరుట,

అట్లు బోస్టనులో న్యూయార్కులో చికాగోలో వివిధపత్రికలకు పంపుట—ఇంతకంటే సులభముగ చేయదగిన పని మఱొకటి లేదని నాకు తోచినది. కాని అదియు భారతీయులు పూనుకొనలేని భీకరకార్యమే, అని నాకిప్పుడు తెలిసినది. ఒక్క సంవత్సర కాలముగ, నా కనుకూలమైన మాట చెప్పినవాడు ఒక్కడైన లేడు. ప్రతియొక్కడును ప్రతికూలముగ చెప్పినవాడే! మీకొంప లలో నన్ను గుఱించి మీ రే మనుకొన్నను అది ఇచ్చట ఎవరి కైనను ఎట్లు తెలియును? రెండు నెలలనాడు ఇందుంగూర్చి అశేసింగపెరుమాళుకు జాబు వ్రాసితిని. అత డింతవఱకు జవా బైనను వ్రాయ లేడు. అతని ప్రేమ మందగించిన దేమో! కావున నీవు మొట్టమొదట ఆవిషయమునుగూర్చి యోచింపుము. తర్వాత ఈజాబును మదరాసువారికి చూపుము. పైగా నా సోదరులు కేశవచంద్రసేనునుగూర్చి అవివేకముతో అర్థరహిత ముగా ప్రసంగింతురు. మదరాసువాడు....నుగూర్చి నేనువ్రాసిన దెల్ల వారికి తెలుపుచుండుటచే నాకు విరోధులనే సృజించు చున్నాడు....అయ్యో! ప్రతిభయు నిజమైనశక్తులును గల్గి నాకు తోడ్పడు వాడు భారతదేశమున ఒక్కడైన నుండ రాదా? కాని ఈశ్వరసంకల్పము నెఱవేఱుత. ఈదేశమున నే నొకవంతు కుడుగ నున్నాను! యోగ్యతాపత్రము లేవియు లేక, ఎన్నియో ఇచ్చట లభించునులే అనుకొని విశ్వమతమహాసభకు వచ్చుట నా అవివేకము. మెల్లగా నేను దానిని సాధించుకొనవలసియున్నది.

మొత్తముమీద అమెరికనులు హిందువులకంటే కోటిరెట్లు ఎక్కువ ఉదాహులు. కృతఘ్నులును హృదయశూన్యులునగు వారిదేశములో చేయ గలిగినంతకంటే ఎక్కువ మేలును నే నీ దేశమున చేయగలను. ఇంతకును నాకర్మను (విధిని) నేను నిర్వర్తింపవలెను కదా. నా ఆర్థికస్థితిమట్టుకు ఇప్పుడు చాల బాగున్నది, ఇక ముందును చాల బాగుండగలదు. క్రిందటిజానాభా లేక్కలప్రకారము అమెరికాలో....ల సంఖ్య 625 మాత్రమే.

వారిలోడి కలయిక ఏరీతిలోనైనను నాకు సాయపడుటకు బదులు
క్షణములో నన్ను రూపుమాపును. నన్ను లండనుకుపొమ్మని
శ్రీబ్రహ్మ మున్నగువారిని దర్శింపు మని చెప్పటలో అశసింగుని
పిచ్చి యుద్దేశ్య మేమి? మూర్ఖుడు! తమమాటల అర్థమును తా
మెఱుగరు ఆశాలురు. ఈమదరాసీపిల్లజట్టువారి బుజ్జలలో రహ
స్యము దాగదు, పొద్దస్తమానము పిచ్చిప్రసంగములు చేయు
చుందురు. కాని చాల చిన్నపనినైనను చేయవలసివచ్చినప్పుడు
కంటి కగపడరు. మూర్ఖులు, ఏబదిమంది మనుష్యులను కూర్చి
సమావేశములను కొన్నింటనైన చేయింపలేరు. రిత్తమాటలను
మాత్రమే నాకు సాయ మంపుచుందురు. లోకమును వశపఱచు
కొనుటనుగూర్చి అధికప్రసంగములు చేయుచుందురు. ఫోనో
గ్రాఫును గుఱించి నీకు వ్రాసియుంటిని. ఇప్పు డిచ్చట ఒక విద్యు
ద్వ్యజనము (ఎలెక్ట్రిక్కు-పంకా) ఉన్నది. చాలచక్కగా పని
చేయుచున్నది. ఖరీదు 20 డాలర్లు. బాటరీ నూఱుగంటలసేపు
పనిచేయును. తర్వాత దానిని ఏఎలెక్ట్రిక్కు యంత్రమునొద్ద
గాని మరల నింపుకొనవచ్చును. హిందువులపొత్తు ఇక చాలును.
వారి కొక నమస్కారము. ఈశ్వరుని సంకల్పము నెఱవేఱుత.
నేను నావిధిని తలదాల్తును. దానికి ప్రణమిల్లుదును. ఐనను
నన్ను కృతఘ్ను డని భావింపకు. ... నాలర్హతను మించియు
తమశక్తికి మించియు మదరాసుప్రజలు నాకు మే లొనర్చిరి.
హిందువులమైన మనకు మానవత్వము ఇంకను కలుగ లేదను
విషయమును క్షణకాలము మఱచితిని. హిందువులపై ఆధార
పడితిని. ఆత్మప్రత్యయమును క్షణకాలము త్యజించితిని — ఇది
నా అవివేకము. నా అవివేకమే నా చిక్కులకు కారణము. భారత
దేశమునుండి ఏమైన వచ్చు నని ఒక్కొక్కక్షణమునను ఎదురు
చూచుచుంటిని. కాని అది ఎప్పుడుగాని రాలేదు. ముఖ్యముగ,
గడచిన రెండునెలలు నేను చాల బాధపడినాను. భారతదేశము
నుండి ఏమియు రాలేదు. వార్తాపత్రికయైనను రాలేదు.

నామిత్రులు నెలలతరబడి వేచియుండిరి. ఏమియు రాలేదు. ఒక్కమాటయైనను! ఆ కారణముచే అనేకులకు నాయందు నిరాదరము వర్ధిల్లినది. తుదకు వారు నన్ను వదలుకొనిరి. మనుష్యులపై మృగశీలురపై ఆధారపడినందుకు ఇది నాకు శిక్ష. మనదేశీయులు ఇంకను మానవులుగ రూపొందలేదు. పొగడించు కొనుటకు వారు సదా సంసిద్ధులే. కాని ఒక్కమాట యైనను చేప్పవలసిన వంతు తమకు వచ్చినప్పుడు వారు మాయ మగుదురు.

మదరాసు యువకులకు నా నిరంతరధన్యవాదములు. భగవంతుడు వారిని సదా అనుగ్రహించును గాక. ఏ ఆశయము నైనను కొనసాగింపవలయు ననిన అందుకు ప్రపంచమునకంతటికిని అమెరికా శ్రేష్ఠమైన క్షేత్రము. కావున నేను అమెరికాను త్వరలో విడువ నుద్దేశింపలేదు. ఏల? ఇచ్చట నాకు అన్నపానములు వస్త్రములు సమృద్ధిగ నున్నవి. అందఱు నాయందు దయ గలిగి యున్నారు. ఇంతకును కారణము కొన్ని మంచి మాటలే. అట్టి మహాన్నతదేశమును విడిచిపెట్టి మృగస్వభావులును కృతఘ్నులును మతిహీనులును మూర్ఖులును మూఢవిశ్వాసములకు నిత్యపరవశులును దయాదాక్షిణ్యరహితులునగు నిర్భాగ్యులుండు దేశమునకు నే నేల రావలెను? కావున మరల నొక సమస్కారము. ఈ జాబును నీవు వివేకముకలవారికి చూపవచ్చు. మదరాసీలలో — నే నెంతగనో ఆధారపడియుండిన అళిసింగునిలో పైతము — వివేక మంతగా లే దని నా యభిప్రాయము. మఱొక మాట. మజందారు వ్రాసిన పరమహంస శ్రీరామకృష్ణుని జీవిత చరిత్రపు ప్రతులను కొన్నింటిని దయతో చికాగోకు పంపుదువా? అవి కల్కత్తాలో కొల్లగ నున్నవి. 541, డియర్బారన్ అవెన్యూ (వీధి కాదు) చికాగో, అను విలాసమునుగాని, “థామసుకక్కుగారింట, చికాగో” అను విలాసమును గాని మఱవకుము. వేఱు విలాసములకు వ్రాసిన చాలచిక్కు జాగు కలుగును. ఏలయన

నేను నిరంతరము పర్యటించుచున్నాను. చికాగో నా ముఖ్య స్థానము. మన మదరాసుమిత్రులకు ఇంత మాత్రమైనను స్ఫురింపలేదే. నానిరంతరమంగళాశంసలను జి. జి. కి ని అశసింగునకును కార్యదర్శికిని ఇతరులకందటికిని దయచేసి అందజేయుము. వారి షేమమునకై నేను సదా ప్రార్థించుచున్నాను. నాయందే నాకు సంతృప్తి లేదు గాని వారియందు అసంతృప్తి నాకు ఇంచుకైన లేదు. నాజీవితములో నేను ఘోరమైన ఒక్క తప్పును చేసితిని. ఒక్కసారి చేసితిని. ఒరులు సాయపడుదు రని అనుకొనుటే ఆ తప్పు. దాని ఫల మనుభవించితిని. తప్పు నాదే గాని వారిది గాదు. భగవంతుడు మదరాసుమహాజనుల నందటిని అనుగ్రహించును గాత. వారు కనీసము బెంగాలీలకంటె ఎంతో మేలు. బెంగాలీలు వట్టి మూర్ఖులు. వారిలో ఆత్మ లేదు. శక్తి లేనే లేదు. నమస్కారము. నమస్కారము. నేను నా పడవను వెల్లువలో తరలించితిని. ఇక నే మైన సంభవించును గాక. మొరటుగా నేను కొన్ని విమర్శనలు చేసితినే, వానిని చేయుటకు నా కధికారము లేదు. నా అర్హతను అత్యంతము అతిక్రమించి మీరు నాకు మేలు చేసితిరి. నా కర్మను నేను అనుభవింప వలెను. గొణుగక సణుగక అనుభవింపవలెను. భగవంతుడు మి మ్మెల్లర అనుగ్రహించును గాక.

భవదీయసత్యయత

వివేకానంద

మలి మాట : అశసింగకు కాలేజీ మూసినా రేమో!
ఆ సంగతి నా కంద లేదు. ఇంటి విలాసము నెప్పుడును అతడు నాకు తెలుప లేదు.

కిడి, మనజట్టును విడిచి పెట్టినా దేమో అని నా భయము.

వి.

102

(శ్రీమతి జార్జి డబ్ల్యూ హేయనతికి)

పిక్చర్లండింగ్, న్యూయార్కు,
డాక్టర్ ఇ. గ్రౌస్సెగారింట,
జూలై, 1894.

అమ్మా,

నిన్న ఇచ్చటికి చేరుకొంటిని. కొన్నా శ్లిచ్చట నుందును. న్యూయార్కులో నుండగా నీ జాబాకటి చేరినది. కాని “ఇంటీరియరు” నాకు చేరలేదు. చేరనందుకు సంతోషమే. ఏలయన నే నింకను పరిపూర్ణుడను కాను. ప్రెసిబిటేరియనుమతాచార్యులకు, ముఖ్యముగా ఇంటీరియరుపత్రికవారికి నాయందు గల “నిస్వార్థప్రేమ” నే నెఱిగియున్నందున ఈ “మధురక్రైస్తవ మహాజనుల” పట్ల దురభిప్రాయములను నా హృదయమున తలచూపనియక దూరముగ నుండ మని నా కోరిక. కోపము, ఎంత ధర్మహేతుకమైనను, మహాపాపమే అని మాశాస్త్రము బోధించుచున్నది. ఎవనిమతమును వాడనుసరింప వలెను. ధర్మహేతుకమైన కోపమునకును మామూలుకోపమునకును శాస్త్రసమ్మతమైన హింసకును మామూలుహింసకును ధర్మహేతుకమైన దూషణకును అధర్మహేతుకమైన దూషణకును — ఉన్న భేదమువంటి భేదములను నామట్టుకు నేను గుర్తింపజాల నైతిని. సూక్ష్మైతిసూక్ష్మమైన ఆ నైతికభేదము మా దేశనీతిశాస్త్రమున ఎన్నడును ప్రవేశింప కుండును గాక. ఎగతాళిమాట అటుండ నిమ్ము. అమ్మా చర్చి, వీరి మోసము, వీరి కపటత, వీరి స్వాభిమానము పేరు ప్రతిష్ఠలుకావలె ననెడి వీరి తీట నేను బాగుగ నెఱుగుదును. వీరికి ప్రేరకములు అవే అని ఎఱుగుదును. కావున వీరి ఆటలను ఇంచుకైన లక్ష్యపెట్టను.

పాటోగ్రాఫులను గుఱించి:—మొదట పిల్లలు కొన్ని కాపీలను తెచ్చిరి. రెండవసారి నీవు కొన్నిటిని తెచ్చినావు. వారు ఇయ్యవలసినది మొత్తము 50 కాపీలు. నాకంటె సోదరి ఇసబెలుకు బాగుగ తెలియును.

నీకు నాయనపోవునకు నా హృదయపూర్వకప్రేమాభివందనములు.

మీ ...

వివేకానంద

మలిమాట: ఎండబెట్టను ఏలాగు అనుభవించుచున్నావు? వేడిమిని నేనిచ్చట బాగుగనే ఓర్చుకొనుచున్నాను. సముద్రము మీద నున్న స్వామ్మస్కాటుకు రమ్మని సంపన్నమహిళ యొకతె నన్నాహ్వానించినది. ఆమె పరిచయము నాకు గడచిన శిశిరకాలమున న్యూయార్కులో కలిగినది. నేను కృతజ్ఞతను తెలుపుకొని రాజాలనంటిని. ఇచటివారి, ముఖ్యముగా సంపన్నుల, అతిథిసత్కారమును స్వీకరించు విషయమున నేను చాల మెలకువ కలిగి యున్నాను. చాలసంపన్నులైన వారు మఱికొందఱు కూడ ఇచట నన్నాహ్వానించిరి. నేను నిరాకరించితిని. ఇచటి పనియందంతటను ఉన్న మర్మమును ఈపాటికి నేను గ్రహించితిని. అమ్మాచర్చి, నీ హృదయపూర్వకతకు భగవంతుడు నిన్ను నీవారిని అనుగ్రహించును గాక. ఈ ఋజుత్వము ప్రపంచములో అంత అరుదుగ నున్నది.

భవదీయ ప్రేమయుత

వి.

(హేయసోదరీమణులకు)

న్యాయాదుక్,

జూలై 9, 1894.

సోదరీమణులారా,

జగదంబకు జయము. అనుకొన్నంతకంటె ఎక్కువగ సాధించితిని. ప్రవక్త ఆదరింపబడినాడు. ఆదరింపబడుట లే దనెడి కొడువను తీర్పవలె ననెడి పట్టుదలతో ఆదరింపబడినాడు. భగవంతుని కసికరమును చూచి నేను శిశువువలె ఏడ్చుచున్నాను. సోదరీమణులారా, భగవంతుడు తనబంటు నెప్పుడును విడిచిపెట్టడు. మీకు నేను పంపుచున్న జాబు అన్ని సంగతులను వివరించును. ఈ అచ్చు కాగితములు అమెరికా ప్రజలయొద్దకు వచ్చుచున్నవి. అందు పేర్కొనబడినవారు మా దేశమున అత్యంత ప్రముఖులు. సభాధ్యక్షుడు కలకత్తా సంపన్నులలో ప్రధానుడు. మహేశచంద్రన్యాయరత్న అనెడి మహాకవి భారత దేశమున కంతటికిని బ్రాహ్మణవర్తిష్ఠుడు. ప్రభుత్వమువారే ఆ వర్తిష్ఠులను గుర్తించిరి. ఆయన సంస్కృతకళాశాలాధ్యక్షుడు. సమస్త వృత్తాంతమును ఈ జాబే మీకు తెల్పును. సోదరీమణులారా, నే నెంతటి దుష్టుడను! భగవదనుగ్రహము ఈలాగు కననగుచున్నను నా విశ్వాస మప్పుడప్పుడు తడబడుచుండునే. భగవంతుని రక్షణలో నే నుండుట ప్రతినిమిషము కననగుచున్నను మరల అప్పుడప్పుడు మనస్సు అధైర్యపడుచుండును. సోదరీమణులారా, దేవు డున్నాడు — జగజ్జనకు డున్నాడు. లోకమాల యున్నది. దేవుడు తనబిడ్డలను ఎన్నడును విడిచిపెట్టడు. విడిచిపెట్టనేపెట్టడు. విపరీతసిద్ధాంతముల నటుంచి, శిశువులరై భగవంతుని శరణు

చోరుడు. ఇంతకన్న నెక్కువగ నేను వ్రాయలేను — మగువవలె విలపించుచున్నాను.

దేవా, ఆత్మనాథా, నీకు మంగళము.

భవదీయప్రేమయుత
వివేకానంద

104

(శ్రీ ఆశింగపెరుమాళుకు)

ఆమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములు,
జూలై 11, 1894.

ప్రియఅశసింగా,

“541, డియర్బారన్ అవెన్యూ, చికాగో” అనడి విలాస మునకే తప్ప వే తెచ్చటికిని నీవు జాబులు వ్రాయకూడదు. నీ కడపటి జాబు దేశమంతయు చుట్టుకొని వచ్చి నాకు చేరినది. నాకు ఆపాటి ప్రఖ్యాతి కలిగియున్నందుననే ఆ జాబు నాకు చేర గలిగినది. తీర్మానములలో కొన్నింటిని డాక్టరు బ్రెట్టోసుకు పంపవలెను. నాయందలి ఆయన కనికరమునకు కృతజ్ఞతను తెలుపుచు జాబునుకూడ వ్రాయవలెను. ఆ జాబును అమెరికను వార్తాపత్రికలలో ప్రకటింపుమని ఆయనను కోరవలెను. ఏలయన అట్లు ప్రకటించినచో నే నెవరిప్రతినిధియు కా నని పాదిరీలు ప్రచారము చేయుచున్న అసత్యవార్తలకు మంచి ఖండన మగును. నాయనా, కార్యకౌశలము అలవటచుకో, మన మింకను ఘన కార్యములను చేయ నున్నాము. క్రిందటిసంవత్సరము నేను బీజములను మాత్రమే చల్లినాను. ఆ పైరును ఈ సంవత్సరము కోసికొంద మని యున్నాను. ఈ మధ్యకాలమున భారతదేశమున సముత్సాహమును శక్యమైనంత అభివృద్ధిలో నిల్పుము. కిడి అతనిదారిని అతడు పోవును గాక. కాలము వచ్చినప్పుడు అతడు చక్క నగును. అతనిబాధ్యతను నేను చేపట్టెదని. సొంతఅభిప్రాయము

యము కలిగియుండుటకు అతనికి పూర్తిహక్కున్నది. పత్రికకు అతనిచే వ్రాయించుచుండుము. అట్లు వ్రాయుచుండిన అతని మనస్సు కుదురుపాటు తప్పకుండును. అతనికి నా ఆశీస్సులు.

. పత్రికను ప్రారంభింపుము. నే నప్పడప్పుడు వ్యాసములు పంపుచుండును. బోస్టనులోని హార్వర్డువిశ్వవిద్యాలయపు ప్రొఫెసరు జాన్మైన్రైటుగారికి ఒకపత్రికను పంపుచు ఈదేశమున నాకు ప్రథమసఖుడుగనుండినందులకు కృతజ్ఞతను తెలుపు లేఖను కూడ వ్రాయవలెను. ఆ లేఖను పత్రికలలో ప్రకటింపు మని కోరుచు జాబు వ్రాయవలెను. పాదిరీలదుష్ప్రచారమునకు ఇది ఖండన మగును.

డిట్రాయిటులో చేసిన యువన్యాసమునకు నాకు 900 డాలర్లు (2,700 రూపాయలు) లభించినవి. తక్కిన ఉపన్యాసములలో ఒకదానికి గంటసేపు చేసిన ప్రసంగమునకు 2,500 డాలర్లను (7,500 రూపాయలను) గడించితిని. కాని నాచేతికి వచ్చినవి 200 డాలర్లే! ఉపన్యాసములు చేయించిన వంచకపరిషత్తువారు నాకు టోపీ వేసిరి. వారిని నేను వదలుకొంటిని. ఇచ్చట నేను చాలధనమును వ్యయించితిని. ఇంచుమించు 3,000 డాలర్లు మాత్రమే మిగిలి యున్నవి.

పైసంవత్సరము ముద్రణకార్యము ఎక్కువగ నుండును. నే నొక క్రమమార్గమున పనిచేయబోవుచున్నాను. ... సంకల్పశక్తి సర్వమును సాధించును. ... నీ వొక సమితిని నెలకొల్పవలెను. దాని సమావేశములు చక్కగ జరుగుచుండవలెను. వానినిగూర్చి నీవు నాకు శత్యమైనంతతటచుగ వ్రాయుచుండవలెను. నిజమునకు నీకు శత్యమైనంత యుత్సాహమును రప్పించుకొనుము. అసత్యమును గూర్చి మాత్రము మెలకువ గలిగియుండుము. నా బాలులారా, పనికి పూనుకొనుడు. మీకు ఉత్సాహము పుట్టును. నిర్మాణాత్మక మైనశక్తి మనప్రకృతిలో బాతుగా లేదు. కాని దానిని కలిగించుకొనవలెను. గొప్పరహస్యము ఇది — ఈర్ష్యారహితత.

మీ సోదరుల అభిప్రాయములకు తలయొగ్గుటకు సదా సంసిద్ధులరై యుండుడు. కోపము మాన్పుటకు సదా ప్రయత్నించుచుండుము. మర్మ మంతయు అదే. ధీరముగ పోరాటము సాగింపుడు. జీవితము క్షణభంగురము. ఒక గొప్ప లక్ష్యమునకై ఆ జీవితము నర్పింపుము. నరసింహునిగూర్చి ఏమియు వ్రాయవే వల? అతడు ఇంచుమించుగా పస్తులతోనే కాలము గడపుచున్నాడు. నేను కొంత ఇచ్చితిని. అతడు తర్వాత ఎక్కడికో పోయినాడు. ఎక్కడికో నే వెలుగను. జాబు వ్రాయడు. అక్షయడు మంచి పిల్లవాడు. అతడు చాల ఇష్టుడు. దివ్యజ్ఞానసమాజసభ్యులతో జగడమాడుట వ్యర్థము. నేను నీకు వ్రాసిన వానినెల్ల, పోయి వారికి చెప్పుకు. ... దివ్యజ్ఞానసమాజమువారు మనకు మార్గదర్శకులు. నీ వెలుగ వా? జడ్జి హిందువు, కర్నలు బౌద్ధుడు. ఇచ్చటి వారిలో అందఱకంటె జడ్జియే అధిక సమర్థుడు. జడ్జికి తోడ్పడుడని హిందూదివ్యజ్ఞానసమాజసభ్యులతో చెప్పుము. తోడిమతమువాడనియు అమెరికనులకు హిందూమతమును విప్పి చెప్పుటకు శ్రమ పడినవాడనియు అభినందించుచు జడ్జికి నీ వొక జాబు వ్రాయ గలిగిన అతని హృదయమున కదెంతో హితకర మగును. ఏ కక్షలోను మనము కలియ కూడదు. కాని ప్రతికక్షవారితోను సానుభూతి కలిగి పాటుపడవలెను. ... పాటుపడుడు, పాటుపడుడు — ప్రేమచేత అందఱిని వశపఱచుకొనుడు.

వికాస మొంద ప్రయత్నింపుడు. చలనమును వృద్ధియునే జీవితలక్షణము లనుటను జ్ఞప్తియించుకొనుడు. అచ్చట కావింపబడిన తీర్మానములను డాక్టరు జె. హెచ్. బట్టోసుకు ... డాక్టరు పాలుకాలూసుకు ... సెనెటరు పామరుకు ... శ్రీమతి జె. జె. బాగ్లీసతికి పంపవలెను. అవి ఆధికారికముగ అందవలెను. విదేశీయులపద్ధతులు నీ వెలుగవు కావున నీకు ఈ సలహాలు వ్రాసితిని. ... పురోగతిని సాగించుచునే యుండుము. ఇప్పటి వఱకు మనము అద్భుతకార్యములను నిర్వహించితిమి. ధీరాత్ము

లారా, ముందుకు పదండి. మనము గెల్చితీరుదుము. సాంగో పాంగములైన సమితులను నెలకొల్పుడు. పనికి పూనుకొనుడు. అ దొక్కటే మార్గము.

సంవత్సరములో ఈ దినములలో ఇచట చేయవలసిన ఉపన్యాసకార్యక్రమము అంతగా నుండదు. కావున కలము చేపట్టి రచనలు చేసెదను. ఈ కాల మంతయు శ్రమించి రచనలు చేసెదను. తర్వాత శీతకాలము వచ్చును. ప్రజలు ఇండ్లకు మరలుదురు. నేనుపన్యాసములు మరల ప్రారంభింతును. ఉపన్యాసములలో బాటు సమితులనుగూడ ఏర్పఱచెదను. మీ కందఱకును నా ప్రేమాశీస్సులు. నేను జాబులు తఱచుగ వ్రాయు కున్నను ఎవరినిగాని ఎప్పుడుగాని మఱచిపోను. నేనిప్పుడు నిరంతరముగ పఠ్యటించుచున్నందున నాకు వ్రాయబడిన జాబులు ఒక విలాసమునుండి మఱొకవిలాసమునకు త్రిప్పి పంపబడుచుండ వలెను.

కష్టపడి పనిచేయుడు. పవిత్రులుగను నిర్దులులుగను కండి. ఉత్సాహ తేజము తప్పక కలును.

భవదీయప్రేమయుత
వివేకానంద

105

(హేతు సోదరీమణులకు)

స్వామ్యస్కాటు,
జూలై 26, 1894.

గారాబుబిడ్డలారా,

దయచేసి నా జాబులను మనవర్గమును దాటిపోనీయకుడు. సోదరి మేరీ నాకు చక్కని జాబు వ్రాసినది. ముందు కుఱుకు నాయం దెట్లు కలుగుచున్నదో చూడుడు. అదంతయు సోదరి జీని నాకు బోధించు పాఠము. ఆమె రాక్షసివలె దుముక కలదు,

పడుగిడ గలదు; ఆటాడ గలదు, ప్రతిజ్ఞలు చేయగలదు. నిమిషమునకు 500 ల చొప్పున అపభ్రంశవాక్కు లాడ గలదు. ఆధ్యాత్మికవిషయమున మాత్రము ఆమె కెక్కువ శ్రద్ధ లేదు. చాల తక్కువశ్రద్ధయే! ఈ దిన మామె స్వగ్రామమునకు పోయి యున్నది. నేను గ్రీనేకరుకు పోవుచున్నాను. బ్రీడుసరిని దర్శించుటకు పోయి యుంటిని. స్టోనుసతియు నచట నుండెను. పుల్మను సతియు ఆమెతో కూడనే యుండెను. సువర్ణమత్తుణము లందఱును ఈ ప్రాంతీయలై న నాప్రాతనెచ్చెలు లందఱును నచ్చట నుండినారు. వారి దయయు ఎప్పటివలెనే యుండెను. గ్రీనేకరు నుండి మరలి వచ్చునప్పుడు దారిలో శ్రీమతి బాగ్లీసరిని దర్శించుటకై అన్నీస్కామునకు పోయి కొన్నాళ్లుండును. ఛీ, ప్రతివిషయమును మఱచిపోవుచున్నాను. కడలిలో చేపలవలె మునకలు వేసితిని. ఇందు ప్రతిలవమును నా కానందకరముగ నున్నది. “డాన్ లాస్లేన్” “అది పిశాచగ్రస్త మగుత” అని హార్వెట్ నాకు నేర్పిన పాట ఏమి పిచ్చిపాట. నేను దాని నొక శ్రృంగి పండితునియెదుట వల్లించితిని. నా అద్భుతమైన అనువాదమునకు అతడు పడిపడి కడుపు చెక్క లగునట్లు నవ్వినాడు. మీరు నాకు శ్రృంగిభాషను నేర్చు పద్ధతి అది. చెప్పుచున్నాను : మీది మత రహితమూర్ఖులతండము. ఒడ్డునబడిన పెద్దచేపవలె మీ రిప్పుడు ఊపిరికై కొట్టుకొనుచున్నారా? మీరు కీచుకీచు మనుచున్నారు. సంతోషము. ఔరా, ఇచ్చట యెంత చల్లగ హాయిగ నున్నది. ఉడుకుచు మాడుచు కీచుకీచు మనుచు బుసకొట్టుచు నున్న ముది మహిళల నలుగురిని తలంచుకొన్నప్పుడు ఇచటి హాయి సూఱంతలుగ హెచ్చుచున్నది. ఎంత హాయిగా చల్లగా నున్నా నిచ్చట. హూ!

న్యూయార్కు-రాష్ట్రములో ఒకచోట కుమారి ఫిలిప్పునకు మంచి చోటాకటి కలదు. కొండ, చెఱువు, నది, అడవి అన్నియు నున్నవి. ఇ కేమి కావలయును? నే నిచట ఒక హిమాలయ

ప్రాంతమును ఏర్పఱచి అట నొక మఠమును స్థాపింపబోవుచున్నాను. నేను బ్రతికియున్నా ననుట ఎంత నిజమో ఆ పనిని చేయుదు ననుట అంత నిజము. అమెరికా మతరంగము ఘోషలతో పోరాటములతో కొట్లాటలతో ఉన్మాదములతో ఇప్పటికే ఒక సుడిగుండముగ నున్నది. దానిలోనికి మఱొక భేదఫలమును విసరివేయక నే నీ దేశమును వదలి రాబోను. సరి, ప్రియవృద్ధాంగనలారా, మీ రప్పు డప్పుడు ఆ కాసారమును చూచుచుండుడు. ఎండవేడిమితో కూడిన ప్రతిమధ్యాహ్న వేళయందును సరస్సులో అడుగుదాక మునుగ నభిలషించుచుండురు. చల్లగా హాయిగా ఉండునంతవఱకు లోతుకు పోవ, చెఱువునడుగునేలపై పవ్వళింప, నలువైపులను పైవైపును చల్లదన ముండ, మంచునీటిని త్రాగుచు నిశ్శబ్దముగ నిశ్చలముగ అట పడుండి—నిద్రపోవక—నల్లమందు తెచ్చు మైకమువంటి అర్ధచైతన్యస్థితిలో కలలు గనుచు కునుకు తీయుచుండ గోరుదురు. మధురమైన అనుభవము! దేవుడు నాయాత్మ ననుగ్రహించును గాక. ఏనుగునైనను చంప గల చలి తిమ్మిరివాయువు నాకు పెక్కుసాధ్లు కలిగియున్నది. కావున నేను చల్లనీటికి దూరముగ నుండ గోరుదును.

గారాబు చెల్లాయిలారా, మీ రందఱును సుఖముగ నుండురు గావుత మని సదా ప్రార్థించుచుండు

వివేకానంద

106

గ్రీనేకరుఇన్,
ఇలియట్, మెయిన్,
జూలై 31, 1894.

ప్రియసోదరీమణులారా,

చాలకాలమునుండి మీకు నేను జాబు వ్రాయ లేదు. వ్రాయుటకు సంగతులును నాకు లేవు. ఇ దొక సత్రము. పల్లె

విడిది. క్రైస్తవవిజ్ఞానవేత్తలు తమ సభ నిట జరపుకొనుచున్నారు. కడచిన వసంతకాలములో నేను న్యూయార్కులో నుండగా ఈ సమావేశమును తలపెట్టిన మహిళ న న్నిచ్చటి కాహ్వానించి నది. కావున ఇక్కడికి వచ్చియున్నాను. ఇది మిగుల చక్కని చల్లని తావు, సందేహము లేదు. చికాగోలోని నా తొల్లింటి మిత్రు లెందఱో ఇచ్చట ఉన్నారు. మిల్సుసతియు కుమారి స్టాక్హామును ఇతరమహిళలును మహాజనులును పెక్కండ్రు నదీ తీరమున బహిరంగప్రదేశములో వేసికొనిన డేరాలలో బసచేయు చున్నారు. వీరికి కాలము సోల్గాసముగ గడచిపోవుచున్నది. వీరందఱును ఒక్కొక్కప్పుడు వైజ్ఞానికవస్త్రము లనబడు దుస్తు లను దిన మంతయు ధరించియుందురు. వారి ఉపన్యాసకార్య క్రమము ఇంచుమించు ప్రతిదినమును ఉన్నది. బోస్టనునుండి వచ్చిన కార్ల్విల్లా అను నతడు ఇచ్చట నున్నాడు. సారాయి కైపుతో అతడు ప్రతిదినము ఉపన్యసించుచుండును. యూనివర్సల్ ట్రాత్ అను పత్రిక సంపాదకురాలు ఇచట స్థిరపడినది. ఆమె పూజాకలాపములను నిర్వహించుచు తరగతులను జరపుచు అన్ని రకాల వ్యాధులకును వైద్యమును నేర్చుచున్నది. చాలత్వరలోనే వారు గ్రుడ్డివారికి కన్ను లొసగుట మున్నగు అద్భుతములు చేయ గల రని నా ఆశ! మొత్తమున కది వింతముతా. సాంఘిక నియమములను వారంతగా పాటింపరు. చాల స్వేచ్ఛగా సుఖ ముగా ఉన్నారు. మిల్సుసతి సముజ్జ్వలప్రతిభావతి. తక్కిన మహిళలును అట్టివారే. ... డిట్రాయిటునుండి వచ్చిన మఱొకతె — విశేషసంస్కారవతి, సుందరశ్యామనేత్ర, సుదీర్ఘకుంతల, నన్ను సముద్రమున పడునైదు మైళ్లదూరమున ఉన్న ఒకలంకకు పిలుచుకొనిపోబోవుచున్నది. అచటి వాసము హాయిగ ఉండు ననుకొనుచున్నాను. ... ఇందుండి అన్నిస్కాముకు పోవుదు నేమో అనుకొనుచున్నాను. ఈచోటు అందముగా ఆనంద కరముగా నున్నది. ఇచటి స్నానము చాల బాగున్నది.

కోరాస్తాక్లాము నాకై న్నానాంబరములను తయారు చేసి యిచ్చి నది. నేను బాతువలె హాయిగా నీటిలోనే ఉన్నాను. ముఱికి పల్లెవాసులకుపై తము ఇది మధురానుభూతి. వ్రాయుటకు ఇంత కంటే వేఱేమియు లేదు. కార్యభార మెక్కువగ నున్నది. అమ్మ చర్చికి ప్రత్యేకముగా జాబు వ్రాయుటకు వ్యవధి చిక్కకున్నది. కుమారి హాకు నా ప్రేమాభివందనములు.

బోస్టనువాసియైన డేడ్ ఇచట నున్నాడు. మీవర్గములోని గొప్పజ్యోతులలో అత డొకడు. వ్హిరల్పాలుసతి వర్గమునకు చేరుట అతని కసమృతము. తాత్త్విక - రసాయనిక, భౌతి కాధ్యాత్మికాదిమార్గములలో తాను మానసికమహాభిషగ్వరుడ నని అతడు చెప్పుకొనును. నిన్న నొక భయంకరమైన యుపాను వీచినది. దానివలన డేరాలకు మంచి చికిత్స జరిగినది. వారి ఉపన్యాసములు జరుగుచుండిన పెద్ద డేరా పూర్వోక్తచికిత్సా విధానమువలన మానవదృష్టికే పూర్తిగా అగోచరమైపోవునంతటి ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధి నందినది! ఆధ్యాత్మికభావోద్రేకముచే సుమారు రెండువందల కర్చీలు ఆ ప్రదేశమున సృత్యము చేయు చుండినవి! మిల్సుకంపెనికి చెందిన ఫిగుసతి ప్రతిదినము ప్రొద్దున ఒకతరగతికి పారము చెప్పుచుండును. మిల్సుసతి ఇట నెల్లెడల గంతులు వేయుచున్నది. వీరందఱును మహోల్లాసముతో నున్నారు. ప్రత్యేకముగా కోరావిషయమై నేను ఆనందించు చున్నాను. కడచిన శీతకాలములో ఆమెయు ఆమెవారును చాల బాధపడిరి. కావున ఈ యించుకంత ఆనందము ఆమెకు హితమే. తమతమ మకాములలో వారనుభవించు స్వేచ్ఛతో కూడిన హాయిని చూచిన మీ రాశ్చర్యపడుదురు. కాని వారు చాల మంచివారు, పవిత్రులు, రవంత విపరీతవర్తనములు. పైశనివారము వఱకు నే నిచట నుండును. ...

... మొన్నటిరాత్రి వీరందఱు ఒక దేవదారువృక్షముక్రింద నిద్రించిరి. ప్రతిదినము ప్రొద్దునను హిందువులపద్ధతిలో కూర్చుండి

వారితో నేను ప్రసంగించునది ఆ చెట్టుక్రిందనే. వారి వెంబడి పోయితిని. నక్షత్రములక్రింద ఆరాత్రి మాకు హాయిగ గడిచినది. భూమాత ఒడియందు నిద్రించితిమి. ఆరాత్రి ప్రతిక్షణము నాకు పరమానందమును కలిగించినది. ఒకసంవత్సరకాలము మోటు జీవితము గడపిన నేను ఆ నేలపై నిద్రించుటయు వనమధ్యమున ఆ వృక్షతలమున ధ్యానించుటయు ఒనగూడినట్టి ఆరాత్రి మహిమ లను నీకు వర్ణించి చెప్పజాలను. సత్రమువా రందఱును ఇంచు మించు ధనవంతులే. మకాములో నుండు మహిళలును మహా జనులును ఎల్లరును ఆరోగ్యవంతులు, తరుణవయస్కులు. ఆర్జవ సంపన్నులు, షవిత్తులు. శివోహమ్, శివోహమ్ అని వారికి నేను నేర్చుదును. అమాయికులును పవిత్రులును నిరవధికధైర్యవంతు లును అగు వీ రందఱును ఆ మంత్రమును వల్లించుదు. ఇట్లు సుఖమును ఆదరమును అనుభవించుచున్నాను. నాకును డేరాల లోని ఈ శిశువులకును పేదటికమును ప్రసాదించినందులకు దేవునకు కృతజ్ఞుడను. డ్యూడులును డూడెనులును హోటలులో ఉన్నారు. కాని ఇనుపసరాలవారు ఉక్కుటాత్మలవారు సుతీష్టోత్సాహులును మకాములో నున్నారు. కుంభవృష్టిగా వాన కురియుచుండ, భయంకరమైన తుపాను ప్రతివస్తువును తలక్రిందులు చేయుచుండ, డేరాగుడ్డ లెగిరిపోకుండ వాని కొనల నంటిన త్రాళ్లను గట్టిగా పట్టుకొని వ్రేలుచు, ఆత్మమహిమపై ఆధారపడి నిలిచియుండిన ఈధీరులను నిన్న మీరు చూచియుండినచో ఆదర్శనము మీ హృదయములకు శ్రేయస్కరమై యుండెడిది. వారివంటివారిని చూచుటకై ఎన్నివందల మైళ్లైనను నడచి పోదును. ఈశ్వరుడు వారి ననుగ్రహించు గాక.

చక్కని మీపల్లెజీవితము మీ కానందకరముగ నున్న దనుకొనుచున్నాను. తుణమైనను వ్యాకులపడకుడు. నన్ను విచారించుకొనువా రున్నారు. లేకున్నచో నాకు కాల మాసన్నమైన దని గ్రహించి నిష్క్రమింతును.

“ప్రియా, పలువురు నీకు పలువస్తువులను సమర్పించుచుందురు. నేను నిఱుపేదను. కాని నాకు శరీరమును మనస్సును ఆత్మయు కలవు. వీనిని నీకు సమర్పించుచున్నాను. విశ్వనాథా, అనుగ్రహించి వీనిని స్వీకరింపుము. నిరాకరింపకుము.” ఇట్లు నాప్రాణమును నాయాత్మను భగవంతునకు శాశ్వతముగ అర్పించి వైచితిని. ఒక్కమాట: ఇచ్చటివారి ప్రకృతిలో ఆర్ద్రత లేదు. ఆర్ద్రప్రకృతులు జగమున అత్యల్పసంఖ్యాకులే. ప్రియుడైన ‘మాధవు’ని వీ రెఱుగరు. వీరు అటు ప్రతిభాపరులుగనైన నుందురు. ఇంద్రజాలమును విప్లవమును మంత్రవైద్యమును అనుసరించువారుగనైన నుందురు. “ప్రేమ”, “బ్రతుకు”, “స్వేచ్ఛ” అను శబ్దము లీ దేశమున వినబడునంతగా మఱెందును వినబడవు. కాని ఆశబ్దముల అర్థపరిజ్ఞానము ఈదేశమున కొఱవడినంతగా మఱెందును కొఱవడి యుండ లేదు. ఇచ్చట దైవ మనుటకు భయంకరుడు, లోగనివారకుడు, చలనస్వరూపి అను ఇత్యాదులు అర్థములు. భగవంతుడు వీరి సనుగ్రహించు గాక. రేయింబవళ్లు ఈచిలుకలు ప్రేమప్రేమప్రేమ అని పలుకుచుండును.

మీకు మంచి కలలును సదాశయములును కలుగుత. మీరు మంచివారు, ఉదారస్వభావులు. ఆత్మను అచిత్తుగా మార్పొందింపక, అనగా ఇచటివారు చేయునట్లు ఆత్మను అచిత్ స్థాయికి దింపక, మఱి జడపదార్థమును ఆత్మగా మార్చుకొనుడు. అనంతసౌందర్యశాంతివిశుద్ధినిలయమగు ఆధ్యాత్మికజగత్తును ప్రతిదినమును ఒక్కసారియైన సాక్షాత్కరించుకొని రాత్రింబవళ్లు ఆజగతిలో వసింప ప్రయత్నింపుడు. హేయమైనదానిని దేనిని గాని అన్వేషింపకుడు. కాలివేళ్లతో పైతము దాని నంటకుడు. అహర్నిశలు మీఆత్మలు అచ్చిన్నసూత్రములవలె అధిరోహించి మీహృదయపీఠస్థితుడును ప్రాణనాథుడు నగు భగవంతుని చరణముల చేరును గాక, శరీరాదులైన తక్కిన వన్నియు తమగతిని తాము చూచుకొననిండు. ప్రాణము ఊణికము. చరచర సాగి

పోవు స్వప్నము. యావన సౌందర్యములు మాసిపోవును. “నీవు నా తండ్రివి, నా తల్లివి, నా పతివి, నా ప్రియవు, నా ప్రభువవు, నా దేవుడవు—నీవు తక్క నాకు మతేమియు వలదు. నీవు తక్క నాకు మతేమియు వలదు. నీవు తక్క నాకు మతేమియు వలదు. నీవు నాలో నున్నావు, నేను నీలో నున్నాను. నేను నీవు, నీవు నేను అని రేయింబవళ్లు వల్లింపుడు. ధనము పోవును, సౌందర్య మంత ర్ధాన మగును. ప్రాణ మెగిరిపోవును. శక్తు లెగిరిపోవును. కాని ప్రభువు నిత్యుడు. ప్రేమ నిత్యము. యంత్రమును సుస్థితిలో నుంచుట మేలగుచో ఆదేహముతో బాధపడకుండునట్లు ఆత్మను నిలిపియుంచుట మతీంత మేలు. మీరు జడపదార్థములు కా రనుటకు ఇ దొక్కటే సూచన. జడముజోలికి పోకుడు.

ఈశ్వరునే అవలంబింపుడు. శరీరమునకు గాని మతి దేనికి గాని ఏమి వాటిల్లిన నెవరికి లక్ష్యము? పాపమునకు భయపడు చున్నప్పుడు “నా ప్రభూ నాప్రియా” అనుడు, మరణయాతన పడుచున్నప్పుడును “నాప్రభూ, నాప్రియా” అనుడు, సమస్తకష్ట పరంపరలు అనుభవించుచున్నప్పుడు “నాప్రభూ, నాప్రియా, నీ విం దున్నావు. నిన్ను నేను దర్శించుచున్నాను. నీవు నాతో నున్నావు. నీస్వర్గ తెలియుచున్నది. నేను నీవాడను. న న్నంగీ కరింపుము. నేను లోకమువాడను కాను. నీవాడను. కావున నన్ను పరిత్యజింపకుము” అని పలుకుడు. రత్నముల గనిని పరిత్యజించి గాజుపూసలకై దేవులాడకుడు. ఈ జీవిత మొక గొప్ప అవకాశము. ప్రాపంచిక సుఖముల కోరెదవా? అతడు సమ స్తానందనిధానము. పరమోన్నతమైన దానిని కోరుడు. పరమోన్నతమైనదానిని లక్షింపుడు. పరమోన్నతమైనదానిని మీ రధిగమించి తీరుదురు.

సమస్తాశీస్సులతో.

భవదీయ
వివేకానంద

గ్రీనేకరుల్ శ్రీ వివేకానందస్వామి — (1894)

107

(హాలు సోదరీమణులకు)

గ్రీనేకరు,
ఆగస్టు 11, 1894.

ప్రియసోదరీమణులారా,

ఇన్నాళ్లును నేను గ్రీనేకరులోనే ఉండినాను. ఈ ప్రదేశము నాకు చాల ఆనందకరముగ నున్నది. ఇచటివారందఱును నాయెడల చాల దయగలిగియుండినారు. కెనిల్వర్డుకు చెందిన ప్రాబ్ సతి అను చికాగోమహిళ నాకు 500 డాలర్లు ఇయ్య గోరినది. ఆమెకు నాయం దంతాదరము పుట్టినది. కాని నేను ఆవిరాళమును నిరాకరించితిని. నాకు పైకముకావలసివచ్చినప్పుడు ఆమెకు కబురుచేయవలసినట్లు నాచేత వాగ్దానము చేయించు కొన్నది. కాని భగవంతుడు న న్నట్టి దశకు తేకుండవలెనని నా ఆశ. దేవుని సాహాయ్యమొక్కటే నాకు చాలును. మీయొద్ద నుండిగాని అమ్మయొద్దనుండి గాని నా కెట్టి వార్తయు తెలియరా లేదు. ధ్వనియంత్రము (ఫోనోగ్రాఫు)నుగూర్చి ఇండియానుండి నా కే కబురును అంద లేదు.

నాయుత్తరములో మీకు కోపము పుట్టించు విషయ మేది యైన నుండె నేని, ప్రేమచేతనే అట్లు వ్రాసితినిని మీకు తెలియు ననుకొందును. మీదయకు నేను కృతజ్ఞత తెల్పుట వ్యర్థము. భగవంతుడు మిమ్మునుగ్రహించుగాక. మీకును మీప్రేమపాత్రులకును భగవంతుడు వరిష్ఠమంగళముల వర్షించు గాక, మీకులుం బముపట్ల నాకృతజ్ఞత సదా ఉన్నది. అది మీకు తెలిసినదే. మీ అనుభవములోనిదే. మాటలలో తెలుపలేను. ప్రియత్నులొకర్నలు హిగ్గిస్సును ఏర్పాటుచేసిన సభలందు ఆదివారమునా

దుపన్యసింపబోవుచున్నాను. కోరాస్తాక్షాము తీసిన చెట్టు క్రింది జట్టు భోటోను ఇందుతో పంపుచున్నాను. అది చిత్తుప్రతి. (పూపు) మాత్రమే. వెలుపల పెట్టియుంచినచో మాసిపోవును. ఇంతకంటే మేలైన దెప్పుడు నాకు దొరకదు. కుమారిహాకు నాహృదయపూర్వకప్రేమను కృతజ్ఞతను తెల్పుడు. నాయం దామె యెంతో దయజూపినది. ప్రస్తుతము నా కేమియు అక్కఱ లేదు. నా కేదేని కావలసివచ్చిన మీకు తెలిపికొనుట నాకానంద దాయకము. ప్లిమత్తునుండి పిష్కిలుకు పోవుదు నేమో అనుకొను చున్నాను. అచట నేనుండబోవునది రెండుదినములుఃమాత్రమే. మలిజాబును మీకు పిష్కిలునుండి వ్రాసెదను. మీ రందఱు షేమముగ నున్నా రనుకొందును. అనుకొను టేమి, షేమము గనే మీరున్నా రని నే నెఱుగుదును. పవిత్రచిత్తులగు ధర్మాత్ము లకు అసుఖ మెన్నడు నుండదు. నేనిచట నుండు కొన్నివారము లును నాకు చాల సుఖముగ గడవగలవు. తర్వాతి మకాము న్యూయార్కులో. న్యూయార్కు గొప్పచోటు, మంచిచోటు. వేఱు ఏనగరమువారిలోను కనిపింపని కార్యదీక్ష న్యూయార్కు ప్రజలలో గలదు. పాటర్నామరు సతి నుండి నాకొక లేఖ వచ్చినది. ఆగస్టులో తన్ను చూడు మని ఆజాబులో కోరి యున్నది. ఆమె పరమదయానుగ్రహాదిసంపన్న. ఇక నేను విశేషించి వ్రాయవలసిన దేమియు లేదు. నాన్యూయార్కు మిత్రుడు డాక్టరు జేన్ను అనెడి నైతికసాంస్కృతిక సంఘాధ్యక్షు డున్నాడు. ఆయన తన ఉపన్యాసకార్యక్రమమును ఆరంభించి నాడు. వినుటకు నేను పోవలెను. మాయిద్దటి కెంతో సామరస్య మున్నది. మీరు సదా సుఖముగ నుండురు గాక.

సర్వదా మీశ్రేయముకోరు సోదరుడు
వివేకానంద

108

(కుమారి ఇనబెల్లా మెకండ్లీ)

అన్నీ స్కామ్,
 ఆగస్టు 20, 1894.

ప్రియసోదరీ,

దయతో నీవు వ్రాసిన జాబు అన్నీ స్కామ్ములో అందినది. మరల బాగ్గీలతో బసచేయుచున్నాను. యథాప్రకారముగా వారాదరించుచున్నాను. ఫ్రాఫెసరురైటు ఇచట లేడు. మొన్ననే వచ్చినాడు. మేము కలిసి ఆనందముగా కాలము గడపితిమి. ఇవాన్ స్టను వాడగు బ్రాడ్లీని ఇవాన్ స్టనులో నీవు కలసికొంటివే అతడే ఇచట ఉన్నాడు. అతనివది నే (మఱదలు?) పెక్కుదినములు నన్ను కూర్చుండబెట్టి నా పటమును చిత్రించినది. నాకాయానవినోదము కొంత యుండినది. ఒకనాటి సాయంకాలము పడవ తలక్రిందులై దుస్తులు మున్నగునన్నింటితో బాగుగా నీట మునిగితిని.

గ్రీనేకరులో కాలము నాకు చాల చాల హాయిగా గడచినది. అచటి ప్రజలు దయార్థవసంపన్నులు. ఫెన్నీ హార్లేయు శ్రీమతి మిల్సును ఈసాటికి తిరిగి యిల్లు చేరుకొని యందు రనుకొనుచున్నాను.

ఇందుండి న్యూయార్కుకే తిరిగి పోదు నేమో. లేదా బోస్టనులో శ్రీమతి ఓల్బులునొద్దకు పోయెదను. నీవు క్రికేట్టుడగు శ్రీఓల్బులును గుఱించి వినియుందువు. ఫిజేలువాద్యవిద్యలో ఈదేశమున అతడు గొప్పవాడు. అతనిసతి ఆమె, చాల ఆధ్యాత్మికపరత గలది. ఆమె కేంబ్రిడ్జ్లో వసించుచుండును. ఆమె యింట నొక చక్కనిపెద్దగది యున్నది. అది పూర్తిగా కొయ్యసామానుతో చేయబడినగది. ఆకొయ్యసామాను దూరదేశమగు

భరతఖండము నుండి తెప్పింపబడినది. ఎప్పుడైనను సరే నన్ను తనయొద్దకు రమ్మని ఆగదిని నాయుపన్యాసములకు ఉపయోగించు కొమ్మని ఆమె కోరియున్నది. ఏకార్యక్రమమునకైనను సరే గొప్ప రంగము బోస్తను. కాని బోస్తనుప్రజలు ఏపనికైన ఎంత త్వరలో పూనుకొందురో అంతత్వరలోనే మానుకొందురుగూడ. న్యాయాదు పాదులు ఏపనినైన చేపట్టుటకు ఆలస్య మగును. కాని చేపట్టినప్పుడు అది భల్లూకపుపట్టు!

ఇంతకాలము నాయారోగ్యము చాల బాగుండినది. ముందుముందుగూడ నల్ల యుండు ననుకొందును. కూడబెట్టు కొన్న మొత్తమునుండి తీసి పెచ్చింపవలసిన అవశ్యకత నా కింకను కలుగ లేదు. నాహాయికి లోటు లేకున్నది. ధనార్జనప్రణాళికల నన్నిటి మానుకొంటిని. కూడును నీడయు నున్న నాకు చాలును. నా పని సాగుచుండును.

వేసవివిడిదిలో వాసము నీకు ఆహ్లాదకరముగ నున్న దను కొందును. కుమారిహళాకును శ్రీప్రాంక్షాకును నా ప్రేమాభివందన ముల నందజేయుము.

నానివాస - నిద్రా - ప్రసంగములను చెట్టునీడలో సాగించుచు కొన్నాళ్లపాటైనను నేను మరల స్వర్గలోకమునంబోలె నుండిన వైనమును నీకు క్రిందటి జాబులో వ్రాసియుండ నైతిని గాబోలు.

రాబోవు చలికాలములో న్యాయాదును నాకార్యరంగముగ చేసికొందు నేమో. ఈవిషయము నిర్ధారితమైన పిదప నీకు వ్రాసెదను. ఈదేశముననే ఉండునా అను విషయమును నే నింకను గట్టిగ తీర్మానించుకొనలేదు. అట్టివిషయములలో ఒక తీర్మానమునకు రాలేదు. సమయమునకు వేచియుండును. మిమ్మందఱు జగదీశుడు సదా అనుగ్రహించు గాత మనుటే ప్రేమపూర్ణ డగు మీసోదరుని నిరంతరప్రార్థనము.

వివేకానంద

(శ్రీ ఆకసింగపెరుమాళుకు)

ఆ మెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములు,
ఆగస్టు 31, 1894.

ప్రియఅళసింగా,

మదరాసునుండి వచ్చిన ప్రకటనపత్రము నుదాహరించుచు బోస్టన్లోని పత్రికలో వెలువడిన సంపాదకీయ వ్యాసమును ఇప్పుడే చూచితిని. నా కింకను ఏమియు అంద లేదు. దానిని నీ విప్పటికే పంపి యుండిన అది త్వరలోనే నా కందును, అబ్బాయి, ఇంతవఱకు నీవనిని అద్భుతముగా నెఱవేర్చితివోయి, ధైర్యము కలతజెందిన నిమిషములో నే నేమేని వ్రాసిన లక్ష్యపెట్టకు. మాతృదేశమునకు 15000 మైళ్లదూరమున ఒంటరిగ నుండి ఒక్కొక్క అంగుళము ముందుకు సాగుటకును ఛాందసులగు క్రైస్తవుల ధాటి నెదిరించి పోరాడుచున్నప్పుడు అప్పుడప్పుడు ధైర్యము చలించుచుండును. నాధీరార్థకా, ఈవిషయాలను నీవు ఆలోచింపవలె. ఆలోచించి తుదవఱకు పాటుపడవలెను.

జి. జి. యొద్దనుండి ఒక చక్కనిజాబు వచ్చిన దని భట్టాచార్యునివలన వినియుండువు. అతని చిరునామాను కీకరభాకరగా వ్రాసియున్నాడు. దానిని చదువుట ఇంచుకైన సాధ్యము కాకున్నది. అందుచే ప్రత్యుత్తరమును అతనికి వ్రాయలేక పోతిని. కాని అతడు కోరినదంతయు చేసితిని. మైసూరుమహారాజాగారికి నాఫోటోగ్రాఫును పంపుచు జాబు వ్రాసితిని. ఇప్పుడు ధ్వనియంత్రమును ఫ్రేరీరాజుకు పంపితిని....

సన్నగుఱించిన ఉదంతములు ప్రకటింపబడియుండు భారత దేశపత్రికలను సదా పంపుచుండుము. ఆపత్రికలందే వానిని చదువవలె నని నా కోరిక. తెలిసినదా? న న్నంతో ఆదరించు

చుండిన శ్రీచారుచంద్రునిగుఱించిన సకలవృత్తాంతము నాకు తెలుపుము. అతనికి నాహృదయపూర్వక ధన్యవాదముల నందింపుము. మనలో మాట — దురదృష్టవశమున అతనిజ్ఞాపకము నాకు లేదు. వివరములను తెలిపెదవా ?

ఇచటి దివ్యజ్ఞానసమాజమువారికి ఇప్పుడు నేననిన ఇష్టమే. కాని వారందఱును కలిసియు 650 గురే. విజ్ఞానవేత్తలైన క్రైస్తవులున్నారు. వారి కందఱికిని నే ననిన ఇష్టమే. వారు సుమారు 10 లక్షలమంది. ఇరు సంఘములవారితోను కలిసి నేను పనిచేయుచుందును. కాని ఆరెంటిలో ఏసంఘములోను నేను చేరను. దేవు ననుగ్రహముచే ఉభయాలను సరియైన దారిలో రూపొందింతును. అరగొఱగ అర్థమైన సత్యములను వారు గొణుగుచుందురు. ఈయత్తరము నీకు చేరునప్పటికి నరసింహునకు పైకము మున్నగునవి అందవచ్చు.

“పిల్లి” (కాట్) వద్దనుండి నాకు జాబు వచ్చినది. అందలి అతని ప్రశ్నలకు జవాబులను వ్రాయవలె ననిన అందు కొక గ్రంథమే కావలయును. అందుచే నీద్వారా అతనికి నా ఆశీస్సులను అందజేయుచున్నాను. మా అభిప్రాయములు భేదిల్లుట ఉభయసమ్మతమే అనియు విభిన్నభావాల ఒద్దికను గుర్తింపుమనియు అతనికి జ్ఞప్తిపఱపుము. అత డే విషయములును నమ్ముననుట ముఖ్యముకాదు. కార్యరంగమున కుఱుకవలెను.

బాలాజీకి జి. జి. కి., కిడికి, డాక్టరుకు మనమిత్రుల కందఱికి, దేశాభ్యుదయమునకై తమయభిప్రాయభేదముల నావలబెట్టిన ధీరోదార దేశభక్తమహాత్ములకు నా ప్రేమ నందజేయుము.

ఒకపత్రికను ప్రారంభించి దానికి నీవు కార్యదర్శివిగా నుండుము. పత్రికను ప్రారంభించుట మున్నగు పనికెంతగునో లెక్క వేయుము. ప్రారంభమున కసిన మెంత పైకము కావలెనో తెల్పుము. ఆసంస్థ పేరును చిరునామాను తెల్పుము.

పైకమును నేనే పంపెదను. అంతే కాదు. దానికి విరివిగ చందా లిచ్చు వారిని అమెరికాలో నేను సంపాదించును. నీవు చేసినట్లే కల్కత్తావారినికూడ చేయు మనుము. ధర్మపాలుని చిరునామాను తెలుపుము. అతడు గొప్పవాడు, మంచివాడు. మనతో కలసి అతడు అత్యుత్సర్వకరముగ పనిచేయును. సమితిని ఏర్పఱపుము. ఈ సకలోద్యమమును నీయధీనమం దుంచుకోవలెను, నాయకుడవుగ కాదు, సేవకుడవుగ. నాయకత్వ మించు కంత అగపడినను అది ఈర్ష్యను కలిగించి సర్వనాశనమునకు దారి తీయును. ఎఱుగుదువా?

అన్నిటికిని తథాస్తు అనుచుండుము. నామిత్రులనందఱిని కలిషియుంచుటకు ప్రయత్నింపుము. అంతే, తెలిసినదా. ఉత్సాహమును మెల్లగా కలిగింపుము. ఇప్పుడే ధనము గడించుకోవలసిన జరూరు లేని జి. జి. ప్రభృతులు ఇప్పుడు చేయుచున్న పనినే—ఆశయముల పెదజల్లు పనిని — చేయుచుందురు గాక. మైసూరులో జి. జి. చక్కగా పనిచేయుచున్నాడు. అదేమార్గము. కాలక్రమమున మైసూరు మన గొప్పదుర్గము కాగలదు.

ఇప్పుడు నాస్మృతులను ఒకగ్రంథముగా వ్రాయబోవుచున్నాను. రాబోవుచలికాలమందు ఈదేశమున సంఘముల నేర్పఱచుచు పర్యటించెదను. ఇ దొక పెద్దకర్మక్షేత్రము. ఇచట చేసిన ప్రతిపనియు అందుకు ఇంగ్లండునుకూడ సిద్ధపఱచియుంచును. ధీరబాలకా, ఇంతవఱకు పనులను నీవు చాల చక్కగ నిర్వహించితివి. నిజము. నీకు సకలశక్తులును సిద్ధించుత.

నాయొద్ద నిప్పుడు తొమ్మిదివేలరూపాయ లున్నవి. అందు కొంత ఈనిర్మాణకార్యక్రమమునకై పంపెదను. మదరాసులో నీకు నెల కొకసారియో ఆఱునెలల కొకసారియో సంవత్సరమున కొకసారియో చేరునట్లు పైకమును పెక్కుండు పంపునట్లు నేను చేసెదను. ఇప్పుడు వలసిన పరికరములతో నీ దొక సమితిని

పత్రికను ప్రారంభింపుము. ఇది ఏకొందఱకో మాత్రమే తెలిసిన రహస్యముగా నుండ వలెను. ఇప్పుడే మైసూరు మున్నగుతావుల నుండి ధనమును సేకరించి దానితో మదరాసులో నొకదేవాలయము నిర్మింపవలెను. అందు ఒక గ్రంథాలయ ముండ వలెను. శ్రీసుకు మతప్రచారకులగు సన్న్యాసులును యాదృచ్ఛికముగ కచ్చు వైరాగులును బసచేయుటకును గదు లుండవలెను. ఇట్లు మనము మెట్టుమెట్టుగ ముందుకు పోవలెను. నా ఉద్యమమునకు ప్రమోదికా గొప్ప పంటభూమి. ఇచ్చట చేసిన ప్రతిపనియు ఇంగ్లండులో నేను చేయబోవు పనికి దారిని సిద్ధపఱచును....

డబ్బుదాచుకొనుటగాని కడకు డబ్బును ముట్టటగాని నాకు మిగుల కష్టమైన పని అని నీ వెఱుగుదువుకదా! అది విసుగుగొలుపుటే గాదు. నైచ్యమును ఆపాదించును. కావున కార్యనిర్వహణభాగమును డబ్బుకు సంబంధించిన భాగమును చూచుకొనుటకు నీ వొక సంఘము నేర్పాటుచేయవలెను. నాకు సంబంధించిన ధనవ్యవహారమును చూచుకొను మిత్రులు నా కిచట నున్నారు. తెలిసినదా! ఘోరధనవ్యవహారములపీడ వదలిపోవుట నా కెంతో విశ్రాంతికరముగ నుండును. కావున మీరు ఒద్దికలు కుదుర్చుకొని, ఒకసంఘముగనై నీవు కార్యదర్శివియు. కోశాధికారివియునై ఇచటి నామిత్రులతోను సానుభూతిపరులతోను నేరుగ లావాదేవీలు ఎంత త్వరగా ప్రారంభింతురో నీకును నాకునుగూడ అంత మేలు. త్వరగా అట్లు చేసి నాకు వ్రాయుము. నీవు స్థాపించు సమితిలో ఎవరికిని వినాయంపు లేకుండునట్లుగా దానికి పేరు పెట్టుము. ఇదే విధముగా సంఘస్థాపనాదులు చేయు డని మఠమందలి నాసోదరులకును వ్రాయుదువు కదా.....అశేసింగా, ఘనకార్యములు నీచే నిర్వహింపబడ కాచుకొని యున్నవి. లేదా ఉచిత మని నీకు తోచినచో, నిజమునకు పనిని నీవే నిర్వహించుచున్నను హేమా హేమాలను పట్టి కార్యనిర్వాహకపరిషత్సభ్యుల

నుగా జేయుము. వారిపేళ్లవలన మనపనికి ఘనత గలుగును. నీకు కార్యభారము అధికముగ నుండి వ్యవధి యించుకేని లేకున్నచో కార్యనిర్వహణభాగమును జి.జి. చూచుకొనునుగాక. మఱొక్క మాట. కాలక్రమమున కాలేజీనుండి నీకు విడుదల కలిగింప గల సని అనుకొనుచున్నాను. అప్పుడు నీవును సీక్రటుంబమువారును పస్తుండక ఈపని నిర్వహణమునకై పూర్తిగా నిన్నర్పించుకోవచ్చు. కావున నావత్సలారా, పనిచేయుడు, పనిచేయుడు, పనిలో ముదుగుభాగము సాఫీ చేయబడినది. మిట్టపల్లములు లేక చదునైన బాటలో కార్యపురోగతి ఏడాదికేడాదికి మెటుగుగా సాగును. నేను ఇండియాకు వచ్చువఱకు పనిని నీవు సాఫీగా సాగ నిచ్చుచుండిన చాలును. తర్వాత అది వాయువేగమనోవేగము లతో పురోగమించును. నీవు ఇప్పటి కింత సాధించినందుకు ఆనందింపుము. నిరుత్సాహము కల్గినప్పుడు గడచినసంవత్సరములోగా నెఱవేరినపనులను నెమరుకు తెచ్చుకో. ఏమియు లేకుండినదశ నుండి ప్రారంభించితిమి. ఇప్పుడు యావత్ప్రపంచదృష్టిని మనయందు నిమగ్నమగునట్లు చేసితిమి. భారతదేశముమాత్రమే కాదు, వెలుపలిలోకమువారు సైతము మనవలన ఘనకార్యములు జరుగు సని నిరీక్షించుచున్నారు. పాదిరీలుగాని “మ——” గాని తెలివిమాలిన ఉద్యోగులుగాని ఎవ్వరును సత్యమును ప్రేమను ఆర్జవమును ప్రతిఘటింపజాలరు. మీలో ఆర్జవ మున్నదా? ప్రేమ ఉన్నదా? ప్రాణముమీదికి వచ్చినను నిస్వార్థుడవై యున్నావా? ఉన్నచో భయపడకుడు, మృత్యువునకై నను భయపడకుడు. వత్సలారా, పదండి ముందుకు. విశ్వమంతయు వెలుగును నిరీక్షించుచున్నది. ఆ వెలుగు భారతదేశమునమాత్రమే కలదు. ఆ వెలుగు అనగా గారడీఆటలు కావు. వట్టిమాటలు కావు. పారమార్థికధర్మోపదేశమహిమయే, ఆధ్యాత్మికపరతత్వోపదేశమహిమయే. కావుననే బహుళవిపర్యయములగుండ మనజాతిని నేటివరకు భగవంతుడు కాపాడినాడు. ఇప్పుడు సమయము

వచ్చినది. ధీరవత్సలారా, ఘనకార్యములను నిర్వహించుటకై మీరు పుట్టితి రని విశ్వసింపుడు. కుక్కపిల్లల అఱపులకే కాదు. మింటినుండి రాలు పిడుగులకైనను సరే భయవశులు కాకుడు, లేండు, పాటుపడుడు.

సదా భవదీయప్రేమయుత,
వివేకానంద

110

(కుమారి మేరీ హేయకు)

శ్రీమతి బాగ్లీ సతి యింట,
అన్నీస్కావ్ము,
ఆగస్టు 31, 1894.

ప్రియసోదరీ,

మదరాసువారు పంపిన లేఖ నిన్నటి బోస్టనుట్రాన్సిక్) పులో ప్రచురింపబడినది. నీ కొక ప్రతిని పంపగోరుచున్నాను. చికాగో పత్రికలలో ఎందైన నీవు దానిని చూచియుండవచ్చు. నాకు చేరవలసిన ఉత్తరములు కొన్ని క్లక్ అండ్ సన్స్ అను వారియొద్ద నున్నవని నా నమ్మకము. కనీసము మంగళవారము వఱకైనను నే నిచట నుండును. ఆనాడు అన్నీస్కావ్ములో నిచట నే నుపన్యసింపబోవుచున్నాను.

దయచేసి కుక్స్ కంపెనీలో నాజాబులున్న వేమో కను గొని నాకు చేరునట్లు అన్నీస్కావ్ముకు పంపుము.

కొంతకాలముగా నీవార్త లేవియు నాకు తెలిసినవి కావు. అమ్మచర్చికి నిన్న నే రెండు చిత్రములను పంపితిని. అవి నీకు

సచ్చుననుకొందును. భారతదేశమునుండి రావలసిన లేఖలను గూర్చి నాకు ఉబలాట మెక్కువగ నున్నది. అందఱకు నాప్రేమ.

సదా భవదీయప్రియసోదరుడు
వివేకానంద

మలిమాట : నీకు పంపవలసినది నాయొద్ద కొంతయున్నది. కాని నీయునికిపట్టు తెలియనందున పంపలేకపోయితిని.

వి.

111

(శ్రీ మన్మథనాథ ఛట్టాచార్యకు)*

అమెరికా,

సెప్టెంబరు 5, 1894.

ప్రియశ్రీభట్టాచార్య,

ప్రేమతో నీవు వ్రాసిన జాబు చదివి అత్యంతము ప్రీతుడ నైతిని. నాకు సాధ్యమైనంతత్వరలో నేతయంత్రమునుగూర్చి విచారించి నీకు తెలిపెదను. ప్రస్తుతము నేను అన్నీస్వాములో విశ్రమించియున్నాను. కడలిగట్టున ని దొక పల్లె. సగరమునకు త్వరలోనే పోయి ఆయంత్రమువిషయము కనుగొందును. వేసవిలో ఈసముద్రతీరప్రాంతములలో ప్రజలు క్రిక్కిరిసి యుందురు. కొందఱు సముద్రస్నానమునకై వత్తురు. కొందఱు విశ్రాంతికై వత్తురు. కొందఱు భర్తలను వెదకిపట్టుటకై వత్తురు.

ఈ దేశమున విసితవర్తనమందు దృఢాభినివేశము కలదు. మహిళల సమక్షమునకు వచ్చినప్పుడు నీవు ఆసాదకంతము కప్పు

* ఈయన స్వామిజీకి సతీరుడు. బాల్యమిత్రము, మద్రాసులో డిప్యూటీ అకౌంటెంటుజనరలుగా నుండెను. ఈజాబును ప్రచురణ కిచ్చినందు లకు ఆయన కుమారునికి శ్రీమోహిత్ కుమారభట్టాచార్యకు కృతజ్ఞులము.

కొని యుండ వలెను. శరీరసహజవ్యాపారములనుగూర్చి పలుక నైన కూడదు. ఎవడైనను సింగారించుకొనుటకు ఎప్పుడు పోవునో వేతెవరికిని తెలిసియుండదు. అంత మెలకువతో మెలగవలెను. ఈదేశమున చేతిరుమాలును ముక్కున కడ్డముపెట్టుకొని వేయి సార్లు తుమ్మినను తుమ్మ వచ్చు. అందు త ప్పేమియు లేదు కాని త్రేపువిడుచుట మాత్రము మిక్కిలి అనాగరకము. ఒక్కొక్కప్పుడు నడుమునకు పైభాగమంతయు అనాచ్ఛాదితముగ నుంచు కొనుటకు మహిళలు సిగ్గుచెందరు. వారు ధరించు రకపు పెద్ద మెడగల గౌళ్లను నీవు చూచియుండువు. కాని పాదములకు జోళ్లు ధరించుకొనక నడచుట దిగంబరులుగ నుండునంతటి చెడు గుగా వారు చెప్పుదురు. మనము సదా ఆత్మనుగుఱించియే చెప్పు చుండునట్లు వారు దేహమునుగుఱించిమాత్రమే జాగ్రత్తవహించు చుండురు. దేహమును వారు శుభ్రపఱచుకొను సింగారించు కొను విధానముల కంతు లేదు. అట్లు శుభ్రపఱచుకొనని సింగారించుకొనని మానవునకు ఇచట సంఘమున స్థానము లేదు.

పిడకలనిప్పులో వండుకొని నేలపై కూర్చుండి మనము భుజించుపద్ధతిని పండులతిండిగా వారు భావింతురు. “హిందువులకు ఏవగింపు లేదే, పండులవలె వారు ఆవుపేడను తిందురే” అని వారందురు. ఆవుపేడ అను పదమే ఆంగ్లమున నిషిద్ధము. ఇక వారి పద్ధతి: ఎంతమందివనను నీరు త్రాగుటకు ఒక్కలోటానే ఉపయోగింతురు, దానిని కడుగవలయు నను తలంపే వారికి కలుగదు. వండుటకు ముందు వంటవస్తువులను కడుగవలె నను నియమమును వారు పాటింపనే పాటింపరు. కాని వంటకత్తె దుస్తునందు ఒక నల్లమచ్చ కనిపించినను ఆమెను వారు తఱిమివేయుదురు. మేజాలను కప్పియుంచు వస్త్రములు క్రొంగొత్తవిగ నుండును. భూమండలమున ఇచటి ప్రజలు అందఱికంటె నధికసంపన్నులు. వారి సుఖానుభవములును భోగములును వర్ణించుట కలవి గాదు.

రాజపుత్రస్థానమున ప్రజలు మహమ్మదీయుల భోజనపద్ధతి ననుకరింతురు. అది చాల పాత మంచి పద్ధతియే. వారు ఇంచుక యెత్తైన పీఠముపై కూర్చుండి భుజించు పల్లెరములను తమకు ముందు ఇంచుక యెత్తైన బల్లలపై నుంచుకొందురు. పేడ అలది ముఱికినిండిన నేలపై అరటియాకులను పాతచుకొనుటకంటె ఈ యాచారము చాలమేలైనది. ఆ అరటియాకు చినుగునేని యెంత ఆపత్కరము! దుస్తులను గుఱించిన జ్ఞానమును ఆహారమును గుఱించిన జ్ఞానమును హిందువుల కంతగా లేదు. పైగా పంజాబు నందును, వాయవ్యరాష్ట్రములందును ఉన్న నాగరకతను మాత్రమే హిందూనాగరకతాశేష మని చెప్పవచ్చును.

కాళ్లకు చెప్పులు తొడుగుకొన్నచో మనమహిళలకు కులము చెడును. కాళ్లకు చెప్పులు తొడుగుకొనకున్నచో రాజపుత్రస్థానమహిళలకు కులము చెడును! “పాదరక్షలను సదా ధరించియుండవలెను” అనుట మనుధర్మశాస్త్రము. ప్రజలకు చక్కని జీవితస్థాయి యుండవలె ననుటను కాదనను. వారికి భోగములు లేకున్నను పరిశుభ్రతయు నీటును ఉండవలె నందును....మనము ఇంగ్లీషువారముగ నుండనేల? పాశ్చాత్యమండలములందలి మనసోదరుల ననుకరింతు మేని మన కిప్పటికించాలును. భాగతీయులు ఒకజట్టునకు పిమ్మట నొకజట్టుగా కొన్ని సంవత్సరములకాలము లోకమెల్ల సంచారములు చేసి మరలి వచ్చుచుండు రేని ఆపర్యటనములే చాలును ఇరువదేండ్లలో భారతదేశవైఖరిని మార్చివేయుటకు. వే టీమియు చేయ నక్కఱ లేదు. కాని ఒకపల్లెప్రజలు పొరుగుపల్లెకు పోకుండురేని ఏదైనను ఎట్లు ఘటిల్లును? ఐనను క్రమక్రమముగా అన్నియు ఘటిల్లును. క్రమక్రమముగా గట్టిపట్టుగల బెంగాలీయువకులు దేశమును మేల్కొల్పుదురు. కాని మన్మథబాబూ, తొమ్మిదేండ్లపడుచులకు పెండ్లిచేయు ఈలజ్జాకరాచారమును మీరు విడిచిపెట్టవలెను. అన్ని పాపములకును ఇదే మూలము. అబ్బాయి, అది మహాపాపము. బాల్య

వివాహములను నిరోధించుచట్టమును ప్రభుత్వమువారు ఏర్పఱుప గోరినప్పుడు మనవారు, పనికిమాలినమనవారు, ఎంత గోల పెట్టిరి! ఆఘోరమైన పరీత్యమును ఆలోచింపుము. ఈదురాచారమును మనము మానుకోనప్పుడు ప్రభుత్వమువారు జోక్యము కలుగజేసి కొనుట సహజమే. వారు చేయగోరుచున్న దదే. లోకమంతయు మనలను ఛీకొట్టుచున్నాడు. మీయిండ్ల తలుపులు మూసికొని మీరుందురు. వెలుపలినుండి ప్రజలు మీపై ఉమ్మివేయుచుందురు. ఎంతవఱకు వారితో జగడమాడుటకు నాకు శక్యమగును? కన్నతల్లిదండ్రులుపై తమ తమపదేండ్లపుత్రికను బలిసినముదిసిన భర్తకిచ్చి వివాహముచేయుటకు అనుమతింతురు. ఎంత భయంకరవిషయము! ఓదేవా, పాపము లేనిదే దండనముండునా? ఇదంతయు కర్మఫలము. మనది ఘోరపాపములు చేసినదేశము కాకున్న అది ఏడువఁదల సంవత్సరములకాలము ఇతరుల కాళ్లచెప్పులదెబ్బలు తినుచు పడియుండునా?

మనదేశములో కూతుండ్రకు పెండ్లిండ్లు చేయుటకు వారి తల్లిదండ్రులు ఎన్నో ఇక్కట్లులు పడుచుందురు కదా. ఈదేశమున కన్యల తల్లిదండ్రులకు కష్టము తక్కువే కాని కన్యలను భవించు ఇక్కట్లులు చాల నెక్కువ. పెనిమిటులను సంపాదించుకొనుట కన్యలపని. వారి అన్నివిషయములలోను వారితో నాకిప్పుడు సన్నిహితసంబంధము కలదు, మహిళలనడుమ నొక మహిళగా నున్న ట్లున్నాను. కావున వారి లీలను ప్రత్యక్షముగ జూచినాను, చూచుచున్నాను. విందులకు పోవుట నృత్యములకేగుట పాటకచ్చేరీలకు హాజరగుట నీళ్లుకట్టుతావులకు పోవుట— ఇవన్నియు బాగున్నవి. కాని పోయినచోట నెల్ల పెనిమిటులను ఏమార్గమున సంపాదించుకొందమా అనియే ఈయువకులు కుట్రలు పన్నుచుందురు. వీరు యువకులను చుట్టవేసికొనుచుందురు. యువకులు చాల మెలకువకలిగియుందురు. ఈకన్నెలతో సదా కూడుచుందురు, ఆడుచుందురు, కాని వారిపట్టున తాము

చిక్క-వలసివచ్చినప్పుడు మాత్రము పరారి యగుచుందురు. యువకులు యువతులను తమకంటె పైమెట్టువారినిగా భావించుదురు, వారి నాదరించుదురు, వారికి దాస్యము చేయుదురు, కాని తమ్ము పట్టుకొనుటకు ఆకన్నెలు చేతులు చాచినతక్షణమే, అందక పరుగిడి పోవుదురు. ఈరీతిని ఎన్నిసార్లో ప్రయత్నింపగా భర్తను సంపాదించుకొను పనిలో కన్య ఎప్పుడో ఒకప్పుడు కృతార్థురాలగును. కన్యలు ధనవంతురాండ్రుగా నుండుచేసి యువకులు వారిసన్నిధిని విడువక ఆటలాడుచుందురు. కాని కష్టము పేదకన్నెలకే ఎక్కువ. పేదయైనను కన్నెకు ఎక్కువసోయగ ముండినచో ఆమెకు పెండ్లి త్వరగ నగును. లేకున్న ఆమె బ్రతికినన్నినాళ్లు వేచియుండవలసినదే. మనదేశములో వలెనే ఇచ్చటను వధూవరుల పరస్పర ప్రేమఫలితముగ జరుగు పెండ్లి వేయింటి కొక్కటి యుండును. తక్కిన పెండ్లిండ్లన్నియు ధనమూలకములే. పెండ్లాడుట, తర్వాత జగడమాడుట, పొమ్మనుట — విడాకులు, మనలో ఇది లేదు. ఉరివేసికొని చచ్చుటొక్కటే మనకున్న దారి. అన్ని దేశములలోను అంతే. ఈదేశమున కన్నెలు తమవిషయములలో తామే పెత్తనము వహించుదురు. మనదేశమున వధూవరుల జీవితమును నాజూకుగ కనుబడునట్లుచేయుటకై తల్లిదండ్రులను తోడ్పడుచుకొందుము. ఇచ్చటను అచ్చటను పర్యవసాన మొక్కటే.

ఈ దినములలో అమెరికను కన్యలకు వివాహమాడుదమను వాంఛ లేదు. అంతర్యుద్ధకాలమున మగవారు అధికసంఖ్యాకులు చంపబడినందున అన్నివిధములైన పనులను మహిళలు చేయ జొచ్చిరి. అప్పటినుండి తమకు సంక్రమించిన హక్కులను వదలుకొనుటకు వారిష్టపడుట లేదు. వారు తమజీవితము తామే గడించుకొందురు. కావున “పెండ్లాడుట నిష్ప్రయోజనము, నిజమైన ప్రేమ పుట్టునేని అప్పుడు పెండ్లాడుదము, పుట్టుకున్నచో మావ్యయములకు కావలసిన ధనమును మేమే సంపాదించు

కొందుము'' అని చెప్పచున్నారు. తండ్రి కోటిశ్వరుడుగ నున్నను కుమారుడు పెండ్లాడుటకు ముందు తానును చాలినంతగ ధనమును గడింపవలసినదే. తండ్రి ఇచ్చు పైకముపై నాధారపడి ఎవడును పెండ్లిచేసికోరాదు. కన్నెలు కోరునదియు ఇప్పు డిదే. పెండ్లి అయినతక్షణమే పురుషుడు తనపుట్టింటికి పరాయివాడై పోవును. మహిళ పెండ్లిచేసికొన్నప్పుడు తనపుట్టింటికే భర్తను చేర్చుకొనును. మగవారు తమయిల్లాండ్ర తల్లిదండ్రులను దర్శించుటకు పదిసార్లు పోయివత్తురు. తమ్ము కన్నతల్లిదండ్రులయొద్దకు పోనే పోరు. కాని తమ అత్తలు సదా తమమెడలపైనే ఉండురేని అందుకును వా రెంతయు భయపడుచునే యుందురు.

ఈదేశమున సంపద్యాహినులు ప్రవహించుచుండును. సౌందర్యతరంగములు పోటుక్కుచుండును. జ్ఞానపుపెల్లిదము సర్వత్ర నున్నది. దేశమున ఆరోగ్యము చాల బాగున్నది. ఇహలోకభోగము లనుభవించు తెట్లో వీరికి తెలియును... యూరోపునందలి రాజకుటుంబముల వారికి పేదటికము కలిగినప్పుడు వారు వివాహసంబంధములు చేసికొనుటకు ఇచ్చటికి వత్తురు. అమెరికనులలో సామాన్యులకు ఇది ఇష్టము లేదు. కాని మహిళలలో ధనవతులును సౌందర్యవతులును అగు కొందఱు బిరుదులకు బేలుపోవుదురు. ఐనను అమెరికనుమహిళలకు యూరోపులో వసించుట చాలకష్టము. ఈదేశమున పతులు తమసతులకు బానిసలు. యూరోపులో సతులే పతులకు బానిసలు. ఆ దాస్యము అమెరికనుమహిళలకు ఇష్టము లేదు. ఈదేశమున సతులు ఏమి చెప్పినను పతులు అందుకు “ప్రాణప్రియా, తథాస్తు” అనుచుండవలెను. అనకపోయిన ప్రజలయెదుట వధువులకు ముఖములు చెల్లవు.

అమెరికాలో మహిళలు మిక్కిలి భావోద్రేకపరతకల వారు. విపరీతాద్భుతవీరచరితు లనిన వారికి మక్కువ. నేను

ఒకవింతజాతి జంతువను. నాలో అట్టి చరితము లేనే లేదు, కావున వారికి నాయందు అట్టికామ మంకురించు ప్రసక్తి లేదు. నాయందు వారి కున్నభావము అధికగౌరవమే. నాయనా, అన్నా, తమ్ముడూ, అనియే వారందరిచేత నేను పిలిపించుకొందును. వేతెట్టిభావముతోను వారిని నేను దరిజేరనీయను. క్రమక్రమముగ వారందఱును నిర్వక్రవర్తన లైరి....

ఈదేశమున మతాచార్యులకు.....పాపులను సరకకూపమున పడద్రోయవలె నని ఉబలాటము. ఐనను వారిలో కొందఱు చాల మంచివారు....ఈదేశపుమహిళల మధ్య నాకధికప్రఖ్యాతి కలిగి యున్నది. అవివాహితలైన మహిళలలో వ్యభిచరణశీలము గల మహిళ ఒక్కతయైనను ఇంతవఱకు నాకు కనబడలేదు. వ్యభిచరణపరాయణత్వము భర్తృమతులలోను విగతభర్తృకలలోను కననగుచున్నది. పెండ్లికానిపడుచులకు మహాజ్ఞుల భవిష్యత్తున్నది. కావున చాలమంచివారుగ నున్నారు.

ముడుతలువడి ఎందుకొని పోయిన పండ్లవంటి బక్కచిక్కిన పాశ్చాత్యమహిళలు భారతదేశమున కననగుచుందురే, వారందఱును ఆంగ్లస్త్రీలు. యూరోపియనుజాతులం దెల్ల ఆంగ్లజాతి వికారమైనది. యూరోపులోని వరిష్ఠకుటుంబముల నెత్తుటి చాళ్లకు అమెరికాలో సమ్మేళనము కలిగినందున అమెరికనుమహిళలు చాల అందగత్తెలు. వారు తమసౌందర్యమును ఎంతగా కాపాడుకొందురో! తన పదవయేటనుండి గంట కొక బిడ్డనుగా కనుచుండినచో, మగువకు చక్కదనము నిలుచునా? ఛీ, అనర్థము! ఎంత ఘోరపాపము! మనదేశమహిళలలో అత్యంత సౌందర్యవతి ఇచ్చటివారితో పోల్చబడినప్పుడు నల్లగుడ్లగూబవలె కన్పించును. ఐనను పంజాబునందలి మహిళలలో చాల చక్కదనమున్న దని ఒప్పుకోవలసినదే. అమెరికనుమహిళలలో అత్యధిక విద్యావతులు పెక్కండ్రు. వారితోడి పోటీలో పండితమహా

మహాపాథ్యాయు లెందఱో శృంగభంగము నొందుచుందురు. ఎవరి యభిప్రాయమును వారికి లక్ష్యము లేదు. ఇక వారి సుగుణములు ; ఎంతదయ, తలంపులందును చర్యలందును ఎంత ఉదాత్తత, ఆలోచించి చూడు ! ఈ దేశీయు షాకడు భారతదేశమునకు వచ్చునేని అచ్చట ఎవడును అతనిని తాకనైన తాకరు. మఱి నేను ఇచ్చట శ్రేష్ఠకుటుంబములలో వారి సొంతపుత్రుడనువలె స్వేచ్ఛ సనుభవించుచున్నాను. నే నొక పసిబాలునివలె నున్నాను. ఇచ్చటి మహిళలు నాకై వస్తువులు కొందురు. నా పనులకై పడుగు లెత్తుదురు. ఇదే ఉదాహరణము. ఆ యంత్రమును గూర్చిన వివరములకై ఇప్పుడే నే నొక యువతికి జాబు వ్రాసినాను. మహాబ్రాహ్మణులతో ఆమె దానిని సేకరించి నాకు పంపును. భేరిమహారాజావారికి ధ్వనియంత్ర మొకటి పంపబడినది. దాని వ్యవహారమును సమస్తమును మహిళలు చాలచక్కగ నిర్వర్తించిరి. రామ! రామ! ఈభేదము స్వర్గసరకముల భేదమే. వారు సౌందర్యమున లక్ష్యములు, ప్రతిభావైదుష్యములందు సరస్వతులు. కేవలము పుస్తకములను చదివి ఇట్టి స్థాయిని సాధించుకొనుట శక్యము కాదు. మహిళలను కొండటిని మగవారిని కొండటిని లోక మెల్ల చుట్టి చూచి రం డని నీవు పంపగలవా? అట్లు చేసిననే మన దేశమునకు ప్రబోధము కలుగును. కేవల గ్రంథపారాయణముచేత కలుగదు. ఇచ్చటి మగవారు ధనసంపాదనలో చాల తెలివి గలవారు. ఒరులకు దుష్టైనను కంటబడని చోట వీరికి సామ్య ప్రత్యక్ష మగును.

ఎవరైనను భారతదేశమును విడిచి ఇతరదేశమును వచ్చి చూతు లేని ఎంతో లాభపడును. వివిధదేశముల సంస్కరము నుండి తొలగియుండు టాక్కటే భారతదేశపతనమునకు కారణము. ఆంగ్లేయులు వచ్చినప్పటినుండి అన్యదేశములవారితో కలిసి కొనునట్లు వారు మిమ్ము నెట్టుచున్నారు. మరల మీకు అభ్యుదయము కలుగుచున్న దనుట ప్రత్యక్షము. భారతదేశమునుండి

వెలుపలికి వచ్చు ప్రతిపాణియు భారతదేశమున కంతటికిని లాభమును చేకూర్చుచున్నాడు. ఏలయన అట్లు చేసిననే మీ దిగ్విజయము విస్తరిల్లును. ఈ అవకాశము భారతస్త్రీలకు బాత్తిగ లేనందున వారి కెట్టి పురోగతియు లేకపోయినది. కదలక నిలుచుండు మెట్టాకటి లేదు, ఊర్ధ్వగతియైన నొందవలెను, అధోగతియైన చందవలెను, అంతరింపవలెను. వెలువడుట ముందు కేగుట వికాస మొందుట — ఇదే జీవితలక్షణము...సంకోచము నొందుట మరణము. ఒరులకు మన మేల మేలు చేయవలెను? చేసిననే జీవితము సిద్ధించును కాబట్టి. సాంతఆవరణమును దాటి మీరు వ్యాప్తి నొందుదురు. జీవించుదురు, వర్ధిల్లుదురు. సంకుచితత్వమంతయు ముడుచుకొనుట అంతయు స్వార్థపరతలంతయు నిదానముగ ఆత్మహానిని కలిగించునదే. ఒకదేశము సంకుచితత్వము చెందుట అను వినాశకరమగు తప్పిదము చేసినప్పుడు, జీవితమునకు వికాసము విచ్ఛిన్నమైనప్పుడు ఆదేశమునకు మరణము తప్పదు. అట్లే మహిళలును పురోగమింపవలెను. పురోగమింపకున్న మూర్ఖరాండ్రుగను నిరంకుశులగు తమభర్తల చేతులలో ఆత్మరహితలగు పనిముట్లుగను అగుదురు. నిరంకుశుడగు భర్తకును మూర్ఖరాలగు భార్యకును పుట్టుసంతతి బానిసలుగనుండురు. ఇదే నవ్యభారతదేశ చరిత్ర సర్వస్వము. అయ్యో, ఈదారుణ మృత్యువును ఖండించువారెవరు? దేవుడు మనలను కాపాడుగాక. ఇదంతయు క్రమక్రమముగ నెఱవేఱును. వీధినడ్డముగదాటువాడు మెల్లగను మెలకువతోను దాటవలెను. సన్నని మెత్తకు అతుకు కుట్టువారు మెలకువతో హెచ్చరికతో కుట్టవలెను. పర్వతమును దాటునప్పుడును అట్లే మెల్లగను మెలకువతోను దాటవలెను.

పత్రికలు సకాలమునకు వచ్చినవి. 'నూపు' చెడక మంచి స్థితిలోనే ఉన్నది. అందుంగూర్చి ఎట్టి చిక్కును కలుగలేదు.

పగవాని నోరు మూయించుట ఐనది. ఈవిషయమును ఆలోచించి చూడుము. నాదేశము వాడగు మజందారు నన్ను దుష్టుడని చెప్పినను ఈదేశీయులు అతని మాటను లెక్కింపకున్నారు. వారు అపరిచితయువకుడనగు నన్ను వయసు వచ్చిన తమ కూతుండ్ర మధ్య మెలగ నిచ్చుచున్నారు. ఎంతటి ఉదారులు, కరుణాళువులు! నూఱుజన్మము లెత్తినను వారి ఋణమును నేను తీర్చుకొనలేను. అమెరికనుమహిళలకు నేను దత్తపుత్రునివలె నున్నాను. నిజముగ వారు నాకు తల్లులుగ నున్నారు. అన్ని విధములైన శ్రేయస్సులును వారికి కలుగకున్న వే తెవరికి కలుగును.

కొన్నాళ్లకు ముందు విజ్ఞానసంపద గల మహిళలును మగ వారును పెక్కు సూర్యమంది గ్రీనేకరు అనుచోట సమావేశమైరి. అచట నేను దాదాపు రెండు నెలల కాల ముంటిని. ప్రతిదినము మనహిందూపద్ధతిలో నేను ఒకచెట్టుక్రింద కూర్చుందును. నా అనుచరులును శిష్యులును నాచుట్టును పచ్చికపై కూర్చుందురు. ప్రతిదినము ప్రార్థనను వారికి నేను పాఠములు నేర్పుచుందును. ఎంత శ్రద్ధాళువులు వారు!

ఈదేశీయుల కందఱికిని నా పరిచయము కలదు. క్రైస్తవ మతాచార్యులు చాల మండిపడుచున్నారు. అందఱును కాదులే. ఈదేశమతాచార్యులలో చదువుకొన్నవారిలో న న్ననుసరించు వారు అనేకులు కలరు. వారిలో అజ్ఞులును మూఢులును దేనినిగాని అర్థముచేసికొనరు. చిక్కులుమాత్రము కల్పించుచుందురు. కల్పించుటచే హానిని తమకే గూర్చుకొనుచుందురు. మజందారుకు ఈదేశమున జనప్రీతి ఏ లవలేకమో ఉండినది. నన్ను తూలనాడి అతడు ఆజనప్రీతిలో మూడువంతులను కోల్పోయినాడు. ఈదేశీయులు నన్ను (తమవానినిగ) స్వీకరించిరి. ఎవడేని నన్ను దూషించునేని ఎల్లెడల నున్న మహిళలును అతనిని గర్హింతురు.

భారతదేశమునకు ఎప్పుడు మరలివత్తునో చెప్పలేను. పైశీతకాలమున వచ్చుటకు వీలగు నేమో! అక్కడికి వచ్చినను నేను అల్లాడవలసినదే. ఇక్కడను అదే చేయుచున్నాను.

ఇంతకంటె వ్రాయుట కేమియు లేదు. ఈలేఖను ప్రకటింపకు. తెలిసినదా- నానోటవెడలు ప్రతిమాట విషయమునను నేను జాగ్రత్త కలిగియుండవలెను. నేనిప్పుడు సమష్టివ్యక్తి నైనాను. అందఱి కన్నులు నామీదనే, ముఖ్యముగ మతాచార్యుల కన్నులు.

భవదీయశ్రద్ధాయుత
వివేకానంద

112

(ఫ్రీయోన్ లాండ్స్ చెరుకు)

హోటలు బెలవూ, బోస్టన్,
సెప్టెంబరు 13, 1894.

ప్రియ లియోన్,

గురువను కావున నీకు హిత ముపదేశించు సధికారము నాకున్నది. హిత ముపదేశించుచున్నందులకు నన్ను మన్నింపుము. నొక్కి చెప్పుచున్నాను. సొంతమునకు కొన్ని వస్త్రములు కొనుము. ఆవస్త్రములు లేకుండుట ఈదేశమున ఏపనిచేయుటకును అడ్డుదగులుచుండును. నీకు కొంత చెల్లుబడి ప్రారంభమైన తర్వాత ఇచ్చు వచ్చిన యుదువులను ధరింప వచ్చు. ప్రజలొక్షేపింపరు.

నీవు నాకు కృతజ్ఞతను తెలుపుకో నక్కఱ లేదు. ఇది నా కర్తవ్యము. గురువు మరణించునేని అతని శిష్యుడే అతనికి వారసు. సన్న్యసింతులకు ముందు ఆగురువు కొకపుత్రుడున్నా

డనుకొన్నను అత డతనికి వారసు కా డనుట హిందూధర్మ శాస్త్రము. ఇది వాస్తవమైన ఆధ్యాత్మిక బాంధవ్యము. తెలిసినదా, మీ అమెరికనుట్యాటరు చుట్టటికము కాదు.

విజయాశంసలతో ఆశీస్సులతో.

భవదీయుడు

వివేకానంద

113

(కుచూరి మేరీ హేయరు)

హోటలుచెలవ్వా
బీకన్ స్ట్రీటు, బోస్టను,
సెప్టెంబరు 13, 1894.

ప్రియసోదరీ,

దయతో నీవు వ్రాసిన లేఖ ఈడదయమే నా కందినది. సుమా రొక వారముదినములుగా నే నీ హోటలులో నున్నాను. బోస్టనులో నే నింకను కొంతకాల ముందును. నాయొద్ద కావలసినన్ని — సులభముగా మోయలేనన్ని గాను లిప్పటికేయున్నవి. అన్నీస్కాములో తడిసినప్పుడు నేను ధరించియుండినది, నీ వెక్కువగా కొనియాడు ఆనల్లని చక్కని సూటునే. ఏమైనను అది చెడిపో దని నాతలంపు. ప్రగాఢములైన నా పరబ్రహ్మను సంధానములు దానిలోనికి చొచ్చుకొని యున్నవి. వేసవి నీకంతి హాయిగా గడచినందులకు నాకు చాల సంతోషము. ఇక నా విషయము: నేను ఊరుద్రిమ్మరిగ నున్నాను. ఆబ్జూ వ్రాసిన టిబెట్టుపరివ్రాజక 'లామా'ల వర్ణనమును మొన్న చదివి ఎంతో వినోద మొందితిని. అది మాసోదరుల యథాతథమైన చిత్రణము. వారు వింత మానవు లని అత డన్నాడు. వారు తమ కిష్టమైనప్పుడు వత్తురు. పిలుపున్నను లేకపోయినను అందఱిభోజన

పంక్తులలోను కూర్చుందురు. ఇప్టము వచ్చిన చోట నుందురు, ఇప్టము వచ్చినచోటికి పోవుదురు. వా రెక్కని కొండ లేదు, దాటని నది లేదు, వా రెఱుగని దేశము లేదు. గ్రహగోళము లను సదా చుట్లు త్రిప్పచుండు శక్తిలో కొంతభాగమును దేవుడు వారిలో నుంచియున్నా డని ఆ రచయిత తలంపు. రచనలు చేయుచు త్రిమ్మరుద మను కోర్కె యిప్పుడీ పరివ్రాజక లామాను ఆవహించినది. కావున క్రిందికి వచ్చి ఒక అంగడిలో ప్రవేశించి అన్నిరకాల వ్రాతసామగ్రిని కొక్కివేసి మూసిపెట్టుకొనదగిన యొక చక్కని చేతిపెట్టెను కొన్నాను. సిరాపోసిపెట్టుకొనుట కందు కొయ్యబుడ్డి యున్నది. అభివృద్ధి సూచనలు ఇప్పటికి బాగున్నవి. ఇకముందును ఇట్లే యుండు ననుకొనుచున్నాను. కడచినమాసమున ఇండియానుండి చాలినన్ని జాబులు వచ్చినవి. నాపనినిగూర్చి నా దేశీయులు ధారాళముగ గావించిన ప్రశంసలకు ఎక్కువ ప్రీతుడ నైతిని. వారికి శుభసమృద్ధి కలుగత. ఇంత కంటే వ్రాయదగిన విశేషము లేవియు లేవు. ప్రొఫెసరు రైటును ఆయన భార్యయు పిల్లలను ఎప్పటివలెనే నాయెడ సద్భావము కలిగి యున్నాడు. వారికి నాకృతజ్ఞతను తెల్పుటకు మాటలు సమర్థములు కావు.

ఇప్పటివఱకును నా కేడియు ప్రతికూలింప లేదు. తీవ్రమైన పడినెపు బాధమాత్రము కలిగినది. ఇప్పు డది పోయిన దని అను కొనుచున్నాను. నిద్రపట్టకుండురోగమునకు ఈసారి క్రైస్తవవైద్య విజ్ఞానము చెప్పు చికిత్సను పట్టించి చూచితిని. మంచిగుణ మిచ్చి నది. మీ సుఖము గోరు

సదా భవదీయసోదరుడు

వివేకానంద

మలిమాట : ఇప్పుడు నాకు కోటు అక్కఱలేదని దయ చేసి అమ్మకు తెలుపుము.

(కుమారి ఓల్పుచుకు)

హోటల్ బెల్మూ
బీకన్ స్ట్రీటు, బోస్టన్
సెప్టెంబరు 19, 1894.

ప్రియజననిసారా,

నిన్ను నేను మఱచిపో లేదు. నేను ఎన్నటికైనా అంతటి కృతఘ్నుడ నాదు నని తలపకు. నీ చిరునామాను నాకు నీవు తెలుపలేదు. ఐనను లాండ్స్ బెర్గునుండి నిన్ను గుఱించినవార్తలు కుమారి ఫిలిఫ్స్ ద్వారా నాకు తెలియుచునే యున్నవి. మదరాసు వారు నా కంపెనీ విన్నపమును ప్రశంసాపత్రమును చూచి యుండువు. లాండ్స్ బెర్గులో నీకు చేర్పవలసినవిగా కొన్నింటిని పంపియుంటిని.

హిందువు తనతల్లికి దేనినిగాని ఎప్పుడుగాని అప్పుగా నీయదు. పుత్రునినుండి దేనినైనను రాబట్టుకొను స్వామ్యము తల్లి కున్నది. అమ్మనుండి తనయునకును అంతే. తుచ్చమైన ఆకొన్ని డాలర్ల మొత్తమును నీవు నాకు మరల నీయసమకట్టుట నా మనసును మిగుల నొప్పించినది. నీకు నేను పడియున్న ఋణమును తీర్చుకొను శక్తి నా కెన్నటికిని కలుగ బోదు.

ప్రస్తుతము బోస్టన్ లో పలుతావులందు నేను పన్యసింపుచున్నాను. నా కిప్పుడు కావలసిన దేమనగా నిలుకడగ కూర్చుండి నా ఆశయములను వ్రాసి పెట్టుటకు అనువైన ఒక చోటు. ఇప్పటికి నేను కావించిన ఉపన్యాసములు చాలును. రచనలు చేయుదమనుట ప్రస్తుతము నాకోరిక. అందుకు న్యాయార్థుకు పోవలసి యుండు ననుకొనుచున్నాను. గ్వేర్ నేసెనతి నాయెడల ఎంతో దయగలిగియుండినది. నాకు సాయపడుట ఆమె కిప్పుడునూ

ఇష్టమే. ఆమెయొద్దకు పోయి కూర్చుండి గ్రంథరచనకు కడంగుద మనుకొనుచున్నాను.

భవదీయ ప్రేమపూర్ణ
వివేకానంద

మలిమాట : గేవీర్ స్నేకుటుంబమువారు పట్టణమునకు తిరిగి వచ్చినారో, ఇంకను ఫిష్ స్కిలులోనే ఉన్నారో దయచేసి తెల్పుము.

వి.

115

(శ్రీ ఆశింగపెరుమాళుకు)

ఆమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములు,
సెప్టెంబరు 21, 1894.

ప్రియఅశింగా,

.....ఒక చోటునుండి మఱొక చోటుకు నిరంతరము పర్యటించుచున్నాను. ఉపన్యాసములు చేయుట పాఠములు చెప్పట మున్నగు పనులను నిర్విరామముగ చేయుచున్నాను.

నేను వ్రాయదలచిన గ్రంథమునకై ఒక్క-బంతినైన వ్రాయ వలను పడ దాయెను. దానిని తొడంగుటకు వీలు కొంతకాలమునకు తర్వాత కలుగు నేమో. ఇచట విశాల దృక్పథము కలవారిలో కొందఱిని చక్కనిమిత్రులునుగ కావించు కొన్నాను. శ్రోత్రియులలో కూడ కొందఱిని మిత్రులనుగా చేసి కొంటిని. త్వరలోనే ఇండియాకు తిరిగి రాగల నని ఆసించు చున్నాను. పడినశ్రమ మితిమీటిపోవుటచే నాకు దడ పుట్టు చున్నది. ఈదేశవాసమిక చాలును. లెక్కకు మిక్కిలి యైన

యువన్యాసములు చేయుట చేతను సదా వేగిరపడుచుండినందునను నాకు ఈదడ కలిగినది. ఈ నిర్విరామ—నిరర్థక—ధనసంపాదక జీవితముపై నా కాదరము లేదు. కావున త్వరలోనే మరలి వత్తును. తెలిసినదా? ఇచటి ప్రజలలో నాయందు ప్రీతి గలవారి సంఖ్య నానాటికిని హెచ్చుచున్నది లెమ్ము. నన్ను శాశ్వతముగ ఈదేశముననే నిల్పుకొనుట వారికి ఇష్టము. కాని ఈపత్రికా ప్రశస్తులును జీవితములోని ఈబూటకములును - ఇక చాలు నని పించుచున్నవి. ఆజీవితముపై నా కాదరము ఇంచుకేనిలేదు...

మన ఉద్యమమునకు వలయు ధన మిచట లభించు ఆస పాటు లేదు. ఆసించుట వ్యర్థము. కేవలము సానుభూతిచే ఉపకారము చేయువారు ఏదేశమున గాని ఎక్కువమంది ఉండరు. కైస్తవదేశాలలో నిజముగ ధనమిచ్చు కొలదిమందియు మతాచార్యకైతవమునకును సరకభయమునకును లోనై యిచ్చుచుందురు. మా వంగభాషలో “ఆవును చంపు, దానితోలుతో చెప్పలజోడు కుట్టు, ఆజోడును బ్రాహ్మణునకు దాన మిమ్ము” అను నొక సామెత చెప్పిన రీతిగ నున్నది. ఇక్కడను అంతే, ఎక్కడను అంతే. మనజాతివారితో పోల్చిచూచినచో పాశ్చాత్యులు పిసికారివారు. దానశీలములో ప్రపంచమున నందఱకంటె ఏషియావాసులే అధికులనుట నా గట్టి నమ్మకము. కాని వారు నిలుపేదలు.

కొన్ని నెల లుండ మని న్యాయాధికులు పోవుచున్నాను. ఈదేశమునకు ప్రతిభాకేంద్రమును కార్యనిర్వహణానుకూలరంగమును మూలధనాగారమును ఆనగరమే! బోస్టనుకు బ్రాహ్మణ నగర మని పేరు. అమెరికాలో నాయెడల సానుభూతికలవారు లక్షలకొలదిగ నున్నారు.....న్యాయాధికుల పాదులు మిక్కిలి అమాయకులు. నా కచట చాల పలుకుబడి కల కొందఱు మిత్రులున్నారు. కావున అచటి పని యెంతవఱకు సాధించుకోవచ్చునో

చూచెదను. ఇంతకును ఈఉపన్యాసకార్యక్రమము నాకు విసుగు కలిగించుచున్నది. ఉన్నతాధ్యాత్మికతత్వమును వేశ్చాత్మ్యలు గ్రహించుటకు చాల కాలము పట్టును. ఏది ఐనను వారికి పానులు పిల్లింగులు పెన్నీలే. ఏమతమైన కానిమ్ము, వారికి ధన మునో, ఆరోగ్యమునో, అందమునో, దీర్ఘాయుస్సునో కలిగించిననే దానిని వారు తండ్రోపతండములుగ ఆశ్రయింతురేగాని, కలిగింప కున్న ఆశ్రయింపరు.....

బాలాజీకి, జి. జి. కి మిత్రులందరికి నావరిష్టప్రేమ నంద జేయుము.

భవదీయ నిత్యప్రేమయుత
వివేకానంద

116

(శ్రీ సింగారిచే మొదలియారు)

ఆమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములు,
సెప్టెంబరు 21, 1894.

ప్రియకిడి,

నీ వింత తొందరగా సన్న్యసింప నిశ్చయించుకొన్నా వని విని మిగుల ఖిన్నుడనై యున్నాను. పండు పక్వమైనప్పుడు చెట్టు నుండి రాలును. కావున కాలమును నిరీక్షింపుము. తొందర పడకు. పైగా, తన అవివేకచేష్టలచే ఒరులను దుఃఖతులను జేయు నధికారము ఎవరికిని లేదు. వేచియుండుము, ఓర్చియుండుము. సకాలమున సమస్తమును సమకూడును.

ఆశీస్సులతో,

భవదీయుడు
వివేకానంద

(సోదర కిష్కలకు)

న్యాయార్కు,
సెప్టెంబరు 25, 1894.

నా ప్రియ—,

మిత్రములు కొన్ని చేరినవి. సంతోషము. శశి మున్నగు వారు కొంత సంచలనము కలిగించుచున్నారని తెలిసి పరమానందమును చెందితిని. మనము తప్పక కొంత సంచలనమును కలిగిపవలయును. అంతకు తక్కువ దేదియు కార్యసాధకముకాదు. సమస్తలోకమును మీరు ఉజ్జూత లూగింతురు — గురుమహారాజకుజై! మీకు తెలియును “శ్రేయాంసి బహువిఘ్నాని” “మంచిపనులకు గల్గు అడ్డులు పెక్కులు” వంపులు సరిచేయు దెబ్బలవంటివై గొప్ప శీలములను రూపొందించునవి అడ్డుకులే... పాదిరీలకును వారివంటి వారికిని ఈ ఊపుకు కదలకుండుట శక్యమా? ...విద్వాంసులు నెగ్గలేని పనిలో మూర్ఖుడు నెగ్గవలెనా? అబ్బాయి లారా, అది కాదు దారి. అందుంగూర్చి మీమనస్సును కుదుట పఱచుకొండి. ప్రతిపనిని మెచ్చుకొనువారి వర్గ మొకటి యుండును. అందు రంధ్రాన్వేషణము చేయువర్గమును ఒకటియుండును. మీపనిని మీరు చేసికొనుచు పొండి. ఏపక్షమువారికి గాని జవాబు చెప్పవలసిన అక్కట మీ కే మున్నది? “సత్య మేవ జయతే నానృతం, సత్యేన వస్థా వితతో దేవయానః” — గెల్పొందునది సత్యమే, అసత్యము కాదు. సత్యముచేతనే దేవయాన మార్గము విస్తృత మగును.”.....

ఇచటి ప్రజలు వేసవిలో సముద్రతీరమునకు పోవుదురు. నేనును పోయితిని. పడవలలో దోనెలలో విలాససంచారములు

చేయుట అనిన వీరికి ఇంచుమించు ఒక వ్యసనమే. సంపన్నులలో పెద్దలకును పిన్నలకును ప్రతివానికి విలాససంచారోపయోగియగు చిన్న పడవ యుండును. వా రా పడవ లెక్కి సముద్రమున విహరించి ఇండ్లకు మరలి తర్వాత భుజింతురు, త్రాగుదురు, నర్తింతురు. పగ లనక రాత్రి యనక సంగీతము నిర్విరామముగ సాగుచుండును. ఇంటనుండినచో పియానోలు తలనొప్పి కలిగించును.

మీరు నా జాబుల నన్నిటిని “హేల్పు” అను విలాసము నకు పంపుచున్నారు కదా. ఆ హేల్పు దంపతులను గుఱించి కొంత మీకు తెల్పెదను. అతడును అతనిభార్యయు వృద్ధదంపతులు. వారికి కూతుం డ్రిద్దఱు. మేనకోడండ్రు (సోదరపుత్రికలు?) ఇద్దఱు. కొడు కొక్కడు. కొడుకు విదేశములం దున్నాడు. అక్కడ జీవితను గడించుకొనుచున్నాడు. కూతుం డ్రింట నున్నారు. ఈ దేశములో చుట్టటికములు సాగుట కూతుండ్ర ద్వారానే. పెండ్లి కాగానే కొడుకునకు పుట్టింటిసంబంధము ముగిసి పోవును. కాని కూతురి పెనిమిటి మామగారింటికి తఱచు వచ్చుచుండును—

“పుత్రు పెండ్లివఱకె పుత్రుడు పుత్రుడు

పుత్రి మాత్ర మెపుడు పుత్రియె సుడి”

అని వీ రనుచుందురు.

నలుగురును తరుణప్రాయ మందే యున్నారు. - ఇంకను పెండ్లి కాలేదు. ఇక్కడ పెండ్లి చాల చిక్కులతో కూడినది. పతి మనస్సుకు నచ్చినవాడుగ నుండవలె ననుట మొదటి విషయము. అతడు ధనవంతుడుగ నుండివలె ననుట రెండవది.... వీరు వివాహమును చేసికొనకయే ఉండురేమో. పైగా నాతోడి సంబంధముచే వీ రిప్పుడు వైరాగ్యపూర్ణులై యున్నారు. బ్రహ్మమునుగూర్చిన నిర్విరామ ధ్యానములోనే ఉన్నారు.

కూతుండ్ర కిద్దటికిని శిరోజములు పసిడివాయకలిగి యుండును. మేనకోడండ్రు (సోదరపుత్రికలు) ఇద్దఱును వినిలకుంతలలు. వారికి అన్నివృత్తులును తెలియును. మేనకోడండ్రకు (సోదరపుత్రికలకు?) అంత సంపద లేదు. పిల్లలకు వా రొక తోట బడిని నడపుచున్నారు. కాని కూతుండ్రు ధనమును సంపాదించుట లేదు. ఈ దేశమున బాలికలు పెక్కండ్రు తమ జీవికను తాము గడించుకొందురు. ఒరులపై ఆధారపడియుండువారు లేనే లేరు. కోటీశ్వరుల పుత్రులు సైతము తమజీవికను తాము గడించుకొందురు. కాని వారు పెండ్లిండ్లు చేసికొని వేఱుకాపురములు చేయుచుందురు. కూతుండ్రు నన్ను సోదరా అని పిలుతురు. వారితల్లిని, నేను అమ్మా అని సంబోధింతును. నావస్తువులన్నియు వారింట నున్నవి. నే నెక్కడికి పోయినను నా వస్తువులను వారు చూచుకొనుచుందురు. ఇచ్చట బాలురు చాల చిఱుతప్రాయములోనే జీవిక నన్వేషించుచు పోవుదురు. బాలికలు విశ్వవిద్యాలయములలో చదువుచుందురు. కావున ఏసభలోగాని నూటికి తొంబదితొమ్మిదిమంది మహిళలే కనిపింతురు. వీరితో పోల్చి చూచిన బాలురకు స్థానమే లేదు.

ఈ దేశమున భూతప్రేతములందు విశ్వాసము కలవారు చాలమంది ఉన్నారు. భూతమును తనమీదికి ఆవాహనచేసికొనువాడు మధ్యవర్తి. అత డొక తెరచాటునకు పోవును. అందుండి అన్ని వర్ణములుగల అన్ని పరిణామములు గల భూతములు వెలువడును. కొన్నింటిని నేను చూచినాను. నాకంతయు బూటకమనిపించినది. కాని తుదినిర్ణయమునకు వచ్చుటకు ముందు మఱి కొన్నింటిని పరీక్షించి చూతును. ఈభూతవిద్యానిష్ఠులలో పెక్కండ్రకు నాయందు గౌరవము కలదు. వారికి తర్వాతివారు క్రైస్తవ వైద్య విజ్ఞానవేత్తలు. ఈకాలమున అందఱికంటె వారికే పలుకుబడి యెక్కువగ నున్నది. సర్వత్ర వారే కననగుచుందురు. అతి త్వరగ వారు వ్యాప్తి చెందుచున్నారు, సనాతనక్రైస్తవులకు

కడుపుమంటను కలిగించుచున్నాడు. వారు వేదాంతాలు. అనగా అద్వైతసూత్రములను కొన్నిటిని గ్రహించి వారు వానిని బైబిలున కంటగట్టిరి. 'సోహం, సోహం' 'నేనతడను, నేనతడను' అని ఘోషించుచు మనోబలముచే వారు వ్యాధులను నయముచేయుచున్నాడు. వారందఱును నన్నెంతో కొని యాడుదురు.

ఇప్పుడీ దేశమున సనాతనవర్గమువారు సాయము కోరుచు ఆక్రందించుచున్నాడు. "భూతపూజ" * ఎన్నడో గడచిపోయిన కాలమునకు చెందినది. నన్ను చూచి వారు మిక్కుటముగ భయపడి యున్నాడు. "ఇదేమి పీడ? మగవారును మహిళలును వేలకొలదిగ ఇతనిని వెన్నంటుచున్నాడు. సనాతనకైస్తవ మతమును ఇతడు నిర్మూలించుచున్నాడు" — అని వారు గోల పెట్టుచున్నాడు. సరి. దివితీతో నిప్పు ముట్టించి ఐనది. గురు కృపచే పెద్దమంట ఆవిర్భవించినది. ఇక అది ఆటడు. కాలక్రమమున ఈదురభిమానులకు ఊపిరాడని పరిస్థితి ఏర్పడును.

దివ్యజ్ఞానసమాజమువారికి అధికశక్తి లేదు. కాని వారును సనాతనవర్గమువారికి తీవ్రప్రతిస్పర్ధలై ఉన్నారు.

కైస్తవవైద్యవిజ్ఞానవేత్తలముతా సరిగా మనకర్తా భజా వర్గమువంటిది. "నాకు వ్యాధి లేదు" అనుము. వ్యాధి లేనివాడ వగుదువు. 'సోహం' 'నేనతడను అనుము' నీబంధము వీడి పోవును. నీవు స్వేచ్ఛగ సంచరింపవచ్చు" — ఇది వారి మతము. ఇది కేవలము విహికపరమైన దేశము. ఈకైస్తవదేశప్రజలు, మీరు రోగములను మాన్పి అదుపుతములను చూపి ధనమార్గము

* కైస్తవ సనాతనులు, హిందువులు మున్నగు అన్యమతములవారిని భూతారాధకులని కేర్పొనుచు ఏకగిించుకొనుచుండును.

† ఇది కొక ఊరివైష్ణవమతశాఖ. వీరు భగవంతుని కర్త అని కేర్పొందుదు. జైవప్రార్థనలచేతనే రోగములను మాన్పు నేర్పున ప్రసిద్ధులు.

లను తెలిచిననే మీరు బోధించు మతము నాదరింతురు. అన్య మేదియు వారి కర్థము కాదు. కాని ఇట్టివారు కానట్టివారును కొందఱున్నారు.

ఇచటివారికి నే నొక క్రొత్తరకపు మనుష్యుడనుగ కన బడితిని. సనాతనవర్ణమువారు సైతము దిక్కుతోప కున్నారు. ప్రజ లిప్పుడు ఆదరముతో నన్నాశ్రయించుచున్నారు. అబ్బాయి, బ్రహ్మచర్యమును పవిత్రతను మించిన శక్తి వేటొకటియున్నదా?

మదరాసునుండి వచ్చిన సన్యాసపత్రమును ఇచ్చటిపత్రిక లన్నియు ప్రకటించినవి. అది సంచలనము కలిగించినది. ఆపత్ర మునకు జవాబు వ్రాయుచు నే నిప్పుడు తీటిక లేకున్నాను. చౌకగా అగుచో నాప్రత్యుత్తరమును అచ్చువేయించి పంపెదను. అచ్చుపని గిరాకి యగుచో టైపుచేయించి నకలు పంపెదను. దానిని ఇండియనుమిట్టరు పత్రికలో ప్రకటించునట్లు చేయుడు. ఈదేశమున పెండ్లికాని బాలికలు మిగుల సుశీలలు. వారి కాత్మ గౌరవ మెక్కువ.... ఇచటి ప్రజలు విరోచనునిఁగి సంతతివారు. దేశహాపచారమే వారికి ఘనకార్యము. శరీరమును చికిలిచేసి కొందురు, శరీరమునకు వన్నెలు వేసికొందురు, వారిశ్రద్ధ అంతయు అందులోనే. గోళ్లు తీయుసాధనములు ఒకవేయి; శిరోజములు కత్తిరించు ఉపకరణములు ఒకపదివేలు. దుస్తుల రకాలను సుగంధవస్తువుల రకాలను సింగారింపు సామగ్రి రకాలను ఎవరు లెక్కింపగలరు?... వీరు చాల మంచివారు, దయగలవారు. సత్య పరులు. వీరిలో అన్నియు బాగున్నవి కాని భోగానుభవమే వీరికి దైవము. ధనము నదిగా ప్రవహించు దేశ మిది. ఆనదిలో పాండిత్యమే తరంగమాలిక. సౌందర్యమే చిట్టి అల. భోగాలలో మునిగి తేలుచున్న దేశ మిది.

† విరోచనుడు రాక్షసరాజు, భక్త ప్రహ్లాదుని తనయుడు, ఆత్మజ్ఞాన మునకై బ్రహ్మయొద్ద కేగి బ్రహ్మబోధల నపార్థముచేసికొని జడవాదిగ నయ్యెను. ఛాందోగ్యము - VIII.

“కాజ్ఞస్తః కర్మణాం సిద్ధిం
యజస్త ఇహ దేవతాః
క్షీపం హి మానుషేలోకే
సిద్ధి ర్భవతి కర్మజా”

కర్మల సిద్ధి కోరువారు ఇచట వేల్పుల నారాధింతురు. ఏలయన మనుష్యలోకమున కర్మప్రభవమగు సిద్ధి త్వరగకల్గును. (భగవద్గీత IV-12).

ఇచ్చట శక్తిబలముల మహద్భుతవ్యక్తికరణము కలదు!—
ఏమి బలము! ఏమి కార్యతత్పరత! ఏమి పారుషము!—ఏనుగు
లంతటి పెద్దగుఱ్ఱములు ఇండ్లయంతటి పెద్ద బండ్లను లాగు
చుండును. ఇచట తక్కినవాని పరిమాణములు ఎంత అత్యధిక
ముగ నుండు ననుటకు దీనిని మీరు మచ్చుతునుకగ గ్రహింప
వచ్చు. మహాశక్తి ఇట రూపుదాల్చియున్నది.... ఇచటి ప్రజల
జీవితములో స్త్రీలవంతు చాల ప్రధానమైనది. స్త్రీల కిచట చాల
గౌరవము. ఈరీతి ఆరాధనము ఇచ్చట సమగ్రత నందినది
అనుటే ఇందుల సంక్షేపమును విస్తరమును. ఇక అసలు
విషయమునకు వత్తము. ఈ దేశమహిళల చూచినప్పుడు ఆశ్చర్య
ముచే నేను ఇంచుమించు పరవశుడ నగుచుండును. పసివానిని
వెంటనిడుకొని పోయినట్లుగా వారు నన్ను అంగళ్లకు పిలుచు
కొనిపోవుదురు. అన్నిచోట్లకును పిలుచుకొనిపోవుదురు. అన్ని
రకాల పనులను చేయుదురు. అం దొక వీసమైనను నేను చేయ
లేను. వారు సౌందర్యములో లక్ష్మిని బోలినవారు. సుగుణము
లలో సరస్వతిని బోలినవారు. లోకజననియే వారిలో ప్రత్యక్ష
రూపము దాల్చినది. వారి నారాధించువారికి అన్ని విషయములం
దును పరిపూర్ణత సిద్ధించును. శివ శివా! మనలను మనుష్యులుగ
పరిగణింపవలెనా? అట్టి తల్లులను దివ్యమాత్రవతారమూర్తులను
ఒకవేయిమందిని మన దేశమున నేను మరణించులోగా ఉద్ధరింప

గలనేని శాంతితో మరణింతును. అప్పుడే తమపేరు కర్తృ త మీ దేశీయులకు కలును.

ఇచటిస్త్రీలను చూచినపుడు నే నాశ్చర్యస్థుడ నగు చున్నాను. జగన్మాతకు వారియెడల ఎంతకరుణ ! మహాశ్చర్యము కలిగించు వనితలు వీరు. వీరితోడి పోటీలో మగవారు ఇంచు మించు పరాజితు లైనారు. మగవారిని వీరు మూలకు నెట్టివేయ నున్నారు. ఓ జగజ్జననీ, ఇంతకును కారణము నీ కరుణయే.... ఈస్త్రీపురుషభేదభావమును నిర్మూలించువఱకు నే నాగను. ఆత్మలో స్త్రీత్వపురుషత్వవిభేదము లున్నవా? ఈస్త్రీపురుషభేద భావము పోవలెను. అంతయును ఆత్మయే! దేహములమే మనము అను తలంపును దులిపివేసికొని లెండి. “అస్తి”, “అస్తి” “ఉన్నది” “ఉన్నది” అని పలుకుడు. “ఉన్న” దను తలంపు లనే యిష్టపడుడు. “నాస్తి” “నాస్తి” “లేదు” “లేదు” అని మితిమీరి చిచ్చుచుండుటచే దేశ మంతయు నాశము నొందు చున్నది. “సోఽహమ్ సోఽహమ్ శివోఽహమ్” “నే నతడను నే నతడను, నేను శివుడను!” ఏమి సంకటము! ప్రతిఆత్మలోను అనంతశక్తి యున్నది. నాస్తి నాస్తి అనుచు మనము పిల్లులుగను కక్కలుగను మాటిపోవలెనా? నాస్తిత్వమును ప్రచారము చేయ ఎవడు సాహించును? దుర్బలుడని శక్తిహీనుడని మీ రనున దెవరిని? “శివోఽహమ్ శివోఽహమ్” “నేను శివుడను, నేను శివుడను” ప్రజలు నాస్తిత్వాశయమును ప్రతిపాదించునప్పు డెల్ల నాకు నెత్తిమీద పడుగుపడిన ట్లుండును. ఈ రకపు నైచ్యాను సంధానము రోగ మనుటకు నామాంతరము. దానిని వినయ మందురా? అది మాటురూపమున నున్న గర్వము. “న లిజ్జిమ్ ధర్మ కారణం, సమతా సర్వభూతేషు ఏత స్మృక్తస్య లక్షణమ్” “వెలిగుర్తులచేత ధర్మము గలుగదు. సర్వభూతములందును సమ త్వము అను ఇదియే ముక్తుని లక్షణము. ‘అస్తి’ ‘అస్తి’ ‘సోఽహమ్’ ‘సోఽహమ్’ “చిదానంద రూప శివోఽహమ్

శివోఽహమ్” “నే నతడను, సచ్చిదానందుండ శంభుండ శివుడ”. “నిర్గుచ్ఛతి జగజ్జాలాత్ పంజరా దివ కేసరీ” “బోను నుండి సింహము వెలువడినట్లు ఈజగత్తనెడి వలనుండి ఆత్మ వెలువడును.” “నాయ మాత్మా బలహీనేన లభ్యః” “బలహీనులు ఈయాత్మను పొందలేరు.” కొండపైనుండి దొరికిపడు పెద్ద మంచుగడ్డవలె మీరు లోకముపై బడుడు. మీబరువు క్రింద లోకము రెండుగా పగులనిండు. హర! హర! మహాదేవ! “ఉద్ధరే దాత్మ నాత్మానమ్” “తన్ను తానే ఉద్ధరించుకోవలెను”.

ఒరులశ్రేయమునకై ఈప్రాణ మర్పింపబడు ఆదినము వచ్చునా? జగత్తు శిశుక్రీడ కాదు; ఎవరు ఒరులకై తమ హృద్రక్తముతో రాచబాటలు నిర్మింతురో వారే మహాత్ములు. అనాదికాలమునుండి యిది జరుగుచున్నది. తనమేనును వ్రాల్చి ఒకడు వంతునకట్టును. సహస్రసంఖ్యాకులు ఇతరులు ఆవంతున మీదుగ నదిని చాటుదురు. “ఏవ మస్తు శివోఽహమ్ శివోఽహమ్” “అట్లగు గాక, అట్లగు గాక, నేను శివుడను, నేను శివుడను”....

మదరాసులో సంచలనము కలిగిన దనుట సువార్త.

ఏదే నొక పత్రికవంటిదానిని మీరు ప్రారంభింపజోవు చుంటిరి కదా! దానిని గుఱించి ఏమి? మనము అందఱితో కలియ వలయును. ఎవరినిగాని పరాయివానినిగా చేసికోగూడదు. అధర్మ శక్తులకు ప్రతిమల్లముగా సర్వధర్మశక్తులును — ఇవే మనకు కావలసినవి. మీగురుదేవుని నమ్ము మని ప్రతివానిని నిర్బంధింపకుడు....మీరొక పత్రికను ముద్రింపవలెను. సగము బెంగాలీలో, సగము హిందీలో — శత్రుమగునేని మఱొకటి ఇంగ్లీషులో.... లక్ష్మీమేమియు లేక వట్టి త్రిప్పట పనికి రాదు. ఏదేశమునకు పోయినను అట్ల నొక ప్రచారకేంద్రమును నెలకొల్పవలెను. అట్లు చేసిననే ప్రజలు — మార్పొంద నారంభింతురు. నేనొక

గ్రంథమును వ్రాయుచున్నాను. అది ముగియుటే తడవుగ పరుగున ఇంటికి వత్తును.... పేరుప్రతిష్ఠలకై కాదు, లోకకల్యాణముకై యే శ్రీరామకృష్ణు డవతరించె ననుటను సదా జ్ఞప్తి యుంచుకొండి. దేనిని బోధించుట కాయన అవతరించెనో దానిని మాత్రమే ప్రచారము చేయుడు. ఆయన పేరు విషయమున మీకు శ్రద్ధ అక్కఱ లేదు. అది తనంతట వ్యాపించును. మీగురువునే గురువుగా అంగీకరింపు డని మీ రొక్కొక్కరిని నిక్కచ్చి చేయుదు రేని, ఒక కక్షను ఏర్పఱచిన వారగుదురు. అప్పు డంతయు నేల గూలును. కావున జాగ్రత్త. అందఱితోను మృదువుగ మాటాడుడు. కోపము చూపిన పని చెడును. లోకులు ఇష్టమువచ్చినట్లు మాటాడుచుందురు గాక! మీవిశ్వాసములను అంటిపట్టుకొనుడు. నిబ్బరముగ నుండుడు. విశ్వము మీకు పాదాక్రాంత మగును. వీనినినమ్ముడు, వానిని నమ్ముడు అని వారుచెప్పుచుందురు. నే నందును: “మీకు మీయందు మొదట విశ్వాసముండవలెను. అదే దారి. మిమ్ము మీరు విశ్వసించుడు. సమస్త శక్తియు మీలో నున్నది. గుర్తింపుడు, దానిని వెలికి తెండు”, “ఏపనినైనను చేయగలను” అనుడు. సర్వవిషయమును పైతము, దృఢముగ కాదన గలవేని, నిర్విర్య మగును. జాగ్రత్త! నాస్తి అనుట లేదు. నాస్తిత్వాశయములు పనికి రావు. “ఛైను” “ఛైను” “సోఁహమ్ సోఁహమ్” “నే నతడను, నే నతడను”

గీ॥ ఏల విలపింతు వో సఖా వెలికి తెమ్ము
సర్వశక్తిని నీలో నెసంగుదాని
మాడు లోకాలు నీపాదములకు మ్రొక్కు;
శక్తిగలయది ఆత్మయే, జడము కాదు*

* శ్లో॥ “కిన్నామ రోదిషి సఖే త్వయి సర్వశక్తి
రామస్త్వయస్య భగవన్ భగదం స్వరూపమ్
త్రైలోక్య మేత దఖిలం తవపాదమాలే
ఆత్మైవ హి ప్రభవతే న జడః కదాచిత్”

భయ మెఱుగని బలముతో పాటువడవలెను. భయమేమి?
మి మృడగింపగలంత శక్తి యెవరి కున్నది ?

గీ॥ తారకావళిని నమలెదము త్రిభువన
ములను పెకలించి వైతుము బలిమిబట్టి
రామకృష్ణుని దాసుల మము నెఱుగవె *
భయమా? ఎవరివలన భయము? ఛ!

గీ॥ దేహమే యాత్మ యను భ్రాంతి దివ్వురువారు
“క్షీణులము దీనులము మేమిసీ”యటంచు
చెప్పచుండుదు రదియె నా స్తికత చూచె
రామకృష్ణుని దాసవర్గమును చేరు
వీరులము, నిర్భయులమేము, భీతిలేని
స్థితిని జెందితి, మిదియె యా స్తికత యనగ.

మంజరి॥ సంసారసంగంబు సర్వంబు విడిచి
పరమామృతంబు నింపారంగ గ్రోలి
అన్ని కలహముల కాది హేతు వగు
స్వాధానుభావసక్తిని వీడి
పరమకల్యాణరూపంబైన గురుని
పాదాలయుగళిని భక్తి ధ్యానించి
మ్రొక్కిడి మాటికి మాడలోకాల
పిలుచుచున్నా మిందు పాలుగొం డనుచు.†

* కర్మ స్థారక చర్యణం
త్రిభువన ముత్పాటయామో బలాత్
కింభో న విజానా శ్శస్మాన్
రామకృష్ణదాసా వయమ్.

† శ్లో॥ క్షీణా స్మ దీనాః సకరుణా జల్పన్తి మూఢాజనా
నా స్తిక్య నివృదన్తు అహహ దేహాత్మనా దారురాః

గీ॥ నిగమజలధిని జిల్క జనించె నేది
 ఏది యాద్యంతములు లేక యెసగుచుండు
 వెన్నుడు గిరీశుడు నలువ మున్నుగాగ
 సురలు తమబలంబుల దేన జొన్నినారొ -
 భువినారాయణులప్రాణపూర మెందు -
 నిండుకొనియండె నాసుధ నెల్ల రామ
 కృష్ణదేవుడు తన మేన గీలుకొల్పె.*

ఆంగ్లవిద్య నభ్యసించిన యువజనులనడుమనే మన ఉద్యమమును కొనసాగింపవలెను. “త్యాగేనై కే అమృతత్వమానశః” “అమృతత్వమును కొందఱు త్యాగముచేతనేబడసిరి.” త్యాగము! త్యాగము! తక్కిన అన్నింటికంటె నెక్కువగా ప్రచారము చేయవలసినది దీనిని. ఐహికసంగము వదలుకొనివానికి ఆధ్యాత్మిక శక్తి యుండదు....

...ఎందు కంత బాధపడుచున్నాడు ? నాస్తి, నాస్తి అని తమ్ము తుడిచివేసికొనుచుండుటే అందుకు కారణము. మనోబలముచే వ్యాధిని నెట్టివేయు డని వారికి చెప్పుడు. ఒక గంటలో అది మాయ మగును. ఆత్మనైన నేను వ్యాధిగ్రస్తుడగుటయో! ఆతలంపును తఱిమివేయుడు. “నేను ఆత్మను, వ్యాధిపీడ నాకెల్లు

ప్రాప్తాః స్మ పీరా గతభయా ఆభయం ప్రతిష్ఠాం యదా
 ఆప్తిక్యం న్విద స్తు చినుమః రామకృష్ణదాసా వయమ్ ॥

శ్లో॥ పీత్వా పీత్వా పరమ మమృతం వీతసంసారరాగాః
 హిత్యా హిత్యా సకలకలహప్రాపిణీం స్వార్థసిద్ధిం
 ధ్యాత్వా ధ్యాత్వా గురువరపదం సర్వకల్యాణరూపం
 నత్వా నత్వా సకలభువనం పాతు మామ న్త్రయామః ॥

* శ్లో॥ ప్రాప్తం యదైవ త్వనాదినిధనం వేదోదధింమధిత్యా
 దత్తం యస్య ప్రకరణే హరిహరబ్రహ్మదిదేవైర్బలమ్
 పూర్ణం యత్తు ప్రాణసారై ర్భృమనారాయణానాం
 రామకృష్ణ స్తనం ధత్తే తత్పూర్ణపాత్ర మిదం ఘోః ॥

కలుగును” — అని ఒకసారి గంటసేపు ధ్యానింపు డని వానికి చెప్పము. అంతయు మాయ మగును. మీరు అనంతశక్తియగు ఆత్మయే అని అందఱును తలంపుడు. అప్పు డెంతబలమువచ్చునో చూడుడు....స్వనై చ్యానుసంధానము! అదెందుకు? నేను సర్వ శక్తియు అంతరహితయునగు లోకజననికి బిడ్డను. నాకు వ్యాధి యేమి? భయ మేమి? లోటేమి? నా స్తిత్వాశయమును అంటు రోగమును తఱిమినట్లు తఱిమివేయుడు. అట్లుచేసిన అన్ని విధ ముల మీకు షేమము కలుగును. అసత్తు లేనేలేదు. అన్నియు “అ స్తియే, సత్తే” నే నున్నాను. దేవుడున్నాడు. సమస్తమును నాయం దున్నది. ఆరోగ్యమును గాని పవిత్రతను గాని జ్ఞాన మును గాని నా కేది కావలసినను నేను ఆవిష్కరింపగలను నా బోధలను ఈవిదేశీయులు అర్థముచేసికొనగల్గుచున్నారు. నా స్తి త్వాశయముచే మీరు వ్యాధిపీడితులుగ నున్నారు. మీరు దుగ్ధు లని ఎవ డనును? మీకు రోగ మేమి? దానిని దూరముగ దులిపి వేయుడు. “వీర్య మసి వీర్యం, బల మసి బలం, ఓజోఽసి ఓజో, సహోఽసి సహో మయి ధేహి” “నీవు వీర్యమవు నాకు వీర్య మిమ్ము, నీవుబలమవు, నాకు బలము నొసగుము, నీవు ఓజస్సువు, ఓజస్సును నాకు ప్రసాదింపుము, నీవు త్షాంతివి, త్షాంతిని నా కను గ్రహింపుము. ప్రతిదినము భగవంతు నారాధించునపుడు ఆసన ప్రతిష్ఠ చేయుచు “ఆత్మాన మచ్ఛిద్రం భావయేత్” తన్ను తాను నీరంధ్రునిగ భావింపవలెను — అందురే అందు కర్థ మేమి “సమస్తము నాయందున్నది. సంకల్పమాత్రముచే నేను దానిని ఆవిష్కరింపగలను” — అని అనుసంధింపుడు. “ఆత్మ అనగా ఇట్టిది—ఆత్మ అనంతము. దానికి వ్యాధి ఎట్లు కల్గును” అని వల్లించుచుండుడు. దినమునకు గంటసేపు వరుసగా కొన్నాళ్లు ఇట్లు వల్లించుచుండుడు. సకలవ్యాధులును చిక్కులును మాయమై పోవును.

సదా మీ

వివేకానంద

118

(ఇనదెత్తెకండ్లీకి)

బోస్టను,
సెప్టెంబరు 26, 1894.

ప్రియ సోదరీ,

ఇండియానుండి వచ్చిన టపాతోడి నీ జాబు ఇప్పుడే అందినది. పత్రికల ఉద్ధారములు కొన్ని ఇండియానుండి నాకు పంపబడినవి. వానిని నీవు చదివి భద్రపఱచుటకై నీకు మరల పంపుచున్నాను.

కడచిన కొలదిదినములుగా ఇండియాకు జాబులను నిర్విరామముగ వ్రాయుచున్నాను. మఱి కొన్ని దినములు బోస్టనులోనే ఉండును.

నీకు నా ప్రేమాశీస్సులు.

భవదీయ నిత్యప్రేమయత
వివేకానంద

119

(శ్రీమతి ఓల్బులు సతికి)

బోస్టను,
సెప్టెంబరు 26, 1894.

ప్రియ బుల్బుతికి,

దయతో నీవు వ్రాసిన రెండు జాబులును అందినవి. శనివారమునాడు నేను మరల మెట్రోజుకు పోయి సోమవారమువఱకు అచట నుండును. మంగళవారమునాడు మీచోటికి వచ్చెదను.

మీచోటు సరిగా ఎటువై పున్నదో మఱచిపోయినాను. దయతో తెల్పితివేని నీదయకు నాకృతజ్ఞతను మాటలలో తెలుపజాలను. ఏలయన నాకు కావలసినది అదే. వ్రాసికొనుటకు ఒకప్రశాంత ప్రదేశము. దయతో నీవు నాకు ఈయ నెంచిసంత చోటుకంటె చాల తక్కువచోట చాలును. నే నేదో ఒకమూలలో ఇమిడి చాల హాయిగా ఉండగలను.

హృదయపూర్వకముగ నీవాడైన
వివేకానంద

120

(శ్రీ ఆకపింగ పెరుమాళుకు)

ఆమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములు,
సెప్టెంబరు 27, 1894.

ప్రియ అశసింగా,

...కలకత్తాలో ప్రచురింపబడిన నా ఉపన్యాసాలవచన ములగ్రంథములో నా కనుదాకిన విషయము:—అచ్చువేసిన రీతిని బట్టి అందు కొన్ని రాజకీయాశయములవలె తోచును, నిజము నకు నేను రాజనీతికుశలుడను కాను. రాజనీతిరంగమున ఆందోళన చేయువాడను కాను. ఆత్మ యొక్కటే నాకు లక్ష్యము. అది బాగున్నచో తక్కినది ప్రతిదియు తనంతట బాగుపడును.... నారచనలకు గాని ఉపన్యాసములకు గాని లేని రాజకీయప్రాముఖ్యమును ఆరోపింపకుడని కలకత్తావారిని హెచ్చరింపుము. ఏమి అర్థరహితప్రసంగము!...పూజ్యశ్రీ కాళీచరణబెనర్జీ కైస్తవమత ప్రచారకుల సమక్షమున ఉపన్యసించుచో నేను రాజకీయవర్గ ప్రతినిధి నని చెప్పె నట. అత డట్లు ఎల్లరసమక్షమున చెప్పి

యుండే నేని ఆమాటను రుజువుచేయుము. ఆరుజువును కల్గి-త్తా పత్రికలలో ప్రచురింపుము. రుజువుచేయలేకున్నచో ఆమాటను ఉపసంహరించుకొను” మని ఎల్లరసమక్షముననే అతని నడుగుము. ఇది వారి జిత్తు! రుజుమార్గముననే క్రైస్తవ ప్రభుత్వముల గుణ దోషముల నెన్నుచు నేను కటువులైన మాటలను కొన్నిటి నంటిని. అంతే కాని రాజకీయములతో నా కేదో సంబంధ మున్నదని కాని రాజకీయములను నేను లక్షింతు నని కాని అట్టి దేదియు అందుకు అర్థము కాదు. కొందఱు ఆ నా యుపన్యాసములనుండి కొన్ని భాగములను తీసి అచ్చువేయించుట గొప్ప పని అనుకొని న న్నొకరాజకీయప్రచారకునిగ రుజువుచేయగోరుదు రేని “నన్ను నామిత్రులనుండి కాపాడు” డని వారిని వేడు కొందును....

...నన్ను గుఱించి దుష్ప్రచారములు చేయువారి కందఱికిని నా మానమే ప్రత్యుత్తర మని నామిత్రులకు చెప్పుము. దుష్ప్రచారకులతో మాటకు మాట అనుచుందుమేని, అది మనలను వారి మెట్టుకు దించును. సత్యము తన్ను తాను కాపాడుకోగల దనియు నాకై వారెవరితోను పోరాడవలదనియు మన వారితో చెప్పుము. ఆ దుష్ప్రచారకులు నేర్చుకోవలసినది ఇంకను ఎంతో కలదు. వారు కేవలము పసివారు. వట్టిబాలకులు. నిండుగ పిచ్చికలలు తీయనికలలు కనుచున్నారు.

...ఈ బహిరంగజీవితముపట్లను ఈపత్రికాప్రకటనల పట్లను నాకు పూర్తిగా వెగటు కల్గినది. ప్రశాంత హిమాలయ ప్రాంతమునకు తిరిగి పోవలె నని తహతహపడుచున్నాను.

సదా భవదీయ ప్రేమపూర్ణ
వివేకానంద

121

(శ్రీ ఆకలింగ పెరుమాళుడు)

ఆ మెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములు,
సెప్టెంబరు 29, 1894.

ప్రియ అశసింగా,

ధీరనిస్సాహాయులైన నావత్సలారా, పనులను మీరందఱును చక్కగ నిర్వర్తించితిరి. మిమ్ము గుఱించి నే నెంతయు గర్వపడుచున్నాను.... విశ్వాసము గల్గియుండుము. నిరాశచెందకు. ఇంత ఊపుతో ప్రారంభించిన తర్వాత ఆసపాటు వదలు కొందు వేని, నీవు అవివేకివి....

మన కార్యరంగము భారతదేశము. భారతీయులను మేలు కొల్పవలెను. విదేశీయుల ప్రశంసల విలువ యంతయు అందు లోనే ఉన్నది. అంతే.... మన కొక దృఢమైన మూలస్థానము కావలెను. అచ్చటినుండి మనము వ్యాపింపవలెను.... క్షణకాల మైనను గడగడలాడకు. అంతయు సరిపడిపోవును. లోకమును కదలించునది సంకల్పశక్తియే. నాయనా, యువకులు క్రైస్తవులుగ మాటుచున్నందులకు నీవు దుఃఖింప నక్కఱ లేదు. ఇప్పుడున్న సంఘనిర్బంధములలో ముఖ్యముగ మదరాసులో వారు వేతేమి చేయగలరు. వర్ధిల్లవలయుననిన అందులకు ఆవశ్యకమైనవానిలో మొట్టమొదటిది స్వేచ్ఛ. మీతండ్రితాతలు ఆత్మకు అన్ని స్వేచ్ఛల నొసంగిరి. ఆధ్యాత్మికధర్మము వర్ధిల్లినది. దేహమునకు వారు అన్నివిధములైన నిర్బంధములను కలిగించిరి. కావున సంఘము వర్ధిల్లలేదు. మనదేశపరిస్థితికి విరుద్ధమైన పరిస్థితి పాశ్చాత్యదేశములలో నున్నది. సంఘమున కన్ని స్వేచ్ఛలును కలవు. మతస్వేచ్ఛ లేదు. పాశ్చాత్యదేశమున మతమున కున్న సంకెలును ప్రాచ్యదేశములలో సంఘమునకున్న సంకెలును ఇప్పుడు రాలిపోవుచున్నవి.

ప్రాచ్యపాశ్చాత్యదేశములకు దేని పద్ధతి దాని కుండును. అనగా భారతదేశమున మతాధారమైన అంతర్దృఢవైఖరియు పాశ్చాత్యదేశములలో విజ్ఞానోచితమైన బహిర్దృఢవైఖరియు నుండును. సంఘభివృద్ధిమూలముగనే ఆధ్యాత్మికతలోని ప్రతిలవలేశమునుకూడ పొందగోరుదురు పాశ్చాత్యులు. ఆధ్యాత్మికపరతమూలముగనే సంఘశక్తిలోని ప్రతిలవలేశమును పొందగోరుదురు ప్రాచ్యదేశీయులు. భారతదేశమున మతమును ముందుగా అణంపనిదే నూతనసంస్కరణకు సంస్కారమార్గ మేదియు కనిపింపక పోవుట కిదే కారణము. అణచుటకు వారు ప్రయత్నించిరి. భగ్నులైరి. ఏల? వారిలో తమమతమునైనను ఎప్పుడేని పరిశీలించుకొన్నవారు లేరు. అన్నిమతములకును తల్లిమతమైనదానిని అవగాహనచేసికొనుటకువలసిన తర్కీదునొందినవాడువారిలోనొక్కఁడైనను లేడు. నావాద మిది: హిందూసంఘమును పెంపొందించుటకు మతమును రూపుమాప వలసిన ఆవశ్యకత లేదు. ఆధ్యాత్మికధర్మమును సాంఘికవిషయములలో అన్వయింపజేయవలసినరీతిలో అన్వయింపజేయకపోవుటే ఇప్పటి సంఘదుఃస్థితికి కారణము గాని, మతమందులకు కారణము కాదు. ఈ నావాదమును, ఇందలి ఒక్కొక్క అక్షరమును మన సనాతనగ్రంథములను ప్రమాణీకరించుకొనినిరూపించుటకు నేను సిద్ధముగ నున్నాను. నేనుబోధించునదిదే. బ్రతికినన్ని నాళ్లు దీనినే అమలుపఱచుటకు మనము పాటుపడవలయును. కాని అందు కెంతో కాలము పట్టును. పరిశోధనకు సుదీర్ఘకాలము కావలయును. ఓర్పు వహింపుడు, పాటువడుడు. 'ఉద్ధృతే దాత్మనాత్మానమ్' 'ఆత్మచేతనే ఆత్మ నుద్ధరించుకొండి'.

భవదీయ

వివేకానంద

మలిమాట : ఇప్పటి హిందూసంఘము ఆత్మసాధకులను మాత్రమే గుఱిలో నుంచుకొని నిర్మితమైనది. ఆత్మసాధకులు

కానట్టి యితరులను అది తలయెత్తనీక అదిమి నెట్టివై చుచున్నది. ఏల? సంసారమును దానికిసంబంధించిన అసారవిషయములను ఒకింత అనుభవింపగోరువారు ఎచ్చటికి పోదురు! మనమతము ఎట్లు అన్ని మతములకును తనలోచోటిచ్చునో అట్లే మనసంఘమును అందఱి కిని చోటియవలయును. మనమతయథార్థసూత్రములను మొదట అర్థముచేసికోవలెను. తర్వాత వానిని సంఘవిషయమున అన్వయింపజేయవలెను. అట్లు ఈ ప్రణాళికను నిర్వర్తింపవలెను. నిదానముగనే అయినను తప్పక చేయవలసిన పని ఇదే.

వి.

122

(క్రీ హరిదాస విహరీదాస దేశాయిగారికి)

చికాగో,

సెప్టెంబరు, 1894.

ప్రియ దివాన్జీ నాహెబు,

దయతో మీరు వ్రాసిన జాబు చేరి చాలదినములైనవి. కాని వ్రాయుటకు నాకు సమాచార మేమియు లేనందున జవాబుకు ఆలసించితిని.

జి. డబల్యూ, హేలుకు మీరు దయతో వ్రాసిన జాబు అత్యంతప్రీతికరముగ నున్నది. అంతమాత్రము వారికి నేను ఋణపడియేయున్నాను. ఇన్నాళ్లును నేను ఈదేశమంతటను పర్యటించుచు అన్ని విషయములను చూచుచుంటిని. తుదకు ఈతీర్మానమునకు వచ్చితిని:—ప్రపంచమం దంతటను ఆధ్యాత్మికధర్మమును అవగాహనచేసికొను దేశ మొక్కటే. భారతదేశమే అది. హిందువులలో దోషము లుండు గాక. నీతిపరతలోను ఆధ్యాత్మికపరతలోను వారు తక్కిన అన్ని దేశములవారికంటెను చాల

పై మెట్టున నున్నాడు. స్వార్థరహితులైన భారతమాతృపుత్రులు తగిన మెలకువ వహింపవలెను. ప్రయత్నింపవలెను. పాటుపడ వలెను. హిందువుల ప్రశాంతసుగుణములతో పాశ్చాత్యులకార్య పరకార్యసాధక సుగుణములను కొన్నిటిని కలుపుకొన్నచో, అప్పుడు ప్రపంచమున నున్న సకల ప్రజలకంటె చాల మేలైన యొకరకపు ప్రజ రూపొందును.

నే నెప్పుడు మరలి వత్తునో నాకు తెలియదు. కాని నా కీదేశమున చూచిన వింక చాలు నని తోచినందున త్వరలోనే యూరోపునకును అచ్చటనుండి భారతదేశమునకును రాగల నని అనుకొనుచున్నాను. మీకును మీసోదరులందఱికిని నావర్తిష్ట ప్రేమ, కృతజ్ఞత.

భవదీయ శ్రద్ధాయిత
వివేకానంద

123

(శ్రీ హరిదాస విహారదాస దేశాయిగారికి)

చికాగో,
సెప్టెంబరు, 1891.

ప్రియ దివాన్జీ సాహెబు,

నాసౌఖ్యారోగ్యములను అడిగి తెలిసికొనుటకై మీ రొక నిని పంపితిరే. అది చాల దయతో చేసినపని. కాని మీ పితృ శీలమునకు అది యెంతయు అనురూపమే. నే నిచ్చట షేమముగా నున్నాను. మీదయచే నా కిచట ఎట్టి లోటును లేదు. కొన్నాళ్లలో మిమ్ము దర్శింపగల నని ఆశించుచున్నాను. తిరిగి వచ్చు నప్పుడు ప్రయాణపుఖర్చులకు నాకు ధన మేమియు కావలసి యుండదు. ఏకార్యనిశ్చేణియందైనను సరే అవరోహణము

చాల కష్టమే. ఆరోహణము అన్నిటికంటే కష్టము. ప్రపంచములో అన్ని విషయములలోను అంతే. మీకు నాహృదయపూర్వక ధన్యవాదములు.

భవదీయ విశ్వాసయుత
వివేకానంద

124

(శ్రీరామకృష్ణానందస్వామికి)

బాల్టిమోరు
ఆమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములు
ఆక్టోబరు 23, 1894.

ప్రియ—,

నీయుత్తర మంది అందలి విషయములు చదివి ఆనందించితిని. లండనునుండి అక్షయకుమారఘోష వ్రాసిన యొకజాబు కూడ నేడందినది. దానినుండికూడ కొన్ని సమాచారములు తెలిసికొంటిని.

ఇప్పుడు నీశక్తి సామర్థ్యములను నీవే గుర్తించితివి. ఇనుము క్రాగియున్నప్పుడే సమ్మెటతో కొట్టు. సోమరితనము పనికిరాదు. ఈర్ష్యాహంకారాలను మరల తలచూపనీయక నెట్టివేయవలెను. అద్భుతశక్తితో పూర్ణబలముతో పనిచేయుటకు కార్యరంగమునకు రమ్మ. శేషించినదానికి దారిని దేవుడు చూపును. ఉత్తుంగ తరంగము సమస్తలోకమును ముంచివేయ నున్నది. పనిచేయవలెను, పనిచేయవలెను, పనిచేయవలెను—అనుటే నీ ఆదర్శముగ నుండనిమ్ము, మరేమియు నాకు కనిపించుట లేదు. ఇచటి కర్తవ్యమునకు అంతు లేదు — దేశమందంతటను సంచరించుచున్నాను. శక్తిబీజ మెందు నాటుకొనునో అది ఫలించితీయను. “అద్యవా అబ్ధశతాన్తే వా” — ‘నేడే కానీ నూజేండ్లకు కానీ’,

ఎల్లరయెడ సానుభూతితో నీవు పాటుపడవలెను. అప్పుడే దానికి సర్వరఫలములు కలుగును....

లోకమునకు హితముచేయుటే మనలక్ష్యము కాని మన పేరులను మ్రోగించుకొనుట కాదు. సింహాశ్రములో నిరంజనుడు పాశీభాష నేర్చుకొని పౌద్ధగ్రంథముల నేల పఠింపరాదు! లక్ష్య రహితమైన వట్టి త్రిప్పట వలన ఏమి మేలు చేకుఱునో నాకు తెలియుట లేదు. సుగుణములు — సంపద — కామితములు — స్వాతంత్ర్యము — అను నివి ఈశ్వరుని రక్షణలోనికి వచ్చిన వారికి పాదాక్రాంతము లగును. 'మాభైః' 'మాభైః' 'భయ పడకు, భయపడకు' మెట్టుమెట్టుగా సమస్తమును సమకూడును. మిమ్మందఱును నేను కోరున దిది — స్వాతిశయమును కలహ ప్రీతిని ఈర్ష్యను — శాశ్వతముగ విడనాడుడు. భూమాతవలె సర్వసహులై యుండ వలెను. అట్లు కాగల్గితేనే ఈలోకము మీచరణముల నాశ్రయించియుండును....

ప్రయత్నించి వార్షికోత్సవమప్పటి విందులలో కడుపున కన్నమును కొంత తగ్గించి అందుకు బదులు మెదడుకు అన్నమును పెట్టుడు...

భవదీయప్రేమయుత
వివేకానంద

125

(వెహిమియా చాంద్ కు)

వాషింగ్టన్
అక్టోబరు 23, 1894.

ప్రియ వెహిమియాచాంద్,

ఈదేశమున నాయాత్ర చాల బాగుగ సాగుచున్నది. ఈపాటి కిచ్చటి వారి సొంత గురువులలో నే నొకడ నైతిని. వీరి కందఱికిని నేను నచ్చితిని. నాబోధనలు నచ్చినవి...ప్రచారము

చేయుచు బోధించుచు ఒక చోటినుండి ఒకచోటికి సంచరించుట భారతదేశమున నావాడుకగా నుండెను కదా! ఇక్కడను అట్లే చేయుచున్నాను. వేలకొలదిగ ప్రజలు నా ఉపన్యాసములను విని నా ఆశయములను చాల ఆదరముతో గ్రహించినారు. అన్ని దేశములందుకంటె వ్యయము చాల ఎక్కువగ నగు దేశమిదే. ఐనను పోయినచోట నెల్ల నాకు కావలసినవానిని దేవు డిచ్చుచున్నాడు.

నీకును అచట (రాజపుత్రస్థానమున లిమ్డిలో) నున్న నా మిత్రులందఱికిని నాప్రేమ.

భవదీయుడు

వివేకానంద

126

(ఇనబెల్ మెకండ్లీకి)

క్రీస్తుని ఇ. టాటను గారింట

1708 డబల్యూ 1 వీధి, వాషింగ్టన్

అక్టోబరు 26(?), 1894.

ప్రియసోదరీ,

చాలకాలము మౌనముగ నుంటిని. మన్నింపుము. కాని అమ్మచర్చికి కాలక్రమము తప్పక జాబులు వ్రాయుచునేయుంటిని. చల్లని చక్కనివాతావరణసుఖమును మీరందఱును అనుభవించుచుండు రని నా నమ్మకము. బాల్టిమోరును వాషింగ్టనును నాకు మిగుల భోగ్యములుగ నున్నవి. నేనిచటినుండి ఫిలడెల్ఫియాకు పోదును. కుమారి మేరీ ఫిలడెల్ఫియాలో నున్నదనుకొంటిని. కావున ఆమె చిరునామా నడిగితిని. కాని ఆమె ఫిలడెల్ఫియాకు సమీపమున మఱొకచోట నున్నది. నన్ను చూడ వచ్చు శ్రమ ఆమెకు కలిగించుట నా కిష్టము లేదు, అమ్మచర్చియు అట్లే చెప్పుచున్నది.

నేను బసచేయుచున్నది శ్రీమతి టాటనుసతిగారింట. కుమారి హాకు ఈమె మేనగోడలు. (సోదరీపుత్రి?) ఇంకను వారమునకంటె ఎక్కువ దినములే ఆమెకతిథిగానుండును. కావున నీవు నాకు వ్రాయు జాబుల ఆమెయింటికే వ్రాయుచుండుము.

ఈచలికాలములో జనవరిలోగాని ఫిబ్రవరిలోగాని ఇంగ్లండుకు పోవలెనని ఉద్దేశించుచున్నాను. లండనులో నామిత్రు డాక్ మహిళయింట నున్నాడు. ఆమహిళ నన్ను “వచ్చి నా కతిథిగా నుండు” మని ఆహ్వానించుచు జాబు వ్రాసినది. ఇండియాకు తిరిగిరమ్మని అచటిమిత్రులు అనుదినము నిక్కచ్చిచేయుచున్నాడు.

పిటు, వ్యంగ్యచిత్రము నీ కెట్లుండినది? దాని నెవ్వరికిని చూపకు. మనవారు అతని నారీతి చిత్రించుట చాలచెడ్డపని.

నీసమాచారము తెలిసికొనవలయునను తహతహ నాకు సదా ఉన్నది. నీవ్రాత మఱి కొంత స్పష్టముగా నుండునట్లు నీవిక కొంత మెలకువ వహింపుము. ఈసలహా చెప్పినందుకు నాపై కోపింపకుము.

సదాభవదీయ ప్రియసోదరుడు
వివేకానంద

127

(శ్రీమతి ఓల్బులు సతికి)

శ్రీమతి ఇ. టాటనుసతియింట

1708, 1 వీధి

వాషింగ్టన్ డి. సి.

ఆగ్ష్టరు 27, 1894.

ప్రేమాస్పద శ్రీమతి ఓల్బుల్,

ప్రెజ్డెంట్ క్లగ్గసుకు పరిచయపఱచుచు లేఖను పంపిన నీదయకు పెక్కు కృతజ్ఞతాభివందనములు. బాల్టిమోరులో నీచవర్గీయు

డగు నొక హోటలువాడు నన్నవమానించినందులకు నీవు చింత పడ నక్కఱలేదు. దోషము పూనునుసోదరులది. ఆక్రిందితరగతి హోటలుకు వారు నన్నేల తీసికొనిపోవలెను?

ఎల్లచోటులందు వలె అందును నారక్షణకు ఆమెరికను స్త్రీలే వచ్చిరి. నాకు కాలము చాల హాయిగా గడచినది.

వాషింగ్టనులో నేను శ్రీమతి ఇ. టాటనుసతియింట అతిథిగా నున్నాను. ఆమె యిచట చాల పలుకుబడిగలది, వేదాంతవేత్త. అంతేగాక ఆమె నాచికాగోమిత్రములలో నొకరికే మేనగోడలు. (సోదరపుత్రి?) కావున అంతయు చాల చక్కగ గడచిపోవుచున్నది. నేనిచట శ్రీ కాల్విల్లును కుమారియంగును కూడ కలిసికొన్నాను.

నీపట్ల సదానురాగకృతజ్ఞతలు గల—

భవదీయుడు

వివేకానంద

128

(శ్రీ ఆశింగపెరుమాళు)

వాషింగ్టన్

ఆక్టోబరు 27, 1894.

ప్రియ భస్య—,

.....ఇండియాలో ఏమి చేయుచుండుట నావాడుకయో ఇక్కడను అదే చేయుచున్నాను — సదా దేవునిపై ఆధారపడి యుండటయు భవిష్యత్తుకు వలసిన ఏర్పాట్లను చేసికొనకుండుటయు....పైగా నీవు జ్ఞాపకముంచుకొనవలసిన విషయ మిది— ఈదేశములో నే నెడతెంపు లేక పాటుపడవలసియున్నది. ఆశయములను గ్రంథరూపమున ప్రోక్షికరించుటకు నాకు వ్యవధి లేదు.

ఎడతెరిపిలేని ఈపరుగులచే నానాడులు అణిగిపోయినవి. ఆశిథిలత అనుభవములో నాకు తెలియుచున్నది. నీవును, జి. జి. యు మదరాసు మిత్రులందఱును నిస్వార్థముగను వీరోచితముగను నాకై శ్రమపడితిరి. నాకృతజ్ఞతను మాటలలో తెలుపలేను. మీరు పడిన శ్రమయంతయు నన్ను ప్రకాశపఱచుటకు గాదు. మీశక్తి మీకు తెలియుటకే. నేను నిర్మాణకార్యకుశలుడనుకాను. నాప్రకృతి, వైదుష్యధ్యానప్రవణము. ఇప్పటికి నేను చేసిన పని చాలు నని నా తలంపు. ఇక నాకు కావలసినవి— విశ్రాంతియు, నాగురుదేవునొద్దనుండి నాయొద్దకు వచ్చిన వారికి కొంత బోధ చేయుటయు. మీ రేమి చేయగలరో మీ కిప్పుడు తెలిసి పోయినది. ఏలయన సమస్తమును నిజముగ నిర్వహించినది. మదరాసు యువజనులైన మీరే. నేను అలంకారార్థమున్న బొమ్మను. త్యాగిని, సన్న్యాసిని. నాకు కావలసిన దొక్కటే. వితంతువుకన్నీటిని తుడువజాలని, దిక్కులేని బిడ్డనోటికి కమికె డన్నమును అందింపజాలని, దేవునందుగాని ధర్మమునందుగాని, నాకు నమ్మకము లేదు. సిద్ధాంతము లెంత గంభీరములైన కా వచ్చు. తత్వశాస్త్రము ఎంత చక్కగా అల్లబడినదైన కావచ్చు. సిద్ధాంతరూపముననే గ్రంథములరూపముననే అది కట్టవడి యున్నంతకాలము దానిని నేను మతధర్మమనను. కన్నులు తలకు ముందుపై పున్నవేకాని వెనుకపైపు లేవు. ముందుకు పడండి. దేనిని మీమత మని చెప్పుకొనుచు గర్వించుచున్నారో దానిని అమలులో పెట్టుడు. దేవుడు మి మ్మనుగ్రహించును.

నావంక చూడకుడు. మిమ్మే మీరు చూచుకొండి. ఉత్సాహము పుట్టించు అవకాశమ నైనందుకు నేను సంతోషించుచున్నాను. ఈయత్సాహమును వినియోగించుకొనుడు. అందు వెంట తేలిపొండి, సమస్తమును చక్కబడును. నాయనా, ప్రేమ యెన్నడును వమ్ము కాదోయి. నేడు కాని రేపుగాని యుగములు గడచినవెనుకగాని నిజము నెగ్గి తీరును. ప్రేమ గెల్పొంది

తీరును. తోడిమానవులపై నీకు ప్రేమయున్నదా? దేవు నన్నే
పించుటకై ఎచటికి పోవలెను? ఈపేదలును ఈదుఃఖతులును
ఈదుర్బలులును వీ రందఱును దైవములు కారా? ముందుగ వీరి
నేల ఆరాధింపరాదు? గంగగట్టున బావిత్రవ్వ నేల? ప్రేమకు గల
సర్వతోముఖమైన శక్తియందు నమ్మకము కల్గియుండుదు. పేద
ప్రతిష్ఠలనడి వెలితఱుకు లెవరికి లక్ష్యము? పత్రికాప్రకటనలపై
నే నెన్నడును క న్నుంపను. నీకు ప్రేమ యున్నదా?—ఉన్నచో
నీవు సర్వశక్తివి. నీలో సమగ్రనిస్సార్థత కలదా? ఉన్నచో
నీవు అప్రభుభ్యుడవు. శీలమే యెల్లెడల సాధకము. కడలిలోతు
లలోనైనను సరే దేవుడు తనబిడ్డలను తానే కాపాడుకొనును.
మీ దేశము వీరులను కాంక్షించుచున్నది. వీరులరు కండి. భగ
వంతుడు మి మ్మనుగ్రహించును.

అందఱును నన్ను భారతదేశమునకు తిరిగిరమ్మనువారే.
నేను మరలివచ్చినయెడల ఇంతకంటె ఎక్కువ కార్యములు
సాధింతు మని వారి తలంపు. మిత్రమా, వారు పొరపడు
చున్నారు. ఇప్పటి యుత్సాహము ఇంచుకంతదేశభక్తిమాత్రమే.
అంతకంటె అం దేమియును లేదు. ఈయుత్సాహము సత్యమును
స్వచ్ఛమునగుచో మనకంటియెదుట అచిరకాలములోనూర్లకొలది
వీరులు ముందుకటికి పనిని కొనసాగించుచుండురు. నిజమునకుసమస్త
మును నిర్వహించినవారు మీరే అని తెలిసికొని కొనసాగింపుడు.
న న్నెదురుచూడకుడు. అక్షయకుమారుషా లండనులోనున్నాడు.
కుమారి మిల్లరునింటికి నన్ను రమ్మని అతడు లండనునుండి
చక్కని ఆహ్వానము పంపినాడు. పై జనవరిలోగాని ఫిబ్రవరిలో
గాని అచ్చటికి పోవుద మని అనుకొనుచున్నాను. రావలసిన దని
భట్టాచార్య వ్రాయుచున్నాడు. గొప్పకార్యక్షేత్ర మిచ్చట
నున్నది. ఈవర్గమువారితో గాని ఆవర్గమువారితో గాని నా కేమి
పని? నేను భగవత్ప్రేమకరుడను. ఉన్నతాశయముల నన్నిటిని
ప్రచారముచేయుటకు ఇంతకంటె మేలైన క్షేత్రము ప్రపంచమున

మతెచ్చటనున్నది? ఒకడు నాకు ప్రతికూలుడుగ నిలిచేనేని నూలుగురు నాకు తోడ్పడుటకు సిద్ధులై యుండు దేశ మిది. మానవునిపట్ల మానవునకు సానుభూతిగల దేశ మిది. మహిళలు దేవతలుగ గౌరవింపబడు దేశ మిది. అంతయు అనుకూలముగ పరిణమించుచున్నప్పుడు తమపొగడ్తలను వినుటకు మూర్ఖులు సైతము నిలబడవచ్చు. పిఱికిపందలు సైతము వీరులవై ఖరిని వహింపవచ్చు. కాని నిజమైన వీరుడు మానముతో పాటుపడును. ఒక్కబుద్ధుడు తన్ను తెల్పుకొన గల్గుటకుముందు ఎందఱు బుద్ధులు అస్తమింతురు? నాయనా, నాకు దేవునియందును విశ్వాసముకలదు. మానవునియందును విశ్వాసము కలదు. దీనసంరక్షణమున నాకు ప్రత్యయము కలదు. నేను సరకమునకు పోయియైనను ఇతరులను కాపాడవలె నను అధ్యనసాయము నాకు కలదు. పాశ్చాత్యుల నందువా? వారు, సనాతనక్రైస్తవులు సైతము, నాకు అన్నము పెట్టిరి. నిడ నిచ్చిరి. మైత్రి ప్రసాదించిరి. రక్షణ మొసగిరి. వారి మతబోధకు లెవరైన భారతదేశమునకు వచ్చినయెడల మన ప్రజ వీమి చేయుదురు? మీరు వారిని ముట్టనైన ముట్టరు. వారు “ప్లేచ్చులు!” ఏమానవునకు గాని ఏదేశమునకు గాని ఇతరులను ద్వేషించినచో మనుగడ లేదు నాయనా! ఏనాడు భారతీయులు మ్లేచ్చశబ్దమును సృజించిరో ఇతరులతోడి కలయికను మానుకొనిరో, ఆనాడే భారతదేశవినాశము నిశ్చితమైనది. ఆ ఆశయమును పెరుగనిచ్చు విషయములో జాగ్రత్త! వేదాంతమును గుఱించి లొడలొడ ప్రసంగించుట మంచిదే, కాని అందలి చిన్న సూత్రమునైన అనుష్ఠించు టెంత కష్టము!

ఆశీస్సులతో.

సదాభవదీయుడు

వివేకానంద

మలిపలుకు : “అధికారకాంక్ష” “ఈర్ష్య” అను ఈ రెంటిని గుఱించి అప్రమత్తుడవై ఉండుము. ఆత్మవిశ్వాసమును అనవరతము అలవటచుకో.

వి.

129

(క్రిమతి జాన్టి దబియ్య హేన్సతికి)

1125 సెయింట్ పాల్ స్ట్రీటు

బాల్టిమోరు,

ఆక్టోబరు, 1894.

అమ్మా,

నే నిపు డున్న చోటు నీకు తెలిసినది కదా. భారత దేశమునుండి వచ్చిన తంతివార్త చికాగో ట్రిబ్యూనులో వెలు వడినదే, మాచితివా? కల్కత్తానుండి వచ్చిన అభినందనపత్రము దానిలో ప్రకటింపబడినదా? ఇచ్చటినుండి వాషింగ్టనుకు పోవు దును. అక్కడనుండి ఫిలడల్ఫియాకును అటనుండి న్యూయార్కు నకును పోయెదను. ఫిలడల్ఫియాలో కుమారి మేరీ చిరునామాను వ్రాసి పంపుము. పంపినచో న్యూయార్కుకు పోవు దారిలో అటు తొంగి చూడ వచ్చు. నీమనోవ్యాకులము తీరిపోయిన దనుకొందును.

భవదీయప్రేమపూర్ణ

వివేకానంద

130

(కుమారి మేరీ హేలుకు)

క్రిమతి ఇ. టాటనసలియింట

1703 మొదటి వీధి, వాషింగ్టన్

నవంబరు 1 (?), 1894.

ప్రియసోదరీ,

నీవు దయతో శ్రమకోర్చి వ్రాసిన రెండుజాబులు అంది నవి. నేడు ఇచ్చట ఉపన్యసింపబోవుచున్నాను. లేపు బాల్టిమో

దులో ప్రసంగింతును. సోమవారమునాడు మరల బాల్మీమోడు లోనే ఉపన్యసింతును. మంగళవారము నాడు మరల వాషింట్ట నులో నుపన్యసింతును. కావున తదనంతరము ఫిలడల్ఫియాలో కొన్ని దినము లుండును. వాషింట్టనునుండి బయలుదేలుదిన మును నీకు వ్రాసెదను. ప్రొఫెసరురైటును చూచుటకై ఫిలడల్ఫి యాలో కొన్ని దినములు మాత్ర ముండును. అటనుండి న్యూయార్కుకు పోదును. న్యూయార్కుకును బోస్టనుకును నడుమ కొంత కాలము నేను పరుగులెత్తవలెను. తర్వాత డిట్రాయిట్టుమీదుగ చికాగోకు పోయెదను. అందుండి “నిశ్శబ్దముగా....” సెనేటరు పామరు చెప్పనట్లు ఇంగ్లండుకు.

ధర్మ మను శబ్దమున కర్థము మతధర్మము. కల్కత్తా వారు పెట్రోను చాల అవమానించినందులకు నేను మిగుల చింతించుచున్నాను. నా కిచ్చట మంచిగౌరవము కలిగినది. చాల హాయిగ నున్నాను. ఈమధ్యకాలమున భారతదేశమునుండి కట్టలు కట్టలుగా వచ్చుచున్న పత్రికలవలన నాకు విసుగు కలుగు చున్న దనుటకంటె వేఱు విశేషము లేదు. ఒకబండెడు పత్రిక లను అమ్మచర్చికిని ఒకబండెడు పత్రికలను శ్రీమతి స్వేర్సే సతికిని పంపి “వీరి పత్రికల నిక పంపవల”దని మా వారికి వ్రాయవలసివచ్చెను. భారతదేశమున నన్నుగూర్చి మ్రోగిన ప్రశస్తి ఇక చాలును. భారతదేశమంతటను ప్రతిపల్లెవాడును నన్ను గుఱించి వినియున్నా రని అలసింగ వ్రాయుచున్నాడు. మొదటనుండిన ప్రశాంతి, మరల కల్గని రీతిగా పటాపంచలై నది. ఇంతవఱకు నా కెందును విశ్రాంతి లేదు. ఈ భారతదేశపత్రికలు నాప్రాణము తీయుట నిశ్చయము. ఈ ఈ దినము ఈ ఈ వస్తువులను తినెను. ఈవిధముగ తుమ్మెను — అను వివరములను నన్ను గుఱించి అవి ఇప్పుడు ప్రసంగించుచుండును. దేవుడు వారి ననుగ్రహించుగాక. ఇ దంతయు నా అవివేకమే. గుట్టుగా కొంత పైకమును గడించి వెడలిపోవుద మని నేనిచ్చటికి వచ్చితిని.

ఇది నిజము. కాని ఇప్పుడు వలలో చిక్కుకొంటిని. ఏకాంత జీవితము లేనే లేదు.

మీకు సకలశుభములు కోరుచుండు,

సదాభవదీయప్రేమపూర్ణ
వివేకానంద

131

(శ్రీహరిదాస విహరీదాస దేశాయిగారికి)

చికాగో

నవంబరు 15, 1894 (8?).

ప్రియదివాన్జీ సాహెబు,

దయతో మీరు వ్రాసిన జాబు చేరినది. ఇక్కడ సైతము నన్ను జ్ఞప్తియం దుంచుకొని యుండుట మీ కరుణావిశేషము. మీనారాయణహేమచంద్రుడు నా కగపడలేదు. అతడు అమెరికాలో లే డనుకొందును. వింతదృశ్యములను గంభీరదృశ్యములను నేను పెక్కింటిని చూచితిని. మీరు యూరోపుకు వచ్చు అవకాశము ఎంతేని యున్నందుకు సంతోషము. ఎల్లెనను సరే ఆ అవకాశమును దక్కించుకొనుడు. ప్రపంచమందలి ఇతర దేశములతో ఎడసియుండుటే మన పతనమునకు కారణము. ఇందుకు ప్రతిక్రియ ఒక్కటే. మరలి, తక్కిన ప్రపంచ ప్రవాహముతో కలిసికొనుట. కదలికయే ప్రాణలక్షణము. అమెరికా దొడ్డ దేశము. పేదలకును మహిళలకును ఇది స్వర్గమే. ఇచట పేద వారు ఇంచుమించు లేనట్లే. ఇక మహిళలకు ఇచటనున్నంత స్వేచ్ఛయు విద్యయు సంస్కారమును వేఱు ఏదేశమునను లేదు. సంఘములో సర్వప్రాధాన్యమును వారిదే. ఇది గొప్పపాఠము. సన్న్యాసి తనసన్న్యాసిత్వమును లవమేని కోల్పోలేదు. తనజీవిత

దీర్ఘమైనను పోగొట్టుకొనలేదు. ఆగంతుకుల సత్యంత మాదరించుటకు ఈ దేశమున ప్రతిగృహద్వారము నాకు తెలుపబడియే యుండును. భారతదేశములో నాకు దారిచూపెడి దేవుడు ఇచ్చట దారిచూపడా? చూపియే యున్నాడు.

సన్న్యాసికి అమెరికావాస మెందుకో మీకర్థముకాక గోవచ్చు. కాని అది ఆవశ్యక మాయెను. లోకము మిమ్ము ముక్త్యపెట్టుటకు మీకుండు యోగ్యత మీ ఆధ్యాత్మికపరత మొక్కట. భారతదేశ మంతరింపలే దని ఇతరదేశములవారికి తెలుపుటకు మన ఆధ్యాత్మికపదులలో చక్కని ఆదర్శభూతులైన నారిని విదేశములకు పంపుట ఆవశ్యకము.

మీరు మోటువారు కా రని చూపుటకై నను భారతదేశమునుండి ప్రతినిధులు కొందఱు వెలుపలికివచ్చి భువి నున్న సకలదేశములకు పోవలెను. భారతదేశమున ఇంట నున్నప్పుడు దీని అక్కట మీకు గోచరింపకపోవచ్చు. కాని మీదేశక్రేయము చాలవఱకు దీనిపై నే ఆధారపడియున్నది. జగమునకు హితము చేయవలె నను ఆశయము లేని సన్న్యాసి సన్న్యాసి కాడు, పశువే.

నేను దృశ్యములను జాతమని తిరుగువాడను కాను. సోమరినై త్రిమ్మరువాడను కాను. కాని, గుర్తింప గల్గువఱకు మీరుందు లేని తప్పక గుర్తింతురు. గుర్తించి, మీరు జీవించి యున్నంతకాలము నన్ను దీవించుచుండురు.

శ్రీద్వితీయాదిగారివ్యాసములు విశ్వమతమహాసభలో చదువుట కలవికానంత దీర్ఘములై యున్నందున వానిని సంక్షేపింప వలసివచ్చెను.

విశ్వమతమహాసభలో నేను పన్యసించితిని. నా ఉపన్యాస ఫలితమును మీకు స్పష్టపఱచుటకై, చేత సిద్ధముగ నున్న కొన్ని వార్తాప్రతికలనుండియు ఇతరప్రతికలనుండియు ఉదాహరింతును.

నేను గర్వింప నక్కఱ లేదు గాని నాయందు మీకు గల ప్రేమ చేత ఈక్రింది విషయమును విస్రంభమున మీకు తెలుపవలసిన బాధ్యత నాకున్నది — అమెరికాప్రజలచిత్తములలో ఇంతగా స్థానము గడించిన హిందువు లేడు. నా అమెరికాయాత్రలో వేఱు ప్రయోజన మేదియు లేకపోయినను ఈ ప్రయోజనమైనకల్గినది. నాగరకతలో అగ్రశ్రేణిలోనున్న దేశాలవారుసైతము ఎవరి వాదములొద్ద కూర్చుండి నైతికాధ్యాత్మికధర్మములను నేర్వ వచ్చునో అట్టి మహాపురుషులు భారతదేశమున ఇప్పుడును జన్మించుచున్నారని అమెరికనులకు తెలిసినది. హిందూదేశము తనసన్నాహాన్ని ఇచటికి పంపినందులకు ఇంతమాత్రము ప్రయోజనము మీరు చాల దనుకొందురా? వీరచంద్ గాంధీగారినుండి వివరముల నెఱుగగలరు.

ఈక్రిందివి పత్రికలనుండి యుద్ధారములు :—“పెక్కు ఉపన్యాసములు సంక్షిప్తములుగను ధాటీమండితములుగను ఉన్నను విశ్వమతమహాసభహృదయమును దాని అవధులను హిందూసన్నాహాని చెప్పినంతచక్కగ వేఱవ్యక్తులను చెప్పలేదు. ఆయన ఉపన్యాసమును సమగ్రముగ ఈక్రింద పొందుపఱచుచున్నాను. కాని శ్రోతలపైని దాని ప్రభావమును కేవలము సూచించుటమాత్రమే నాకు శక్యము. వక్తృత్వాధికారము అతనికి దైవదత్తము. గంధీరశబ్దాలంకారయంతములైన అతని వాక్కులు ఆస్థతో పలుకబడినవి. ఆస్తిగోలుపుటలో ఆపలుకుల కంటె, చక్కని పచ్చ కావివన్నెల పరిచ్ఛదము తోడి అతనిధీర ప్రతిభోజ్జ్వలముఖారవిందము తీసిపోవునది కాదు. (ఇచట ఉపన్యాసము సంపూర్ణముగ ఉదాహరింపబడినది.) “వ్యాయామక్రిటిక్కు”.

“తనమతము మా కవగత మగువఱకు అతడు సమితులందును చర్చిలందును ప్రబోధము చేసెను...అతని సంస్కృతి

51765

తియు అతని వాగ్ధాటియు అతని మోహనమూర్తియు హిందూ నాగరకతను గుఱించిన నూతనపరిజ్ఞానమును మాకు కలిగించినది. ...అతని ప్రతిభోజ్జ్వలనుందరముఖమును గంభీరమధురకంఠమును ఎవనికైనను సరే మున్నుండుగనే అతనిపట్ల పక్షపాతము కలిగించును....జ్ఞాపిక లేవియు వ్రాసిపెట్టుకొనకే అత డుపన్యసించును. అత్యంతకథాకాశలముతో, నచ్చజేయు ఆత్యంతికమైన ఆస్థతో ఆయన విషయములను తనసిద్ధాంతములను పొందుపఱచును. వాగ్ధాటి తటచ సమృద్ధోత్సాహప్రదమగు స్థాయి కెక్కుచుండును. (అదేపత్రికలో).

“విశ్వమతమహాసభలో వివేకానందు డగ్రగణ్యుడనుట నిస్సంశయము. అతనిప్రవచనములను వినిన వెనుక అట్టి విద్వజ్జన నిలయమగు భారతదేశమునకు మనకైస్తవమతబోధకులను బంపుటెంతటి అవివేకమో గ్రహించితిని” — హెరాల్డు (ఈ దేశమున చాలగొప్పపత్రిక).

నన్ను గర్వియని మీరనుకొందు రేమో అని వెఱచి ఉదాహరించుటను ఇంతతో విరమించుచున్నాను. కాని ఇంచుమించు కూపస్థమందూకములై వెలుపలిప్రపంచ మెట్లు పురోగమించుచున్నదో గుర్తింపని మీకు ఇంతమాత్రము వ్రాయుట ఆవశ్యక మాయెను. మీరు అను నా మాటకు నూలముగా మన దేశము అని అర్థమే గాని, నా ఉదారసభా, మీరు కారు.

భారతదేశమున నే నెట్టివాడనో ఇచ్చటను అట్టివాడనే. కాని ఉన్నతసంస్కృత సంపన్నమగు ఈ దేశమున గుణగ్రహణమున్నది. మన అజ్ఞమూర్ఖులకు కలలోనైన లేని సానుభూతియున్నది. అచ్చట సన్నాత్యసులమైన మాకు పట్టెడన్నము పెట్టుటకు ఇష్టపడరు. ఇచ్చటి ప్రజలు ఒక్కొక్కడెవన్యాసమునకు వేయేసి రూపాయ లిచ్చుటకు సంసిద్ధులైయుండుటే గాక కావించిన బోధనలకు కలకాలము కృతజ్ఞులై యుందురు.

భారతదేశమున ఎప్పుడు గాని నాకు కలిగిన ప్రశంసకంటె హెచ్చుప్రశంస నాకు ఈక్రొత్తవారియొద్ద కలిగినది. నాకిష్టమున్నవో జీవితకాలమంతయు అత్యంతభోగములతో ఇచ్చట గడపగలను. కాని నేను సన్న్యాసిని. “ఓభారతభూమీ, నీలో దొసగు లున్నప్పటికి నాప్రేమ నీపై నే” కావున కొన్ని నెలలకు పిమ్మట నేను మరలి వచ్చుచున్నాను. ఇంతకాలమును చేయుచున్నట్లే ఇకమీదను ప్రతినగరమందును అందలి ప్రజలకు గుణగ్రహణమును కృతజ్ఞతయు లేకున్నప్పటికిని—ఆ స్తిక్యబీడములను అభ్యుదయబీడములను చల్లుచుపోవుదును.

మన దేశీయుల యాచకత్వమును స్వార్థపరతను గుణగ్రహణవిముఖతను అజ్ఞానమును కృతఘ్నతను అమెరికాదేశీయులు అన్యమత ప్రతినిధినగు నాపట్ల జూపిన ఉపకారపరతతో అతిధిభక్తితో సానుభూతితో ఆదరముతో పోల్చిచూచుకొన్నప్పుడు నాస్వదేశము నా కవమానకరమై యున్నది. కావున దేశమునుండి వెలికి రండి. ఇతరులను చూడుడు. పోల్చుకొనుడు.

ఈప్రతికోద్ధారములను చిత్తగించిన పిమ్మట మీరు సన్న్యాసిని అమెరికాకు పంపుట సార్థకమే అని తలంతురా ?

దయచేసి దీనిని ప్రకటింప వలదు. హిందూదేశములో వలెనె ఇచ్చటను నాకు పేరుప్రశస్తలు అసహ్యములు.

నేను చేయుచున్నది దేవునిపని. ఆయన పిలుచుకొని పోవుచోట్లకెల్ల నేను పోవుచుందును. “మూకం కకోతివాచాలం” ఇత్యాది — మూగవానిని వాచాలునిగను కుంటి వానిని కొండను దాలువానినిగను చేయు భగవంతుడే నాకు తో డగును. మానవులతోద్బాటును నేను లక్ష్యపెట్టను. ఉచితమని యెంచునేని ఆసర్వేశ్వరుడు భారత దేశములోను అమెరికాలోను ఉత్తర ధ్రువమునందును నాకు తోడ్పడుటకు సిద్ధుడైయుండును. ఆయన

304 శ్రీవివేకానందసంపూర్ణగ్రంథావళి - సంపు. ౯.

తోడ్పడకున్న వేటివ్వరును తోడ్పడనమధులు లేరు. సదా సర్వ
కాలము జగదీశునకు జయము.

ఆశీస్సులతో,

భవదీయ
వివేకానంద

132

(రాజా ప్యారీమోహన ముఖర్జీకి)

న్యూయార్క్-
నవంబరు 18, 1894.

ప్రియమహాశయా,

ఇటీవల కల్కత్తా బెనుహాలుసమావేశములో కావింపబడిన
తీర్మానములును స్వనగరపౌరులు పంపిన ప్రశంసావాక్కులును
నాకు అందినవి.

మహాశయా, నా అల్పజీవము మీ రభినందించినందులకు
నా అత్యంతహృదయపూర్వకమైన కృతజ్ఞతను స్వీకరింపుడు.

మానవుడుగాని దేశముగాని ఇతరమానవులతో ఇతరదేశ
ములతో కలియక వేరుగనుండినచో జీవింప శక్యముకా దనియు
అహంకారముచేతనో పవిత్రతచేతనో ఆ దొక పద్ధతి అనుతలంపు
తోనో—అట్టి మిథ్యాభావములతో కేటాయింపుగ నుండ ప్రయ
త్నించినప్పడెల్ల ప్రయత్నించినవారికి హాని కలిగె ననియు నాగట్టి
నమ్మకము.

భారతదేశపుట్రుఘోగతికిని పతనమునకును ఏకైకకారణము
సంఘాచారభిత్తికను నిర్మించుకొనుటే అని నా యభిప్రాయము.
ఇతరులయెడ ద్వేషమే ఆగోడకు పునాది. దేశమునకు చుట్టును

కట్టబడిన దాగోడ. చుట్టునున్న జాడదేశాలవారితో హిందువులను కలియనీయకుండవలె నను సంకల్పముచేతనే ప్రాచీనకాలమున ఆగోడ నిర్మింపబడినది.

ఒరులను ద్వేషించినవారికి అభిషేకము తప్పదు. ఇది నైతికధర్మము. ప్రాచీనజాతులలో అగ్రగణ్యముగనుండిన జాతి ఇప్పుడు నానుడికి లక్ష్యమై అన్యదేశములచే ఏవగించుకొనబడుచున్నది. ప్రాచీన కుతూర్కి-కులుగాని నవీన కుతూర్కి-కులుగాని దీనికి ఏవేషమునైన ధరింపజేయుదురు గాక. ఇది తప్పని ఫలితము.

ఆధర్మమును కనుగొన్నవారు మనపూర్వులు. దానిని వివేచించినవారు మనపూర్వులు. దానిని ఉల్లంఘించినప్పుడు కలుగు దుష్ఫలితమునకు ఉదాహరణభూతులము మనమే.

ఇచ్చిపుచ్చుకొనుట ధర్మము. భారతదేశము మరల తా సభివృద్ధి గాంచగోరునేని మఱుగున నున్న తన సంపదలను వెలికి తేవలెను. భువినున్న సకలదేశములవారికిని వానిని వెదజల్లవలెను. వానికి బదులుగ ఆదేశాలవారు ఏ మిత్తురో దానిని స్వీకరింపవలెను. ఈయిచ్చిపుచ్చుకొనుటలు అనివార్యములైన ఆవశ్యకములు. వికాసమే జీవితము. సంకోచమే మరణము. ప్రేమయే జీవితము. ద్వేషమే మరణము. ఏనాడు అన్యజాతుల వారిని మనము ద్వేషింప నారంభించితిమో ఆనాడు మనము మరణింప నారంభించినవారమే. మనము మరల వికాసము నొందవలెను. వికాసమే జీవితము. అది లేకున్న మన మరణమును ఏదియు అడ్డగింప జాలదు.

కావున భువిపై నుండు సకలజాతులవారితోను మనము కలియవలెను. గ్రుడ్డినమ్మకాలపుట్టలై స్వార్థపరులై కుడితితోటి యొద్ద నున్న కుక్కలక్ష్యమువంటి లక్ష్య మొక్కటే జీవితాదర్శముగ కల సూర్మకొలది మానవులకంటె విదేశములలో పర్యటింప

నేగెడు 'ప్రతిహిందువును తనదేశమునకు ఎక్కువ మేలును చేకూర్చుచున్నాడు. పాశ్చాత్యదేశాలవారు లేపిన మహాద్భుత దేశీయజీవితనిర్మాణములకు సుదృఢ స్తంభములు వారి శీలమే — అట్టి శీలవంతులను మన ముప్పతిల్లచేయగల్గువఱకు వీరిమీదను వారిమీదను మండిపడుట వ్యర్థము.

ఇతరులకు స్వాతంత్ర్య మిచ్చుటకు సంసిద్ధుడు కానట్టి ఎవని కైనను సరే స్వాతంత్ర్యమున కర్హత యున్నదా? వ్యర్థకలహము లలో మనశక్తిని చెదరగొట్టుకొనుటకంటె ప్రశాంతముగను ధీరము గను కార్యనిర్వహణమునకు పూనుకొందముగాక. నిజముగ ఎవనికి దేనిని పొందుట కర్హత కలదో అతనిని దానిని పొందనీయక అడ్డుటకు సమర్థులు విశ్వమున లేనే లేరు. ఈదృఢవిశ్వాసము కల వారిలో నే నొకడను. మనప్రాచీనచరిత్ర గొప్పదే, సందేహము లేదు. కాని మనభవిష్యచ్చరిత్ర మఱిత గొప్పదిగ నుండు నని నాయధార్థవిశ్వాసము. పవిత్రతలో ఔంఠిలో దీక్షలో శంకరుడు మనల అప్రకంఘ్యులుగ నొనర్చు గాక.

భవదీయశ్రద్ధాయిత
వివేకానంద

133

(మదరాసు శిష్యులకు, శ్రీ ఆకసింగపెరుమాళుద్వారా)

న్యాయార్కు

నవంబరు 19, 1894.

నాధీరవత్సలారా,

సంసను పురోగమింపజేయుదు...ప్రేమ ఆర్జవము ఔంఠి—
ఇవి తప్ప వేతేదియు నక్కఱ లేదు. జీవిత మనగా అభివృద్ధియే,
వికాసమే, ప్రేమయే—కాక మతేమి. కావున నకలవిధప్రేమయే

జీవితము. అదొక్కటే జీవితధర్మము. అన్ని విధములైన స్వార్థపరతయును మరణమే. ఇది ఇప్పుడును సత్యమే, ఇక మీదను సత్యమే. ఇతరులకు మేలుచేయుటే జీవితము; మేలు చేయకుండుటే మరణము. మీరు చూచు నరపశువులలో నూటికి తొంబదిమంది చచ్చినవారే, పిశాచములే. ఏలయన నా వత్సలారా, ప్రేమగలవాడే బ్రతికియున్నవాడు. నా వత్సలారా, సానుభూతి కలిగియుండుడు, సానుభూతి కలిగియుండుడు. పేదలపట్ల అజ్ఞులపట్ల అధఃపతితులపట్ల అనుక్రోశము కల్గియుండుడు. ఎంతటిఅనుక్రోశ మనగా మీగుండె ఆగిపోవలెను. తల తిరుగ వలెను. వెఱ్ఱెత్తు నని మీకు తోపవలెను. తర్వాత మీహృదయపరీవాహమును భగవంతునిచరణములవంకకు కురియింపుడు. అప్పుడు శక్తియు సహాయమును అజేయమైన బలమును కలుగును. పాటుపడుడు, పాటుపడుడు—కడచిన పదేండ్లుగా ఇదే నామంత్రము. పాటుపడు డని యిప్పుడును చెప్పుచున్నాను. అంతయు అంధకారమయముగ నున్నప్పుడు పాటుపడుడు అని చెప్పుచుండెడివాడను. వెలుతురులోనికి వచ్చుచున్నప్పుడుకూడ పాటుపడు డనియే చెప్పుచున్నాను. నా బిడ్డలారా, భయపడకుడు. నక్షత్రనిబిడమగు అనంతాకాశమనెడి పైకప్పు మిమ్ము చిదిమి వేయునేమో అని భయపడుచు పైకిచూడకుడు. వేచియుండుడు. కొన్నిగంటలలో ఆ దంతయు మీపాదములక్రింద చేరుకొనును. వేచియుండుడు, ధనము వ్యర్థము, పేరు వ్యర్థము, కీర్తి వ్యర్థము, పాండిత్యమును వ్యర్థమే. ప్రేమయే సాధకము. చిక్కులనెడి వజ్రభిత్తికలగుండ దారిచేసికొని పోగలిగినది శీలమే.

మన కిప్పుడు స్పష్టముగ తెలియుచున్న విషయ మిది. స్వాతంత్ర్యము లేనిదే ఎట్టి అభివృద్ధియు నుండ జాలదు. మన పూర్వులు మతమునకు స్వాతంత్ర్య మిచ్చిరి. తత్ఫలితముగ మనకు మహాద్భుతమతధర్మము దక్కినది. వారే సంఘచరణములకు బరువైన సంకెలలను తగిలించిరి. తత్ఫలితముగ మన

సంఘము భయంకరమును క్రూరమును ఐనది. పాశ్చాత్యదేశము లలో సంఘస్వాతంత్ర్యము సదా ఉండెను. వారిని చూడుడు. ఇక వారి మతమును చూడుడు.

అభివృద్ధిసాధకములలో ప్రథమగణ్యము స్వాతంత్ర్యమే. మానవునకు ఆలోచించుటకును మాటాడుటకును స్వాతంత్ర్యము తప్పక ఉండవలెను కదా. అట్లే భోజనము, దుస్తులు, పెండ్లి మున్నగు ప్రతివిషయములోను అతనికి స్వాతంత్ర్యము ఉండ వలెను, ఇతరుల సతడు బాధింపకుండు సంత వఱకు.

ఐహికపరమైన నాగరకతను నిందించుచు మనము తెలివి తక్కువగ మాటాడుచుందుము. ద్రాక్షపండ్లు పులుపు. ఆవెట్టి తలంపంతయు నిజమే, అని అనుకొందముగాక. భారతదేశమున కంతటికిని మహిళలును మగవారును కలిసి మొత్త మొక లక్ష మంది నిక్కముగ ఆధ్యాత్మికపరు లున్నారు. వీరి ఆధ్యాత్మిక సిద్ధికై ముప్పదికోట్లమంది ప్రజలు మృగప్రాయులై పస్తు చావవలసినదేనా? ఎవ రైన నేల పస్తుండ వలెను? హిందువు లను జయించుట మహమ్మదీయుల కెల్ల శక్యమైనది? ఐహిక నాగరకత అన నేమో హిందువులకు తెలియనందున శక్యమైనది. గుడ్డలను దరీవానిచే కుట్టించుకొని ధరించుపద్ధతిని వారికి మహమ్మ దీయులుపైతము నేర్పిరి. అన్నములో వీధిమట్టికలియకుండునట్లు శుచిగా నీటుగా భుజించు పద్ధతిని గూడ హిందువులు మహమ్మ దీయులయొద్ద నేర్చుకొనియుందురా! పేదలకు వృత్తిని కల్పించు టకు ఐహికనాగరకతయే గాక భోగములు పైతము ఆవశ్యక ములే. అన్నము! అన్నము! ఇచ్చట నాకు అన్నముపెట్ట లేని దేవుడు స్వర్గమున నిత్యానందము నిచ్చు నన్నచో నేను నమ్మను. ఛీ! భారతదేశమును ఉద్ధరింప వలెను. పేదల కన్నము పెట్టవలెను. విద్యను వ్యాపింపజేయ వలెను. మతాచార్యకైతవమును తొలగింపవలెను. మతాచార్య

కైతవ ముండ రాదు. సాంఘికనిరంకుశపాలన ముండ రాదు. ఒక్కొక్కనికిని ఎక్కువ అన్నము ఎక్కువ అవకాశములు కావలెను. ఇంగ్లీషువారియొద్దనుండి ఎక్కువ అధికారమును సంపాదించుకొనుటకై అనివేకులైన మనయువకులు సమావేశములు జరుపుచుండుదు. వారు నవ్విపోవుదురు. స్వాతంత్ర్య మిచ్చుటకు సంసిద్ధత లేని వానికి స్వాతంత్ర్య మనుభవించుటకు అర్హత లేదు. ఇంగ్లీషువారు సమస్తాధికారమును మీ కిత్తు రని అనుకొందము. ఆ అధికారములను చేజిక్కించుకొన్న వారు ఇతర ప్రజలకు వానిని దక్కనీయరు, వారి నణచిపెట్టెదరు. ఇతరులను బానిసలనుగా చేయుటకు అధికారము కోరువారు బానిసలే.

ఇప్పుడు మనమతేధర్మముపై ఊనికనుంచి సంఘమునకు స్వేచ్ఛనిచ్చి దీనిని మెల్లగా అమలుకు లేవలెను. ప్రాతమతము నుండి మతాచార్యకైతవమును నిర్మూలించుడు. అప్పుడు ప్రపంచమున కంతటికిని వరిష్టమతము సిద్ధించును. నేను చెప్పినది తెలిసినదా? భారతదేశపు ఆధ్యాత్మికపరతతోకూడిన యూరోపియను సంఘమువంటి సంఘమును మీరు ఏర్పఱుపగలరా? అది శక్యమే అనియు శక్యముకాక తప్ప దనియు నా నమ్మకము....మన గొప్పపన్నాగము: మధ్యభారతమున ఒక వలసను ప్రారంభింపవలెను. అచట స్వతంత్రముగ మీరు మీ ఆశయములను అనుసరించుటకు వీలుండ వలెను. పులియబెట్టినకడుగునీ రించుకయుండిన అంతయును పులిసిపోవును. మధ్యకాలమున ఒకకేంద్ర సంఘమును ఏర్పఱుపుడు. అందుండి శాఖలు భారతదేశమంతటను అల్లుకొనిపోవుచుండవలెను. ఆధ్యాత్మికాధారములతో మాత్రమే ప్రస్తుత మారంభించుడు. తీవ్రమైన సంఘసంస్కారమును ఇప్పుడు బోధింపకుడు, మూర్ఖమూఢవిశ్వాసములను ఆమోదింపకుడు; ప్రాచీనమహాపురుషులైన శంకర రామానుజ చైతన్య ప్రభృతులు విధించినట్లుగా సర్వము క్తిపునాదులపై సంఘమును మరల సంచీవనము చేయ ప్రయత్నించుడు.

ఉత్సాహము కలిగియుండుడు. ఎల్లెడల వ్యాపింపుడు. పాటుపడుడు, పాటుపడుడు, మొనగాండ్రుగ నున్నప్పుడునైతము సేవకులరుగనే యుండుడు, స్వార్థరహితులుగ నుండుడు. చాటున నితరులపై కొండెములు చెప్పి మిత్రులమాటను ఎప్పుడును వినకుడు. అనంతమైన ఔంతి కలిగియుండుడు. గెల్పు మీదే యగును.....ఈవిషయమున మెలకువ కలిగియుండుడు: అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రవాసులు చెప్పనట్లు ఒరులపై అధికారము చూప ప్రయత్నింపకుడు. నాజాబులను నేను సదా మీకు వ్రాయుచుండుటచే నాతక్కినమిత్రులకంటె మీరు ముఖ్యులని చూపుకొన ప్రయత్నింప నక్కఱలేదు. నీవట్టి అవివేకివిగ ఎప్పుడు నుండ వని నే నెఱుగుదును. ఐనను నిన్ను హెచ్చరించుట నావిధి యని నా అభిప్రాయము. సకలసంస్థలను కూలార్చున దిదే. పాటుపడుడు, పాటుపడుడు. ఏలయన జగద్ధితమునకై పాటుపడుటయే జీవితము.

వంచన యుండ కూడదు. మోస ముండ కూడదు. కృత్రిమ ముండ కూడదు — ఇదే నాకోరిక. నేను సదా దేవుని పై నే, పట్టపగలింటి వెలుగునుపోలిన సత్యముపై నే ఆధారపడి యుంటిని. పేరుపొందుటకు గాని కీర్తిగడించుటకు గాని లోక హితముచేయటకే గాని కృత్రిమములు చేసి కళంకితచిత్తముతో మరణించుస్థితి నాకు కల్గకుండుగాక. అవినీతి ఇంచుకైన నుండ రాదు. నడవడిలో కళంకము ఉండనే కూడదు.

తడబా టుండ కూడదు. తెఱమఱుగు పోకిరితనము లుండ కూడదు. రహస్యవంచన లుండ కూడదు. దేనినిగాని మాట మూలలలో చేయరాదు. గురుదేవునకు మనపై పక్షపాతములేదు. అంతకు వచ్చిన, గురుదేవుడే వలదు. నాధీర బాలులారా, ముందుకు పదండి. ధన ముండనీ లేకపోనీ! మనుష్యు లుండనీ లేకపోనీ! మీకు ప్రేమయున్నదా; మీకు దేవు డున్నాడా?

పదండి ముందుకు — విచ్చిన్నదుర్గముమీదికి, మి మ్మెదిరింప ఎవ్వరికిని శక్యము కాదు.

ఎంతటి బాంకు! నావిజయమునకు తాము దారిచూపితిమని దివ్యజ్ఞానసమాజమువారి పత్రికలు చెప్పుట! నిజమే! అప్పట మైన నిరర్థకప్రసంగము. దివ్యజ్ఞానసమాజమువారు దారి చేసిరి!!.....

జాగ్రత్త! జాగ్రత్త! ఏ దేది అసత్యమో అందుంగూర్చి మెలకువగల్గియుండుడు. నిజమునే అంటిపట్టుకొనుడు. మనము గెల్తుము. నిదానముగ నైనను తప్పక గెల్తుము. నేను లేననుకొని పని సాగింపుడు. పని అంతయు మీలో ఒక్కొక్కనిమీదను ఆధారపడియున్న దనుకొని పనిని సాగింపుడు. ఏబదిశతాబ్దాల కాలము మీపై కనుపెట్టి యున్నది. భారతదేశభవిష్యత్తు మీపై ఆధారపడియున్నది. పనిని సాగించుచుండుడు. నేను వచ్చుటకు ఎప్పుడు వీలగునో నాకు తెలియదు. కృషిచేయుటకు ఇదొక గొప్ప ఊత్రము. భారతీయులకు ప్రశంసించుట మాత్రమే చేతనవును. ఎందుకుగాని వారొక్క కాపైన నీయరు. మధ్యాహ్న దర్శిద్రులైన వారికి కాసు లెక్కడివి? అంతే కాదు. లోకమునకు మేలు చేయు శక్తిని వారు కోల్పోయి రెండు శతాబ్దములలో ఇంక నెక్కుడుకాలమో గడచిపోయినది. దేశము, ప్రజ — అను ఆశయములను వారిప్పు డిప్పుడే తెలిసికొనుచున్నారు. కాబట్టి నేను వారిని తప్పుపట్ట నక్కఱ లేదు. ఇంతకంటె విశేషములను పిమ్మట వ్రాసెదను.

ఆశీస్సులతో,

మీ
వివేకానంద

(శ్రీ అశసింగపెరుమాళుడు)

అమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములు

నవంబరు 30, 1894.

ప్రియఅశసింగా,

ఘోనోగ్రాపుపెట్టెయు జాబును భద్రముగ నీకు చేరినవని తెలిసి సంతోషించితిని. పత్రికాభాగములను ఇక నీవు పంప నక్కఱ లేదు. నన్ను ముంచివేయునంతగా అవి చేరియున్నవి. ఇక చాలును. ఇప్పుడు సంఘస్థాపన కార్యమునకు పో. న్యూయార్కులో నే నిప్పటికే ఒకసంఘమును స్థాపించి యున్నాను. ఉపాధ్యక్షుడు త్వరలోనే నీకు వ్రాయును. అతనితో జాబులు జవాబులు సాగించుచుండుము. తక్కినచోట్లలో కొన్ని సంఘములను త్వరలోనే ఏర్పఱుప గల నని నాఆశ. మనము మనశక్తులను కలిపి పొందిక ఏర్పఱుపవలెను. ఒక కక్షను ఏర్పఱచుటకు కాదు. మతధర్మసంబంధమైన విషయములలో కాదు. దాని లౌకికవ్యవహారాంశములో మాత్రమే. ఉజ్జూతలూపుప్రచారమును చేయవలెను. మీరు కలిసి ఆలోచించి ప్రణాళికను ఏర్పఱచుకొనుడు.

శ్రీరామకృష్ణుని అద్భుతమునుగూర్చి ఇ దేమి అర్థరహిత ప్రసంగము!...అద్భుతలీలలు నా కర్మము కావు, నే నెఱుగను. మధువును మందుగ చేయుట తప్ప శ్రీరామకృష్ణున కీ ప్రపంచమున వేఱు పని లేదా? అట్టి కల్క-త్తాప్రజలబారినుండి దేవుడు నన్ను కాపాడును గాక! పనిచేయుటకు ఏమిసామగ్రి! శ్రీరామకృష్ణుడు ఏమిచేయుటకు ఏమిబోధించుటకు అవతరించినో చూప గోర్చి నిజమైన ఆయనచరిత్రమును వాడు వ్రాయగల్గినచోవ్రాయసే, లేకున్న ఆయన జీవితములను సుభాషితములను తాఱుమాఱు చేయకుండుదుగాక. శ్రీరామకృష్ణునందు గారడీవిద్య తప్ప వేఱు

దేనిగాని గుర్తింపని వీరు దేవునిగూర్చి తెలిసికొన గోరు మన్నారు!...కిడి ఇప్పుడు అతని ప్రేమ జ్ఞానము గోధనలు సర్వ మతసారసంగ్రహము—మున్నగువానిని అనువదించును గాక. ఇదే విషయము. శ్రీరామకృష్ణుని జీవితము ఒక అసాధారణ జ్యోతి. దాని వెలుగున హిందూసిద్ధాంతసర్వస్వమును నిజముగ నర్థము చేసికొనుటకు శక్య మగును. శాస్త్రములు ప్రతిపాదించు సిద్ధాంతజ్ఞానమున కంతటికిని దృష్టాంతమూర్తి ఆయనే. ఋషులును అవతారమూర్తులును నిజముగ దేనిని బోధింపగోరిరో దానిని ఆయన తన జీవితమున ప్రదర్శించెను. గ్రంథములు సిద్ధాంత ములు. ఆసిద్ధాంతములకునిది ఆయనలోనే. మనదేశపు అయిదు వేలేండ్ల ఆధ్యాత్మికజీవితమును ఆయన ఏబదొక్కసంవత్సరము లలో జీవించెను. భావితరములవారికి పరమాదర్శము కాదగిన స్థాయికి ఆయన తన్ను అధిరోహింపజేసికొనెను. వేదములను వ్యాఖ్యానించుటకును శాస్త్రములకు సామరస్యముకూర్చుటకును ఆయన బోధించిన అవస్థాసిద్ధాంతమే సాధకము. మనము ఇతరులను మననిచ్చుటే గాదు, వారిని కౌగిలించుకొనవలె ననియు, సత్యమే అన్ని మతములకు ఆధార మనియు, ఆసిద్ధాంతము తెలుపుచున్నది. ఈ పద్ధతిలో ఎల్లర డెందములలో బాగుగా హత్తుకొను నట్టియు మనోహరమైనట్టియు జీవితచరిత్రము వ్రాయవచ్చు. సరి, ప్రతిదియు తన కనుకూలమైన కాలమున ఘటిల్లును. స్త్రీ పురుషులనుగూర్చి అక్రమాశ్లేలవాక్యములను రానియకుము...ఏల యన అట్టివానిని చెప్పట అసభ్యతాపరాకాష్ఠ యని అన్యదేశముల వారు తలంతురు. ఆంగ్లమున ఆయనజీవితచరిత్రమును విశ్వ మందలి సకలప్రజలును చదువ నున్నారు. బెంగాలీభాషలో వ్రాయబడియుండు ఆయనజీవితచరిత్ర మొకటి ఇచటికి పంపబడినది, నేను చదివితిని. అం దట్టి అశ్లేలవాక్కులు నిండుగా నున్నవి...కావున జాగ్రత్త. అట్టి మాటలను మెలకువతో పరిహరింపుము. కలకత్తామిత్రులకు కాసంతైనసామర్థ్యములేదు, కాని

వారు తమప్రత్యేకతలను బల్లగుద్ది చెప్పకొనుచుందురు. హిత
వాక్యమును చెవిని వేసికొననంతగా మిడిసిపడువారు వారు. ఈ
యద్భుతమహాజనులతో ఏమి చేయుటో నాకు బోధపడుట లేదు.
ఆప్రాంతమున నాకు ఆసపాటు అంతగా లేదు. ఈశ్వరసంకల్పము
నెఱవేఱును. ఆబెంగాలీగ్రంథము నాకు కేవల మవమానకరముగ
నున్నది. పరమహంస పల్కిన మాటలను పల్కినట్లే తాను
వ్రాయుచున్నట్లును తాను నిజమునే వ్రాసిపెట్టువాడైనట్లును
ఆ రచయిత తలంచెను కాబోలు. కాని స్త్రీలయెదుట రామ
కృష్ణుడు అట్టిమాటలను ఎప్పుడును వాడడనెడి జ్ఞప్తి ఆ రచయి
తకు లేదు. మగవారును వహిశలును ఏకరీతిని తన గ్రంథమును
చదువుదు రని ఇతని ప్రతీక్షణము! మూర్ఖులభారినండి దేవుడు
నన్ను కాపాడును గాక. పైగా వారిచాపల్యములు వారి కున్నవి.
వారందఱు ఆయన నెఱుగుదు రట! వట్టికసుమాలపు ప్రసంగము!
...బిచ్చగాండ్రు దొరలను అనుకరించుట! మూర్ఖులు తామంద
ఱును మతిమంతులమనుకొనుట! యద్రులైన బానిసలు తాము
ప్రభువుల మని అనుకొనుట! అది వారి దశ. ఏమి చేయవలెనో
నే నెఱుగను. దేవుడు నన్ను కాపాడును గాక. నాకు గల ఆసపా
టంతయు మదరాసుపైనే. మీపనిని ముందుకు సాగింపుడు.
కల్కత్తావారిపై నాధారపడకుడు. వారిలో నొక్కడైనను బాగు
పడునుగాతమనెడి ఆశతో వారి సంతోషమును చెడగొట్టకుండుడు.
కాని మీపనిని స్వతంత్రముగ సాగించుచుండుడు. “వండినపిమ్మట
భుజించుటకు పెక్కండ్రు వచ్చి కూర్చుండురు”. మెలకువ వహిం
పుడు. పనిని సాగింపుడు.

ఆశీస్సులతో,

భవదీయ

వివేకానంద

135

(శ్రీసింగరవేణ మొదలియారుకు)

అ మెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములు
నవంబరు 30, 1894.

ప్రియకిడి,

...శ్రీరామకృష్ణునిగూర్చి అద్భుతకథలు ప్రకటింపబడి
యున్నవి కదా. వానినుండియు వానినివ్రాసినవారినుండియు దూర
ముగ తొలగియుండు మని నీకు నా సలహా. అవి నిజములే, కాని
మూర్ఖులు సమస్తమును తాఱుమాఱు చేయుదురని నానమ్మకము.
బోధించుటకు బ్రహ్మాండమంతటి జ్ఞాన మాయనయొద్ద నుండగా
అనావశ్యకములైన విషయములపై ఊనిక నుంచుట ఎందులకు ?
నిజమునకు అద్భుతశీలలు అనావశ్యకములే. అవి దేనినిగాని నిరూ
పింపవు. జడపదార్థము ఆత్మను నిరూపింపదు. లీల నెఱపుటకును
దేవుని అస్తిత్వమునకును ఆత్మకును అమృతత్వముకును ఏమి
సంబంధము?...శ్రీరామకృష్ణుని బోధింపుడు. దేనితో మీదప్పిని
తీర్చుకొంటిరో దానినే అందింపుడు....భక్తిని బోధింపుడు. వెట్టి
వేదాంతముతో మీబుట్టును కలవరపెట్టుకొనకుడు. మీస్వమత
దురభిమానముచే ఒరులను చీకాకుపఱుపకుడు...

సదా ఆశీస్సులతో,

భవదీయ
వివేకానంద

136

(డాక్టరు సంజందరావుకు)

అ మెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములు
నవంబరు 30, 1894.

ప్రియప్రేమాస్పద,

నీ చక్కని జాబు నా కిప్పుడే అందినది. శ్రీరామకృష్ణుని
నీ వర్ణముచేసికొనగలిగినందులకు నాకు చాల సంతోషము. నీ

వైరాగ్యదార్ధ్యమునకు నే నెంతో ఆనందించితిని. దేవుని చేరుకొనుటకు ముఖ్యావసరము వైరాగ్య మొక్కటే. నా అధికాసలు సదా మదరాసుపై నే ఉండెడివి. భారతదేశమును ముంచివేయునట్టి ఆధ్యాత్మికతా ప్రళయతరంగము మదరాసునుండి వచ్చుననియే ఇప్పటికిని నాదృఢవిశ్వాసము. నీసదుద్దేశములకు దేవుడు తోడ్పడుత అనుటే నే చెప్పగలది. కాని నాయనా, ఇందు చిక్కులున్నవి. మొదటివిషయము : ఎవడుగాని తొందరపడఁజూడదు. రెండవవిషయము : నీతల్లిమనసును పత్నిమనసును నీ విండుక ఆదరింపవలెను. రామకృష్ణుని శిష్యులమైన మేము మాతల్లిదండ్రుల అభిప్రాయములను ఎల్లప్పుడును ఎక్కువ గౌరవించినవారము కా మని నీ వనవచ్చు. నిజమే. అత్యధికత్యాగముచేతనే ఘనకార్యములు సిద్ధించు నని, తప్ప వని—నే నేఱుగుచును. తన సుతులలో మహాన్నేతులును పరిష్ఠులును ఐనవారి త్యాగమును భారతమాత కాంక్షించుచున్న దని నిజముగ నే నేఱుగుచును. అట్టివారిలో ఒక్కడవు కాదగిన భాగ్యము నీ కున్న దని హృదయపూర్వకమైన నా నమ్మకము.

మహాత్ములు మహాత్యాగములు చేయుదురు. తత్ఫలితమును మానవజాతి అంతయు ఆనుభవించును. ఇది ప్రపంచచరిత్రమం దంతటను మీకు కననగుచుండు విషయము. సమస్తమును త్యజింపవలె ననెడి నీ యభిలాష నీమోక్షముకొఱకేయగుచో, అది గణనీయము కాదు. లోకక్షేమమునకై నీమోక్షమునుపైతము వదలుకొనగోరుదువేని, అప్పుడు నీవు దేవుడవే. ఆవిషయ మాలోచింపుము. బ్రహ్మచారివిగ నుండుము. అనగా ఇంద్రియసుఖానుభవముల నన్నిటిని విడిచిపెట్టి కొంతకాలము నీతిండ్రిగారింటనే ఉండుము. అదేనికు నాసలహా. ఇది “కుటిచక”దశ. లోకకల్యాణమునకై నీవు చేయబూనిన మహాత్యాగమునకు నీవత్ని ననుమతించునట్లు చేయ ప్రయత్నింపుము. నీలో జాజ్వల్యమానవిశ్వాసమును అన్నిటినిగెల్వగల ప్రేమయు సర్వశక్తిసమంతిత

మైన పవిత్రతయు ఉండునేని నీవు నెగ్గుచు వను విషయమున నాకు సందేహములేదు, కర్మానుష్ఠానము ప్రథమదశ, కావున శ్రీరామ కృష్ణ నుపదేశములను ప్రచారము చేయుపనికి నీదేహమును ఆత్మను అర్పించుకొనుము. శ్రద్ధతో సంస్కృతమును చదువుము. భక్తిసాధనలు చేయుము. ఏలయన నీవు మానవజాతీకి మహా చార్యుడవుగ కావలసియున్నది. “ఆత్మహత్యచేసికొనుటకు పేనా కత్తి చాలును. ఇతరులను చంపుటకు తుపాకులును ఔద్ధకత్తులును కావలెను” అని నా గురుదేవుడు చెప్పించుచుండి వాడు. కాలము వచ్చినపుడు ఆయన పవిత్రనామమును ప్రచారముచేయుచు విశ్వ సంచారము చేయు భాగ్యము నీకు కలుగును. నీ నిశ్చయము మంచిది, పవిత్రమైనది. భగవంతుడు నిన్ననుగ్రహించును. కాని తొందరపడకు. మొదట కర్మానుష్ఠానముచేతను భక్తిచేతను నిన్ను విశుద్ధునిగ చేసికో. భారతదేశము సుదీర్ఘ కాలము కష్టములనుభవించినది. సనాతనధర్మము సుదీర్ఘ కాలము కష్టములపాలైనది. కాని భగవంతుడు కరుణాపూర్ణుడు. తనబిడ్డలకు తోడ్పడుటకై ఆయన మరల అవతరించినాడు. అధఃపతితమైన భారతదేశమునకు మరల ఉన్నతిని చెందు అవకాశములు ప్రసాదింపబడినవి. శ్రీరామకృష్ణనిచరణసమాశ్రయణముచేతనే భారతదేశమునకు ఉన్నతి కలుగును. ఆయనజీవితమును ఉపదేశములును దశదిశల వ్యాపింపజేయబడవలెను. హిందూసంఘశరీరమున ప్రతిరోమకూపమునను వానిని చొప్పింపవలెను. ఆ పని నెవరు చేయుదురు? శ్రీరామకృష్ణధ్వజము నెత్తుకొని విశ్వమును విముక్తి నొందింప ముందుకుఱుకువా రెవరు? పేరును ప్రతిష్ఠను సంపదను భోగములను—అంతే కాదు, ఈలోకముపైని ఆలోకముపైని గల ప్రతికాంక్షను త్యజించియైనను దేశపతనమును అరికట్టు వారెవరు? ఏకొందఱు యువకులూ ఈ అవకాశమున ముందుకుటికిరి. తమ్ము త్యాగము చేసికొనిరి. వారు అల్పసంఖ్యాకులే. అట్టివారు మనకు కొన్ని వేలమంది కావలెను. అట్టివారు లభింతురు. అట్టి

వారిలో ఒకడుగా నగు సంకల్పమును నీకు దేవుడు కలిగించినాడు. అందుకు నాకు సంతోషము. ఎవనిని దేవు డెన్నుకొనునో వానిదే ఘనత. నీ నిశ్చయము మంచిది. నీకోరికలు ఉన్నతములు, అంధ కారపంకమున దిగబడియున్న లక్షలాది ప్రజలను దేవుని వెలుగు లోనికి తేవలెను. నీ లక్ష్యము విశ్వమునకంతటికిని పరమోదాత్తము. —

కాని నాయనా, ఇందు లోటులున్నవి. దేనిని గాని త్వర పడి చేయకూడదు. గెలుపొందవలయు ననిన అందుకు ముఖ్యప సరములు మూడు. పవిత్రత, ఘౌంటి, దీక్ష: వీని కన్నిటికంటె ముఖ్యము ప్రేమ. కాలమంతయు నీదే. అసభ్యమైన తొందర ఎందుకు? నీలో పవిత్రతయు హృదయపూర్వకతయు ఉండిన సమస్తమును చక్క-బడును. సంఘముపై విఘ్నముక పడువారును పోయినచోట నెల్ల ఆధ్యాత్మికనూతనజీవితమును తేజ ము ను కలిగించువారు నగు మీబోటివారు నూర్లకొలదిగ మనకు కావలసి యున్నారు. దేవుడు నిన్ననుగ్రహించుత.

సమస్తాశీస్సులతో,

భవదీయ
వివేకానంద

137

(శ్రీ హరిదాస విహారీదాస దేశాయగారికి)

541 డియర్ బారన్ ఆవెస్టా
చికాగో
నవంబరు (?), 1894.

ప్రియదివాన్,

మీజాబు నాకు ఆత్మంతిక ప్రీతిని కల్గించినది. ఎగతాళి మాటలు నా కర్థ మగును లెండి. కాని ఆమాటలకు బేలుపోవుటకు నేను శిశువును కాను. ఇప్పు డింకను కైకొనుడు.

పాశ్చాత్యులు కాంచిన విజయమందలి మర్కము వారి నిర్మాణశక్తి సంఘభావశక్తి పరస్పరవిశ్వాస సహకార సాహాయ్యము లున్న నే అది శక్య మగును. వీరచంద్ గాంధీ ఇచట నున్నాడు. ఆయన జైనుడు. బొంబాయిలో మీకు బాగుగా పరిచితుడే. ఓర్వరాని ఇచ్చటి చలివాతావరణములో పైతము ఆయన శాకాహారమునే గాని మతాక ఆహారమును తినడు. తన మతమును తన దేశీయులను రక్షించుకొనుటకు యావచ్చుక్తితో పాటుపడును. అతనిపై ఈ దేశప్రజలకు చాల ఇష్టము. కాని అతని నిచ్చటికి పంపినవా రేమి చేయుచున్నారు? అతనిని కులము నుండి వెలివేయప్రయత్నించుచున్నారు. బానిసలలోనే తప్పక ఉప్పతిల్లు దుర్గుణము అసూయ. వారిని అదిమి పెట్టునదియు అసూయయే.

ఇక్కడ.....అనువా రున్నారు. వారిందఱును ఉపన్యాసములు చేసి అందుమూలమున ధనము గడింతమని ప్రయత్నించుచున్నారు. వారు కొంత పనిచేసినారు. కాని వారికంటె మెఱుగుగా నేను నెగ్గినాను — ఏల, వారు గెల్పొందుటకు నే నడ్డపడ లేదు. అది ఈశ్వరసంకల్పము, కాని...అనువా రుతప్ప...అనువారందఱును అతి భయంకరములైన అసత్యములను నన్ను గూర్చి నాపరోక్షమున కల్పించి ఈ దేశమంతటను వ్యాపింపజేసినారు. అమెరికనులు ఎప్పుడుగాని అట్టినిచత్వమునకు పాలుపడరు.

...ఎవడైన ముందంజవేయ ప్రయత్నించునేని ఇచ్చట ప్రతివాడును అతనికి తోడ్పడుటకు సంసిద్ధుడై యుండును. భారత దేశమున ఏ (హిందూ) పత్రికయందైనను నన్ను ప్రశంసించుచు తేపు ఒక్కగీటు వ్రాసి చూడుము. మఱుదినమే అచ్చటివారందఱును నాకువిరోధు లగుదురు. ఏల? అది బానిసలస్వభావము. తమనడుమ తమసోదరులలో నొకడు రవంత తలపై కెత్తినను వారు చూచి ఓర్వలేదు...అట్టి చెత్తనరుకును ఈ స్వాతంత్ర్యసాధాత్ర

స్వేచ్ఛాశిశువులతో సరిపోల్చుకోదురా? అమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములలో విముక్తినిందింపబడిన బానిసలు, సీగ్రోలు, ఉన్నారే, వారు మనప్రజలను చాలసన్నిహితముగ పోలియుండుదురు. దక్షిణరాష్ట్రములలో వారు రెండు కోట్లమంది ఉండినారు. వారికి స్వాతంత్ర్య మిప్పుడే కలిగినది. శ్వేతజాతివారు పిడికెడుమంది. ఐనప్పటికిని వారు సీగ్రోలను అణచిపెట్టియుండినారు. ఏల? చట్టము ప్రకారము వారికి అన్ని హక్కులున్నను ఈ బానిసల విముక్తికై సోదరులు రక్తముకార్చుచు పోరాడుకొనిరి. వారిలో ఉన్న దోషము ఇదే, అసూయయే. తనసోదరుని ఎవరైన పొగడినను తనసోదరుడు పురోగమించినను ఈ సీగ్రోలలో ఎవడుగాని చూచి ఓర్వలేడు. వెంటనే వాని నణచివైచుటకు వీరు తెల్లవారితో కలియుదురు. మీరు భారతదేశమునుండి వెలుపలికి వచ్చువఱకు ఇది మీకు బోధపడదు. ధనసంపదయు ప్రదవియు గల్గియున్న వారు ప్రపంచమును అట్టిదారిపై దొర్లజేయుట సరియే. కాని కోట్లకొలది అధఃపతితుల శ్రమజీవుల హృదయరక్తము నొలికించి తాను చదువులు చదివి భోగము లనుభవించుచు ఆపేదలను గూర్చి తలంపనైన తలంపకుండు వానిని ద్రోహి అని నేనందును. మీసంపన్నులు మీ ఉదాత్తపురుషులు మీమతాచార్యులు మీ ప్రభువులు పేదలను తమతలంపునకు ఎక్కడ తెచ్చుకొన్నారు? ఎప్పుడు తెచ్చుకొన్నారు? ఇంతకును ఆపేదలశ్రమయే వీరి అధికారమునకు జీవగణ్ఠి.

కాని భగవంతుడు దుదారుడు. త్వరగనో నిదానముగనో ప్రతిక్రియ కల్గినది. ఎవరు పేదల జీవరక్తమును పీల్చుకొనుచుండిరో, పేదలను నాశనము చేసి తాము చదువులు చదివిరో పేదలపేదఱికముపైనే తమ అధికారమును నిర్మించుకొనిరో వారును, తమ వంతురాగా గడచిన వేయేండ్లుగా సూర్యకొలదిగ వేలకొలదిగ బానిసలుగ అమ్మివేయబడిరి. వారి పత్నీలకును

పుత్రులకును మానభంగము కావింపబడినది. వారి ఆస్తులు దోచుకొనబడినవి. ఇ దంతయు నిర్హేతుక మని తలంతువా ?

భారతదేశమున పేదప్రజలలో అధికసంఖ్యాకులు మహమ్మదీయులు. అట్లుండుటకు కారణమేమి? కత్తితో భయపెట్టి వారిని ఆమతములో కలుపుకొన్నా రని చెప్పట అర్థము లేని మాట... జమీందార్ల బారినండియు... మతాచార్యుల బారినండియు తప్పకొని స్వతంత్రులగుటకు ప్రజలు తమంతటనే మహమ్మదీయులైరి. కావుననే బంగాళ దేశమున రైతులలో హిందువుల సంఖ్య కంటె మహమ్మదీయుల సంఖ్య యెక్కువగా కననగుచున్నది. ఏలయన అచ్చట అందఱుజమీందారు లుండిరి. అధఃపతితులై త్రొక్కిశ్లకు లోనగుచున్న ఈలక్షలాది ప్రజలను ఉద్ధరింపవలెనని ఎవ రనుకొందురు? దేశ మనగా కొన్ని వేలమంది విశ్వవిద్యాలయ పట్టభద్రులు మాత్రమే కాదు. దేశ మనగా సంపన్నులగు ఏకొందఱుమాత్రమో కాదు. మన కున్న అవకాశములు తక్కువ. నిజమే. కాని ముప్పదికోట్ల ప్రజలకు అన్నవస్త్రము లిచ్చుటకు, భోగములను సైత మొనగూర్చుటకు చాలినంత మనకు కలదు. మనప్రజలలో నూటికి తొంబండుగురు విద్యావిహీనులు. వారి నిరక్షరాస్యతనుగూర్చి దేశభక్తులనుకొనబడు మన బాబులలో తలంచుకొనువా రెవరు ?

ఇప్పుడు నా మాట వినుడు. ఇప్పుడును దేవుడున్నాడు. వేడుకప్రసంగము కాదు. మనజీవితములకు అతడే నియామకుడు. తమకు మం దిచ్చుటకు వచ్చినచేతినే కొఱుకజూచుట బానిసలైన దేశప్రజలకు తప్పనిసరి. నే నెఱుగుదును. వివస మంచివిషయము లన్నింటియందును ఉదాత్తవిషయము లన్నింటియందును నిజమైన సానుభూతిగల కొందఱలో మీరొక్కరు. మీ మొక్కురినిగూర్చి యైనను మానవు లని, సత్యపరు లని, ఉదాత్తజీవులు రని, బుద్ధి యందును హృదయమందును సమగ్రార్జవము కలవారని—నే నెఱు

గుడును. అట్టి మీరు నాతోకూడి “దయామయుడవై న ఓపరం జ్యోతీ, కమ్మకొనియున్న కటికచీకటినడుమ మాకు ముందు నడువుమా” అని ప్రార్థింపుడు.

వారిమాటలు నేను లక్ష్యపెట్టను. నాదేవునిపై నాకు ప్రేమ యున్నది. నామతముపై నాదేశముపై అన్నిటికంటె నెక్కువగ దరిద్రభిక్షుకుడ నగు నాపై నాకు ప్రేమ యున్నది. పేదలపట్ల అట్టలపట్ల అధఃపతితులపట్ల నాకు ప్రేమ యున్నది. వారికొఱకై నే నెంతపరితపింతునో భగవంతు డెఱుగును. నాకు దారిని ఆయన చూపును. మానవుల దూషణభూషణలు నేనించు కేని సరకు చేయను. వారిలో అధికసంఖ్యాకులు అజ్ఞానులు. రొద పెట్టుశిశువులు. నిగూఢమైన సహనుభవప్రకృతిలోనికి ప్రేమ మయమైన ఆత్మలోనికి వారు ప్రవేశ మందలేదు.

ఆ పరిజ్ఞానము శ్రీరామకృష్ణ నాశీర్వాదమున నేను పడసితిని. అందఱును నావంటిదరిద్రభిక్షుకులే నిండియుండు ఈ నా చిన్నజట్టుతో ఉద్యమము నిర్వహింప నేను ప్రయత్నించుచున్నాను. మావారిని మీరు చూచియున్నారుగా. కాని దేవుని పనులను నిర్వహించుచువచ్చినవా రందఱును పేదలే, నిమ్నులే. నాగురువునందు నాదైవమునందు నాయందు నాకు విశ్వాస ముండు నట్లు మీరు న న్నాశీర్వదింపుడు.

ఏకైక మార్గము సహనుభూతియు ప్రేమయునే, ఏకైక కారాధనము ప్రేమయే.

సర్వేశ్వరుడు మీకును మీవారికిని సదా సర్వదా తోడుగ నుండును గాక!

ప్రార్థనలతో ఆశీస్సులతో,

వివేకానంద

(కుమారి మేరీ హాయికు)

168 బ్రాటిలు వీధి

కేంబ్రిజ్,

డిసెంబరు 8, 1894.

ప్రియసోదరీ,

మూడు దినములుగా నే నిచ్చట నున్నాను. హెన్రీసామ
రెస్ట్రెట్ ప్రభ్యుణి కావించిన చక్కని ఉపన్యాసమును వింటిని.
ఇచ్చట నేను ప్రతిదినము ప్రొద్దునను వేదాంతము మున్నగు
విషయములనుగూర్చి పాఠములు చెప్పుచుందును. పంపు మని
అమ్మ పెంపిలుకొద్ద నే నిచ్చి వచ్చిన “వేదాంతమతము”
(వేదాంతము) నీ కిప్పటికి చేరియుండును. మఱొక నాడు
స్వాల్లింగువారింట విందు భుజించుటకు పోయియుంటిని. వల దని
నేను మాటిమాటికి మొత్తుకొన్నను వా రా దినము నన్ను
అమెరికనుల గుణదోషములనుగూర్చి పరామర్శింపుమనిరి. నా
మాటలు వారికి దుచింప లే దేమో. ఆపని ఎప్పుడును అసా
ధ్యమే. అమ్మ చర్చిని గుఱించిన చికాగోలో నున్న కుటుంబ
మునుగూర్చిన వార్త లేవి? ఎంతో కాలముగా వారియొద్దనుండి
నాకు జాబులు రాలేదు. నాకు వ్యవధి యుండియుండిన ఈవఱకే
నిన్ను చూచుటకు పట్టణములోనికి పరుగున వచ్చియుండును.
దినమంతయు నాకు ఇంచుమించు ఎడతెంపులేని పనియే ఉన్నది.
నిన్ను కలిసికొన నేమో అను దిగు లున్నది.

నీకు వ్యవధి యున్నచో జాబు వ్రాయుము. నిన్ను చూచు
టకు లభించు ప్రథమావకాశమును దక్కించుకొందును. ఇక్కడ
నే నుండునంతవఱకు అనగా ఈనెల 27, 28 తేదీలవఱకు నాకు

324 శ్రీవివేకానందసంపూర్ణగ్రంథావళి - సంపు. ౯.

తీరుబాటు మధ్యాహ్న సంతరవేళలోనే. ప్రొద్దుననుండి పండ్లెండు
గంటలవఱకును ఒంటిగంటవఱకును పనిలో ఊపిరాడకుండును.

మీకందటికి నాప్రేమ.

సదా మీప్రియసోదరుడు
వివేకానంద

139

(కుమారి మేరీ హేయకు)

కేంబ్రిజ్,
డిసెంబరు 12, 1894.

ప్రియసోదరీ,

క్రిందటిసీజాబునకు పిమ్మట నాకు సీయొద్దనుండి ఏమియు
రాలేదు. పై మంగళవారము నేను న్యూయార్కుకు పోవు
చున్నాను. ఈమధ్యకాలమున శ్రీమతి బుల్బుతినుండి జాబు
నీకు చేరియుండవలెను. దానికి నీవు సమ్మతింపజాలనిచో, చాల
సంతోషముతో ఏనాడైనను సరే నేను వత్తును. ఉపన్యాసములు
ముగిసిపోయినందున నాకిప్పుడుతీటికే, పైభానువారమునాడుతప్ప.

సదా భవదీయప్రేమయుత
వివేకానంద

140

(శ్రీ అకసింగ పెరుమాళుకు)

అమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములు,
డిసెంబరు 26, 1894.

ప్రియ ధన్య,

.....కైస్తవమత ప్రచారపత్రికలలో సదా నన్ను గూర్చి
ఖండనవాక్కులు వెలువడుచుండు నని వినుచున్నాను. కాని

లక్ష్యపెట్టి వానిని చదువను. భారతదేశములో కావింపబడిన ఖండనప్రసంగములలో వేనినైన నీ విటకు పంపుమనేని వానిని నేను “బుట్టదాఖలు” చేయవలసియుండును. మన పనికి కొంత ఆందోళన మావశ్యక మాయెను. చాలినంత ఆందోళన సాగినది. నన్ను గుఱించి ప్రజలు ఏ మన్నను సరే, తెగడినను పొగడినను నీ విక లక్ష్యపెట్టకు. నీపనిని నీవు కొనసాగించుచుండుము. “సహి కల్యాణకృత్ కశ్చిత్ దుర్గతిం తాతగచ్ఛతి” “నాయనామంచిపని చేసినవా డెవ్వడును దుర్గతిని పొందడు.” (భగవద్గీత VI.- 40) అను మాటను జ్ఞప్తియించుకొనుము.

ఇచ్చటి ప్రజలు ప్రతిదినమును నన్ను కొనియాడు చున్నారు. మనలో మాట! నీవు కలకాంచుచున్నంతకంటె ఎక్కువ మాటచెల్లుబడి నా కిచ్చట నున్నది. ఏదిగాని నిదాన ముగ సాగవలెను. పత్రికలలో వచ్చు దూషణభూషణలను నేను లక్ష్యపెట్ట నని నీ కింతకు పూర్వమే వ్రాసి యున్నాను. ఇప్పుడు మరల వ్రాయుచున్నాను. వానిని నేను నిష్పలోవేసితిని. నీవును అట్లే చేయుము. పత్రికలలోని నిర్ధకవాక్కులను విమర్శనలను ఇంచుకై న లక్ష్యపెట్టకు. ఆర్జవము కలిగియుండుము. నీ విధిని నిర్వర్తింపుము. అన్నియును చక్కబడును. నిజము నెగ్గి తీర వలెను...

మతప్రచారకుల దుష్ప్రచారములను నీవు కన్నెత్తియైన చూడరాదు....వానికి శ్రేష్ఠమైన ప్రత్యుత్తరము పరిపూర్ణ మానమే. ఆమానమునే నీవును పాటింపవలె నని నాకోరిక.... మీసంఘమునకు శ్రీసుబ్రహ్మణ్య అయ్యరుగాని అధ్యక్షులనుగ చేయుము. నాకు తెలిసినంతవఱకు అత్యంతార్జవము అత్యంత తౌదార్యము కలవారిలో ఆయన యొకడు. ఆయనలో ప్రతిభ కను భావోద్రేకమునకును చక్కని పొందు కుదినది. నాపై నెక్కువగా నాధారపడక నీపనిని సాగింపుము. నీసాంతపనిచేసి

326 శ్రీవివేకానందసంపూర్ణగ్రంథావళి - సంపు. ౯.

నట్లు చేయుము.....నాసంగతియా, ఎప్పుడు మరలివత్తునో ,
నే నెఱుగను. నాపని ఇక్కడను భారతదేశమునను కూడ సాగు
చున్నది.....

మీకందఱికి నాప్రేమ. ఆశీస్సులతో —

సదా భవదీయ

వివేకానంద

141

(శ్రీమతి ఓల్చర్ సతికి)

బ్రూక్లిన్,

డిసెంబరు 28, 1891.

ప్రియ శ్రీమతిబుల్,

నేను న్యూయార్కుకు ఊమముగా చేరినాను. అక్కడ
డిపోయెద్ద లాండ్సుబెద్ద నన్ను కలసికొన్నాడు. తత్తణమే
బ్రూక్లినుకు బయలుదేరితిని. సకాలమున చేరితిని.

సాయంకాలము మాకు హాయిగా గడిచినది. నైతిక
సంస్కృతిసంఘసభ్యులగు మహాశయులు పెక్కుండు నన్ను చూడ
వచ్చిరి.

పై భానువారము ఒక ఉపన్యాసము జరుగును. డాక్టరు
జేన్స్ ఎప్పటివలెనే చాల దయాసౌజన్యములు గలిగియుండెను.
శ్రీహిగ్గిన్స్ ఎప్పటివలెనే ఆచరణలో తత్పరత కలిగియున్నాడు.
తక్కిన నగరములందు కననైసంతకంటె ఆధ్యాత్మికధర్మాభిరుచి
న్యూయార్కునగరములో హెచ్చుగ కననగుచున్నది. ఇచ్చటను
ఆ అభిరుచి మగవారియందున్నంతకంటె హెచ్చుగా మహిళలం
దున్నది. అట్లేల యున్నదో నే నెఱుగను...

శ్రీహిగ్గిన్ను నన్నుగూర్చి ప్రకటించిన చిన్న గ్రంథపు ప్రతి నొకదానిని ఇందువెంట పంపుచున్నాను. భవిష్యత్కాలములో అట్టి వింకను పంప గలుగుదు నని నా నమ్మకము.

కుమారి ఘార్గరుకును పవిత్రకుటుంబమువా రందఱికిని నాప్రేమ.

భవదీయభవ్య
వివేకానంద

142

(గోవిందసహాయకి)

జి. డబ్ల్యూ హేలుగారింట,
చికాగో,
ఆ మెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములు

ప్రియగోవిందసహాయ్,

కల్కత్తాలో నున్న నా సోదరశిష్యులతో నీవు జాబులు జవాబు లేవేని జరుపుచున్నావా? విహికముగను, నైతికముగను ఆధ్యాత్మికముగను నీవు పురోగమించుచున్నావా?... ఇప్పటికి సంవత్సరమునకంటె ఎక్కువకాలముగా ఆమెరికాలో నేను హిందూధర్మమును బోధించుచున్నా నను విషయము నీవు విని యుందువు. నా కిక్కడ దినములు చాలబాగుగ గడచుచున్నవి. వీలైనంత తొందరగా చిత్తమువచ్చినంత తఱచుగా నాకు జాబులు వ్రాయుచుండుము.

భవదీయప్రేమపూర్ణ
వివేకానంద

143

(గోవిందసహాయకి)

అమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములు
1894.

ప్రియగోవిందసహాయ్,

.....సత్యపరతయే వరిష్ఠమైన పద్ధతి. ధర్మపరుడు
తుదకు గెల్చితీరును.....నాయనా, ఎంత కార్యవ్యగ్రుడనుగ
నున్నను ఎంత దూరమున నున్నను ఎంతటి ఉన్నతపదవులలో
నున్నవారితో కూడియున్నను నేను నామిత్రులలో ప్రతియొక్క
రిని అత్యంతనిమ్నుని పైతము సదా స్మరించుచు దీనించుచు
ప్రార్థించుచు నుందును. ఈవిషయము ఎల్లప్పుడును నీజ్ఞప్తియం
దుండవలెను.

ఆశీస్సులతో,

భవదీయ
వివేకానంద

144

(అలంబిజారు మరఘననున్న సోదరశిష్యులకు)

ఓమ్ నమో భగవతే శ్రీరామకృష్ణాయ

1894.

ప్రియలారా, ప్రేమాస్పదులారా,

మీజాబు నాకు అచ్చటి సకలవార్తలను అందించినది.
బలరామ్బాబుపత్నికి కలిగిన బంధువియోగదుఃఖమును విని దుఃఖం
చితిని. ఈశ్వరసంకల్ప మట్లున్నది. ఇది కర్మభూమియే కాని
భోగభూమి కాదు. ప్రతియొక్కడును తనపని ముగియగానే

స్వస్థానమునకు చేరిపోవుచుండును. కొందఱు ముందు పోవుమరు, కొందఱు తర్వాత పోవుమరు, అంతే, ఫకీరు పోయినాడు. సరి, అట్లున్నది ఈశ్వరసంకల్పము.

శ్రీరామకృష్ణుని మహోత్సవము అత్యంతవైభవముతో నెఱవేఱిన దనుట శుభవార్త. ఆయనపేరు ఎంతవ్యాపించిన అంత మేలు. కాని, తెలిసికొనవలసినవిషయ మొకటియున్నది. మహాయోగులు విశ్వమున అవతరించుట విశిష్టసందేశము లందించుటకే కాని వట్టి పేరుప్రతిష్ఠలకు కాదు. కాని వారి అనుచరులు గురువుల సందేశములను తుంగలో త్రొక్కి వారిపేర్లకై మాత్రము పోరాడుచుండురు. నిజమునకు ప్రపంచచరిత్ర ఇదే. ప్రజలు ఆయనపేరును అంగీకరింతురా, అంగీకరింపరా అను విషయమును నేను గణింపను. కాని ఆయన బోధనలను ఆయన జీవితచరిత్రమును సందేశమును విశ్వమంతట వ్యాపింపజేయ తోడ్పడుటకై నాప్రాణము లర్పింప నేను సంసిద్ధుడను. అన్నిటికంటె నన్ను భయపెట్టినది పూజామందిరము. పూజామందిరము తనంతట చెడ్డది కాదు. కాని అదే సర్వస్వము అనుకొనెడి ప్రవణతయు మరల ప్రాతకాలపు వెట్టిని నెలకొల్పు ప్రవణతయు కొందఱిలో కలదు. నన్ను భయపెట్టుచున్నది ఆప్రవణతయే. ప్రాచీన నిస్సారక్రతుకలాపములలో వారేల వ్యాపృతులగుచుండురో నే నెఱుగుదును. వారి ఆత్మ పనికై ఆత్రపడును. దారి లేనందున వారు తమశక్తిని గంటలు మ్రోగించుట మున్నగు పనులలో వ్యర్థ పుచ్చుచుండురు.

మీ కొక క్రొత్త ఆశయమును అందజేయుచున్నాను. దానిని మీరు అమలుపఱుపగలరేని అప్పుడు మీరు మానవులనియు మీరు పయోగపడువా రనియు నేను తెలిసికొందును. ...సక్రమమైన ప్రణాళిక నేర్పఱచుకొనుడు. కొన్ని కేమెరాలు కొన్ని దేశపటములు గోళములు కొన్ని రసాయనవస్తువులు—

మున్నగునవి కావలయును. అటుతర్వాత మీకు కావలసినది ఒక పెద్ద కటిరము. తర్వాత మీరు పేదలను బ్రతుకుదెరువులేని వారిని కొందఱిని సమావేశపఱపవలెను. ఇదంతయుచేసి వారికి జ్యోతిషము భూగోళము మున్నగు విషయములను నేర్పుటకై పటములను జూపుడు. తర్వాత శ్రీరామకృష్ణునిగూర్చి వారికి బోధింపుడు. వివిధ దేశములలోను జరిగిన జరుగుచున్న సంభవములను గూర్చియు ఈ ప్రపంచస్వరూపమునుగూర్చియు ఇంకను ఇట్టి విషయములనుగూర్చియు వారికి కన్నులు దెఱవ ప్రయత్నింపుడు. పేదలను అజ్ఞానులును మీ కచ్చట గుంపులు గుంపులుగ నున్నారు. సాయంవేళలందుగాని మధ్యాహ్నములందుగాని ఎప్పుడుగాని వారికటిరములొద్దకు పొండి. ఇంటింటికిపొండి. వారికి కనువిప్పు కలిగింపుడు. పుస్తకములు మున్నగునవి పనికిరావు. నోటిపాఠముల మూలముగ నే వారికి నేర్పుడు. మీ కేంద్రములను మెల్లగా విరివినొందింపుడు. ఇదంతయు మీరుచేయగలరా? లేక గంటలుమోగించుటమాత్రమేనా?

మదరాసునుండి సోదరుడు తారకునిగూర్చి అన్ని విషయములును విన్నాను. వారతనివిషయమున అత్యంతప్రీతులై యున్నారు. ప్రియసోదరా, తారకా, నీవు మదరాసుకు పోయి అచట కొన్నాళ్లుండువేని ఎంతో పని జరుగును. కాని పోవుటకు ముందు అచట మొదట ఈపనిని ప్రారంభింపుడు. భక్తమహిళలు వితంతువులను కొందఱి శిష్యురాండ్రుగ మార్చలేరా? వారి బుట్టలలోనికి రవంత చదువును మీరు చొప్పింపలేరా? చొప్పించి ఇంటింటికి పోయి శ్రీరామకృష్ణునిగూర్చి బోధింపుడని ఆబోధనతోపాటు విద్యనుగూడ గఱపు డని వారిని పంపలేరా?...

రండి, ఈకార్యసాధనకు సర్వాత్మనా మీరు పూనుకొండి. నాయనా, రిత్తమాటలకాలము క్రతుకలాపములకాలము పోయినదోయి. ఇప్పుడు నీవు పాటుపడవలెను. బెంగాలీల ఆధ్యాత్మిక

ధర్మము అ దేపాటిదో నన్ను చూడనిండు. లాటూకు వెచ్చని దుస్తులు కావలయు నని నిరంజనుడు వ్రాయుచున్నాడు. ఇక్కడి ప్రజలు చలికాలమునకు కావలసిన కప్పడములను యూరోపు నుండియు భారతదేశమునుండియు దిగుమతిచేసికొందురు. ఉన్ని కప్పడము ఇప్పుడు నాకు లభింపగలధరలో నాలుగవవంతుధరకు కల్కత్తాలోనే మీకు దొరకును.... యూరపున కెప్పుడు పోవు దునో నే నెఱగను. నాకు సంబంధించిన ప్రతివిషయమును అనిశ్చితమే. ఈదేశములో ఎట్లో తోసుక పోవుచున్నాను, అంతే.

ఇది చాల తమాషదేశము. ఇప్పుడు వేసవి. బెంగాలులో ఏప్రిలునెలలో నుండునంతటి వేడిమి నేటి ప్రొద్దున ఇచట నుండినది. మఱి యిప్పుడో, అలహాబాదులో ఫిబ్రవరినెలలో నుండు నంత చలిగా నున్నది. నాలుగుగంటలలోగా అంతటి మార్పు! ఈదేశములోని హోటళ్లనువర్ణించుట శక్యము గాదు. ఉదాహరణమునకు భోజనమునకు తీసికొన్నపైకముగాక గది బాడిగకై మాత్రమే దినమునకు ఐదువేలరూపాయలవఱకు 'పెట్టించు హోట లొకటి న్యూయార్కులో నున్నది. భోగవిషయ ములో యూరపులోనైనను సరే, ఇట్టి దేశములేదు. ప్రపంచ మున అన్ని దేశములకంటె సంపదలో ఈదేశము హెచ్చు. ఇచ్చట ధనము నీళ్లవలె ప్రవహించుచుండును. నేను సాధారణ ముగా గొప్పవారిండ్లలో అతిథిగా నుండును. హోటళ్లలోనుండుట అరుదే. ఇచటి గొప్పవా రందఱును నన్ను బాగుగ నెఱిగి యున్నారు. ఈ దేశమునకంతటికిని ప్రస్తుతము నేను పరిచితుడనై యున్నాను. కావున ఎచటికి పోయినను వారు నన్ను అత్యంతాదరముతో తమయిండ్లలో సత్కరించుచున్నారు. చికాగోలో శ్రీ హెచ్ - గారియిల్లు నాబస. అతని భార్యను నేను "అమ్మ" యందును. ఆయనకూతుండు నన్ను సోదరు డందురు. అంతటి పవిత్రమును కృపాసంపన్నమునగు కటుంబమును నేను చూడనే

లేదు. అట్లుండకున్న, నాసోదరా, భగవంతుడు వారిపై తన అనుగ్రహమును అంతసమృద్ధిగ వల వర్షింపవలెను? అహో! వారి కరుణ ఎంత అద్భుతమైనది! ఫలానాచోట ఒకానొకపేదవాడు చిక్కలలో నున్నాడను వార్త యాదృచ్ఛికముగ వారిచేవిని బడినను అతనికిని అన్నవస్త్రములిచ్చుటకును అతని కొక ఉద్యోగము సంపాదించిపెట్టుటకును వీరందఱును, మహిళలును, మగ వారును అచ్చటికి పోవుదురు! మఱి మన మేమి చేయుదుము!

వేసవిలో వారు తమఇంటిపట్టులను వీడి విదేశములకై నను సముద్రతీరమునకై నను పోవుదురు. నేనును ఎచటికై నను పోవుదును. 'ఫలానాచోటి కని ఇంకను నేను నిశ్చయించుకోలేదు. ఇతరవిషయములలో వారు నీకు తెలిసియున్నట్లే ఇంగ్లీషువారి వంటివారే. పుస్తకములును అటువంటి ఇతరవస్తువులును వారి కున్నవి. కాని వెల చాల ఎక్కువ. ఆవస్తువులు అదే వెలకు కలకత్తాలో అంతకంటె విదంతలు హెచ్చుగ లభించును. అనగా ఈప్రజలు విదేశవస్తువులను ఇచ్చటికి దిగుమతిచేయనీయరు. ఆవస్తువులమీద విపరీతముగ పన్ను వేయుదురు. తత్ఫలితముగ వాని ఖరీదులు విపరీతముగ పెరుగును. ఇంతే కాదు, గుడ్డలు మున్నగు వానిని ఉత్పత్తిచేయుట వీరిలో అంతవిశేషముగ లేదు. వీరు యంత్రములను పనిముట్లను తయారుచేయుదురు. గోధుమలు వరి ప్రత్తి మున్నగువానిని పండింతురు. అవి చాలవఱకు చౌకే.

మఱొక మాట. ఈదినములలో హిల్లూ మత్స్యములు ఇచ్చట కొల్లగ నున్నవి. కడుపుబూరటిల్లునట్లు తిన్నను అంతయు జీర్ణ మగును. పెక్కురకముల పండ్లు గలవు. అరటిపండ్లు, నిమ్మ పండ్లు, జామపండ్లు, ఆపిలండ్లు, బాదముపండ్లు, ఎండ్రదాక్షి పండ్లు, ద్రాక్షపండ్లు - కొల్లగ నున్నవి. ఇంతేగాక వేఱుపండ్లు పెక్కులుకాలిఫోర్నియానుండి వచ్చును. మామిళ్లుగాని, లీచీలు గాని అట్టిపండ్లవీయు లేవు. కాని అనాసపండ్లు సమృద్ధిగ నున్నవి.

ఇచ్చట ఒకరకమైన కాయగూర ఉన్నది. వండినప్పుడు దానిరుచి బెంగాలులోని నొటేకూరరుచివలెనే యుండును. 'అస్పరాగస్' అను మఱొకజాతిది ఉన్నది. అది మెత్తని డెంగో మూలికవలె నుండును. కాని దానితో మనచర్చరీ తయారుచేసి కొనుటకు వీలుపడదు. కలాయిగాని వేఱు ఏకాయధాన్యములు గాని లేవు. అవి వీరికి తెలియనైన తెలియవు. అన్న మున్నది. రొట్టెయున్నది. రకరకాల మత్స్యములు మాంసములు పెక్కులున్నవి. భుజించుటకు వారు వండుకొను పదార్థముల జాబితా ఫ్రెంచివారి జాబితావంటిదిగ నుండును. పాలున్నవి. పెరుగు అరుదు. మజ్జిగ విరిగిననీళ్లు సమృద్ధిగ నున్నది. మీగడ నిత్యోపయోగములో నుండువస్తువు. టీలోను కాఫీలోను ఆమీగడ యున్నది. ఉడికిన పాలపై గట్టిగనుండు చెక్క కాదు, జ్ఞాపక ముంచుకొనుడు. మీవెన్నయు ఉన్నది. మంచుగడ్డనీరును ఉన్నది. వేసవిగాని చలికాలముగాని పగలు గాని రాత్రిగాని పడిసమున్న గాని జ్వరమువచ్చినగాని నీరు మంచుగడ్డనీరు కొల్లగ నుండును. వీరు పైజ్ఞానికులు. మంచుగడ్డనీటిచే జలుబు హెచ్చు నని చెప్పితిరేని వారు నవ్వుదురు. మీరెంత తిన్న అంత మంచిది. ఐస్క్రిము అన్నిరకాలరూపములలోను యథేచ్ఛముగ నున్నది. నయాగరా జలపాతములను ఏడెనిమిదిపర్యాయములు చూచితిని. భగవంతుడు కొనియాడబడుగాక ! చాలగంభీరముగనే యున్నది. కాని మీరు విన్న వర్ణనలవలె లేవు. చలికాలమున ఒకనాడు ఉత్తర ధ్రువమండలమందలి జ్యోతి మాకు కనబడినది.

...కేవలము శిశుజన్మితము! అట్టిమాటలు వినుచుండుటకు ఈజన్మములో నా కెక్కువ వ్యవధి లేదు. పైజన్మమున వినగలిగి యుండు నేమో తెలిసికొనవలసినకాలముఇది. యోగిను పూర్తిగా ఈపాటికి కుదుటబడియుండు నని అనుకొనుచున్నాను. శారదుని పర్యటనోత్సాహము ఇంకను పోలే దని గ్రహించితిని. ఇవ్విడు కావలసినది అంగక్రమముతోడి నిర్మాణశక్తి. ఆనామాట అర్థ

మైనదా? ఆపాటితెలివి మీయెవరిబుట్టలోనైన నున్నదా? మీకు అర్థమైయుండిన మీమనస్సులను పనిచేయనిండు. సోదరుడు తారకుడును శరత్తును హరియు దానిని చేయగల్గియుండురు.....కు సొంతబుద్ధి చాల తక్కువ. కాని అతడు మంచిపనివాడు, పట్టుదల కలవాడు. ఆపనితనమును పట్టుదలయు చాల ఆవశ్యకములు. కొంతవఱకు నిర్వహింపగలవే... మనకు కొందఱు శిష్యులుండవలెను. ఉత్సాహములులుకులెత్తు యువకులు, ధీమంతులు, ధీరులు మృత్యుగహ్వరములోనికి పరుగిడగలవారు, సముద్రమున కెదురీద గలవారు, కావలెను, తెలిసినదా? నామాట లర్థమైనవా? అట్టివారు మగవారును మహిళలును సూర్యకొలదిగ కావలయును. అందుకై మాత్రమే మీశక్తికొలది ప్రయత్నింపుడు. ఇటునుండి అటునుండి ప్రజలను మనమతములోనికి మార్చుడు. వారిని పవిత్రతనలవఱచు మనయంత్రమున చొప్పింపుడు.

...పరమహంసదేవుడు నరేంద్రుని అట్లు పేర్కొనెడివాడు ఇట్లు పేర్కొనెడివాడు అను నిట్టి అన్నిరకాల వెట్టిప్రసంగములను ఇండియన్మిట్టరుపత్రికకు వ్రాసితిరే. ఏల వ్రాసితిరి? పరమహంసదేవునకు వేటుపని లేనేలేనట్లు! అభిప్రాయములను కనుగొనుటయు రహస్యముల అమ్మెడిచాద స్తమును, అంతే! సన్యలు మీయొద్దకు తఱచు వచ్చుచుండుట చాల మేలు. గుప్తకు జాబులు వ్రాయుచున్నారా? ఆయనకు నాప్రేమ నందజేయుడు. ఆయనను శ్రద్ధతో చూచుకొనుడు. మెట్టుమెట్టుగా అన్నియు చక్కబడును. రాసులురాసులుగ జాబులు వ్రాయుటకు నాకు వ్యవధి చిక్కుటలేదు. ఉపన్యాసములు చేయుట మున్నగువానికి నేను ముందుగ తయారుచేసిపెట్టుకొనను. నేను వ్రాసినది ఇప్పటికొక్కటే. దానిని మీరు ముద్రించి ఐనది. తక్కినవెల్ల నోటికివచ్చినట్లు ఆశువుగ జేసిన ఉపన్యాసములే. గురుదేవుడు నాకు వెనుకనుండి తోడ్చుడును. పేనాతోను కాగితములతోను నాకు పనియే లేదు. డిట్రాయిట్టులో నొకసారి నా

ఉపన్యాసము మూడుగంటలు చెల్లినది. ఒక్కొక్కప్పుడు ఈ బుజ్జిలో అంత సరకున్నది అను తలంపుగలిగినప్పుడు నేను చేసిన పనికి నేనే ఆశ్చర్యపడుచుందును. ఇచ్చటివారు న నొక గ్రంథమును రచింపు మనుచున్నారు. ఈసారి ఆమార్గాన కొంత చేయవలె నని నాకును తోచుచున్నది. కాని చిక్కు ఇది. ఈవ్రాతమున్నగు పనులుచేయుశ్రమకు ఎవరు పూనుకొందురు?..... మనము సంఘమును విద్యుద్దీపితముగ చేయవలెను. దేశమును విద్యుద్దీపితముగ చేయవలెను. వ్యర్థప్రసంగము శుష్కాచారములు పనికిరావు. ఆచారము లన్నియు గృహస్థులకై ఉద్దేశింపబడినవి. భావప్రవాహములను పంచుటయు ప్రచారము చేయుటయు మీపని. దానిని మీరు చేయగల్గిన, సరియే...

శీలమును రూపుదాల్పనిండు. తర్వాత నేను మీమధ్యనుండును. గుర్తించితిరా! మనకు మగవారును ఆడువారును కూడిరెండువేల సన్న్యాసులు కావలెను. అంతే కాదు. పదివేలమందియు ఇరువదివేలమందియు నైనను కావలసినదే. మనదాదులేమి చేయుచున్నాడు? మనమతమును చేపట్టువారిని మనము ఎంతకైనను తెగించి సంపాదింపవలెను. పొండు. వారితోచెప్పుడు. మీరును సర్వాత్మనా ప్రయత్నింపుడు. గృహస్థశిష్యులు కారు జాగ్రత్త. మనకు సన్న్యాసులు కావలయును. మీలో ఒక్కొక్కరును ఒకనూతుమందిచేత బోడికొట్టింపవలెను. చదువుకొన్నవారుగ యువకులుగ నుండవలెను. మూర్ఖులుగకాదు. అప్పుడు మీరు వీరులు. మీ రొక్కసంక్షోభమును కలిగింపవలెను. స్తబ్ధవైఖరిని మానుకొండి. నడుముకట్టుడు, లెండు. కల్కత్తా మద్రాసులమధ్య మీరు విద్యుద్వేగమున చుట్టుతిరుగుచుండగా నన్ను చూడ నిండు. పలుచోట్లలో కేంద్రములు ప్రారంభింపుడు. జనులను మన గూఢములోనికి చేర్చుకొను పనిని సదా సాగించుచుండుడు. స్త్రీపురుషభేదమును చూడక, సన్న్యాసులు కాగోరినవారినెల్ల సన్న్యాసులుగ చేయుడు. అప్పుడు నేను

మీ మధ్య నుందును. ఆధ్యాత్మిక బృహత్తరంగము ఒకటి వచ్చుచున్నది. భగవదనుగ్రహమున, అనుదాత్తుడుగ నున్నవాడు ఉదాత్తుడగును. అజ్ఞుడుగనున్నవాడు మహాపండితులకు తాను గురు వగును. “ఉత్తిష్ఠత, జాగ్రత, ప్రాప్య వరాన్ని బోధత” “లెండి, మేలుకొండి, లక్ష్యము చేరువఱకు ఆగకుడు” “నిత్యనికాసమే జీవితము, సంకోచము మరణమే”. తన సుఖములను మాత్రము చూచుకొనుచు స్వార్థపరుడై సోమరిజీవితము గడపువానికి సరకములోపై తము చోటు లేదు. సకలప్రాణులపట్ల కృపకువశుడై, తనకు గల్గుదూషణలను లెక్కింపక వారిమేలుకై ఎవడు పాటుపడునో వాడే శ్రీరామకృష్ణుని శిష్యు. “ఇతరే కృపణాః” “ఇతరులు కష్టితులు” ఈగొప్ప ఆధ్యాత్మికావకాశమున ఎవడు లేచి ధీరహృదయముతో శ్రీరామకృష్ణుని సందేశమును ప్రచారముచేయుచు ఇంటింటికిని ఊహారికిని సంచరించునో వాడే నాసోదరుడు, శ్రీరామకృష్ణునిపుత్రుడు. ఇదే పరీక్ష. శ్రీరామకృష్ణునిబిడ్డయైనవాడు స్వలాభమున స్వేషింపడు. “ప్రాణా త్యయేపి పరకల్యాణచిక్కిరవః” “తమప్రాణములు పోయినను సరే వారు ఇతరులకు మేలు చేయగోరుదురు. ఎవరు తమసుఖములనే చూచుకొనుచు సోమరులుగ బ్రతుక గోరుచు తమకోరికలకై సర్వమును త్యజింప సిద్ధపడుదురో వారు మనవారు కానే కారు. వ్యవధియుండగనే వారు తమమాటములెల్లతో తొలగిపోవుదురు గాక. శ్రీరామకృష్ణుని శీలమును శ్రీరామకృష్ణుని బోధలను శ్రీరామకృష్ణుని మతమును వ్యాపింపజేయుడు. పారమార్థికమైన ఏకైకసాధన ఇదే. ఏకైకపూజ ఇదే. నిజముగ ఇదే ప్రాపకము, ఇదే ప్రాప్యము. లెండి, లెండి. పెనుకెరటము వచ్చుచున్నది. పదండి ముందుకు. ఆయనదృష్టిలో మహిళలను మగవారును, చండాలునివఱకు అందఱును పవిత్రులే. పదండి ముందుకు, పదండి ముందుకు. పేరును గాని కీర్తిని గాని ముక్తిని గాని భక్తిని గాని చూచుకొనుటకు వ్యవధి లేదు. వీనిని తర్వాత ఎప్పుడైన

చూచుకొందము లెండి. ఈజన్మమున మనము గురుదేవుని ఉదాత్తశీలమును ఉత్కృష్టజీవితమును అనంతాత్మను నిరవధికముగ వ్యాపింపజేయదము గాక. ఇదొక్కటే కర్తవ్యము. వేటేదియు కాదు. గురుదేవుని నామము పర్వినచోట నెల్ల క్రిమి సైతము దివ్యతనందగలదు. అంతే కాదు, వాస్తవముగ దివ్యత నిప్పుడే అందుచున్నది. మీకు కన్ను లున్నవే, కనబడుటలేదా? ఇది శిశుక్రీడయా? వెఱ్ఱిమాటయా? బండతనమా? “ఉత్తిష్ఠత జాగ్రత్”, “లెండి, మేలుకొండి” మహాదేవుడు! మనప్రాపుగ ఆయన ఉన్నాడు. ఇంతకంటే నేను వ్రాయలేను — ముందుకు పదండి. మీ కింతమాత్రము చెప్పుదును. ఈజాబును చదివిన వానికెల్ల, నాకున్న ఉత్సాహము కలును. విశ్వాసము కలిగి యుండుడు, ముందుకు పదండి! మహాదేవుడు! అందఱును కొట్టుకొనిపోవుదురు. జాగ్రత్త. ఆయన వచ్చుచున్నాడు. ఆయన సేవ చేయుటకు ఎవడుసంసిద్ధుడగునో — ఆయనసేవ కాదు, ఆయన బిడ్డల సేవ — పేదలకు, పతితులకు, పాపులకు, బాధితులకు క్రిమి వఱకు అందఱికిని చేయుసేవ — ఆసేవచేయుటకు ఎవడు సంసిద్ధుడగునో అతనిలో గురుదేవుడు తన్ను ఆవిష్కరించుకొనును. సాక్షాత్సరస్వతీదేవియే వారిజిహ్వలగుండ మాటాడును. శక్తిస్వరూపిణి యగు జగజ్జనని వారిహృదయసింహాసనములను ఆధిష్ఠించును. నాస్తికులును విశ్వాసరహితులును సారహీనులును వేషధారులును — వీరందఱును తమ్ము రామకృష్ణీయుల మని చెప్పుకొను ఔందుకు!...

భవదీయప్రేమయత
వివేకానంద

మలిమాట:....అంగక్రమముతో నిర్మించుటయనగా పనిని పంచుటయే. ఎవనివంతును వాడు చేయును. అన్నిటిని కలిపి కైకొన్నప్పుడు సామరస్యలక్ష్యము కననగును.....

(శ్రీ రామకృష్ణానందస్వామికి)

జార్జిడబ్ల్యూ హేలుగారింట

541, డియర్బారన్ అవెన్యూ, చికాగో,

1894

ప్రియ—,

నీజాబు చూచుకొని చాల సంతోషించితిని. ము...రు చేయుచున్న పనులను విని ఎంతో విషాదము చెందితిని. ఎల్లర యెదుట తన్ను ముందుకు త్రోసికొనుటకు ప్రయత్నించువాడు సదా యిట్లే ప్రవర్తించును. విశేషించి నా తప్పేమియు లేదు. ము...రు పదేండ్లక్రిందట ఇచటికి వచ్చినాడు, కీర్తిగౌరవములు గడించినాడు. ఇప్పుడు నేను వన్నెకెక్కుచున్నాను. గురుదేవుని సంకల్ప మట్లున్నది. నే నేమి చేయుదును? ఇందుకు ము...రు బాధపడుట అతనిపిల్లతరహా. లక్ష్యపెట్టకు. “ఉపేక్షితవ్యం తద్వచనం భవత్సద్భాషానాం మహాత్మనామ్, అపి కీటదంశనభీదుకా వయమ్, రామకృష్ణతనయా, స్తద్భవదయ రుధిరపోషితాః?” “అలోకనామాస్య మచిన్త్యహేతుకం ద్విషన్తి మన్దాశ్చరితం మహాత్మనామ్”. ఇత్యాదీని సంస్కృత్య త్తన్తవ్యో యం జాల్మః. [మీవంటి మహాత్ములు అలక్ష్యపెట్టదగినది. శ్రీరామకృష్ణుని గుండెనెత్తుటిచేత పోషింపబడిన శ్రీరామకృష్ణపుత్రుల మగు మనము పురుగుకాటుకు భయపడుదుమా? “లోకనామాస్యము కానట్టిదియు హేతుపూహించుటకు శక్యము కానట్టిదియు నగు మహాత్ముల చరితములను మందాత్ములు నిందించుచుందురు—” అను (కాళిదాసాదుల) వచనములను స్మరించి ఆమూఢుని త్నమించుట తగును.] అంతఃపరిశీలనశక్తిని ఈదేశీయులలో మేలుకొల్పుదమని సర్వేశ్వరుడు సంకల్పించినాడు. సర్వేశ్వరుని పురోగతిని అడ్డగించుశక్తి ఎవరికైన నున్నదా? పేరు నాకక్కఱ లేదు.

చూపములేని ఒకవాక్కుగా నుంద మని నా కోరిక. ఎవరేని నన్ను కాపాడవలె నని (నాపక్షమును సమర్థింపవలె నని) నేను కోరను. “కోహం తత్పదప్రసరం ప్రతిరోధ్యం సమర్థయితం వా, కే వాన్యే. తథాపి మమ హృదయకృతజ్ఞతా తాస్యతి”. “అతనిపురోగతిని సాగనిచ్చుటకు గాని ఆగనిచ్చుటకు గాని నే నెవడను? ఇతరులై నను ఎవరు? ఐనను వారికి నాహృదయపూర్వక మైన కృతజ్ఞత” “యస్మిన్కాస్మితో న దుఃఖేన గురుణాపి విచా ల్యతే” — నైషః ప్రాప్తవాన్ తత్పదవీ మితి మత్స్యా కరుణా దృష్ట్యై ద్రష్టవ్యోయ మితి — “ఏఆత్మ తత్త్వమందు నెలకొన్న వాడు ఎంత దుఃఖము వచ్చినను వికారము చెందజో” (గీత VI-22) ఆదశను ఇతడు ఇంకను చేరలేదు. చేరకుండుటను తలపోసి అతనికై జాలిగొనుడు. భగవత్సంకల్పానుసారము పేరు ప్రతిష్ఠలమీది కోరిక నాహృదయములోనికి ఇంతవఱకును ప్రవేశింప లేదు. ఎప్పటికిని ప్రవేశింప బోదని ధైర్యముగ చెప్పుదును. నేనొకపనిముట్టు, పనిముట్టు నుపయోగించుకొనువాడు దేవుడు. ఈదూరదేశమున వేలకొలది ప్రజల హృదయములలో ఆధ్యాత్మికజ్ఞానమును భగవంతుడు ఈపనిముట్టుద్వారా ప్రబోధించుచున్నాడు. ఇచ్చట మగవాడును మహిళలును వేలకొలదిగ నన్ను ప్రేమింతురు, గౌరవింతురు. “మూకం కరోతి వాచాలం పఙ్గు లఙ్ఘయతే గిరిమ్”. “మూగవానిని వాచాలుగాగ జేయు, కుంటివానిని దాటించు కొండలెల్ల” భగవంతుననుగ్రహము నా కాశ్చర్యకరముగ నున్నది. ఏనగరమునకు నేను పోయినను అది కోలాహలసంకుల మగును. హైందవర్షుంఝూమారుత మని వారు నాకు పేరుపెట్టినారు. ఇది దేవునిసంకల్ప మనుటను జ్ఞాపకముంచుకో. నేనొక నిరాకారవాణిని.

ఇంగ్లండునకో మఱొకభవ్యప్రదేశమునకో నేను పోవలెనా అను విషయము దేవున కెఱుక. అన్ని యేర్పాట్లను ఆయనే చేయును. ఇక్కడ ఒకచుట్ట వెల ఒకరూపాయి. బండిలో

ఎక్కితివేని మూడురూపాయలు చెల్లింపవలెను. ఒక కోటు ఖరీదు నూలురూపాయలు, హోటలు ఖర్చులు దినమునకు తొమ్మిది రూపాయ లగును. అన్నిటిని దేవుడే సరఫరా చేయుచున్నాడు. ... దేవుడు స్తుతింపబడుతే. నే నేమియు నెఱుగను. “సత్యమేవ జయతే నానృతమ్. సత్యేన వస్థా వితతో దేవయానః” “జయము సత్యమునకే కాని అసత్యమునకు కాదు. దేవయానమార్గము సత్యముగుండనే సాగును.” మీరు నిర్భయులై యుండవలెను. భయపడువాడును తన్ను తాను కాపాడుకొనువాడును పిటికిపంద. నన్ను సమర్థించుటకు మనవారిలో నొక్కడును ముందునకురాకుండును గాక. అప్పు డప్పుడు మదరాసు రాజపుతానాలవార్త లన్నియు నా కందుచుండును..... పదునాల్గువేలమైళ్ల దూరము నుండి చూడగల కన్నులున్నవి. నిజమే. ఇప్పటికి శాంతము కల్గియుండుడు. భగవంతుడు సంకల్పించినంతవఱకు సకాలమునకు అంతయు బయటపడును. దేవునిమాటలలో నొక్కటైనను అసత్యము కాదు. సోదరా, కుక్కల పిల్లల జగడమునకు మానవులు దుఃఖింతురా? కావున సామాన్యమానవుల ఈర్ష్యయు అసూయయు మోచేతిపొడుపులును నీమనస్సులో హత్తుకొనరాదు. తెరపైకి పోవుచున్న దనియు సూర్యుడుదయించుచున్నాడనియు కడచిన ఆఱునెలలుగ నేను చెప్పుచున్నాను. ఔను. తెర పైకి పోవుచున్నది. కొంతకొంతగ పోవుచున్నది. మెల్లగనైనను తప్పక పోవుచున్నది. కాలము వచ్చిన మీకే తెలియగలదు. ఆయన ఎఱుగును. మనసులో నున్నదానిని మానవుడు చెప్పలేడు. ఇవి వ్రాయవలసినవిషయములు కావు....ఎప్పుడగాని చుక్కానును నీపట్టునుండి తప్పిపోనీయకు. గట్టిగ పట్టుకొనుము. మనము ఓడను బాగుగానే నడపుచున్నాము. దానిని గూర్చి భ్రమచెందుటలేదు. కాని అవతలిగట్టు చేరుటకు కొంతకాలము పట్టును. అంతే. సోదరా, నాయకత్వము పుట్టుకతో వచ్చునే గాని తయారుచేయుటకు శక్య మగునా? తెలిసినదా? నాయకత్వ

మును నిర్వహించుట చాలకష్టము. దాసదాసుడుగ నుండవలెను' వేయి అభిప్రాయములకు అవకాశ మొసగవలెను. అసూయ గాని స్వార్థపరత గాని జాడగానైన నుండరాదు. అప్పుడు నీవు నాయకుడి వగుదువు. నాయకత్వమునకు ప్రథమసాధకము జన్మము; రెండవసాధకము నిస్వార్థపరత. నాయకు డనగా అట్టివాడు. అతడు వలను చక్కగా పఱచును. చక్కగానే చుట్టిపెట్టును. "వయ మనుసరామః, వయ మనుసారమః, ప్రీతిః పరమసాధనం." "మే మనుసరింతుము, మే మనుసరింతుము, ప్రీతియే పరమసాధనము." తుట్టతుదకు ప్రేమ గెల్పించును. తహతహ పనికిరాదు. వేచి యుండుము; వేచియుండుము. ఓర్పు విజయమును తప్పక కలిగించును.....

సోదరా, మీకు చెప్పుచున్నాను. అన్నిటిని ఇప్పుడు సాగుచున్నట్లే సాగనిండు. ఏ ఆచారము గాని అనివార్యమైనదిగ కానీయక జాగ్రత్తవహింపుము — విభేదముల మఱుగున అభేదము—విశ్వజనీనత ఇంచుకేని చెడకుండ చూచుకో. ఆ ఒక్కదానికై, విశ్వజనీనతకై, కావలసివచ్చుచో సమస్తమును త్యజింపవలెను. నేను బ్రతికియున్నను మరణించినను భారతదేశమునకు మరలివచ్చినను రాకున్నను దీనిని ప్రత్యేకముగ జ్ఞప్తియంచుకొనుము: మనము ఆచరించునదియు ప్రచారముచేయునదియు విశ్వజనీనతను. అన్నిటిపట్ల సహనముమాత్రమే కాదు, పరిపూర్ణమైన అంగీకారము, ఇతరుల హక్కులలో, అన్నిటికంటె చిన్న హక్కుల నైనను ఎట్లు త్రొక్కిపెట్టెదవో, జాగ్రత్తగ నుండుము. పెద్దనావలు పెక్కులు ఈసుడిగుండమున మునిగిపోయినవి. మనము చూపవలసినది అసహనరహితమగు పరిపూర్ణ భక్తి ననుటను జ్ఞప్తియంచుకొనుము. భగవదనుగ్రహముచే సమస్తమును బాగుపడును....ప్రతివాడును నాయకుడుగ నుండ గోరును. నాయకత్వము పుట్టుకచేత కలుగవలె నను విషయమును తెలిసికొనలేక పోవుటే ఈదుండగములకెల్ల కారణము.

మన తల్లు లందఱును ఆరోగ్యానందములు కలిగియున్నారనుకొందును. గౌర్యా ఎక్కడ నున్నది? పురికొల్పు ఉదాత్త శక్తిగల అట్టి తల్లులు మన కొక వేయిమంది కావలెను.... మన కన్నియు కావలెను. మన దేవునందు మనకు గల సమ్యక్మే అందఱికి నుండవలె ననుట ఎంతమాత్రమును ఆవశ్యకము కాదు. అధర్మశక్తులకు ప్రతిమల్లముగ ధర్మశక్తులకు వికమత్యము కలిగించుట మనకోరిక. తమసన్న్యాసాశ్రమముకారణముగా అహంకరించుట అనునదే సన్న్యాసుల నావరించియుండు పాపము. ప్రథమ దశలలో దాని యుపయోగము దాని కుండవచ్చును. కాని నారికి సమగ్రాభివృద్ధి కలిగినప్పుడు వారి కిక నది అక్కఱ లేదు. గృహస్థులపట్ల సన్న్యాసులపట్ల భేదదృష్టి యుండకూడదు. భేదదృష్టి లేనివాడు మాత్రమే నిజమైన సన్న్యాసి.

...చేతపైసాలేని బాలు రొకపిడికెడు మంది ప్రారంభించిన ఉద్యమము ఇంత వేగముతో పురోగమించుచున్న దనగా, అది భగవత్సంకల్పమా? బూటకమా! అగునేని అందఱును — అసూయలను పక్షపాతములను విడిచిపెట్టి కర్తవ్యనిర్వహణమున ఏకీభవించుదు గాక! కక్షల కలహములద్వారా విశ్వమంతటికి నొక్కమతమును నెలకొల్పుట శక్యము కాదు.

గొప్పవాడ నగుద మని కోరినంత మాత్రముచేత ఎవడను గొప్పవాడు కాదు. ఉన్నతిని దేవు డెవనికి కలిగించునో వాడున్నతు డగును. పతనమును దేవు డెవనికి కలిగించునో వాడు పతనము చెందును. ఈవిషయమును అందఱును ఒక్కదినము ఒక్కక్షణకాలము అర్థముచేసికొందులేని చి క్కంతయు సమసి పోవును. కాని ప్రేలయినను కదలింపగల శక్తిలేక, 'ఎవరిని గాని నేను — ఉన్నతి నొందనీయను' — అని చెప్పు రిత్తయైన ఆ అహంకారము ఎంత పరిహాసాస్పదము! ఆ అసూయయు కర్తవ్యనిర్వహణమున ఆ అనైకమత్యమును బానిసదేశాలకు ఎంతయు ప్రకృతిసిద్ధములే. కాని దానిని దులిపివేసికొనుటకు

మనము ప్రయత్నింపవలెను. భీకరాసూయ మన లక్షణము.... మఱికొన్ని దేశములను చూచితివేని నీ కిందు నమ్మకముకల్గును. ఈ గుణమున మనకు తోడైన వారు పురవాసిహక్కులను బడసి ఈ దేశమున నున్న నీగ్రోలు, వారిలో ఒక్కనికి అభ్యున్నతికలిగె నేని తక్కిన అందఱును అతనికి ప్రతిపక్షు లగుదురు. తెల్లవారితో కలిసి అతనిని మట్టుపెట్టుటకు ప్రయత్నింతురు....

ఎంతత్యాగమైననుచేసి ఎంతమూల్యమైనను చెల్లించి ఎంత వ్యయమునకైనను ఓర్చి — మనము ఆగుణమును మనలోనికి ఎప్పుడుగాని ప్రాకసీయకండవలెను. మనము పదుగురమా ఇద్దఱమా అను విషయమును లక్ష్యపెట్టకు. ఉన్న కొద్దిమందియు స్వచ్ఛశీలురుగ నుండవలెను.... “భక్తుల యోగక్షేమములను వహింతు నని తాను చేసిన వాగ్దానమును దేవుడు నెఱవేర్చునేని అప్పుడు తండ్రి నడుగుట మంచిది కాదు” దేవుడు తప్పక అట్లు చేయును. కావున మీమనసులను నిబ్బరపఱచుకొండి.... రాజపుతానాలో పంజాబులో సంయుక్తరాష్ట్రములలో మద్రాసులో ఇంక నట్టి ఇతరరాష్ట్రములలో మనము ఆయనపేరును వ్యాపింప జేయవలయును. ఔను, రాజపుతానాలోనే “అప్యస్యప్రణయినాం రఘోఃకులే న వ్యహస్యత కదాచిదర్థితా” ‘రఘువునింట ప్రాణము నిమ్మని కోరినవారి కోరికయైనను ఎన్నడును భంగ మొందలేదు’ అని చెప్పగలవారు ఇప్పటికిని ఉన్నారు.

పక్షి ఎగిరి పోయిపోయి ఒకఉన్నతినిచేరినప్పుడు అందుండి అది క్రిందిభూమివైపు అత్యంతశాంతముతో వీక్షించును. ఆస్థాయిని మీరందుకొన్నారా! అందుకొననివానికి ఒకలకుపదేరించు నర్హత లేదు. మీకాలుసేతులను సడలించుకొండి. ప్రవాహము వెంబడి తేలిపోండి. గమ్యమును తప్పక చేరుకొందురు!

ఇచ్చట క్రమక్రమముగ చలి తగ్గుచున్నది. ఇంచుమించు చలికాలము పూర్తిగా గడపి వేసితిని, ఇచ్చట చలికాలములో

శరీరమంతటను విద్యుచ్ఛక్తి ప్రసరించును, చేతులు ఆడించి నప్పుడు ఒక “తాకు” (షాక్) కలిగినట్లుగును. వెంటనే శబ్దము విననగును. వ్రేలుతగిలినచో గాలి వెలుగును. చలివిషయమై నీకు ఇంతకుమునుపే వ్రాసితిని. ఈదేశమందంతటను పర్యటించుచున్నాను. కాని చికాగో నా “మరము”. పర్యటనల కనంతరము అచటికి చేరుకొనుచుందును. నే నిప్పుడు తూర్పునకు బయలుదేలుచున్నాను. నౌక ఏ ఒడ్డు చేరుకొనునో భగవంతు డెఱుగును....

దశుప్రేమ నీపై నట్లే యున్నదా? నీయొద్ద కాలడు తఱచు వచ్చుచుండునా? భవనాథుడెట్లున్నాడు? ఆత డేమి చేయుచున్నాడు? అతనిని నీవు చూచుచుందువా? అతనిని గౌరవ దృష్టితో చూతువా? ఔను, సోదరా, సన్నాసికిని గృహస్థునకిని భేదము మిథ్య. “మూకం కరోతి వాచాలం” “మూగ వానిని వాచాలుగాగ జేయు” ఇత్యాది. ఒక ప్రత్యేకవ్యక్తిలో ఏ మున్నదో నిర్ణయించుట కష్టము. శ్రీరామకృష్ణుడు అతనిని గుఱించి గొప్పగా చెప్పియున్నాడు. మనగౌరవము నందుట కాల డర్హుడు. ఇంతయనుభూతికి తర్వాత పైతము నీకు విశ్వాసము పుట్టకున్న — ఛీ! నీపై నతనికి ప్రేమయున్నదా? హృదయ పూర్వకములైన నా ఆదరానురాగములను అతని కందింపుము. కాళీ కృష్ణబాబుకు నాప్రేమ. అతడు మహోదాదుడు. రామలా లెట్లున్నాడు? అతని కించుక శ్రద్ధయు, భక్తియు కల్గినవా? అతనికి నాసానురాగాభినందనములు! సస్వలుకు తనయంత్రముతో కాలము సుఖముగా గడచిపోవుచున్న దనుకొందును. ఓషికపట్టు మని అతనితో చెప్పుము. యంత్రముపని సక్రమముగా నాగిపోవును.

మీ కందఱకు నా హృదయపూర్వకమైన ప్రేమ.

సదా భవదీయప్రేమయత
వివేకానంద

(శ్రీ అఖండానందస్వామికి)

ఓమ్ నమోభగవతే శ్రీరామకృష్ణాయ

—1894.

ప్రియ అఖండానందా,

నీజాబు నందుకొని మిగుల సంతోషించితిని. ఫేత్రిలో నుండుటవలన నీయారోగ్యము విశేషముగ తిన్నబడిన దని తెలిసి పరమానందభరితుడ నైతిని.

సోదరుడు తారకుడు మదరాసులో చాలపనిచేసినాడు. చాలప్రియవార్త, నిజము. అతనిని చాల మెచ్చుకొనుచు మదరాసువారిన్నమాట విన్నాను.

రాజపుత్రస్థానమున వేర్వేరుతావులలోవసించు తాకూరు లందు ఆధ్యాత్మికపరతను వదాన్యతను పెంపొందింప ప్రయత్నింపుము. మనము నడుముకట్టి పనిచేయవలెను. ఊరక కూర్చుంటి మేని ఆపని నెఱవేఱదు. అప్పు డప్పుడు మల్సిసారుకు ఆల్సిసారుకు అచ్చట నున్న తక్కిన “సారు” లకు ప్రయాణము చేయుచుండుము. సంస్కృతమును ఆంగ్లమును జాగ్రత్తగా నేర్చుకొనుము. గుణనిధి పంజాబులో నున్నా డనుకొందును. నాప్రత్యేక ప్రేమను తెల్పి అతనిని ఫేత్రికి గొనిరమ్ము. అతనియొద్ద సంస్కృతమును నీవు నేర్చుకొనుము. అతనికి నీవు ఇంగ్లీషు నేర్చుము. ఏవిధముగా నైనను అతని చిరునామాను తెల్పుము...

ఫేత్రిపట్టణములో పేదవారును ఇతరనిమ్మకుటుంబముల వారును ఉండు వీధులలో ఇంటింటికి పోయి మతమును బోధింపుము. భూగోళశాస్త్రము వంటి విషయములను వారికి పాఠము చెప్పము. పేదల కించుకేని మేలు చేయజాలక, సోమరితనముతో చతికలబడి రాజభోజనముచేయుచు “శ్రీరామకృష్ణా, ఓప్రభూ,” అను చుండిన లాభము లేదు. అప్పుడప్పుడు ఇతరగ్రామములకు పోయి జీవితకళలను మతమును ప్రజలకు బోధింపుము. కర్మము,

తర్వాత భక్తి, జ్ఞానము, తొలుత కర్మము నాచరింపుము, చిత్త శుద్ధి కల్గును. అట్లు కానిచో అగ్నిలో గాక బూడిదలో చేసిన హోమమువలె అంతయు వ్యర్థమగును. గుణనిధి రాగానే రాజ పుత్రస్థానమున పేదవారును దిక్కులేనివారు నుండు ప్రతిపల్లె లోను ఇంటింటికి పోయి చూడు. నీవు తిను ఆహారము ప్రజల కిష్టము కాదేని దానిని తక్షణమే పరిత్యజింపుము. పరహితాచరణ జీవితమునకై గడ్డి తిన్నను మేలే. భోగానుభవమునకుకాదు కాషాయాంబరధారణము! అది వీరోచితకర్తవ్యపతాక! నీశరీర మును నీమనస్సును నీవాక్కును జగద్ధితమునకై సమర్పింపుము. “మాతృదేవో భవ” “తల్లిని దైవముగ ఆరాధింపుము” “పితృదేవో భవ” “తండ్రిని దైవముగ ఆరాధింపుము” అను వాక్యములు నీవు చదివినవే. “దరిద్రదేవో భవ” “దరిద్రుని దైవముగ ఆరాధింపుము” “మూర్ఖదేవో భవ” “మూర్ఖుని దైవముగ ఆరాధింపుము” అని నేనందును. పేదలు నిరక్ష రాస్యులు అజ్ఞులు శాధితులు— వీరే నీ దైవము లగుదురు గాక. వీరిసేవయే మహోన్నతధర్మ మని తెలిసికొనుము.

. ఆశీస్సులతో,

సదా భవదీయ

వివేకానంద

147

(శ్రీ ఆశాసింగపెరుమాళుకు)

541, డియర్బారన్ ఆవెన్యూ,
చికాగో,
—1891.

ప్రియ ఆశాసింగా,

నీయుత్తరము ఇప్పుడే అందినది.... నేను పంపిన పత్రికా ఖండములను ప్రచురింపు మంటినే అది పొరపాటు. నేను చేసిన

పెద్ద తప్పులలో ఇదొకటి. ఆక్షణముననుండిన దుర్బలతకు ఇది సూచనము. రెండు మూడేండ్లు ఉపన్యాసములు చేసి ఈదేశములో ధనము గడింపవచ్చు. కొంత ప్రయత్నించితిని. నాకృషి ప్రజాప్రశంస సధికమగా పడసినది. ఐనప్పటికిని అది నాప్రకృతికి పూర్తిగ విరుద్ధముగను నీతిని చెడగొట్టునదిగను ఉన్నది...

భారతీయపత్రికలను గుఱించి అందలి విమర్శలనుగుఱించి నీవు వ్రాసినదానిని చదివితిని. అవి సహజములే. ప్రతి బానిస జాతికిని ప్రధానదోషము ఈర్ష్య. దాస్యమును పుట్టించునదియు సీరపరచునదియు ఈ ఈర్ష్యయు ఈఅనైకమత్యమునే. ఇండియానుండి వెలుపలికి వచ్చినగాని ఇందలి సత్యము నీయనుభవమునకు రాదు. పాశ్చాత్యుల విజయమునకు కీలకము వారిసంఘీభావ శక్తియే. అందుకు మూలము వారి పరస్పరగుణగ్రహణమును పరస్పరవిశ్వాసమును. దేశమున దౌర్బల్యమును భయమును హెచ్చుకొలది ఈదోషము మఱింత ప్రస్ఫుట మగుచుండును....కాని నాయనా, బానిసజాతినుండి ఏదియో యూషిపడు నని యెదురుచూడ రాదు. ఈవిషయమున ఆసపాటు ఇంచుమించు లేనే లేదనుట నిస్సంశయము. కాని దీనిని మీలందఱియెదుట పెట్టనిండు. ఈసమూహము నిర్జీవము. నైతికాభిలాషలకు భావికాలసాధ్యములకు వలసిన చైతన్యము ఇంచుమించు లేనే లేని సమూహము; తమకు మేలుచేయబూనువారిమీదికే విఱుచుకపడువారి సమూహమిది. ఈముద్దలోనికి మీరు ప్రాణము పోయగలరా? ఎవరు తిరిగి తన్ను నటువంటి శిశువు గొంతులో మందు పోయ బూనుకొను వైద్యునిస్థానమును మీ రధిష్ఠింప గలరా?...విదేశములలో నున్నప్పుడు అమెరికనులు కాని యూరపియనులు గాని తమతమ దేశములవారికి సదా సాయము చేసికొనుచుండురు....మీకున్న అధికారము పాటుపడుటకే కాని ఫలములకు కాదని మరల నొకసారి జ్ఞాపకము చేయనిమ్ము. కొండవలె నిలబడుము. నిజము

సదా నేగి తీరును. శ్రీరామకృష్ణుని బిడ్డలు స్వరూపానుగుణముగ ప్రవర్తింతురేని అంతయు బాగుపడును. ఫలము కంటపడువఱకు మనము జీవింపకపో వచ్చు. కాని మనమిప్పుడు జీవించియున్నామనుట ఎంత నిజమో, నేడు గాకున్న రేపు ఫలము గల్గి తీరుననుట అంత నిజము. దేశీయుల రక్తనాళములలో నూతనశక్తిని రేపగల అపూర్వమైన వైద్యుతికానలము నేడు భారతదేశమునకు అవసరము. ఈపని ఇంతకు మునుపును ఇకమీదనుగూడ మెల్లగా జరుగునదే. కర్తవ్యము నిర్వర్తించి సంతృప్తినందుము. అన్నిటికంటె ముఖ్యముగ మీస్వరూపానుగుణముగ ప్రవర్తింపవలె. పవిత్రుడవుగ నుండుము. స్థిరుడవుగ నుండుము. అర్జవసంపన్నుడవుగ నుండుము. అన్నియును చక్కబడును. శ్రీరామకృష్ణుని అంతేవాసులలో గోచరించున దేమైన నున్న అది ఆత్మంతికమైన వారి త్రికరణశుద్ధియే. అట్టివారిని నూర్గురను తయారుచేసి భారతదేశమందు నిలుపజాలితి నేని కృతకృత్యుడనైనట్లే. సంతోషముతో ప్రాణములు విడువవచ్చు. ఆయన, భగవంతుడు అందఱికంటె నెక్కువగ తెలిసినవాడు. అజ్ఞానులు అర్థరహితముగ ప్రలాపింతురు గాక. సాయమును మనము అర్థించుటయు లేదు, నిరాకరించుటయు లేదు. మనము పరాత్పరునిసేవకులము. యుద్ధుల అల్పయత్నములు మనకు అలక్ష్యములు; పదండి ముందుకు! శీలమును నిర్మించుకొనుటకు యుగములకొలది పాటుపడవలెను. అద్వైతరహితము. సత్యమైన మాట ఒక్కటైనను దానికి సేగి ఎప్పుడును లేదు. యుగములతరబడి అది పెంటలో మఱుగుపడి యుండవచ్చు కాని పెంటనే కాని అనంతరకాలమునకాని అది తన్ను చూపుకొని తీరును. సత్యము అవినాశ్యము. ధర్మము అవినాశ్యము. విశుద్ధి అవినాశ్యము. మతాంతరములకు మాఱినవారి గుంపులు నాకక్కఱ లేదు. సరియైన వాని నొక్కని నిండు. నాయనా, పట్టువిడువకు. సాయమర్థించుచు, ఎవరిని కాని లక్ష్యపెట్టకు. మానవసహాయులందఱికంటె భగవంతుడు ఇంతంతసరా

సంత అధికుడు కదా. శుచివై యుండుము. భగవంతుని విశ్వ సింపుము. సదా భగవంతునిపైనే ఆధారపడియుండుము. ఉంటి వేని నీవు సరియైనదారిలో నున్నట్లు. నీకు ప్రతికూలముగ నేదియు నెగ్గ జాలదు.

“దయామయా, జ్యోతిస్వరూపా, దారిచూపుమా—” అని ప్రార్థింతము గాక. చీకటిగుండ నొక కిరణము వెలువడును. నీకు దారి చూపుటకు ఒక చేయి చాపబడును. నేను సదా మీకై ప్రార్థింతును. మీరు నాకై ప్రార్థింపవలెను. పేదటికమునకు మతాచార్యకై తపమునకు నిరంకుశపాలనకు గుఱియై త్రొక్కిల్ల పడుచున్న కోట్లకోలది భారతీయులకై మనలో ఒక్కొక్కర మును అహోరాత్రములు ప్రార్థింతముగాక. వారికై అహోరాత్ర ములు ప్రార్థింపుడు. ఉన్నతులకును సంపన్నులకును ధర్మబోధ చేయుటయందు నాకున్న శ్రద్ధకంటె ఇట్టివారికి ధర్మబోధచేయుట యందు నా కెక్కువ లక్ష్యము. నేను వేదాంతిని కాను, తార్కికుడను కాను, యోగిని కాను, కాని నేను పేదవాడను. పేదలపై నాకు ప్రీతి. ఈదేశమున పేదలను ఏమని పేర్కొనుచున్నారో వారిపై సానుభూతికలవా రెందఱో చూచుచున్నాను.

ఇండియాలోని పరిస్థితి ఇక్కడిపరిస్థితికంటె ఎంత అపారముగ భిన్నమైనది! దారిద్ర్యాజ్ఞాననిమగ్నులైన ఇరువదికోట్ల మహిళలకయ్య మగవారికయ్య “అయ్యో” అనువా రెవరు? విముక్తిమార్గ మేది? వారికై “అయ్యో పాపము” అనుకొనవా రెవరు? వారికి వెలుగుగాని విద్యగాని లభింపదు. వెలుగును వారి యొద్దకు తెచ్చువా రెవరు? వారికి విద్యను గఱపుచు ఇంటింటికి ఎవరు పర్యటింతురు? ఈప్రజలే మీకు దైవములుగ నుండనిండు. వారిని తలంపుడు. వారికై పాటుపడుడు. నిరంతరము వారికై ప్రార్థింపుడు. భగవంతుడు మీకు దారిని చూపగలడు. పేదలపై ఎవని హృదయము రక్తమును కార్చునో అతనిని నేను మహాత్ముడందును. అట్లు కాకున్న అతడు దురాత్ముడే. వారిశ్రేయస్సుకై

మనము మనసంకల్పములను ఒక్కటిగా చేసికొని నిరంతరము ప్రార్థితము గాక. ఎవరికిని తెలియకే ఎవరిచేతను అయ్యో పాపము అనిపించుకొనకే, ఏడ్చువా రెవ్వరును లేకే, దేనినిగాని సాధించుకొనకయే—మనము మరణింపవచ్చు. కాని ఒక్కతలం పైనను రిత్తపోదు. అది వెంటనేగాని అనంతరకాలమునగాని ఫలించును. మాటపిగులనంతగా నాహృదయము భావప్రపూర్ణమై యున్నది. అది మీకు తెలియును. మీరు దానినూహింపగలరు. కోట్లకోలది ప్రజలు ఆకలితో అజ్ఞానముతో జీవించుచున్నంత వఱకు, వారి శ్రమ ఫలితముగా విద్య గడించి వారి నించుకేని లక్ష్యపెట్టనట్టి ప్రతియొక్కనిని నేను ద్రోహి అగుదును. పేదలను పీడించి తమసకలధనమునుగడించి నిగనిగనియుడుపులతో నిక్కుచు సంచరించువారిని ఆకలితో మలమలమాడుచు అడవిమనుష్యుల కంటె ఇంచుకేని మేలైనదశలో లేనటువంటి ఇరువదికోట్లప్రజలకు ఎట్టిఉపకారమును చేయకుండునంతవఱకు దౌర్భాగ్యు లందును. సోదరులారా, మనము పేదలము. మనము అకించనులము. కాని పరాత్పరునికి ఉపకరణములుగ నుండినవారు సదా అట్టివారే. భగవంతుడు మిమ్మెల్లర అనుగ్రహించును గాక.

సమస్త ప్రేమతో,

వివేకానంద

148

(దర్శపాఠానికి)

అమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములు,
1891.

ప్రియ ధర్మపాలా,

కల్కత్తాలోని నీచిరునామాను నేను మఱచిపోయితిని. కావున ఈ జాబును మరమునకు వ్రాయుచున్నాను. కల్కత్తాలో

నీవు కావించిన ఉపన్యాసములను గూర్చి వానిమహాద్భుతఫలితము లనుగూర్చి నేను విన్నాను. ఇచట పదవినుండి విరమించుకొన్న క్రైస్తవమతప్రచారకు డొకడు సోదరా అని సంబోధించుచు నా కొక జాబువ్రాసి అందుకు సంక్షిప్తముగ నేనుపల్కిన ప్రత్యుత్తరమును ప్రకటించునని చాల తొందరపడి ఆడంబరము కావించెను. కాని అట్టివారిని గూర్చి ఇచ్చటి ప్రజ లే మనుకొందురో నీ వెఱుగుదువు. ఆమతప్రచారకుడే నాతోమైత్రి నెరప వలదని చెప్పటకై నామిత్రులలో కొందఱియిద్దరు రహస్యముగ నేగెను. ప్రజలందఱు అతనిని ఏవగించుకొనిరి లెమ్ము. మతప్రచారకుడు అట్టికృత్రిమమునకు పూనుకొన్నప్పుడు అతనినడవడికి నేను మిక్కిలి ఆశ్చర్యపడితిని. ప్రతిదేశములోను ప్రతిమతములోను అట్టికృత్రిమములు మిక్కిటముగ నుండుట దురదృష్టము. క్రిందటి చలికాలమున, చలిగాలి చాలదుర్భరముగనున్నను నే నీ దేశమున ఎంతో పర్యటనము గావించితిని. అది భయంకరముగ నుండు ననుకొంటిని గాని నాకది అంతభయంకరముగ లేనే లేదు. స్వేచ్ఛామతసంఘాధ్యక్షుడగు కర్నలు నెగ్గెనను నీ జ్ఞాపకములో నున్నాడు కదా? ఆయన చాల ఆదరముతో నిన్ను గూర్చి అడుగుచుండును. నేను మొన్న ఇంగ్లండులో ఆక్స్ ఫర్డువాడగు డాక్టరు కార్పెంటరును కలసికొంటిని. ప్లిమత్తులో నతడు జౌద్ధమందలి నీతిశాస్త్రమునుగఱించి ఒక ఉపన్యాసము కావించెను. ఆఉపన్యాసము చాల సానుభూతి సంపన్నముగను పాండిత్యమండి తముగను ఉండినది. నిన్నుగూర్చి నీప్రతికనుగూర్చి ఆయన విచారించినాడు. ఉదాత్తమైన నీ కార్యము నెగ్గు నని నా ఆశ. బహుజనహితమునకయ్యు బహుజనసుఖమునకయ్యు అవతరించిన వాని కనుకూపుడైన కింకరుడవు నీవు.

...భారతదేశములో బోధింపబడు క్రైస్తవమతము ఇందు కనబడుచున్న క్రైస్తవమతమునకంటె పూర్తిగా భిన్నమైనది. ధర్మచాలా, ఈ దేశములో ఎపిస్కోపల్ ప్రెస్బిటేరియన్ చర్చిలకు

సంబంధించిన క్రైస్తవమతాచార్యులలో 'నాకు మిత్రులు కల రని విన్నప్పుడు నీ వాశ్చర్యపడుదువు. ఈ క్రైస్తవమతాచార్యులు విశాలదృక్పథము కలవారు. నీ మతములో నీ వెంత ఋజువుగ ఎంత ఉదారుడవుగ ఎంతధారాశతకలవాడవుగనున్నావో వారును తమ మతమున అంత ఋజువుగ అంత ఉదారులుగ అంత ధారా శతకలవారుగ నుండువారే. వాస్తవమైన ఆధ్యాత్మికపరత కల వాడు సర్వత్ర విశాలదృష్టికలవాడే. అట్లుండు మని అతని ప్రేమయే అతనిని నిర్బంధించును. ఎవరికి మత మొక వ్యాపారమో, వారు మతములోకూడ లౌకిక కలహస్పర్థ స్వార్థవిధానములను జొనిపి వానినిర్బంధముచే తాము సంకుచితచిత్తులుగను తుంటురులుగను నగుదురు.

సదా సోదరప్రేమయత భవదీయ
వివేకానంద

149

(శ్రీ లకసింగపెరుమాళుడు)

ఆమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములు,
1894.

ప్రియఅశసింగా,

ప్రాతకథ విను. సోమరిత్రిమ్మరి యొకడు వీధిలో తచ్చాడుచు ఒకయింటివాకిట కూర్చున్న వృద్ధునిగని ఒకానొకచోటును గూర్చి "అ దెక్కడ" అని అతని నడుగుటకై నిలిచెను. "ఆచోటు ఎంత దూరమున నున్నది" యని యడిగెను. వృద్ధు డూరకుండెను. ఆసోమరి అదే ప్రశ్నను పలుసార్లు యడిగెను. అడిగినను జవాబు లేదు. విసుగెత్తి అతడు వెడలిపోవుద మని తిరిగెను. అప్పు డా వృద్ధుడు లేచి "ఆగ్రామ మిచ్చటికి మైలుదూరమున

నున్నది” అనెను. ఆసోమరి “ఏమీ! ఇంతకుముందు నే నడిగి నప్పుడు నీ వేల మాటాడలేదు?” అని అడిగెను. “అప్పుడు నీ వంతగా ఆగిపోయి, ముందుకు నాగువిషయమున అక్కటే లేకుంటివి. ఇప్పుడు నీకు చుటుకుపుట్టి వెడలిపోవుచున్నావు. కావున నాయొద్ద ప్రత్తుత్తరము పడయు హక్కు నీకు కలిగినది.” అని వృద్ధుడు చెప్పెను.

నాయనా, ఈకథ జ్ఞప్తియందుంచుకొందువా? పనికి నడుముకట్టు, తక్కినది సిద్ధించును. “అనన్యులై నన్ను చింతించుచు ఏజనులు పర్యవసంతో నిత్యాభియక్తులైనట్టి వారి యోగక్షేమ (భార) మును నేను వహింతును.” (గీత IX-22) ఇది కల గాదు.

...ప్రస్తుతకాలమున కర్మములనగా “ఉపధేశ” “సేవా” మార్గమున నుండవలెను. సమావేశమునకు ఒకచోటును ఎన్నుకో. అక్కడ మీరందఱు ప్రతివారము సమావిష్టులై పూజను సవ్యాఖ్యానములైన ఉపనిషత్తులపారాయణమును చేయుడు. ఇట్లు మెల్లగా నేర్చుకొనుచు పాటువడుచు ముందుకు పొండి. చక్రమునకు భుజములను పూంతురేని సమస్తమును మీకు సిద్ధించును....

ఇప్పుడు పనికి నడుముకట్టు. జి. జి. ప్రకృతి భావోద్రేక పరము. నీకు సమబుద్ధి యున్నది. కావున కలిసి పనిచేయుడు. మునుగుడు. ఇది కేవలము ప్రారంభమే. ప్రతిదేశమును తన్ను తానే కాపాడుకొనవలెను. హిందూధర్మపునరుద్ధరణమునకు మనము అమెరికానుండి లభించు ధనముపై ఆధారపడియుండ కూడదు. ఏలన అది భ్రాంతి. కేంద్ర మొకటి యుండుట గొప్ప విషయము. మదరాసువంటి యొక మహాపట్టణములో అట్టి చోటును సంపాదించుటకు ప్రయత్నింపుము. అందుండి అన్ని వైపులకు ప్రాణశక్తిని ప్రసరింపజేయుచుండుడు. మెల్లగ ప్రారంభింపుడు. కొందఱుగృహస్థప్రచారకులతో ప్రారంభింపుడు. క్రమ

ముగా తమ యావజ్జీవితములను ఈపని కర్పించునట్టి ఇతరులును వత్తురు. శాసకుడవుగ నుండ జూడకుము. చక్కగ సేవింప నెవడు సమర్థుడో శ్రేష్ఠశాసకుడును అతడే. మరణము మూడి నను సత్యపరులుగ నుండుడు. మనకు కావలసినది పని. మనకు ధన మక్కఱలేదు. పేదప్రతిష్ఠ లక్కఱ లేదు...ధీరులుగ నుండుడు....ఈయద్యమమునకు ధవము ప్రోగుచేయువిషయమున మదరాసుప్రజలకు ఆస్తకి కల్గింప ప్రయత్నింపుము. తర్వాత ప్రారంభింపుము....సమగ్రనిస్వార్థతకలవాడవుగ నుండము. నీకు విజయముతప్పక చేకూరును....ఫనిలో స్వాతంత్ర్యమును కోల్పోవకయే, నీకు పై వారుగ నుండువారి నెల్లవిధముల గౌరవింపుము. సామరస్యముతో పాటుపడుడు....తమపనిని సాధించుటకై ఆవశ్యక మగుచో చిచ్చులోనికై న నులుకుటకు నాబిడ్డలు సంసిద్ధులై యుండవలెను. ఇప్పుడు పనిచేయుడు! పనిచేయుడు! పనిచేయుడు! తర్వాత మనము ఆగి మన జ్ఞాపికలను పోల్చిచూచుకొందము. ఊతి, దీక్ష, పవిత్రత కలిగియుండుడు.

హిందూమతమును గూర్చి ఇప్పుడే నేను ఏగ్రంథమును వ్రాయుట లేదు. నాభావములను ఊరక వ్రాసియుంచుకొనుచున్నాను. వానిని ప్రకటింతునో ప్రకటింపనో ఎఱుగను, పుస్తకములలో ఏ మున్నది? ప్రపంచములో వెట్టివిషయములు ఇప్పటికే నిండుగ నున్నవి. వేదాంతమార్గమున మీ రొకపత్రికను ప్రారంభింప గల్గినచో అది మనలక్ష్యమును కొనసాగించును. నిశ్చయ యతులరై యుండుడు. ఇతరుల గుణదోషముల నెన్నకుడు. మీ సందేశము నిండు. మీరు బోధింపవలసినదానిని బోధింపుడు. అంతటితో ఆపుడు. తక్కినది భగవంతున కెఱుక....

వార్తాపత్రికలను ఇక నాకు పంపకుడు. ఏలయన నన్ను గూర్చిన క్రైస్తవప్రచారకుల విమర్శలను నేను లక్ష్యపెట్టను. అందుకే ఇచ్చటి ప్రజలకు నాయం దధికగౌరవము.

...నిజముగ మీరు నాబిడ్డలగుచో దేనికిని భయపడరు. ఎక్కడను ఆగరు. సింహములవలె నుందురు. మీరు భారతదేశమును యావత్ప్రపంచమును మేలుకొల్పవలెను. పితృకితనము హాడదు. “కా”దన్న మాటను నేను చెవిలో వేసికొనను. తెలిసినదా! ప్రాణముపోయినను సత్యపరులుగ నుండుడు..... ఇందలి కీలకము గురుభక్తి. ప్రాణమర్పించి యైనను గురునందుభక్తి నెఱపుట! అట్టిభక్తి మీ కున్నదా? ఉన్న దని నేను నా హృదయపూర్వకముగ నమ్ముచున్నాను. మీయందలి నా విశ్వాసము మీరెఱుగుదురు. కావున పనికి నడుముకట్టుడు. మీరు తప్పక గెల్పొందవలెను. నాప్రార్థనలు నాఆశీస్సులు అడుగడుగునను మిమ్ము వెన్నంటి యుండును. సామరస్యముతో పాటు వడుడు. అందఱియెడను ఊంతి వహించి యుండుడు. అందఱికి నా ప్రేమ కలదు. మీపై కన్నుంచి యున్నాను. పదండి, ముందుకు పదండి. ఇది కేవలము ప్రారంభమే. ఇచ్చట నేను చేయుచిన్న పని భారతదేశమున బ్రహ్మాండముగ ప్రతిధ్వనించును. తెలిసినదా! కాబట్టి నేను తొందరపడి అక్కడికి మరలి రాను. ఇచ్చట శాశ్వతమైన పనిని దేనినైన చేయవలెనని నాసంకల్పము. అందుకై రాత్రింబగళ్లు పాటుపడుచున్నాను. అమెరికను ప్రజలవిశ్వాసమును నానాటికి హెచ్చుగ గడించుచున్నాను.... మీదెందములను మీఆశలను ఈవిశ్వమంత విశాలములైనవిగ చేసికొనుడు. సంస్కృతమును చదువుడు. ముఖ్యముగ వేదాంత సూత్రములమీది మూడుభాష్యములను చదువుడు. సంసిద్ధులరై యుండుడు. ఏలయన రాగలకాలమునకు పెక్కు ప్రణాళికలు నా కడ నున్నవి. ఆకర్షకవక్తలుగ నగుటకు ప్రయత్నింపుడు. ప్రజల విద్యుద్దుత్తేజితుల నొనర్చుడు. విశ్వాసమున్న మీకు సమస్తమును సమకూడును. అట్లని కిడితో చెప్పుము. నిజమునకు అచ్చటనున్న నా బిడ్డలందఱితో చెప్పుము. కాలము వచ్చినప్పుడు వారు ఘన కార్యము లొనర్తురు. వానిని కనిన లోకు లాశ్చర్యపడుదురు.

ధైర్యము వహించి పాటుపడుము. నీవు చేసిన దానిలో కొంత భాగము నాకు చూపు. ఒకగుడిని ముద్రణాలయమును పత్రికను వాసగృహమును నాకు చూపుము. మదరాసులో నా కొకవాస స్థానమును ఏర్పఱుపలేవేని నే నెచ్చటికి వత్తును? ప్రజలను విద్యుదుత్తేజతుల నొనర్చుము. ధనము గడింపుము, బోధింపుము, నీవు నియమించుకొన్న పనిలో సత్యపరుడవుగ నుండుము. ఇప్పటి వఱకు నీలో మంచి అభివృద్ధి సూచనలు కననగుచున్నవి. ఇట్లే సాగిపో. ఇంకనింకను పై మెట్లను సాధింపుము.

...ప్రజలతో పోరాడకు. ఎవనినిగాని పగవానినిగా చేసి కొనకు. జాకును జానును క్రైస్తవులుగ మాటినచో మనము దాని నేల లక్ష్యపెట్టవలెను?...వారికి సరిపడిన ఏమతమునైనను వారనుసరింతుడు గాక! కలహములలో నీవు కాలుంచు టెందులకు? ప్రతియొక్కని భిన్నాభిప్రాయములకును ఓర్చుకో. ఔంతియు, దీక్షయు, పవిత్రతయు విజయ మొందును.

భవదీయ

వివేకానంద

150

(శ్రీ ఖేత్రీమహారాజావారికి)

ఆమెరికా,

1894.

...“ఇంటిని గృహ మనరు. ఇల్లాలిని గృహ మందురు (న గృహం గృహ మి త్యాహుః గృహిణీ గృహ ముచ్యతే)” అనినా డొక గీర్వాణకవి. ఆమాట ఎంత సత్యము! ఎండనుండి చలినుండి పాననుండి నిన్ను కాపాడు నింటి విలువను దాని ఆధార స్తంభములనుబట్టి—అవి అత్యంతరమణీయములైన కొరిన్తీయను

స్తంభములైనను సరే — నిర్ణయింప రాదు. ఇంటికి నిజమైన ప్రాపును నిజమైన ఉత్సాహ స్తంభమును కేంద్రస్థానీయురాలును అగు ఇల్లాలినిబట్టి నిర్ణయింపవలెను. ఆప్రమాణమునుబట్టి చూతు మేని అమెరికను గృహము ప్రపంచములో ఏగృహమునకును తీసిపోదు.

స్వేచ్ఛ విశృంఖలత్వముగ పరిణమించిన దనియు, ఆడు తనము లేని ఆడువాడు తమ స్వాతంత్ర్యోన్మాద సర్తనములో కటుంబజీవితసుఖశాంతులను తమ కాళ్ళత్రోక్కిల్లక్రింద నలిపివైచుచున్నారనియు, అటువంటి వెజ్టికథల నెన్నిటిలో అమెరికను కటుంబములనుగూర్చి నేను వినియున్నాను. అమెరికను కటుంబములనుగూర్చియు అమెరికను మహిళలనుగూర్చియు ఒక సంవత్సరకాలపు అనుభవము కలిగిన పిమ్మట ఆమునుపటి నిర్ణయములు ఎంత అసత్యములో అసంగతములో స్పష్టముగ తెలిసినది! అమెరికను మహిళలు! వారికి నాకృతజ్ఞతాబుణమును తీర్చుకొనుటకు నూఱుజన్మములైనను చాలవు. మీకు నాకృతజ్ఞతను తెలుపగల మాటలు నాయెద్ద లేవు. ప్రాచ్యదేశీయులకృతజ్ఞతాప్రగాఢతను తెలుపగలది ప్రాచ్యదేశీయుల అతిశయోక్త్యలంకార మొక్కటే.

—“హిందూమహాసముద్రమే సిరాబుడ్డిగను మహాన్నత పర్వతమగు హిమాలయమే కలముగను, భూమియే పత్రముగను కాలుడే రచయితగను వినప్పటికిని నీ పల్ల నాకృతజ్ఞతను మాటలలో తెల్పజాలను.”*

క్రిందటి సంవత్సరము వేసవిలో నే నీ దేశమునకువచ్చితిని. అప్పుడు నేను దూరదేశమునుండి వచ్చినవాడను. వీధిద్రిష్టురినైన మతబోధకుడను. యోగ్యతలుగా గణింపబడుటకు నాకు పేరులేదు, కీర్తి లేదు, విత్తము లేదు, విద్య లేదు, మిత్రులు లేరు, తోడు

* కిషమహిమ్న స్తోత్రమున 2-వ శ్లోకమునకు ఛాయ.

లేదు, ఇంచుమించు దిక్కులేని దశలో నుంటిని. అమెరికను మహిళలు నాయందు నెయ్యము దాల్చి నీడ నిచ్చి అన్నము పెట్టి తమ యిండ్లకు చేర్చుకొని వారిసొంత కుమారునివలెను సొంత సోదరునివలెను నన్నాదరించిరి. “అపాయకరుడగు ఈమతహీనుని పరిత్యజింపుడు” అని వారిమతగురువులే వారిని ప్రోత్సహింపప్రయత్నించుచుండిరి. “ఈవిదేశీయుడు ఆపత్కరమగు శీలముకలవాడుగ నుండ వచ్చు. అజ్ఞాతుడగు ఇతని పక్ష మవలంబింపకుడు” అని వారి పరిష్కమిత్రులు వారికి ప్రతిదినమును చెప్పుచుండిరి. ఐనను వారు నాసఖులుగనే ఉండిరి. ఆత్మను శీలమును ఇతరులకంటె మిన్నగ గుర్తింపగలవారు వారు, ఏలయన స్వచ్ఛమైన అద్దములో కదా ప్రతిబింబము కనపడునది.

ఎన్ని చక్కనికటంబములను నేను చూచితిని! అనిర్వచనీయమైన శీలవిశుద్ధియు తమశిశువులపట్ల నిస్వార్థప్రేమయగల తల్లులను ఎంతజను నేను చూచితిని! అధిక సంస్కృతియు విద్యయు మహాన్నతమైన పారమార్థికపరతయు కలిగి డయానా గుడిపై నున్న మంచుకడ్డినిపోలిన స్వచ్ఛతగల కన్నెలను కూతుండ్రను ఎంతమందిని చూచితిని! అప్పటికి, స్త్రీలుగా రూపొందిన ఆకాశగమన సామర్థ్యములేని - దేవదూతలతో మాత్రమే నిండియున్నదా అమెరికా? ప్రతిచోటను మంచియు ఉండును. చడుగును ఉండును. నిజమే. కాని ఒకదేశపు విలువను దుర్జను లనబరగు అందలి ఆసమధులను బట్టి నిర్ణయింపరాదు. ఏలయన వారు వెనుకజిక్కియుండు చీడపురుగులు. దేశపు విలువను అందలి మంచివారిని ఉదాత్తులను పవిత్రులను బట్టి నిర్ణయింపవలెను. దేశ జీవితవాహిని స్పష్టముగను ప్రబలముగను ప్రవహించుచుండుటను వారు సూచింతురు. పక్షముగాక పెరుగక పురుగులు తిన్న ఆపిలుపండ్లు ఒక్కొక్కప్పుడు లెక్కకు మిక్కిలిగ నేలపై రాలి కనిపించినను ఆపిలుచెట్టు విలువను దాని పండ్లద్రుచిని వీనిని బట్టి నీవు నిర్ణయింతువా? చక్కగా ఎదిగి బాగుగా పండిన పండు

ఒక్కటి ఉండునేని ఆపిలు చెట్టునకుగల శక్తులను అవకాశములను ప్రయోజనమును ఆ పండ్లొక్కటే సూచించును గాని పిందెదశను దాటలేని కాయలు నూర్లకొలదిగ నున్నను అవి సూచింపజాలవు.

ఇక ఆధునిక కాలపు అమెరికను మహిళలు— వారి విశాలోదారచిత్తములను నేను కొనియాడుదును. విశాలోదారచిత్తులగు మగవారినికూడ పెక్కండ్రను ఈ దేశములో చూచి యున్నాను. వారిలో కొందఱు చాలసంకుచితదృష్టిగల చర్చిలకు చెందినవారు. కాని ఉన్న భేద మిది. మగవారు విశాలహృదయులు కావలె నన్నచో మతమును పారమార్థికపరతను పోగొట్టుకొనవలసియుండును. మహిళలు తమమతములో లవలేశమునై నను కోల్పోక ఎల్లెడలనుండు మంచివిషయము లన్నింటియందును సానుభూతి చెందు హృదయవై శాల్యము నొందగలరు. కావలసినది ఔననుటయే కాని కాదనుట కాదనియు, కూడికయేకాని తీసివేత కాదనియు...’ వారు తమ మనఃప్రబోధముచేతనే యెఱుగుదురు. ప్రతివిషయములోను ఔ ననెడిభాగమును వాస్తవమైన భాగమును భద్రపఱుపబడు ననియు, ప్రకృతిలో ఆత్మనిర్మాణ శక్తులగు వానిని కూడబెట్టుటయే ప్రపంచమునందలి “వ్యతిరిక్త” “సంహారక” భాగములను రూపుమాపు ననియు వారు దినదినమును గుర్తెఱుగుచున్నారు.

చికాగోలో జఱుప బడిన ఆవిశ్వవిషణి (వరల్డుఫేర్) అంతటి అద్భుతమైనది! భూమండలమందలి ప్రతిమూలలోని వారును తమ మతాశయములను ప్రకటించిన — మహాద్భుతమైన ఆవిశ్వమత మహాసభ! డాక్టరు బట్టోసుగారి శ్రీబాసీగారి-కృపచే నాఆశయములను ఆసభ కెదుట పెట్టుటకు నాకును అనుమతి కలిగినది. శ్రీ బాసీ అంతటి మహాద్భుతపురుషుడు. ఆమహత్తర కార్యక్రమమును పన్నాగించి అత్యంత విజయముతో నెఱవేర్చిన ఆప్రతిభను ఆలోచింపుడు. అన్ని మతాలవారు సమావేశమైన ఆసద

స్సుకు అధ్యక్షత వహించిన శ్రీ బాసీ న్యాయవాదియే కాని మతాచార్యుడు కాడు. మాధుర్యము, పాండిత్యము, త్సాంతి గల అతని ఆత్మ అంతయు ఉజ్జ్వలములైన అతనికన్నులగుండ తన్ను తెలుపుకొనుచుండినది.....

భవదీయ
వివేకానంద

151

(శ్రీ శివానందస్వామికి)

అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములు,
1894.

ప్రియ శివానందా,

నీజాబు నా కిప్పడే అందినది. ఈపాటికి నా తక్కినజాబులు నీకు చేరియుండును. అమెరికాకు నిక నెవ్వరిని పంప నక్కఱలేదను సంగతి నీకు తెలిసియుండును. ఎందులో గాని మితిమీలుట చెఱుపు. వార్తాపత్రికల యందలి ప్రకటనలమూలముగా నాకు జనప్రీతి గల్గినది. సందేహము లేదు. కాని దాని ప్రభావము ఇక్కడకంటె ఇండియాలో హెచ్చుగ నున్నది. ఇక్కడ నిరంతర ప్రశస్తి పైతరగతులప్రజల చిత్తములలో పెగటును పుట్టించును. కావున చాలును. ఈసమావేశముల మార్గముననే ఇండియాలో మిమ్ము అంగక్రమముతోడి యొకసంస్థగా ఏర్పఱచుకొన ప్రయత్నింపుడు. ఈదేశమునకు ఇక మీ రేమియు పంప నక్కఱలేదు. ఇక పైకము విషయము — మాతృశ్రీ*కి ఒకయింటిని మొదట నిర్మింపవలె నని నేను నిశ్చయించుకొంటిని. ఏల యన ఇల్లు మొదట కావలసినది మహిళలకే....అమ్మ కొక చోటేర్పఱచు

* శ్రీ కారదామణిదేవి.

టకు ఇంచుమించు 7,000 రూపాయలు పంపగలను. మొదట చోటు సంపాదించబడినచో ఇక వేతేదియు నాకు లక్ష్యము లేదు. నేను ఈ దేశమును విడిచివచ్చినప్పటికూడ ఇక్కడినుండి నాకు ప్రతిసంవత్సరము 1,600 రూపాయలు వచ్చుచుండు నని నా నమ్మకము. ఆ మొత్తమునునేను ఆమహిళల శరణాలయపోషణకు ఇచ్చి వేసెదను. అది వర్ధిల్లుచుండగలను. ఒకచోటును సంపాదింపుమని నీకు ఇంతకుమునుపే వ్రాసియున్నాను....

దీనికిని ముందే నేను ఇండియాకు మరలి వచ్చియుండును. కాని ఇండియాలో ధనము లేదు. రామకృష్ణపరమహంసయందు గౌరవము గలవారు వేలకొలదిగ నున్నారు గాని దమ్మిక్కినై నను ఇచ్చువాడు ఒక్కఁడును లేడు. అట్టిది ఇండియా.... ఈలోగా ఏమైనను సరే, ఒద్దిక గల్గి యుండును. ప్రపంచము మనుష్యుల నాదరించునేగాని సిద్ధాంతముల నాదరింపదు. తమకు నచ్చినవాడు ఎంతటి వెట్టిప్రసంగము చేయుచుండినను లోకు లోపికతో వినుచుండురు. తమ కిష్టపడని వాని మాటలను వారు వినరు. ఈవిషయమును మనసులో పెట్టుకొని ఇందుకు తగినట్లు మీప్రవర్తనను దిద్దుకొండి. అన్నియు చక్కబడును. భవిష్యత్కాలమున ప్రభువుగా కావలెనని కోరుదువేని ఇప్పుడు సేవకుడవుగనుండుము. ఇదే నిజమైన మర్మము. మీమాటలు కటువులుగ నుండినను మీప్రేమ తెలియ నగుచునే యుండును. ప్రేమ ఎటువంటి భాషలో పొరుగు బడియున్నను మానవులు దానిని తమ సహజావబోధముచే గుర్తింపగలరు.†

నాప్రియసోదరా, పరమహంస శ్రీరామకృష్ణుడు భగవంతు నవతారమే. ఆవిషయమున నా కింపకయు సందేహము లేదు. కాని ఆయన బోధనలను ప్రజలు తమంతట కనుగొనుటకు

† ఈరెండు “షేరా”లను నాల్గవ షేరాలో రెండివనగమును మూలములో కలదు.

మీ రవకాశ మీయవలెను. ఈవిషయములను వారి నెత్తిని మీరు దుద్ద కూడదు. ఇ దొక్కటే నా ఆక్షేపణ.

ప్రజలను తమయభిప్రాయములను తెలుపనిండు. మన మెందుకు అడ్డగింపవలెను? పరమహంస శ్రీరామకృష్ణునిముందుగా పరిశోధింపకుండిన వేదముల ఉపనిషత్తుల భాగవతాదిపురాణముల పరమార్థమును ఎవడును ఎప్పుడును అర్థము చేసికొనలేడు. భారతీ యాధ్యాత్మిక సారస్వతమంతటిపై తనవెలుగును పాటించు అనంత శక్తివంతమైన ప్రదీపము ఆయన జీవితము. వేదములకును వాని లక్ష్మ్యమునకును ఆయన సజీవమైన యొక వ్యాఖ్యానము. భారత దేశపు ఆధ్యాత్మికజీవితసర్వస్వమును ఆయన తన ఏకైకజన్మ ములో జీవించెను.

శ్రీకృష్ణభగవానుడు అవతరించెనో లేదో నిజముగ మనకు తెలియదు; బుద్ధ - చైతన్యాలవంటి అవతారములు విసుగుకలిగించును. అన్నిటికంటే కడసటిదియు పరిపూర్ణమైనదియు పరమ హంస రామకృష్ణునవతారము. జ్ఞానము భక్తి త్యాగము ఔదార్యము మానవసేవాభిరతి — ఇన్నియు కలిసి రామకృష్ణునిలో రూపుదాల్చినవి. కావున ఆయనకు పాటి ఎం దున్నాడు? ఆయనను తెలిసికొనలేని వాని జన్మము వ్యర్థమే. జీవితకాలమునను అనంతరమును ఆయనకు నేను సేవకుడను. ఇదే నా మహాభాగ్యము. అన్ని వేదములకంటెను వేదాంతములకంటెను నే నెక్కువగ ఆదరించునది ఆయన నోట వెలువడిన మాట, అ దొక్కటైనను సరే. 'తస్యదాసదాసదాసోహం' అతనికి నేను దాసదాసదాసుడను. కాని సంకుచితదురభిమానము ఆయన సిద్ధాంతము లకు విరుద్ధము. అది నాకు చిరాకు కలిగించును. ఆయనపేరు విస్మృతిలో మునిగిపోయినను పోవును గాక. ఆయన ఉపదేశములు సఫలము లగును గాక! ఎందుకు? ఆయన, కీర్తికి దాసుడా? నిరక్షరాస్యులగు కొందఱు బెస్తలు జీససుక్రైస్తును దేవు డనిరి.

చదువుకొన్నవారు ఆయనను చంపివేసిరి. బుద్ధుని జీవితకాలమున కొందఱు వైశ్యులును గొల్లలును అతనిని గౌరవించిరి. కాని శ్రీరామకృష్ణుని, ఆయనజీవిత కాలములో - పందొమ్మిదవ శతాబ్ద చరమభాగమున - విశ్వకళాపరిషత్పట్టభద్రులైన ద్వైత్య దాస పులు దేవుడని ఆరాధించిరి....వారిని (కృష్ణ బుద్ధ క్రైస్తవ ప్రభు తులను) గూర్చి ఏవో కొన్నివిషయములు మాత్రమే గ్రంథము లలో వ్రాసిపెట్టబడియున్నవి. “ఎవనితో గూడి మనము గృహ వాసము చేయ లేదో వాడె అద్భుత గృహస్థుడుగ నుండవలెను”- అని బెంగాలీ నానుడి కలదు. మఱి శ్రీరామకృష్ణుని సన్నిధాన ములో మనము రాత్రింబగళ్లు కలిసియుంటిమి. అయినను వా రందఱికికంటె ఈయన ఎంతో అధికుడైన మహాపురుషుడను అభి ప్రాయము మన కున్నది. ఈవిషయమును మీరు అర్థముచేసికో గలరా ?

మాతృశ్రీ జీవితమునకు గల అద్భుతప్రాముఖ్యమును మీ రింకను అర్థము చేసికోలేదు. మీలో ఒక్కడైనను అర్థము చేసికోలేదు. కాని క్రమక్రమముగా మీ కది తెలియును. “శక్తి” లేనిదే విశ్వమునకు పునఃసృష్టి లేదు. మనదేశము అన్ని దేశములకంటె దుర్బలతమముగ నుండుటకును వెనుకబడియుండు టకును కారణ మేమి? భారతీయులు శక్తిని నిరాదరించుటే అం దుకు కారణము. భారతదేశమున ఆ అద్భుతశక్తిని సంజీవనము చేయుటకు లోకజనని అవలరించియున్నది. ఆమెను కేంద్రముగ చేసికొని మైత్రేయివంటివారు గార్గివంటివారు మరల ఈభువి నవత రింతురు. ప్రియసోదరా, ఇది నీ కిప్పుడు ఇంచుకే అర్థ మగును. కాని క్రమక్రమముగ ఇది యంతయు నీకు బోధపడగలదు. కావున ఆమె మరము నాకు మొదట కావలసినది?... శక్తికృప లేక దేనినిగాని సాధింపలేము. అమెరికాలోను యూరపునందును నా కగపడుచున్న దేమి? శక్తిపూజయే. కాని వారు ఇంద్రియ ప్రీణనమార్గమున తమకు తెలియకే శక్తి నారాధించుచున్నారు.

ఇక పవిత్రతతో సాత్త్వికభావముతో శక్తిని తల్లిగా భావించి ఆరాధించువారికి ఎంత శ్రేయస్సు కలుగనో ఆలోచింపుము. నానాటికి నాకు విషయములు మఱిత తల్లిప్రభుత్వముగా తెలియుచున్నవి. నా అంతర్దృష్టి ఇంక నింకను విరివి చెందుచున్నది. కావున మనము మొదట అమృత మతమును నిర్మింపవలెను. అమృత అమృతకూటుండ్లకు అగ్రతాంబూలము. నాయనకు నాయనగారి కొడుకులకు అనంతరతాంబూలము. ఇది అర్థమైనదా?... నావఱకు నాకు తండ్రి యనుగ్రహమున కంటే తల్లియనుగ్రహము లక్షమడుగు లెక్కువ విలువ గలిగినది. తల్లికృప తల్లిదీవెనలు ఇవన్నియు నా కత్యంత ముఖ్యములు....నన్ను మన్నింపుము. తల్లివిషయములో నేను ఇంచుక చెడ్డపట్టుదల కలవాడను. అమృత ఆజ్ఞాపించిన చాలును. ఆమెపరివారముగు రాక్షసులు ఏపనినైనను చేయ గలరు. సోదరా, అమెరికాకు బయలుదేలుటకు ముందు “నన్నాశీర్వాదింపు” మని అమృత జాబు వ్రాసితిని. ఆమె ఆశీర్వాదము అందినది. ఒక్కదుముకున సముద్రమును దాటి వచ్చితిని. గుర్తించితివా? అమృతమరమునకు ధనము ప్రోగుచేయుటకే నేను ఈమధ్యహాశీతకాలమున పెక్కు చిక్కు లెదుర్కొనుచు ఒక చోటునుండి ఒకచోటుకు పర్యటించుచు ఉపన్యాసములు చేయుచున్నాను....నిరంజనుడు కత్తిదూసి మాటాడుస్వభావము కలవాడు కాని అమృతయందు అతనికున్న ఆత్యంతికభక్తిని బట్టి అతని వెంటుల నన్నిటిని నేను సులభముగనే ఓర్చుకోగలను. అతడిప్పుడు అత్యద్భుతమైన పనిని చేయుచున్నాడు. నేను సంగతుల నన్నిటిని బాగుగ తెలిసిపెట్టుకొని యున్నాను. మదరాసువారిలో సహకరించుటలో నీవును చాల మంచిపనియే చేసితివి. ప్రియసోదరా, నీయొద్దనుండి నేను ఎంతో పని నిర్వహించుచున్నాను. కలిసి పనిచేయుటకు నీ వందఱిని అంగక్రమముతో కూడిన సంస్థగా చేయవలెను. అమృత నీవు ఒకచోటును సంపాదించిన వెంటనే నేను సూటిగ ఇండియాకు వత్తును. అది విశాలమైన చోటుగ

నుండ వలెను. మొదట నొక మట్టికట్టడముతో ప్రారంభింతము. కాలక్రమమున మంచిభవనమును నిర్మింతును భయపడకు.

మలేరియాకు ముఖ్యకారణము సీల్లో నున్నది. నీటిని వడియగట్టుసాధనములను రెంటినో మూటినో నీ వేల నిర్మింప రాదు? నీటిని మొదట కాచి తర్వాత వడియగట్టిన అపాయముండదు....దయచేసి పాశ్చరువారి “సూక్ష్మక్రిములను అడ్డగించు వడియగట్టుసాధనముల”ను పెద్దవానిని రెండింటిని కొనుము. వంటకు త్రాగుటకుకూడ ఆనీటినే వాడుడు. ఇక మలేరియాను గఱించి మీ రెప్పుడును విననే వినరు....పదండి ముందుకు పదండి; పాలువడుడు, పాటువడుడు, పాటువడుడు. ఇది కేవలము ప్రారంభమే.

సదా భవదీయ

వివేకానంద

152

ఓమ్ నమో భగవతే రామకృష్ణాయ

1894.

ప్రియ ప్రేమాస్పద....

సరి, ఇండియాలో ఏ దేని మతము మిగిలియున్న దనియా మీ యభిప్రాయము? జ్ఞానమార్గము, భక్తిమార్గము, యోగ మార్గము - అన్నియు పోయినవి. ఇప్పుడు మిగిలియుండునది “నన్నంటకు” మను మతమే. “నన్నంటకు! నన్నంటకు!” లోక మంతయు అపరిశుద్ధము, నే నొక్కడనే పవిత్రుడను. భాస్వర బ్రహ్మజ్ఞానమను. బలే! మహాదేవ! ఈదినములలో బ్రహ్మము హృదయాంతరములలో లేదు. మహోన్నతదివ్యధామమున లేదు. ఏప్రాణులందును లేదు. వంటపాత్రయందు మాత్రమే దేవు

దున్నాడు. పూర్వకాలమున “త్రిభువన ముపకారశ్రేణభిః ప్రీణయంతః” “ముల్లోకాలవారిని ఉపకారపరంపరలచే సంతృప్తులనుగా జేయుట” ఉదాత్తచిత్తుల లక్షణముగ నుండెడిది. ఇప్పుడు వారి లక్షణము — నేను పవిత్రుడను, విశ్వ మెల్ల అపవిత్రము. పొండి, డబ్బు తెండి, నాపాదములొద్ద పెట్టుడు. ఇచ్చటి నామత బోధలను ముగించి మరలి రమ్మని నాకు జాబువ్రాయుచున్న వివేకితో — ఈదేశమే నాకు ఎక్కువ సొంత మని చెప్పము. హిందూస్థానములో ఏ మున్నది? పారమార్థికపరతను గ్రహించువారెవరు? పాండిత్యము గ్రహించువారెవరు?

ఇంటికి మరలుట! ఎక్కడ నున్నదిఇల్లు! మోక్షము నాకు లక్ష్యము కాదు. భక్తి నాకు లక్ష్యము కాదు. నేను లక్షనరికములకైనను పోవుదును. “వసంతవల్లోకహితం చరంతః” “వసంతమువలె (నిశ్శబ్దముగ) లోకమునకు మేలు చేయుట” — ఇదే నామతము. సోమరులతో కఠినహృదయులతో క్రూరులతో స్వార్థపరులతో ఎట్టి సంబంధము కలిగియుండుటయు నా కిష్టము లేదు. ఈమహోపకారకార్యక్రమమున సహకరించు మహాభాగ్యము కలవా రందఱును సహకరింపవచ్చు.

...దయచేసి నాప్రేమ నందఱికిని అందజేయుడు. ప్రతివానితోడ్పాటును నా కవసరము. ధనమువలన లాభము లేదు. పేరువలన కీర్తివలన పాండిత్యమువలన లాభము లేదు. కష్టము లనెడి వజ్రభిత్తికలగుండ దారిచేసికొని పోగలది శీల మొక్కటే. దీనిని మనసులో నుంచుకొండి.

భవదీయ నిత్యప్రేమయత
వివేకానంద

153 .

సమాధిగత శ్రీరామకృష్ణయ

(సోదరశిష్యులకు)

1894.

ప్రియ సోదరులారా,

ఇంతకు పూర్వము నేను మీకు వ్రాసిన జాబు వ్యవధి లేనందున చాల ఆసమగ్రముగ నుండినది. రాఖాలును హరియు లక్ష్మీనుండి వ్రాసిన యొకజాబులో హిందూవార్తాపత్రికలు నన్ను ప్రశంసించుచున్న వనియు శ్రీరామకృష్ణుని జయంతిమహోత్సవ మప్పుడు ఇరువదివేల ప్రజలకు అన్నసంతర్పణ గావింపబడినందు లకు వారు చాల సంతోషపడి రనియు తెలియున్నారు. బ్రాహ్మ సమాజమువారును క్రైస్తవమతప్రచారకులును నిరంతరము నన్ను ఎదిరించుచుండకున్న, నే నింకను ఎంతో పని సాధింపగలియుం దును. భారతదేశమందలి హిందువులును నా కేమియు తోడ్పడిన వారు కారు. నేను చెప్ప నెంచిన దే మనగా — కల్కత్తాలోను మదరాసులోను హిందువు లొక సభ కూడి నేను తమప్రతినిధి ననియు నన్ను దయతో ఆదరించినందుకు అమెరికాప్రజలపట్ల తాము కృతజ్ఞుల మనియు నొకప్రతిపాదనమును చేసి అందజేసి యుండిన పనులు ప్రశంసార్హముగ పురోగమించి యుండును. కాని సంవత్సరము దాటిపోయినది. ఇంతవఱ కేమియు చేయ లేదు. నేను బెంగాల్‌లమీద ఎప్పుడును ఆధారపడలేదు లెండి. కాని మదరాసువారును ఏమియు చేయలేక పోయిరి.

మన దేశమునకు ఆసపాటు లేనే లేదు. ఎవని బుట్టలోగాని స్వతంత్రమైన భావ మొక్కపైస పుట్ట దే! రామకృష్ణపరమహంస అటువంటివాడు ఇటువంటివాడు — కట్టు కథలు — తలయు

తోకయు లేని కథలు. హాదేవమా! సామాన్యులకంటె ఏదో యొకమార్గమున మీరు పైవా రని చూపగల పనిని దేనినిగాని చేయరా? — వెట్టివారుగనే ఉన్నాడు....ఈనాడు ఒకగంటను పెట్టుకొని యందురు. లేపు దానితో నొక కొమ్మను చేర్తురు. దానికి మఱునాడు ఒకచామరమును చేర్తురు. లేదా, ఈదినము ఒకమంచమును తీసికొనివత్తురు. లేపు దానికోళ్లకు పెండిరేకులు కప్పదురు. ప్రజలు పరమాన్నమునకు అవకాశము సంపాదింతురు. మీరు రెండువేల పిచ్చిపిచ్చి కథలను అల్లిపెట్టుదురు — అనగా బాహ్యకర్మలపటాటోపము తప్ప వేతేమియు లేదు. ఇంగ్లీషుభాషలో దీనిని ఇమ్మెసిలిటీ (బుద్ధిమాంద్యము) అందురు. ఇట్టి అల్పవిషయములు మాత్రమే ఎవరి బుజ్జలలో నుండునో వారిని మందబుద్ధు లందురు; గంటను కుడివైపు మ్రోగింపవలెనా? ఎడమవైపు మ్రోగింపవలెనా? గంధపుబొట్టును నెత్తిని పెట్టుకొనవలయునా? వేతెటనైన పెట్టుకొనవలయునా? దీపసమర్పణమును రెండుసార్లు చేయవలయునా? నాలుగుసార్లు చేయవలయునా? — అను ఇట్టి ప్రశ్నలతో అహోరాత్రములు చీకాకుపడస్యభావము కలవారు కేవలము దౌర్భాగ్యు లనిపించుకొనుటకు తగదురు. అట్టి అభిప్రాయ ముండుటచేతనే మనము భాగ్యమునకు బాహ్యుల మైతిమి. తన్నులకు త్రొక్కిళ్లకు లోనైతిమి. పాశ్చాత్యదేశాల ప్రజలో — ప్రపంచమంతటికి ప్రభువులుగ నైరి....సోమరితనమునకును త్యాగమునకు హస్తమిశ్రకాంతరము.

మీకు శ్రేయస్సు కల్గవలె నని కోరుదురేని ఈ క్రతుకలాపాలను త్రోసిరాజనుడు. సజీవుడై యున్న దేవుని దివ్యత్వముగల మానవుని మానవరూపముగ నున్న ప్రతిప్రాణిని, దేవునిసమష్టి వ్యష్టిరూపములను రెంటిని ఆరాధింపుడు. దేవునిసమష్టిరూప మనగా ఈవిశ్వమే. దీని నారాధించుట యనగా సేవచేయుటయే. సేవ యనగా పనియే గాని క్రతుకలాపములో మునిగి తేలుచుండుట గాదు. పని యనగా — అన్నపుపల్లెరమును దేవున కెదుట

పదినిమిషములు పెట్టవలెనా అరగంటసేపు పెట్టవలెనా అను నిట్టి తర్కము గాదు. దానిని వెట్టియందురు. వారణాసిలోగాని బృందావనములోగాని గుడితలుపులను దిన మంతయు మూయుచు తెరిచుచు ఆడుకొనుటకు మాత్రమే లక్షలకొలది రూపాయలు వ్యయింపబడినవి. దేవున కిప్పుడు అలంకార మగుచున్నది. దేవున కిప్పుడు ఆరగింపు జరుగుచున్నది. దేవు డిప్పుడు మఱొకపనిలో వ్యగ్రుడై ఉన్నాడు. ఏపనియో మన మెఱుగము, ... ఇ దంతయు సజీవుడైన దేవుడు విద్యలేకయు తిండిలేకయు మరణించుచున్నప్పుడే! బొంబాయిలోని వణిక్కులు నల్లులకు ఆసుపత్రులు కట్టుచున్నారు. మానవులు చచ్చుచున్నను వారికి ఏ రేమియు చేయరు! మనదేశమున నున్న అంటువ్యాధి ఇదే అనియు ఉన్నత శరణాలయములు సర్వత్ర వ్యాపించుచున్న వనియు ఈసరళమైన విషయమును అర్థము చేసికొనుటకు మీకు బుజ్జులు లేవు. మీలో కొందఱుచిచ్చువలె వ్యాపింపుడు. దేవుని ఈ “విశ్వ” రూపారాధనమును ప్రచారము చేయుడు. మనదేశమున ఇంతకు ముందెప్పుడును పూనుకొనబడని పని ఇది. ప్రజలతో కలహములు కూడదు. మనము అందఱితో మైత్రిగలిగి యుండవలెను....

ఆశయములను వ్యాపింపజేయుడు. ఊరూరికి పొండి. ఇంటింటికి పొండి. అప్పుడే నిజమైన పని నిర్వర్తిత మగును. అట్లు కాక పాన్పుపై ఉదాశీనులమై పరుండి అప్పుడప్పుడు గంటను మ్రోగించుచుంటిమేని అ దొకరకపు వ్యాధి, అంతే... స్వతంత్రులుగ నుండుడు. స్వతంత్రముగ గుణదోషముల నిర్ణయించుటను అలవఱచుకొనుడు. గంటకు పిడి ఇంత పొడుగుండవలయు నని ఫలానా తంత్రమున ఫలానాప్రకరణమున విహితమై యున్నచో అది నా కెందుకు? ఈశ్వరుని సంకల్పముచే మీనోళ్లనుండియే లక్షలకొలది వేదములును తంత్రములును పురాణములును వెలువడగలవు. ... దానిని మీరు అమలులో చూపగలరేని భారత దేశములో ఒక్కసంవత్సరములో మూడునాలుగులక్షల శిష్యు

లను తయారుచేయగల్గినచో అప్పుడే నాకు కొంత ఆనవాటుండును....

మఱొక్కమాట. తలగొఱిగించుకొని సోదరుడగు తారకు నితో బొంబాయినుండి రామేశ్వరమునకు పోయిన బాలుని మీరెఱుగుదుడు కదా? ఆబాలుడు “నేను పరమహంస శ్రీరామకృష్ణుని శిష్యుడ” నని చెప్పకొనుచున్నాడు. సోదరుడు తారకుడు అతనికి మంత్రోపదేశము చేయును గాక!...శ్రీరామకృష్ణుని జీవిత కాలములో ఈబాలు డాయనను ఎప్పుడును కలిసికొనియుండలేదు. అయినను శిష్యు డట. ఏమి అవివేకము! అవిచ్ఛిన్నమైన గురుపరంపర లేనిదే ఏమియు సాధ్యము కాదు. ఇదేమి శిశు క్రీడయా? ఎట్టి సంబంధమును లేకుండగనే “నేను శిష్యుడను” అని చెప్పటయా? జాల్కుడు! ఆపిల్లవాడు సరియైనదారిలో నడచుటకు నిరాకరించునేని అతనిని తఱిమి వేయుడు. గురుపరంపర యుండవలయును. శక్తి గురువునుండి శిష్యునకు ఆశిష్యుని నుండి అతనిశిష్యునకు—ఈరీతి సంక్రమించుచు పోవలెను. ఇట్టి పరంపర లేనిదే ఏమియు శక్యముకాదు. అత డిక్కడికి వచ్చి రామకృష్ణ శిష్యుడ నని ఘోషించుచున్నాడు. ఇ దేమి వికటహాస్యమా? ఎవడో ఒకడు నాకు సోదరశిష్యుడ నని చెప్పకొనుచున్నా డని, జగ్మోహన్ నాకు తెలిపియుండినాడు. అతడు ఆబాలుడే ఐయుండునని నా అనుమానము. సోదరశిష్యుడనని చెప్పకొనుట! శిష్యుడనని చెప్పకొనుటకు అతనికి అవమానముకావున. సరాసరి గురువుగనే కాగోరుచున్నాడని నేను బల్లగుద్ది చెప్పగలను. వ్యవస్థితమైయున్న క్రమమును అతడు అనుసరింపడేని అతనిని తఱుమగొట్టుడు.

“తులసీ” “సుబోధు”ల మనసులు ఖోభిల్లుచున్న వట. అసగా చేయుటకు వారికి పని యేమియు లే దని అర్థము.... ఊరూరికి పొండి. మానవకోటికి విశ్వమునకంతటికి మంచి చేయుడు. ఇతరులకు మోక్షమును కొనిపెట్టుటకై మీరు సరక

ములకు పొండి. నాది అనుకొనదగిన ముక్తి భుని లేదు. మిమ్ము గూర్చే మీరు ఆలోచించునపుడు మీరు తోభము తప్పదు. అబ్బాయి, శాంతి నీ కెందు కోయి, నీవు సర్వమును పరిత్యజించిన వాడవు. రమ్మ, నీవు ఇప్పుడు శాంత్యాసను ముక్త్యాసను గూడ దూరముగ పరిత్యజింపవలసిన వంతు వచ్చినది. నాకముగాని సరకముగాని భక్తిగాని ముక్తిగాని ఇంచుకయు వ్యధ చెందకు. దేనిని లక్ష్యపెట్టకు. కాని నాయనా, ఇంటింటికి పోయి భగవన్నామమును ప్రచారముచేయుము. ఎవడుగాని ఇతరులకు శ్రేయ మొనగూర్చుట చేతనే తాను శ్రేయ మొందును. ఇతరులను భక్తిముక్తుల ప్రాపింపజేయుటచేతనే తానును వానిని అధిగమించును. దానిని చేపట్టుడు. అందుకై మిమ్ము మీరు మఱచిపొండి. ఆ ఆశయముతో వెట్టెత్తినవారు కండి. శ్రీరామకృష్ణుడు మి ట్టెట్లు ప్రేమించుచుండనో మిమ్ము నే నెట్లు ప్రేమించుచున్నానో, రండి, మీరును లోకమును అట్లే ప్రేమింతురు గాని. అందఱిని ఒక్కటిగ కూర్చుడు. గుణనిధి ఎక్కడ నున్నాడు? అతనిని నీవు నీతో ఉంచుకోవలె. అతనికి నాలనంతప్రేమ. గుప్త ఎక్కడ? ఇష్టపడునేని అతనిని చేరనిండు. నామాటగా అతనిని పిలువుడు. ఈక్రింది కొన్ని విషయాలను జ్ఞప్తియుంచుకొండి.

(1) మనము సన్న్యాసులము, భక్తిని, ముక్తిని, భుక్తిని— అన్నిటిని పరిత్యజించినవారము.

(2) లోకులలో ప్రతిఒక్కనికి, చాల అభివృద్ధితునకు సైతము, పరమశ్రేయ మొనర్చుట మనవ్రతము. అట్లు చేయుట వలన, నాకము గలుగనిండు సరకమే కల్గిండు, తలమొగ్గుడు.

(3) లోకకల్యాణమునకైయే పరమహంస శ్రీరామకృష్ణుడు తీవ్రతరించివాడు. ఆయనను మీరు మీయిష్టప్రకారము మానవు డనుడు దేవు డనుడు అవతారమూర్తి యుచు! ఎవని జ్ఞానమునకు తగినంతగా వాడు ఆయనను తలదాల్చును గాక.

(4) ఎవడు ఆయనకు మ్రొక్కునో అతడు తక్షణమే అప్పటమైన బంగారముగ మార్పొందును. నాయనలారా, మీకు శక్యమగుచో ఈసందేశమును గొని ఇంటింటికి పొండి, మీ అశాంతి అంతరించును. ఎప్పుడుగాని భయపడకుడు. భయమున కవకాశ మేదీ? దేనినిగాని లెక్కింపకుండుట మీజీవితములో నొక యంశము. ఇంతకాలమును మీరు ఆయనపేరును మా శీలమును నలువంకల వ్యాపింపజేసితిరి, సరి, మంచిదే, ఆప్రచారమునే ఇప్పుడు పొందికయైన మార్గమున చేయుడు. ప్రభువు మీవెంబడే ఉన్నాడు, ధైర్యమువహింపుడు.

నేను బ్రతికియున్నను మరణించినను భారతదేశమునకు నేను మరల వచ్చినను రాకున్నను మీరు ప్రేమను, నిరవధిక ప్రేమను వ్యాపింపజేయుచు పొండి. శ—ను కూడ ఈపనికి పూనుడు. కాని ఒరులను నిర్జింపవలె ననిన ఆయుధములుకావలె నను విషయమును జ్ఞప్తియొందుకొండి. “సన్నమిత్తే వరం త్యాగో వినాశే నియతే సతి”

“మరణ మది తప్పనప్పుడు మంచికొఱకు
జీవితార్పణచేయుట శ్రేయమునుడి”

భవదీయప్రేమయత
వివేకానంద

154

(కుమారి మేరీ హేచకు)

కెంబ్రిజ్,
డిసెంబర్, 1894.

ప్రియసోదరీ,

నీజాబు నా కిప్పుడే చేరినది. మీసంఘనియమములకు ప్రతి కాలము కాకున్నచో శ్రీమతి ఒల్బుల్బుని, కుమారి ఫార్మ

రును, చికాగోనుండి వచ్చిన శరీరవ్యాయామశాస్త్రవేత్తయగు శ్రీమతి ఆడమ్సుసతిని దర్శించుట కేల రావు ? ఏనాడైనను సరే వారు నీ కట కన్పింతురు.

సదా ప్రేమయుత భవదీయ
వివేకానంద

155

(శ్రీమతి ఓబ్బలపతికి)

541, డియర్బారన్ ఆవెన్యూ, చికాగో,
జనవరి 3, 1895.

ప్రియ శ్రీమతి బుల్నతికి,

క్రిందటి ఆదివారమునాడు నేను బ్రూక్లినులో ఉపన్యసించితిని. సాయంకాలము నే నక్కడికి చేరుకొనగానే శ్రీమతి హిగ్గిన్స్ సతి ఒకచిన్నవిందు చేసినది. ఎఫికల్ సాపైటి సభ్యులలో ప్రముఖులు కొందఱు వచ్చిరి. వారిలో డాక్టరు జైన్ (జేన్స్) కూడ నుండెను. అట్టి ప్రాచ్యమతవిషయములు బ్రూక్లిను ప్రజలకు రుచింప వని వారిలో కొందఱు అభిప్రాయపడిరి.

కాని ఈశ్వరానుగ్రహమున నాటి ఉపన్యాసము అత్యంత జయప్రదముగ నెఱవేఱినది బ్రూక్లినులోని విజ్ఞులు దాదాపు ఎనిమిదివందలమంది హాజరై యుండిరి. ఈయపన్యాసము జయప్రదముగ నుండబో దని మొదట తలచినవారే ఇప్పుడు బ్రూక్లినులో వరుసగా ఉపన్యాసములను ఏర్పాటుచేయుటకు ప్రయత్నించుచున్నారు. న్యూయార్కులోని నా ఉపన్యాసప్రణాళిక ఇంచుమించు సిద్ధమై యున్నది. కాని కుమారి థర్ స్టీ న్యూయార్కునకు వచ్చువఱకు తేమలను నిర్ణయించుట నా కిష్టము లేదు. కుమారి ఫిలిఫ్సు కుమారిథర్ స్టీకి మిత్రము. ఆమెయే ఈ

న్యాయార్కుప్రణాళికను ఏర్పాటుచేయుచున్నది. న్యాయార్కులో దేనినైనను సిద్ధపఱువవలె ననిన ఆమె అనుకొన్నచో కుమారి ధర్మస్థితో కలిసి ఆమె పనిచేయును.

హేలుకుటుంబమువారికి నేను చాల ఋణపడియున్నాను. సంవత్సరాదినాడు అటు పొడచూపి వారి కించుక ఆశ్చర్యము కలిగింత మని అనుకొంటిని. ఇచ్చట నేను క్రొత్తగానును సంపాదించుటకు ప్రయత్నించుచున్నాను. ప్రాతగాను ఇచ్చట నున్నది. కాని ఉతికి ఉతికి చాల ముడుచుకొని పోయియున్నది, నదస్సులో ధరించుటకు తగనిదై యున్నది. కావలసిన రకముదే చికాగోలో లభించు ననెడి ఇంచుమించు గట్టి నమ్మకము నాకున్నది.

ఈపాటికి మీనాయనగారికి ఆరోగ్యము బాగాయిండు నని అనుకొనుచున్నాను.

కుమారి ఫార్మరుకు గిబ్బన్నదంపతులకు పవిత్రకుటుంబమునకు చేరిన తక్కినవారికి నాప్రేమ.

నదా భవదీయప్రేమయత
వివేకానంద

మలిమాట : కుమారి కూరింగు నాకు బ్రూక్లినులో కనబడినది. ఆమె యెప్పటివలెనే దయచూపినది. త్వరలో ఆమెకు నీవు జాబువ్రాయుదువేని నాప్రేమ నందింపుము.

156

(శ్రీ జి. జి. నరసింహాచార్యులకు),

చికాగో,

జనవరి 11, 1895.

ప్రియ జి. జి.,

నీజా బిప్రుడే చేరినది.... తక్కినమతములకంటె క్రైస్తవమతమే మేలైనది అని రుజువుచేయుటకే విశ్వమతమహాసభ

ఏర్పాటుచేయబడినది. ఐనను హిందువులవేదాంతమతము తన సానమును దక్కించుకొనగల్గినది. డాక్టరు బట్టోసును ఆవర్గము నకు చేరినవారును తమ సనాతనాచారములందు చాల పట్టుదల గలవారు. నేను వారిసాయమును అపేక్షింపబోను....భగవంతుడు ఈ దేశమున నా కెందఱినో మిత్రులను పంపియున్నాడు. వారి సంఖ్య సదా వర్ధిల్లుచున్నది. నన్ను హింసింపప్రయత్నించినవారిని భగవంతు డనుగ్రహించును గాక!....నేనిన్నాళ్ళును బోస్తను కను న్యాయార్థునకును మధ్య సదా పరుగులెత్తుచుంటిని. ఈ దేశమున కివి రెండును పెద్దకేంద్రములు. ఈ దేశమునకు బోస్తను బుద్ధి స్థానీయ మనియు న్యాయార్థు ధనాగారస్థానీయ మనియు చెప్ప వచ్చు. రెండుచోట్లలోను నాకు గల్గిన విజయము అసాధారణమైనదే. వార్తాపత్రికల నివేదికలను నేను లక్ష్యపెట్టుట లేదు. కాబట్టి ఆనివేదికలలో కొన్నింటిని నేను మీకు పంపుదు నని మీరు నిరీక్షింపరాదు. ప్రారంభములో కొంత స్వద్దుచేయుట ఆవశ్యకమై యుండెను. ఆస్వద్దుమనకు కావలసినంతకంటె హెచ్చు గనే కావింపబడినది.

నేను మణి అయ్యుడుకు జాబువ్రాసియున్నాను. నీకు నా సలహాలను ఇంతకు మునుపే ఇచ్చియున్నాను. మీ రేమి చేయ గలరో నా కిప్పుడు చూపుడు. అవివేకప్రసంగ మిప్పుడు పనికి రాదు. అసలుపని కావలెను. హిందువులు తమమాటలకు ఆధారముగా నిజమైన పని చేయవలెను. చేయ లేకపోయిన వారికి ఎందుకును అర్హత లేదు, అంతే. మీభ్రాంతులకు మీకు అమెరికనులు ధన మీయబోవుట లేదు, వారేల యియ వలెను? ఇక నేనా, పరమార్థమును బోధింపవలె నని నాకోరిక, ఇక్కడనే గాని వేతొక్కడ గాని.

మిమ్ముగుఱిచిగాని నన్నుగుఱిచిగాని అనుకూలముగ గాని ప్రతికూలముగగాని ప్రజ లేమి చెప్పినను వారి మాటల

నికమీద లక్ష్యపెట్టకుడు. పనిని సాగింపుడు. సింహములుగ నుండుడు. దేవుడు మిమ్మనుగ్రహించును. నేను బ్రతికినన్నినాళ్లు నిర్విరామముగ పాటుపడెదను. మరణించిన పిమ్మటకూడ జగద్ధితమునకై నేను పాటుపడెదను. అసత్యమునకంటె సత్యము ఇంత తనరానంత సారవత్తరమైనది. సౌజన్యమును అట్టిదే. ఈ గుణములు మీకున్నచో అవి తమఘనతచే తామే దారి జేసికొనును.

ధియానపిస్తులతో నాకు సంబంధము లేదు. జడ్జి నాకు తోడ్పడును—భీ!... మానవులలో అత్యుత్తములకు వెక్కండ్రకు నాయం దక్కట గలదు. నీ వీషయమును తెలిసికొని దేవుని నమ్మియుండుము. ఈదేశమున నేను మెల్లగా ప్రతికా ప్రకటనలన్నియు కలిగింపగలంతకంటె ఎక్కువమాట చెల్లుబడి కలవాడ నగుచున్నాను. క్రైస్తవసనాతనులు దానిని అనుభవమున చూచుచున్నారు. కాని దానిని మాప లేకున్నారు. అది శీలశక్తి, పవిత్రతాశక్తి, సత్యశక్తి, పురుషశక్తి. ఇవి నాకున్నంతవఱకు మీరు నెవ్వదిగ నుండవచ్చు. ఎవడు గాని నాతలవెంట్రుకనైనను కదలింపలేడు. వారు ప్రయత్నింతురేని భంగ మొందుదురు, అని దేవుడు చెప్పుచున్నాడు....గ్రంథములు సిద్ధాంతములు ఇకచాలు. ప్రజలదెందముల నుజ్జూత లూపుటకు ఏకైకమును మహోన్నతము నగు మార్గము “జీవితమే”. పురుషుని ఆకర్షకశక్తి అందిమిడి యున్నది....ఈశ్వరుడు నాకు నానాటికిని మఱింతగాఢమైన అంతర్దృష్టిని ప్రసాదించుచున్నాడు. పాటువడుడు, పాటువడుడు, పాటువడుడు....అవివేకప్రసంగములకు స్వస్తి చెప్పుడు. భగవంతునిగూర్చిప్రసంగించుచుండుడు. జీవితము క్షణభంగురము. వక్రోక్తులకు మిథ్యాలాపములకు వ్యవధి లేదు. ప్రతిదేశమును తన్నుతానే కాపాడుకోవలె నను విషయమును మీరు సదా జ్ఞప్తియందుంచుకోవలెను. అట్లే ప్రతిమానవుడును తన్ను తానే కాచుకోవలెను. అన్యులసాయమునకై అట్టులు చాపకుడు. ఇక్కడ కష్టపడి పనిచేసి నేను అక్కడ నీపనికి అప్పుడప్పుడు కొంతపైకమును

పంపగల్గియుండును. కాని అది ఆపాటియే. అందుకే, నీవు కాచు కొని యుండవలసియున్న పనిని ఆపివేయుటే మేలు. పైగా నా ఆశయములకు ఇదొక గొప్ప రంగము అను విషయమును గుర్తింపుడు. భగవంతునిపై ప్రేమ గలవారు ఎవరైనను సరే—వారికి నేను సదా సేవచేయుదును. వారు హిందువులూ మహమ్మదీయులూ క్రైస్తవులూ అను విషయమును నేను లక్ష్యపెట్టను.

...నిశ్శబ్దముగ ప్రశాంతముగ పనిచేయుట నా కిష్టము, దేవుడు సదా నా వెంబడి ఉన్నాడు. మీ కిష్టమున్న అత్యంతార్జవముతోను పరిపూర్ణ నిస్వార్థతతోను అన్నిటికంటె నెక్కువగా సమగ్రపవిత్రతతోను నన్ననుసరింపుడు. మీకు నా ఆశీర్వాచనములు. ఈక్షణికజీవితములో పరస్పరప్రశంసలను చెల్లించుటకు వ్యవధిలేదు. ముందు యుద్ధము ముగియనిండు. తర్వాత మనము మన జ్ఞాపికలను పోల్చిచూచుకోవచ్చు. మనసార ఒకరి నొకరు ప్రశంసించుకోవచ్చును. ఇప్పుడు మాటాడకుడు. పని పని పని! భారతదేశమున శాశ్వతముగ నుండునట్లు మీరు చేసిన దేదియు నా కగపడలేదు. మీరు నెలకొల్పిన కేంద్రమేదియు నా కగపడుట లేదు. మీరు నిర్మించిన గుడిగాని మండపముగాని నా కగపడుట లేదు. మీతో ఎవరును కలిసివచ్చుట నా కగపడుట లేదు. ఉన్న దెల్ల అధికప్రసంగము, ప్రసంగము, ప్రసంగము! మేము గొప్పవారము, మేము గొప్పవారము. వెట్టి! మనము దుర్బలులము. అంతే. పేరుకై కీర్తికై ఉబలాటపడుట మున్నగు బూటకములన్నియు నా కెందుకు? అది నా కేమి లక్ష్యము? నూర్ల కొలది ప్రజలు భగత్ప్రేమలు కాగా చూడవలెననుట నాకోరిక. వారేరీ? వారు నాకు కావలెను. వారిని నేను చూడవలెను. వారిని మీరు వెదకి పట్టవలెను. మీరు నాకిచ్చునవి పేరును కీర్తియునే. పేరుకును కీర్తికిని స్వస్తి చెప్పుడు. పాటుపడుడు ధీరులారా, పాటుపడుడు. నా ఉత్సాహమును మీరింకను అందుకోలేదు.

నన్ను మీ రర్థము చేసికొనలేదు. సోమరితనము సుఖానుభవములు అనేడి పాతదారులలోనే మీరు పరువులెత్తుచుందురు. సోమరితనము వదలిపోవలెను. సుఖానుభవము లెవ్వీయు ఇష్టమును వలదు, ఇకమీదను వలదు. నిష్పలోని కుఱుకుడు. ప్రజలను దేవుకొద్దకు తెండి.

నాడత్సహమును మీ రందుకొనవలె నని, ప్రగాఢార్జవ సంపన్నులై మీరు ఉండవలె నని, రణరంగమున మీరు వీరమరణ మొందవలె నని సదా ప్రార్థించుచుండు,

వివేకానంద

మలిమాట : ఎల్లన్న పుల్లన్న దద్దన్న మనలనుగూర్చి చెప్పు అనుకూలప్రతికూలవాక్కులను నమ్మవల దని, వారి నమస్తశక్తిని పనిలో కేంద్రీకరింపవలసినదని, అశసింగతో కిడితో డాక్టరు బాలాజితో ఇతరులందఱితో చెప్పుము.

157

(శ్రీ అశసింగపెరుమాళుకు)

అమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములు,
జనవరి 12, 1895.

ప్రియ అశసింగా,

పత్రికలను కరపత్రములను నా కిక పంప వల దని పెక్కుసార్లునేను నీకు వ్రాసియున్నప్పటికిని వానిని నీ వింకను పంపుచునే యుండుట నాకు విచారకరముగ నున్నది. వానిని చదువుటకు వానిని గమనించుటకు నాకు వ్యవధి లేదు. దయచేసి వాని నిక పంపకు. క్రైస్తవమతప్రచారకులు గాని థియాసఫిస్టులుగాని నన్ను గుఱించి ఏమి చెప్పినను నేను లక్ష్యపెట్టను. వారి కిచ్చ వచ్చినట్లు

చేయనీ. వారిపై మనము కన్నుంచితిమేని అదే వారికి ప్రాముఖ్యము నిచ్చును. అదియును గాక క్రైస్తవమతప్రచారకులు తిట్టుదురే గాని వాదింప రనుట నీకు తెలిసిన విషయమే.

పేరునుగాని కీర్తిని గాని అట్టి బూటకమును దేనినిగాని నేను లక్ష్యపెట్ట నని నీ విప్పుడు తెలిసికో. ఇక నెప్పటికిని నీ కది తెలిసియుండునుగాక! లోకక్షేమమునకై నా ఆశయములను బోధింపవలె నని నాకోరిక. నీవు చాల పనిచేసితివి. కాని ఇప్పుడు జరిగినంతమ్ముకు అది నాకు పేరు ప్రతిష్ఠలను మాత్రము కలిగించినది, లోకుల మెప్పును గడించుటకై వ్యయించివేయ తగినంత తక్కువది కాదు నా జీవితపువిలువ. దానివిలువ అంత కెంతో హెచ్చు. అట్టి పిచ్చిపనులకు నాకు వ్యవధి లేదు. భారతదేశమున ఆశయప్రచారమునకు గాని సాంగోపాంగమైన యొకవ్యవస్థ నేర్పజేయుటకు గాని నీవు చేసినదే మున్నది! ఏమియు లేదు, లేనేలేదు!

హిందువులకు పరస్పరసహకారమును అన్యోన్యగుణగ్రహణమును నేర్పునట్టి సంస్థ యొకటి యెంతయు ఆవశ్యకము. ఇచ్చట నేను చేయుచుండు పనినిగూర్చిన అభినందనమును తెల్పుటకు కల్కత్తాలో ఏర్పాటైన సమావేశమునకు విదులక్షల ప్రజలు వచ్చిరి - తక్కినచోట్లలోను ఆసమావేశాలకు ప్రజలు నూర్ల కొరిదిగ వచ్చిరి. సరియే, మంచిదే. కాని వారిలో ఒక్కొక్కనిని ఒక్క అణా ఇ మ్మని అడుగుదువేని వారెత్తురా? శిశుుచిత పరాధీనతయే మన శీలసర్వస్వము. అన్నమును నోటి కందింతుమేని మెక్కుటకు వారందఱునుసిద్ధులే. అన్నమును గొంతులో క్రుక్కు మని కోరువారును కొందఱున్నారు....మిమ్ము మీరుద్ధరించుకొనజాలరేని, జీవించియుండుటకు మీకర్హత లేదు....

సామాన్యజనులలో విద్యను వ్యాపింపజేయవలె ననెడి నా పన్నాగమును ప్రస్తుతమునకు మానుకొన్నాను. మెట్టుమెట్టుగా

అది సిద్ధించును. నా కిప్పుడు కావలసిన దే మనగా, ఉత్సాహ సంభరితులైన ప్రచారకుల జట్టు. మద్రాసులో మన కొకకాలేజీ ఉండ వలెను. మతముల పోలికలను చీలికలను సంస్కృతభాషను వివిధవేదాంతమతములను కొన్ని యూరపియను భాషలను అచట నేర్పవలెను. మన కొక ముద్రణాలయ ముండ వలెను. ఆంగ్ల మందును దేశభాషలందును పత్రికలను ముద్రింపవలెను. ఇది చేసిన నీవు కొంత సాధించినట్లుగా నేననుకొందును. పాటుపడుటకు సిద్ధముగ నున్నామని దేశీయులను చూపనిండు. ఇటువంటి ఏ పనినిగాని భారతదేశమున చేయుట నీకు శక్యము కానిచో నన్ను నాకే విడిచిపెట్టుము. నే నొసంగ వలసిన సందేశమున్నది. దాని సర్థముచేసికొనగలవారికి, అమలుపఱుపగలవారికి న న్నుపదేశింపనీ. సందేశమును ప్రతిగ్రహించువారు ఎవరైనను నాకేమి? “నాతండ్రి సంకల్పమును ఎవడు నెఱవేర్చునో వాడు నావాడు”...

నాపేరునకు ప్రాధాన్య మొసంగరాదు. నాకు కావలసినది నా ఆశయములకు అమలుజరుగుట. సకలప్రవక్తల శిష్యులును గురుదేవుని ఆశయములను గురుదేవుని వ్యక్తిని విడదీయరాని విధముగా కలిపివేయుచుందురు. తుదకు గురుదేవునివ్యక్తికై ఆయన ఆశయములను చంపుచుందురు. ఇట్లు జరుగనీయక శ్రీ రామకృష్ణుని శిష్యులు జాగ్రత్త వహింపవలెను. ఆశయమునకై పాటుపడుడు, వ్యక్తికై కాదు. దేవుడు మి మ్మనుగ్రహించుత.

ఆశీస్సులతో,

సదా భవదీయ
వివేకానంద

158

(శ్రీ త్రిగుణాచార్యసాంధ్యస్వామికి)

268 పడమర, 39, న్యూయార్క్,
జనవరి 17, 1895.

ప్రియ శారదా,

నీవు వ్రాసిన రెండు జాబులును రామ్మయ్యబాబు వ్రాసిన రెండు జాబులును చేరినవి. సరకుల బిల్లు చేరినది. కాని సరకులు చేరుటకు చాలకాలము పట్టును. సరకులు సకాలమునకు రవాణా యగునట్లు ఏర్పాట్లు చేయకున్న అవి చేరుటకు ఇంచుమించు ఆఱు మాసములు పట్టును. దుద్రాక్షమాలలను దర్భచాపలను పంపినా నని హరమోహనుడు జాబు వ్రాసి నాలుగునెలలై నవి. అవి యెక్కడున్నవో, ఆవార్త సైతము తెలియదు. ఏమి జరుగు ననగా సామానులు ఇంగ్లండుకు చేరినపుడు ఇక్కడ ఉన్న ఆకంపెని ఏజెంటు నాకు తెలుపును. తర్వాత ఇంచుమించు చొక నెలలోపుగా సామానులు వచ్చును. మీసరకులరవాణాబిల్లు నాకు చేరి మూడు నెల లై నవి. నోటీసుజాడయైనను లేదు. ఫేరీ మహారాజాగారు పంపిన సరకులుమాత్రము త్వరగా చేరినవి. అందుకై ఆయన చాల డబ్బును ఖర్చుపెట్టుచుండును. ఐనను భూగోళమునకు ఈవలిచివరయైన ఈ పాతాళలోకమునకు సామా నులు తప్పిపోక చేరుచున్న వనుట అభినందనార్హ విషయమే. సామానులు నాకు చేరిన తక్షణమే నీకు తెల్పెదను. ఇప్పుడు కనీసము మూడునెలలవఱకై నను ఊరకుండుము!...

పత్రికను ప్రారంభించుపనికి నీవు పూనుకొనుటకు అను కూలమైన కాల మిదే. రామ్మయ్యబాబు ఎవరిని గుఱించి చెప్పు చున్నాడో అతడు సమర్థుడే కావచ్చు. కాని ఎవరినిగాని అమెరి కాలో నాతో నుంచుకొనదగిన పరిస్థితిలో నేను లే నని రామ్మ

యాల్బాబుతో చెప్పము.... టిబెట్టును గూర్చిన నీ వ్యాస మేమైనది? మిట్టరు ప్రతికలో అది ప్రకటింపబడినప్పుడు నా కొక ప్రతిని పంపుము. రావోయి, రా, ఇదిగో నీవు చేయవలసినపని:— ఆప్రతికను నడపుచుండుము. దానిని ప్రజల కంటగట్టుము. వారు దానికి చందాలు కట్టునట్లు చేయుము. భయపడకు. సంకుచిత హృదయలనుండి ఏమి పని నెఱవేఱు నని నీవు నిరీక్షింతువు? వారిచే నెఱవేఱుపని ప్రపంచములో లేనే లేదు. సముద్రమును దాటవలె ననిన నీకు ఇనుమువంటి సంకల్ప ముండ వలెను. కొండలలో చొచ్చుకొనిపోగల్గిన బలము నీ కుండవలెను. పైచలికాల మప్పటికి నేను వత్తును. మనము జగమును (ఉత్సాహ)వహ్నితో మండింతము. ఇష్టమున్నవారు వచ్చి మనతో కలిసి ధన్యులగుదురు గాక. రానివారు కలకాలము వెనుకబడియుందురు. పడియుండనీ. మీరు నడుముకట్టి సంసిద్ధులరై యుండ వలెను.... దేనిగాని ఎప్పుడుగాని లక్ష్యపెట్టకుడు. సరస్వతీదేవి మీఞ్హ్వాలపై ని మీఞ్హస్తములందు అధివసించును. అనంతశక్తియగు సర్వేశ్వరుడు మీహృదయవీరము నధిష్ఠించియుండును. విశ్వమును ఆశ్చర్యస్తబ్ధముగ నొనర్చు పనులను మీరు కావించుదురు. మఱొక మాట. నాయనా, నీ పేరును మఱికొంత చిన్నదిగా చేసికొనలేవా? ఎంత పొడుగైనపేరు! ఒకగ్రంథమునే నింపుటకు చాలి నంత పొడుగుగల పేరు! సరి, భగవన్నామము మృత్యువును పాఱద్రోలు నని ప్రజలు చెప్పగా నీవు వినుచుందువు. అట్లు మృత్యువును నెట్టివేయగలది “హరి” అనెడి సరళనామము కాదు, జ్ఞాపక ముంచుకో. మఱివీవి అనగా “అఘభగనరకవినాశన” “త్రిపురమదభంజన” “అశేష నిశ్శేష కల్యాణకర”— అను నిత్యాది శ్రావ్యగంభీరనామములే. ఇవి మృత్యుదేవతను సవరివారముగ పాఱద్రోలును. నీపేరును ఇంచుక సరళముగ చేసికొంటివేని బాగుండదా? కానీ ఇప్పటికే ఆపేరు విదేశములకు వ్యాపించినందున కాలాతీతమైన దేమో అని భయపడుచున్నాను.

నామాట నమ్ము — నీపేరు* విశ్వమోహనము, మృత్యునిరా
సకము.

భవదీయప్రేమయత
వివేకానంద

మలిమాట : బంగాళమును, బంగాళమునుమాత్రమే కాదు,
భారత దేశమునంతటిని గడగడలాడింపుడు. వివిధప్రదేశములలో
కేంద్రములు ప్రారంభింపుడు.

భాగవతము నాకు చేరినది. నిజముగ చాల చక్కని
ముద్రణము. కాని ఈ దేశప్రజలకు సంస్కృతమును చదువున
మను అభిరుచి ఇంచుకేని లేదు. కావున అది అమ్ముడు పోవు
ఆసపాలు చాల తక్కువే. ఇంగ్లండులో ఇంచుక అమ్ముడు పోవ
వచ్చు. ఏలయన సంస్కృతమును చదువుటలో అభిరుచికలవారు
అచ్చట చాలమంది యున్నారు. ఆసంపుటసంపాదకునకు నాప్రత్యే
కాభినందనములను అందింపుము. ఉదాత్తమైన ఆయన ఉద్య
మము సమగ్రవిజయవంత మగు నని ఆశించుచున్నాను. ఆయన
పుస్తకమును ఇచ్చట వెలపుచ్చుటకు నాచేతనై నంతవఱకు నేను
ప్రయత్నించెదను. అతనిపుస్తకాలవెలపట్టికను నేను వివిధప్రాంత
ములకు పంపియున్నాను. పెసరపప్పు మినుపపప్పు మున్నగు సరకు
లలో అమెరికాయందును ఇంగ్లండునందును మంచి లాభకరమైన
వ్యాపారమును ప్రారంభింప వీలగు నని రాష్ట్రమాల్యాబుతో
చెప్పుము. సరిగా రుచిమాపునుమేని పప్పుచారు మంచివ్యాప్తి
లోనికి వచ్చును. దానిని మొత్తముగ సంగ్రహించిపెట్టుటకు ఒక
అంగడిని పెట్టవలెను. చిన్నచిన్నపొట్లములుగ తయారుచేయ
వలెను. వండవలసినవిధానమును ఆపొట్లముమీదనే ముద్రించి

* శ్రీ శ్రీగుణాతీతస్వామికి వ్రాయబడిన జాబిది. ఆయన పూర్తికేసు
శ్రీ శ్రీగుణాతీతానందస్వామి. దానిని గూర్చి ఇక్కడ స్వామిజీ పరిహాసము
చేయుచున్నారు.

పెట్ట వలెను. అట్టి పొట్లములను ఇంటింటికి పంపుదుమేని అధిక సంఖ్యాకులు కొనుదురు. అట్లే 'బద్ధ' (పప్పుఉండ)లు బాగుగా అమ్ముచుపోవును. దైర్యోత్సాహములు మనకు కావలయును. సోమరిజీవితములను నడపినచో ఏమియు సాధింపబడదు. ఎవరైన ఒకకంపెనీని ఏర్పఱచి ఇండియాసరకులను ఇక్కడికిని ఇంగ్లండున కును ఎగుమతిచేసిన మంచి వ్యాపారము సాగును. కాని మనవారి జట్టు సోమరుల జట్టు....

159

(శ్రీ బ్రహ్మసందర్శిమికి)

1895.

ప్రియ రాఖాల్,

ఇప్పుడు నాయొద్ద వార్తాపత్రికలు మున్నగునవి రాసులు రాసులుగ నున్నవి. కావున ఇక మీద మీద ఏపత్రికలను పంపనక్కఱలేదు. ప్రస్తుతము ఉద్యమము భారతదేశముమట్టుకే ఉండనీ...

ప్రతిదినము ఒక ఉద్రేకమును లేపినందువలన ఎక్కువ ప్రయోజన ముండదు. కానీ ప్రస్తుతము దేశమంతట హెచ్చి యున్న ఈ సంచలనమును మీరు పయోగించుకొనుడు. అన్ని దేశాలను వ్యాపింపుడు. అసగా వివిధప్రదేశములలో శాఖలను ప్రారంభించుటకు ప్రయత్నింపు డన్న మాట. సారములేని సద్దు మాత్రముగ దాని నుండనీయకుడు. మీరు మదరాసువారితో కలిసి వివిధప్రాంతములలో సంఘములు మున్నగువానిని స్థాపింప వలెను. పత్రికను ప్రారంభింప నున్నా రని వినియుంటినే, దానిని గూర్చి ఏమి? దానిని నడపుటకు మీ రెందుకు జంకుచున్నాడు?... రండి, వీరులరై ఏమేని చేయుడు. సోదరా, ముక్తి నీకు కలు

కున్న నేమి? కొన్ని పర్యాయములు నీవు సరకమును అనుభవించిన నేమి?

మనసి వచసి కాయే పుణ్యపీయూషపూర్ణా
 త్రిభువన ముపకారశ్రేణిభిః ప్రీతయంతః ।
 పరగుణపరమాణాః పర్వతీకృత్య నిత్యం
 నిజహృది వికసంతః సంతి సంతః కియంతః ॥

“తలంపులందును మాటలందును చేతలందును పుణ్యామృత పూర్ణలై ముగ్ధోకముల వారిని ఉపకారపరంపరలచే సంప్రీతి నొందించుచు పడులందు పరమానందంత మంచిగుణమున్నను దానిని పర్వతమంతటిగుణముగా గ్రహించుచు హృదయవికాస మొందు సత్పురుషులు కొందఱున్నారు” అనెడి (భర్తృహరి) సుభాషిత మసత్యమా?

నీకు ముక్తి కలుగకున్న నేమి? ఏమి శిశుజల్మిత మిది! రామరామ! దృఢముగ “నిర్వీర్యము” అందు మేని సర్వవిషము పైతము నిర్వీర్య మగు నని చెప్పుదురు. అది నిజము కాదా? “నే నజ్ఞుడను” “నే నకించనుడను” అని చెప్పుకొను ఈ విపరీత విషయ మేమిటి? నేను చెప్పుచున్నాను — ఇది కపటవిషయము, కపటత్యాగము. ఈస్వనైచ్చానుసంధానప్రవణతను దులిపితేసి కొనుడు. “నేను తెలియనివాడ నగుచో భువి నిక తెలిసినవాడెవడు!” ఇప్పుడు నీకు తెలియదందువేని, ఇన్నాళ్లును ఏమిచేయుచుంటి? ఇవి నా స్తికని మాటలు. ఊరిద్రిష్టురియగు చార్మ్య గుని విషయము. మనము అన్నిటినిచేయగలము. అన్నిటిని చేయుదుము! సారహీనులు వాడుండుమూలలనుండి పిల్లులవలె కూయుచుందురుగాక, చాలినంత అదృష్టము కలవా రందఱు వీర మార్గమున మనతో నేకీభవించుదు. ఒకయోగి “మంచిది, ఇంతవఱకు నీకు కల్గిన ప్రఖ్యాపనము చాలును. ఇంటికి మరలి రమ్మ” అని వ్రాయుచున్నాడు. ఒకగృహమును నిర్మించి నన్ను

పిలుచునేని అప్పుడు నే నతని నొక మనుష్యుడందును. అట్టి విషయములలో పడేండ్ల అనుభవము నావివేకమును పెంపొందించినది. నే నిక మాటలకు మోసపోను. మనసున ధైర్యమును హృదయమున ప్రేమయు కలవారుమాత్రము నాతో వత్తురు గాక. ఇతరులెవ్వరును నా కక్కఱలేదు. జననికృపచే అసహాయముగ నేను ఇప్పుడొకలక్ష కథికారినిై యున్నాను. ఇరువదిలక్షల కథికారిని కాగలను...నేను భారతదేశమునకు మరలివత్తు నను నిశ్చయము లేదు. ఇక్కడ ఊరులుద్రిమ్మరుచున్నాను. అక్కడికి వచ్చినను నేను అట్టి త్రిప్పటబ్రతుకే బ్రతుకవలసియుండును. కాని ఇక్కడ చుట్టునుండు వారందఱును విద్వాంసులు. అక్కడ చుట్టునుండు వారు మూర్ఖులు. ఇక్కడికిని అక్కడికిని గల భేదము ఉత్తర ధ్రువమునకును దక్షిణధ్రువమునకును ఉన్నంత. ఈదేశ ప్రజలు ప్రణాళికలు నిర్మింతురు, పనులు నిర్వహింతురు. మన ఉద్యమము లన్నియు సోమరితనము, ఈర్ష్య మున్నగువానిచే హతములై నేలవా లగును. సోమరితనమునకు వైరాగ్య మని తప్పపేరు పెట్టుదుము. '.....'అను ఆయన అప్పుడప్పుడు నాకు పెద్దజాబులు వ్రాయుచుండును. అందులో సగము నేను చదువ లేని జిలుగుగా నుండును. అట్లుండుట నాకు మేలే. అందలి వార్తలలో చాలవఱకు ఈక్రిందిరీతి నుండును — ఫలానాచోట, ఫలానావారు నన్ను దూషించుచుండినారు. ఆదూషణను సహింప లేక ఇతడు అతనితో జగడమాడినాడు—ఇత్యాది. దయతో నా పక్షమును సమర్థించినందుకు అతనికి నాపరశ్చతధన్యవాదములు. కాని వారును వీరును నన్నుగూర్చి చెప్పుచుండుమాటలను విస సీయక తీవ్రముగ నన్ను అడ్డగించున దిది — “స్వల్పశ్చ కాలో బహవ శ్చ విఘ్నాః” “కాలము స్వల్పము అడ్డుంకులు పెక్కులు.”

సాంగోపాంగనిర్మాణముగల సంఘ మొకటి కావలెను. ఇంటిపనులను శశిని చూచుకొననిమ్ము. డబ్బు లావాదేవులును అంగడిపనులును సన్యలు పర్యవేక్షణలో నుండనిమ్ము. శరత్తు

కార్యదర్శిపనిని — అనగా జాబులు జవాబులు నడపుటను నిర్వహింపనిమ్ము. శాశ్వతమైన కేంద్రమును ఏర్పఱపుడు. ఇప్పుడు మీరు చేయుచుండు ఆకస్మికప్రయత్నాలు ఉపయోగపడవు. నేను చెప్పినచినది నీ కర్థమైనదా? నాయొద్ద వార్తాపత్రికల పెద్ద మోహకటియున్నది. మీ రిప్పు డొక్కపనిని చేయవలె నని నా కోరిక. ఒకమరమును నిర్మింపగలరేని మిమ్ము వీరు లందును. లేకున్న మీ రేమియును .కారు. పనిచేయునప్పుడు మీరు మదరాసుప్రజలతో సలహాపడుడు. వారికి కార్యనిర్వహణశక్తి ఎక్కువ. ఈసంవత్సరపు శ్రీరామకృష్ణోత్సవమును గ్రంథముల కెక్కునంత వైభవముతో జరుపుడు. అన్నదాన ప్రచారము ఎంత తగ్గిన అంత మేలు. చేతులమీదుగ అందించు రీతిగా ప్రసాదమును పంచిపెట్టితిరేని చాలును....

నేను ఇంగ్లీషులో శ్రీరామకృష్ణనిజీవితమును మిక్కిలి సంక్షేపించి వ్రాయబోవుచున్నాను. దానిని మీ కంపెదను. దానిని అచ్చువేయింపుడు. బెంగాలీలోనికి అనువదింపుడు. ఉత్సవమప్పుడు దానిని అమ్ముడు. ఉచితముగ పంచిపెట్టిన పుస్తకాలను ప్రజలు చదువరు. పేరుకు ఏదో కొంత వెలను నిర్ణయింపుడు. ఉత్సవమును మహావైభవముతో జరుపుడు.

పనిని చక్కగా నిర్వహించుటకు మీకు సర్వతోముఖమైన ప్రజ్ఞ యుండవలెను. మీరు పోవుపల్లెలలోను పట్టణములలోను శ్రీరామకృష్ణునందు భక్తిగలప్రజలు కొందఱు కనిపించిన ప్రతిచోటను ఒకసంఘమును ప్రారంభింపుడు. మీరు అన్నిగ్రామములలో సంచరించినది నిష్ప్రయోజనముగానా? హరిసభలను అట్టి ఇతరసంఘములను మనము మెల్లగా మనలోనికి ఆకరించుకోవలెను. సరి, సమస్తమును మీకు నేను చెప్పలేను. నావంటి రాక్షసుని మఱొకని నేను సంపాదింపగల్గిన! - సమయము వచ్చినప్పుడు సర్వేశ్వరుడు నాకు సమస్తమును సమకూర్చును....శక్తి

గలవాడు శక్తిని పనిలో చూప వలెను. మీభక్తిముక్తిభావాలను పాట్రొంటున్నాడు. లోకమున నున్న మార్గ మొక్కటే. “పరోపకారాయ స తాం హి జీవితమ్, పరార్థే ప్రాజ్ఞ ఉత్సృజేత్” పరుల కుపకరించుటకే సజ్జనులు జీవించియుందురు. ప్రాజ్ఞుడు పరార్థము తన్ను అర్పించుకొనవలెను.” నీకు హితముచేయుట చేతనే నేను నాకు హితము చేకూర్చుకోగలను. వేఱుదారి లేదు. లేనే లేదు, ...నీవు దేవుడవు. నేను దేవుడను. జీవుడు దేవుడే. మానవకోటిలో మూర్తిభవించిన ఈదేవుడే లోకమున సమస్తమును చేయుచున్నాడు. ఊర్ధ్వమున ఎచ్చటనో ఆసీనుడై మఱొక్కదేవు డున్నాడా? కావున పనికి పూనుకొనుడు.

శశి (సన్యలు) వ్రాసిన పుస్తకమును బిమల నాకు పంపినది. ఆగ్రంథమును చదివి బిమల తెలిసికొన్న విషయము : ప్రపంచప్రజలందఱు అపవిత్రులు. రవంత ఆధ్యాత్మికపరతత్వమును అర్హత లేనివారినిగ వారిని వారి ప్రకృతియే త్రోసివేసినది. భారతదేశమున ఒకపిడికెడు మంది బ్రాహ్మణులకు మాత్రమే ఆధ్యాత్మికపరతకు సర్వాధికార మున్నది. ఆపిడికెడుమందిలో, చెప్పవలయునన్న, ఈశశి (సన్యలు) సూర్యుడు; ఈ బిమల చంద్రుడు. భేష్ ! నిజమునకు ఎంత ప్రభావపూర్ణమైన మతము. ముఖ్యముగ బెంగాలులో అట్టి మతము అమలుకు వచ్చుట చాల సులభము. అంతకంటె సులభతరమైన మార్గము లేదు. అన్ని తపస్సుల అన్ని ఆధ్యాత్మికసాధనల నిజము నంతటిని సూత్రప్రాయముగ చెప్పవలె ననిన — నేను పరిశుద్ధుడను. తక్కిన వారందఱును అపవిత్రులు. ఈమతము మృగోచితము, రాక్షసోచితము, నరకసదృశము. అమెరికనులకు ఆధ్యాత్మికధర్మార్హత లేదేని ఆధ్యాత్మికధర్మమును ఇచ్చుట ప్రచారముచేయుట కూడ దేని, ఇక వారి సాయ మపేక్షించుటెందుకు?... అట్టి వ్యాధిని ఏమందు కుదుర్పగలదు? మంచిది. శశిని (సన్యలును) మలబారునకు

పోవును. అక్కడి రాజు తనప్రజల భూమిని లాగుకొని దానిని బ్రాహ్మణులచరణముల కర్పించినాడు. ప్రతిగ్రామములోను పెద్ద మరము లున్నవి. ఆమఠములలో సమృద్ధముగ విందులుపెట్టి ధన బహుమానములనుగూడ ఇచ్చుచుందురు.... ఏదే నొక పనిగల్గినప్పుడు బ్రాహ్మణేతరుని స్పృశించినను ఆపనిపూర్తి కాగానే స్నానము చేసినచో ఆస్పర్శదోష ముండదు. బ్రాహ్మణేతరుల వర్గమంతయు అపవిత్రమైనది. వేఱు సమయములలో వారి నంట రాదు. బైరాగులును సన్న్యాసులును ఒకానొకరకపు బ్రాహ్మణులును దేశమునకు వినాశమును గూర్చిరి. సదా చౌర్యచౌరజ్ఞములపై నే మన సుంచుకొని వీరు పైకి మతగురువులుగా అభినయించుచుందురు. ప్రజలర్పించు విరాళములను కైకొనుచునే “నన్నంటకుడు” అని అటచుచుందురు. ఇక వారు ఎంత గొప్ప పనులను చేయుచు వచ్చిరి!—“ఉర్లగడ్డకు వంకాయకు పరస్పర స్పర్శగల్గిన ఇక నెన్నాళ్ళకీజగమునకు ప్రళయముగలుగును? “మట్టి అలదుకొని పండ్రెండుసార్లు తమ చేతులను ఎవరు కడుగుకొనరో వారి వంశపూర్వులలో నరకమున పడునాల్గుతరముల వారు పడుదురా ఇరువదినాల్గు తరములవారుపడుదురా? ప్రజలలో నాల్గవ వంతువారు పస్తుచచ్చుచుండగా గడచిన రెండువేలేండ్లుగా ఇట్టి సూక్ష్మసమస్యలకు వారు శాస్త్రీయపరిష్కారములను కనుగొనుచుండినారు. ఎనిమిదేండ్ల పిల్లను ముప్పదేండ్లవాని కిచ్చి పెండ్లి చేయుచున్నాడు. ఆపెండ్లికి కన్యతల్లిదండ్రులు సంతోషించుచున్నాడు. ఎవడేని దీని నాక్షేపించునేని “మనమతసంప్రదాయములు తలక్రిందులు చేయబడుచున్నవే” అని వాదింతురు. యశావంతమైనను వచ్చుటకు ముందే తమబాలికలు తల్లు లగుటను చూడ గోరుచు అందుకు శాస్త్రీయసమాధానములు చెప్పువీరి ఆస్తిక్యము అ దెట్టిదో? అనేకులు ఈదురాచారబాధ్యతను మహమ్మదీయుల కంటగట్టుదురు. నిజముగ నిందులు వారే! గృహ్యసూత్రములను పూర్తిగ చదువుడు. కన్యకు వివాహార్హ

వయస్సు ఏ మని చెప్పబడియున్నదో చూడుడు....కన్యకు చాల పసిప్రాయమందే పెండ్లిచేసి వేయవలె నని అందు స్పష్టముగ చెప్పబడియున్నది. గృహ్యసూత్రగ్రంథమంతయు దీనినే విధించుచున్నది. ఇక వైదికాశ్వమేధయజ్ఞసందర్భములో ఇంతకన్నను నిహీనకృత్యములు చేయుదురు. బ్రాహ్మణము లన్నియు వానిని చెప్పుచున్నవి. వ్యాఖ్యాత లందఱు అవి నిజములే అని అంగీకరించుచున్నారు. నీవెట్లు కా దన గలవు ?

వీని నన్నిటిని పేర్కొనుటచే నేను చెప్పనెంచినదిది:— ప్రాచీనకాలములో పెక్కు సదాచారము లుండినవి. దురాచారములును ఉండినవి. సదాచారములను ఉంచుకోవలెను. కాని భవిష్యద్భారతము ప్రాచీన భారతమునకంటె చాలగొప్పదిగ నుండవలెను. శ్రీరామకృష్ణు డవతరించినదినమే నవ్యభారతాభివృద్ధికిని స్వర్ణయుగమునకును ప్రారంభదినము. ఈస్వర్ణయుగమును తెచ్చుటకు నిమిత్తభూతులు కావలసినవారు మీరు. హృదయమున ఈదృఢవిశ్వాసముతో పనికి నడుముకట్టుడు.

శ్రీరామకృష్ణుని అవతారమూర్తి అని చెప్పుచునే నిస్సంకోచముగ మీ అజ్ఞానమును సాకుగా చెప్పుదురేని “మీరు ఆమూలాగ్రము వంచకులు అని నే నందును. పరమహంస శ్రీరామకృష్ణుడు సత్య మగు నేని మీరును సత్యమే. కాని ఆనిజమును మీరు చూపవలెను.... మీఅందఱిలో ఆత్యంతికమైన శక్తి యున్నది. నాస్తికునిలో కశ్మలము తప్ప వేతేమియు లేదు. విశ్వాస మున్నవారు వీరులు. ఆత్యంతికమైన శక్తిని వా రావిష్కరింతురు. వారియెదుట ఈసంసారము కొట్టుకొనిపోవును. “పేదల పట్ల ఉపకారసానుభూతులు” “జీవుడు దేవుడే. నరుడు నారాయణుడే.” “ఆత్మకు స్త్రీపురుషభేదము గాని బ్రహ్మక్షత్రియాది వర్ణవిభేదముగాని, ఎట్టి విభేద మును లేదు” “బ్రహ్మాది స్తంభ పర్యంతము సమస్తమును నారాయణుడే” క్రిమిలో ఆవిష్కృతి

తక్కువ. స్రష్టలో ఆవిష్కృతి ఎక్కువ. ఏప్రాణియైనను లోని దివ్యతను వెలువరించుకొన తోడ్పడు ప్రతిపనియు ధర్మమే. అందుకు ప్రతికూలమైన ప్రతిపనియు అధర్మమే.

మనలోని దివ్యతను ఆవిష్కరింపజేసికొనవలె ననిన అందు కేకై కమార్గము దివ్యతనావిష్కరించుకొనుటకు ఇతరులకు తోడ్పడుటే.

ప్రకృతిలో వైషమ్య ముండునేని అవకాశము లందఱికిని సమానముగ నుండవలయును. అవకాశములు కొందఱి కెక్కువ గను కొందఱికి తక్కువగను ఉండవలయునేని బలవంతులకంటె దుర్బలులకు అవకాశముల నెక్కువగ నీయవలెను.

విద్య చండాలునకు కావలసియున్నంతగా బ్రాహ్మణున కక్కఱ లేదు. బ్రాహ్మణకుమారునకు ఒక్కగురువు కావలసి యున్న చండాలుకుమారునకు పదుగురు గురువులు కావలెను. అనగా ప్రకృతిచేత ఎవరికి పుట్టినప్పటినుండి చుట్టకైన బుద్ధి లేదో వారికి ఎక్కువసాయము సమకూర్పవలెను. జలనిధికి జలదానము చేయువాడు వెట్టివాడు! పేదలు, నిమ్మలు, అజ్జలు — వీరే మీకు దైవము లగుదురు గాక.

మీయెదుట భయంకరమైన గొయ్యి ఉన్నది. జాగ్రత్త పెక్కండ్రు అందు బడి చచ్చుచుందురు. గొయ్యి అనగా ఇది! — హిందువుల ఇప్పటి మతము వేదములలో లేదు. పురాణములలో లేదు. భక్తిలోలేదు. ముక్తిలో లేదు. మతము వంటకుండలో చొచ్చుకొన్నది. హిందువుల ఇప్పటి మతము జ్ఞానమార్గమును కాదు హేతువాదమును కాదు. అది “నన్నంటకు” మనెడి మతము. “నన్నంటకు” “నన్నంటకు” — ఇదే వారి మతస్వస్వము. “నన్నంటకు” మనెడి ఈఘోరాధర్మమున మీ జీవితములను కోల్పోకుండునట్లు చూచుకొనుడు. “ఆత్మవత్సర్వ భూతేషు” “తన్ను చూచుకొన్నట్లే ఎల్లరను చూడవలెను.”

అను ఉపదేశము గ్రంథములలోమాత్రమేనా ఉండవలసినది? ఆకలిచే నకనకలానుచున్నవానికి ఒకరొట్టెముక్క నీయ లేని వానికి వారు మోక్షము నెట్లు ప్రసాదించుదు. ఇతరుల నిశ్శ్వాసము తమ్ము సోకినంతనే అపవిత్రులగువారు ఇతరుల నెట్లు పవిత్రీకరింప గలరు? “నన్నంటకు” మనెడి ఈమతము ఒకవిధమైన మానసికవ్యాధి. జాగ్రత్త. అన్నివిధములైన వికాసము, జీవితము. అన్నివిధములైన హాసమును మరణము. అన్నివిధములైన ప్రేమయు వికాసమే. అన్నివిధములైన స్వార్థపరతయు హాసమే. కావున ప్రేమయే జీవితమునకు ఏకైకధర్మము. ప్రేమగలవాడు ప్రాణముగలవాడు. స్వార్థపరుడు మరణావస్థలో నున్నవాడే. కావున బ్రతికియుండుటకు శ్వాసపీల్చుకొనురీతి ప్రేమకొఱకే ప్రేమింపుడు. ఏలయన జీవితమున ఏకైకనియమము, ధర్మము—ప్రేమయే. స్వార్థరహితప్రేమ, స్వార్థరహితకర్తాచరణము మున్నగువాని మర్మ మిదే... నీకు శక్యమగుచేని ఏదో యొక మార్గమున శశికి (సన్యలుకు) తోడ్పడ ప్రయత్నింపుము. అతడు చాలమంచివాడు, సాత్త్వికుడు. కాని అతనిహృదయము సంకుచితము. ఇతరుల దుఃఖమునకు సానుభూతి గల్గియుండు ప్రాప్తి అందఱికి నుండదు. శివశివా, అన్ని అవతారములకంటెను చైతన్య దేవునవతారము గొప్పది. కాని ఆయనలోను జ్ఞానము రవంత తక్కువే. జ్ఞానము, భక్తి, ప్రేమ — అనంతజ్ఞానము, అనంత ప్రేమ, అనంతకర్తాచరణము అనంతజీవకారుణ్యము—ఇవి ఉండునది రామకృష్ణావతారముననే. ఇంకను నీ వాయనను అర్థము చేసికొనలేకున్నావు. “శ్రుత్వా ప్యేనం వేద న చైవ కశ్చిత్.” “పరమాత్మను గుఱించి వినియు ఎవ్వరును తెలిసికొనలేకున్నారు.” సమస్తహిందూజాతియు యుగములకొలదిగ దేనిని భావించుచుండెనో దాని నాయన ఒక్కజీవితములో ఇముడ్చుకొనెను. అన్ని దేశముల వేదములకును ఆయనచరిత్రము సజీవవ్యాఖ్యానము. ప్రజలు ఆయనను గుఱించి మెట్టుమెట్టుగ తెలిసికొందురు. నా

ప్రాతసాంకేతికసూక్తి “దారిచేసికొని వెలుగుజీర పురోగమింపుడు. పదండి ముందుకు”.

సేవాసక్త భవదీయ
వివేచానంద

160

(శ్రీమతి టబ్బల్పతికి రంక్రిమరచించినప్పుడు వ్రాసినజాబు)

బ్రాక్లిస్,
జనవరి 20, 1895.

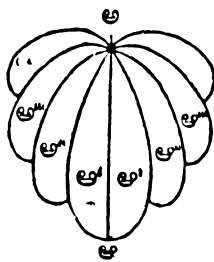
ధీర మాతా,*

...నీతండ్రిగారు జీర్ణదేహమును త్యజింతు రని నామనసు నాకు ముందే చెప్పియుండినది. జీవితసంగీతమును చెడగొట్టగల మాయాతరంగము ఒకరిపై పడ నున్నప్పుడు వారికి జాబు వ్రాయుట నా వాడుక కాదు. జీవితములో ఇవి గొప్ప మలుపు ఘట్టములు. నీవు తొణకకున్నా వని నే నెఱుగుదును. సముద్రపు పై భాగమున అలలు లేచుచు పడుచునుండును. కాని నిశితముగ పరికించువానికి (జ్ఞాన) తేజఃపుత్రునకు ఒక్కొక్కసారి “పాటు” కలిగినప్పుడును లోతు మఱింతగా స్పష్ట మగును. అడుగున నున్న మౌక్తికములును ప్రవాళములును కననగును. రాక పోకలు వట్టి మాయ. ఎప్పుడుగాని ఆత్మకు రాకయు లేదు. పోకయు లేదు. విశ్వమంతయు ఆత్మలోనే యుండగా ఇక ఆయాత్మ పోవు టెక్కడికి? కాల మంతయు ఆత్మయందే యుండగా చొచ్చుటకును వెలువడుటకును కాల మేది?

భూమి తాను పరిభ్రమించుచు సూర్యుడు కదలుచున్నట్లు భ్రాంతిని కలిగించును. కాని సూర్యునకు కదలిక లేదు. అట్లే

* శ్రీమతి టబ్బల్పతిని స్వామిజీ ఇట్లు పిలుచుటవాడుక.

ప్రకృతి, మాయ, కదలుచుండును, మాటుచుండును. ఒకటి తర్వాత నొకటిగా తెఱలు తెఱచుకొనుచుండును. ఈబృహద్బ్రంధమున ఒకటివెంబడినొకటిగా పుటలు తిరుగుచుండును. కాని సాక్షిగ నుండు ఆత్మ జ్ఞానమును పానముచేయుచుండును. ఆత్మకు కదలిక లేదు, మార్పు లేదు. చన్న, ఉన్న, రానున్న సకలాత్మలకును కాలము వర్తమానమే. భౌతికోపమానము చెప్పవలయు నన్న — అన్నియు తేత్రగణితమందలి చుక్కలలో నిలబడియున్నవి. దేశము అనెడి ఆశయము ఆత్మయందు స్ఫురించును కావున ఇంతకు ముందును ఇప్పుడును ఇకమీదను మనవిగా నుండునవి భూతభవిష్యద్వర్తమానకాలములలో మనతో నుండునవే. వానిలో మన మున్నాము. మనలో అవి యున్నవి.

ఈగళ్లను చూడుము. వీనిలో ప్రతిదియు వేటైనను, అన్నియు అతయొద్ద వేటుపటుపరాక కలసియున్నవి. అక్కడ అవి ఒక్కటే. ప్రతిది ప్రత్యేకము. ఐనను అన్నియు అత అనెడి ఇరుసునొద్ద ఒక్కటే. ఆయిరుసు నుండి ఒక్కటియు తప్పించుకొని పోజాలదు.

పరిధి ఎంతవిచ్చిన్నముగ నున్నను ఇరుసునొద్ద నిలబడితిమేని వీనిలో ఏగదిలోనికైనను మనము ప్రవేశింపవచ్చు. ఈయిరుసే భగవంతుడు. అచ్చట ఆయనతో మనకు ఐక్యము. అన్నియు అన్నిటియందు నున్నవి. అన్నియు దేవునం దున్నవి.

చంద్రబింబమున కడ్డముగ మేఘము తాను కదలుచు చంద్రుడు కదలుచున్నట్లుగా మనకు భ్రాంతిని కలిగించును. అట్లే ప్రకృతి, దేహము భౌతికపదార్థము తాను కదలుచు, ఆత్మ కదలుచున్నట్లుగ భ్రాంతి కలిగించును. ఇట్లు తుదకు మనము ఒకవిషయమును గ్రహింతుము. ప్రతిజాతికి చెందిన మనుష్యులకును, వారు గొప్పవారు కాని తక్కువవారుకాని, మరణించిన

వారి సాన్నిధ్యము తమచుట్టును ఇంకను ఉన్నట్లు అనుభూతమగుచుండును. బుద్ధిమార్గమునను ఇది నిజమే.

ప్రతిఆత్మయు ఒక సత్త్వము. అన్నిసత్త్వములును భగవంతు డనెడి ఆ అనంతసీలనభమున నిత్యాకాశమున పొందుపడియున్నవి. అందఱిమూలమును తత్త్వమును యధార్థవ్యక్తిత్వమును ప్రతియొక్కని మూలమును తత్త్వమును యధార్థవ్యక్తిత్వమును ఉండున దచ్చటనే. మనదృక్పథమును దాటి చనిన ఈసత్త్వములను కొన్నింటిని వెదకుటతో ఆరంభమైన ఆధ్యాత్మికధర్మము ఈ అన్నింటిని మనలనుగూడ ఆభగవంతునియందే ఉండగా గుర్తించుటలో పర్యవసించినది. కావున రహస్యమంతయు ఇదే. మీ నాయన తాను ధరించియుండిన జీర్ణవస్త్రమును విడిచిపెట్టెను. తననిత్యస్థానమున నిల్చియున్నాడు. ఈ లోకములోగాని మఱొక లోకములోగాని ఆయన మరల నట్టి దుస్తులను ఆవిష్కరించునా? పూర్తిగ తెలిసి అత డావిష్కరించువఱకు అత డట్లు చేయకుండు గాత మని హృదయపూర్వకమైన నాప్రార్థన. ఎవడుగాని తన పురాకృతముల అదృష్టశక్తిచే ఎక్కడికిని లాగబడకుండు గాత మని నాప్రార్థన. అందఱు ముక్తులగుదురు గాక. అనగా అందఱును తాము ముక్తులమే అని గ్రహింతురుగాక అని నాప్రార్థన. వారు మరల కలలు కందురేనియు అవి శాంత్యానందస్వప్నములుగ నుండవలయును నని మనము ప్రార్థింతుముగాత.

భవదీయేత్యాది
వివేకానంద

(ప్రియ బుల్బుతి)

శ్యామశర్మ,
జనవరి 24, 1945.

ప్రియ శ్రీమతి బుల్బుతి,

స్టర్డికి నీవు వ్రాసిన జాబు నాకు పంపబడినది. ఆజాబును నీవు వ్రాయుట నివరణకృపావిలసితము. ఈసంవత్సరము నేను నిర్వహించుచున్న పని మితిమీరిన దేమో అని నాకు దిగులు కలుగుచున్నది. దానివలన గాసి నాకు తెలియనగుచున్నది. విశ్రాంతి నా కెంతయు అవశ్యకమై యున్నది. కావున నీవు చెప్పి నట్లు బోధనపనికి మార్చిమాసాంతమున పూనుకొనుట చాల బాగుండును. ఏప్రిలు నెలముగియునప్పటికి నేను ఇంగ్లండుకు బయలుదేలుదును.

కాట్కిల్లు ప్రాంతమున పెద్దపెద్ద భూభాగములు చాల కొంచెపువెలకు కొనుటకు వీలగును. 200 డాలర్లకు లభించు 101 యకరములనేల ఒకటి యున్నది. పైకము నాచేత సిద్ధముగ నున్నది. కాని నేలను నాజేరట కొనుటకు వీలు కాదు. ఈదేశములో నాకు నిండునమ్మకమున్న మిత్రమవు నీ వొక్కతెవే. నీవు అంగీకరింతువేని ఆభూమిని నీజేరట కొనెదను. విద్యార్థులు వేస విలో అచ్చటికి పోవుదురు. ధ్యానసాధనకై అచ్చట కటీరములను తమయిచ్చవచ్చినట్లు నిర్మించుకొందురు. తర్వాత విరాళములను వసూలుచేయగలిగినచో వారు ఏదో ఒక కట్టడమును కట్టవచ్చును. నీ విప్పుడే రాజాలనందుకు నేను చింతిలుచున్నాను. ఈనెలకు తుదిభానువారోపన్యాసము రేపే. పై నెల తొలి భోను వారమునాడు బ్రూక్లినులో నొక ఉపన్యాసమున్నది. మిగిలినవి

మాడుపన్యాసములు న్యాయాదుల్లో. ఇంతటితో ఈసంవత్సరపున్యాయాదు ఉపన్యాసకార్యక్రమమును ముగింతును.

నాచేతనైసంత పాటుపడితిని. అందు సత్యబీజ మేమేని యున్న అది అంకురించును. కాబట్టి దేనినిగూర్చియు నాకు చింతలేదు. ఉపన్యాసకార్యక్రమముచేతను తరగతులలో పాఠములు చెప్పుటచేతను నాకును విసుగు కలుగుచున్నది. ఇంగ్లండులో కొన్ని నెలలు పనిచేసి, తర్వాత భారతదేశమునకు మరలుదును. అచ్చట కొన్నియేండ్లకాలమైనను లేదా ఇక నెల్లప్పటికైనను పూర్తిగా మటుగుపడియుండును. నేను సోమరిస్వామిగ ఉండినవాడను కా ననెడి ఆత్మసంతృప్తి నాకు కలదు. నాయెద్ద ఒక నోటుబుక్కు ఉన్నది. నాతోబాటు అదియు ప్రపంచమంతయు పర్యటించినది. ఏడేండ్లక్రింద అందు వ్రాసిపెట్టిన ఈక్రింది మాటలు ఈనాడు నా కనుదాకినవి — “ఇప్పుడొక మూలను వెదకుకొనవలెను. అచ్చట మేను వ్రాల్చి మరణింపవలెను!” కాని ఈకర్మమంతయు నుండెనే. దానిని నేను నిర్వహించివినదని అనుకొనుచున్నాను. ఈఉపదేశకార్యమునుండియు ఈసుకృత బంధములను పెంపొందచేసికొనుటనుండియు నన్ను దేవుడు విముక్తునిగ నొనర్చునని ఆశించుచున్నాను.

“ఉన్న దాత్త యొక్కటే యనియు వేతేదియు లేదనియు తెలిసికొన్న పిమ్మట నీ విక నెవరికై ఎందుకై శ్రమలపాల్పాడదవు?” మాయచేతనే ఈసత్కర్తాచరణాదికమంతయు నాబుద్ధిలోనికి వచ్చినది. ఇప్పుడది నన్ను వీడుచున్నది. హృదయము నకు పవిత్రత కల్గించి జ్ఞానప్రాప్తికి దాని సర్వముగ చేయుటే తప్ప వేఱు ప్రయోజనము కర్తాచరణమునకు లేదను నా నమ్మకము ఇంకనికను గట్టిపడుచున్నది. ఈప్రపంచము దాని మంచి చెడుగులతో వివిధరూపములలో సాగుచుండును. ఈ మంచిచెడుగులు క్రొత్తసానముల నాక్రమించుచు క్రొత్తపేర్లు పెట్టుకొనుచు

నుండును, అంతే. శాంతికై నిత్యాత్సుభవిశాంతికై నాఆత్మ తహతహపడుచున్నది.

“ఏకాకివిగ బ్రతుకుము, ఏకాకివిగ బ్రతుకుము” ఏకాకిగ నుండునతనికి ఎప్పుడుగాని ఎవరితోగాని సంఘర్షణము కలుగదు. అతనివలన ఇతరులకు గాని ఇతరులవలన అతనికిగాని సంఘోభముం డదు. నాజీర్ణవస్త్రములు, నాగుండుకొట్టించుకొన్నతల, చెట్లనీడలో నానిద్ర నాభిక్షాన్నము—ఇవి మరల ఎన్నడు లభించునో అనినేను ఉబలాటపడుచున్నాను, ఉబలాటపడుచున్నాను ! భరతఖండమున ఎన్నిదోషములైన నుండుగాక. ఆత్మవిముక్తిని భగవత్సాక్షాత్కార మును సిద్ధింపజేయుచో టదొక్కటే. పాశ్చాత్యదేశములందలి ఈపరిధవమంతయు కేవలము దంభము. ఆత్మకు ఇది కేవలము కారాగారము. జగన్నిర్భ్యాత్వము ఇంతకంటె చుఱుకుగా నాజీవిత మున మఱెప్పుడును నాలనుభవమునకు రాలేదు. అందఱికిని దేవుడు బంధవిముక్తి కల్పించుగాక. అందఱును మాయను తరిం తురు గాక—అని సదా ప్రార్థించు,

వివేకానంద

162

(కుమారి ఇనబెల్ మెకండ్లీకి)

528, 5-వ ఆవెన్యూ,
న్యూయార్క్,
జనవరి 24, 1895.

ప్రియకుమారి బెల్,

నీవు క్షేమముగ నున్నా వని అనుకొనుచున్నాను.

క్రిందటిసారి నేను కావించిన ఉపన్యాసమును మగవారు ఎక్కువగా ప్రశంసింప లేదు. కాని మహిళలు ఆయుపన్యాస

మును అమితముగ పొగడినాడు. ఈబ్రూక్కిను నగరము మహిళల హక్కులను ప్రతిఘటించు ఉద్యమముల కన్నిటికిని కేంద్రస్థాన మని నీవెఱుగుదువు. కావుననే మహిళలకు అన్నిటికిని యోగ్యత కల దని నేను చెప్పినప్పుడు అచ్చటి మగవారికి అది రుచింపనే లేదు. రుచింపకపోయిన పోనిమ్ము. మహిళలు పరమానంద భరిత లైరి.

నాకు మరల కొంచెము జలుబు చేసి యున్నది. గెరెన్సె కుటుంబమువారియొద్దకు నేను పోబోవుచున్నాను. ఆనగరమున దిగువవైపు నాకొక గది యున్నది. నాతరగతులను నడుపుట మున్నగు పనులకై నేను పెక్కు గంటలకాలము అచ్చట నుందును. అమ్మచర్చికి ఈలోగా ఆరోగ్యము సరిపడవలయునే ! రమ్యమైన ఈఋతువులో మీరందఱును చాలహాయి ననుభవించుచుందురు. ఈసారి నీవు శ్రీమతి ఆడమ్మసతిని చూచి నప్పుడు కొండంత నాప్రేమను సమస్కారమును ఆమెకు అందజేయుదువుగాక.

నాజాబులను యథాప్రకారము గెరెన్సెకుటుంబపు చిరు నామాకు పంపుచుందువుగాత.

నాప్రేమ అందఱకును చెందును గాక.

సదా నీప్రియసోదరుడు
వివేకానంద

163

(కుమారి డేరీ హాలుకు)

54 పడమర 33-వ వీధి,

న్యూయార్కు,

ఫిబ్రవరి 1, 1895.

పియసోదరీ,

నీ గమణీయ లేఖ ఇప్పుడే చేరినది....సరి, కర్మకొఱకే కర్మము ననుష్ఠించునట్లు నిర్బంధింపబడుట ఒక్కొక్కప్పుడు మంచిశిక్షణమే. తన కర్మఫలమును తాను అనుభవించుటకు కూడ ప్రాప్తి లేకుండునంతకు దానిని కొనిపోవచ్చు....నీవిమర్శము నా కెంతయు సంతోషకరముగనుండినది. అందుకై నేను విచార పడనే లేదు. మొన్న కుమారి థర్ స్ట్రీయింట నొక ప్రెస్బిటేరియనుతో నాకు ఉద్రిక్తవాదము సంభవించినది. అతనికెప్పటి వలెనే చాల ఉడుకెక్కినది. ఆగ్రహపూరితుడైనాడు. దూషింప నారంభించినాడు. ఇందుకై శ్రీమతి బుల్సతి నన్ను తర్వాత తీవ్రముగ మందలించినది. ఏలయన ఇట్టివి నాపనికి విఘ్నము లగును. నీవును అట్లే అభిప్రాయపడుచున్నట్లున్నావు.

నీవు దానిని గూర్చి ఇప్పుడే వ్రాసినందుకు నాకు సంతోషము. ఏలయన దీనిని గూర్చి ఇప్పుడే నేను ఎక్కువగ ఆలోచించుచుంటిని. మొదటి విషయము — ఇటువంటివానికి నేను ఎంతమాత్రము చింతింపను. నేను చింతింపనందుకు నీవు విసుగుకొనవచ్చు. విహికముగ అభివృద్ధి నొందుటకు “ఇచ్చకముగా” నుండుట ఎంత సాధకమో నేను పూర్తిగా నెఱుగుదును. ఇచ్చకముగ నుండుటకు చేయవలసినదానినెల్ల నేను చేయుదును. కాని సత్యమునకు మిక్కిలి వెలితి ఏర్పడు సందర్భమైనచో అప్పుడు నేను ఇచ్చకములను మానుకొందును. నైచ్యానుసంధానము నాకు

సమృతము కాదు. సమదర్శితృము నా కభిమతము. సామాన్య మానవునకు సంఘమే దైవము. ఆదైవాజ్ఞను తలదాల్చుట అతని విధి. కాని జ్ఞానులు అట్లన్నటికిని చేయరు. ఇది సనాతనధర్మము. సామాన్యమానవులకు అన్ని మేళ్లను కలిగించునది సంఘము. కావున సామాన్యమానవుడు పరిసరములను సంఘాభిప్రాయమును అనుసరించి ప్రవర్తించును, సంఘము ప్రసాదించు మేళ్లను బడయును. జ్ఞాని ఒంటరిగ నిలుచును, సంఘమును తనవంక కాక రించుకొనును. లొంగివర్తించువాని దారి పువ్వులుపఱచిన దారిగ నుండును. లొంగనివారి దారి ముండదారిగ నుండును. కాని సంఘోపాసకులు క్షణములో నిశ్శేషముగ రూపుమాసిపోదురు. సత్యోపాసకులు శాశ్వతజీవులై మనుదురు.

తనివేయ స్వభావము గల్గి అనంతశక్తివంతమైన పదార్థముతో నేను సత్యమును పోల్తును. అది అడుగిడినచోట నెల్ల కాల్చివైచుచు దారిచేసికొనును. మృదుపదార్థములలో దానికి దారి తక్షణమే ఏర్పడును. గట్టిరాతిలో నైనచో దారి మెల్లగ నేర్పడును. దారి గల్గియే తీరును. విధినిర్ణయము విధినిర్ణయమే. సోదరీ, నన్ను ఇచ్చకాలమారిగ మార్చుకోలేనందుకు అసత్యముల కెల్ల లొంగుచు నేనుండలేనందుకు ఎంతో చింతిలుచున్నాను. కాని నేనుండలేను. ఉండలేనందుకై బ్రతికినంతకాలము బాధలు పడినాను. కాని ఉండలేను. మరల మరల ప్రయత్నించితిని. కాని ఉండలేను. తుదకు వదలుకొంటిని. భగవంతుడు పరముడు. ఆయన నన్నొక వంచకనిగా కానీయడు. ఇప్పుడు లోపలనున్నది వెలికి వచ్చును గాక. అందఱికిని ఇచ్చకముగ నుండు మార్గమును నేను కనుగొన లేనైతిని. నా యథార్థశీలానుగుణముగ ఉండక నాకు తప్పదు. “ప్రాయము, సౌందర్యము మాయ మగును. జీవితము సంపద మాయమగును. పేరుప్రతిష్ఠలు మాయమగును. కొండలుసహితము శిథిలమై దుమార మగును. కూర్మియు నెయ్యమును మాయమగును. సత్య మొక్కటే శాశ్వతముగ నిల్చును”

సత్యాధిష్ఠాతవైన ఓదేవా, నీ వొక్కడవే నాకు మార్గదర్శకుడవుగ నుండుము. నాకు వయసైనది. ఇప్పుడు నేను పాలుగను తేనెగను మార్పొంద లేను. నేనిప్పు డెట్టివాడనో అట్టివానిని గనే నన్నుండనిమ్ము. “భయములేక, భేరమాడుబుద్ధిలేక, మిత్రునిగాని శత్రునిగాని లక్ష్యపెట్టక, ఓసన్నాన్యసీ సత్యమునే అవలంబించి యుండుము. ఇహపరములను, భోగములతోడి అసారములైన వానితోడి భవిష్యత్తునంతటిని—ఈక్షణముననే విడనాడుము. ఓ సత్యమా, నీవే నాకు మార్గదర్శకముగ నుండుము” — సంపదలందు, కీర్తిప్రతిష్ఠలందు, సుఖానుభవములందు, సోదరీ—నాకు ఆశలేదు. అవి నాకు మట్టితో సమానము. నేను నా సోదరులకు తోడ్పడ గోరితిని. ధనముగడించు ప్రజ్ఞ నాకు లేదు. దేవు డను గ్రహించును గాక. లోపలినుండి విననగు సత్యవాణిని తలదాల్చక చుట్టునుండు లాకికపువెట్టులను నే నేల అనుసరింపవలెను? సోదరీ, మనస్సు ఇంకను దుర్బలముగనే యున్నది. ఒక్కొక్కప్పు డది యంత్రప్రేరితమువలె ఐహికసాహాయ్యమును అవలంబించును. కాని నాకు భయము లేదు. నామతము ప్రకారము అన్ని వాపములకంటె అధికమైన వాపము భయమే.

ప్రెసిబిటేరియను మతాచార్యునితో జరిగిన కడపటిజగడము, తర్వాత శ్రీమతి బుల్బతితో చిరము సాగిన కలహము— ఇవి సన్నాసులకు మనువు కావించిన బోధను మఱింత స్పష్టపఱచినవి. “ఏకాకివిగ జీవింపుము ఏకాకిగ సంచరింపుము” అన్నాడు మనువు. అన్ని మైత్రులును అన్ని ప్రేమలును పరిమితములే. బలాత్కరించునట్టి స్వభావము లేని మైత్రి ముఖ్యముగా మహిళలమైత్రి ఎన్నడును లేదు. ఓమహర్షులారా, మీరు చెప్పినది సరి. అస్వతంత్రులు సత్యదేవతను సేవింపజాలరు. ఓనా ఆత్మా, నెమ్మదిగ నుండుము. ఒంటరిగ నుండుము. దేవుడు నీతో నున్నాడు. బ్రతుకు బూటకము. మరణము మాయ. ఇదంతయు అసత్తు. దేవుడొక్కడే సత్తు. ఓనా ఆత్మా, భయపడకు. ఓనా ఆత్మా, ఒంటరి

విగ నుండుము. సోదరీ, దారి సుదీర్ఘము. కాల మల్పము. సాయంవేళ సమీపించుచున్నది. నేను తొందరగ ఇంటికిపోవలెను. నా నడుచుమర్యాదలకు సమగ్రత కల్గించుటకు నాకువ్యవధి లేదు. నాసందేశము నందించుటకు నాకు అవకాశము లభింపకున్నది. నీవు మంచిదానవు. ఎంతో కరుణగలదానవు. నీకై నేను ఏమైనను చేయుదును. కోపింపకు, మీరందఱు కేవలము పసివారని నా కర్థ మైనది.

ఓనా ఆత్మా, ఇక కలలు గనకు, ఇక కలలు గనకు. ఒక్కమాటలో చెప్పి వేసెదను: నే నందింపవలసిన సందేశ మొకటి కలదు. లోకులతో ఇచ్చకగముగ నుండుటకు నాకు వ్యవధిలేదు. ఇచ్చకముగ నుండ మని చేయు ప్రతిప్రయత్నముచేతను వంచకుడ నగుదును. ఎముకలేని చేపబ్రతుకు బ్రతుకుచు నాదేశమున గాని విదేశమున గాని మతిమాలినలోకుల ప్రతినిర్బంధమునకును లొంగుచుండుటకంటె నేను వేయిచావులనైన చత్తును. శ్రీమతి బుల్బతి అనుకొనినట్లు నీవునునాసాంతమునకేదో అక్కఱయున్నట్లు అనుకొంటివేని అది పొరపాటు. ముమ్మాటికిని పొరపాటు. ఇహ పరములందు సాంతమునకు నాకెట్టి అక్కఱయులేదు. నాకొక సందేశమున్నది. దానిని నాసాంతపద్ధతిలో అందింతును. నాసందేశమునకు నేను హిందుత్వమునుగాని క్రైస్తవత్వమును గాని ప్రపంచములో ఏ'త్వ'మును గాని కలిగింపను. దానిని నాపద్ధతినొందింతును, అంతే. ముక్తియే నామతము. దాని నణచుటకు ప్రయత్నించు దానినెల్ల నేను పోరియో పాటియో తప్పించుకొందును. ఛీ! మతాచార్యులను నేను సమాధానపూరితప్రయత్నించుటయూ సోదరీ, దాని నపార్థముచేసికొనకు. మీరు పసివారు. పసివారు బోధనలకు తలయొగ్గకతప్పదు. యుక్తిని అయుక్తిగను మర్త్యుని అమర్త్యునిగను ఈలోకమును శూన్యముగను జీవుని దేవునిగను చేయు ఊటజలమును మీరింకను త్రాగలేదు. మీ చేతనైనచో ఈలోక మనెడి వెట్టివలనుండి వెలికి రండి. అప్పుడు

406 శ్రీవివేకానందసంపూర్ణగ్రంథావళి - సంపు. ౯.

నచో అన్నిటిని చెడగొట్టినవాడ వగుదువు. గురువును దేవునిగా ఆరాధించు నాశయము వంగదేశమునకు వెలుపల ఎచ్చటను కానరాదు. ఏల యన ఇతరప్రజలు ఆలక్ష్యమును అందుకొనుటకు ఇంకను సంసిద్ధులు కాలేదు...

అమ్మకై కొంత భూమిని కొనుపనిలో నేను నెగ్గినప్పుడు కృతజ్ఞతాబుణమునుండి విముక్తి నొందినవానినిగా నన్ను గూర్చి తలంతును. అటుపిమ్మట దేనినిగాని లక్ష్యపెట్టను.

మిక్కుటమైన ఈచలికాలమున నేను అర్ధరాత్రులందు కొండలమీదుగను మంచుబండలమీదుగను పర్యటించి కొంత ధనమును వసూలుచేసితిని. అమ్మ కొక భూమిని సంపాదించి నప్పుడు నాకు మనశ్శాంతి కలుగును.

ఇకమీద, పైన తెల్పుబడిన విలాసమునకే నాజాబులను పంపుచుండుము. ఇప్పటినుండి అదే నాశాశ్వతస్థానముగ నుండ గలదు.

యోగవాశిష్ఠరామాయణమున కొక ఆంఘానువాదమును నాకు పంపుటకు ప్రయత్నింపుము.

ఇంతకు ముందు నే నడిగియుండిన పుస్తకములను, అనగా నారద శాండిల్యసూత్రగ్రంథములను మఱవకము.

“ఆశాహి పరమం దుఃఖం నైరాశ్యం పరమం సుఖమ్”
“ఆశయేగదా పరమదుఃఖము. ఆశను మానుకొనుట పరమ సుఖము.”

భవదీయ ప్రేమయత
వివేకానంద

165

(కుమారి మేరీ హేయరు)

228, పడమర, 39-వ పిఫి,

న్యూయార్కు

ఫిబ్రవరి 10, 1895.

ప్రియసోదరీ,

నాజాబు సీకింకను చేరలేదని తెలిసి ఆశ్చర్యపడినాను. నీజాబు చేరిన వెంటనే నేను వ్రాసితిని. న్యూయార్కులో నేను కావించిన మూడుపన్యాసాలు గల చిన్నపుస్తకపుప్రతులను కొన్నింటిని ఆజాబుతో నీకు పంపియుంటిని. ఈ భానువారోపన్యాసములను ఇప్పుడు షార్ట్ హోండులో వ్రాసిపెట్టి అచ్చువేయచున్నాను. అందులో మూడుపన్యాసములు రెండుచిన్నపుస్తకములుగా నైపవి. వాని ప్రతులను పెక్కింటిని నేను నీకు పంపియుంటిని. న్యూయార్కులో నేనిక రెండువారము లుండును. తర్వాత డిట్రాయిట్కు పోవుదును. ఒకటిరెండువారము లుండుటకై మరల బోస్టనుకు వత్తును.

నిర్విరామముగ పాటుపడుటచే ఈసంవత్సరము నా ఆరోగ్యము చాలదెబ్బతిని యున్నది. నేను చాల దుర్బలుడనుగ నున్నాను. ఈచలికాలములో ఒక్కరాత్రియైనను నాకు మంచి నిద్ర లేదు. నేను మితిమీరి పాటుపడుచున్నా ననుట నిజమే. కాని ఇంగ్లండులో ఒక పెద్దపని నాకై వేచియున్నది.

ఆపనిని నేను నిర్వహింపవలసియున్నది. అటుపిమ్మట ఇండియాకు వత్త మనియు కేషించిన జీవితకాలమంతయు విశ్రాంతి నొందుద మనియు ఆశించుచున్నాను. జగద్గతిమునకై కనీసము

నాచేతనై నదానినై నను చేయ ప్రయత్నించితిని. ఫలితమును దేవునకు విడిచితిని.

ఇప్పుడు నేను విశ్రాంతికై తహతహపడుచున్నాను. భారతీయులు నన్ను వదలుకొందు రనియు నాకు కొంత విశ్రాంతి కలుగు ననియు నా ఆశ. కొన్నియేండ్లపాటు నోరు తెఱవకుండ మనియు, మూగవాడనుగ నుండ మనియు నే నెంతో ఆసించుచున్నాను.

ఈలోకపు పెనగులాటలకు పోరాటములకు సృజింపబడిన వాడను కాను నేను, విశ్రాంతిగొనుచు కలలు గనుచుండు ప్రకృతి నాది. పుట్టుకచేతనే అదర్శవాదిని. స్వప్నజగత్తులో మాత్రమే నేను జీవింపగలను. వాస్తవసంభవస్పృహకృతము నా కలలను నిలబెట్టెచి నన్ను సుఖహీనునిగ జేయును. నీ సంకల్పము నెఱవేటును!

అప్పచల్లెండ్రకు మీకు నలుగురికిని నేను సదా కృతజ్ఞుడను. ఈదేశమున నాకున్న దెల్ల మీరు చాకిచ్చినదే. మీరు సదా సుఖులరై ధన్యులరై యుందురుగాక. నే నెచ్చట నున్నను గాఢకృతజ్ఞతతో హృదయపూర్వకప్రేమతో సదా మిమ్ము స్మరించుచుండెదను. జీవితమంతయు స్వప్నపరింపరలే. తెలిసియేకలలు గనుచుండ మని నా ఆశ. అంతే. అందఱికిని సోదరి జోసఫైనుకును నాప్రేమ.

సదా ప్రేమయుత భవదీయసోదరుడు

వివేకానంద

శ్రీ వివేకానంద స్వామి

166

(శ్రీమతి బుల్బతి)

54 పడమర, 33-వ వీధి,

న్యూయార్క్

ఫిబ్రవరి 14, 1895.

ప్రియ శ్రీమతి బుల్బతి,

తల్లివలె నీవు చెప్పిన సలహాకు హృదయపూర్వకమైన నా కృతజ్ఞతను స్వీకరింపుము. నాజీవిత కాలమున మీ సలహాను నెఱవేర్చుకొనియుండు నని నా ఆశ.

నాకును నాపనికిని ఇప్పటికి నీవు చేసిన సాయమునకే నాకృతజ్ఞతను మాటలలో ఎట్లు తెల్పగలను? ఈసంవత్సరము ముగియకముందు నాకు తోడ్పడుటకు నీవు ముందంజవేయుచున్నందుకు నా శాశ్వత కృతజ్ఞతను ఎట్లు మాటలలో ఇముడ్చగలను? కానీ ఈసంవత్సరము నీసాయముచు గ్రీనేకరులో కమాన్వెల్థరు చేయుచుండు పనికి మరల్పవలయునని హృదయపూర్వకమైన నాలభిప్రాయము. ఎన్నో శతాబ్దముల వేచియున్న భారతదేశము వేచియుండ గలదు. జూరైన పనిని ముందు నెఱవేర్చవలెను.

ధర్మకార్యముకొఱకైనను సరే ధనమును వసూలు చేయుట సన్నాహికి మంచిపని కాదని మనువు నభిప్రాయము. ఆసనాతనమహర్షి అభిప్రాయము సరియైనదే అని నేను గుర్తింప నారంభించితిని. “ఆశయే కదా పరమదుఃఖము. నైరాశ్యమే పరమసుఖము”. అదొక మతివిభ్రమమును పోలియున్నది. అందుండి నేను బయటపడుచున్నాను. దీనిని చేయుట, దానిని చేయుట అను శిశూచితాశయములలో నే నుంటిని.

“ఆశను పూర్తిగా విడనాడుము. శాంతి గల్గియుండుము. శత్రువులుగాని మిత్రులుగాని లేక ఏకాకివిగ నుండము. శత్రువు

లును మిత్రులును లేక భేదమోదములు లేక ఆశాసూయలు లేక ఏప్రాణులను హింసింపక, ఏప్రాణుల హింసకును హేతుభూతులము గాక — ఇట్లు మనము కొండనుండి కొండకు పల్లెనుండి పల్లెకు దేవునినామము ప్రచారము చేయుచు పర్యటింతము.”

“పై తరగతులవారినుండి గాని క్రిందితరగతులవారినుండి గాని, అధికులనుండి గాని అల్పులనుండిగాని సాయ మపేక్షింపకు, దేనినిగాని కోరకు. మాయమై పోవునట్టి ఈసర్వదిగ్దర్శనచిత్రమును సాక్షివై చూచుచు దానిని పోనిమ్ము”.

నన్ను ఈదేశమునకు రప్పించుటకు ఈవెట్టికోరికలు ఆప శ్యకములుగ నుండు నేమో, ఈలనుభవమునకు నాధన్యతను భగవంతునకు తెల్పుకొనుచున్నాను.

ఇప్పుడు నేను చాల హాయిగ నున్నాను. నేను లాండ్స్ బద్గ కలిసి బార్లితోడి కాదా, వేటుకాయధాన్యములతోడి కొంత అన్నమును వండుకొని నిశ్శబ్దముగ భుజింతుము. ఏదో వ్రాసికొనుచుండుము. చదువుకొనుచుండుము. జిజ్ఞాసువులై చూడవచ్చిన పేదల నాదరించుచుండుము. ఇట్లు ఇంటికుమునుపటికంటె ఇప్పుడు కువ సన్నాస్యినినై ఉన్నా నని నాకు తోచుచున్నది.

“సంపదకల్గియున్నప్పుడు దారిద్ర్య మెక్కడ దాపురించునో అను భయ ముండును. జ్ఞానము కల్గియున్నప్పుడు అజ్ఞానము వచ్చిపడు నేమో అను భయ ముండును. చక్కదనము కలిగియున్నప్పుడు వార్ధక్యము కల్గు నేమో అను భయముండును. కీర్తి కల్గియున్నప్పుడు నిందకుల వలని భయ ముండును. విజయము గాంచినప్పుడు ఇతరుల అసూయవలని భయ ముండును. దేహమునకు సహితము మృత్యుభయము కలదు. లోకమున సర్వమును భయాన్వితమే. వైరాగ్య మొక్కటే భయము లేనిది.”*

మొన్న నేను కుమారి కార్మినును చూచుటకు పోయి యుంటిని. కుమారి ఫార్మరును కుమారి థర్ స్పీయుకూడ అక్కడ నుండిరి. అరగంట మాకు చాల ఆనందముగ గడచినది. పై భాను వారమునుండి ఆమెయింట నేను కొన్ని తరగతులు జరుపవలెనని ఆమె కోరుచున్నది.

ఇట్టి వానిని నేనిప్పుడు కోరుచుండుట లేదు. అవివచ్చెనా, దేవునకు ధన్యవాదములు. అవి రాకున్నచో, దేవునకు మఱిన్ని ధన్యవాదములు.

పెండియు నానిత్యకృతజ్ఞతను స్వీకరింపుము.

శ్రద్ధాయత భవదీయపుత్ర
వివేకానంద

167

(శ్రీ ఆశాసింగపెరుమాచుడు)

19 పడమర 38-వ పిథి,

న్యూయార్క్

1895.

ప్రియఅశసింగా,

సంఘసంస్కార మనుదానియందు జోక్యము కలుగజేసి కొనకు. ఏలయన ముందుగ ఆధ్యాత్మికసంస్కారము లేనిదే వేఱు ఏసంస్కారమును శక్యము గాదు. నేను సంఘసంస్కారి మును గోరుదు నని నీ కెవరు చెప్పిరి? నేను సంఘసంస్కారాభిలాషిని గాను. దేవునిగూర్చి బోధింపుము. అంధవిశ్వాసములను గూర్చియు ఆహారప్రకారములనుగూర్చియు మంచిమాటను చెప్పకుము, చెడ్డమాటను చెప్పకుము. ధైర్యము వీడకు. గురువునందు విశ్వాసమును కోల్పోవకుము. దేవునందలి విశ్వాసమును పోగొట్టు

412 శ్రీవివేకానందసంపూర్ణగ్రంథావళి - సంపు. ౯.

కొనకుము. ఈమూడును నీకున్నంతవఱకు నాయనా, ఏదియు
నీకు కీడు చేయజాలదు. నాబలము నానాటికి హెచ్చుచున్నది.
పని సాగింపుడు. నాధీర వత్సలారా.

ఆశీస్సులతో,

సదా భవదీయ
వివేకానంద

168

(ఇనచెల్మెకండ్లీకి)

54 పడమర, 33,

న్యూయార్క్

ఫిబ్రవరి 25, 1895.

ప్రియ సోదరీ, *

నీకు వ్యాధివచ్చినందుకు నేను చింతించుచున్నాను. నేను
పరోక్షముననుండియే నీకు చికిత్సచేసెదను. కాని వ్యాధిగ్రస్త
వైనట్లు నీవు ఒప్పుకొంటివే అది నామనోబలములో సగమును
లాగి వేసినది.

వ్యాధినుండి విముక్తురాల వైతివి. అది శుభమే. శుభ
ముగ పర్యవసించున దెల్ల శుభమే.

గ్రంథములు మంచిస్థితిలో వచ్చిచేరినవి. అందుకు పెక్కు
కృతజ్ఞతాభివందనములు.

సదా భవదీయప్రియసోదరుడు
వివేకానంద

* మీరు క్రైస్తవ విజ్ఞానసంప్రదాయమునకు చేరినవారు. ఆసంప్రదాయము
వారి వ్రతము వ్యాధివచ్చినదని ఒప్పుకొనకుండుట. దానిని స్వామి ఇటు వేడు
కగ ఎత్తిపాడుచుచున్నాడు.

169

(శ్రీ అశసింగ పెరుమాళుడు)

అమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములు,
మార్చి 6, 1895.

ప్రియ అశసింగా,

...యాంకీలు మతవిషయమున కార్యపరులని త్వణమైనను భావింపకు. అందు కార్యపరులు హిందువులుమాత్రమే. డబ్బు జోరుకొనుటే యాంకీల ధోరణి. కావున ఇచ్చటినుండి నేను తరలిన తక్షణమే అంతయు మాయమై పోవును. కాబట్టి బయలుదేలుటకు ముందు మనస్థానము నిట గట్టిపఱచుకొనవలె ననుట నా కోరిక. ప్రతిపనిని త్సణ్ణముగ చేయవలెను. శ్రీరామకృష్ణుని గూర్చి ప్రచారము చేయవలె నని నీవు పట్టుపట్టగూడదు. ఆయన ఆశయములను మొదట ప్రచారము చేయుము. లోకులకు మోజు మొదట వ్యక్తియందే. తర్వాతనే ఆశయమందు. అయినప్పటికిని ...మొట్టమొదట పెద్దప్రణాళికలకు పూనుకొనకు. మెల్లగా ఆరంభింపుము. నీస్థానమును గట్టిపఱచుకొనుము. మెట్టుమెట్టుగ పైకి పొమ్ము.

...నాధీరవత్సలారా, పనిని సాగింపుడు. ఒకనాటికి వెలుగును చూచి తీరుదుము.

సామరస్యము శాంతి!...అన్నిటిని మెల్లగా పెంపొందనీ. రోమునగరనిర్మాణము ఒక్కదినములో ముగిసినదా? అందఱిపై కంటే ఎంతో హెచ్చుగా మనము ఆసలుపెట్టుకొనుచుండిన వారిలో ఒకరైన మైసూరుమహారాజు గతించినాడు. సరి, భగ

వంతుడు పరముడు. మనఉద్యమమునకు తోడ్పడుటకు ఆయన ఇతరులను పంపగలడు.

నీకు శత్యమైనచో కొన్నిదర్భాసనములను పంపుము.
ఆశీస్సులతో.

సదా భవదీయ
వివేకానంద

170

(శ్రీమతి బుల్బతి)

. 54 పడమర 33-వ వీధి,

న్యూయార్కు

మార్చి 21, 1895.

ప్రియ శ్రీమతి బుల్బతి,

రమాబాయివర్గమువారు నన్నుగూర్చి వ్యాపింపజేయు చున్న నిందలను విని నే నాశ్చర్యచకితుడ నైతిని. మానవుడు ఎట్లు ప్రవర్తించినను అతనినిగూర్చి అత్యంతనీచముగ మిథ్యా నిందలను కల్పించువారు ఎల్లప్పుడును ఉండరు. ఓబుల్బతీ, నీ కర్థమగుటలేదా? నాకు ప్రతికూలములైన అట్టి ప్రచారములు చికాగోలో ప్రతిదినమును సాగుచుండినవి.

ఈమహిళలు, ప్రాయశముగ క్రైస్తవులం దందఱిలో అత్యంతక్రైస్తవులు...మిద్దెకు క్రింది గదులలో పుమారు నూర్గరు కూర్చుండుటకు చోటున్నది. ఆగదులలో ఉపన్యాసమున కింత యని ధనము పుచ్చుకొని వరుసగా కొన్నిఉపన్యాసములు కావింప బోవుచున్నాను. ఆరాబడి, వ్యయముల కగును. పైకమును భారతదేశమునకు పంపవలె నని నేను చాల తొందరపడుటలేదు. వేచియుండును. కుమారిఫార్మరు నీతో నున్నదా? శ్రీమతి

పక్కతి చికాగోలో నున్నదా? జోసఫైన్లాక్కును సీవు చూచి
తివా? కుమారి హామిన్ నాయందు చాల దయగలిగి యున్నది.
నాకు సాయముగ తనచేతనైనదెల్ల చేయుచున్నది.

హిందువు క్రైస్తవుడు మున్నగు నీపేర్లు మానవుల సాభాత్ర
మునకు గొప్ప అడ్డంకులుగ నున్న వని నాగురుదేవుడు చెప్పుచుం
డెడివాడు. మనము మొదట ఈఅడ్డంకులను పడగొట్టుటకు ప్రయ
త్నింపవలెను. వాని మంగళకరశక్తు లన్నియు పోయినవి. ఇప్పు
డవి కేవలము హానికరశక్తులుగా నున్నవి. వానికైతవమునకు
మఱుగున క్రేఘులుగూడ రక్కసులవలె ప్రవర్తింతురు. సరి,
మనము కష్టపడి పనిచేయవలయును, తప్పక నెగవలయును.

అందుకే ఒక కేంద్రము కావలయు నని నే నంతగా కోరు
చుండినది. సంస్థ అనగానే దానివోషములు దానికుండును, సందే
హము లేదు. కాని అది లేనిచే వేతేమియు చేయలేము. సంఘ
మునకు ఇచ్చకముగ నుండుచునే ఘనకార్యములు చేయుటలో
నెగినవా డక్కడను ఎప్పుడును లే డను నీయభిప్రాయమునుండి
నేను భేదిల్లవలసియుండును. మానవుడు తన అంతఃప్రబోధాను
సారము పనిచేయవలెను. అది సాధువుచు ధర్మమును అగునేని
పనిచేసినవారు మరణించినతరువాత కొన్నిశతాబ్దములకు సంఘము
దాని కనుకూలముగ తిరిగివీరును. దేహములతో హృదయము
లతో ఆత్మలతో మనము పనిలోనికి ఊటుకవలయును. ఒకలక్ష్య
మునకై ఏకైకలక్ష్యమునకై తక్కిన సమస్తమును వదలుకొను
టకు సంసిద్ధులమగువఱకు మనకు వెలుతురు ఎన్నటికిని అగపడనే
అగపడదు.

మానవతతికి తోడ్పడగోరినవారు తమసుఖదుఃఖములను
పేరుప్రతిష్ఠలను అన్నివిధములైన అక్కటలను చేర్చి ఒకమూటగా
గట్టి సముద్రములో పాతవేసి తర్వాత దేవుకొద్దకు రావలెను.
మనగురువులందఱును చెప్పినదియు చేసినదియు ఇదే.

క్రిందటి శనివారము కుమారి కార్పినునింటికి పోయియుంటిని. తరగతులను జరుపుటకై వచ్చుట ఇకమీద నాకు శక్యము కాదని ఆమెతో చెప్పితిని. ధనికులు ఏదేని గొప్పపనిని నిర్వహించి రనుట ప్రపంచచరిత్రలో ఎన్నడైన కలదా? ఎప్పటికిగాని ప్రజ్ఞయు ప్రేమయు సాధకము లగును గాని ధనము సాధకము కాదు.

నాలక్ష్మము ! దానితోడిదే నాజీవితమంతయు. సాయము నకు ఆశ్రయించుట దేవునినొక్కనినే గాని వేతెవ్వరిని కాదు! ఇదే విజయరహస్యము. ఇందులో నీవు నాతో ఏకాభిప్రాయురాల వని నాగట్టినమ్మకము. శ్రీమతి థర్ స్పీకిని, శ్రీమతి ఆడమ్సుకును నాప్రేమ.

కృతజ్ఞ తాప్రేమయుత సదా భవదీయ
వివేకానంద

171

(ఇనబెల్లెకొద్దీకి)

54 పడమర 33-వ పిళి,
మార్చి 27, 1895.

ప్రియ సోదరీ,

దయతో నీవు వ్రాసిన జాబు నా కనిర్వాచ్యమైన సంతోషమును కలిగించినది. దానిని ఆమూల్యగ్రము చాల సులభముగ నేను చదువగల్గితిని. తుదకు కావివన్నెను నిర్ణయించుకొంటిని. ఒకకోటను సంపాదించితిని. కాని వేసవి సరకు ఏదియు ఇప్పటికింకను సంపాదించలేకన్నాను. నీ కే దేని లభించిన దయతో నాకు తెల్పుము. దానిని నేను ఇచ్చుట న్యూయార్కులో కట్టించు

కొందును. మీఅద్భుతమైన డియర్బారన్ అవెన్యూలోని అనర్హుడైన దర్జీవాడు ఒకసన్నాసికి సైతము అందుబాటు కానివాడు.

సోదరిలాక్ నాకు పెద్దజాబు వ్రాసినది. నాజవాబుకు అగు విలంబమునకు ఆశ్చర్యపడుచున్న దేమో! ఉత్సాహముచే ఆమె స్వాధీనము తప్పవచ్చు. కావున నేను వేచియున్నాను. అంతే కాదు. ఏమిజవాబు వ్రాయవలెనో నేనెఱుగను. దయచేసి నామాటగా ఆమెకు చెప్పము. ఏదే నొకస్థలమును ఇప్పుడే నిర్ణయించుట అసాధ్యమని. శ్రీమతి పీకృతి ఉదాత్తురాలే, గొప్పదే. ఎంతయు ఆధ్యాత్మికపరతకలదే. కాని లాంకవిషయములలో నా అంత అలివిగలదే. నానాటికి నేను మఱింత తెలివిగలవాడ నగుచున్నాను. వాషింగ్టనులో ఆమెకన్నవృద్ధులైన డొక డున్నాడు. అత డామెకు ఒక వేసవివిడిదిని ఈయజూపెను.

ఆమె మోసపోదని ఎవ రెఱుగుదురు? మోసగించుటలో ఇది మహాద్భుతమైన దేశము. నూటికి 99.9 మందికి ఇతరుల నుపయోగించుకొనునపుడు నిగూఢమైన ఉద్దేశ్యము ఏదో యొకటి యుండును. ఎవడు గాని క్షణకాలము కన్నులు మూసికొన్నను అతడు కొల్లబోవును. సోదరిజోసఫైనులో పోలీస్ ఉత్సాహము కలదు. శ్రీమతి పీకృతి మంచిది, సరళస్వభావ. ఒక్క అడుగు ముందుకు పెట్టవలె నన్నను నేను నాచుట్టుపట్లను పరికింతును. ఇక్కడి ప్రజలు నన్నంత బాగుగ ఉపయోగించుకొన్నారు. అంతయు సరిపడును. సోదరి జోసఫైనును ఇంచుక ఓర్పుగలిగి యుండు మనుము.

వృద్ధునిగృహజీవితమును సాగించుటకంటె పిల్లలతో బడిని సాగించుటే మేలని ప్రతిదినమును నాకు తోచుచుండును. నేను గట్టిగా ఎఱుగుదును. నీవు శ్రీమతి బుల్బురిని జూచితివి. ఆమె శాంతమృదుత్వములను చూచి నీవు తప్పక మిక్కిలి ఆశ్చర్యపడి యుండువు. అప్పుడప్పుడు శ్రీమతి ఆడమ్ముసతిని చూచుచుండువా? ఆమె పాఠములచే శ్రీమతి బుల్బురి ఎంతో లాభపడినది.

నేనును కొన్నిటిని గ్రహించితిని గాని అవి ఉపయోగపడలేదు. ముందువైపు సదా వర్ధిల్లుచుండు భారము నన్ను శ్రీమతి ఆడమ్ము కోరినట్లు ముందుకు వంగనీయ కున్నది. నడచునప్పుడు ముందు నకు వంగప్రయత్నించితినేని భారకేంద్రము కడుపునపైకివచ్చును. కావున నేను ముందుకు మొగ్గులు వేయుచు పోవుచుందును.

కోటీశ్వరుడెవడును వచ్చుట లేదా? కొన్ని లక్షలైనను లేవా? చింతించున్నాను. మిక్కిలి చింతించున్నాను. చేత నైనంతప్రయత్నము చేయుచున్నాను. ఏమి చేయగలను? నాతర గతులనిండుగ నుండువారు మహిళలు. నీవు స్త్రీని వివాహమాడ జాలవుకదా? సరి, ఓర్పుకలిగియుండుము. నేను మెలకువతో చూచుచుందును. అవకాశమును జారిపోసీయను. నీ కొక్కరును లభింపకున్న, అందుకు కారణము నేనైనను సోమరిగానుండుట కాదు.

జీవితము ప్రాతదారులలోనే సాగుచుండును. సదా ఉపన్యసింపుట చేతను వాగుచుండుట చేతను నా కప్పుడప్పుడు విసుగుకలుగుచుండును. దినములతరబడి మానముగ నుండమని కోరుచుండును.

మిక్కిలి మేలైన కలలు నాకు కలుగుచుండవలె నని కోరుచు, (సుఖమున క దొక్కటే దారి).

సదా భవదీయప్రియసోదర
వివేకానంద

172

(శ్రీ ఆశాంగపెరుమాళుడు)

అ మెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములు
ఏప్రిల్ 4, 1890.

ప్రియఅశసింగా,

నీజా బిప్పుడే చేరినది. నాకు హానిచేయుటకు ఎవరైన ప్రయత్నించుచున్నా రని నీవు భయపడ నక్కఱలేదు. దేవుడు నాకు రక్షకుడుగ నున్నంతవఱకు నేను అవిజేయుడను. అమెరి

కాను గూర్చిన నీయాహులు మిక్కిలి అస్పష్టములు....ఇది పెద్ద దేశము. ప్రజలలో అత్యధిక సంఖ్యాకులకు ఆధ్యాత్మికవిషయిక శ్రద్ధ లేదు....కృత్రిమమతము కేవలము దేశభక్తివంటిదిగా నిలిచి యున్నది. అంత కంటే హెచ్చు ఏమియు లేదు....ఇప్పుడు నాయనా, ధైర్యము కోల్పోకు....“వేదాంతసూత్రముల”ను వానిపై అన్ని మతాలవారు వ్రాసిన భాష్యములను నాకుపంపుము. ...నేను దేవునిచేతులలో ఉన్నాను. ఇండియాకు మరలి వచ్చుట వలన ఉపయోగ మేమున్నది? నా ఆశయములను భారతదేశము వ్యాప్తిచేయజాలదు. ఈదేశము నా ఆశయములను ఆదరించుచున్నది. భగవదాదేశము నాకందినప్పుడు నేను మరలివత్తును. ఈమధ్యకాలమున మీరందఱును నెమ్మదితో ఓర్పుతో పనిని నిర్వహించుచుండుడు. ఎనడేని నన్నా ఊపించినచో అతనిని మీరు కేవలము ఉపేక్షింపుడు. మీ రొక సంఘమును ప్రారంభింపవలె నని అక్కడ ప్రజలకు వేదవేదాంతములు సవ్యాఖ్యానములుగ కఠపబడవలె నని నాయభిప్రాయము. ప్రకృతమునకు పనిని ఈ మార్గమున సాగింపుడు....“మనము దుర్బలులము” అని మీ రనుకొన్నప్పుడెల్ల మీకే గాక మన ఉద్యమమునకే హానికూర్చిన వారగుదురు. అనంతవిశ్వాసమును బలమును మాత్రమే విజయమున కమోఘసాధనములు.

సంతోషముతో నుండుడు....మీ లక్ష్యమును అంటిపట్టు కొనియే యుండుడు....అన్నిటికంటే ముఖ్యమైనది. మీరు ఇతరులకు మార్గదర్శకులగుటకును వారిపై అధికారముచెల్లించుటకును ఎప్పుడును ప్రయత్నింపకుడు. అమెరికనులు చెప్పనట్లు ఒరులపై మీరు ‘బాస్’ చేయకూడదు. అందఱికిని భృత్యులుగ నుండుడు.

ఆశీస్సులతో,

సదా భవదీయ
వివేకానంద

. 173

(శ్రీ ప్రాన్నిసు లెగ్గెట్టుకు)

ఏప్రిల్ 10, 1895.

ప్రియ మిత్రమా,

మీపల్లెవిడిదికి దయతో నన్ను ఆహ్వానించినందుకు నా కృతజ్ఞతను మాటలలో చెప్పజాలను. నేనిప్పుడు చొక చిక్కులో ఉన్నాను. రేపువచ్చుట నా కసాధ్యము. 40 పడమర 9-వ వీధిలో కుమారి ఆంధ్రాసునింట రేపు నేను తరగతి నడప వలసి యున్నది. కుమారి మెక్లీడు రేపటి తరగతిని ఆపిపెట్టవచ్చునని మొదట చెప్పినది. రేపు వారిగోష్ఠిలో కలసికొనవచ్చును గదా అని నేను చాల సంతోషముతో నుంటిని. కాని కుమారిమెక్లీడు పొరబడినట్లుగా నా కిప్పుడు తెలిసినది. కుమారి ఆంధ్రాసు రేపటి తరగతిని ఆపిపెట్టుట తనకు సర్వధా అశక్య మనియు హాజరగు ఏబది అటువది మంది సభ్యులకు తరగతి ఆపిపెట్టబడినట్లు తెలివిడి అందజేయుట పైత మశక్య మనియు చెప్పుటకు నాయొద్దకు వచ్చినది.

కావున రాలేకపోయినందుకు నేను నిజముగ చింతిలుచున్నాను. దయతోడి మీ ఆహ్వానమును అనివార్యపరిస్థితులచే వినియోగించుకొనలేక పోయితినే గాని ఇష్టములేనందుచేత గాదని కుమారి మెక్లీడును శ్రీమతి స్టర్లిసుసతియు గ్రహింతురని నా ఆశ.

ఎల్లుండిగాని ఈవారములో మీ కనుకూలమైన వీదినమైన గాని వచ్చుట నాకు అత్యంతసంతోషకరము.

సదా భవదీయశ్రద్ధాయత
వివేకానంద

174

(శ్రీమతి బుల్సుతికి)

54 పడమర 33-వ వీధి,

న్యూయార్క్

ఏప్రిల్ 11, 1895.

ప్రియ శ్రీమతి బుల్సుతికి,

శ్రీలెగ్గెట్టును చూచి ఆయనతో కొన్నా భండ మని రేపు నేను గ్రామమునకు పోవుచున్నాను. ఇంచుక క్రొత్త వాతావరణము నాకు మేలు చేయునని నా ఆశ.

ఈయింటినుండి మాటుప్రయత్నముచు ప్రకృతమునకు మానుకొంటిని. ఏల యన ధనము విపరీతముగ ఖర్చుగును. పైగా ఇప్పుడే మాటుట మంచిది కాదు. అందుకు మెల్లగా ప్రయత్నము చేయుచున్నాను.

...శ్రీభేత్రి మహారాజగారియొద్దనుండి వచ్చిన జాబును నీ కిందువెంట పంపుచున్నాను. కుష్ఠవ్యాధికి వాడబడు గర్జన తైలమును గూర్చిన చీటినిగూడ పంపుచున్నాను. కుమారి హమ్మిను నాకు చాలతోడ్పడుచున్నది. ఆమెకు నేను మిక్కిలి కృతజ్ఞుడనై యున్నాను. ఆమెకు చాల దయకలదు. హృదయ పూర్వకతయు కల దని నా నమ్మకము. “సరియైన రీతి మనుష్యులతో” నాకు పరిచయము కలిగింపవలె ననుట ఆమె కోరిక. ఇది “నిన్ను నీవు దిటవుపఱచుకో” అను దాని రెండవముద్రణమే కాబోలు నని నా భయము. భగవంతుడు ఎవరిని పంపునో వారు మాత్రమే సరియైన రీతి మనుష్యులు. నాజీవితానుభవములో నేను గ్రహించిన దది. సాయముచేయువాడును చేయసామర్థ్యముగల వాడును వాడు మాత్రమే. ఇక తక్కినవారా, వారిని మొత్తము గను వారిబారినుండి నన్నును దేవుడు కాపాడును గాక.

నేను సొంతముగ ఒకబసను సంపాదించుట నెఱవేఱదనియు మహిళ లెవ్వరును ఇచ్చటికి రా రనియు నామిత్రులలో ప్రతియొక్కడను తలంచిరి. ముఖ్యముగ కుమారి హమ్మిను “తానును” “తన సరియైనరీతిప్రజలును” చాల పైమెట్టున నున్నవా రనియు పేదగృహమున ఒంటరిగ నుండు ఒకానొకని యొద్దకు వారు రా రనియు అతని ప్రసంగములు విన రనియు తలంచుచుండెను. కాని “ఆ సరియైన రీతిమనుష్యులును” వారితో ఆమెయు రాత్రింబగళ్లు వచ్చుచునే యుండిరి. ఓప్రభూ, నీయందును నీదయయందును మానవునకు విశ్వాసము కుదురుట ఎంతకష్టము! శివశివా! సరియైన రీతి యెక్కడ నున్నది? సరి కాని రీతి యెక్కడ నున్నది? అమ్మా, అంతయు అతడే. పులిలో నున్నది, గొఱ్ఱెలోనున్నది, పవిత్రులలోనున్నది పాపిలోనున్నది, అతడే. శారీరకముగ మానసికముగ ఆధ్యాత్మికముగ నే నతనిని శరణుపొందితిని. నా జీవితకాలమంతయు నన్ను తనచేతులమీద మోసికొని వచ్చుచుండిన ఆదేవుడు ఇప్పుడు నన్ను విడిచిపెట్టునా? భగవంతుడే కనికరింపకుండునేని సముద్రములో నొక చుక్క నీ రుండదు. అత్యగ్రాధారణ్యములో ఒక్కరెమ్మయు నుండదు. కుబేరునింట అన్న మొక్క మెతుకై ననుండదు. ఆయనసంకల్పించు నేని ఎడారిలో నదు లుప్పటిల్లును. కుచేలుడు కుబేరు డగును. పిచ్చుకలు వ్రాలుటసైతము అతడు కనగలడు. అమ్మా, ఇవి కేవలము మాటలా? వాస్తవమగు యథార్థాక్షరమగుజీవితమా?

ఈ “సరియైన రీతి సమర్పించుటల”కు ఇక ఆపుదల. నీవే నాధర్మమవు, నీవే నాల ధర్మమవు, నా శివుడవు. ప్రభూ, శిశువుగ నున్ననాటినుండి నేను నిన్ను శరణుజొచ్చియున్నాను. ఉష్ణమండలమునగాని ధ్రువమండలములందుగాని పర్వతాగ్రములందుగాని మహార్ణవాగాధములందుగాని నీవు నాకు తోడుగ నుండువు. నానివాసము, జీవితమున నాకు మార్గదర్శకుడు, నాశరణము, నామిత్రము, నాగురువు, నాదేవుడు—యథార్థమైననాఆత్మ నీవే. నీవు

నన్నెన్నడును విడనాడవు—ఎన్నడును. నాకు గట్టిగ తెలియును. ఒంటరిగాడనై చిక్కుల నెదుర్కొనుచు ఒక్కొక్కప్పుడు నా దేవా, నేను దుర్బలుడ నగుచుందును. మానవుల సాయము నొంద తలంతును. ఈదుర్బలతలనుండి దేవా, నన్ను సదా కాపాడుచుండము. నిన్నే తప్ప వేతెవ్వరిని తోడ్పడు డని నేను యాచింపకుందును గాక. ఒక డొకసుజనుని నమ్మునేని వాని నా సుజనుడు ఎన్నడును విడువడు. ద్రోహము చేయడు. సుజనుల కెల్ల తండ్రివియు నాజీవితమంతయు నీకొక్కనికే తప్ప వేతెవ్వరి కిని నేను సేవకడను కా నని ఎఱిగినవాడవును అగు నీవు నన్ను విడనాడదువా? పాపపంకమున నన్ను పడనిత్తువా? ఇతరుల వంచనకు నన్ను గుఱి చేయదువా?

అమ్మా, ఆయన న న్నెన్నడును విడువడు. అది నాగట్టి నమ్మకము.

సదా విధేయభవదీయతనయ
వివేకానంద

175

(శ్రీరామకృష్ణానందస్వామికి)

అమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములు
ఏప్రిలు 11, 1895.

నా ప్రయశశి,

...వ్యాధినుండి తేలుకొంటినని వ్రాసితివి. కాని ఇకమీద నీవు చాలజాగ్రత్తకలిగి యుండవలెను. అకాలభోజనములు అపథ్యభోజనములు, దుర్గంధభూయిష్ఠములగు స్థలములలో వసించుట — ఇవి పోయిన వ్యాధిని మరల రప్పింపవచ్చు. అప్పుడు మన్నెజ్వరపుపట్టునుండి విడపొందుట కష్టము కావచ్చు. మొట్ట

మొదట నీవు చుట్టును తోట గల చిన్నయింటిని బాడిగకు తీసి
కొనవలయును. అట్టిఇల్లు నీకు ముప్పది నలువది రూపాయలకు
దొరకవచ్చు. రెండవ విషయము:—వంటకు త్రాగుటకు ఉపయో
గించు నీటినివడియబోయవలెను. వడియగట్టుటకు పెడుతుోచేయ
బడిన సాధనము పెద్దది చాలును. అన్నిరకముల వ్యాధికిని నీరే
కారణము. నీటిలోనుండు రోగక్రిములే రోగములకు కారణములు.
అంతేకాని నీటిముటికియు తేటదనమును కాదు. నీటిని కాచి
వడియగట్టవలెను. మీరందఱును మొట్టమొదట మీఆరోగ్యమును
గూర్చి జాగ్రత్తవహింపవలెను. ఒక వంటవాడు, ఒక పనివాడు,
పరిశుభ్రములైన పానీయాలు, సకాలభోజనము — ఇవి యెంతయు
ఆవశ్యకములు. దయచేసి ఈ సలహాలన్నియు సమగ్రముగ
జరుగునట్లు చూడుము, ...నీఉద్యమముల విజయము పూర్తిగా
మీపరస్పరానురాగములపై ఆధారపడియుండును. ద్వేషము,
అసూయ, దురహంకారము అను నివి ప్రధానములై యున్నంత
వఱకు భవిష్యత్కాలమున మంచి కలుగదు....కాళి వ్రాసిన
చిన్నపుస్తకములో అతిశయోక్తు లేవియు లేవు. దాని నతడు
చాల చక్కగా వ్రాసియున్నాడు. చాటున ఇతరులను దూషిం
చుట పాప మని తెలిసికొనుము. దానిని నీవు పూర్తిగా మాను
కొనవలయును. మనసునకు పెక్కు విషయములు స్ఫురింపవచ్చు.
కాని వానిని నీవు బయటికి చెప్పటకు ప్రయత్నించినపుడు నీ
మనస్సు గోరంతలను క్రమక్రమముగా కొండంతలనుగచేయును.
నీవు మన్నించుచు మఱచి పోవుచు నుంచువేని అన్నియు సమసి
పోవును. శ్రీరామకృష్ణుని జయంతిమహోత్సవము అత్యంత
వైభవముతో జరుపబడిన దనుట శుభవార్త. పైసంవత్సరము
లక్షమంది ప్రజలు సమావేశమగునట్లు నీవు ప్రయత్నింపవలెను.
మీలండటిశక్తిసామర్థ్యములను కలుపుకొని ఒకపత్రికను ప్రారం
భింపుడు. బిడియము ఇక పనికి రాదు....అనంతక్షాంతియు,
అనంతశక్తియు ఆధారముగ గలవాడు మాత్రమే విజయ మొం

దును, చదువునందు నీవు ప్రత్యేకశ్రద్ధ వహింపవలెను. తెలిసినదా? మూర్ఖులను వెక్కండ్రను గుమిగూర్పరాదు. అల్పసంఖ్యాకులైనను యథార్థమానవులను నీ వొక్కటిగా చేర్చిన నేను సంతోషింతును. ఒక్కడైనను నోరుతెరిచి మాటాడుట నాచెవిని బడలేదే? ఏల? ఉత్సవమప్పుడు నీవు తియ్యనిబండములను పంచిపెట్టితివి. కొన్నిజట్లవారు, చాలవజకు సోమరులు, కొన్ని పాటలు పాడిరి. నిజమే, కాని ఆధ్యాత్మికాహారము నీ వేమి వడ్డించితివో నాచెవికిరాలేదే? దేనినిగాని ప్రశంసింపకుండు, ఎందుకుగాని ఆశ్చర్యపడకుండు, ఆవైఖరి తొలగకుండునంతవజకు నీ వేమియు చేయలేవు. మీ కెవరికిని ధైర్య ముండదు. వదరు బోతులు ఎల్లప్పుడును పిటికిపందలు.

ప్రతియొక్కనిని సానుభూతితో చేరదీయుము, అతనికి శ్రీరామకృష్ణునిలో నమ్మక ముండనీ లేకపోనీ. ఎవడైన మీతో రిత్తడగడమునకు వచ్చునేని మర్యాదగా ఆవలికి తొలగిపొండి... అన్నివర్గముల ప్రజలయందును మీసానుభూతి తప్పక కననగుచుండవలెను. మూలభూతములైన ఈ సుగుణరాజములు నీలో కననైనపుడే అత్యంతశక్తితో నీవు పాటుపడగలిగి యుందువు. అట్లు కాకున్నచో వట్టిగురునామజపము పనికిరాదు. ఐనను ఈ సంవత్సరము మహోత్సవము అధికవిజయవంతముగనే జరిగినదనుటకు సందేహములేదు. అందుకై నీవు ప్రత్యేకముగ అభినందనార్హుడవు. కాని నీవు ముందంజ వేయవలెను. గుర్తించితివా? శరత్తు ఏమి చేయుచున్నాడ? ఏమియు తెలియదు ఏమియు తెలియదు అనియే చెప్పుచుందువేని ఎన్నటికిని ఏమియు నీవు తెలిసికొనజాలవు....మనకు కావలసినది ఉదాత్తఘోరణికలది. అది పండితులబుద్ధి కెక్కును. కేవలము పాటకులజట్లను తయారు చేయుట మున్నగునవి పనికిరాదు. ఈయత్సవము గురుదేవుని జ్ఞానికి తెచ్చునదగుటే కాక ఆయనసిద్ధాంతముల గాఢప్రచారమునకు కేంద్రసంఘమును అగును....సమస్తమును సకాలమున

సమకూడును. కాని అప్పుడప్పుడు నేను దెబ్బతిన్న కుక్కవలె చిందులుత్రొక్కుదును. చిటచిటలాడుదును. పదండి ముందుకు, పదండి పైకి—ఇదే నా సనాతనసాంకేతికసూక్తి. నేను షేమముగ నున్నాను. త్వరపడి భారతదేశమునకు మరలివచ్చిన, ఏ ఉపయోగము నుండదు. మీశక్తుల నన్నిటిని ముందుకు రప్పించుకొండి. హృదయపూర్వకముగ పారిమార్గముగ కార్యమునకు పూనుకొండి. అది నిజమైన వీరలక్షణము.

భవదీయప్రేమయిత
వివేకానంద

176

(శ్రీ ఇ. టి. స్ట్రీక్స్)

54 పడమర 33 క 54

న్యూయార్కు,

ఏప్రిల్ 24, 1895.

ప్రియ మిత్రమా,

ఇటీవల పాశ్చాత్యజగమున ఆకస్మికవ్యాప్తిగాంచిన గూఢ మతాశయముల మొత్తమునకు మఱుగున కొంత సత్యమున్నను అది ప్రాయశముగా అసర్వములును ఉన్మాదసంజాతములునగు ఉద్దేశములతో నిండియున్నదని నేను చక్కగా నెఱుగుదును. కావున భారతదేశమందేమి ఇతర దేశములందేమి ఈమతవైఖరులతో నేనెట్టి సంబంధమును ఎప్పుడును పెట్టుకొనలేదు. నిగూఢ మతవాదులవర్గము నాపట్ల అధికానుకూలురుగ లేరు....

ప్రాచ్యమందేమి పాశ్చాత్యమందేమి భూతోపాసననుండియు అట్టి మూఢవిశ్వాసములనుండియు మానవతతిని కాపాడ గలదియు మానవుని శీలమునకే బలమును ధోరణిని ఇచ్చునదియు

అద్వైతసిద్ధాంత మొక్కటే అనెడి నీ యభిప్రాయముతో నేను పూర్తిగా నేకీభవించును. దీని ఆవశ్యకత పాశ్చాత్యమునకున్నంత భారతదేశమునకును కలదు. లేదా దాని యావశ్యకత భారతదేశమునకు ఇంకను ఎక్కువే. ఐనను అది పర్వతారోహణము వలె కష్టమైనపని. ఏలయన మనము మొదట అభిరుచిని పుట్టింపవలెను. తర్వాత బోధింపవలెను. కడపట సమగ్రభవనమును నిర్మింప పూనుకొనవలెను.

పరిపూర్ణమైన మనఃపూర్వకత పవిత్రత అతిమానుషమైన ప్రతిభ అన్నిటిని లోబఱచుకొనగల సంకల్పము—ఇవి గలవారు ఒకపిడికెడమంది పాటువడనిమ్ము. ప్రపంచమంతయు తలక్రిందులగును. క్రిందటి సంవత్సరము నే నీదేశమున ఉపన్యాసకార్యక్రమమును ఎంతో కావించితిని. పెల్లుగా అభినందనములను గడించితిని. కాని నేను నాకొఱకే శ్రమపడుచున్నా నని కనుగొంటిని. ఓర్పుతో శీలమును రూపొందించుకొనుటయు, పరమార్థమును సాక్షాత్కరించుకొనుటయు ప్రగాఢనాధనలుచేయుటయు— ఇవే భవిష్యన్మానవచరిత్రలో ఫలితము లీనును. కావున ఈసంవత్సరము నేను పనిని మగవారియు మగువలయు చిన్న జట్టును అనుస్థానవేదాంతసిద్ధిమార్గమున తర్బీదుచేయు ఈ మార్గమున సాగింత మనుకొనుచున్నాను— ఎంతవఱకు నెగ్గుదునో నేనెఱుగను. మానవతతికి శ్రేయముగూర్చగోరువానికి తన సొంతదేశమున కంటెను వర్గమునకంటెను పాశ్చాత్యజగము మంచిరంగము. పత్రికనుగూర్చిన నీ ఆశయము నాకు పూర్తిగా సమ్మతమే. కాని ఈపనులు చేయుటకు వాణిజ్యచాతుర్యము నాకు లేదు. నేను పాఠము చెప్పగలను, మతబోధ చేయగలను, అప్పుడప్పుడు రచనలు సాగింపగలను. ఐనను సత్యమునందు నాకు గాఢవిశ్వాసమున్నది. సాయమును, కలిసిషనిచేయువారిని భగవంతుడు నాకు పంపును. నాపవిత్రత పరిపూర్ణమైనదై యుండవలెను. నా ఆస్థ

పరిపూర్ణమైనదై యుండవలెను. నానిస్వార్థత పరిపూర్ణమైనదై యుండవలెను, అంతే.

“జయించునది సత్యమే కాని అన్యతము కాదు. దేవుని చేరుకొనుదారి సత్యముగుండనే సాగును.” (అథర్వవేదము) లోకమునకై తనసంకుచితాత్మను పరిత్యజించినవానికి విశ్వమంతయు సొంతమగును.... నేను ఇంగ్లండునకు వచ్చుట మిక్కిలి సందిగ్ధముగ నున్నది. అక్కడ నాకు తెలిసినవా రెవ్వరును లేరు. ఇక్కడ నేను కొంతపనిని నిర్వహించుచున్నాను. దేవునకు నచ్చినప్పుడు ఆయనే దారి చూపగలడు.

177

(శ్రీ ఇ. టి. స్ట్రీట్)

19 పడమర 38 వ ఓథి
న్యూయార్కు

ప్రియ మిత్రమా,

క్రిందటిసారి నీవు వ్రాసినజాబు సక్రమముగ అందినది. ఈ ఆగస్టుమాసాంత్యమప్పటికి యూరోపునకు వచ్చుటకు ముందుగనే ఏర్పాటుచేసికొనియున్న నేను నీ ఆహ్వానమును దేవుని ఆహ్వానముగ గణించుచున్నాను.

“జయించునది సత్య మొక్కటే అన్యతము కాదు. దేవయానము సత్యముగుండనే సాగును.” సత్యవ్యాప్తికి కొంత అసత్యపుచక్కెరపూత తోడ్పడు నని తలంచువారు పొరపడుచున్నారు. ఒకచుక్కవిషము మొత్తమునంతటిని విషముగ చేయునని సుదీర్ఘ కాలమునకు వారు గుర్తింతురు. పవిత్రతయు సాహసమును కల మానవుడు అన్నిటిని సాధించును. దేవుడు నిన్ను సదా మాయనుండి భ్రాంతినుండి కాపాడును గాక. నీతో కలిసి

కృషిసల్పుటకునేను సదా సంసిద్ధుడనే. మొదట మనము మన శ్రేయమును కోరువారముగనున్నచో మనకు శ్రేయాభిలాషులను సూర్లకొలదిగ దేవుడంపగలడు.

“ఆత్మైవ ఆత్మకో బన్ధుః.”

యూరపు సదా సంఘశక్తికి ఉత్పత్తిస్థానముగ నుండినది. ఆసియా ఆధ్యాత్మికశక్తికి ఉత్పత్తిస్థానముగ నుండినది. భేదిల్లు పాశ్చాత్యులకు ఈరెండు శక్తుల మేళనకథయే ప్రపంచచరిత్రమంతయు. మానవచరిత్రలో ఒకనూతనాధ్యాయము నిదానముగ నారంభ మగుచున్నది. సర్వత్ర దీని సూచన లున్నవి. క్రొత్తప్రణాళికలు సూర్లకొలదిగ రూపొందుచుండును, రూపుమానిపోవుచుండును. సారము గలది మాత్రమే నిల్చును. ఏది సత్యమో ఏది శివమో అది కాక సారము కలది వేరేది?

భవదీయేత్యాది
వివేకానంద

178

(శ్రీమతి బుల్బతికి)

54 పడమర 33 వ 19

న్యూయార్కు,

ఏప్రిలు 25, 1895.

ప్రియ శ్రీమతి బుల్బతి,

కమారి ఘర్మరునొద్దనుండి—భార్యర్హాసుప్రసంగములకై నూలుడాలర్ల కొక “చెక్క”ను దయయొలుకు ఒకజాబును మొన్ననాకు చేరినవి. పైశనివారము ఆమె న్యూయార్కుకు వచ్చుచున్నది. ప్రకటనపత్రికలలో నాపేరును చేర్వలదని ఆమెతో చెప్పెదనులే. అంతే కాదు, ఇప్పుడు నేను గ్రీనేకరుకు

పోవుటకు వీలు కాదు. భౌసంజ్ఞై లెండ్లు ఎక్కడనున్నను అక్కడికి పోవుద మని నేను ఏర్పాట్లుచేసికొంటిని. నావిద్యార్థినులలో నొకతెయగు కుమారి డచ్చురుకు అచట నొక కుటీరము కలదు. శాంతికి విశ్రాంతికి ఏకాంతమునకు మేము కొందఱ మచ్చట నుందుము. ఆతరగతులలో నున్నవారిలో నుండి యోగులను కొందఱిని తయారుచేయవలె నని నాకోరిక. గ్రీనేకరువంటి పనుల త్రొక్కట గలచోటు అందుకు తగినే తగదు. ఆమఱాకటి కేటాయింపుగా నున్నది. వింతలను చూచుకుతూహలముకలవా రెవ్వరును అచ్చటికి వచ్చుటకు సాహసింపరు.

జ్ఞానయోగము కఱపబడు తరగతికి వచ్చు 130 మంది వ్యక్తుల పేళ్లను కుమారిహామిను వ్రాసిపెట్టియున్నందుకు నాకు చాల సంతోషము. బుధవారపు యోగకక్ష్యలకు వచ్చువారు మఱి 50 మంది ఎక్కువగా కలరు. సోమవారకక్ష్యలకు వచ్చు వారును సుమారు 50 మంది హెచ్చుగా నున్నారు. శ్రీలాండ్కు బర్గు అందఱిపేళ్లను వ్రాసిపెట్టియున్నాడు. పేళ్లున్నను లేక పోయినను, ఎల్లును వారు వత్తురు....వారు రాకున్న ఇతరులు వత్తురు. ఇట్లు ఇది సాగుచునే యుండును — భగవంతునకు నుతులు.

పేళ్లు వ్రాసికొనుటయు వారికి తెలివిడులు అందించుటయు పెద్దపనియే, సందేహములేదు. ఆపనిని నాకై చేసిపెట్టుచున్నందుకు వారిద్దఱికిని నేను చాల కృతజ్ఞుడను. అయినను ఇతరులపై ఆధారపడియుండుట సోమరితనమే, అవినీతియే అని నాకు స్పష్టముగ తోచుచున్నది. సోమరితనము వలన ఎప్పుడును చెడుగే కలుగుచుండును. కాబట్టి ఇకమీద ఆలన్ని పనులను నేనే చేసికొందును.

కుమారిహామిను చెప్పు “సరియైనరీతివ్యక్తుల”ను ఎవరి నైనను చేర్చుకొనుట నాకు చాలసంతోషమే. కాని నాదురదృష్ట,

వశమున ఇంతవఱకు ఒక్కరును రాలేదు. “ఇంచుకయు సరికాని రీతి” ప్రజలలోనుండి “సరియైనరీతి” ప్రజలను రూపొందించుట సదా ఉపాధ్యాయుని కర్తవ్యము. ఆయువతి, కుమారిహాస్తిను, నాకు ఎంతో సాయముచేసినది. ఎంతో ప్రోత్సాహము కూర్చినది. న్యాయార్థుల్లోని “సరియైనరీతి” ప్రజలకు నన్ను పరిచయపఱచినది. ఈ మున్నగు పనులలో ఆమె నాకు చేసిన సాయముల కన్నిటికి ఆమెకు నే నెంతో కృతజ్ఞుడను. ఐనను నా చిన్నపనులను నేనే సొంతముగ చేసికొనుట మేలని అనుకొనుచున్నాను...

కుమారి హాస్తినును గూర్చి నీ కంత గొప్ప అభిప్రాయమున్నందుకు నాకు చాలసంతోషము. ఆమెకు సాయము కావలసియున్నది. కావున నీ వామెకు సాయపడుదు వని విని నేను సంతోషించుచున్నాను. ఐనను అమ్మా, శ్రీరామకృష్ణుని కృపచే ఏమానవునిగాని చూచినవెంటనే అత డేపాటివాడైనదియు నా అంతఃప్రబోధము ఇంచుకయు పొరపాటులేక నాకు తెల్పుచుండును దాని ఫలిత మిది: నా విషయములను గూర్చి నీ యిష్టప్రకారము ఏమైనను చేయవచ్చు. నే నించుకయు గొణగను. దయ్యములను పిశాచములను లెక్కింపక, కుమారి ఛార్మరుచెప్పు సలహాను అవలంబించుట నాకు చాల సంతోషము. దయ్యములకు మఱుగున ఉత్కటప్రేమహృదయము నాకు కననగుచున్నది. కొనియాడదగిన ఆశ అనెడి ఒకసన్నని పొర దానిని కప్పియున్నది—కొన్ని సంవత్సరములలో అదియు తప్పక అంతర్ధానమగును. అప్పుడప్పుడు నాపనులలో లాండ్సుబర్గు కోతిరీతిగా జోక్యము కల్పించుకొనుటకును నే నైనను అనుమతింతును. కాని ఇక్కడ దానికొక ఆపుదలను ఏర్పఱచుచున్నాను. వీరు కాక ఇతరులవలన గలుగు సాయము నాకు భయంకరము. నేను చెప్పగల్గిన దంతే. నీవు నాకు చేసిన సాయముచేతనే గాక నాలంతఃప్రబోధముచేత(దానిని నేను నాగురుదేవుడు చేయు ప్రబోధ మందును.)నిన్ను నా తల్లిగా భావించును. నీవు ఏసలహా చెప్పినను దానిని సదా పాటించును,

కాని అది వ్యక్తికిసంబంధించినంతవఱకే. ఒకమార్గము నీ వెన్ను కొన్నప్పుడు నాస్వేచ్ఛను నేను వినియోగించుకొనుటకు నీ అనుమతిని కోరుదును, అంతే.

ఆంగ్లమహాశయుని జాబును ఇందుతో పంపుచున్నాను. హిందూస్థానీ మాటలకు వివరణముగా మార్జినులో నేను కొన్ని జ్ఞాపికలు వ్రాసిపెట్టియున్నాను.

విధేయుడైన నీ తనయుడు
వివేకానంద

179

(శ్రీసింగరవేలు మొదలియారుకు)

ఆ మెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములు
మే 2, 1895.

ప్రియ సి,

సన్న్యసింపవలయు నని తీర్మానించుకొన్నా వన్న మాట. నీకోరికయందు నాకు సానుభూతి కలదు. ఆత్మత్యాగమునంతటిఉన్న తాళయము లేదు. కాని నీపై నాధారపడియుండువారిమేలుకై నీప్రియాభిలాషను మానుకొనుట సామాన్యమైన త్యాగము కాదను విషయమును నీవు మఱవరాదు. శ్రీరామకృష్ణుని స్వచ్ఛజీతమును ఉపదేశములను అనుసరింపుము. నీకటుంబ సుఖమును విచారించుకొనుము. నీవిధిని నీవు నిర్వర్తింపుము. శేషించిన దానిని దేవునకు విడిచిపెట్టము.

‘వీడు’ ‘వాడు’ అని గాని ‘అద్యుడు’ ‘మేచ్చుడు’ అని గాని ‘బ్రాహ్మణుడు’ ‘చండాలుడు’ అని గాని ‘పురుషుడు’ ‘స్త్రీ’ అని యైన గాని భేదమును ప్రేమ పాటింపదు. యావద్విశ్వమును

సాంతకుటుంబముగ చేయునది ప్రేమ. యథార్థమైన పురోగతి మెల్లగ సాగును. కాని తప్పక సాగును. భారతదేశమున సామాన్యప్రజానీకమును సముద్ధరించుట అనెడి ఏకైకకర్తవ్యమునకు తమహృదయములను ఆత్మలను అంకితమొనర్పగల యువకులమధ్య పాటుపడుము. వారిని మేలుకొలుపుము. వారి నొక్కటిగ కూర్చుము. త్యాగోత్సాహమును వారిలో రగుల్కొల్పుము. దానికి పూర్తిగా ఆధారభూతులు భారతయువజనులే.

విధేయత అను సుగుణమును అలవటచుకొనుము. కాని సీసాంతవిశ్వాసమును వదలుకొనరాదు. పైవారికి విధేయులముగ నుండుకున్న కేంద్రీకరణము సాధ్యము కాదు. వ్యప్తిశక్తుల కేంద్రీకరణము లేనిదే ఏ ఘనకార్యమును నెగ్గింపజాలము. కల్కతామఠము ముఖ్యకేంద్రము. ఇతరశాఖలసభ్యులు కలిసి పనిచేయవలెను. ఆకేంద్రనియమములకు కట్టుబడి పనిచేయవలెను.

ఈర్యాహంకారముల విడిచిపెట్టుము. పరార్థము ఐకమత్యముతో పాటుపడుటను నేర్చుకొనుడు. ఇదే మన దేశమున కిప్పటి గొప్ప అక్కట.

ఆశీస్సులతో,

భవదీయ
వివేకానంద

180

(హేతు అక్కచెల్లెండ్రకు)

న్యాయార్కు
మే 5, 1895.

ప్రియ శిశువులారా,

నేను నిరీక్షించుచుండినది సంభవించినది. ప్రొఫెసరు మాక్స్ముల్లరు హిందూమతమునుగూర్చిన తనరచన లన్నిటిలో

తుదిఘట్టమున అవమానకర్తయైన ఒకమాటను చెప్పుచుండును. ఐనను సమగ్రసత్యమును సుదీర్ఘకాలమునకు ఆయన గుర్తించి తీరు నని నే నెల్లప్పుడును అనుకొనుచుంటిని. నీకు వీలైనంత త్వరగా, ఆయనపు స్తకములలో అన్నిటికంటెకడపటిదైన “వేదాంతసము” అనుదాని ప్రతిని సంపాదించుము. పునరవతారాది సిద్ధాంతములతో సహా ఆయన కది సమగ్రముగా మ్రింగుడుపడిన దని నీ కందు కననగును.

ఇన్నాళ్లను నీకు నేను చెప్పుచుండిన దానిలో ఒక భాగమే అది. కావున దాని నర్థము చేసికొనుట నీకు కష్టముగ నుండదులే.

అందులో పెక్కుఅంశములలో నాచికాగో ఉపన్యాసముల తోడి పోలికలు నీకగపడును.

ఆవృద్ధుడు తుదకు నిజమును గుర్తించినందుకు నాకు సంతోషము. ఏలయన ఈకాలపు విజ్ఞానశాస్త్రమునకును పరిశోధనలకును చలించని ఆధ్యాత్మికధర్మము కావలె ననిన అందు కదొక్కటే దారి.

టూడ్ రచించిన “రాజాస్థాన్” గ్రంథముతో మీరు వినోదించుచున్నారనుకొందును.

సర్వప్రేమతో,

భవదీయ సోదరుడు

వివేకానంద

మలిమాట : కుమారి మేరి బోస్టనుకు వచ్చు తెప్పుదా?

181

(శ్రీ అశింగపెరుమాళుడు)

ఆ మెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములు,
మే 6, 1895.

ప్రియ అశింగా,

నీవు క్రిందటి సారి వ్రాసిన జాబును రామానుజాచార్యుల భాష్యప్రథమసంపుటమును నేటి ప్రొద్దున నాకు చేరినవి. కొన్నాళ్లకు ముందు నీవు వ్రాసిన మఱొకజాబును చేరినది. శ్రీమణి అయ్యరువొద్దనుండియు నా కొక జాబు వచ్చినది. నేను తేమముగా నున్నాను. పురోగమనము మునుపటివేగముతోనే సాగుచున్నది. శ్రీలండు మహాశయుని ఉపన్యాసములనుగూర్చి ప్రస్తావించితివి. అత డెవఁడో ఎక్కడ నున్నాడో నే నెఱుగను. చర్చిలలో ఉపన్యసించువారిలో నత డొకడుగ నుండవచ్చును. పెద్ద సదస్సులలో నుపన్యసించువా డైయుండిన మే మతనిగూర్చి వినియే యుందుము. తన ప్రసంగములను పత్రికలలో ప్రచురించు కొని అపత్రికలను భారతదేశమునకు పంపుచున్నాడు కాబోలు. అక్కడి మతప్రచారకులు దానిమూలముగ బంగారముపండించు కొనుచుండ వచ్చు. సరి, మీజాబుల ధోరణినిబట్టి నే నూహించిన దిది: “మీపక్షమును కాపాడుకొండి” అనునాహ్వానము ఇచ్చటిప్రజలయొద్ద నుండి రాదు. వచ్చునెడల ప్రతిదినమును నేను శతసంఖ్యాకులతో ఇచట పోరాడవలసియుండును. ఏలయన భారతదేశప్రశంస ఇచ్చట వాతావరణమున నున్నది. డాక్టరు బట్టోసుతో సహా సనాతనకైస్తవులును, ఇతరులందఱును నిప్పును చల్లార్చుటకు మిక్కిలి పెనగులాడుచున్నారు. రెండవ విషయము: భారతదేశమునకు ప్రతికూలముగా సనాతనకైస్తవులు కావించు ఒక్కొక్కఉపన్యాసములోను నాదూషణము ఎంతో ఉండక తప్పదు. సనాతనవర్గీయులగు మహిళలును మగవాధును నన్ను

గూర్చి కల్పించు కశ్యపకథలను కొన్నింటిని విన్నచో నీవు ఆశ్చర్యపడుదువు. కూరులును పిటికిపందలును స్వార్థపరులు నగు ఈ స్త్రీపురుషుల ప్రతిఘటనలకు ఎదురొడ్డి సన్నాసియైనవాడు తన పక్షమును తాను, కాచుకొనుచు పోవలె ననియా నీలభిప్రాయము? మంచి మాట చెల్లుబడిగల మిత్రులు కొందఱున్నారు నా కిచ్చట. వీరప్పడప్పడు వారిని నోరు మూయించుచుందురు. అంతే కాక హిందువులందఱు నిద్రపోవుచుండగా హిందూసిద్ధాంతమును సమర్థించుటకు నా శక్తులను నేను వ్యర్థపఱుపనేల? ముప్పదికోట్ల సంఖ్యగల మీరు, ముఖ్యముగా మీలో పాండిత్యాది గర్వముకల వారు, అచట నేమి చేయుచున్నారు? పారబోధకు మతబోధకు నన్ను వదలిపెట్టి ఈపోరాటమునకు మీ రేల పూనుకొనరు? నేనిక్కడ క్రొత్తప్రజలనడుమ అహోరాత్రములు శ్రమపడుచున్నాను..... భారతదేశము ఏమి సాయ మంపుచున్నది? హిందూదేశీయులకంటె దేశభక్తిహీనులు ప్రపంచములో ఎట నైన కననైరా? చక్కగా చదువుకొన్న పటిష్ఠులగు మనుష్యులను ఒకపండ్లెండుమందిని యూరపునకును అమెరికాకును పంపి కొన్ని సంవత్సరముల కాలము వారిచేత నచ్చట మతబోధ చేయించుచు వారిని పోషించుచుండ గలరేని నైతికముగను రాజకీయముగను భారతదేశమునకు మీరెంతో సేవ చేసినవా రగుదురు. నైతికముగ భారతదేశముపట్ల సానుభూతిగల ప్రతి యొక్కఁడును రాజకీయముగ మిత్రు డగును. మీ దేశీయులందఱును సగము దిగంబరులుగనుండు మోటువా రనియు, కొరడా వ్రేలులతో నాగరకత నేర్పబడదగినవా రనియు-పాశ్చాత్యులలో పెక్కండ్ర అభిప్రాయము. పిటికిపందలైన మీరు ముప్పదికోట్లమంది మతప్రచారకులకు లోబడిపోయి, బదులుగా నొక్కమాట నైనను చెప్పసాహసించలేరేని, దూరదేశమున నున్న ఒంటరిగాడు ఏమి చేయగలడు? ఇంతవఱకు నేను చేసినదానికి నైతము మీ కర్హత లేదు.

మీ “బదులు” వ్యాసములను అమెరికాపత్రికల కేల పంపరు? పంపుట కే మడ్డము? భౌతికముగ నైతికముగ ఆధ్యాత్మికముగ పిటికిపందలు మీజాతివా రందఱును. మీరు జంతువులకు. ఇప్పుడు మీకు పట్టియుండు గతికి తగినవారు. మీయెదుట నుండు లక్ష్యములు రెండే—కామినియును కాంచనమును. సాహేబులను చూచియు మతప్రచారకులను సైతము చూచియు మీ రేమో గడగడలాడిపోవుచు ఒకసన్నాసిని సదా పోరాడుచు జీవింపు మని ముందుకు త్రోయగోరెదరా? మీరు ఘనకార్యములు సాధింతురు! భలీ! మీలో కొందఱు హిందూధర్మసమర్థక వ్యాసమును చక్కగ వ్రాసి బోస్టనులోని అరేనాపబ్లిషింగ్ కంపెనీ వారికి వల పంప రాదు? అరేనా అన్న చొక పత్రిక. మీవ్యాసమును ఆపత్రికవారు సంతోషముతో ప్రచురించుట కాదు, మీకు పుష్కలముగ ధనమునుగూడ నీయవచ్చు. అంత వఱ కది ముగియును. అవివేకిగ నుండ మను మరులు నీకు కల్గినప్పు డెల్ల ఈవిషయమును స్మరింపుము. ఇప్పటివఱకు పాశ్చాత్య దేశములకు వచ్చిన హిందూపలుగాకి ఒక్కొక్కడును పొగ డ్డనో ధనమునో గడించుకోర్కెతో తఱచు తనదేశమును తనమతమును నిందించుచు వచ్చినా డను విషయమును జ్ఞప్తియించుకొనుడు. నేను పేరుప్రతిష్ఠలు గడించుటకై ఇచ్చటికి రాలేదను విషయము నీవెఱిగినదే. ఆపేరుప్రతిష్ఠలు తాముగా నాపై వచ్చి పడినవి. నేను భారతదేశమునకు వల మరలిరావలెను? నా కెవరు తోడ్పడుదురు....మీరు శిశువులు. మీ రేమిపట్కుచుండునదియు మీ రెఱుగరు. మతప్రచారమునకై సర్వసంగపరిత్యాగము చేయు మనుష్యులు మదరాసులో ఎక్కడ నున్నారు? ఐహికపరతయు భగవత్సాక్షాత్కారమును ఒండొంటి కంటపు. స్వదేశపక్షమును సమర్థించి మాటాడసాహసించినవాడను నేనొక్కడనే. హిందువునోటనుండి వారెన్నడును నిరీక్షింపని ఆశయములను వారికి నేను తెల్పితిని. నాకు విరోధులు పెక్కుం

ద్రున్నాడు. కాని నేను మీవలె పిటికిపందనుగా ఎన్నడునుండను. దేశమున నాకు మిత్రులును వేలకొలదిగ నున్నారు.

మృత్యుగహ్వరములోనికై నను నా వెంబడివచ్చువారు సూర్యకొలదిగ నున్నారు. ఏటేట వారిసంఖ్య హెచ్చుచుండును. నేను జీవించియుండి వారితో కలిసి పనిచేసితినేని నాజీతమతా దర్శములు నెఱవేఱును. గుర్తించితివా ?

అమెరికాలో నిర్మింపబడనుండిన 'టెంపుల్ యూని వర్సల్' 'విశ్వైకదేవాలయము'ను గూర్చిన వార్తలు నా కిప్పు డెక్కవగా వినవచ్చుట లేదు. ఐనను అమెరికనుజీవితమునకు అసలు కేంద్రస్థానమగు న్యూయార్కులో నాకు తిరమైన పునాది ఏర్పడినది. కావున నాపని సాగుచుండగలదు. నాశిష్యులలో పెక్కుండ్రకు యోగమందును భక్తియందును జ్ఞానమందును తర్బీదుపూర్తిచేయుటకై వారిని నేనొక వేసవివిడిదికి పిలుచుకొని పోవుచున్నాను. తర్బీదు పూర్తియైన పిదప వారు పనిని కొనసా గింపతోడ్పడగల్గియుందురు. ఇప్పుడు నావత్సలారా, పనిచేయు టకు పొండి.

ఒక నెలదినములలో పత్రికకు కొంతపైకము పంపగలిగి యుందును. హిందుబిచ్చగాండ్రయొద్ద బిచ్చమడుగుచు పోవకుము. దానిని పూర్తిగా నాబుద్ధితోను నాకుడిచేతితోను నేనే చేసి కొందును. ఇక్కడకాని భారతదేశమునకాని నాకెవరిసాయమును అక్కఱలేదు.... 'శ్రీరామకృష్ణావతార' మనుటను మిక్కుట ముగ ఊనకము.

నేను కనుగొన్నదానిని నీ కిప్పుడు చెప్పెదను. వేదాంతము లోనే, దాని ద్వైతము విశిష్టాద్వైతము అద్వైతము అను మూడు దశలలోనే సమస్తమతమును ఇమిడియున్నది. ఈ దశ లొకదాని తర్వాత నొకటిగ వచ్చును. మానవుని పారమార్థికాభివృద్ధిలో ఈమూడును దశలు. ఇందొక్కొక్కటియు ఆవశ్యకమే. మత

మున సారాంశ మిది: భారతదేశమందలి వివిధసాంఘికాచారములలోను మతములలోను అన్వితమైన వేదాంతమే హిందూమతము. యూరోపులోని జాతివర్గాల ఆశయములకు అన్వితమైనప్పుడు ద్వైత మనెడి ఆప్రథమదశయే క్రైస్తవమత మైనది; అదే సెమిటిక్కుల కన్వితమైనప్పుడు మహమ్మదీయమత మైనది. యోగదర్శనరూపమున అన్వయించినప్పు డద్వైతమే బౌద్ధాది మతములుగ నైనది. కావున మతమనుట కర్థము వేదాంతము. వివిధదేశముల వివిధావశ్యకతలను పరిసరములను ఇతరపరిస్థితులను బట్టి వేదాంతము నన్వయింపజేయుక్రమములు భేదిల్లుచుండక తప్పదు. తత్త్వశాస్త్రముక్కటే ఐనను శైవశాక్తాదులు తమ తమప్రత్యేకాచారములకును అభిప్రాయములకును దానిని అన్వయింపజేసికొనుచుండు రని నీకు స్పష్టమగును. క్రతుకలాపాచారములను దూరముగ నుంచి, ద్వైతా ద్వైత విశిష్టాద్వైతములను మూడిటినిగూర్చియు వానిసామరస్యమును ప్రదర్శించుచు వ్యాసములను పరంపరగా నీ పత్రికలో వ్రాయుచుండుము. అనగా తత్త్వశాస్త్రమును అందు ఆధ్యాత్మికాంశమును బోధింపుము. దానిని ప్రజలను వారి ఆచారములకనుగుణమగునట్లు చేసికొన నిమ్ము. ఈవిషయముపై నే నొకపుస్తకము వ్రాయ కోరుచున్నాను. అందుకే మూడుభాష్యముల నడిగితిని. కాని రామానుజభాష్యమున నొకసంపుటము మాత్రమే నా కిప్పటికి చేరినది.

అమెరికను ధియాసఫిస్తులు ఇతర ధియాసఫిస్తులనుండి చీలిపోయి, ఇప్పుడు భారతదేశీయులను ద్వేషించుచున్నారు. పాపము, అనుశోచనీయులు! ఇంగ్లండు వాడగు స్టర్టీ ఇటీవల భారతదేశమునకు వచ్చియుండి, నా సోదరుడగు శివానందుని కలసికొన్నా డట. స్టర్టీ న న్నిప్పు డింగ్లండుకు రమ్మని జాబు వ్రాసినాడు. నే నతని కొక చక్కని జాబు వ్రాసినాను. బాబు అక్షయకుమార్ ప్లును గూర్చిన వార్త లేమి? అతనియొద్దనుండి నాకెట్టి వార్తలును విన

వచ్చుట లేదు. మత ప్రచారకులకును ఇతరులకును తగిన శాస్త్రీ చేయుము. మనలో మిగుల బలిష్ఠులగు కొందఱును తర్జీదు చేయుము, భారతదేశమున ఇప్పటి మతపునరుద్ధరణమునుగూర్చి చక్కనిదియు పటువైనదియు మంచిఫోరణిగలదియునుగ ఒక వ్యాసము వ్రాసి దానిని అమెరికనుపత్రికలలో కొన్నిటికి పంపుము. ఆపత్రికలలో ఒకటిరెండుమాత్రమే నాకు పరిచితములు. నే నంతగా రచయితను గా నని నీ వెఱుగుదువు. ఇంటింటికి పోయి యాచించు వాడుకయు నాకు లేదు. అవి అవి తమంతట రాని మ్మని నెమ్మదిగ కూర్చుందును.....నేను లాకికవంచకుడనై యుండినచో నా వత్సలారా, ఇట నొక సంస్థ నేర్పఱచుటలో ఎంతో మెఱుగుగా నెగ్గియుందును. అక్కటా! ఇక్కడ నున్న పారమార్థికపరతయంతయు అదే. కాంచనము + కీర్తి = మతా చాచుడు. కామిని + కాంచనము = లాకికమానవుడు. లోక మును లక్ష్యపెట్టక, హృదయపూర్వకముగ భగవంతునందు విశ్వాసముగల ఒక క్రొత్తమానవసంస్థను ఇచ్చట నేను సృజింప వలసియున్నది. ఆనిర్మాణము నిదానముగా, చాల నిదానముగ నే డండితీరును. ఈమధ్యకాలమున నీవు నీపనిని సాగించుచుండుము. నేను నా నొకను సూటిగా ముందుకు నడపుదును. పత్రికకు లక్ష్య రహితమైన ఉరవడి కూడదు, దానికి నిలుకడయు నెమ్మదియు ఉదాత్తభోరణియు అవసరములు.....చక్కగా నిలుకడగా రచనలు చేయగలవారిని కొందఱిని సంపాదింపుము....పరిపూర్ణ నిస్వార్థతయు నిలుకడయు గలిగి పనిని సాగింపుము. మనము ఘనకార్యముల సాధింతుము. భయపడకు....మ టొక్క మాట. అందఱికిని సేవకుడవుగ నుండుము. ఇతరులపై అధికారము చెలాయించుటకు ఇంచుకేని ప్రయత్నింపకుము. ఆప్రయత్నము అసూయను రెచ్చకొట్టి అన్నిటిని కూలార్చును....పని కానీ; ఇప్పటికి నీవు చేసిన పని చాల బాగున్నది. సాయమునకై మనము వేచి యుండము. పనిని మనమే నెగ్గింతము. నాయనా, ఓర్పు విశ్వా

సము గల్గి నీపై నీ వాధారపడియుండుము. నీ యితరమిత్రులను శత్రువులనుగా చేసికొనకు. అందఱితో బద్ధిగా నుండుము. అందఱికిని నా నిత్యప్రేమ. ఆశీస్సులతో,

సదా భవదీయ
వివేకానంద

మలిమాట : ముందునిలిచి “నేను నాయకుడను” అందు వేని, నీకు తోడ్పడుట కెవ్వరును రాదు. నెగ్గగోరువేని ముందు ‘అహ’మును చంపుకో.

182

(శ్రీమతి బుల్సుతికి)

54 పడమర, 33 న్యూయార్కు,
మే 7, 1895.

ప్రియ శ్రీమతి బుల్సుతికి,

...భారత దేశమునుండి నాకొక పత్రిక వచ్చినది. భారత దేశీయు లందించిన ధన్యవాదములకు డాక్టరు బట్టిసుగారి సంక్షిప్తప్రత్యుత్తరమందు ప్రకటింపపడియున్నది. కుమారి ధర్మస్మి దానిని నీ కంపును. నిన్న భారతదేశమునుండి నాకు మరొక జాబుకూడ చేరినది. అమెరికనులకు ధన్యవాదములందించుటకును నా కొక అభినందనపత్ర మంపుటకును మదరాసులో ఒక సభ సమావేశమైనదని ఆసభాధ్యక్షుడు వ్రాసిన జాబు అది....ఆయన మద్రాసు పౌర ప్రముఖుడు, ఉన్నతన్యాయస్థానమున న్యాయ మూర్తి. భారతదేశమున అది చాల ఉన్నత పదవి.

న్యూయార్కులో మాల్కెమోరియలుభవనము పై అంతస్తున ఇక రెండు బహిరంగోపన్యాసముల కావింపబోవుచున్నాను.

అందు మొదటి ఉపన్యాసము మతవిద్య (సైన్సు ఆఫ్ రిలిజను)ను గూర్చి, పై సోమవారమునాడు. యోగమున 'ఏది ఎందుకో' వివరించు నుపన్యాసము తర్వాతిది..... భారతదేశాధికపరిశిషిని దెల్పు గ్రంథమును కుమారి హామిను నీ కంపినదా? నీ సోదరుడు దానిని చదువవలె ననియు, భారతదేశమున ఆంగ్లపరిపాలనాఫలితముల సొంతముగ కనుగొనవలె ననియు నాయాశ.

సదాకృతజ్ఞ భవదీయతనయ
వివేకానంద

183

(శ్రీ ఆశింగ పెరుమాళుకు)

న్యాయార్కు,
మే 14, 1895.

ప్రియ ఆశింగా,

...న్యాయార్కుపై నా కిప్పుడు పట్టు చిక్కి యున్నది. నే నీదేశమును వదలి వచ్చిన తర్వాత ఇచ్చట పనినికొనసాగించు చుండగల పనివాండ్ర శాశ్వతవర్గము నొకదాని నేర్పఱుపగల నని నానమ్మకము. నాయనా, ఈపత్రికాప్రకటనము లన్నియు బూటకము, తెలిసికొంటివా? నేను ఆవలి కేగునప్పుడు ఇటనొక శాశ్వత ప్రయోజనమును నిల్పి ఏగగల్గియుండవలెను. దేవుననుగ్రహముచే అది ఆత్యచిరకాలముననే ఈడేట నున్నది....విశ్వమున గల సమస్తసంపదకంటెను 'మానవుల' విలువయే హెచ్చు.

నన్ను గూర్చి నీవు వగవ నక్కఱలేదు. ప్రభువు నన్ను సదా కాపాడుచున్నాడు. నే నీదేశమునకు వచ్చుటయు పడిన పాట్లన్నియు వ్యర్థము కారాదు.

భగవంతుడు కరుణాసముద్రుడు. తమకు వీలైన ఏదో ఒక మార్గమున నాకు హాని చేయ ప్రయత్నించువారు చాలమంది

కలదు. తుదవజకు నన్ను స్నేహించుచుండువారును చాలమంది కలదు. అనంతమౌతి, అనంతవిశుద్ధి, అనంతదీక్ష — ఇది ధర్మోద్యమమున విజయమందుటకు కీలకము.

ఆశీస్సులతో,

సదా భవదీయ
వివేకానంద

184

(శ్రీ ఆశపింగ పెరుమాళుడు)

కూర ఫిలిప్పు నింట

19 పడమర 38 వ పీఠి, న్యూయార్కు,
మే 28, 1890.

ప్రియ ఆశపింగా,

ఇవిగో నూలు డాలర్లు (ఆంగ్లమాసమున పౌ 20-8-7 లు) పంపుచున్నాను. నీ పత్రికను తొడంగుట కీ మొత్తము కొంత వజకు తోడ్పడు ననుకొందును. అచిర కాలములో మఱికొంత సాధింపగల సని నాయాశ.

ఆశీస్సులతో,

సదా భవదీయ
వివేకానంద

మలిమాట: పైనిచూపిన చిరునామాకు తత్త ణమే జవాబు వ్రాయుము. ఇక మీదట న్యూయార్క్ నాకు ముఖ్యస్థానము.

తుద కీ దేశమున నేను ఒకపాటి సాధింపగల్గితిని.

వి.

(శ్రీమతి బుల్బతి)

54 పడమర, 83 వ పీఠి, న్యూయార్కు,
మే 1895, గురువారము.

ప్రియ శ్రీమతి బుల్బతి,

తరగతులు సాగిపోవుచున్నవి. తరగతికి చాలమంది వచ్చుచున్నను, బాడిగకు సరిపోవునంతైనను వరుమాసము లే దని చెప్పటకు విచారించుచున్నాను. ఈ వారము దినములు చూచెదను, తర్వాత మానుకొందును.

నేను ఈ వేసవిలో, థౌసండ్లై లెండ్సులో నాశిష్యురాండ్రలో ఒక తెయగు కుమారి డచరునింటికి పోవుచున్నాను. భారతదేశము నుండి వివిధవేదాంతగ్రంథములు నా కిటకు పంపబడుచున్నవి. థౌసండ్లై లెండ్సులో నుండగా అద్వైత, విశిష్టాద్వైత, ద్వైతములనెడి మూడుదశలతోకూడిన వేదాంతమునుగూర్చి ఇంగ్లీషు భాషలో నొకగ్రంథమును రచింత మని నిరీక్షించుచున్నాను. అటు తర్వాత గ్రీనేకరుకు నాప్రయాణము జరుగవచ్చు. అక్కడ ఈ వేసవిలో నేను ఉపన్యాసములు చేయవలెనని కుమారి ఘోషించుచున్నది.

అమృతత్వమునుగూర్చి ప్రెస్సు అసోసియేషను వారికి ఒక వ్యాసమును వ్రాసి ఇత్తు నని వాగ్దాసము చేసి యుంటిని. దానిని వ్రాయుచున్నాను. తీఱిక లేకున్నాను.

భవదీయ

వివేకానంద

186

(శ్రీ అశింగ పెరుమాళుకు)

1895.

ప్రియ అశింగా,

మనకు సంస్థ లేదు. సంస్థను నిర్మిత మను కోరికయు లేదు. తనకు నచ్చిన దానిని బోధించుటకు స్వాతంత్ర్యమును ప్రచారముచేయుటకు స్వేచ్ఛయు మగువకు గాని, మగవానికి గాని ప్రతియొక్కరికిని ఉండవలెను.

నీలో ఉత్సాహము ఉండినచో ఎప్పుడుగాని ఇతరుల నాకర్షింప లేక పోవు.....వారిపద్ధతి మనపద్ధతిగ నెప్పుడు నుండజాలదు. అందులకు సులభగ్రాహ్యమగు కారణము ఇది : వారి సంఘము సాంగోపాంగనిర్మాణము కలది. మనది అట్టిది కాదు.

వ్యప్తిపరత నా లక్ష్యము. వ్యక్తులను తర్బీదు చేయుట కంటె పైలక్ష్యము నాకు లేదు. నాకు తెలిసినది స్వల్పము. ఆ స్వల్పమును దాచుకొనక ఉపదేశింతును. నాకు తెలియని చోట తెలియ దని ఒప్పుకొందును. ధియాసఫిస్తులు కాని, క్రైస్తవులు కాని, మహమ్మదీయులు కాని ప్రపంచమున వేతెవరయిన కాని ప్రజలకు తోడ్పడుచుండ చూతునేని అప్పుడు సంతోషించునంతగా వేతెప్పుడును సంతోషింపను. నేను సన్నాసిని. కావున ప్రపంచములో అందఱికిని నన్ను బంటుగా తలంచుకొందునే కాని దొరనని భావింపను.....ప్రజలు నన్ను ఇష్టపడుదురేని వారి ప్రీతికి స్వాగతమే. నన్ను ద్వేషింతురేని ఆ ద్వేషమునకును స్వాగతమే.

ఎవనిపనిని వాడే చేసికొనవలెను. తన్ను తానే కాపాడుకోవలెను. నేనెవరిసాయమును కోరను. ఎవరి సాయమును నిరాకరింపను. లోకములో సాయమునురాబట్టుకొనుటకు నాకెట్టి హక్కును లేదు. ఇంతకుముందుగాని, ఇకమీదగాని ఇతరుల

తోడ్పాటు నాకున్నచో అది నాపట్ల వారి కనికరమే గాని నాహక్కు కాదు. కావున వారికి నేను సదా కృతజ్ఞుడను.

నేను సన్న్యాసము స్వీకరించినప్పుడు తెలిసియే స్వీకరించితిని. ఈ దేహము పస్తుచావవలసియుండునని నే నెఱుగుదును. అందు కేమి? నేను బిచ్చగాడను. పేదలు నామిత్రులు. పేదలు నాకు ప్రియులు. పేదటికమే నా కపక్షితము. అప్పుడప్పుడు పస్తుండవలసివచ్చుట నాకు సంతోషమే. ఎవరిసాయమును నేను కోరను. కోరి ఏమి ప్రయోజనము? సత్యము తన్ను తాను వ్యాపింపచేసికొనును. నేను సహకరింపనందుచేత అది సమసి పోదు. “సుఖాసుఖములందును, జయాపజయములందును సమ దృష్టికలవాడవై పోరు సాగింపుము”. (గీత). నిత్యమైన ప్రేమయే, ద్వేషాసూయలగంధమైనను లేకుండుటే అమోఘ జయసాధకము. నెగున దదే. వే తేదియు కాదు.....

భవదీయ
వివేకానంద

187

54 పడమర, 83 న్యాయార్కు,
మే, 1895.

ప్రియ—,

నీకు నేను జాబు వ్రాసినప్పటినుండి నావిద్యార్థులు సహకరించుచు నన్ను పరివేష్టించినారు. తరగతు లిక చక్కగాసాగును. సందేహము లేదు.

సాతము చెప్పట నాజీవితములో నొక భాగమైపోయినది. ఆహారమును, ఊపిరియు ఎంత ఆవశ్యకములో అదియు సంత ఆవశ్యకముగ నేర్పడినది.

భవదీయ
వివేకానంద

మలిమాట : బార్దరాండు అను ఆంగ్లపత్రికలో — ను
సూర్పి ఎంతో చూచితిని — భారతదేశమున మంచి పనిచేయు
చున్నాడు. హిందువులు తమ హిందూమతమును బాగుగ
గ్రహించునట్లు చేయుచున్నాడు.....—రచనలలో ఎట్టి పాండి
త్యమును నాకు కనిపించుటలేదు.....ఎట్టి ఆధ్యాత్మికపరతయు
కనిపించుట లేదు. అయినను లోకహితము చేయ గోరినవారికెల్ల
మేలు కలుత.

ఈలోకులను మోసగించుట వంచకులకు ఎంత సులభము!
నాగరికతపుట్టిననాటినుండి పాపము ! తత్పరతగల మానవులతల
లపై ఎంతటి మోసము ఘనీభవించి యున్నది.

188

(శ్రీమతి బుల్బతికి)

పెర్ని, న్యూహాంపెరు,
జూన్ 7, 1895.

ప్రియ శ్రీమతి బుల్బతికి,

తుదకు శ్రీ లెగ్జెట్టుతో ఇక్కడ నున్నాను. ఇంతవఱకు
నేను చూచిన అత్యంత రమణీయప్రదేశములలో ఇ దొక్కటి.
ఒకసరస్సు, చుట్టును కొండలు, వానిపై పెద్ద అడవి, అందు
మేమే తప్ప వేరెవరునులేరు. ఈన్ని వేశమును మనసుకు తెచ్చు
కొని చూడుము. అంతచక్కగ, అంత ప్రశాంతముగ, అంత
విశ్రాంతికరముగ నున్నది! సగరముల గలభా అనుభవించిన
పిమ్మట ఇటువంటి చోట నున్నప్పుడు నాకెంతసంతోషముగ
నుండునో నీ పూహించుకోవచ్చు.

ఇచ్చట నుండుటచే నా ఆయుస్సు క్రొత్తగ వర్ధిల్లినది.
అడవికి ఒంటరిగ పోవుదును. నాభగవద్గీతను పారాయణము చేయు

చుండును. చాలహాయిగా నున్నాను. ఇక పదిదినములలో ఇట నుండి తరలి థాసండ్వైలెండ్పర్కుకు పోవుదును. అక్కడ నేను అన్నిగంటలును ధ్యానించుచు ఏకాంతముగ నుండును. దాని భావన సైతము ఉదాత్తతను కలిగించుచున్నది.

వివేకానంద

189

(కుమారి జోసపైకా మెక్లీడుకు)

21 పడమర, 34 వ వీధి,
న్యూయార్కు,
జూన్, 1895.

ప్రియ జో,

అనుభవములు నీచుట్టును రవంత ఘనీభవించుచున్నవి. అవి ఇంకను పెక్కుతెరలను లేవనెత్త గల వని నాగట్టినమ్మకము.

నీధ్వనియంత్రము (ఫోనోగ్రాఫు)నుగూర్చి శ్రీలగ్నెట్టునాకు తెలిపినాడు. ఎవరిధ్వనియంత్రముగుండవైనను వానితో మాటాడుద మని కొన్ని గొట్టములను తెమ్మని నే నతనిని కోరితిని. ఆగొట్టములను జోకు పంపు మంటిని. అందు కతడు “నే నెప్పుడు గాని జో ఏమిచేయమన్నను చేయచుండును” అని చెప్పి తానొక దానిని కొనగల నని జవాబు వ్రాసినాడు. అతని ప్రకృతిలో అంత కవిత్యము నిగూఢముగ నున్నందుకు నాకు సంతోషము.

వైద్యుడు నన్ను పర్యవేక్షింపవలెననియు నా కారోగ్యము కలిగింపవలెననియు కోరుచున్నందున నేను ఈదినము స్వెర్క్ నేనీ లతో నుండ మని పోవుచున్నాను..... డాక్టరుస్వెర్క్ నేనీ పెక్కు ఇతరవిషయములను పరిశీలించి నా నాడిని పట్టి చూచుచుండెను.

అప్పుడు తటాలున లాండ్స్బర్గు లోనికి వచ్చెను. రావలదని వారిచే నిషేధింపబడినవాడతడు. వచ్చి నన్ను చూచినవెంటనే అతడు వెనుదిరిగి పోయెను. డాక్టరు స్వేస్సే పక్కన నవ్వి “ఈ సమయమున వచ్చినందుకు అతనికి నేను ధన మిచ్చియుండును. ఏల యన అతడు వచ్చినప్పుడు నీవ్యాధిని నేను మఱితని శిశ్చితముగ గుర్తింపగలిగియుండును!” అని చెప్పెను. నాడి, అంతకు మునుపు సక్రమముగనే యుండెను. కాని లాండ్స్బర్గు కంటబడగనే భావోద్రేకముచే అది ఇంచుమించు ఆగిపోయెను. నిజముగ నది కేవలము నాడీచార్యల్యమే. డాక్టరు హెల్మరు నొద్దనే వైద్యమును చేయించుకొనుచుండు మనియు అతడు నాకు గట్టిగా సలహా చెప్పినాడు. హెల్మరు నాకు బ్రహ్మాండమైన హితమును కావింపగలడని అతని తలంపు. నాకిప్పుడు కావలసినదదే. అతడౌదార్యముకలవాడే కదా.

ఈదినము సగరమున “పవిత్రగోవు”ను చూచుట సమకూడు నని తలంచుచున్నాను. నేను న్యూయార్కులో మఱి కొన్ని దినములుండును. నాలుగువారములపాటు ప్రతివారమును మూడేసిపర్యాయములును తర్వాత మఱి నాలుగువారములపాటు వారమునకు రెండేసి పర్యాయములు నేను చికిత్స చేయించుకొనవలె నని హెల్మరు కోరిక. నేను బోస్టనుకు పోవునెడల అచట నొక మంచి నిష్ణాతయొద్దకు నన్ను పొమ్మనుచున్నాడు. ఈవిషయమునుగూర్చి తాను ఆనిష్ణాతకు ముందుగ చెప్పనట.

లాండ్స్బర్గుతో కొన్ని సాదరోక్తులు పల్కి అతనిచికాకును పోగొట్టుటకై నేను మిడ్డెహిద నున్న అమ్మ స్వేస్సేయొద్దకు పోయితిని.

సదా భవదీయ భగవద్గత
వివేకానంద

(కుమారి మెరీ హేటకు)

దేవదారుపత్రముపై వ్రాయబడినది

పెర్సీ, ఎన్. హెచ్.

జూన్ 17, 189౩.

ప్రియ సోదరీ,

న్యూయార్కులో థౌసండ్లెండుపాదుల్లో కుమారి డచరుగృహమునకు రేపే పోవుచున్నాను. ఇప్పుడు నీవుండున దెక్కడ? ఈవేసవిలో మీ రందఱు ఎచ్చటనుండురు? అగస్టులో యూరపునకు పోవు అవకాశము నా కున్నది. పోవుటకు ముందు నిన్ను చూడ వచ్చెదను. కావున నాకు జాబు వ్రాయుము. భారత దేశమునుండి రావలసిన గ్రంథములను జాబులను నిరీక్షించు చున్నాను. వానిని దయచేసి “కుమారి ఫిలిఫ్స్ గృహము, 19 పడమర, 38 వ వీధి, న్యూయార్కు” అను విలాసమునకు పంపుము. భారత దేశమున పవిత్రగ్రంథములన్నియు వ్రాయబడు చెట్టుపట్ట ఇది. కావున సంస్కృతమున వ్రాయు చున్నాను. ఉమాపతిః త్వం సదా రక్షతు (ఉమాపతి నిన్ను సదా రక్షించును గాక).

మీరు అందఱును సదా ధన్యులుగనుండురు గాత.

వివేకానంద

191

(శ్రీ ప్రాన్విసు రెగ్గెటసు)

వహరి దవరు గృహము,
ఘోసంధైలండుపాల్కు, న్యాయాల్కు,
జూను 18, 1890.

ప్రియ మిత్రమా,

శ్రీమతి స్వర్ణిసు వెడలిపోవుటకు ముందు దినమే ఆమెయొద్ద నుండి ఒకజాబును 50 డాలర్లకు “చెక్కు”ను నాకు చేరినవి. చేరిన గుర్తుచీటీ (అక్నాలజ్మెంటు) మఱునాడే ఆమె కందించుట అసాధ్యము. కాబట్టి నాధన్యవాదములను అక్నాలజ్మెంటుచు నీ వామెకు ఈసారివ్రాయు జాబులో దయచేసి అందింపవలసిన దని నిన్ను ప్రార్థించుటకు ఈఅవకాశమును వినియోగించుకొను చున్నాను.

హిందువుల ప్రాతసామెత చెప్పినట్లు “స్వర్గమునకు పోయి నను దంచు పని రోకలికి తప్పదు” అనుటే కాని ఇక్కడమాకు కాలము సుఖముగగడుచుచున్నది. ఏమైన నేమి? మిక్కిలిగ పాటుపడుట నాకు తప్పదు. ఆగస్టునెల ప్రారంభములో నేను చికాగోకు పోవుచున్నాను. నీవు బయలుదేలున దెప్పుడు?

ఇక్కడ మన మిత్రులందఱు నీకు తమ అభివందనముల నందించుచున్నారు. నీకు అన్ని సుఖములు ఆనందము ఆరోగ్యము ఉన్న పని నమ్ముచు, ఉండవలె నని ప్రార్థించుచు నున్న,

ధవదీయ ప్రేమయుత
వివేకానంద

192

(శ్రీ సింగరవేలు మొదలియారుకు)

19 పడమర, 38 వ ఓథి,
న్యూయార్కు,
జూన్ 22, 1895.

ప్రియ కిడి,

నీ కొక్క గీటు వ్రాయుటకుబదులు పూర్తిజాబునే వ్రాసెదను. నీవు పురోగమించుచున్నందుకు నాకు సంతోషము. నేను భారతదేశమునకు మరలి రా నని నీవు తలంచుట పొరపాటు. త్వరలోనే వచ్చుచున్నాను. నెగ్గలేని వారికి నేనిచ్చుట లేదు. ఇక్కడ నేను విత్తు నాటితిని. అది వృక్షము కాగలదు. తప్పదు. మిక్కిలి తొందరగా దానిని విడిచి పెట్టితినేని దాని పెరుగుదలకు భంగము కలుగునేమో అని మాత్రము దిగులుపడుచున్నాను.

నాయనా, పని సాగింపుము. రోమునగరనిర్మాణము ఒక్కదినములో పూర్తికాలేదు. దేవుడే నాకు మార్గదర్శకుడు. కాబట్టి తుదకు అన్నియు సరిపడును.

నీయెడ నానిత్యప్రేమతో,

భవదీయ శ్రద్ధాయుత
వివేకానంద

193

(శ్రీమతి బుల్బుతికి)

54 పడమర, 33 వ ఓథి,
న్యూయార్కు,
జూన్, 1895.

ప్రియ శ్రీమతి బుల్బుతికి,

నేనిప్పుడే ఇల్లు చేరితిని. ఈప్రయాణము నాకు మేలు చేసినది. దేశము, కొండప్రదేశములు ముఖ్యముగా న్యూయార్కు

రాష్ట్రములో శ్రీలెగ్గెట్టుగారి పల్లెవిడిది నాకు భోగ్యములుగ నుండినవి. పాపము లాండ్స్బర్గు ఈయింటినుండి వెడలిపోయినాడు. ఎవరికిని తనచిరునామానైనను తెలుపలేదు. ఎక్కడికి పోయినప్పటికిని లాండ్స్బర్గును దేవు డనుగ్రహించు గాక. ఈ జన్మములో త్రికరణశుద్ధిగల కొందఱిని కలసికొను భాగ్యము నాకు కలిగినది. వారిలో ఆయన ఒకడు.

అన్నియు మంచికొఱకే. సంయోగము లెల్ల వియోగాంతములే. ఒంటరిగ పాటువడు సామర్థ్యము నాకు పరిపూర్ణముగ కల దని నా నమ్మకము. నదులసాయ మొక తగ్గిన నారాయణుని సాయ మంత హెచ్చును. లండనునుండి ఒక ఆంగ్లమహాశయుడు వ్రాసిన జాబు నాకిప్పుడే చేరినది. అతడు భారతదేశమున హిమాలయములలో నాసోదరులలో ఇద్దఱితో వసించియుండినవాడు. ఆయన నన్ను లండనుకు రమ్మనుచున్నాడు.

భవదీయ
వివేకానంద

194

(కమారి మేరీ హేజరు)

54 పడమర, 33 వ షీఫి,
న్యూయార్కు,
జూన్ 22, 1895.

ప్రియ సోదరీ,

ఇండియానుండి వచ్చిన జాబులును పుస్తకాలకట్టయు నాకు భద్రముగా చేరినవి. శ్రీసాము వచ్చినా డని విని నేను చాల సంతోషించితిని. ఆయన “విధవలవిషయమున చక్కని హెచ్చరిక కల్గియున్నా” డనియే నానమ్మకము. ఒకనాడు

శ్రీసాముగారి మిత్రునొకనిని వీధిలో కలసికొంటిని. అతడొక ఆంగ్లమహాశయుడు. అతనిపేరు “ని” వర్ణముతో ముగియును. అతడు చాలమంచివాడు. ఓహియోలో నొకచోట సాము ఉన్న యింటనే తానును వసించుచుంటి నని అతడు చెప్పెను.

ఇంచుమించు ప్రాతపద్ధతిలోనే నేను పురోగమించుచున్నాను. చేతనైనప్పుడు మాటాడుచున్నాను. అనివార్యమైనప్పుడు మానమువహించుచున్నాను. ఈ వేసవిలో గ్రీనేకరుకు నాప్రయాణము జరుగునా అను విషయము నేను ఎఱుగను. మొన్న కుమారి ఫార్మరును చూచితిని. ఆమె వెడలిపోవుతొందరలో నున్నందున ఆమెతో చాలవరిమితముగ నే సంభాషించితిని. ఆమె మిక్కిలి ఉదార మహిళ.

క్రైస్తవవిజ్ఞానపాఠములలో నీపురోగతి ఎట్లున్నది? నీవు గ్రీనేకరుకు పోవుచువని నే ననుకొనుచున్నాను. అనేకములైన ఆపాఠములే కాక నీ కక్కడ భూతవైద్యులు జోస్యులు సాము ద్రికవేత్తలు బల్లలనుబోర్లించు గారడీవాండ్రు మున్నగువారు కననగుదురు. కుమారిఫార్మరు నధ్యక్షతలో నీ కచ్చట సర్వరోగ నివారణములును అన్నితత్వములును లభించును.

లాండ్స్బర్గు మఱొకచోట వసింప వెడలిపోయినాడు. కావున నేను ఒంటరిని మిగిలితిని. చాలవఱకు గింజలు పండ్లు పాలు—అనునవే నాఆహారము. ఆఆహారము నాకు చాలదుచిగను ఆరోగ్యకరముగను ఉన్నది. ఈవేసవిలో నాబరువు ముప్పది నలువది పౌన్లవఱకు తగ్గవచ్చు నని నా ఆశ. నాపరిమాణమునకు అది బాగుండును. నడచుటలో శ్రీమతి ఆడముసలి నేర్పిన పాఠముల నన్నిటిని మఱచిపోయితినేమో అని నాభయము. మరల ఆమె న్యూయార్కుకు వచ్చినప్పుడు ఆపాఠములను పునఃప్రారంభము కావింపవలసియుండును. బోస్టనునుండి ఇండియాకు బయలు దేసినగాంధి ఇంగ్లండునకు పోయియున్నాడని తెలంచుచున్నాను.

అతని “సఖ”యైన హావర్ష సతిని ఇప్పటి ఆమె వియోగ దీపదశను తెలిసికొన గోరుచున్నాను. కంబళ్లు అట్లాంటిక్కు సముద్రమున మునిగిపోక ఎట్టకేలకు వచ్చుచున్నవను వార్త విని చాలసంతోషించుచున్నాను.

ఈసంవత్సరము నేను తలపెత్తలేనైతిని. ఉపన్యాసపర్యటనములు కావింపనైతిని. ద్వైతము విశిష్టాద్వైతము అద్వైతము, అను మూడు శాఖలవారి వేదాంతసూత్రభాష్యములు ఇండియా నుండి నాకు పంపబడుచున్నవి. అవి భద్రముగ చేరు నను కొనుచున్నాను. అప్పుడు నిజముగ అవి నాబుద్ధికి విం దగును. ఈవేసవిలో వేదాంతసిద్ధాంతమును గూర్చి ఒక గ్రంథమును వ్రాయవలయు నని నా సంకల్పము. ఈప్రపంచ మెల్లప్పుడును మంచి చెడుగుల సుఖదుఃఖముల సమ్మిశ్రముగనే యుండును. ఈ చక్ర మెప్పుడును పైకిని క్రిందికిని చుట్టుచునే యుండును. రూపుదాల్చుటయు రూపుమాయుటయు అనివార్యమైన నియతి. దానిని తరించుటకు పాటుపడువారు ధన్యులు. సరి, బిడ్డలందఱు ఊమముగ నున్నందుకు సంతోషము. కాని ఈచలికాలములో పైతము ఎవరును పట్టుచిక్కకున్నందులకు చింతిలుచున్నాను. రానురాను ప్రతిచలికాలమందును అవకాశములు తగ్గిపోవుచున్నవి. ఇక్కడ నాబసకు సమీపముననే ఉన్నది—వాల్డ్రాపుహోటలు. పట్టభద్రులయ్యు పైసాలేని యూరోపియనులకు అది కూడలిస్థలము. సంవత్సరమైన అమెరికను యువతులు వెల యిచ్చి కొనుటకై వారు ప్రదర్శింపబడుచోటు అది. సరకు సమృద్ధిగ నున్నది. పెక్కురకములు కలిగి యున్నది. ఎన్నుకొనుట కవకాశము నీ కెంతైన కలదు. ఆంగ్లభాష మాటాడని వా రున్నారు! ఎవరికిని అర్థము కాని జల్పితములను పలుకువా రున్నారు. ఇంగ్లీషు చక్కగా మాటాడువా రున్నారు. కాని మూగవారి కున్నంత అవకాశము వారికి లేదు. సరళాంగ్లభాషను ధాటియైక్తముగ మాటాడువారు చాలినంత పరాయివారు కా రని ఆమహిళల యభిప్రాయము.

ఒకహాస్యగ్రంథమున ఒకానొకఘట్టమున చదివెయింటిని:-
ఒక అమెరికను నౌక సముద్రమున మునిగిపోవుచుండినది. అందలి
మనుష్యులకు జీవితనిరాశ కలిగినది. అంత్యకాలనిర్వృత్తికై ఏదే
నొక పూజాక్రియను జరిపింపవలె నని కోరిరి. ఆనౌకలో జోషు
మామ యుండెను. ఆయన ప్రసిద్ధిచేరియనుచర్చిలో ప్రముఖ
పదవియం దుండువాడు. ఆయనను వారు “జోషుమామా, ఏదే
నొక పూజాక్రియను చేయుమా. సంఘాతముగ మేము మరణింప
నున్నాము.” అని ప్రార్థించిరి. జోసపుమామ తన టోపీని చేతికి
తీసికొని ఆచోటనే కానుకలను వసూలు చేసినాడు!

అదే అతనికి తెలిసిన మత మంతయు. అట్టివారిలో అధిక
సంఖ్యాకుల లక్షణము ఇంచుమించు అదే. వారికి ఇప్పటికి తెలిసి
యున్న మతమును ఇక నెప్పటికైనను వారు తెలిసికొనగల మత
మును ధనమును వసూలుచేయుటయే. దేవుడు వారి ననుగ్రహిం
చును గాక. ప్రస్తుతమునకు సెలవు. నాకు చాల ఆకలిగనున్నది.
ఏదేని కొంత భుజిత మని పోవుచున్నాను.

భవదీయ ప్రేమయత
వివేకానంద

195

(కుమారి మేరీ హేయకు)

కుమారి డచ్చు గృహము,
థౌసండైలండ్సార్కు, న్యూయార్కు,
జూన్ 26, 1895.

ప్రియ సోదరీ,

ఇండియాతపాలు చేరినందుకు పెక్కుధన్యవాదములు.
అందువలన ఎన్నియో శుభవార్తలు అందినవి. ప్రాఫెసరు మాక్సు

ముల్లదుగారి 'ఆత్మనిత్యత్వ'మునుగూర్చిన వ్యాసములు నేను అమ్మ చర్చికి పంపియుంటిని. వానిని నీవు ఇప్పుడు చదివి యనుభవించు చుందు వని తలంచుచున్నాను. ఆవృద్ధుడు వేదాంతమును, అసి పంజరముతో సహా సమస్తమును గ్రహించినాడు, ధైర్యముతో వెలువడినాడు. దౌషధములు చేరిన వను వార్త తెలిసి నేను చాల సంతోషించుచున్నాను. సుంక మేమైన చెల్లింపవలసివచ్చెనా? చెల్లింపవలసియున్న నేను చెల్లించెదను, నేనే చెల్లింపవలెననుట నాపట్టదల. ఫేరీమహారాజునొద్ద నుండి మఱొక పెద్దకట్ట రానున్నది. అందులో శాలువలు సరిగవేసిన పట్టువస్త్రములు ఆట వస్త్రపులు నుండును. వానిని వివిధమిత్రులకు బహూకరింపవలెనని నా కోరిక. ఐనను మఱికొన్ని నెలలకే గాని అవి మనకు చేరవు,— అని నా గట్టి నమ్మకము.

భారతదేశమునుండి వచ్చు జాబులను నీవును చూచితివి కదా. నన్ను అచ్చటికిరమ్మని ఆజాబులలో మరలమరల వ్రాయ బడియున్నది. !వాడు నిరాశపా లగుచున్నారు. నేను యూరపు నకు పోవుదునేని న్యాయార్థు వాసియగు శ్రీప్రానిసులెగ్గెట్టు గారి అతిథిగా పోవుదును. ఆయన ఆఱువారాలపాటు జర్మనీయం దంతటను ఇంగ్లండునందును ఫ్రాన్సునందును స్విట్జర్లండునందును పర్యటించును. అక్కడినుండి నేను భారతదేశమునకు పోవుదును. లేదా అమెరికాకే మరలినను మరలుదును. ఇచ్చట నేను విత్తన మును నాటితిని. అది వర్ధిల్లవలె నని నాకోరిక. ఈచలికాల ములో న్యాయార్థులో సాగింపబడినపని మహోజ్వల మైనది. తటాలున నేను ఇండియాకు పోయితినేని ఆపని చెడి పోవచ్చు. కాబట్టి నేను త్వరలో ఇండియాకు పోవుదుననుట యాధికారు.

భాసంజైలండ్లలో ఈసారి నేను వచ్చియున్నప్పుడు గుర్తింప దగిన సంధవములు ఏమియు లేవు. ప్రకృతిదృశ్యము అత్యంత

రమణీయముగ నున్నది. దేవునిగూర్చియు ఆత్మనుగూర్చియు సంతోషముగ ముచ్చటించు మిత్రులు కొందఱున్నారు. ఫలము లను తినుచున్నాను, పాలుత్రాగుచున్నాను. వారు భారతదేశము నుండి దయతో పంపిన వేదాంతశాస్త్రవిషయికములగు బృహద్గీర్వాణగ్రంథములను చదువుచున్నాను — ఇట్టిట్లు సాగుచున్నది కాలము.

చికాగోకు పోవుదునేని కనీసము ఆఱువారములలోపుగానో మఱికొంత ఎక్కువకాలములోపుగానో వచ్చుట నాకు శక్యము కాదు. “బేబి” నాకై తనపన్నకములలో దేనినిగానిమాడ్చుకో నక్కఱలేదు. ఎట్లో ఒకట్లు బయలుదేరిపోవులోగా మి మ్మండ టను చూతును.

మదరాసుకు నేను వ్రాసిన ప్రత్యుత్తరమునుగూర్చి నీ వెంతో గడబిడ చేసితివే కాని అచ్చట దానివలన మహాద్భుత ఫలితములు కలిగినవి. మదరాసుకై స్తవకళాశాల మాజీ అధ్యక్షు డగు శ్రీమిల్లరు కావించిన కడపటి యుపన్యాసములలో ఒక దానిలో నా ఆశయములలో చాలభాగము ఇమిడియున్నది. దేవునిగూర్చిన జీవునిగూర్చిన హిందువుల ఆశయములు పాశ్చాత్యదేశములవారికి ఇప్పు డావశ్యకములై యున్న వని తెల్పుచు మిల్లరుగా రా ఉపన్యాసములో మాయవకలను పాశ్చాత్యదేశములకు పోయి మతబోధకావింపు డని కోరి యున్నాడు. మతప్రచారకసంస్థలమధ్య ఇందువలన ఎంతో కోలా హలము సహజముగ నేకమైనది. ‘అరేనా’పత్రికలో ప్రచురింపబడు దానినిగూర్చి నీ వేమో సూచించితివాని అందించుకేని నేను చూచినవాడను కాను. న్యూయార్కులో మహిళలు నన్ను గూర్చి ఏమియు గడబిడ చేయలేదు. నీమిత్రము భావస్పృష్టి చేసి యుండవలెను. అధికారము చెలాయించురీతివారు కానే కారు వారు. నాయనపోవును అమ్మచర్చియుకూడ యూరపునకు వత్తు

రని నాయూహ. జీవితములో దేశాటనము పరిష్కాంశము. నన్నొక చోట సుదీర్ఘ కాల ముంచిన నాప్రాణములు పోవునని నాభయము. యాత్రికులజీవితమును బోలినది వే తొకటి లేదు.

చుట్టునున్న నీడలు ఘనీభవించుకొలది, పరమావధులు సమీపించుకొలది జీవితముస్వప్నమును పరమార్థము మానవునకు మఱితరగ అర్థ మగుచుండును. ప్రతియొక్కరికి అది దుర్గ్రహ ముగనుండుట మనకు స్పష్టము కాజొచ్చును. ఏలయన వారు అర్థములేనిదాని యర్థమును గ్రహించుటకే ప్రయత్నించిరి. స్వప్నమునుండి పరమార్థమును బడయుదు మనుట హితోచితో త్సాహము. “ప్రతిదియు క్షణభంగురము, ప్రతిదియు పరిణామ శీలము” దీని నెఱిగి జ్ఞాని సర్వసంగముల విడిచి భేదమోదముల పరిత్యజించి ఈ సమస్తమునకును సాక్షిభూతుడుగ నుండును.

“ఎవరిమనస్సు సామ్యమందు స్థిరపడినదో వారు ఈజన్మ మందే మోక్షమునొందినవారు. పరబ్రహ్మము ఏకమును నిర్దోషము నగుటవలన సమదృష్టికలవారు పర బ్రహ్మమందే ఉండురు”—గీత (V-19) కామము అజ్ఞానము వైషమ్యము ఇవి దాస్యత్రిపుటి. బ్రతికియుండ మను సంకల్పమును విడనాడుట, జ్ఞానము సమదృష్టి—ఇవి మోక్షత్రిపుటి.

విశ్వమునకు లక్ష్యము విముక్తియే.

“ప్రేమ కాదు, ద్వేషముకాదు, భేదముకాదు, మోదము కాదు, మరణము కాదు. జీవితము కాదు, ధర్మము కాదు, అధర్మము కాదు; ఇది కాదు ఇది కాదు ఇది కాదు.”

సదా భవదీయ

వివేకానంద

196

(కుమారి మేరీ హేయకు)

కుమారి డచరునింట,
భౌసంఘైలండుపాక్క,
న్యాయార్కు.

ప్రియ సోదరీ,

ఇండియాతపాలును చేర్చినందుకు పెక్కుధన్యవాదములు. నాయందలి నాకృతజ్ఞతను మాటలలో తెలుపజాలను. అమ్మ చర్చికి నేను పంపిన మాక్సుముల్లరుగారి “ఆత్మనిత్యత్వము” ను గూర్చిన వ్యాసములో, నీ విప్పటికే చదివియుండువు. ఈజన్మమున మన మెవరిని ప్రేమింతుమో పూర్వజన్మమునను వారినేప్రేమించి యుండవలెను అని ఆయన ఆవ్యాసములో తెల్పియున్నాడు. కాబట్టి గడచిన జన్మములలో ఒకదానిలో నేను “పవిత్రకుటుంబము” నకు చెందినవాడనుగ నుండియుండవలెను. ఇండియానుండి వచ్చు కొన్ని గ్రంథములకై నిరీక్షించుచున్నాను. అవి వచ్చి యుండు నని అనుకొనుచున్నాను. వచ్చియున్నచో దయచేసి వానిని ఇచ్చటికి పంపెదవా? తపాలురుసుము ఏ మేని చెల్లింప వలసియుండిన నాకు తెలియవచ్చుటే తడవుగ నే సంపెదను. కంబళముల మీది సుంకమునుగూర్చి నీ వేమియు వ్రాయవైతివి. ఫ్రేత్రీనుండి మఱొక పెద్దకట్ట రానున్నది. అందులో శాలువలు కంబళములు సరిగపట్టువస్త్రములు తక్కిన ఆటవస్తువులునుండును. బొంబాయిలో నున్న అమెరికనుప్రతినిధిద్వారా సుంకము నచ్చటనే చెల్లించుటకు వీలైనచో చెల్లింపుడని వారికి వ్రాసి యున్నాను. వారు చెల్లింపకున్న ఇచ్చట నేను చెల్లింపవలసి యుండును. మఱి కొన్ని నెలలకే గాని అవి చేర వని నాతలంపు.

గ్రంథములనుగూర్చియే నాఆశ్రయము. అవి చేరిన వెంటనే దయ చేసి పంపుమా.

అమ్మకు నాయన పోవునకు అక్కచెల్లెండ్రందఱికి నాప్రేమ. ఈచోటు నాకు చాలభోగ్యముగ నున్నది. చాలమితముగ భుజించుచున్నాను. ఎక్కువగ ధ్యానించుచున్నాను. సంభాషించుచున్నాను. చదువుకొనుచున్నాను. నాఆత్మను అద్భుతప్రశాంతి ఆవరించుచున్నది. ప్రతిదినమును నా కెట్టికర్తవ్యమును లేదని తోచుచున్నది. నేను సదా నిత్యవిశ్రాంతిలో శాంతిలోనున్నాను. అతడు కర్త. మనము కేవలము ఉపకరణములము. అతని నామమునకు జయము ! కామిసీ కాంచనము కీర్తికాంక్ష అనెడి ముతై అగుల బంధము తాత్కాలికముగ నాయొద్దనుండి తొలగినట్లని పించుచున్నది. “అన్ని భేదములును నాయొద్దనుండి రాలిపోయినవి. సకల సుకృత దుష్కృతములు సర్వభ్రాంతులు అజ్ఞానములు మాయమైనవి. గుణాతీతమార్గమున సంచరించుచున్నాను” అని ఇండియాలో నుండగా అప్పుడప్పుడు అనుకొనుచుండడివాడను. ఇక్కడ సైతము మరల అట్లనుకొనుచున్నాను. నేను పాటించుటకు, ఉల్లంఘించుటకు నియమ మేమున్నది? ఆయెత్తునుండి చూచినప్పుడు ఈజగత్తు ముఱికినీటిగుంటగ కననగును. హరిః ఓమ్ తత్ సత్ - ఉన్న దతడే వే తేదియు లేదు. నీలో నేను, నాలో నీవు, ఓదేవా నీవే నాకు సదా శరణ్యుడ వగుదువు గాక. శాంతి శాంతి శాంతి.

సదా ప్రేమాశీస్సులతో,

భవదీయసోదరుడు
వివేకానంద

(శ్రీ రామకృష్ణానందస్వామికి)

1895.

ప్రియ శశి,—

... శారదుడు చేయుచున్న పని నాకు పూర్తిగా సమ-
తమే. కాని “పరమహంస శ్రీరామకృష్ణుడు అవతారపురుషుడు”
అను నటువంటి విషయములను ప్రచారము చేయ నక్కఱ లేదు
ఆయన లోకమునకు మేలుచేయుటకు వచ్చెనే కాని తనపేరున
“భేరీమ్రోగించుకొనుట”కు రాలేదు. ఈవిషయమును మీఁద
సదా జ్ఞప్తియందుంచుకొనవలయును. శిష్యులు తమగురుదేవుని
పేరు నిల్పుటయందు పూర్తిజాగ్రత్తను వహింతురు. ఆయన ఉప-
దేశములను త్రోసిరాజనుచుండురు. దీనిఫలితము కక్షలేర్పడుటలు
ఇత్యాది. “చారు”ను గూర్చి అళిసింగ వ్రాయుచున్నాడు. కాని
అతడు నాకు జ్ఞప్తికివచ్చుటలేదు. అతనినిగూర్చిన సకలవివరములు
వ్రాయుము. అతనికి నాధన్యవాదముల నందింపుము. అన్నిటిని
గుఱించి వివరముగ వ్రాయుము. వ్యర్థప్రసంగమున గడపుటకు
నాకు వ్యవధి లేదు....క్రతుకలాపాలను విడుచుటకు ప్రయత్నిం-
పుము. అవి సన్నాసులకై ఉద్దేశింపబడినవి కావు. జ్ఞానముద-
యింపకుండునంతవఱకే కర్మానుష్ఠానావశ్యకత....నేను వేతేమి
చేసినను కక్షలతో వర్గములతో కూపస్థ మండూకములతో నా-
కెట్టి జోలియు లేదు....కక్షల నేర్పటచుచు అదేసమయమున
పరమహంస శ్రీరామకృష్ణుని విశాలాశయములను ప్రచారము
చేయుట పొసగదు.నా కర్థమగు కార్యక్రమ మొక్కటే,
ఇతరులకు మేలుచేయుట. తక్కిన దెల్ల పాపకృత్యమే. కావున
నేను బుద్ధదేవునకు సాష్టాంగముగ మ్రొక్కుదును....నేను వేదాం-
తిని, సచ్చిదానందమే నా దైవము. గంభీరమైన నాఆత్మస్వరూ-

పము తప్ప వేటాకదేవుడు నాకు కనిపించుట లేదు. అవతార పురుషులు అనగా బ్రహ్మత్వమునొందినవారు, జీవన్ముక్తులు. అవతారమూర్తులలో ఏప్రత్యేకతయు నాకు కనిపించుట లేదు. బ్రహ్మాది స్తంభపర్యంతము సకలజీవులకును కాలక్రమమున జీవన్ముక్తదశ సిద్ధించును. ఆదశనందుటకు అందఱికిని తోడ్పడుట మాత్రమే మనవిధి. ఈతోడ్పాటుకే ధర్మమని పేరు. తక్కిన దెల్ల అధర్మము. ఇదొక్కటే కర్మము. తక్కినది పాపాచరణము. వేటేదియు నాకు కనిపించుట లేదు. వైదికతాంత్రిక ప్రముఖములైన ఇతరవిధకర్మలకు ఫలితము లుండ వచ్చు. కాని వానికి పూనుకొనుట జీవితమును కేవలము వ్యర్థపఱచుటే. ఏలయన కర్మానుష్ఠానమునకు లక్ష్యమైన విశుద్ధి లోకసేవగుండ మాత్రమే పడయుటకు శక్యమగును. యజ్ఞయాగాదులవంటి కర్మలవలన భోగానుభవములు సిద్ధింపవచ్చును. కాని చిత్తశుద్ధి నొందుట అసాధ్యము.....సకలజీవులలో నున్న ఆత్మయందు సమస్తమును ఇప్పటికే ఉన్నది. ఉద్యమించువాడు ఇప్పుడును ముక్తుడే, ఇకముందును ముక్తుడే. “నేను బద్ధుడ” నని చెప్పువాడు బద్ధుడుగనే యుండును. “నేను నీచుడను, నిమ్నుడను” అను తలంపే పాప మనియు అజ్ఞాన మనియు నాయభిప్రాయము. “నాయ మాత్మా బలహీనేన లభ్యః” “ఈఆత్మ బలహీనునకు లభ్యము కాదు”. “అస్తి బ్రహ్మ వదసి చే దస్తి, నాస్తి బ్రహ్మవదసి చేన్నా స్త్యేవ భవిష్యతి” “బ్రహ్మమున్న దందువేని ఉన్నది. బ్రహ్మము లే దందువేని లేకయే పోవును.” సదా తన్ను దుర్బలునిగ తలంచుకొనువాడు ఎన్నటికిని బలవంతుడు కాడు. తాను సింహము నని తెలిసిన వాడు బోనునుండి సింహము వెలికుఱుకునట్లు విహికమాయా జాలమునుండి వెలికుఱుకును. “నిర్లచ్చతి జగజ్జాలాత్ పంజరా దివ కేసరీ” మఱొక సంగతి. పరమహంస శ్రీరామకృష్ణుడు ఎట్టినూతనసత్యమును గాని బోధించుటకు అవతరింపలేదు. సనా

తనసత్యములను వెలుగులోనికి తెచ్చుటకే ఆయన అవతారము. అనగా సనాతనభారతీయాధ్యాత్మికభావతతి ఆయనలో మూర్తీభవించినది. శాస్త్రములనిజమైన అర్థమును ప్రాచీనశాస్త్రముల పదకమును అవధులను నా కర్థమగునట్లు చేసినది ఆయనజీవితమే.

ఈ దేశమున పాదిరీలును ఇతరులును నా కెక్కువ అపకారములు చేయలేక పోయిరి. దేవు సనుగ్రహముచే ఇక్కడి ప్రజలకు నే నత్యంతప్రీతిపాత్రుడ నైతిని. ఏదేనొక వర్గమువారి అభిప్రాయములచే వారు మోసపోరు. వారిలో స్వార్థపరత లేదు. నా ఆశయములను వారు గుర్తించినరీతిగా నాదేశీయులు గుర్తింపలేక పోయిరి. నేను చెప్పనెంచిన దే మనగా—పనిని నిర్వహింపవలసి వచ్చినప్పుడు వారు అసూయను “మాకున్నది మాకు చాలులే” అను నట్టి ఆశయములను విడిచిపెట్టుదురు. ఒకసమర్థుడు చూపిన దారిలో అందఱును ఒద్దికకలిగి పాటుపడుదురు. ఆగుణమే వారిని గొప్పవారినిగ జేసినది. ఐనను వారందఱును ధనదేవతోపాసకులు. అన్నటికంటె అగ్రస్థానము ధనమునకు. ఆర్థికవిషయములలో మనదేశీయులు చాలఉదారులు. ఈప్రజలట్టివారు కారు. ప్రతియింటి కొక లోభి యున్నాడు. లోభ మిచ్చట ఇంచుమించొకపారమార్థికధర్మమే. కాని ఏదేని దుష్కృత్యము చేసినప్పుడు వారు పురోహితుల చేతులలో చిక్కుకొందురు. ధనమిచ్చి స్వర్గయానమును కొనుదురు. ఈవిషయములు, ఈమతాచార్యకైతవము ప్రతిదేశములోను ఇట్లే యుండును. నేను ఇండియాకు మరలివచ్చు ఔప్పుడో, వత్తునో రానో—అనుటనుగూర్చి నే నేమియు చెప్పజాలను. ఇక్కడ గడపుచున్నట్లుగా అక్కడ గూడ నేను పరివ్రాజకజీవితమును గడపవలసియే యుండును. కాని ఇక్కడ వేలకొలది ప్రజలు నా ఉపన్యాసములను వినుచున్నారు, గ్రహించుచున్నారు, లాభపడుచున్నారు. ఈమాటను ఇండియాను గుఱించి నీవు చెప్పగలవా?... శారదుడు చేయుచున్న పని నాకు పూర్తిగా సమ్మతమే. అతని కొక వేయి ధన్యవాదములు.

...మదరాసునందును బొంబాయియందును నాప్రీతికి పాత్రులగు జనులు గుంపులుగుంపులుగ నున్నారు. వారు పండితులు, సమస్తమును అర్థముచేసికొందురు. అంతే కాదు. వారు దయార్ద్ర హృదయులు. కావున లోకసేవోత్సాహమును ఆమోదింప గలరు....పుస్తకములనుగాని అట్టివేటుదేనినిగాని నేను ముద్రింప లేదు. ఉపన్యాసములు కావించుచు పర్యటించుచున్నాను, అంతే. ...వెనుదిరిగి నా గతజీవితమును చూచుకొన్నప్పుడు నాకు పశ్చాత్తాపము కలుట లేదు. దేశములు చుట్టితిని, ప్రజలకు ఎంతస్వల్పముగనైనను ఏదో కొంత బోధించితిని. అందుకు బదులుగ వారి అన్నములో పాల్గొంటిని. నే నే పనియు చేయ లే దనియు ప్రజలను వంచించుచు ఉదరపోషణ కావించుకొనుచుంటి ననియు నాకు తోచియుండిన, ఈనాడు ఆత్మహత్యచేసికొనియుందును. తోడి జీవులకు బోధించు నర్హత తమకు లే దని తలంచువారు గురువుల వేషము వేసికొని ప్రజలను వంచించి జీవిక గడింప నేల? అట్లు చేయుట ఘోరపాపము కదా?...

భవదీయేత్యాది
వివేకానంద

198

(శ్రీ ఆశసింగ పెరుమాళుకు)

ఆమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములు,
జూలై 1, 1895.

ప్రియ ఆశసింగ,

.....నామాట విను, ఆశసింగా, మిమ్ము మీరు కాపాడు కోవలె. పసిపిల్లలవలె మీ రేల ప్రవర్తించుచున్నారు? ఎవరైన

మీ మతమును ఇండించినపుడు మీ లేల మీమతమును సమర్థింప లేకున్నాడు? నావిషయమున నీవు భయపడ నక్కఱ లేదు. ఇక్కడ నాకు శత్రువులకంటె మిత్రులే ఎక్కువ. ఈదేశప్రజలలో మూడవవంతువారు క్రైస్తవులు. చదువుకొన్నవారిలో అత్యల్పసంఖ్యాకులుమాత్రమే పాదిరీలను లక్ష్యపెట్టుదురు. ఏ విషయమునైనను పాదిరీలు ద్వేషింతురేని ఆద్వేషమే చదువుకొన్నవారికి ఆవిషయమందు ప్రీతిని కలిగించుచున్నది. ఇప్పు డిచ్చట వారికి మాటచెల్లుబడి తక్కువ. అది నానాటికింకను తగ్గుచున్నది. వారి ప్రతిఘటనలు నిన్ను నొప్పించినప్పుడు ముంగోషముగల బాలునివలె ప్రవర్తించు టెందుకు? నాకు తెలుపుటెందుకు?... పిఱికితనము సుగుణము కాదు.

ఇచ్చట నేను గౌరవార్హులైన అనుచరులను ఇప్పటికే సంపాదించియున్నాను. పై సంవత్సరము కార్యక్రమనిర్వహణకు తగినట్లు వారితో ఒకసంస్థను ఏర్పఱచెదను. తర్వాత పని సాగి పోవుచుండును. నేను ఇండియాకు వచ్చివేసితి నేని ఇచ్చట నాపక్ష మవలంబించుటే కాక ఇండియాలో పైతము నాకు తోడ్పడగల మిత్రు లిట నున్నాడు. కావున నీవు భయపడ నక్కఱ లేదు. పాదిరీలయెత్తుగడలకు ప్రతిమల్లముగా ఏమియుచేయలేక చిందులు త్రొక్కుచు మీ రాక్రొందించుచున్నంతకాలము మిమ్ము చూచి నేను నవ్వుదును. మీరు చిన్న ఆటబొమ్మలు. అంతే..... పెద్దపిల్లలకు “స్వామి” ఏమి చేయగలడు?

నాయనా, నేను రావలసియుండు ననియు మిమ్ము మనుష్యులనుగా తయారుచేయవలసియుండు ననియు నేనెఱుగుదును. ఇండియాలో నున్న ప్రజలందఱు స్త్రీలు. నపుంసకులు అని నేనెఱుగుదును. కావున చిరచిరలాడకు. అక్కడ పని సాగించుటకు నేను ఉపకరణములను తెచ్చుకొనవలసియుండును. నేను నన్ను దుర్బలులచేతులలో ఉంచుకొను. నీవు విషాదము చెంద

నక్కట లేదు. నీకు సాధ్యమైనంతే నీవు చేయుము. ఆమూలా గ్రము నేను అసహాయుడనుగ పాటుపడవలసియుండును.....
 “ఈయాత్మ పిటికిపందలకు లభ్యముకాదు.” నాకై నీవు భయ పడ నక్కట లేదు. నావెంబడి దేవు డున్నాడు. మిమ్ము మాత్రమే మీరు కాపాడుకొండి. కాపాడుకొనగల మని నాకు చూపుడు. నేను సంతుష్టుడ నయ్యెదను. ఎవరో నన్ను గూర్చి చెప్పమాటలను నా కందించి విసిగింపకుడు. ఎవడో అవివేకి నన్ను గూర్చి కావించిన గుణదోషనిర్ణయమును వినుటకై నేను వేచి యుండ లేదు. ఓ శిశువులారా, అధిక ఙ్ఘాంతిచేతను అధిక ధైర్యము చేతను మహోద్యమములచేతను మహాఫలములు సాధింపబడు చుండును.....కిడి మనస్సు అప్పుడప్పుడు మొగ్గులువై చుచుండు నని నా దిగులు.....

ఘనకార్యములను ధీరులు చేయుదురే కాని భీరువులు చేయరు. ఓవిశ్వాసహీనులారా, నేను ఈశ్వరాధీనుడ నని మరల చెప్పనక్కటలేకుండ తెలిసికొనుడు. ఈశ్వరుని సేవకుడనుగను విశుద్ధుడనుగను నేనున్నంతకాలము నా వెండ్రుకనైనను తాకుట శక్యము కాదు.... దేశప్రజలకు మీ రేమైన (సేవ) చేయుడు. అప్పుడు వారు మీకు తోడ్పడుదురు. అప్పుడు దేశప్రజలు మీ తోడివారుగ నుండురు. ధీరులుగ నుండుడు, భీరులుగ నుండుడు, మానవుడు మరణించున దొక్కమాత్రే. నాశిష్యులు పిటికిపంద లుగ నుండ రాదు.

సదా భవదీయప్రేమయత
 వివేకానంద

(శ్రీమతి చెట్టి స్త్రీసునలికి)

పమారి డచరు గృహము,
థౌసండ్లెండ్పార్కు,
జూలై, 189౦.

ప్రియ జనని,

ఈపాటికి నీవు న్యూయార్కులో నుండు వనియు, ఇప్పుడచ్చట వేడిమి చాల నెక్కువగ నుండ దనియు నానమ్మకము.

ఇక్కడ మాకు కాలము చాలగొప్పగ గడచుచున్నది. మేరీలూయీ నిన్న వచ్చినది. కావున ఇప్పటికి వచ్చిన వారందఱితో కలిసి మేము సరిగా ఏడుగురము.

జగతిలో నున్న నిద్రయంతయు నన్ను పైకొన్నది. పగటి వేళ కనీసము రెండుగంటలైనను నిద్రొందును. రాత్రులు పూర్తిగా మొద్దునిద్ర పోవుచున్నాను. న్యూయార్కులో నిదురయే లేకుండినందుకు ఇది ప్రతిక్రియ అని తలంతును. పఠనరచనాకార్యములనుగూడ కొంత చేయుచున్నాను. తొలిభోజనము ముగిసిన వెంటనే ప్రతిదినము ప్రభాతకాలమున తరగతికి పాఠము చెప్పుదును. శాకాహారనియమములను తు. చ. తప్పక భోజనపదార్థములు తయారుచేయబడుచున్నవి. నేను చాలవఱకు ఉపవాసములు చేయుచున్నాను.

ఇచటనుండి బయలుదేలులోగా నామేనిక్రోవులో పెక్కు పాండ్లు కరగిపోవలె నని దృఢనిశ్చయము కలిగియున్నాను. ఇది మెథడిస్టు లుండు చోటు. తమ మజలీసమావేశమును వారు ఆగస్టునెలలో జరుపుకొందురు. చోటు చాల రమణీయముగ నున్నది. కాని ఈఋతువులో ఇచ్చట ప్రజలత్రొక్కట ఏర్పడునని నా దిగులు.

కుమారి జోజోకు ఈగకాటుపుండు ఈపాటికి పూర్తిగా మానియుండు నని నా నమ్మకము....ఎక్కడున్న దమ్మా? ఈసారి నీ వామెకు వ్రాయు జాబులో నావరిష్టాభివందనములను దయచేసి అందింపుము.

ఫెర్ఫీలో ఆనందముగ గడచిన కాలమును నేను సదా స్మరించుచుండును. ఆవిందుభోజనమునకు నాకృతజ్ఞతాభివందనములను శ్రీలెగ్గెట్టుకు సదా చెల్లించుచుండును. నా కాయనతోకూడి యూరోపునకు పోవుటకు వీలగును. ఈసారి నీవు కలసికొనినపుడు నానిత్యప్రేమను కృతజ్ఞతను దయచేసి ఆయనకు అందింపుము. అతనివంటి వారి ప్రేమచే లోకము సదా మేలొందుచుండును.

నీరఖయగు శ్రీమతి దోరా (పొడుగైన జర్మను పేరుగల మహిళ)తో గూడి యున్నావా? ఆమె ఉదారాత్మురాలు, అప్పటమైన మహాత్మురాలు, నాప్రేమాదరములను దయచేసి ఆమె కందింపుము.

నే నిప్పుడు నిద్రతో సోమరితనముతో కూడిన యొక సుఖ సీతీయం దున్నాను. అట్టిసీతీయండు నాకు అప్రీతీయు కననగుట లేదు. మేరీలూయీ న్యూయార్కునుండి తనకు ప్రీతిపాత్రమైన ఒక చిన్నతాబేలును తెచ్చినది. ఇక్కడికి రాగానే ఆతాబేలు తనకు సహజమైన మూలద్రవ్యము నడుమ తాను కుదురుకొన్నది. కావున అది పట్టుదలతో దొడ్లుచు ప్రాకుచు మేరీలూయీ ప్రేమ లాలనములకు మిక్కిలి దూరమైపోయినది. ఆమె మొదట కొంత విషాదముచెందినది, కాని మేము స్వేచ్ఛనుగూర్చి చాల తీవ్రముగ బోధించినప్పటికి ఆమె త్వరగా దారికి రావలసివచ్చినది.

నిన్ను నీ వారిని భగవంతుడు సదా అనుగ్రహించును గాక అని నిరంతరము ప్రార్థించు,

వివేకానంద

మలిమాట : జోజో దేవదారుపత్ర పుస్తకమును పంప లేదు. నేను పంపినపుస్తకమును స్వీకరించి శ్రీమతి బుల్బుతి చాల సంతోషించినది.

ఇండియానుండి నాకు చాలచక్కని జాబులు పెక్కు చేరి నవి. అక్కడ అంతయు బాగున్నది. ఆవలిశిశువులకు, విదేశ ముఖం దున్న నిజమైన అమాయకులకు నాప్రేమ నందింపుము.
వి.

200

(శ్రీ ప్రాన్సిసు రెగ్గెట్టుకు)

కుమారి డచరు గృహము,
ఛౌసండైలండ్పార్కు, న్యూయార్కు,
జూలై 7, 1890.

ప్రియ మిత్రమా,

న్యూయార్కులో నీవు మిక్కిలి సుఖానుభవపరుడవుగ నుండుట నాకు తెలియుచున్నది. కావున ఒకజాబువ్రాసి నీమనఃపరి ధ్రమమునకు విచ్చేదము కల్పించుచున్నందుకు నన్ను మన్నింపుము.

కుమారి మెక్లీడునొద్ద నుండియు శ్రీమతి స్టర్లిసునొద్ద నుండియు నాకు రెండు చక్కని జాబులు వచ్చినవి. వానితోబాటు వారు చక్కని దేవదారుపత్ర గ్రంథములను రెంటిని పంపినారు. ఆగ్రంథములను నేను సంస్కృతమూలశ్లోకములతో వాని అను వాదములతో నింపినాను. అవి నేటి తపాలులో రవాణా యగును.

శ్రీమతి దోరా* మాహాత్మ్యమార్గమున కొన్ని అద్భుత ప్రదర్శనములను కావించుచున్నదని వింటిని.

* దోరాలో స్త్రీస్పర్ధలు అనునది పూర్తిపేరు. ఆమె యొక రహస్య జ్ఞానవేత్రి. కుమారి మెక్లీడును, శ్రీమతి స్టర్లిసును శ్రీ వివేకానందస్వామికి పరిచయపఱచిన దీమెయే.

ఫెన్సీనుండి వచ్చినప్పటినుండి నే నెదురుచూడనిచోట్లనుండి నన్ను లండనుకు రమ్మను ఆహ్వానములు నాకందినవి. ఆప్రయాణమును నేను గొప్ప ఆశలతో ప్రతీక్షించుచున్నాను.

లండనులో పనిచేయు ఈయవకాశమును పోగొట్టుకొనుట నా కిష్టము లేదు. కావున నీ యాహ్వానమును లండనునుండి వచ్చిన ఆహ్వానమును కలిసి 'పని నింకను సాగింపు' మని దేవుడంపిన పిలుపు అని నే నెఱుగుదును.

ఈ నెలయంతయు నే నిచ్చటనే యుండును. ఆగస్టునెలలో ఎప్పుడో ఒకప్పుడు కొన్నాళ్ల పాటు నేను చికాగోకు పోవలసి యుండును, అంతే.

నాయనా, లెగ్గెట్టూ, చిరచిరలాడకు. నిరీక్షణమునకు, నిజముగ ప్రేమలో నున్న ఇది శ్రేష్ఠసమయము.

దేవుడు నిన్ను సదా అనుగ్రహించును గాక. సర్వసుఖములు నీకు సదా కలుగును గాక. కలుగుటకు నీకు సమృద్ధమైన అర్హత కలదు.

సదా భవదీయప్రేమానురాగయత
వివేచానంద

201

(కూహరి ఆల్బర్ట్ స్టర్లిసుసు)

19 ఫడమర, 38, న్యూయార్కు,
జూలై 8, 1895.

ప్రియ ఆల్బర్ట్,

ఇప్పుడు నీ సంగీతపాఠములలో నిమగ్నురాలవై యుందు వని నా నమ్మకము. ఈపాటికి స్వరగ్రామమును గూర్చిన సకల

విషయములను నీవు కనుగొనియుండు వని అనుకొనుచున్నాను. ఈసారి మనము కలసికొనినపుడు స్వరగ్రామమునుగూర్చి నీయొద్ద నొకపాఠము నేర్చుకొందునేని ఎంతయు సంతోషింతును.

ఫెర్నీలో శ్రీలెగ్జట్టుగోష్ఠిలో మాకు కాలము బ్రహ్మానంద మయముగ గడచినది. యోగి కదా ఆయన!

హాల్స్టెరుకూడ జర్మనీలో ఎక్కువ ఆనందము అనుభవించు చున్న దని నావిశ్వాసము. జర్మనుమాటలను ముఖ్యముగా Sch, Tz, Tsz మున్నగు మధురాక్షరములతో ఆరంభమగు వానిని ఉచ్చరింపబూనుకొని మీలో ఎవ్వరును నాల్కలను నొప్పించుకొనలే దని తలంచుచున్నాను.

నావలోనుండి నీవు మీరిమ్మకు వ్రాసిన జాబును చదివెతిని. పైసెప్టెంబరునెలలో నాయూరపుప్రయాణము చాలవఱకు నెఱవేఱవచ్చు. ఇంతవఱకు నేను యూరపుకు ఎప్పుడును పోలేదు. ఇంతకును యూరపు అమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములకంటె చాల భిన్నముగ నుండదు. ఇప్పటికి నాకు ఈదేశాచారవ్యవహారములు చక్కగా అలవడియున్నవి.

ఫెర్నీలోనుండగా పడవనడపుపనిని విశేషముగ సాగించితిమి. ఆవిద్యలో ఒకటిరెండువిషయములు నేను నేర్చుకొంటిని. మేనత్త (పినతల్లి!) జోజో తనయందలి మాధుర్యముచే కష్టపడవలసివచ్చెను. ఏలయన ఈగలును దోమలును క్షణకాలమైనను ఆమెను విడువకుండినవి. అవి నన్ను చాలదూరముగ నుంచినవి. ఏలయన ఆఈగలు దినశుద్ధిని మిక్కిలి పాటించు సనాతనాచార దీక్షగలవి, క్రైస్తవేతరుని తాకవు. అంతేకాదు, ఫెర్నీలోనుండగా నే నెక్కువగా పాటలుపాడుచుండెడివాడను. ఆపాట వానినితప్పక బెదరగొట్టియుండును. మే ముండిన చోట చాలచక్కని దేవదారు వృక్షములుండినవి. ప్రాచీనకాలమున మాదేశీయులు చేయుచుండినట్లుగా ఆచెట్టుపట్టలతో గ్రంథములను తయారుచేయుద మను

ఆశయము నాకు కల్గినది. మీఅమ్మకును మేనత్తకును (వినతల్లికిని?) సంస్కృతమున శ్లోకములు వ్రాసితిని.

ఆల్పేర్పా, అతిశీఘ్రకాలములోనే నీవు మహావిదుషీమణివి కానున్నావని నా నమ్మకము.

మీ ఉభయులకును ప్రేమాశీస్సులతో,

సదా భవదీయప్రేమయుత
వివేకానందస్వామి

202

(ఖేత్రసుహృదాఙ్కరము)

ఆమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములు,
జూలై 9, 1895.

.....నేను ఇండియాకు వచ్చుటకు సంబంధించిన పరిస్థితి ఇట్లున్నది:— దేవరవారికి బాగుగా తెలియును కదా, నేను పట్టినఫట్టు విడుచువాడను కా నని. ఈదేశమున నేను విత్తనము నాటితిని. అది ఇప్పటికే అంకురించినది. అచిరకాలములోనే ఈ మొలక వృక్ష మగు నని నాప్రత్యాశ. కొన్నివందలమంది అనుచరు లున్నారు నాకు. పెక్కండ్రు సన్న్యాసులను తయారుచేసి, పనిని వారి కప్పగించి తర్వాత నేను ఇండియాకు వత్తును. క్రైస్తవ మతప్రచారకుల ప్రతిఘటనము హెచ్చుకొలది వారి దేశమున నొక శాశ్వతచిహ్నమును నెలకొల్పవలె నను నానిశ్చయమును హెచ్చుచున్నది..... లండనులో ఇప్పటికే నాకు కొందఱు మిత్రులున్నారు. ఆగస్టుమాసాంత్యమప్పటికి నే నక్కడికి పోవుదును. ...ఏదో ఒక విధమున ఈచలికాలములో కొంత లండనులోను కొంతన్యూయార్కులోను గడపి తీరవలెను. అటుపిమ్మట ఇండియాకు వచ్చుటకు నాకు లెజిపి కలును. దేవు డనుగ్రహించునేని

ఈచలికాలము దాటగనే ఇచ్చటి పనిని కొనసాగింపగలంతమంది మనుష్యులు ఏర్పడుదురు. ప్రతికార్యక్రమమును హేళన ప్రతిఘటనము అంగీకారము అను మూడు మెట్లమీదుగ నడువవలసి యుండును. దీర్ఘదర్శియైన ప్రతివాడును తప్పక అపార్థముచేసికొనబడును. కాబట్టి ప్రతిఘటనమును వీడనమును రావలసినవే. నాకు సైర్యమును పవిత్రతయు దేవునందు ప్రగాఢభక్తియు నుండవలయునే కాని, ఇవన్నియు మటుమాయ మగును.

వివేకానంద

203

(శ్రీమతి విల్లియముస్టర్నిసుకు)

థౌసండ్లైలండ్సార్కు,

ఆగష్టు (జూలై?) 29, 1895.

ప్రియజననీ,

నీకు మహోజ్వలదశ కల్గుగాత. ఈజాబు నిను చేరునప్పుడు నీవు పరిపూర్ణారోగ్యవతివిగ నుండు వని నా నమ్మకము. నీవు 50 డాలర్లు పంపినందుకు పెక్కు ధన్యవాదములు. అది ఎంతో ఉపయోగపడినది.

ఇక్కడ మాకు కాలము మహానందముతో గడచినది. ఇచ్చట మాతో నుండుటకై ఇద్దఱుమహిళలు డిట్రాయిట్నుండి ఇంతదూరము వచ్చిరి. వా రత్యంతసౌజన్యపావిత్ర్యసంపన్నలు. నేను థౌసండ్లైలండ్లనుండి డిట్రాయిట్కును అక్కడినుండి చికాగోకును పోవుచున్నాను.

న్యూయార్కులో మన “తరగతి” కార్యము సాగిపోవుచున్నది. నే నచ్చట లేకున్నను వారు దానిని ధీరముగ నిర్వహించిరి.

మఱొక్కమాట. డిట్రాయిట్టునుండి వచ్చిన మహిళ లిద్దఱును తరగతిలో నుండిరి. దురదృష్టవశమున పిశాచములకును ఆతెగవారగు ఇతరవ్యక్తులకును వారు మిక్కుటముగ భయపడిరి. వారికి నేర్పబడినపాఠము — ఉడుకుచున్న మద్యములో ఇంచుకంత — ఇంచుకంతమాత్రమే—ఉప్పును వేయవలెను. దానిలో నల్లనిపదార్థము కరగి అడుగునకు దిగునని అది అపవిత్రతకు సూచన. ఆ అపవిత్రత పిశాచములున్న వనుటకు సూచన. ఐనను ఈమహిళల కిద్దఱికిని గల పిశాచభీతి ఉత్కటకోటికము. ఈ పిశాచములు ఎల్లెడల నున్న వట. వీనితో విశ్వము నిండియున్న దట. నాయన లెగ్గెట్టునుండి ఈనాటివఱకు నాకు ఎట్టి వార్తయురాలేదు. కాబట్టి ఆయన నీవియోగముచే మిక్కిలి వివక్షితుడగు నుండియుండవలెను. సరి, దుఃఖమును దాని దారిని పోనిచ్చుట శ్రేయము. కావున ఆయన నిక విసిగింపను.

మేనత్త (పినతల్లి?) జోజోకు సముద్రమార్గమున మహాకష్టములు కలిగియుండవలెను. శుభముగ పర్యవసించున దెల్ల శుభమే.

జర్మనీవాసము పిల్లలకు * చాలభోగ్యముగ నుండియుండవలెను. వారికి సమృద్ధమైన నాప్రేమ.

ఇచ్చటి మేమందఱము మా ప్రేమను నీ కందించుచున్నాము. ఇక రాగల పెక్కుతరములవారికి నాజీవిత మొక దీవ్యజ్యోతిగ నుండును గాక అని నా కోరిక.

నీ కుమారుడు
వివేకానంద

* జర్మనీలో చదువుచున్న హరిష్టరు, ఆల్బెర్ట్సు.

ఈచలికాలము చాటగనే ఇచ్చటి పనిని కొనసాగింపగలంతమంది మనుష్యులు ఏర్పడుదురు. ప్రతికార్యక్రమమును హేళన ప్రతిఘటనము అంగీకారము అను మూడు మెట్లమీదుగ నడువవలసి యుండును. దీర్ఘదర్శియైన ప్రతివాడును తప్పక అపార్థముచేసికొన బడును. కాబట్టి ప్రతిఘటనమును వీడనమును రావలసినవే. నాకు సైర్యమును పవిత్రతయు దేవునందు ప్రగాఢభక్తియు నుండ వలయునే కాని, ఇవన్నియు మటుమాయ మగును.

వివేకానంద

203

(శ్రీమతి విల్లియముస్టర్గిసుకు)

థౌసండ్లైలండ్పార్కు,
ఆగ్స్టు (జూలై?) 29, 1895.

ప్రియజననీ,

నీకు మహోజ్జ్వలదశ కల్గుగాత. ఈజాబు నిను చేరునప్పడు నీవు పరిపూర్ణారోగ్యవతివిగ నుండు వని నా నమ్మకము. నీవు 50 డాలర్లు పంపినందుకు పెక్కు ధన్యవాదములు. అది ఎంతో ఉపయోగపడినది.

ఇక్కడ మాకు కాలము మహానందముతో గడచినది. ఇచ్చట మాతో నుండుటకై ఇద్దఱుమహిళలు డిట్రాయిట్నుండి ఇంతదూరము వచ్చిరి. వా రత్యంతసౌజన్యపావిత్ర్యసంపన్నలు. నేను థౌసండ్లైలండ్లనుండి డిట్రాయిట్కును అక్కడినుండి చికాగోకును పోవుచున్నాను.

న్యూయార్కులో మన “తరగతి” కార్యము సాగిపోవు చున్నది. నే నచ్చట లేకున్నను వారు దానిని ధీరముగ నిర్వహించిరి.

మఱొక్కమాట. డిట్రాయిట్టునుండి వచ్చిన మహిళ లిద్దఱును తరగతిలో నుండిరి. దురదృష్టవశమున పిశాచములకును ఆతెగవారగు ఇతరవ్యక్తులకును వారు మిక్కుటముగ భయపడిరి. వారికి నేర్పబడినపాఠము — ఉడుకుచున్న మద్యములో ఇంచు కంత — ఇంచుకంతమాత్రమే—ఉప్పును వేయవలెను. దానిలో నల్లనిపదార్థము కరగి అడుగునకు దిగునని అది అపవిత్రతకు సూచన. ఆ అపవిత్రత పిశాచములున్న వనుటకు సూచన. ఐనను ఈమహిళల కిద్దఱికిని గల పిశాచభీతి ఉత్కటకొటికము. ఈ పిశాచములు ఎల్లెడల నున్న వట. వీనితో విశ్వము నిండియున్న దట. నాయన లెగ్గటునుండి ఈనాటివఱకు నాకు ఎట్టి వార్తయురాలేదు. కాబట్టి ఆయన నీవియోగముచే మిక్కిలి వివణ్ణుడుగ నుండియుండవలెను. సరి, దుఃఖమును దాని దారిని పోనిచ్చుట శ్రేయము. కావున ఆయన నిక విసిగింపను.

మేనత్త (పినతల్లి?) జోజోకు సముద్రమార్గమున మహా కష్టములు కలిగియుండవలెను. శుభముగ పర్యవసించున దెల్ల శుభమే.

జర్మనీవాసము పిల్లలకు * చాలభోగ్యముగ నుండియుండవలెను. వారికి సమృద్ధమైన నాప్రేమ.

ఇచ్చటి మే మందఱము మా ప్రేమను నీ కందించుచున్నాము. ఇక రాగల పెక్కుతరములవారికి నాజీవిత మొక దీవ్యజ్యోతిగ నుండును గాక అని నా కోరిక.

నీ కుమారుడు
వివేకానంద

* జర్మనీలో చదువుచున్న హరిష్టరు, ఆల్బెర్టు.

(శ్రీ అశసింగపెరుమాళుడు)

19 ఫడమర ౪8 వ ఏళ్ళ,

న్యూయార్క్,

జూలై 30, 189౧.

ప్రియ అశసింగా,

నీవు చేసిన పని సరి. పేరును నీతివాక్యము*ను చక్కగ కుదిరినవి. వట్టి సంఘసంస్కారమునుగూర్చి బుద్ధిని కలవరపఱచు కొనకుము. మొదట ఆధ్యాత్మికసంస్కారములేనిదే సంఘ సంస్కారము పొసగదు. నేను సంఘసంస్కారాభిలాషి నని నీ కెవరు చెప్పిరి? సంఘసంస్కారమును నేను కోరలేదే! భగవన్నామమును ప్రచారము చేయుము. అంధవిశ్వాసములను గూర్చియు సంఘదోషములనుగూర్చియు సాధకముగగాని బాధకముగగాని ప్రసంగింపకుము. మీపత్రికకు నేనంపిన తొలి రచనము విరజ గీతి.† ఉత్సాహమును కోల్పోవకుము. నీ గురువునందలి విశ్వాసమును కోల్పోవకుము. దేవునందలి నమ్మకమును విడువకుము. వత్సలారా, ఎంతకాలము మీ మనస్సులో ఉత్సాహమును గురునందును దేవునందును నమ్మికయు ఉండునో, అంతకాలము

* స్వామిశ్రీ ప్రోత్సాహఫలముగ ఇప్పుడు (14-9-1895) మదరాసు నుండి బ్రహ్మవాదిన్ ఆను ఆంగ్లపత్రిక వెలువడినది. అది మొదట పక్షపత్రికగ నుండినది. తర్వాత మానవపత్రికగ నైనది. అందులోని నీతివాక్యము 'ఏకం సత్ విప్రా బహుభా వదన్తి.' దానిని గూర్చి స్వామి వ్రాయుచున్నాడు. ఈపత్రిక 1914 లో ఆగిపోయినది.

† దీని కాంగ్లమున 'సాంగ్ ఆఫ్ ది సన్న్యాసిన్' అని పేరు. 28-9-1895 తేదీనాడు బ్రహ్మవాదిను పత్రిక ప్రథమసంపుట ద్వితీయసంచికలో ఇది ప్రప్రథమముగ ప్రచురింపబడినది.

మిమ్మేదియు అణచిపెట్ట జాలదు. నేను ప్రతిదినమును హృదయమున శక్తివికాసము ననుభవించుచున్నాను. ధీరులైన వత్సలారా, పనిని సాగించుచుండుడు.

నిత్యాశీస్సులతో,

వివేకానంద

205

(శ్రీ ప్రాన్విసు రెగ్గెట్టు)

కుమారి డచరు గృహమున,
థౌసందైరెండూర్కు,
న్యూయార్కు,
జూలై 31, 1895.

ప్రియ మిత్రమా,

దీనికి ముందు నీ కొక జాబు వ్రాసియుంటిని. కాని దానిని రేపాలులో జాగ్రత్తగా వేయలే దేమో అను అనుమానముచేత మరొకజాబు వ్రాయుచున్నాను.

14-వ తేదీలోగా సకాలమునకు చేరెదను. ఎఱునను 11 వ తేదీలోగా నేను న్యూయార్కుకు రావలెను. కావున సంసిద్ధుల మగుటకు చాలినంత కాల ముండును.

నీతో కలిసి నేను పారిసుకు వచ్చెదను. అచటికి నీతో వచ్చుటలో నా ముఖ్యోద్దేశము వివాహితునిగ నిన్ను చూడవలె ననుటే. సంచారమునకై నీవు దూర మేగినప్పుడు నేను లండనుకు పోవుదును. అంతే.

నీయెడలను నీవారియెడలను నా నిత్యప్రేమాశీస్సులను మరల మరల తెల్పుట అనావశ్యకము.

సదా భవదీయపుత్ర
వివేకానంద

(శ్రీ ఇ. టి. స్టడికి)

19 పడమర 38 వ పీఠి,

న్యూయార్కు,

ఆగస్టు 2, 1895.

ప్రియ మిత్రమా,

దయతో నీవు వ్రాసిన లేఖ నేడు నా కందినది. నే నొక మిత్రునితో కలిసి మొదట పారిసుకు పోవుచున్నాను. యూరపు నకు ఆగస్టు 17-వ తేదీనాడు పయనమయ్యెదను. నామిత్రుని వివాహమును చూచుటకై పారిసులో నొక్కవారము దినములు మాత్ర ముండి పిదప లండనుకు పోయెదను.

సంస్థా నిర్మాణమును గుఱించిన నీసలహా నిక్కముగ చాల బాగున్నది. దాని ప్రకారము నడచుటకు ప్రయత్నించు చున్నాను.

ఇచట నాకు బలవంతులైన మిత్రులు కొందఱున్నారు. కాని దురదృష్టవశమున వారిలో ననేకులు దరిద్రులు. కాబట్టి ఇచటి పని మెల్లగా నడవక తప్పదు. అంతేకాదు ఇక్కడిపని కొంత రూపొందవలె ననిన మఱికొన్ని మాసముల కృషి అవ సరమై యున్నది. కావున నేను ఈచలికాలప్రారంభమున న్యూ యార్కుకు రావలసియుండును. వేసవిలో లండనుకు మరలి పోదును. ఇప్పటికి నాకు తెలిసినంతవఱకు లండనులో నేను కొన్ని వారములు మాత్రమే యుండగలను. కాని భగవంతుడు సంకల్పించినచో అస్వల్పకాలము ఘనతరారంభములకు పునాది కావచ్చు. ఇంగ్లండునకు నేను ఎప్పుడు చేరుదు ననుటను నీకు పారిసు నుండి తంతిమూలముగ తెలియజేసెదను.

న్యాయాయుక్తులో కొందఱు ధిమాసఫిష్టులు (దివ్యజ్ఞాన సమాజమువారు) నాతరగతులకు వచ్చిరి. వేదాంతమహిమ మనుష్యులకు గోచరించిన తక్షణమే వారి నుండి యక్షిణీమంత్రము లన్నియు రాలిపోవును. ఇది యెల్లప్పుడు ఏకరీతిగనుండు నాయనుభవము. మానవతెలికి పై మెట్టుదృశ్యములు గోచరింపనారంభించినప్పుడెల్ల క్రింది మెట్టుదృశ్యము తనంతట మాయమైపోవును. ప్రజలసంఖ్యకు విలువ లేనే లేదు. పామరులగుంపు నూతేండ్రలో సాధింపగలంతకంటె ఎక్కువగా హృదయపూర్ణతయు ఆర్జవమును శక్తియు గల కొందఱు ఒక్కసంవత్సరములో సాధింపగలరు. ఒక వస్తువులో నిష్పా ఉండినచో అది ఆవస్తువును సమీపించు ఇతరములకు తప్పక అంటుకొనును. ఇది నియమము. కాబట్టి మనము వేడిమిని పారమార్థికోత్సాహమును ప్రేమను ఆర్జవమును అభివృద్ధిలో నుంచుకొనియుండగలంతకాలము జయము మనదే. నా జీవితములో ఒడుదుడుకులు అతిమాత్రముగ నున్నను నిత్యసూక్తుల నిజము నాకు సదా కననగుచునే యుండినది. “జయించునది సత్యమే గాని అన్యతముకాదు. దేవయానము సత్యముగుండనే సాగును.”

నీలోని సత్తు నీకు సదా అమోఘమైన మార్గదర్శకముగ నుండు గాక. ఆసత్తు శీఘ్రముగ విముక్తిని తాను ప్రాపించి ఇతరులు ప్రాపించుటకును తోడ్పడును గాక.

సదా భవదీయసదంతర్గత
వివేకానంద

207

(శ్రీ బ్రహ్మనందస్వామికి)

19 పడమర 33 వ వీధి,

న్యూయార్కు,

1895.

ఆత్మీయ బ్రహ్మనందా,

.....శ్రీమాత్పదేవికి నాబహుళ సాష్టాంగ సమస్తార
ములను తెలుపుము....అతని జాబును విప్పుట మంచిపని కాదు.
ఇంటిలో కూర్చుండి ఇతరుల జాబులను చదువుచుండుట నే నెఱిం
గినవిషయమే. ఇది శోచనీయమైన పని....శివశివ!

నే నిప్పుడు న్యూయార్కునగరములో నున్నాను. వేసవి
వేండ్రము కల్కత్తాలో నున్నట్లే ఈనగరమునను నుండును. సదా
చెమట కాలుచుండును. లేశమైనను గాలి లేదు. రెండు నెలలు
ఉత్తరసీమకు పోయియుంటిని. అచ్చట మంచి చలి. ఈజాబునకు
జవాబును “అక్షయ ఘోష్ ములాల్, యువాన్ డాఫ్ భవనము,
రీజంటు వీధి, కేంబ్రిజ్, ఇంగ్లాండు” అను విలాసమునకు వ్రాయుము.
ఈజాబు నీకు చేరునప్పటికే నేను ఇంగ్లాండుకు పోయియుండును.

ఇట్లు
నరేంద్ర

208

(శ్రీ ఇ. టి. స్టెడికి)

19 పడమర 38 వ వీధి,

న్యూయార్కు,

ఆగస్టు 9, 1895.

ప్రియ మిత్రమా,

...నా అభిప్రాయములలో కొన్నిటిని తెలుపప్రయత్నిం
చుట నాధర్మము. మానవ సంఘములో అప్పుడప్పుడు మతకల్లో

లములు సంభవించుచుండు ననియు అట్టి కాలపరిస్థితి ప్రస్తుతము విద్యార్థోకమును ఆవరించుచున్న దనియు నేను పరిపూర్ణముగ నమ్ముచున్నాను. పైగా ప్రతికల్లోలమును పెక్కుచిన్నబుడగలుగ చీలినట్లు కనిపించినను తుదకు న వన్నియు ఒక్కతీరువే. ఆసాదృశ్యము వాని వెనుక నున్న కారణము (లు) ఏకరూపములే అనుటను సూచించును. తర్కశీలురగు మానవులను నానాటికి ఎక్కువగా తనపట్టున చిక్కించుకొనుచున్న ఇప్పటి మతకల్లోలములో ఈలక్షణ మున్నది:— ఏయేచిన్నభావావర్తములుగ అది చీలి యున్నదో అన్నియు 'ఏకైకమైన సత్తు గోచరించుటయు దాని నన్వేషించుటయు' అను ఒక్కలక్ష్యమునే ఘోషించుచున్నవి. భౌతిక నైతిక పారమార్థికరంగములలో నిత్యాద్వైతాశయమునకు అందించు సదా ప్రవర్ధమానమగు సూక్తియొకటి వాతావరణమున నున్నది. కావున ఇప్పటి సకలోద్యమములును తెలిసియో తెలియకయో పరమోదాత్తమైన అద్వైత వేదాంతమునే సూచించుచున్నవి.

సదా కననగు మతోకవిషయము : ఏదే నొక యుగమున కలహించుచుండు వివిధభావఖండములలో ఒక్కబుడగమాత్రమే శేషించును. తక్కినవెల్ల వర్ధిల్లినను ఇందులో కరిగిపోయి దీని నొక్క బృహత్తరంగముగ చేయును. ఆ తరంగము అనివార్య వేగముతో సంఘమును ముంచివైచును.

నాకు తెలిసిన దేశములగు ఇండియాలోను అమెరికాలోను ఇంగ్లండులోను ఇట్టివి సూర్లకొలదిగ ఇప్పుడు పోరాడుచున్నవి. ఇండియాలో ద్వైతసిద్ధాంతములు ఇప్పటికే తగ్గుమొగమై యున్నవి. అద్వైత మొక్కటే ప్రబలమైన చెల్లుబడి కలిగియున్నది. అమెరికాలో అనేకోద్యమములు ప్రాధాన్యమునకై పెనగులాడుచున్నవి. ఇంచుమించు ఇ వన్నియు అద్వైతాశయమును ప్రతిపాదించునవే. అన్నిటి కన్న వేగముగ వ్యాప్తి

చెందుచుండు ఉద్యమములపరంపర ఇతరములకంటె అద్వైతమునకే ఎక్కువ సన్నిహితములుగ నున్నవి. నాకు స్పష్టముగ గోచరించుచున్న దొక టుండు నేని, అది ఇది : వీనిలో ఒక్కటి నిలిచియుండును. తక్కినదెల్ల అందు లీనమైపోవును. అదే భవిష్యత్తుకు శక్తి అగును. అది ఏదైయుండును?

చరిత్రను అవలోకించితివేని బలిష్ఠమైన భాగ మేదో అది నిలుచు నని మనకు స్పష్ట మగును. మఱి బలము నొసగునది శీలము కానిచో వే తేది? తర్కశీలురగు మానవుల భవిష్యత్ సృతము అద్వైతమే. అందుకు సందేహము లేదు. అన్నివర్గములలోను ఏవరమువారు తమజీవితములో శీలము సత్యధికముగ చూపగలరో ఆవర్గమే జయమొందును. వారెంత దూరమున నుండువారైన న సగుమరు గాక.

నాసాంతమునకు గలిగిన ఒకచిన్న అనుభవమును వినుము. మాగురుదేవుడు మహాసమాధి నొందినప్పుడు నిర్ధనులమును అప్రసద్ధులమును అగు'యువకులము పన్నిద్దఱ ముంటిమి. మార్కు ప్రతిపక్షులుగ శక్తివంతములైన నూఱుసంస్థలవారు మమ్ము ఆదిలోనే అణచివేయుటకై ప్రబలప్రయత్నములు చేయుచుండిరి. కాని 'దేనిని గాని మాటతో పోనీయక అనుష్ఠానమున నెలకొల్పుకొనవలె నను కోరికయు అందులకై బ్రతికినన్ని నాళ్లు ప్రయత్నించుదీక్షయు' అను నొక గొప్పవరము శ్రీరామకృష్ణుడు మాకిచ్చియున్నాడు. ఈనాడు భారతదేశము మాగురుదేవుని అర్థము చేసికొన్నది. ఆరాధించుచున్నది. ఆయన బోధించినసత్యములు దావాగ్నిజ్వాలలవలె వ్యాపించుచున్నవి. పదేండ్లకు ముచుపు ఆయన జయంతి మహోత్సవమునకు ఒకవందమంది నైనను నేను సమావేశపఱుప జాలకుంటిని. క్రిందటి సంవత్సరము ఆఉత్సవమునకు ఏబదివేలమంది ప్రజలు సమావేశమైరి.

పవిత్రత, సాధుజీవితమును జీవించుట, ఒక్కమాటలో చెప్ప వలె ననిన "అనుభూతి" యే నెగ్గునది. సంఖ్యలుగాని

శక్తులుగాని సంపదలుగాని చదువులుగాని వాగ్ధాటిగాని మతేదిగాని నెగ్గదు. ప్రతిదేశములోను అనంతత్వమును అందుకొన్న వారు, స్వాత్మను పూర్ణముగ బ్రహ్మమునందు విశ్వమొనర్చుకొన్నవారు, సంపదలనుగాని శక్తులనుగాని పేరుప్రతిష్ఠలనుగాని లక్ష్యపెట్టనివారు - అగు అటువంటి పురుషసింహులు ఒక పండ్రెండుగురున్న చాలును. వారు విశ్వమును ఉజ్జూతలూగింపగలరు.

ఇదే రహస్యము. యోగశాస్త్రపితయగు పతంజలి “అతిమానుషశక్తుల నన్నింటిని త్యజించినప్పుడు మానవుడు ధర్మమేఘమును ప్రాపించును” అన్నాడు. అతడు దేవుని దర్శించును. తాను దేవుడుగ నగును. అట్లగుటకు ఇతరులకు తోడ్పడును. నేను బోధింపవలసిన దెల్ల ఇంతే. సిద్ధాంతములకు ఇప్పటికి కావించిన వివరణము చాలును. గ్రంథముల కేమి, కోట్ల కొలదిగ నున్నవి! ఆచరణము ఇంచుకై న వదీ!

సంఘములును సంస్థలునూ, అవి తమంతట ఉప్పతిల్లును. అసూయకు ఆస్పదమే లేనిచోట అసూయ యుండ గలదా? మనలను హింసింపగోరువారు కోట్లకొలదిగ నున్నారు. కాని సత్యము మనయొద్ద నున్న దనుటకు అత్యమోఘమైన సాక్ష్య మదే కదా. నాకు ప్రతిఘటనము ఎంత ఉండిన నాశక్తి అంతగా సదా ప్రకటమగుచుండినది. రాజాధిరాజులు నన్ను తఱిమియున్నారు. ఆరాధించియున్నారు. పురోహితులును సామాన్యమానవులును ఏకరీతిగ నన్ను దూషించియున్నారు. దూషించిన నేమి? వారి నందఱిని దీవింపుము. వారు నిజముగ నా ఆత్మయే. నాశక్తిని ఇంకనింకను. పైపైకి ఎగురునట్లు చేయు జోరుతీగగా ప్రవర్తించి వారు నాకు సాయమునేకదా కావించిరి?

...నే నొక గొప్ప మర్మమును కనుగొంటిని. మతమును గూర్చి నోరు పాట వేసికొనువారి వలన నా కెట్టి భయమును లేదు.

సాక్షాత్తారసిద్ధి గన్నమహాత్ములు ఎవరిని ద్వేషింపరు. వాచాలు రను వాగనిమ్ము, వారి కంతకంటే నేమియు తెలియదు. కామినీ కాంచనములును పేరుప్రతిష్ఠలును వారికి కావలసినంత వారికుండ నిమ్ము. మనము సాక్షాత్తారమునే, బ్రహ్మయుగ నగుటనే బ్రహ్మ ముగనుండుటనే అవలంబించియుండము. బ్రతికినంతకాలము జన్మ జన్మమందును మనము సత్యావలంబకులముగ నుండము గాక. ఇతరుల మాటలను మనము ఇంచుకేని లక్ష్యపెట్టకుందుము గాక. యావజ్జీవము సల్పిన కృషికి ఫలముగ ఒక్కజీవుడు, ఒక్కజీవుడే అయినను విహికబంధముల తెంచుకొని విముక్తి నందునేని మనము మనవిధిని నెఱవేర్చినవారమే. హరిః ఓమ్!

...ఇక నొక్క మాట. ఇండియా నాకు ప్రియమే. సందేహము లేదు. ఐనను నాదృష్టి నానాటికి మఱింత విశదమగు చున్నది. మాకు ఇండియా యేమి, ఇంగ్లండుఏమి, అమెరికాయేమి! ఏ దేవుని అజ్ఞానులు జీవు డందురో ఆదేవుని కింకరులము మేము. పేరులొద్దపోసిన నీరు వృక్షమున కంతటికిని చెందదా?

సాంఘికరాజకీయాధ్యాత్మికసుస్థితికి ఆధార మొక్కటే— నేనును నాసోదరుడును ఒక్కరమే అను జ్ఞానము. ఇది విశ్వజనీన మగు సత్యము. సకలదేశముల కిదే సత్యము. ఒక్కమాట విను. ప్రాచ్యదేశీయులు ఈయాశయమును ప్రతిపాదించుటతోను వ్యప్తి సిద్ధులను కొన్నింటిని కలిగించుటతోను ఇంచుమించు అలసిపోయి నారు. కావున వారికంటే ఎక్కువ శీఘ్రముగ పాశ్చాత్యులు దీనిని సాధింతురు.

ఇతరులపై అధికారము చెలాయిత మను కోరికయు యశఃకీర్తికాంక్షయు లేక పాటుపడుదము గాక. కామక్రోధ లోభము లనెడి మూడుబంధముల నుండి విడివడిన వారముగ నుండము గాక. సత్యము మనయొద్దనే యున్నది.

సదా భవదీయ భగవద్గత
వివేకానంద

209

(శ్రీ ఆకసింగపెరుమాళుకు)

అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములు
ఆగస్టు, 1895.

ప్రియ అశసింగా,

ఈజాబు నీకు చేదనప్పటికి నేను పారీసులో నుందును....
ఈసంవత్సరము నేను చాలపని చేసితిని. పై సంవత్సరము ఇంకను
ఎక్కువ పని చేయుదు నని సమ్మచున్నాను. క్రైస్తవమత ప్రచార
కులనుగూర్చి వ్యధచెందకము. ఆర్భాటములు చేయుట వారి
కెంతయు సహజమే. తన అన్నము తీణించుచున్నప్పుడు ఎవడు
ఆర్భాటము చేయకుండును? గడచిన రెండేండ్లలో మతప్రచార
కుల ఆర్థికస్థితిలో చాల లోటు కలిగినది. అది ఇంకను వృద్ధియగు
చున్నది. ఎనను క్రైస్తవమతప్రచారకులకు నేను అన్నివిధముల
విజయమునే కోరుచును. నాయనా, దేవునందును గురువునందును
ప్రేమయు పరమార్థమునందు విశ్వాసమును నీకున్నంతవఱకు
ఏదియు నిన్ను బాధింపజాలదు. కాని వీనిలో దేనిని కోల్పోవు
టయు ఆవత్కరమే. నీవు బాగుగానే చెప్పితివి. నాఆశయములు
ఇండియాలో నెగ్గినంతకంటె ఎక్కువగా పాశ్చాత్యదేశములలో
నెగ్గగలవు....ఎప్పుడుగాని ఇండియా నాకు చేసిన నాయముకంటె
ఎక్కువసాయము నేను ఇండియాకు చేసి యున్నాను....సత్య
మందు నాకు విశ్వాసము కలదు. ఎచ్చటికి పోయినను కార్యసహాయ
లను నాకు వందలకొలదిగ భగవంతు డంపుచుండును. వారు
...శిష్యులవంటి వారును కారు. వారు తమగురువునకై ప్రాణము
లర్పింప సంసిద్ధులుగ నున్నారు. సత్యమే నాదైవము. విశ్వమే
నా దేశము. విధ్యుక్తధర్మమందు నాకు నమ్మకము లేదు. ఆపీడ
సంసారులకే గాని సన్న్యాసులకు కాదు. విధ్యుక్తధర్మము అను

నది బూటకము. నేను ముక్తుడను, నాబంధములు విచ్ఛిన్నములైనవి. ఈదేహము ఎచ్చటికి పోయిన నేమి పోకున్న నేమి? నా కదేమి లక్ష్యము? ఆదినుండి ఇప్పటివఱకు నీవు నాకు బాగుగ తోడ్పడితివి. సర్వేశ్వరుడు నిన్ను సన్మానించును. అమెరికాలోగాని ఇండియాలోగాని ప్రశంసకై నేను దేవులాడలేదు. అట్టి బుద్బుదములను నేను అన్వేషింపను. దేవునిబిడ్డనగు నేను ఉపదేశింపవలసిన సత్య మొకటి కలదు. ఆసత్యమును నా కిచ్చినవాడే భువిగల పరిష్థులనుండియు శ్రేష్ఠులనుండియు సహాయుల నేటి నాయొద్దకు పంపును. పాశ్చాత్యదేశములలో భగవంతు డికొన్ని సంవత్సరములలో ఏమి చేయునో ఓ హిందువులారా, మీరు చూతురు. మీరు ప్రాచీనకాలపు యూదులను బోలినవారు. తానును తినక ఇతరులను తిననీయక కడితితోట్టియొద్దనుండు కుక్కలవంటివారు. మీకు మతము లేదు. వంటయిల్లే మీవేల్పు. వంటపాత్రలే మీవేదము....మీరు కొందఱు ధీరబాలురు....వత్సలారా, పట్టువిడువకుడు. నా బిడ్డలలో పిటికి పంద లుండరు.....ఘనకార్యములు ఎప్పుడుగాని అడ్డంకులు లేక నెఱవేఱునా? కాలము, ఓర్పు అమోఘసంకల్పము — ఇవి చూపవలయును. నీహృదయమును ఉప్పొంగించు విషయములను నీకు నేను చెప్పియుండగలను. కాని చెప్పను. నాకు కావలసినది కంప మెఱుగని ఇనుపగుండెలును సంకల్పములును. పట్టువిడువకుడు. దేవుడు మి మ్మనుగ్రహించుత.

ఆశీస్సులతో,

సదా భవదీయ

వివేకానంద

210

(శ్రీమతి బుల్బతి)

భాగ్యంబైలందు పాకు,
ఆగష్టు, 1895.

ప్రియ శ్రీమతి బుల్బతి,

...ఇదిగో శ్రీస్థర్మగారియొద్దనుండి మఱొక్కజాబు వచ్చి నది. దానిని నీకు పంపుచున్నాను. ప్రణాళిక లన్నియు ఎట్లు సిద్ధపడుచున్నవో చూడము. ఇదియు శ్రీలెగ్గెట్టుగారి ఆహ్వానమును దేవునిపిలుపు అని నీకు తోచలేదా? అది నా కట్లే తోచి నది. నేను దానిని అనుసరించుచున్నాను. ఆగష్టుమాసాంత్యముప్పటికి నేను లెగ్గెట్టుతో కలిసి పాకీసుకు పోవుదును. అక్కడి నుండి లండనుకు పోవుదును.

నాసోదరులకును మాఉద్యమమునకును ఏ ఇంచుకంతసాయ పడ శక్త్య మగునో ఆసాయమును మాత్రమే నీయొద్ద నేను కోరునది. నాప్రజలకై నేను నిర్వహింపవలసిన పనిని ఒకింత చక్కగనే నిర్వహించితిని. నాకు ఈదేహము నిచ్చిన ప్రపంచమునకును ఆశయము లిచ్చిన దేశమునకును నన్ను తమలో ఒక నిగ నుండనిచ్చు చున్న మానవకోటికిని — ఇప్పుడు సేవచేయ వలసియున్నది.

నాకు వయస్సు హెచ్చుకొలది హిందువుల ఆశయమునకు అంతర్ధామైన—“సకలజీవులలో మానవుడు వరిష్ఠుడు” అనునది మఱింత స్పష్ట మగుచున్నది. మహమ్మదీయులు చెప్పునదియు నదియే. అల్లా దేవదూతలను ఆదామునకు మ్రొక్కుడనికోరెను. ఇబ్లిసు మ్రొక్క లేదు. కావున ఆతడు పైతానుగ నయ్యెను. స్వర్గాదిలోకము లన్నిటికంటె పైది ఈభూలోకమే. విశ్వమున ఇది అన్నిటిని మించిన పారశాల. అంగారకగ్రహమందుగాని గురు

గ్రహమందుగాని ఉన్నప్రాణులు మనకంటెఉన్నతులుకారు. ఏలన వారు మనతో వార్తలను అందించిపుచ్చుకొనజాలరు. ఉన్నత ప్రాణులు అని షేర్మొనబడువారు మృతులుమాత్రమే. వీరు దేహం తరమునుదాల్చిన మానవులే. అది సూక్ష్మదేహ మనుట నిజమే గాని, అయినను హస్తపాదాదిసంయుతమైనమానవదేహమే. వారు ఈభూలోకమందే పూర్తిగ అదృశ్యులుకాక వేటొకటికాశమున నుందురు. వారును ఆలోచింతురు, వారికిని చైతన్య మున్నది. తక్కినప్రతిది గూడ మనకున్నట్లే వారి కున్నది. కావున వారును మానవులే. వేల్పులును మానవులే దేవదూతలును మానవులే. దేవుడుగ నగువాడు మానవు డొక్కడే. తక్కిన వా రందఱును దేవుడుగ కావలె నన్న మరల మానవులుగ కావలెను....

భవదీయేత్యాది
వివేకానంద

211

(శ్రీ ఇ. టి. స్టర్లికి)

న్యాయార్కు,
1895.

ఇక్కడి పని మహాజ్వలముగ సాగిపోవుచున్నది. ఇక్కడికి వచ్చి చేరినప్పటినుండి నేను రెండు తరగతులలో ఎడతెంపు లేక పనిచేయుచుంటిని. ఒకవారము దినముల విరామమునకై తేజీ నేను శ్రీలెగ్గెట్టుతో కలిసి నగరమునుండి వెలికిపోవుచున్నాను. మీవారిలో సంగీతమున అత్యంతనైపుణ్యము గల వారిలో నొక్కతెయగు మాడెమ్ ఆంటీయూనెట్ స్టెరింగు నీకు పరిచితురాలేనా? (నా) పనిలో ఆమెకు అత్యంతాసక్తి కలదు.

పనిలో తాకిక వ్యవహారభాగమునంతటిని ఒకపరిషత్తున కప్పగించి ఆజంజాలము లేవియు లేకున్నాను. సంస్థానిర్మాణమున నాకు సహజాభిరుచి లేదు. అది నన్ను ఇంచుమించు తుత్తుని యలు చేసివైచును.

...“నారదసూత్రముల”ను గూర్చి ఏమి? ఆపుస్తకము నకు ఇక్కడ మంచిఅమ్మక ముండు నని నాదృఢవిశ్వాసము. నే నిప్పుడు యోగసూత్రములను చేబూనియున్నాను. అందులో ఒక దానివెంట నొకదానినిగ తీసికొని వానితో గాబు సకలవ్యాఖ్యాన ములను పఠించెదను. ఈప్రసంగములు వ్రాసిపెట్టబడుచున్నవి. పూర్తియైనప్పుడు ఇది పఠంజలిగ్రంథమునకు అత్యంతసమగ్రవివరణముతోడి ఆంగ్లానువాద మగును. అది చాల పెద్దపుస్తకమే అగును.

ట్రుబ్బరు అంగడిలో కూర్చున్నపురాణముద్రితప్రతులు ఉన్న పని నాతలంపు. వ్యాఖ్యాత విజ్ఞానభిక్షువు ఆగ్రంథమునుండియే ఉదాహరణములను పఠంపరగ నిచ్చుచుండును. స్వయముగ నేను ఆపుస్తకమును ఎప్పుడును చూచియుండలేదు. దయచేసి అవకాశముకలుగజేసికొని పోయి ఆగ్రంథములో యోగమునుగూర్చి చెప్పప్రకరణములు కొన్ని యున్న వేమో చూచెదవా? ఉన్న యెడల దయచేసి నా కొక ప్రతిని పంపుదువా? హఠయోగ ప్రదీపిక ప్రతిని, శివసంహితప్రతిని, యోగవిషయిక గ్రంథాంతర మేదియున్నను దానిప్రతినికూడ పంపెదవా? అన్నియు మూల గ్రంథములే సుమారు. అవి నాకు చేరిన వెంటనే వానిమూల్యమును నీకు నే నంపెదను. జాన్ డేవీస్ ముద్రించిన ఈశ్వరకృష్ణుని సాంఖ్యకారికలప్రతికూడ పంపుము. ఇండియాజాబులలోపాటు నీజాబును ఇప్పుడే చేసినది.....సిద్ధముగ నుండు ఒక్క మను ఘ్యుడు జబ్బునపడియున్నాడు. ఇప్పటి కిప్పుడు రమ్మన్న తాము రాజాల మనుచున్నారు ఇతరులు. ఇంతవఱకు నది దురదృష్టముగ

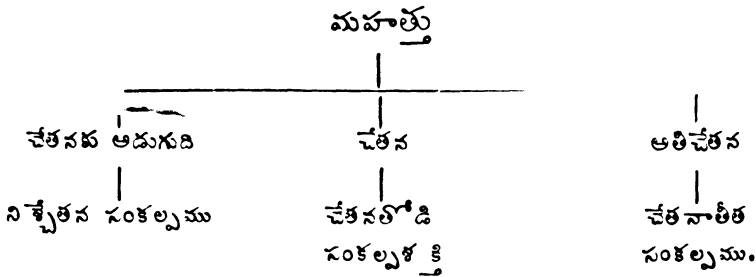
కనిపించుచున్నది. వారు రాలేనందుకు నేను విచారించుచున్నాను. ఏమి చేయుటకు సాధ్యమగును? ఇండియాలో పనులు మెల్లగ సాగును.

బద్ధదశలో జీవుని పరిపూర్ణత అతనిలో నణగియుండునని రామానుజుని సిద్ధాంతము. ఆపరిపూర్ణత మరల వికసించినపుడు జీవుడు ముక్తు డగును. ఈసంకోచవికాసములు మిథ్య లనియు పారమార్థికముగ సంకోచముగాని వికాసము గాని లేదనియు అద్వైతీ తెల్పును. ఉభయక్రమములును మాయయే.

పారమార్థికముగ ఆత్మ జ్ఞాత కాదు అనుట మొదటి విషయము. సచ్చిదానంద మనునది దాదాపు సరిపడు నిర్వచనము. నేతినేతి అనునది సారభూతమైన నిర్వచనము. ఈసంకల్పాశయమును స్తోపెహ్నోరు బౌద్ధులనుండి గ్రహించినాడు. మనము చెప్పు వాసన లేదా తృప్తి (పాళీలో తన్న) అనుటలో కూడ అది యున్నది. సకలావిష్కారములకును అది కారణ మనియు దాని కవి కార్యము లనియు కూడ మనము అంగీకరింతుము. ఐనను కారణమైనందుచేత అది బ్రహ్మముతోను మాయతోను సంకీర్ణమైనదిగ నుండవలెను. జ్ఞానముకూడ యాగికవస్తువే కావున అదియు స్వయముగ బ్రహ్మము కాబాలదు. కాని జ్ఞాతాజ్ఞాత వాసనకంటె అది పైది. బ్రహ్మమునకు అత్యంతసన్నిహితమైనటువంటిది. బ్రహ్మము మొదటసంకీర్ణజ్ఞానముగ నగును. రెండవ మెట్టున సంకీర్ణసంకల్పముగ నగును. మొలకలకు చైతన్యము లేదనియు ఎంతైనప్పటికిని అవి నిశ్చేతనసంకల్పములే యనియు చెప్పుదు రేని అందులకు జవాబు : నిశ్చేతనమగు ఆమొలక సంకల్పము పైతము చైతన్యము చాల్చు ఒకరూపమే. ఆచైతన్యము మొలకది కాదు, జగముది. దానిని సాంఖ్యసిద్ధాంతము మహత్తు అనును. బౌద్ధులు అన్నింటి నిగ్గు సంకల్ప మందురే అది అసమగ్రము. ఏలన (1) సంకల్పమే యాగికవస్తువు (2) చైతన్యము

(జ్ఞానము) అనునది మొదటి యాగికవస్తువు. కావున సంకల్పము నకు మునుపటి దగును. క్రియయే జ్ఞానము. మొదట క్రియ, పిమ్మట ప్రతిక్రియ. మనస్సు ఎప్పుడు చూచునో అవీక్షణ ప్రతి ఫలముగ అప్పు డది సంకల్పించును. సంకల్పము మనసులో నున్నది. కాబట్టి సంకల్పమే సర్వమూల మనుట అసంగతము. డ్యూనెన్ను డార్వినువర్గమువారిచేత మోసపోవుచున్నాడు.

కాని, వికాసమును మఱింత కచ్చితమైనదగు భౌతిక శాస్త్రానుసారము తేవలెను. ప్రతివికాసమునకు ముందు సంకోచము ఉండి యుండవలె నని భౌతికశాస్త్రము చూపెట్టగలదు. కావున వాసనావికాసమునకు ముందు మహత్త్వ సంకోచము ఉండి యుండవలెను.

జ్ఞానములేనిదే సంకల్పము లేదు. కోరదగినదానిని మన మెఱుగకున్నచో మనము కోరుట ఎట్లు పొసగును ?

జ్ఞానమునుగూడ స్మృతిలోనున్నది, స్మృతికడుగున నున్నది అని విభజించిన వెంటనే పైకి కనిపించు చిక్కు మాయమగును. అట్లు ఏల చేయరాదు? సంకల్పమును అట్లు వివరింపగలిగినప్పుడు దానికి మూలమైనదానిని అట్లు ఏల వివరింపరాదు ?

(సోదరశిష్యులకు)

ఆ మెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములు,
189౩.

నా ప్రിയ—,

సన్న్యలు పంపిన గ్రంథములు వచ్చి చేరినవి. ఈ విషయమును జెప్ప మఱచితిని. దయచేసి మీ రీ సంగతి నతనికి తెలుపుడు.

మీకందఱికిని కొన్ని విషయములను వ్రాయనిండు:—

(1) సకలపాపములకును ముఖ్యకారణము పక్షపాత మని తెలిసికొనుడు. అనగా ఒకనిమీదకంటె మఱొకనిమీద ఎక్కువ ప్రేమ చూపితిరేని భవిష్యత్కాలమున చిక్కులుగల్గుటకు ఇప్పుడే విత్తనములు నాటుచుంటి మని గట్టిగ నమ్ముడు.

(2) తనసోదరులను గూర్చి కొండెములు చెప్పుటకు ఎవడేని మీయొద్దకు వచ్చునేని, వినక పూర్తిగా పెడమొగము పెట్టుడు. వినుటగూడ మహాపాపమే. భవిష్యత్కాలముల బీడమందు కలదు.

(3) పైగా ప్రతియొక్కని లోపములను సహింపుడు. కోట్లకొలది అపరాధములను మన్నింపుడు. నిస్సావధిబుద్ధితో మీ రందఱిని ప్రేమింతురేని క్రమక్రమముగ అందఱును ఒకరినొకరు ప్రేమింప జొత్తురు. ఒకనిక్షేమము తక్కినవారిక్షేమముపై ఆధారపడియున్న దని వారు సమగ్రముగ గుర్తించిన తక్షణమే వారిలో ప్రతియొక్కడును అసూయను విడనాడును. కలిసిపనిచేయు స్వభావము మనదేశీయులశీలములో లేనే లేదు. కావున అట్టి యుత్సాహమును పుట్టించుటకు అత్యంతజాగ్రత్తతో మీరు ప్రయత్నింప

వలెను, ఓపికతో వేచియుండవలెను. నిజము చెప్పుచున్నాను, మీలో ఎట్టి ఎక్కవతక్కువభేదములును నాకంటికి కనిపించుట లేదు. అక్కఱ కలిగినప్పుడు పరమోన్నతతేజమును ఆవిష్కరించుశక్తి ప్రతియొక్కనిలోను కలదు. నాకు కనిపించుచున్నది. ఉదాహరణమునకు శశి తనతావుననే సదా సర్వకాలము ఎట్లు అంటిపెట్టుకొనియున్నాడో చూడుడు. అతని కార్యదీక్ష ఒక గొప్ప పునాది. కాళియు యోగినును పురసాధనసూచేతమును ఎంతజయప్రదముగ నిర్వహించిరో చూడుడు. నిజమున కది అతిముఖ్యమైన కార్యము.

సింహాశ్రమందును ఇతరప్రదేశములందును నిరంజనుడు ఎంతో పనిని నిర్వహించినాడు. శారదుడు ఎంతదూరము పర్యటించినాడు, భవిష్యన్మహాకార్యములకు బీజములు చల్లినాడు! హరికి గల అద్భుతవైరాగ్యమును నిశ్చలప్రతిభను ఊహించి తలం చినప్పుడెల్ల నాలో నొక క్రొత్తబలము వచ్చి చేరుచుండును. తులసిలో గుప్తలో బాబురాములో శరత్తులో వేదేల, మీలో ఒక్కొక్కనియందును అత్యధికశక్తి కలదు. శ్రీరామకృష్ణుడు రత్న విద్యానిష్ఠాత. అను విషయమున మీకింకను సందేహ ముండు నేని మీకును వెట్టివానికిని భేద మేమి? చూడుడు. ఈదేశమున నూర్లకొలది మగవారును మగువలును మన ప్రభువును అవతార పరిష్ఠానిగా ఆరాధింప నారంభించుచున్నారు. నిలుకడ! ప్రతి మహాకార్యమును మెల్లగనే నిర్వహింపబడును....

చుక్కాని అతని చేతనున్నది. భయ మేల? మీరందఱు అనంతశక్తియుతులరు. అహంకారాశయములను ఊద్రాసూయ లను దూరముగ నెట్టివేయుటకు మీ కెంతసేపుపట్టును! అట్టి ప్రవణత కల్గిన తక్షణమే మిమ్ము భగవంతున కర్పించుకొనుడు. మీ మనశ్శరీరములను దేవుని పనికి అంకిత మొనర్చుకొనుడు. అన్ని చిక్కులును పునరావృత్తిరహితముగ సమసిపోవును.

మీ రిప్పుడున్న యింటిలో చాలినంత చోటుండదు. విశాలమైన భవనము కావలయును. అనగా మీరు ఒక్కగది లోనే క్రిక్కిరిసి యుండ నక్కఱ లేదు. శక్యమగు నేని ఒక్క గదిలో ఇద్దఱికంటె నెక్కువమంది వసింప నక్కఱలేకుండవలెను. గ్రంథములను ఉంచుకొనుటకు ఒకపెద్దకూట ముండవలెను.

ప్రతిదినముప్రాద్దున పవిత్రగ్రంథపారాయణము కొంత జరుగవలయును. ఆకార్యక్రమమును కాళియు ఇతరులును వంతుల ప్రకారము పర్యవేక్షింపవచ్చును. సాయంకాలములందు మఱొక తరగతి (క్లాసు) జరుపబడవలెను. ధ్యానాభ్యాసము కొంతయు సంకీర్తనాదులును జరుగవలెను. పనిని మీరు విభజించుకొని ఒక దినము యోగమునకును ఒకదినము భక్తికిని ఒకదినము జ్ఞానము నకును ఈరీతిగా కేటాయించిపెట్టుకొనవచ్చును. కార్యక్రమ మీ రీతిగా నిశ్చయింతురేని చాలబాగుండును. వెలుపలి ప్రజలుకూడ సాయంకల్యాణ (క్లాసు) లలో కలిసికొనవచ్చును. ప్రతిభానువారము నాడును ప్రాద్దున 10 గంటలు మొదలుకొని రాత్రివఱకును తరగతులును సంకీర్తనాదులును ఎడతెంపులేనివరుసలో సాగుచుండవలెను. అది పురజనులకొఱకు. మీరు శ్రమపడి ఈరకపు కార్యక్రమమును కొంతకాలము సాగింతురేని క్రమక్రమముగ అది నిర్విఘ్నముగను సులభముగను పరిణమించును. కూటములో, పొగత్రాగకూడదు. పొగత్రాగుటకై మఱొకచోటును కేటాయించి పెట్టవలయును. మీరు శ్రమపడి, మెట్టుమెట్టుగా ఇటువంటి పరిస్థితిని కలిగింపగలరేని ఎంతో ముందంజవేసినట్లు నేను తలంతును.

హరమోహనుడు ప్రకటించుటకై ప్రయత్నించుచుండిన ఆపత్రికసంగతి ఏమయ్యెను? మీరొకపత్రికను ప్రారంభింపగలరేని, నిజముగ చాల బాగుండును.

భవదీయ ప్రేమయిత
వివేకానంద

213

(శ్రీ బ్రహ్మనందస్వామికి)

అ మెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములు,
1895.

ప్రియ రాఖాల్,

నీ జాబిప్పడే చేరినది, చదివి ఆనందించితిని. ఇండియాలో ఏపనియైనను నెఱవేఱినను నెఱవేఱకపోయినను లెక్క లేదు. నిజమైన పని ఇచ్చట నున్నది. ఎవరినిగాని నేనిచ్చటికి రమ్మని కోరను. ఇండియాకు మరలి వచ్చినవెంటనే కొందఱిని నేను తర్బీదుచేసెదను. తర్వాత వారికి పాశ్చాత్య దేశములందు అపాయ మేమియు నుండదు. ఔను. నేను వ్రాసినది గుణనిధిని గుఱించియే. హరిసింగునకును ఇతరులకును నాప్రత్యేక ప్రేమాశీస్సులను అందింపుము. కలహములందును వివాదములందును ఎప్పుడును పాల్గొనకుము. ఖేత్రీమహారాజును అణచిపెట్టగలశక్తి భువియందెవ్వరికి కలదు? — లోకజనని అతనిఅండలో నున్నది! కాళీ వ్రాసిన జాబుకూడ నాకు చేరినది. కాశ్మీరములో నొక కేంద్రమును ప్రారంభించుట మీకు శక్యమగునేని, నిజముగ చాల బాగుండును. మీకు శక్యమైన ప్రతిచోటను కేంద్రమును ప్రారంభింపుడు.... ఇక్కడను ఇంగ్లండునందును నేను గట్టిపునాదులను వైచితిని. దానిని కదల్చగల శక్తి ఎవరికిని లేదు. న్యూయార్కు ఈసంవత్సరము సంక్షోభమునకు లోనై యున్నది. లండను నగరమునకు వంతు పై సంవత్సరము వచ్చును. మహామహావారు లోబడిపోవుదురు. మీక్షుద్రు లెవరికి లెక్క? నడుము బిగింపుడు. పనికి పూనుకొనుడు. మీరు మనవిజయఘోషలతో లోకమును గడగడలాడింపవలెను. నాయనా, ఇది ప్రారంభదశయే. మన దేశమున 'మానవులు' ఉన్నారని నీవు తలంతువా? మనదేశము

మృతజనుల అస్థికల నిలయము! జనసామాన్యమునకు మీరు విద్య గఱపగలరేని కొంత ఆసపాటు కలదు. జ్ఞానబలమును మించిన బలము కలదా? మీరు వారికి విద్యగఱపగలరా? ధనికులు ఎవరైనను సాయపడిన దేశమును పేర్కొనుడు? అన్ని దేశములలోను సకలఘనకార్యములను నిర్వహించువారు మధ్యతరగతులవారే. ధనముగడించుటకు ఎంతకాలము పట్టును? “మానవులు” ఏరీ? మానవు లెవ్వరైన మనదేశమున నున్నారా? మనదేశజనులు బాలకులు. బాలకులతో ప్రవర్తించినట్లే వారితో ప్రవర్తింపవలెను....కాలి కూలిపోయినభవనశేషములవలె, ఒకకొన్ని మత వేదాంతగ్రంథములు మిగిలి యున్నవి. వానిని మీ వెంట గొని త్వరగా ఈదేశమునకు రండు....

ఎప్పుడుగాని భయపడకుడు. లోకజనని నాకు తోడ్పడుచున్నది! విన్నచో మీరు ఆశ్చర్యస్తబ్ధులు అగు నంతటివని ఈ సంవత్సరము నిర్వర్తింపబడనున్నది.

భయ మేమి! ఎవరిని చూచి భయము! మీగుండెలను దిటవుపజుచుకొని కార్యనిర్వహణమునకు పూనుకొనుడు.

భవదీయ ప్రేమయత

వివేకానంద

మలిమాట : బెంగాలీభాషలో నొకపత్రికను ప్రారంభింతునని శారదుడు చెప్పుచున్నాడు. మీ యావచ్చక్తితో దానికి తోడ్పడుడు. అది చెడ్డతలంపు కాదు. ఎవనిఉద్యమమునైనను సరే మీరు నిరుత్సాహపఱుపగూడదు. తప్పు లెన్ను పనిని పూర్తిగ విడిచిపెట్టుడు. లోకులు చేయు చున్న పను లన్నియు మంచివని నీకు తోచుచున్నంతకాలము వారికందఱికి తోడ్పడుము. కొన్ని సందర్భములలో వారు తప్పుటడుగు వేసినట్లుతోచినచో వారి తప్పులను వారికి మృదురీతిలో చూపుము. అన్ని చిలుపిప

లకును మూలకారణము ఒక రొకరి తప్పు లేన్నుటే. సంస్థల పతనమునకు మూలకారణ మదే....

214

(శ్రీ రాఘవస్థానందస్వామి)

అమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములు,
1895.

నాప్రియ శశి,

నీజా బాకటి నాకు నిన్న చేరినది. దానిలో వార్తలు చాల తక్కువ. ఏ వివరములును లేవు. నా ఆరోగ్య మిప్పుడు చాల బాగున్నది. దేవుననుగ్రహముచే ఈసంవత్సరపు ఉత్కటశీతవాతమునకు నేను అప్రభుభ్యుడనై యున్నాను. ఔరా, చలి ఎంత విపరీతముగ నున్నది! కాని ఈప్రజలు తమశాస్త్రవిజ్ఞానముచే అన్నిటిని అణచివెట్టగలరు. ప్రతియింటికిని ఒక నేలమాళిగయున్నది. అందులో నొకపెద్దక్రాగుబాస యున్నది. అందుండి రాత్రింబగళ్లు ఆవిరి ప్రతిగదిగుండను ప్రవహింపజేయబడుచుండును. అది అన్ని గదులకును వెచ్చదనము కలిగించును. ఇందులో నొక్కలోప మున్నది. ఇంటికి లోపల వేసవికాలముగ నుండగా వెలుపల ఉష్ణము సున్నకంటే ముప్పదినలువదిడిగ్రీలు తక్కువగ నుండును! చలికాలమున యూరోపువాతావరణము ఇచ్చటి వాతావరణమునకంటే వెచ్చగ నుండును. కావున ఈదేశమందలి సంపన్నులలో అధికసంఖ్యాకులు చలికాలమున అక్కడికి పోవుచుండురు.

ఇప్పుడు నీకు కొన్ని ఉపదేశములను చేయనిమ్ము. ఈజాబు నీకొకటే ఉద్దేశింపబడినది. దయచేసి దినమున కొకసారి ఈఉపదేశములను చదివి వీనిప్రకారము ప్రవర్తింపుము. శారదుని

జాబు నాకు చేరినది. అతడు మంచిపని చేయుచున్నాడు. కాని మన కిప్పుడు కావలసినది సంస. అతనికి, సోదరుడు తారకునికి, ఇతరులకు దయచేసి నాప్రత్యేకప్రేమాశీస్సుల నందింపుము. నిర్మాణసామర్థ్యము నీలో కలదు. దానిని దేవుడు నాకు తెలియ జేసినాడు. కాని నీలో ఆశక్తి ఇంకను సమగ్రపరిణతి నందలేదు. ఈకొన్ని ఉపదేశములను నీకు నేను చేయుటకు కారణము అదే. దేవు ననుగ్రహమున నీలోని ఆశక్తి అచిరకాలములోనే సమగ్ర పరిణతి నందును. నీనిబ్బరమును నీవెప్పుడును కోల్పోవు! అదే ఇందుకు సాక్ష్యము. కాని ఆనిబ్బరము గాఢముగను విరివిగలది గను నుండవలెను.

(1) ఈలోకమున నున్న తాపత్రయము ప్రకృతిసిద్ధము కానందున దానిని తొలగింప వీలగు నని సకలశాస్త్రములు అభిప్రాయపడుచున్నవి.

(2) బుద్ధావతారమున భగవంతుడు జాతు లేర్పడుటకు ఆధిభౌతికతాపమే కారణ మని చెప్పియున్నాడు. అనగా జన్మము చేతగాని విద్యచేతగాని సంపదచేతగాని ఏర్పడుపబడు ప్రతిజాతి భేదమును ఈతాపమునకు మూలమైయున్నది. ఆత్మకు వర్ణభేదము గాని ఆశ్రమభేదముగాని స్త్రీపుంవిభేదముగాని వేతెట్టిభేదముగాని లేదు. అడుసుచేత అడుసును కడిగివేయ లేము. అట్లే భేదభావములచే వికృతమును సాధింపలేము.

(3) కృష్ణావతారమున భగవంతుడు అవిద్యయే అన్ని దుఃఖములకు మూల మనియు నిస్వార్థకర్మాచూతానముచేత చిత్త శుద్ధి కలుగుననియు కాని “కర్మ ఎట్టిది అను నీ యంశమందు బుద్ధిమంతులుకూడ మోహముచెందుదురు” (భగవద్గీత IV-16) అనియు చెప్పియున్నాడు.

(4) మన ఆధ్యాత్మికపరతను పెంపొందించు కర్మయే కర్మ. విహికపరతను వర్ధిల్లచేయునదంతయు అకర్మయే.

(5) కావున మానవుని దేశకాలాభిరుచుల కనుగుణముగ కర్మాకర్మలను క్రమబద్ధములుగ నొనర్పవలెను.

(6) యజ్ఞయాగాదులవంటి కర్మలు ప్రాచీనకాలమునకు తగియుండినవి. ఈకాలమున కవి తగినవి కావు.

(7) శ్రీరామకృష్ణు డవతరించినదినమే సత్యయుగమునకు ప్రారంభదినము!

(8) ఈఅవతారిములో నాస్తికాశయములు....జ్ఞానఖడ్గముచే రూపుమాపబడును. భక్తిప్రేమలచే సకలలోకమును ఒక్కటిగా చేయబడును. పైగా ఈఅవతారిములో రజస్సు (కీర్తియశఃకాంక్ష మున్నగునవి) బొత్తిగా లేనే లేవు. అనగా గురుదేవుని బోధనల అనుసరించువాడు ధన్యుడు. గురుదేవు నతడు అంగీకరింపకున్నను పరవా లేదు.

(9) ప్రాచీనకాలమునగాని నవీనకాలమునగాని వివిధ కక్షల నేర్పుచినవారు తప్పేమియు చేయలేదు. వారు చేసినపని బాగున్నది. కాని వారు ఇంకను మేలైన పని చేయవలెను. సాధువు — శ్రేయము — శ్రేష్ఠము.

(10) కావున వారిప్పు డున్న మెట్టునుండి వారి నందఱిని మనము పై కెక్కింపవలెను. అనగా వారెన్నుకొన్న దారిని తాడుమారుచేయకయే వారిని మనము ఇంకనింకను ఉన్నతలక్ష్యములను అధిగమింపజేయవలెను. ఇప్పు డున్న సాంఘికపరిస్థితులు బాగున్నవి. కాని అవి ఇంకను శ్రేయములుగను శ్రేష్ఠములుగను కావలెను.

(11) మహిళలపరిస్థితిని బాగుపఱచిననే తప్ప లోకక్షేమ ప్రాప్తికి అవకాశము లేదు. ఒక్కరెక్కతో ఎగురుట పక్షికి సాధ్యము కాదు.

(12) శ్రీరామకృష్ణుడు ఒక మహిళను తన కాచార్యగా స్వీకరించుటకును సాధనలకాలమున స్త్రీవేషమును తాల్చుటకును

స్త్రీచిత్తవృత్తిని ఆవహిల్ల చేసికొనుటకును, మహిళలందఱును లోకజననిప్రతిరూపములు, మాతృత్వమహితలు అని ఆయన ఉపదేశించుటకును — ఇదే కారణము.

(13) మహిళల మతమును ముందు స్థాపింప నేను ప్రయత్నించుటకును ఇదే కారణము. ఈమతమునుండి గార్గివంటి మహిళలును, మైత్రేయివంటి మహిళలును, గార్గికంబును మైత్రేయికంబును అధిక విద్యావతులును ఉప్పతిల్ల గలరు....

(14) ఏఘనకార్యముగాని మోసముచే సాధింపజాలము. ప్రేమయు సత్యాభిరతియు అత్యధికశక్తియు — ఇవే సర్వకార్యసాధకములు. “తత్ కురు పౌరుషమ్” “కావున పౌరుషము నెఱపుము.”

(15) ఎవరితోగాని వాదింపవలసిన కలహింపవలసిన అక్కఱ లేదు. మీసం దేశమును అందింపుడు. ఇతరులను వారి ఆశయములకు విడిచి పెట్టుడు. “సత్యమేవ జయతే నాన్యతమ్” “గెల్చునది సత్యమే గాని అసత్యము గాదు”. “తదా కిం వివాదేన” “అప్పుడు వివాద మెందుకు ?”

.....గాంభీర్యమును శిశుసహజమైన అమాయికతను మేళవింపుడు. అందఱితో సామరస్యము కలిగి జీవింపుడు. అహంకారాశయములను పూర్తిగా విడిచిపెట్టుడు. వర్గీయభావములనుంచుకొనకుడు. వ్యర్థవాక్కులహము మహాపాపము.

.....నా...ఘోష నన్ను జీససుక్రైస్తుతోను అట్టివారితోను తులదూచినా డని శారదుని జాబువలన నాకు తెలిసినది. అట్టి మాటలు నిరాక్షేపముగ సాగవచ్చు. కాని అట్టి వ్యాఖ్యలను అచ్చువేయించి ఇక్కడికి పంపితిరేని నేను అవమానముపాలు కావచ్చు. అనగా ఎవరి భావస్వేచ్ఛనైనను అరికట్టుట నాకిష్టము లేదు. నేను మతప్రచారకుడనా? ఆకాగితములను కాళి ఈదేశమునకు ఇప్పటికి పంపియుండకున్న, ఇకపంప వలదని చెప్పము”

సన్మానపత్రముమాత్రము చాలును. సభాకార్యక్రమము నా కక్కట లేదు. ఇప్పు డీ దేశమున పూజ్యులైన మగువలకును, మగవారికిని పెక్కండ్రకు నాయం దాదరము కలదు. క్రైస్తవమత ప్రచారకులును అట్టి ఇతరులును సన్ననిచిప్పెట్టుటకు వారిచేత నైనంతవఱకు ప్రయత్నించిరి. ప్రయత్నము వ్యర్థముకాగా ఇప్పుడు శాంతించియున్నారు. ప్రతి ఉద్యమమును అనేకవిఘ్నములగుండ నాగవలసియుండును. శాంతమైనమార్గము ననుసరించిననే సత్యము విజయ మొందును. ఒకానొక హఠస్థను నాకు ప్రతిఘటముగ చెప్పిన మాటలకు బదులు చెప్పవలసిన ఆవశ్యకత నాకు లేదు. ఏల యన (1) అది అనావశ్యకము. (2) బదులుచెప్పితేని నన్ను నేను హఠస్థనువంటివారిస్థాయికి దింపుకొన్నవాడ నగుదును. నీ కేమి వెట్టియా? ఒకానొక హఠస్థనుతో నేనిచ్చటనుండి పోరాడవల యునా! దేవు ననుగ్రహముచే, తాహత్తున హఠస్థనుకంటె పెక్కు మెట్లు పైనున్నవారు ఆదరముతో నామాట విందురు. దయచేసి పత్రికలను నా కికిమీద పంపకుడు. అ దంతయు ఇండియాలో నాగుచుండ నిమ్ము. దానివలన నెట్టిహానియు లేదు. భగవత్కార్య మున కొకప్పుడు అట్టి పత్రికాప్రకటనము ఆవశ్యకముగనుండెను. ఆపని ముగిసినపిమ్మట అట్టి ప్రకటన మిక నక్కట లేదు.... పేరు ప్రతిష్ఠల నంటియున్న దోషములలో నొకటి ఇది : దేనినిగాని సాంతముగను ఏ కాంతముగను ఉంచుకొనుట అశక్యమగును, ... ఏఉద్యమమునైనను ప్రారంభించుటకు ముందు శ్రీరామకృష్ణుని ప్రార్థింపుము. ఆయన నీకు మంచిదారిని చూపును. మొదల మనకు విశాలమైన భూఖండము కావలెను. తర్వాత భవనము మున్నగునెల్ల వచ్చును. మనమతము లేన్ను తాను మెల్లగ పెంపొందించుకొనును. దానినిగూర్చి భేదము చెందకు....

కాళియు, ఇతరులందఱును మంచిక్కపి చేసినారు. నా ప్రేమను పరిష్కమంగభాశంసలను అందఱికినందింపుము. మదరాసు వారితో కలిసికట్టుగా పనిసాగింపుడు. మీలో నెవరైన నొకడు

అప్పుడప్పుడు అక్కడికి పోవుచుండును గాక. అధికారవాంఛను యశశ్శక్తికాంక్షను ఎల్లప్పుటికిని విడిచిపెట్టుము. నేను భువిపై నుండగా శ్రీరామకృష్ణుడు నాగుండ పనిచేయుచుండును. ఇందు మీకు సమ్యక్మున్నంతవఱకు మీ కెట్టి అశుభభీతియు లేదు.

అక్షయుడు పంపిన రామకృష్ణపుంధి అను వంగభాషాపద్య కావ్యము చాల బాగున్నది. కాని ప్రారంభములో శక్తిస్తోత్రము లేదు. అది పెద్ద లోపము. ద్వితీయముద్రణములో ఈలోపమును సరిచేయు మని అతనితో చెప్పము. మన మిప్పుడు లోకల చూపుల కెట్టయెదుట నున్నా మనియు మనము చేయు ప్రతిపనిని పల్కు ప్రతిమాటను ప్రజలు కనుపెట్టి యున్నా రనియు సదా జ్ఞప్తియందుంచుకొనుము. ఆజ్ఞాపకముతో, పాటుపడుము.

...మతమునకు చోటును పెదకుచుండుము.....అది కల్కత్తాకు ఇంచుక దూరములో నున్న, పరవా లేదు. మనము మనమతమును నిర్మించిన ప్రతిచోటను ఒకసంక్షోభమును కలిగింతము. మహిమచక్రవర్తివార్త తెలియవచ్చినందుకు చాల సంతోషము. ఆండీసు గయాక్షేత్రముగా పరిణమించిన దన్న మాట! తెలిసినది. అత డెక్కడ నున్నాడు? అతనికిని శ్రీవిజయ గోస్వామికిని మనయితరమిత్రులకును నాహృదయపూర్వకాభినందనములను దయచేసి అందింపుము....శత్రువును కొట్టవలయు ననిన కత్తియు డాలును ఆవశ్యకములు. కావునజాగ్రత్తగా సంస్కృతాంగ్లభాషలను నేర్చుకొనుము. అభేదానందుని ఆంగ్లము నానా టికిని మఱింత అందమైన దగుచున్నది. కాని శారదుని ఆంగ్లము ఊణించుచున్నది. అలంకారప్రచురమైన శైలిని మానుకొమ్మని శారదునితో చెప్పము. పరాయిభాషలో అలంకారప్రచురమైన శైలిలో వ్రాయుట మిక్కిలి కష్టము. నాతరపున అతని కొక లక్షప్రశంసలను దయచేసి అందింపుము. నిజముగ నతడు వీరుడు. ...శబాష్, వత్సలారా, చాల చక్కగ చేసితిరి. మీ రందఱును

చాలచక్కగ చేసితిరి. ప్రారంభము అత్యద్భుతముగ నున్నది. ఈమార్గముననే ముందుకు పొండి. ఈర్యాయము ప్రకోపింపకుండునేని భయమే లేదు. “మాభైః” భయపడకుడు. “మద్భక్తానాం చ యే భక్తాస్తే మే భక్తతమా మతాః” “నాభక్తుల కెవరు భక్తులో వారు భక్తతము లని నాయభిప్రాయము.” మీ రందఱును ఇంచుకగంభీరమైన నడవడి కలిగియుండుడు. హిందూ మతమును గూర్చి నే నెట్టి గ్రంథమును ఇప్పుడు వ్రాయుట లేదు. కాని నా ఆశయములను వ్రాసిపెట్టుచున్నాను. ప్రతిమతమును ఏ కైక సత్యమునే ప్రకటించు భాష. మనము ప్రతియొక్కనితోను వానిభాషలో మాటాడవలెను. ఇ— దీనిని గ్రహించినాడు. సరియే. హిందూమతమునుగూర్చి పర్యాయాలోకించుటకు కావలసినంత కాలము ముందున్నది. నేను హిందూమతమునుగూర్చి ప్రసంగించుచున్నచో ఈదేశప్రజలు మిక్కిలి ఆకృష్టు లగుదు రని నీ అభిప్రాయమా? — ఆశయములలో సంకుచితత్వమును వేరున్నప్పటికిని అది వారిని భయపెట్టి పాటద్రోలును. శ్రీరామకృష్ణుడు బోధించిన ధర్మమే పరమార్థము. హిందువులు దానిని హిందూమత మందురు గాక. ఇతరులు దానికి తమకు నచ్చిన పేర్లు పెట్టుకొందురు గాక. మీ ముందడుగుమాత్రము మెల్లగా సాగవలెను. “శనైః పథాః” “పయనము మెల్లగా సాగవలయును.” క్రొత్తగా వచ్చి చేరినవా డగు దిననాథుకు నా ఆశీస్సు లందింపుము. వ్రాయుటకు నాకు వ్యవధి లేనే లేదు. ఎల్లప్పుడును ఉపన్యాసము, ఉపన్యాసము, ఉపన్యాసము! పవిత్రత, ఔంతి, దీక్ష.... శ్రీరామకృష్ణుచుపదేశములను ప్రస్తుత మాదరించుచుండు పెక్కండ్రు ప్రజలను మీకు కొంత ఆర్థికసాహాయ్యము చేయుడని మీ రడుగవలయును. వారు మీకు తోడ్పడకున్న మర పోషణము ఎట్లు సాధ్య మగును? అందఱికి ఈవిషయమును స్పష్టపఱచుటకు నీవు సిగ్గుపడ కూడదు. నేను త్వరపడి ఈదేశము నుండి వచ్చివేయుట వలన ఏ లాభమును లేదు. మొదటి విషయ

మిది : మన మిచ్చట చేయు ఇంచుకంత చప్పుడు ఆదేశమున మహాధ్వనిగ మాటుమోగును. అదియునుగాక ఈదేశప్రజలకు అపారసంపద లున్నవి. ధన మిచ్చుటకు చాలినంత ధైర్యమున్నది. మనదేశప్రజలకా, ధనమును లేదు, ధైర్యము లేక మైనను లేదు.

నీకన్నివిషయములును క్రమక్రమముగ బోధపడును. శ్రీరామకృష్ణుడు భారతదేశమునకు మాత్రమేనా రక్షకుడు? ఈసంకుచిత భావమే భారతదేశవినాశమునకు కారణము. దానిని నిర్మూలింపకుండునంతవఱకు భారతదేశమునకు ఔమము అసాధ్యము. నాయొద్ద ధనముండినచో మీలో ఒక్కొక్కనిని ప్రపంచమంతట పర్యటించి రమ్మని పంపియుండును. మానవుడు తన చిన్నమూలనుండి వెలికిరాకున్నచో అతనిహృదయమున ఎట్టి ఉదారాశయమును నెలకొనజాలదు. కాలము వచ్చినప్పుడు దానినిజ మెఱుగబడును. ప్రతిఘనకార్యమును మెల్లగానే సిద్ధించును. ఈశ్వరుని సంకల్ప మట్టిది.....

దక్షునిగుఱించియు హరీశునిగుఱించియు మీలో ఒక్కరైనను వ్రాయరైతిరే ఏల? వారిజాడలను మీరు కనుపెట్టియున్నారా అను విషయము తెలిసినచో సంతోషింతును. గంగాజలశుద్ధివంటి శుద్ధి సన్న్యలుచిత్తమునకు ఇంకను కలుగ లేదు. అదే అతని మనోవ్యధకు కారణము. నిస్వార్థత అతనిమనస్సున కింకను పట్టుపడలేదు. కాని కాలక్రమమున పట్టుపడగలదు. ఉన్న యించుకంత వక్రతను విశిచిపెట్టి ఋజుత్వ మలవజుచుకొను నేని అతని కెట్టి దుఃఖము నుండదు. రాఖాలుకును హరికిని నా ప్రత్యేకప్రేమాభినందనములు. వారివిషయమున అధికజాగ్రత్త వహింపుము....రాఖాలు శ్రీరామకృష్ణునికి ప్రత్యేకప్రేమభాజనమరు విషయమును ఎప్పుడును విస్మరింపకుము. దేనికిని భయపడకుము. ప్రభుకృప మనకున్నంతకాలము మనల నణంపగలశక్తి భువి నెవ్వరి కున్నది? నీవు కొనఁజూపిరిలోనున్నప్పటికిని భయ

పడకు. ఏకకాలమున సింహాధైర్యమును పుష్పసౌకుమార్యమును గలిగి పాటుపడుము. ఈసారి శ్రీరామకృష్ణుని జయంతిమహోత్సవము అత్యంతవైభవముతో జరుగనిమ్ము. అన్నసంతర్పణచాల సామాన్యరీతిలో జరుగనీ. సమావేశమైనవారికి ప్రసాదమును అప్పటికప్పుడు చిన్నదొన్నెలలో పెట్టి పంచిపెట్టుడు. అంతమాత్రము చాలును. శ్రీరామకృష్ణుని జీవితచరిత్ర పారాయణము కావింప బడవలయును. వేదములు వేదాంతము అను గ్రంథములవంటి గ్రంథములను ఒకచోట నుంచి వానికెదుట హోతిగావింపుము. ప్రాతరీతి ఆహ్వానలేఖలను పంపుటను మానుము. “ఆమస్త్రయో భవంతం సాశీర్వాదం భగవతో రామకృష్ణస్య బహుమాన పురస్కరణ్” “భగవంతుడగు శ్రీరామకృష్ణుని ఆశీస్సులతో మా బహుమానముతోను మిమ్ము ఆహ్వానించుచున్నాము” అను రీతిగ నొకపంక్తి వ్రాసి “శ్రీరామకృష్ణుని జయంతిమహోత్సవ వ్యయములకును మతపోషణమునకును తమసాహాయ్యము మాకు కావలయును తమ కిష్టమేని దయచేసి విరాళమును ఫలానా విలాసమునకు ఫలానా వారికి పంపుదురు గాత” ఇత్యాదిగను వ్రాయవలెను. ఆంగ్లభాషలో ఒకపుటను చేర్చుము. “ప్రభు రామకృష్ణుడు” అను మాట కర్థములేదు. ఆమాటను మీరు విడిచి పెట్టవలెను. ఆంగ్లాక్షరములతో “భగవాన్” అను పదము వ్రాసి, ఒకటిరెండు ఇంగ్లీషుపంక్తుల నిట్లు చేర్చుము. పత్రమీ విధమున నుండవలెను :

(భగవాన్ శ్రీరామకృష్ణుని వార్షికోత్సవము)

అయ్యా,

భగవాన్ శ్రీ రామకృష్ణపరమహంస.....వ వార్షికోత్సవమును నిర్వహించుతే విశేషానందముతో మిమ్మాహ్వానించుచున్నాము. ఈమహోత్సవమును నెఱపుటకును, ఆలంబాజారు మతమును పరిపోషించుటకును ధనము అనివార్యముగ అక్కతై

యున్నది. ఈ కార్యక్రమము తమసానుభూతి నందుట కర్తమని తమ రెంతురేని, తమ విరాళమును విశేషకృతజ్ఞతతో నందుకొందుము.

ఇట్లు,
విధేయులు
(నామము)

వలసినదానికంటె అధికధనము నీకు లభించుచో, అందుకొంత వెచ్చించి తరువాతివ్యయమునకై శేషించిన దానిని భద్రపఱుపుము. ప్రభు ప్రసాద మీయ వలె నను మిషతో, విసుగుపుట్టువఱకు ప్రతివారిని తడయ నిచ్చి రుచికారి వేగటు ఆహారమును వారికి పెట్టవలదు. వడబోయుటకై రెండుసాధనములను తయారొనరించి, వడబోయబడిన నీటిని వంటకును, తాగుటకును వినియోగింపుము. వడబోయుటకు మున్ను నీటినికాచుము. ఇట్లొనరించితివేని నీ విక మన్నెపుజ్వర మెట్టిదో వినకుండువు. ప్రతివాని ఆరోగ్యముపై నిశితదృష్టి సారింపుము. నీవు నేలపై పరుండుట మానగలిగితివేని, అందుకువలసిన పైకమును సేకరింపగలిగితివేని, మేలే యగును. ముఱికిబట్టలు రోగమునకు ప్రధాన కారణములు....ప్రసాదనైవేద్యము మాటందువా, అందులకించుక పాయసము చాలును. గురుదేవున కదియే మిగుల ప్రీతిగలిగించెడిది. ప్రార్థనాగారము పలువుర కభ్యుదయము కలిగించుననుట నిక్కము. రాజసికతామసికాహారమును భుజింపరాదు సుమీ. కర్మకాండ నించుక సడలించి, గీతను, ఉపనిషత్తులను, తదితరగ్రంథములను పఠించుచుండుము. నామనసులోని భావమిది:—ప్రాపంచికేచ్ఛకు మనసున చోటియక ఆధ్యాత్మిక చింతకు చోటిమ్ము.... శ్రీరామకృష్ణపరమహంస ఈవ్యక్తి కొఱకును, ఆవ్యక్తికొఱకును అవతరించెనా లేక సమస్తప్రపంచము కొఱకు అవతరించెనా? రెండవయుద్దేశమునకై ఆయన అవతరించెనని పలికితివేని వసుంధరయంతయు ఆయన నవగాహమొన

రించుకొనగలతీటున, ఆయనను జగతిమ్రోల నిలుపుము. ఆయన జీవితమునుగుఱించి ఎవ్వరైన వ్రాసిన గ్రంథముతో నీ వేకీభవింప నక్కఱలేదు. ఈరీతి గ్రంథములు మనపేళ్లతో రానంతవఱకు భయము లేదు.....ఎల్లరతో 'సరి సరి' యని తెలిపి నీతెన్నును బట్టియే నీవు నడువుము.".....

...దయతో మనకు సాహాయ్యము సలిపినందులకు మహేంద్రబాబుకు సహస్రధన్యవాదములను సమర్పించుచున్నాను. ఆతడు మహోదాకుడైన మహానీయుడు.

...ఇక సన్న్యలు విషయమందువా, తనకర్తవ్యము తాను శ్రద్ధతో నిర్వహించుచున్నయెడల ఆతడు సర్వోత్కృష్టమైన అభ్యుదయము నందగలడు. శ్రీరామకృష్ణునిబిడ్డలను సేవించుటే ఆతని కర్తవ్యము....తారకసోదరుడు మిగుల చక్కనిపని చేయుచున్నాడు. సెబాస్! బాగు! బాగు! మనకు వలసినదే అది. ఉల్టా సముదాయమువలె కాంతులను వెదజల్లుచు వారు శోభిల్లుచుందురు గాక! గంగాధరు డేమి చేయుచున్నాడు? రాజపుత్ర స్థానములోని జహిందారులు కొందఱు వానిని మిగుల ప్రేమింతురు. భిక్షాపాత్రమునొడ్డి వారియొద్దనుండి ఆతడు కొంత విత్తమును పడయునుగాక; అట్లు చేయగలిగినయెడల, ఆతడు మనుష్యుడందును....

అక్షయుడు రచించిన గ్రంథమును ఇప్పుడే నేను పఠించితిని. పరమానందముతో ఆంతరంగికముగ వానిని కవుంగిలించుకొంటి నని వానితో తెలుపుము. వాని రచనద్వారా శ్రీరామకృష్ణుడు ఆత్మప్రకాశ మొనరించుకొనుచున్నాడు. అక్షయుడు ధన్యుడు. తనగ్రంథాంశముల నాతడు ఎల్లర సమక్షమందు పఠించునుగాక! ఉత్సవసమయములో మహోత్సాహముతో నెల్లరసమక్షమున నాతడు దానిని కంఠమెత్తి చదువును గాక! గ్రంథము మిగుల పెద్దది యైనచో అం దుండి కొన్ని భాగములనే ఆతడు పఠించును గాక! అందు ఔచిత్యవిరుద్ధమైన ఒక్కమాటనైన నేను చూడ లేదు.

వానిపుస్తకము చదివినపుడు నే నందిన ఆనందానుభూతిని మాటలతో తెలుపలేను. ఈగ్రంథమునకు విస్తృతవిక్రయముకలుగునట్లు మీ రందఱు ప్రయత్నింపుడు. అక్షయుడు పల్లెపల్లెలందు సంచరించి ప్రబోధప్రచారములు సలుపును గాక! అక్షయుడే దొడ్డుపని చేసినాడు! అతడు తనకర్తవ్యమును తాను నిర్వహించుచున్నాడు. గ్రామగ్రామములందు పరిభ్రమణ మొనరించి ఎల్లరమోల శ్రీరామకృష్ణుని బోధనలను వెదజల్లుడు. ఇంతకంటె మహత్తరకార్యము మఱొకటి కలదా? అక్షయునిగ్రంథమును, అక్షయుడును జనసామాన్యమందు ఒక యద్భుతభావవిద్యుత్ప్రభావమును సృజింపజాలుగాక! ప్రియసోదరా, అక్షయా, నిన్ను హృదయపూర్వకముగా ఆశీర్వదించుచున్నాను. ప్రభువు నీ నాల్కఁజేసధివసించును గాక! ఆయన బోధనలను ఇంటింట ప్రచార మొనరింతువు గాక! నీవు సన్నాసివి కా నక్కఱలేదు....వంగరాష్ట్రజనతాసమక్షమున నుపదేశపరంపరను వెలువరించుటకై నిర్ణీతుడైన భావికాలదూత అక్షయు డని వచింతును. అక్షయుని వేయికండ్లతో చూచి, వానిని సంరక్షించుచుండుము. ఆతని భక్తి శ్రద్ధలు సఫలము లైనవి.

ఈదిగువ వివరించిన కొలది విషయములను గ్రంథతృతీయభాగములో చేర్చుమని అక్షయునితో తెలుపుము:

మతప్రచారము

(1) వేదములను, వేదాంతమును, తక్కిన అవతారములను ఈవరలో చేసినదానిని, శ్రీరామకృష్ణుడు తనజీవితమందు ఆచరించెను.

(2) ఆయన జీవితప్రభావమును గ్రహింపక, ఎవ్వరును, వేదములను, వేదాంతమును, అవతారములను మతేయాధ్యాత్మిక విషయములను గ్రహింపజాలరు. ఏ ల య న, ఆయనయే వ్యాఖ్యానము.

(3) ఆయన అవతరించిన నాటినుండి, సత్యయుగమారంభమైనది. ఇకముందు వివిధభేదములు కడముట్టును. చండాలుని వఱకు ఎల్లరకు దైవీప్రణయమున పాలుండును. స్త్రీపురుషులందు గల వ్యత్యాసములను, ధనవంతులకును నిరుపేదలకును గల భేదములను విద్వాంసులకును, విద్వాగంధము నెఱుగనివారికిని గల తేడాలను, బ్రాహ్మణులకును చండాలురకును గల వ్యత్యాసములను సమగ్రముగ తొలగించుటకే ఆయన జీవించినది. ఆయన శాంతిదూత. హిందూమహమ్మదీయులనడుమను, హిందూకైస్తవులనడుమను గల వ్యత్యాసములు విస్మృతిలో మునిగిపోయెను. ఈవిభేదములనుగూటించి ఈవరలో పౌరపౌచ్చెములు చెలరేగుచుండెడివి. అవి కడచినయుగమునకు సంబంధించినవి. ఈసత్యయుగమున శ్రీరామకృష్ణుని ప్రణయప్రవాహము ఎల్లవిభేదములను ముంచివేసినది. ఇపు డెల్లరును ఏకైకస్నేహసూత్రమున గ్రువ్వబడియున్నారు.

ఈయాహలను తన నైసర్గికకైలిలో విపులీకరించి పూర్వోక్తగ్రంథములో చేర్చుమని అతనితో తెలుపుము.

ఎవరెవరు (పురుషులుగాని స్త్రీలుగాని) శ్రీరామకృష్ణునారాధింతురో వారెట్టి నికృష్టస్థితిలో నున్నను, మహాత్మ్యప్రస్థితి లోనికి పరివర్తన మందెదరు. గమనార్హమైన మఱాకవిషయమిది : భగవంతుడు మాతృదేవి యను భావము పరమహంస అవతారమందు ప్రసిద్ధమై యుండెను, ఆయన స్త్రీవలె దుస్తులు ధరించువాడు—ఆయన మనమాతృదేవి యని చెప్పవచ్చు. అట్లే స్త్రీలందఱు దేవీస్వరూపులని మనము భావింపవలెను. భారతదేశములో రెండు ఘోరదోషము లున్నవి. అవి యివి:— ఆడువారిని అణగద్రొక్కట, జాతిభేదములను పురస్కరించుకొని నిరుపేదలను గుండజేసి వదలుట. ఆయన స్త్రీజనసంరక్షకుడు, పతితపావనుడు, సామాన్యప్రజారక్షకుడు, అధికులను అల్పులను ఉద్ధరించుటకై ముందంజవేసిన బద్ధదీక్షితుడు. పరమహంసపూజను ప్రతిగృహ

మందును—అదిబ్రాహ్మణగృహము కావచ్చును, చండాలసద
నము కావచ్చును, పురుషు లుండుచోటు కావచ్చును, స్త్రీల
గీమే కావచ్చును—అక్షయిడు ప్రవేశపెట్టు గాక! ఆయన నారా
ధించుట కెల్లరక్షను హక్కుకలదు. భక్తిశ్రద్ధలతో వారినిపూజించు
వారు, సదా ధన్యజీవు లయ్యెదరు.

ఈధోరణిలో వ్రాయు మని వానితో తెలుపుము. మఱి
దేనిని లెక్కచేయ వల దని వానితో చెప్పము—ప్రభువు ఆతని
చెంత నుండును.

భవదీయ ప్రేమయత
వివేకానంద

మలిమాట : నారదసూత్రములు, శాండిల్యసూత్రములు,
కలకత్తాలో అనువదింపబడిన యోగవాసిష్ఠము : ఈగ్రంథముల
ఒక్కొక్కప్రతిని పంపు మని సన్న్యలుతో వచింపుము, పైగ్రంథ
ములలో కడపటిదాని బెంగాలీసంపుటము గాక ఆంగ్లానువాదము
నాకు అక్కఱి యున్నది.

215

(శ్రీ ఇ. టి. స్టాక్)

ఓంకత్ సత్

హోటల్కాన్వినెట్టలు,
3 రూ. కాస్టిగ్లియన్, పారిస్,
ఆగస్టు 26, 1895.

ప్రియ మిత్రమా,

మొన్నటిదినమున నేనిచట జేరితిని. ఇచట రాబోవు
వారమున వివాహితుడు గానున్న ఒక అమెరికను మిత్రునకు నతి
ధిగా నేనిచటికి వచ్చితిని.

ఈశుభ కార్యము జరుగువఱకు ఆతనితో నే నిందే వసింప
వలెను. పిదప లండనుకు వచ్చుటకు నాకు తెఱపి గల్గును.

నిన్ను గలసికొను సంతోషసంధరితముఁజూర్తమునకై
ఆతురముతో ఎదురుచూచుచున్నాను.

భవదీయ సదంతర్గత
వివేకానంద

216

(శ్రీ బ్రహ్మానందస్వామికి)

19 ఫడమర 33 వ పీఠి,
న్యూయాఝ్కు,
ఆగస్టు (?) 1895.

ప్రియ రాఖాల్,

...నే నిపుడు న్యూయాఝ్కు నగరములో నున్నాను.
సరిగ కలకత్తాలోవలె ఈ నగరము వేసవిలో మిగుల నుష్ణముగా
నుండును. చెమట మిక్కుటముగా పట్టును. ఇంచుకంతైన గాలి
యుండదు. ఉత్తరసీమలో రెండునెలలు పర్యటించినాను. ఈలేఖ
అందిన వెంటనే ప్రత్యుత్తరము నింగ్లండువిలాసమునకు వ్రాయుము.
ఈజాబు నీకుచేరకమున్నే నే నింగ్లండుకు తరలెదను.

భవదీయ ప్రేమయుత
వివేకానంద

217

(శ్రీ ఐ. టి. స్ట్రీట్)

కుమారి మెక్లియసునింట,
హోటల్ హాలెండెరాడిలాపెయ్, పారిస్,
సెప్టెంబరు 5, 1895.

ధన్య ప్రియమిత్రమా,

నీవు చూపిన కాదుణ్యమునకు కృతజ్ఞతను మాటలతో చెప్పట సాధ్యము గాదు. కావున దానిని తెలుపజాలను....

కుమారి ముల్లదు నాకు ఆదరభరితమైన ఆహ్వానమును పంపినది. ఆమెగృహము మీయింటికి సమీపమందుండుటవలన, తొలుత నామె తావుకు పోయి, అం దొకటిరెండు దినము లుండి పిదప నీకడకు వచ్చుట మే లని ఊహించుచున్నాను.

కొలదిదినములు నాశరీర మనాహోగ్యస్థితిలో నుంజెను. కావున నీకు జాబు వ్రాయుట కాలసించితిని.

అచిరములో మనహృదయములను, శిరములను గలుపు కొను భాగ్యము లభించు ననుకొనుచున్నాను.

ప్రేమయందు నీవాడనుగను, భగవద్గతత్వమునందు నిన్నెడ బాయనివాడనుగను ఉండును.

వివేకానంద

218

(శ్రీ అశింగపెరుమాళుకు)

పారిసు,
సెప్టెంబరు 9, 1895.

ప్రియ అశింగా,

కైస్తవమతబోధకుల అర్థరహితప్రలాపములను నీవంతగా పాటించినందులకు నే నాశ్చర్యపడుచున్నాను....హిందువుల యా

హారవిధానమునే 'తు' 'చ' తప్పక నేనవలంబింపవలెనని భారత దేశప్రజలు చెప్పుచో నాకొక కొక హిందూవంటవానిని, వానిని పోషించుటకు వలసిన ధనమును పంపు డని వారితో తెలుపుము. ఆవంతసాహాయ్యము సలుపని వారు ఈరీతిగా ఆధిపత్యము చూపుట చూచినపుడు నాకు నవ్వు పుట్టుచున్నది. సన్న్యాసి పాటింప వలసిన విధులు పవిత్రత, దారిద్ర్యావలంబనము. వీనిని నే నుల్లంఘించినట్లు క్రైస్తవమతబోధకులు తెలుపుచో వారు భయంకరులైన అన్యతవాదు లని తెలుపుము. నాలో తాను చూచిన పాడు నడతయేమో తెలుపు మని నన్ను గుఱించిన ఈదుష్టప్రలాపమును తనచెవుల కందించిన దుష్టు లెవ్వరో వివరింపుమని, ఈవిషయము తనకు సరియైన మార్గమున విశ్వసనీయులవలన తెలిసెనో లేదో నీకు స్పష్టముగ వ్రాయు మని—క్రైస్తవమతబోధకుడైన హ్యూముకు వ్రాసి తెలిసికొనుము. ఇట్లానరించినయెడల సత్యము యావత్తు స్పష్టముగ వ్యక్త మగును.

నా విషయమిది : నే నెవ్వరి ముదలను శిరసా వహించి, ఎవ్వరివాక్కులనైన వేదవాక్కులను భావముతో పాటించువాడనుగాను. నాజీవిత మేమో నే నెఱుగుదును. నాలో మిగుల నుత్కటమైన దేశాభిమానము లేదు. నేను సమస్తవసుంధరకు ఎట్లు చెందితినో, భారత దేశమునకును అట్లే చెందితిని. ఇందు ప్రవంచనప్రలాప మేమియు లేదు. నాకు సాధ్యమైన సాహాయ్యమును మీకు సలిపితిని. ఇప్పుడు మీ కాళ్లపై మీరు నిలువవలెను. ఏదేశమునకైన నాపై ప్రత్యేకాధికార మేమి కలదు? నే నేజాతికైన బానిసనా? విశ్వాసరహితులైన నాస్తికులైనమీరు, ఈరీతి అవినీతిప్రసంగములోని కీక దిగకుడు.

నేను కష్టపడి పని చేసి నాచేతి కందిన పైకమును యావత్తు కలకత్తా మదరాసులకు పంపితిని. ఇంతచేసినవిధప నే నీరీతి మార్గప్రలాపమును సహింపవలెనా? మీరు సిగ్గుపడుచుండుట

లేదా? వారికి నే నే తీయన నైన ఋషిపడియున్నానా? వారి పొగడ్త గ్రుడ్డిగవ్వ విలువ చేయునా? వారితెగడ్తకు అడలుదనా? అబ్బాయి, నావ్యక్తిత్వము నాదియే! స్థిరమను నన్నర్థము చేసి కొన లేవు. నీపని నీవు చేయుము. చేయజాలక పోతివేని చేతులు ముడుచుకొనుము; వ్యర్థమైన నీ యాధిపత్యమును నాపై ప్రయోగింపకుము. మనుష్యశక్తికంటె ఘనతరమైన శక్తిని నే నవలోకించుచున్నాను. ఇదిట్టి దని నీ వ్రూహించినను ఊహింపుము. నా కెవ్వరి తోడ్పాటు అవసరము లేదు. నాసమస్త జీవితమందు నే నొరులకే సాహాయ్యము సలుపుచున్నాను. తమదేశమున ప్రభవించిన మహావ్యక్తులలో అగ్రగణ్యుడైన శ్రీరామకృష్ణపరమహంసకార్యమునకై వారు కొన్ని రూకలనైన సంగ్రహింప జాలరైరి; కాని కానిమాటలు పల్కుచు, ఎవ్వనికై వా రేరీతి సాయమును సలుప లేదో, ఎవ్వడు తమకై శక్తివంచనలేక కృషి సలిపెనో వానికి జక్కట్లు దిద్దుటకై పూనుకొనుచున్నారు.

జాత్యహంకారపూరితులై, మూఢాచారబద్ధులై, దయారహితులై, వంచకులై, నాస్తికులై, భీరువులై విజృంభించు హిందూవిద్వాంసులలో మని, మడియుటకై నేను పుట్టితిననుకొనుచున్నావా? పితరీతనము నాకు రోత పుట్టించును. భీరువులతో నా కెట్టి జోక్యము ఉండదు. అర్థరహితమైన రాజకీయములపొంతకు నేను పోవువాడను గాను, ఎట్టి రాజకీయములు నాకు రుచి పుట్టింపవు. భగవంతుడు, సత్యము—మాత్రము జగతిలో నేనెరిగిన రాజకీయములు—తక్కినవి వ్యర్థములు. తేపు నేను లండను పోవుచున్నాను.

ఆశీస్సులతో,

భవదీయ
వివేకానంద

219

(శ్రీ అఖండానందస్వామికి)

శ్రీ ఇ. టి. స్ట్రీగారింట,
హైద్రాబాద్,
1895.

ప్రియ అఖండానందా,

నీలేఖాంశములను చూచి సంతోషించితిని. నీయుద్దేశము దొడ్డదే కాని మనజాతికి నిర్మాణవ్యవస్థ, కార్యనిర్వహణనైపుణ్యము అవగతములు కావు. ఈలోపమువల్ల నే సర్వవిధములైన విపత్తులు దాపురించుచున్నవి. ఒక్కత్రాటిపైని వాని ఏకైక లక్ష్యసిద్ధికై ముందంజవేయుట మనకు గిట్టని పని. నిర్మాణకార్యక్రమవ్యవస్థకు ప్రపథమమున కావలసినది విధేయత. మనసు కుదిరినపు డొకపని చేబూని, కొంతసేపైన పిదప దానికి దిగదుడుపంటివేని, ఇట్టిపని వ్యర్థమేయగును. అచలపరిశ్రమ, పట్టుదల మనకు మిక్కిలి అక్కతైనవి. సక్రమముగ ఉత్తరప్రత్యుత్తరములను జరపుచుండుము. అనగా: మానమున కొక పర్యాయము లేక రెండుపర్యాయములు నియమానుసారముగ నాకు జాబులు వ్రాయుచు, నీ వేమి పనిచేయుచున్నావో, ఆపనివలన చేతుతిన ప్రయోజన మెట్టిదో నాకు తెలుపుచుండుము. ఆంగ్లగీర్వాణ భాషలందు అభిజ్ఞుడైన సన్న్యాసి యొక డిచట (ఇంగ్లండులో) అవసరమై యున్నాడు. అభిరములో నేను మరల అమెరికాకు పోయెదను. నేను లేనపు డాత డిందు కార్యక్రమమును నిర్వహించుచుండవలెను. శరత్తును శశియునను నిరువురుతక్క ఈపని చేయగలవా రెవ్వరు నా కగపడుచుండుట లేదు. శరత్తుకు పైకము పంపి, సత్వరమే పయనమై రమ్మని వానికి వ్రాసితిని, ఓడనెక్కుటకై బాంబాయిలో వానికి సాహాయ్యము సలుపు వ్యవ

నను ఆనగరమునందలి తన ఏజెంటుద్వారా చేయు మని నేను
 రాజాజీకి వ్రాసితిని. పెసరపప్పు, కందిపప్పు, మినపపప్పు, ఇంచుక
 మెంతులు ఒకసంచిలో కట్టి శరత్తుద్వారా పంపుము. ఈవిష
 యమై వ్రాయుట మఱచితిని. వీనిని పంపుటకై దయతో నీవు
 శ్రమదీసికొందు వని నమ్ముచున్నాను. పండితనారాయణదాసు
 కును, శంకర్లాలుకును, ఒర్కూజీకిని, డాక్టరుకును, ఎల్లరకును నా
 శుభాకాంక్షలు తెలుపుము. గోపీకన్నులకై వలసినమందు ఇందు
 లభించునని తలంతువా? — ప్రతిప్రదేశముందును నిర్ణీతములైన
 ఔషధములు లభించును. ఇవి కొరగానివి; మోసముతోకూడినవి.
 వానికిని, తక్కిన బాలురకును నా యాశీస్సులను తెలుపుము.
 యజ్ఞేశ్వరుడు మీరట్టులో నొక సంఘమును స్థాపించి, మనతో
 గలసి పనిచేయవలె నని ఉద్దేశించుచున్నాడు. అత డొకపత్రికను
 కూడ నడపుచున్నాడు. కాళీ నచటికి పంపుము. ఆతడు మీర
 ట్టులో నొక కేంద్రమును స్థాపించునుగాక! సాధ్య మగుచో
 ఆతడు పత్రికను హిందీలో ప్రకటించును గాక! అపుడపుడు నే
 నించుక సాహాయ్యము సలుపుచుందును. కాళీ మీరట్టుకుపోయి
 సరిగ నచటి పరిస్థితులెట్లు నడచుచున్నవో ఆతడు తెలిపినతోడనే
 కొంత పైకము పంపెదను. అజ్మీరులో నొక కేంద్రమును, నెలకొలు
 పుటకై ప్రయత్నింపుము.... అగ్నిహోత్రపండితుడు సహరన్నా
 రులో నొక సంఘమును స్థాపించినాడు. అచటివారు నాకొక లేఖ
 వ్రాసిరి. .వారితో నుత్తరప్రత్యుత్తరములు జరపుచుండుము.
 వారితో సఖ్యమును నెఱపుచుండుము. నడుముగట్టి కృషిసలు
 పుము! కృషిసలుపుము! ఈరీతిగా కేంద్రములను నెలకొలుపు
 చుండుము. ఇట్టి కేంద్రము లీవరలోనే కలకత్తా మదరాసులందు
 స్థాపింపబడినవి. మీరట్టు అజ్మీరులలో నీవు నూతన కేంద్రములను
 నెలకొలుపుట మేలు. ఈవిధముగా వేర్వేరు తావులందు అల్ల
 నల్లన కేంద్రములను నిలుపుచుండుము. ఇచటికి నాకు వచ్చు
 జాబు లన్నియు ఈదిగువ విలాసమునకు పంపెదవు గాక!

(శ్రీ) ఇ. టి. స్ట్రీగారింట
హైవూయ్, కేపర్నాము,
రీడింగ్, ఇంగ్లండు.

అమెరికాకు వ్రాయు జాబులను ఈ క్రింది చిరునామాకు
పంపెదవుగాక !

కుమారి ఫిలిప్పు నింట
19 పడమర 38 వ వీధి,
న్యూయార్కు.

అల్లనల్లన సమస్తప్రపంచమందును మనము విస్తరిల్ల
వలెను. తొలుదొలుత ఆవశ్యకమైనది విధేయత. అగ్నికుండ
ములో లంఘించుటకు నీవు సంసిద్ధుడవై యుండవలెను — అపుడే
కర్తవ్యపాలన మగును.... రాజపుత్రస్థానములో వివిధగ్రామము
లందు అట్టిసంఘములను స్థాపింపుము. అచట నీకొక సూచన
కలదు.

భవదీయ ప్రేమయుత
వివేకానంద

220

(శ్రీ బ్రహ్మానందస్వామికి)

శ్రీ ఇ. టి. స్ట్రీగారింట,
రీడింగ్, కేపర్నాము, ఇంగ్లండు,
1895.

ప్రియ రాఖాల్,

నీయుత్తరము లందినవి. ఆనందించితిని. మీ రందఱు
వ్రాయు జాబులలో ముఖ్యముగా నీవు వ్రాయు లేఖలలో రెండు
లోపము లున్నవి. కొన్ని ముఖ్యవిషయములకు నేను ప్రత్యుత్తర
ముల నర్పించినపుడు, కొలది విషయములకు మాత్రము నాకు
జవాబులు వచ్చుచుండను. ఈప్రత్యుత్తరము వచ్చుటకు సయి

తము విశేషాలస్యము జరుగుచున్నది.... రేయింబవళ్లు నేను పని చేయుచున్నాను. అంతియ గాక స్థానాస్థానములందు నేను సదా సంచరించుచున్నాను.... ఈ దేశములందు ప్రజలు విశేషైశ్వర్య సంపన్నులు, శృంగారజీవితమున కలవడినవారు, మేలివైఖరులందారి తేటినవారు. ఎవనిశరీరము మీదనైనను ఒక ముఱికిమచ్చ అగపడెనేని ఎవ్వరును వానిని తాకరు.... నే నిందుడగ నే మనలో నెవ్వడైన వచ్చు నని ఆశపడితిని; కాని యేదియు స్థిరము కాలేదు.... వ్యవహారము వ్యవహారమే! అనగా ఏక ర్తవ్యము నైనను నీవు చప్పుచప్పున సకాలమున నిర్వహింపవలెను. నీళ్లు నమలుచు పనులను విలంబనములోనికి నెట్టివేయుట తగదు. రాబోవు వారాంతమున నేను అమెరికాకుబోయెదను. కావున అందుండి వచ్చువానిని కలిసికొను అవకాశము నాకు కలుగబోదు... ఈ దేశములలో ఘనపాండితి నందిన విద్వాంసు లున్నారు. ఇట్టి వారిని శిష్యులుగ నొనరించుట పరిహాసమా? మీరింకను శిశువులు మాత్రమే!—శిశువులవలె మీరు ప్రసంగించుచుందురు. ఇంచుక సంస్కృతమును బోధించి నేను లేని సమయమున కొంత అనువాదముసలుపుట కొకవ్యక్తి అవసరమై యున్నాడు. అంతియె. ఈసీమలను గిరీశబాబు ఏల సందర్శింపడు? ఆత డట్లానరించుట మేలే యగును. ఇంగ్లండు, అమెరికాలను చూచి తిరిగి వెళ్లుటకు ఆతనికి మూడు వేలరూకలు వ్యయమగును. మనప్రజ లీదేశములకు ఎందఁడెఱు రాగలిగిన అంత మేలు. దొరటోపిలుధరించి, ఆంగ్లేయులవలె వేషములు వేసి, దొరలవలె నటించువారిని చూచినపుడు, నాకు తీవ్రమైన యాతన కలుగుచుండును.

ఈమహాశయులు చిమ్నీబూజువలె నల్లనై, పోప్టీయలమని చెప్పుకొనుచుందురు.— పెద్దమనుష్యులవలె వీరు స్వదేశ వస్త్రముల నేల ధరింపరు?— అట్లానరింపక భయంకరములైన తమ స్వరూపములను వీరు మఱిత భయంకరము లొనరింతురు. హతదీప్! ఇ దేమి ఘోరకలి! ఇందు, మనదేశమందు

వలె, ఉపన్యాసములుకావించుటకై సొంతఖర్చును తాను భరింప వలెను. విశేషకాలముండి, కొంతకీర్తి సంపాదించినవాడు తన వెచ్చమునకు వలసిన విత్తమును సంపాదింపగలడు....నిరంతరము సంచారముచేయుచు, ఉపన్యసించుచుండుటవలన నాయారో గ్యము విశేషముగ శిథిలమైనది. అనిద్రవ్యాధి తక్కినశాధలు నన్ను పీడించుచున్నది. ఒంటరినై నేను పరిశ్రమచేయుచున్నాను. నాదేశవాసులపై ఆధారపడుట నిష్ప్రయోజనము. వంగరాష్ట్రములో ఈవరలో నొక్కపైసనైనను నాచేతులందు పెట్ట లేదు. నాకు సాహాయ్యము సలుపుటకై ఎవ్వరును ముందంజ వేయలేదు. ఈప్రపంచమున ప్రతిమనుజుడు తోడ్పాటు నర్థించును. నీవు సాహాయ్యము సలిపినకొలది, ఆతడు మఱిత సాయము నపేక్షించు చుండును. మఱి నీవు తోడ్పడజాలకపోతివేని, నిన్నాతడు వంచ కుడ వని పేర్కొనుచు....నే నాతనిని ప్రేమింతును — విశ్వసింతును....ప్రభుకటాక్షమున ఆతడు గోగరహితు డగును. వాని శాధ్యతను యావత్తు నేను వహింతును.....

భవదీయ ప్రేమయత
వివేకానంద

221

(శ్రీ రామకృష్ణానందస్వామికి)

శ్రీ ఇ. టి. స్టర్డిగారింట,
హైల్యూ, కేవర్నాము,
రీడింగ్, ఇంగ్లండు,
1895.

ప్రియ శశి,

నేడు నాకు రాఖాల్ జాబు అందినది — అను నాతడు మూత్రవ్యాధివలన శాధపడినందులకు చాల చింతించుచున్నాను. అజీర్ణమువలన అది అంకురించియుండును. గోపాల్ ఋణములు

తీర్చివేయబడినవి. ఇక సన్న్యాసాశ్రమమున ప్రవేశింపు మని వానికి సలహాచెప్పము. ప్రాపంచికబుద్ధిని బాగుగ తొలగించుట చాలకష్టము.... అతడు మతములో ప్రవేశించి, పని చేయునుగాక! ప్రాకృతప్రాపంచికవ్యవహారములందు దీర్ఘ కాలము తవుల్లానుట వలన మనసున విశ్రాంతిభావములు విజృంభింపవచ్చును. సన్న్యాస దీక్ష నాతడు స్వీకరింప నొల్లకుండుచో, అతడు దూరముగనిలుచు గాక! నీటిలోను, నేలమీదను సంచరించు జీవులభోలు వారిని సగము సన్న్యాసులై, సగము గృహస్థులగువారిని నే నొల్లను. హరిమోహనుడు లార్డ్ రామకృష్ణపరమహంస అను మాటను సృజించినాడా! అతడుద్దేశించిన అర్థ మేమి? ఇంగ్లీషులార్థా లేక డ్యూకా ప్రత్యేకరాష్ట్రాధికారియా? ప్రజలు తమచిత్తమువచ్చిన తీరున ఏమనుకొనినను అనుకొందురు గాక! వారి నుడువులకు చెవు లొగ్గ వల దని రాఖాలుతో తెలుపుము. “దుర్విమర్శచేయు వారిని పురుగులను చూచినట్లు చూడ నగును” అని శ్రీరామ కృష్ణుడు తెలుపుచుండువాడు. నీవు తెలుపు దానికిని, చేయు దానికిని నడుమ నెట్టి యాఖాతము నుండ రాదు సుమీ! ప్రపంచ మును దరి రానీయకుము. నేను శుద్ధశ్రోత్రియహిందువుడనా? పౌరాణికహిందువుడనా? ప్రాచీనసాంఘికాచారముల కంజలి ఘటించువాడనా? ఇట్టివాడ నని నే నెన్నడు తెలిసికొనలేదు. ప్రజలలో నొక తరహావారికి ప్రీతి కలిగించుటకై నీ వేమియు తెలుప నక్కఱ లేదు.—అను వారు మన కనుకూలముగా గాని, ప్రతికూలముగా గాని ఏమి తెలిపినను నీవు లక్ష్యము చేయ నక్కఱ లేదు....

ఏదేశమున ఆరోగ్యసూత్రములు పదదళితములైనవో, ఏదేశ మే మహనీయుని జన్మవలన కడుంగడు పునీతమైనదో ఆయనకు వా రించుకంతైన సేవ చేయ జాలక పోయిరి, అయినను వారు పెద్దకబురులు చెప్పుచుందురు. సోదరా, ఇట్టి వ్యక్తులు ఏమి తెలిపిన నేమి? వారిమాటలవలన ఘటిల్లు ప్రయోజన మేమి?

నీకర్తవ్యముపై చూపు నిలిపి దానిని నీవు నిర్వహించుచునే యుండవలెను. ప్రశంసకై ప్రజలపై దృష్టి నిలుప నేల? ఈశ్వరునిపై దృష్టి సారింప వలెను. నిఘంటువులోద్భూతు పడసి గీతను, ఉపనిషత్తులను, వీని వ్యాఖ్యానములను శరత్తు వారికి బోధింప సమర్థుడని విశ్వసించుచున్నాను. ఇట్లు చేయనిచో ప్రయోజన మేమి కలదు? మీపై రాగ్యము కొఱగానిదా? రిక్తపై రాగ్యపు దినములు కడచిపోయినవి. అబ్బయీ, ప్రతివ్యక్తి శ్రీరామ కృష్ణపరమహంస కాలేడు. శరత్తు తనకర్తవ్యము నీపాటి కారంభించియుండును. పంచదశి, బహుళవ్యాఖ్యానములు కల భగవద్గీత, వారణాసిలో ప్రకటింపబడిన నారదసూత్రములు, శాండిల్య సూత్రములు, లభించుచో పంచదశి భాషాంతరీకరణము (ఇది వ్యర్థమైనది గాక చక్కనై యుండవలెను) శ్రీశంకరభాష్యము నకు కాశీవర వేదాంతవాగ్గీశుడు కావించిన అనువాదము. ఈ గ్రంథముల ఒక్కొక్కప్రతిని పంపుము. అలహాబాదువాసియైన శ్రీశివసుచే అనువదింపబడిన (ఆంగ్లమున లేక వంగభాషయందు అనువదింపబడిన) పాణినిసూత్రములు లేక కాశికవృత్తి లేక ఘోష భాష్యము. ఈ గ్రంథముల ఒక్కొక్కప్రతిని పంపుము. — వాచ స్పత్యనిఘంటుప్రతిని పంపు డని — వారితో చెప్పుము. పెద్దకబురులు చెప్పవారి కది మంచిపరీక్ష యగును. ఇంగ్లండులో మతోద్యమములు మందగిని నడచును. ఇచటివారు రెండుతీరులవారు. వీరు నాస్తికులైన నయ్యెదరు. లేక అంధవిశ్వాసమున నల్లాడుచుండు వారైన గావచ్చును. ఈ రెండవతెగవారి కిండుక బాహ్యమతావలంబనము కలదు. “దేశభక్తియే మా మతిమని” వారందురు.

పుస్తకములను అమెరికాలోని ఈచిరునామాకు పంపుము. — కుమారి మేరీఫిలిప్పుగృహము, 19 పడమర 38 వ వీధి, న్యూ యార్కు, అమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములు. ఇది నా అమెరికా చిరునామా. నాగ్రంథములు మున్నగువాని సచటికి పంపుము. నాలేఖ నీకందినవెంటనే శరత్తు బయలుదేలుచో, వానిని కలిసి

కొనుటవశాతము నాకు కలుగును. లేకున్న సాధ్యము కాదు. కర్తవ్యము, కర్తవ్యమే — యిది శిశుక్రీడ కాదు. స్వర్ణీ వానిని కలసికొని, వానియొక్క కే వలసిన వ్యవస్థ చేయును. ఇంచుక లోతును పరిశీలించుటకే ఈ పర్యాయము నేను ఇంగ్లండుకు వచ్చి నాను. రాబోవు వేసవిలో కొంతసంచలనము కలిగించుటకై నేను ప్రయత్నము సలిపెదను. తరువాతి శీతకాలములో నేను ఇండియాకు పోయెదను....మనకర్తవ్యములో . అభిలాషగల వారితో సకాలమున ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు సలుపుచుండుము. ఇట్లొనరించుట వలన వారిశ్రద్ధ నవనవోన్మేషమై యుండును. వంగరాష్ట్రముందంతటను కేంద్రములను స్థాపించుటకై ప్రయత్నింపుము....ప్రస్తుతము నీదృష్టిలో నుండ వలసిన విషయము లివి. తరువాత నేను వ్రాయుజాబులో మఱికొన్ని వివరము లెఱిగింతును. స్వర్ణీ చాలమంచివాడు; పట్టుదలగలవేదాంతి. సంస్కృతములో ఇంచుక జ్ఞానము గల వాడు. ఈదేశములలో విశేష పరిశ్రమ చేసిన యనంతరము నీ వింతుక పనిచేయగలవు. ప్రయోజన మంతగా గోచరింపని క్లిష్టకర్తవ్యము. అంతియ గాక నీ కాళ్లపై నీవు నిలిచి పనిమీది ప్రీతిని పురస్కరించుకొని నడుము గట్టవలెను. ఉపన్యాసములకును ఆరీతికార్యక్రమములకును అంగీయ లొకచిల్లిగవ్వనైన వెచ్చింపదు. నీయపన్యాసములు వినుటకై వారు దయచేయుచో, మనదేశములో వలె నీజన్మ నక్షత్రమునకు ప్రణతులు సమర్పింపుము. ఈ విషయ మిట్లుండ చిటి సామాన్యప్రజలు నే నెవడనో యెఱుగరు. ఈవిషయ మిట్లుండ, భగవంతునిగఱించి, ఆధ్యాత్మికవిషయములనుగఱించి వారికి బోధింప సమకట్టితివేని, వారు దూరముగ తొలగెదరు. ఈతడు మఱియొక క్రైస్తవబోధకు డేమో యని వారు తలంతురు. నీవు ఓరిమితో బహుళవైజ్ఞానికవిషయములను సంగ్రహింప వలెను. ఋగ్వేదమునుండి అప్రశస్తిలేని పురాణములవఱకు, తాంత్రికవిషయములవఱకు సమస్తగ్రంథములను నెమకి, సృష్టి.

విశ్వప్రళయము, మానవజాతి, స్వర్గము, నరకము, ఆత్మ, చైతన్యము, మేదస్సు, ఇంద్రియములు, ముక్తి, పునర్జన్మ మున్నగు బహుళ నైతికమానసికతాత్మికాంశముల పఠించి, ప్రవచనము సలుపవలెను. బాలక్రీడ పనికి రాదు, నిక్కంపు వైదుష్యవ్యక్తికరణ మవసరమై యున్నది. విషయపరంపరను సంగ్రహించుట మిక్కిలి ముఖ్యమైన కర్తవ్యము. మీ ఎల్లరకు నా ప్రేమలు.

ధవదీయ ప్రేమయత
వివేకానంద

222

(శ్రీ బ్రహ్మానందస్వామికి)

1895.

ప్రియ రాఖాల్,

...ఇండియాకు తిరిగి రమ్మని నీవు తెలిపిన హితము నిక్కముగ సరియైనదే. ఈదేశమున విత్తనము నాటబడినది. ఆకస్మికముగ నేనిందుండి నిష్క్రమించిన యెడల ఇది నాశనమై పోవచ్చును. కావున నేను కొంతకాల మిందు వేచియుండవలెను. ఇందుండి సమస్తవిషయములను సక్రమముగ చక్కబెట్టవచ్చును. ప్రతివారు నన్ను భారతదేశమునకు తరలి రమ్మని కోరుచున్నారు. ఈవేడికోలు మంచిదే యగును. కాని యెరులపై నాధారపడుట సముచితకార్యము కాదని యెఱుగవా? బుద్ధిమంతుడు తన కాళ్లపై తాను నిలిచి కర్తవ్యమునకు కడంగవలెను. సమస్త కార్యములు అల్లనల్లన సాధింపబడను. స్థలము సంపాదించు విషయమును విస్మరింపకుము. మనకు విశాలమైన నేల అవసరమై యున్నది. దీనిధర పదిమొదలు ఇరువదివేల రూకలవఱకు ఉండవచ్చును. అది గంగాతీరమున నుండవలెను సుమీ! నాచేతిలోని

మూలధనము కొంచెమేయైనను, నేను మిగుల సాహసము గల వాడను. భూమిని చేకొనుటకై శ్రద్ధవహింపుము. మనమిప్పుడు మూడు కేంద్రములను నెలకొలుపవలెను. ఒకటి న్యాయార్కులో, వేటాకటి కలకత్తాలో, మూడవది మదరాసులో తలసూపవలెను. తదనంతరము ఈశ్వరేచ్ఛను పురస్కరించుకొని, క్రమాభివృద్ధి నంద వలెను.... ఆరోగ్యవిషయమున ప్రత్యేకశ్రద్ధ వహింప వలెను. తక్కిన యావత్తు విషయములు దాని తరువాతనే గణ నీయములు....

సోదరుడు తారకునికి పరిభ్రమణ మనిన అత్యంతప్రియము. ఈయుద్దేశము దొడ్డదే. కాని యీదేశములందు మనలుట 'అమ్మక్క' కాదు. ఇచట విశేషధనమును వ్యయ మొనరింప వలెను. ఒకమతబోధకు డిచట దినములు కడపవలె ననిన నెలకు అధమపక్షము వేయిరూకలనైనను ఆతడు వెచ్చించి తీరవలెను. సోదరుడు తారకుడు చొరవ గల వ్యక్తి. సమస్తము చేకూర్చు వాడు భగవంతుడు. నిక్కమే! ఆతడు తనయాంగ్లభాషాపరిజ్ఞానము నించుకవృద్ధిచేసికొనవలెను. విద్వాంసులైన ఇచటి క్రైస్తవమతబోధకుల దవడలనుండి మన మాహారము నూడబెఱుకు కొనవలెను. వైదుష్యశక్తి వలన వీరి నధఃకరించు సత్తువ మన కుండవలె నని తెలుపుట నాయుద్దేశము. లేకన్న 'డఫ్' అని మనలను వీ రూది వేయవచ్చును. సాధువు లెవ్వరో, సన్న్యాసు లెవ్వరో, వైరాగ్య మన నేమో వా రెఱుగరు—విస్తృత వైదుష్యము, వచఃకౌశలము, అద్భుతక్రియాశక్తి—ఇవి మాత్రము వారి కవగతములు. ఈవిషయ మిట్లుండ సమస్తదేశము నెరసులు నెమకుటకై గ్రుక్కిళ్లుమింగును. క్రైస్తవమతబోధకులు రేయింబవళ్లు దౌర్జన్యమువలనను లేకప్రపంచనమువలనను, నిన్నణగ ద్రొక్కవలె నని ప్రయత్నింతురు. ఈయడ్డంకులను నట్టివేసియే నీవు మతప్రబోధమునకు గడంగవలెను. మాతృదేవికటాక్షము వలన సమస్తకార్యములు సుసాధ్యము లగును. నాయుద్దేశ

మేమో హృదయము విప్పి చెప్పుచున్నాను. పంజాబు మదరాసు లలో సోదరుడు తారకుడు కొన్ని సంఘములను నెలకొలుపుట పాడి. మీరు నిర్మాణక్రియాదక్షులు కండు. ఇది సర్వోత్కృష్ట కర్తవ్య మగును. నూతనపథాన్వేషణ మొనరించుట దొడ్డ విషయమే. దానిని విశాల మొనరించి, చదునుచేయుట సామాన్య విషయము కా దని గుర్తింపుడు. గురుదేవుని ఆశయబీజములను నేను నాటిన తావులందు వసించి, అవి మొక్కలగుటకు మీరు కృషిసలిపి, కృతకృత్యులయ్యెద రేని, నేను చేసిన కర్తవ్యము కంటె ఘనతరకార్యమును మీరు సాధింపగల్గుదురు. చేతికందిన వస్తువును చక్కబెట్టలేనివాడు. ముందెన్నడో తలయెత్తువాని నెట్లు చేపట్టి నెగ్గ గలరు? ఇంచుమించు తయారైనవంటకములో రవంత ఉప్పుకలుపుట మీకు చేతకానిపనియగుచో, సమస్తవ్యంజనములను ఆది మొదలు తుదవఱకు సమకూర్చు రని నే నెట్లు సమ్మగలను? పైని తెలిపిన పనికి సోదరుడు తారకుడు కడంగలేక పోవుచో, అల్మోడాలో ఆత డొక హినుాలయమఠమును నెలకొలుపును గాక! ఆమఠమం దాత డొక గ్రంథాలయమును చేర్పవచ్చును. ఆత డిట్లునరించుచో మన తీరిక సమయమును కొంత ఆచల్లనిప్రదేశమందు గడపి సాధన చేయ వచ్చును. నాసలహా ఇట్లుండ మీరు మీ మీ మనసులకు వచ్చురీతిని ప్రత్యేకక్రియా నిర్వహణ మొనరించుచో నా యంకిలి ఏమియు నుండదని నమ్ముడు.

శివా నః సన్తు పన్నానః—మీదారులుమంగళకరములగును గాక! ఇంచుక వేచియుండుమని వానితో తెలుపుము. త్వరపడిన యెడల, చేతులు ప్రయోజన మేమి? మీ రందఱు సమస్తప్రపంచమందును సంచరించితీరవలెను. ధైర్యమువహింపుడు. సోదరుని తారకుని అంతరంగమున అద్భుతక్రియాశక్తికలదు. కావున వాని వలన విశేషకార్యము నివ్వటిలునని నే నపేక్షించుచున్నాను... శ్రీరామకృష్ణుడు సిద్ధిపొందినపిదప చింపిరిగుడ్డలు కట్టికొను కొఱగాని బుడుతలను చూచినట్లు మనలను చూచి ఎల్లరు నెట్లు

పరిత్యజించిరో యెఱుగుదువు గదా ! ఆయక్క-ఆ వేశలో బల రామ్మోసు, సురేశ్వాబు, మాస్టరు (మహాశయుడు) చునిబాబు వంటి యే కొలదిమంచి మిత్రులుమాత్రమే మన యండనుండిరి. ...వారొసగిన ఈతోడ్పాటుకు మన మెన్నడు మనబుణమును దీర్పజాలము....తా నడల వల దనియు ప్రభుసంరక్షణమునందువారెన్నడు వెఱపునకు గుండెయందు నెడ మీయరాదనియు చుని బాబుతో ప్రత్యేకముగా తెలుపుము. ప్రభువిభూతి అనంత మైనది—నేనెంతవాడను? మూఁభై : మూఁభై :—భయపడవలదు. మీ విశ్వాసము సడలకుండు గాక.... ఎవడు ఈశ్వరాధీనమం దున్నాడో, వాని నెట్టి విపత్తైన నేమి చేయగలదు?

సదా భవదీయ
వివేకానంద

223

(శ్రీమతి బుల్బతికి)

శ్రీ ఇ. టి. స్టర్డిగారింట,
హైలూ, కేవర్నాము, రీడింగ్,
ఇంగ్లండు,
సెప్టెంబరు 17, 1895.

బుల్బతి సముఖమునకు,

శక్తిసమన్వితులై, మేధావులై శ్రేష్ఠస్థాయిలంకరించిన కొందఱు వ్యక్తులను ఇంగ్లండులో మనవర్గమున చేర్చుకొనవలె నని నేనును, స్టర్డియ మిగుల మక్కువపడుచున్నాము. వీరితో ఒకసంఘమును ఏర్పాటుచేయుట మాయద్దేశము. కాబట్టి మేము మెల్లగానే అడుగువేయవలెను. క్రమము దప్పిన ఊహలలో కొట్టుకొనిపోకుండ తొలుతనుండి మనము జాగ్రత్తపడవలెను.

అమెరికాలోకూడ నే నీ విధానమునే అవలంబించుచున్నా నని నీవు గ్రహింపగలవు. స్టర్డికొంతకాలము ఇండియాలో సన్న్యాసుల సాహచర్యమును పడసి, వారి జీవితరీతుల 'ననుసరించుచు వసిం చెను. ఆతడు విశేషశక్తిగలవాడు, విద్వాంసుడు. సంస్కృతమున ఘనపాండితి నందినవాడు....ఇంతదనుక విషయములు ప్రశంస నీయములే! పవిత్రత, పట్టదల, క్రియాశక్తి: నా కివి మిక్కిలి అక్కతై యున్నవి. ఈరీతి వ్యక్తులు అఱుగురు నా కిందు లభించి లేని, నా కార్యక్రమము కొనసాగును. ఇట్టి వారు లభించు నవ కాశము నాకెంతేని కలదు.

వివేకానంద

224

(కుమారి జోసపైన్ మెక్లియడుకు)

శ్రీ ఇ. టి. స్టర్డిగారింట,

హైలూ, కేవర్నాష, రీడింగ్, ఇంగ్లండు,
సెప్టెంబరు, 1895.

సోదరీమణి జోజోకు,

నీకు సత్వర మే జాబుప్రాయజాలకపోయినందులకు క్షమింప వేడుచున్నాను. నేను లండనులో సుఖముగ జేరితిని. నామిత్రుని కనుగొనజాలితిని. ఆతనిగృహములో కులాసాగా నున్నాను. అది చక్కనియిల్లు. ఆతని యిల్లాలు నిక్కముగ దేవతాస్త్రీ యందును. ఆతనిజీవితము భారతభావమయమైనది. చాలకాల మాతడు భారతదేశములో వసించినాడు. సన్న్యాసులతోమసలి, వారిచ్చుభోజనమును భుజించి, వారియలవాట్ల నవలంబించినాడు. కావున వాని గృహమున నేను మిగుల సుఖముగనున్నానని నీవు గ్రహింపగలవు. ఇండియాలో నైన్యాధ్యక్షులుగానుండి, ఉద్యోగ మును విరమించి వచ్చినవారు పలువురిందున్నారు. నాయెడల వారు ఆదరానురాగములుచూపుచున్నారు. నల్లనివారందఱు

నీగ్రోలేయని అమెరికావారు తలంతురు. ఇది వారి యద్భుత పరిజ్ఞానము. ఇట్టి జ్ఞాన మిందులేదు. నేను వీధిలోనడచుతఱి నన్నెవ్వరు తేఱిచూడరు.

ఇండియాకు అవ్వల మతెందైన నున్నప్పటికంటె నాకిందు విశేష సుఖము కలుగుచున్నది. ఆంగ్లేయులు మమ్మెఱుగుదురు. మేమువారి నెఱుగుదుము. ఇచ్చటి విద్యాసభ్యతాస్థాయి మిగుల నున్నతమైనది. — దానివలన మహత్తరపరివర్తన మందు పొడసూపినది. పెక్కుతరముల విద్యవలన చేకుఱు ఫలమిది.

పరస్పరానురాగబద్ధమైన “శకుంతములు” తిరిగివచ్చినవా? వారిని, వారియాత్మీయులను సదా సర్వేశుడు ప్రోచుగాక! ఆల్పైర్టా హోలిస్టరు శిశువులు ఎట్లున్నారు? నీకును, వారికిని నావాత్సల్యశరధిని ప్రసాదించుచున్నాను.

నామిత్రుడు సంస్కృతములో దొడ్డ పండితుడగుట వలన శంకరభాష్యముమున్నగు మహాగ్రంథములందు వ్యాసంగము సలుపుచున్నాము. ప్రియసోదరీ, ఇచట తత్వశాస్త్ర, మతశాస్త్రముల గోష్ఠికాక మఱేమియులేదు. లండనులో ఒట్టోబరు మాసమున తరగతులను నిర్వహించుటకై ప్రయత్నములు సలుపుచున్నాను.

వాత్సల్యభరితాశీర్వాదములతో,

వివేకానంద

225

(శ్రీమతి బుల్బతికి)

రీడింగ్, ఇంగ్లండు.
సెప్టెంబరు 24, 1890.

ప్రియ శ్రీమతి బుల్బతి,

దృష్టి నాకర్పించు నెట్టి కర్తవ్యమును నే నింకను చేయజాలనైతిని. సంస్కృతమును నేర్చుకొనుటకై స్టర్డిక్, కొంత

సాహాయ్యము సలుపుచుంటిని అంతయే... నేను అమెరికాలో లేనపుడు తనకు సాహాయ్యము సలుపుటకై భారతదేశమందలి మాసన్నాస్థివర్గమునుండి ఒక్కరిని రప్పింపవలసిన దని స్ట్రీ వ్రాయుచున్నాడు. అట్టివానిని పంపవలసిన దని నేను ఇండియాకు వ్రాసితిని... ఇంతదనుక కార్యక్రమము సక్రమముగానే నడచుచున్నది. తదుపరితరంగమునకై వేచియున్నాను. “వచ్చుదానిని విడనాడకుము, రానిదానిని వెదకకుము — భగవంతుడు ప్రసాదించుదానికై వేచియుండుము” ఈమాటలు నా కాదర్శములై యుండు నానుడులు...

వ్రాతలో నావేగముమందము; కాని నాహృదయము కృతజ్ఞతతో నిండియున్నది.

శుభాకాంక్షలతో,

భవదీయ
వివేకానంద

226

(క్రిష్టి ప్రాన్సిసు హెచ్ లెగ్జిటినెటి)

శ్రీ ఇ. టి. స్ట్రీగారింట,
హైల్స్, కేవర్నాము,
రీడింగ్, ఇంగ్లాండు.
ఆక్టోబరు 1895.

ప్రియ జననీ,

నీకుమారుని నీవు మఱచి పోలేదు కదా? ఇప్పు డెక్కడ నున్నావు? టాంఠేయు పిల్లలును? మీగుడిలోనున్న మనపూజారి యోగీంద్రునిగూర్చిన వార్త యేమి? జోజో అంతర్వరలో నిర్యాణము నొందబోడు. కాని ఆమెగంభీరమౌనము గొప్పసమాధి వలె నున్నది.

ప్రయాణములో నున్నావా? ఇంగ్లండు నాకు చాలభోగ్యముగ నున్నది. భుజించుటకను పొగత్రాగుటకను ఇంచుకంటె అవకాశమునుండనిచ్చి నేను నామిత్రునితో “త్వత్వశాస్త్రమే” ఆహారముగ జీవించుచున్నాను. వానినుండి మాకు ద్వైతమును అద్వైతమును తక్కినవన్నియు—ఇవితప్ప వేతేదియు లభించుట లేదు.

హలిస్తరు పొడుగైన చల్లడములు తొడుగుకొనుచు పురుషవతంసుడై యుండు ననుకొనుచున్నాను. ఆల్పైర్లా జర్మను భాష చదువుచున్నది.

ఇచ్చట ఆంగ్లేయులు చాలమైత్రి చూపుచున్నారు. ఆంగ్లో యిండియనులను కొందఱిని తప్ప, వారు నల్లవారిని ద్వేషింపనే ద్వేషింపరు. వీధులలో నన్ను జూచి వారు ఎగతాళి చేయుట సైతము లేదు. ఒక్కొక్కప్పుడు నామోము తెల్లనిదిగ మాత్రే నేమో అని అబ్బురపడుచుందును. కాని అద్దము చూచిన నిజము తెలియుచుండును. ఐనప్పటికిని ఇచ్చట వారు ఎంతో మైత్రి చూపుచున్నారు.

మఱొకమాట. ఇండియాపై ప్రేమగల ఇంగ్లీషుమహిళలును మహాజనులును హిందువులకంటె హిందువులుగ నున్నారు. ‘నే నిచ్చట సమృద్ధములైన కూరగాయలను పూర్తి భారతీయ పద్ధతిలో వండించుకొనుచున్నాను’ అను వార్త నీ కాశ్చర్యము కలిగించును. ఆంగ్లేయుడు ఏవిషయమును చేపట్టినను దాని అగాధములలోనికి ప్రవేశించును. నిన్న ప్రొఫెసరు ప్రేజరు అను నొక ఆయనను కలిసికొంటిని. ఆయన ఇచ్చట గొప్పఅధికారి. ఆయన జీవితకాలములో సగము భారతదేశమున గడచినది. ప్రాచీనాశయములమధ్యను జ్ఞానమునందును ఆయనజీవితము చాల ఎక్కువగా గడిచినందున భారతీయేతరమైన దేనినిగాని ఆయన లక్ష్యపెట్టుట లేదు. సంఘసమస్యకు హిందువుల వర్ణవ్యవస్థ

ఏకైకపరిష్కార మను నభిప్రాయము గల్గి తర్కశీలురగు ఆంగ్ల మహాజనులును మహిళలును వెక్కం ద్రున్నారను మాట విందు వేని ఆశ్చర్యపడుదువు. వారి బుట్టలలో ఆఆశయమున్నప్పుడు ప్రజాసామ్యవాదులను (సోషలిస్టులను) ప్రజాస్వామ్యవాదులను (సోషల్ డెమోక్రాట్స్) వారెంతగా ఏవగించుకొందురో నీవు ఊహింపవచ్చు. అంతే కాదు, భారతీయాశయములలో అత్యంతాస్తక్తి మగవారికే, వారిలోను మహోన్నతవిద్యావంతులకే; ఆయాస్తక్తి గలమహిళలు చాలతక్కువ. మహిళారంగము అమెరికాలోకంటె ఇక్కడ మిక్కిలి సంకుచితము. ఇప్పటివఱకు నా కిక్కడ సమస్తమును చాలబాగుగ సాగిపోవుచున్నది. ఇంకను అభివృద్ధులు కల్గినచో నీకు తెల్పెదను.

నాయనకు రాజమాతకు జోజోకు (బిరుదు లేదు) పిల్లలకు నా ప్రేమ.

ప్రేమాశీస్సులతో,

సదా భవదీయ
వివేకానంద

227

(సోదరి నివేదితకు)

రీడింగు, ఇంగ్లండు,
ఆక్టోబరు 4, 1895.

ప్రియ సోదరీ,

పోరాటములును తప్పులను దిద్దుటయు కలిసినపుడు జీవన మగును—...పలువిధానుభూతులవలన గ్రహింపబడునదే జీవన రహస్యము. భోగించుట జీవించుట కాదు. కాని జరుగునదిది! ఏముహూర్తమున మనము యధార్థశిక్షణము నంద ముదలిడుదుమో ఆముహూర్తమందే మనకు పరలోకమునుండి ఆహ్వానము

532 ' శ్రీవివేకానందసంపూర్ణగ్రంథావళి - సంపు. ౯.

వచ్చును. మనమృత్యువు తర్వాత అస్తిత్వము కల దనుట కిది యొక ప్రబలతార్కాణ మని అనేకుల యభిప్రాయము. అన్ని స్థలములలో కార్యక్రమము ఒక యుంధూవాతూలమునకు గుఱియగుట మేలు. అందువలన గాలికి పవిత్రతగలుగును. విషయములు సుస్పష్టములగును. అవి సమగ్రమైన ఆకళింత కందును. వాని నిహితార్థమును గ్రహింపజాలుదుము. నూతనోత్సాహముతో నపుడు కర్తవ్యము నారంభింపగల్గుదుము. అపుడది వజ్రదృఢభిత్తిపై సుప్రతిష్ఠిత మగును...

నీకు నాశుభాకాంక్షలు.

వివేకానంద

228

రీడింగు, ఇంగ్లండు,
ఆక్టోబరు 4, 1895.

ప్రియ—,

...పవిత్రతయు, శాంతమును, పట్టుదలతో కూడినపరిశ్రమయు సమస్తావరోధములను అతిక్రమింపజాలును. ఘనకార్యములన్నియును తప్పక మెల్లగనే సాగును...

వాత్సల్యయుత భవదీయ
వివేకానంద

229

(శ్రీ బ్రహ్మానందస్వామికి)

శ్రీ ఇ. టి. స్ట్రెడ్గారింట,
హైల్బ్రూ, కేవర్నూమ్, రీడింగు,
ఆక్టోబరు 4, 1895.

నాప్రియ రాఖాల్,

నే నిపుడు ఇంగ్లండులో నున్నానని నీ వెఱుగుదువు. నే నిచట ఒక నెలదినము లుండి, అమెరికాకు తిరిగి పోయెదను.

రాబోవు వేసవిలో నేను తిరిగి ఇంగ్లండుకు వత్తును. ప్రస్తుతము ఇంగ్లండులో అంతగా ఆశింపదగినది లేదు. కాని భగవంతుడు సర్వశక్తిసమన్వితుడుకదా! ఓపికపట్టి చూతము గాక!...

—అత డిప్పుడు వచ్చుటకు వీలు లేదు. విషయ మిది! ధనము స్థరీకి చెందినది. అతనిమనసుకు నచ్చినవ్యక్తి నే మనము రప్పింపవలెను. స్థరీ నాయుద్ద ఉపదేశము నందినాడు. అతడు యోగ్యుడు, కార్యసాధనతత్పరతగలవాడు.

ప్రప్రథమమున ఆంగ్లసంస్కృతములందు సమగ్రపాండితి నందిన వ్యక్తి యొకడు మన కక్కఱైయున్నాడు.—అను నతడు ఇచటికి వచ్చినయెడల, ఆంగ్లమును నేర్చుకొనగల్గును. కాని ఇచటికి వచ్చి నేర్చుకొనవలసినవారిని ఇచటి కాహ్వానించుట కిప్పుడు సాధ్యము కాదు. అప్పుడే బోధింపగలియుండువారే మన కిప్పుడు కావలెను. ఆవచ్చువారు నన్ను అనుకూలపరిస్థితులందును, ప్రతికూలపరిస్థితులందును, కలిమి లేములందును పరిత్యజింప రాదు...మిగులవిశ్వసనీయులే అవసరమైయున్నారు. పునాదిపడిన పివప రావలె నను నుద్దేశము గలవాడు వచ్చుగాక! వచ్చి చప్పుడు చేయు గాక! అడల నక్కఱ లేదు.—అను నాతడు. ధ్వనిప్రభావమునకు లొంగి, కొఱగాని ఆలయ్యలవర్గమున చేర కుండుటకు వలసిన జ్ఞానము గలవాడవుట కెట్టి ఋజువు లభింప లేదు. శ్రీరామకృష్ణపరమహంస సత్యసందీప్తవ్యక్తి కా డని ఒప్పుకొనినను ఆయన నాశ్రయించుట పొరపాటే యని యొప్పు కొనినను, ఇప్పుడు చేయదగిన దేమి? అవలంబించినస్థితినుండి నిష్క్రొతినందు టెట్లు? ఒకజీవితము వ్యర్థమైపోయిన నేమి? ఒకడు తనమాటలను తానే యుపసంహరించుకొనవలెనా? ఒకర్తుకు పండ్రెండుగురు భర్త లుండుట పొసగునా? మీలో నెవ్వరైన, మీకు నచ్చిన ఏవర్గమైన ప్రవేశింపవచ్చును. నా కభ్యంతరము లేదు. ఇంచుకైన అభ్యంతరము లేదు. కాని యీజగతి

యందు విపులపర్యటన మొనరించి నేను గ్రహించిన విషయమిది: ఆయనవర్గమందు తక్క, మఱెందును భావాచరణములందు పొత్తులేదు. — ఊహనుబట్టి నడత సాగుట లేదు. ఆయన వర్గమునకు చెందినవారియెడల నేను మిగుల సనురక్తుడనై యుందును. వారిని సర్వవిధముల విశ్వసించును. ఈవిషయమున నే నవలంబింపవలసిన వెరవు మఱేదియు లేదు. పక్షపాతి నని నీ వనినను అనవచ్చును. కాని త్రికరణశుద్ధిగా నేను నమ్మినదానిని, ముక్తకంఠముతో వ్యక్తపఱచుచున్నాను. శ్రీరామకృష్ణు నాశ్రయించినవ్యక్తి యరకాలున ముల్లుగుచ్చుకొనినను, నాయెముకలందు దారుణయాతనకలుగును. ఎల్లరను ప్రేమించువాడనునేను. నే నేశాఖను అంటిపెట్టుకొనియుండువాడను గాను. నాది హ్రస్వదృష్టి కాదు. ఇందు నాకు నేనే సాటి. కాని కొంత మూఢభక్తి కలదనిన యెడల, నీవు నన్ను మన్నించువు — గాక!... ఆయన పేరెత్తకున్నయెడల, మఱివరి మాట పురశ్చరణమొనరించును? రాజోవుజన్మమున ఒకపెద్దగురువును అన్వేషించుటకై కావలసినంత కాలము కలదు. ...కాని యీజన్మమందు చదు వెఱుగని ఆబ్రాహ్మణుడే నా యీశరీరమును శాశ్వతముగ కొనివైచినాడు.

నామనసులోని మాటను నీకు విప్పిచెప్పితిని. ఆగ్రహింపవలదని వేడుచున్నాను. ఆయనకు నీవు బానిసగా నున్నంతకాలము నీకు నేను బానిసను — వెంట్రుకవెడల్పు అవ్వలికి సడలితివేని, మన మిరువురము సమానులమే అని యందుము. నీవు వీక్షించు సమస్తశాఖలు, సమస్తసంఘములు, ఇవియు అవియు నన నేల నెల్లవర్గములు, దేశమందును, అవ్వలను గలవానిని సోదరా, — అన్నిటిని ఆయన మ్రొంగివైచినాడు. “మయైవైతే నిహతాః పూర్వ మేవ నిమిత్తమాత్రం భవ సవ్యసాచిన్” “మున్నె వీరు నాచే సంహరింపబడిరి. ఓ అర్జునా, నాచేతిలో నీవు నిమిత్త మాత్రుడవుగ నుండుము.” నేడుగాకున్న తేపు అవి యన్నియు

నీ శరీరమున లీనమై పోవును. ఓవిశ్వాసరహితుడా, ఆయనకటాక్షమువలన “బ్రహ్మాండంగోష్ఠాద్భయతే” “సమస్తబ్రహ్మాండముగోష్ఠాద్భయమగును.” ద్రోహులు కాకుండుడు. ఈపాపమునకు ప్రాయశ్చిత్తము లేదు. పేరుప్రతిష్ఠలు, సత్కార్యములు — యజ్ఞహోమి యత్తపస్యసి యదశ్నాసి ఇత్యాది నీవుచేయు యజ్ఞములు, నీవుచేయు తపసు, నీవు భుజించు ఆహారము” అన్నిటిని ఆయనచరణసోపములకు సమర్పింపుము. జగతిలో మనకు కావలసిన దేమి? ఆయన మన కాశ్రయ మిచ్చినాడు. మన కీక కావలసిన దేమి? భక్తికి ప్రతిఫలము భక్తియే! — ఇక ము జేమి కావలెను? సోదరా, ఎవరు మనకు అన్నము తినిపించి, బట్ట కట్టించి, విజ్ఞానప్రజ్ఞానములు ప్రసాదించి, ఆత్మచక్షువులను తెరిచి మనలను మనుష్యులను చేసిరో, ఎవరియందు రాత్రింబవళ్లు మనము ప్రత్యక్షభగవంతుని విలోకించితిమో — ఆయనపట్ల మనము ద్రోహులమై ప్రవర్తింపవలెనా? ఇట్టి ప్రభుకారుణ్యమును మీరు మఱచుచున్నారు. శ్రీకృష్ణ - బుద్ధ - జీససుజీవితములు ప్రాచీనచారిత్రకాంశములు. వీని చారిత్రకసత్యమును గుఱించిన సంశయములు కలవు. మీరు శ్రీరామకృష్ణనిజీవితమహిమను ప్రత్యక్షముగ వీక్షించినను, ఒక్కొక్కప్పుడు ఉన్మత్తులగుచున్నారు. ఛీ! అనెదను. నేను చెప్పగలిగినది లేదు. మన దేశమందును, ఇతరదేశములందును నాస్తికులు, హృదయరహితులు సంయతము ఆయనచిత్రపటమును పూజించుచున్నారు. ఇకమీరో! అవిశ్వాసముతో నల్లాడుచున్నారు. తనకై ఆయన మీవంటి వారి ససంఖ్యాకుల నొక్కశ్వాసలో సృజింపగలడు. ఆయనచరణధూళిని దీసికొను భాగ్యము చేతతీనందులకు మీజన్మ ధన్యమైనది. మీవంశము ధన్యమైనది; మీదేశము ధన్యమైనది. నే నొనరింపగల దేమి? ఆయన నిశ్చయముగ మనలను సంరక్షించుచున్నారు. — నానేత్రముల మ్రోల నే నీదృశ్యము నవలోకించుచున్నాను. అప్పరసల సౌందర్యముబోలు

సౌందర్యము, లక్షలాది రూకల ప్రోవులు న న్నాకర్షింప లేక, కేవలము శూన్యములట్లు నాకట్టెదుట గోచరించుట నాశక్తివలన నని తలంచుచున్నారా? అట్లూహించుచుంటిరేని మీరు పిచ్చివారని వచింతును. నన్ను పరిరక్షించుచున్నది ఆయన కాదా? ఆయనలో విశ్వాసము లేనివాడు, ఆయనయెడల భక్తి, శ్రద్ధలు చూపనివాడు సమస్తమును గోల్పోయినవాడని ముక్తకంఠముతో తెలుపుచున్నాను.

తనయిక్కట్టులను గుఱించి వ్రాయుచు, అచిరములో తానున్న యింటిని ఖాళీ చేయవలసివచ్చుచున్నదని హఠామోహముడు తెలుపుచున్నాడు. కొన్ని 'ఉపన్యాసముల' నాత డర్శించినాడు. ప్రస్తుత మట్టి వేమియు నాయొద్ద లేవు. కాని నాచేతిలో నించుకపైక మున్నది. ఇది వానికి పంపెదను. కావున ఆత డడల నక్కఱ లేదు. తక్షణమే వానికి దానిని పంపియుండును. ఈ వరలోపంపిన పైకము వాని కంద లేదు. కాబట్టి ఈపర్యాయము దానిని పంపుట కించుక ఆలస్య మగుచున్నది. అంతే కాదు ఏ చిరునామాకు పైకమును పంపవలెనో యెఱుగను. మదరాసు వాసులు పత్రికను నెలకొలుప లేకపోయిరి. హిందూజాతీయందు కార్యతత్పరత పూర్తిగా లోపించినట్లగపడుచున్నది. నీవేకార్యము నైనను చేయుదునని వాగ్దానముచేసితివేని, నిర్ణీతసమయమున నీవు దానిని తప్పక చేసితీరవలెను. అట్లూనరింపవేని, ప్రజలకు నీయందు విశ్వాస ముండదు. ధనవ్యవహారములలో సత్వరప్రత్యుత్తర మక్కతై యున్నది. మాస్టరు మహాశయు డిష్టపడుచో కలకత్తాలో నాకు ప్రతినిధిగా నుండు మని ఆయనను కోరుము. ఆయన యెడల నాకు విశేషవిశ్వాస మున్నది. ఈరీతి కార్యక్రమముల నాయన బాగుగ నెఱుగును. తెలివిమాలిన క్షుణ్ణముక కిది చేత కాదు. ఒక కేంద్రమును నిర్ణయింపు మనియు, గంటగంటకు మాటని చిరునామా అవసరమనియు, కలకత్తాకు నేను వ్రాయు

జాబు లచటికే పోవలసియుండు ననియు వానితో చెప్పము....
వ్యవహారము వ్యవహారమే!...

భవదీయేత్యాది
వివేకానంద

230

(క్రీమతి బుల్బతి)

రీడింగు,
ఆక్టోబరు 6, 1895.

ప్రియ శ్రీమతి బుల్బతి,

...భక్తినిగుఱించిన ఒకచిన్నగ్రంథమును స్టర్లితో గలసి
విపులవ్యాఖ్యానములతో అనువదించుచున్నాను. ఇది అచిర
ములో ప్రచురింపబడును. ఈనెలలో నేను లండనులో రెండు
ఉపన్యాసములను, మెయిడెస్టెడ్లో ఒక యుపన్యాసమును
కావింపవలెను. తదుపరి కొన్నితరగతులను నిర్వహించుటకును,
అగార్వోపన్యాసములను కావించుటకును ఈకార్యక్రమము నాంది
కాగలదు. విశేషధ్వనిచేయుట మా కిష్టము లేదు. నిశ్శబ్దముగ
కర్తవ్యమును నిర్వహించుటే మాలత్యము....

అత్యంత శుభాకాంక్షలతో,

భవదీయ
వివేకానంద

231

(కుమారి జోసెఫైన్ మెక్లియడుకు)

హైన్రూ, కేక్లూము,
రీడింగు, ఇంగ్లండు,
ఆక్టోబరు, 1895.

ప్రియ జోజో,

నీయొద్దనుండి జాబువచ్చినందుల కానందించుచున్నాను.
నీవు నన్ను మఱచితి వనుకొంటిని.

538 శ్రీవివేకానందసంపూర్ణగ్రంథావళి - సంపు. ౯.

లండనులోను, లండనుపరిసరప్రదేశములందును కొన్ని యువన్యాసములు కావించును. వానిలో నొకటి బహిరంగోపన్యాసము. ప్రిన్సెస్ హాలులో ఈనెల 22 వ తేదీనాడు 8 30 గంటలప్పుడు జరుగును.

వచ్చి ఒకతరగతినేర్పాటుచేయుటకై ప్రయత్నింపుము. ఇచట నేనికను అంతగా జెప్పదగిన దేదియు చేయనే లేదు. క్రియారంభ మెన్నడు మెల్లగనే జరుగును గదా! అమెరికాయందు న్యూయార్కులోని ఇంచుకంతపని చేయుటకై రెండుసంవత్సరముల కాలముపట్టెను.

అందఱికిని నిమ్రు.

సదా భవదీయ
వివేకానంద

232

(కుమారి జోసెఫైన్ మెక్లియడుకు)

హైల్యూ, కేవర్నాము,
రీడింగు, ఇంగ్లండు,
ఆక్టోబరు 20, 1895.

ప్రియ జోజో,

లెగ్జెటుకుటుంబమును లండనుకు ఆహ్వానించుటకై ఈజాబు వ్రాయుచున్నాను. ఒకవిధముగ ఇది నాసొంతసీమ. కావున నీకు ప్రథమాహ్వానమును పంపుచున్నాను. రాబోవు మంగళవారము నాడు 22 వ తేదీ ఎనిమిదియనరగంటలవేళ ప్రిన్సెస్ హాలులో నీ స్వాగతమును స్వీకరింతును.

మంగళవారమువఱకు నాకు తీటిక లేకుండును. నిన్ను చూచుటకై వచ్చుటకు నా కవకాశము చిక్కదు. ఆనాడు కడ

చినపిదప ము తేదినమందైన వత్తును. మంగళవారము నాడే
వచ్చుటకు సాధ్యమగు నేమో ప్రయత్నింతును.

నిత్యప్రేమాశీస్సులతో,

భవదీయ
వివేకానంద

233

(శ్రీ అశసింగపెరుమాళుడు)

లండను,
ఆక్టోబరు 24, 1895.

ప్రియ అశసింగా,

...ప్రథమోపన్యాసము కావించితిని. “స్తాండర్డు” అను
పత్రికలో ప్రకటింపబడిన సదభిప్రాయమునుబట్టి అది విజయవంత
మైన ఉపన్యాస మని తెల్ల మగును. “స్తాండర్డు” అను పత్రిక
“కన్సర్వేటివు” వర్గపు పత్రికలలో విశేషప్రజామోదముబడసిన
వానిలో నొకటి. నేను లండనులో నెలదినము లుండి పిదప అమె
రికాకు పోయిరాబోవు వేసవిలో తిరిగివత్తును. ఇంగ్లండులో, విత్త
నము చక్కగ నాటుకొనిన దని నీవు గ్రహింపగలవు. ...

ధైర్యముతో కర్తవ్యమును నిర్వహింపుము. శాంతము,
సక్రమకృషి లక్ష్యసిద్ధికై తోడ్పడుసాధనములు. పని నాగించు
చుండుము. శాంతము, పవిత్రత, ధైర్యసాహసములు, క్రమగత
కర్తవ్యనిర్వహణము: ఈగురుగుణములను విస్మరింపకుము. నీవు
నిర్మలచిత్తుడవై యున్నంత కాలము, నీ యుదారాశయములను
మన్నించునంతకాలము నీ కపజయము కలుగదు — జగజ్జనని
నిన్ను పరిత్యజింపదు.

సర్వాశీర్వాదములు నీకే దక్కును.

ప్రేమయత భవదీయ
వివేకానంద

(మహరి జోసెపెన్ పెక్లియదుకు)

80 ఓక్లే వీధి, ఛెన్నై,
అక్టోబరు 31, 1890.

ప్రియ జోజో,

శుక్రవారమునాడు మధ్యాహ్నభోజనమునకు వచ్చి, ఆల్ఫె
మాక్లేలో శ్రీకాయ్టును చూతు నేని నాకు అత్యంతానందమగును.

లండనులో వసించు ఇరువురు అమెరికా మహిళలు నెట్టిరు
సతి, నెట్టిరుకుమారి అనువాడు కడచినరాత్రి తరగతికి వచ్చిరి—
వీరు తల్లిబిడ్డలు, ఈయద్యమముపట్ల వారు విశేషసానుభూతి
జూపిరి. ఛామియరు గృహమందలి తరగతి ముగిసినది. రాబోవు
శనివారము రాత్రినుండి నాబసయందే తరగతుల నారంభింతును.
ఈ తరగతులు నిర్వహించుటకై ఒకటిరెండుపెద్దగదులు నాకు
లభించు నని నమ్ముచున్నాను— మోనూన్యర్రాన్వే నైతిక
సంఘమునుండి నా కాహ్వానము వచ్చినది. అచట నేను 10 వ
తేదీనా డుపన్యసింతును. రాబోవు మంగళవారమునాడు నేను
బల్ఫోసంఘములో నుపన్యసింతును. ఈశ్వరుడు తోడ్పడును.
శనివారము నాడు నేను నీవెంబడి రాగల నని చెప్పలేను. ఎట్లై
నను ఆతావున నీవు సుఖముగ కాలక్షేపము చేయగలవు. స్టర్డి
దంపతులు మిగుల యోగ్యులు.

ప్రేమాశీస్సులతో,

వివేకానంద

మలిమాట : నాకై కొన్ని కాయగూరలను ఏవర్తకుని
ద్వారానైనను తెప్పింపుము. అన్నముపై నామనసు అంతగా
వ్రాలుట లేదు. రొట్టెయైనను చాలును. నే నిప్పుడు భీకర శాకా
హరినైతిని.

వి.

235

(శ్రీ ఇ. టి. స్ట్రీట్)

80 ఓ-కే షిఫ్ట్, చెన్నై,
ఆక్టోబరు 31, 1895.
సాయంకాలం 5 గంటలు.

ప్రియ మిత్రమా,

ఇంతకుమున్నే ఇరువురు యువకులు సిల్వర్లాక్ అను నాథుని ఆతని స్నేహితుడును నిష్క్రమించిరి. కుమారి ముల్లరు కూడ నేటి యపరాహ్లామన వచ్చి, ఈ యిరువురు యువకులు ప్రవేశించుటకు మున్ను తరలిపోయినది.

ఈయిరువురిలో నొకడు ఇంజనీరు, రెండవవాడు ధాన్యపు వ్యాపారమున నున్నాడు. ఆధునిక తత్వశాస్త్ర భౌతిక శాస్త్రములను వారు విశేషముగా పఠించిరి. వీనిలోని ఆధునిక సిద్ధాంతములకును ప్రాచీనహిందు శాస్త్రసూత్రములకును గల సామ్యము నవలోకించి వారు మిగుల నాశ్చర్యాన్నియులైరి. ఇరువురు మిగుల యోగ్యులు, మేధావులు; విద్వాంసులు. వారిలో నొకడు క్రైస్తవ మతసంస్థనుండి వెలుపలకు వచ్చినాడు. తానుకూడ నిట్లానరింపదగునా తగదా యని ఆతడు నా సలహా కోరినాడు. వీరిని కలిసి కొనిన పిదప రెండు ముఖ్యాంశములు నామనసున పొడకట్టినవి. మొదటి విషయ మిది: మనచేతిలోని గ్రంథమును సత్వరమే ముగించివేయవలెను. అట్లానరించితిమేని, ఇంచుకంతైన రహస్య సిద్ధాంతాన్వేషణమునకు గడంగక తాత్త్వికమతాభిరుచి గల వ్యక్తులహృదయములను స్పృశింపగలము. నామతమునకు సంబంధించిన కర్మకాండ యేమో తెలిసికొనవలె నని వారు మక్కువ పడుచున్నారు. దీని నెఱిగి నేను కన్నులు తెఱచితిని. సాధారణ ప్రపంచము కొండొకస్థూలస్వరూపమును కాంక్షించును. నిక్కముగా సర్వసామాన్యదృష్టిలో చిహ్నములందును, ప్రతీకములందును స్థూలవ్యక్తీకరణమునందిన తత్వశాస్త్రమే మతము.

కర్మకాండయొక్కటి మిక్కిలి ఆవశ్యకము. దీనితో చచ్చిని బోలు నొకసంస్థ అవసరమైనది. సాధ్యమైనంతత్వరలో మనము కొంత కర్మకాండను నిర్ణయింపవలెను. సీపు శనివారము ప్రాతః కాలమున గాని, అంతకుమున్నుగాని వచ్చితివేని, మన మిరువురము గలసి ఏషియాటిక్సొసైటీ లైబ్రరీకి పోవుదము. అట్లు కానిచో నాకొఱకై సీపు హేమాద్రికోశ మను గ్రంథమును సంపాదింపుము. అందు మనకు కావలసిన సామగ్రి లభించును. సీపు వచ్చునపుడు దయతో ఉపనిషత్తులను గొని రమ్ము. మానవుని పుట్టుకనుండి మరణమువఱకు విస్తరిల్లియుండు తాత్త్విక మతాంశములను పురస్కరించుకొని మన మొక మహత్తరప్రబోధ వ్యవస్థను నిర్ణయింతము. బిగువు లేని వట్టి తాత్త్వికవ్యవస్థ ప్రజల దృష్టిని చూడగొన లేదు.

మనము తరగతులను ముగింపక మున్ను, ఇట్టిగ్రంథమును తయారొనరించి, దాని పురస్కరించుకొని, ప్రజాశిక్షణాల ఒకటి రెండు ప్రబోధవ్యవస్థలు కొనసాగించి దానిని ప్రచురింపగల్గితిమేని, కృతకృత్యులము కాగలము. వారొక మతసంఘమును నిర్మాణము చేయవలె నని ఉద్దేశించుచున్నారు; కర్మకాండ, ఆచారవ్యవహారము కావలె ననుచున్నారు. — అను నాతడు పాశ్చాత్యులపై నెట్టి ప్రభావమును ప్రసరింపజేయుట కనమర్థుడగుట కొక హేతువు ఈయక్కఱ నెఱుగకుండుట. వాని యపజయమునకు ఇంకను కారణములు కలవు.

పూర్వోక్తమైన నైతికసంఘము (ఎథికల్ సొసైటీ) తన యాహ్వానమును నేను మన్నించినందులకు ధన్యవాదము లర్పించుచు మఱియొక లేఖ వ్రాసినది. తమ సంస్థకు సంబంధించిన పత్రముల ప్రతిని కూడ పంపిరి. పదినిమిషములు తమసమక్షమున చదువుటకై ఒకగ్రంథమును గొనిరా వలసిన దని వారు నాకు

వ్రాసిరి. నీతో నీవు ఒకగీతానువాదమును, బౌద్ధజాతకకథల అనువాదమును గొని వత్తువా ?

తొలుత నిన్ను చూడక ఈవిషయమున నే నేమియు జేయను.

! పేమాశీస్సులతో,

వివేకానంద

236

(శ్రీ అధేదానందస్వామికి)

శ్రీ ఇ. టి. స్ట్రీగారింట,
హైల్బ్రూ, కేవల్నామ,
రీడింగ్, ఇంగ్లండు,
ఆక్టోబరు, 1895.

ప్రియ కాళి,

ఇంతకు మున్ను నేను వ్రాసినజాబు నీ కందియుండును. నాలేఖల నన్నిటిని పైని తెలిపిన చిరునామాకు పంపుచుండుము. స్ట్రీ తారకసోదరునకు పరిచితుడు. మే మిరువురము ఇంగ్లండులో కొంతసంచలనము బుట్టింప నుద్దేశించుటచే ఆతడు నన్ను తన తావునకు గొనివచ్చినాడు. ఈవత్సరమున నవంబరులో నేను అమెరికాకు పోయెదను. కావున సంస్కృతాంగ్లములలో పాండితి గల వ్యక్తి నా కిప్పుడు మిక్కిలి అక్కతై యున్నాడు. ముఖ్యముగా ఇంగ్లీషులో నాతడు విశేషపరిజ్ఞానము గలిగియుండవలెను. శశిగాని, శారదుడు గాని, నీవు గాని వచ్చుట మేలు. నీ కిప్పుడు సంపూర్ణముగా ఆరోగ్యము కలిగినచో బాగు; నీవే రావచ్చును. లేకున్న శరత్తును పంపుము. నే నిచట విడుచు భక్తులకు బోధించుట, వారిచే వేదాంతమును చదివించుట, ఆంగ్లములోని కించుక

అనువాదము చేయుట, అపు డపుడు ఉపన్యాసములుకావించుట, ఇచట చేయవలసిన పను లివి. “క్రియ ఆధ్యాత్మికదృష్టిమోల మబ్బు కా వచ్చును” ఎక్కు—అనునాతడు రావలె నని మిక్కిలి మక్కువ పడుచున్నాడు. కాని గట్టిపునాదిపడిననే కాని లేనిచో సమస్తము పడిపో వచ్చును. ఈలేఖతో నీకొక చెక్కుపంపుచున్నాను. ఎవరు వచ్చిన నేమి, బట్టలను అవసరమైన వస్తువులను కొనుము. మాస్టరుమహాశయుడు మహేంద్రబాబు పేరిట చెక్కును పంపెదను. గంగాధరునకు చెందిన టిబెట్టుఅంగరక మరములో నున్నది. ఈరీతి అంగరకను కాషాయవర్ణపువస్త్రముతో కట్టింపుము. మెడపట్టీ ఇంచుక ఎత్తుగ నుండునట్లు కుట్టింపుము—అనగా అది కంఠమును కప్పునట్లుండవలెను.... ముఖ్యముగా నీ కొక ఉన్నికోటు వస్త్రములపై తొడుగుకొనుటకై అవసరమై యుండును. ఏలయన ఇచట చలి అధికము. ఓడపై పయనించునపుడు ఈరీతి కోటును నీపు ధరింపవేని, నీపు విశేషముగ బాధ పడెదవు....నే నొక రెండవతరగతిటిక్కెట్టును పంపుచున్నాను. ఏలయన మొదటితరగతి రెండవతరగతి శయ్యావ్యవస్థలకు చెప్పదగినంత వ్యత్యాసము లేదు. శశిని పంపుటకే నిశ్చయించితివేని, ఓడలో వానికి శాకాహార మిమ్మని ముందుగనే ఓడవంటగదిలోని పరిచారకునకు కబురు పంపుము.

బొంబాయికి పోయి, కింగ్, కింగ్ అండు కో (ఫోర్ట్ బొంబాయి) అను కంపెనీవారిని చూచి, నీపు స్వరీతి చెందినవాడవని చెప్పము. వారు ఇంగ్లండుకు పోవుటకై నీ కొక టిక్కెట్టు ఇత్తురు. తగు సదుపాయములు సమకూర్పవలసినదిగా తెలుపుచు ఆకంపెనీ కిందుండి లేఖ యొకటి వ్రాయదురు. నీరాకకు టిక్కెట్టు కొనిపెట్టు పనిని తనబొంబాయిప్రతినిధి ద్వారా చేయింపు డని నేను ఫేత్రిమహారాజునకు జాబు వ్రాయుచున్నాను. ఈనూట యేబదికాకలు నీప్రయాణసన్నాహమునకు చాలక పోవుచో కావలసిన తక్కిన పైకమును రాఖాలునొద్దనుండి కై కొనుము.

ఆపైకమును నేను వానికి తరువాత పంపెదను. చునిబాబుకు నేను పంపిన పైకమునకు, వానికడనుండి తిరుగురసీదు రాలేదు. సాధ్యమైనంతత్వరలో బయలుదేరిరమ్ము, మహేంద్రబాబు నాకలకత్తా ప్రతినిధి యని ఆతనితో చెప్పము. నీ తరపున తాను కలకత్తా వ్యవహారముల నన్నిటిని చక్కబెట్టుటకై సంసిద్ధుడై యున్నట్లు స్ట్రీకి తరువాతి టపాలో జాబు వ్రాయు మని వానితో చెప్పము, ఇంగ్లండులో స్ట్రీ నా కార్యదర్శి; కలకత్తాలో మహేంద్రబాబు కార్యదర్శి; అశసింగుడు మదరాసులో కార్యదర్శి; వీరిల్లు నాకు తోడుపడుచున్నారు. ఈవిషయము మదరాసులోని వారికి కూడ తెలుపుము. మనమందఱము నడుముగట్టనిచో ఏపనియైన జరుగునా? చుటుకుతనమును వహింపుడు. “ధైర్యవంతులను, శక్తివంతులను అదృష్టము వలచును” వెనుకకు తిరిగిచూడవలదు. —ముందుకుజూచి అంజ వేయుడు. అనంతక్రియాశక్తి అనంతమైన ఉత్సాహము, అనంతమైన సాహసము, అనంతమైన శాంతము. ఇవి ఉన్నపుడే ఘనకార్యములు నివ్వటిలును. సమస్త ప్రపంచమును మనము జాజ్వల్యమాన మొనరింపవలెను.

స్త్రీమరు బయలుదేలునాడు, ఇంగ్లండు కే నౌకలో నీవు వచ్చుచున్నావో తెలుపుచు స్ట్రీ కొక జాబు వ్రాయుము. అట్లు తెలుపవేని, లండను చేరినంతనే నీవు పెక్కు చిక్కులలో పడవచ్చును. సరాసరిగా లండనుకు వచ్చు నౌకలోనే ప్రవేశింపుము. ఇట్లునరించితివేని ప్రయాణము కొలది దినములు ఆలస్యమైనను టిక్కెట్టు సొమ్ము తగ్గును. ప్రస్తుతము మనకు చాలినంత ధనము లేదు. కాలక్రమమున మనము మతప్రచారకులను పలువురను ప్రపంచమందలి సర్వసీమలకు పంపగల్గుదుము.

భవదీయ ప్రేమయుత
వివేకానంద

237

(శ్రీ ఇ. టి. స్ట్రీక్)

80 ఓక్స్ వీఫ్, చెర్చీ,
నవంబరు 1, 1895.

ప్రియ మిత్రమా,

బల్లెరెను (1) సొపైటీ టిక్కెట్ల సంఖ్య 35.

విషయ మిది : “భారతీయత్వశాస్త్రము, పాశ్చాత్య సంఘము” — అధ్యక్షుని పేరు తెలుపబడ లేదు.

వానిని పంపు మని నీవు కోరకపోవుటచే, నేను పంపుట లేదు.

నీ లేఖలు సకాలమున కందినవి.

భవదీయ సదంతర్గత
వివేకానంద

238

(శ్రీ ఇ. టి. స్ట్రీక్)

నవంబరు 2, 1895.

ప్రియ మిత్రమా,

నీవు తెలిపినది సత్య మని నాయభిప్రాయము. మన ప్రణాళిక ననుసరించి మనము పనిచేయుదము. కార్యక్రమములు సమధికవృద్ధి నందును గాక.

ఉపన్యాసమునకు సంబంధించిన జ్ఞాపికను పంపుచున్నాను.

అసాధారణమైన అవరోధము తలసూపకున్న నేను అది వారమునాడు వత్తును.

భవదీయ ప్రేమయులే
వివేకానంద

239

(ప్రేరణించానందస్వామి)

లండను,

నవంబరు 13, 1895.

ప్రియ అఖండానందా,

నీయు త్తరమందుకొని చాలానందించితిని. నీవు మంచిపని చేయుచున్నావు. ఆర్ — అనునాతడు మహాదాడుడు, మహావదాన్యుడు. అట్లని, మనము చిత్తము వచ్చినట్లు ఆతనియకాదార్యమును వినియోగించుకొనరాదు. శ్రీమాన్ — అనునాతడు ధనమును ప్రోగుచేయుట దొడ్డక్రియయే యగును; కాని నాయనా, ఇది విడ్డూరపుప్రపంచమని గుర్తింపుము. భవనాధినాథులగు బ్రహ్మ విష్ణులకు సయితము కామినీకాంచనముల పిడికిళ్లనుండి విడివడుటమిగుల కష్టముగానుండును. విత్తమునకు సంబంధించిన ఆవంత జోక్య మెందున్నదో, అచట అపోహ తలయెత్తుటకు చాలావకాశమున్నది. కాబట్టి మతముపక్షమున విత్తమును ప్రోగుచేయుపనికెవ్వరును చేయిజేసికొనకుండుదుగాక ! ...నాపేరుతోగాని లేక మనపేరుతోగాని మరసంస్థాపనమునకు గాని లేక యారీతి మతేదేని ఆధ్యాత్మికక్రియకుగాని గృహస్థుడెవ్వడైన డబ్బు ప్రోగొనరించుటకై పూనునని నీవెన్నడైన వింటివేని, ఆతనిని నమ్మక వానికి చేయూతనీయకుండుట నీప్రథమ కర్తవ్యమైయుండవలెను. నిరుపేదలైన గృహస్థుల నీ కర్తవ్యమున ఎంతమాత్రమును నమ్మరాదు. ఇట్టిగృహస్థులు తమయిబ్బందులను తొలగించుకొనుటకై పెక్కు పన్నాగములను పన్నుచుండురు. కావున విశ్వసనీయుడైన భక్తుడుగాని, హృదయముగల గృహస్థుడుగాని ధనవంతులై మతమును స్థాపింపవలెననిగాని వారెట్టి సత్కార్యమునకు గడంగవలెననిగాని ఉద్దేశించువో లేక

సంచితమైనవి త్తము విశ్వాసపాత్రుడును, ధనవంతుడునైన గృహ
స్థునిహస్తమున చేర్చబడుచో మేలేయగును. లేకున్నచో నిట్టి
పనులందు చేతులుజూనుపకుము. ఇట్టి క్రియలకు చేయిజేసికొన
వలదని ఇతరులను వారింపుము. నీవు బాలకుడవు మాత్రమే!
సువర్ణ వాగురమెట్టిదో యెఱుగవు. పరమనైష్ఠికుని సయితము
పరిస్థితులొక్కొకపుడు ప్రపంచకునిగా మార్చివేయును. ప్రపంచ
మందలి రీతి యిది....

ఒకేత్రాటిపై నిలిచి, సంయుక్తముగ నడుముగట్టి క్రియకు
గడంగుట మన ప్రకృతికి ప్రతికూలమైనపని. మనదారుణదుఃస్థితి
కిది మూలకారణము. ఒరుల ముదల నొదలదాల్చు నాతడే
యొరుల నెట్లాజూపింపవలెనో యెఱుగగలడు. విధేయతను
తొలుత నేర్చుకొనుము. ప్రబలస్వాతంత్ర్యేచ్ఛగల పాశ్చాత్యు
లందు విధేయతయను దొడ్డుగుణముకూడ మిగుల ప్రబలమై
యున్నది. ఎవరికివారే అధికులమని ఊహించువారము మనము.
—ఈయహంభావము ఎట్టి కర్తవ్యనిర్వహణమునకును పనికివచ్చు
నది కాదు. సాహసోపేత క్రియాశక్తి, అవధులెఱుగని ధైర్య
శౌర్యములు, అద్భుతమైన ఆంతరంగిక బలము, సమగ్రమైన
అడకువ—వీనివలననే వ్యక్తిగత పునరుద్ధరణము, జాతీయపురోధి
వృద్ధి సుసాధ్యములగును. ఈ గురుగుణములు మనలో శుద్ధ
పూజ్యము.

నీవు కొనసాగించుచున్నట్లుగా కర్తవ్యమును నిర్వహిం
పుము. కాని పతనముదెస ప్రత్యేకశ్రద్ధవహింపవలెను సుమీ!
జె—బాబు నా కడకొక హిందీపత్రికను పంపినాడు. ఆల్వారు
వాసియైన పండిత ఆర్ — అను నాతడు నాచికాగో యుపన్యా
సానువాదము నిందు ప్రకటించినాడు. ఆయిరువురకు నాధన్య
వాదములను తెలిపి, వారికి నేను ప్రత్యేకముగ ఋణపడి
యున్నానని చెప్పము.

ఇప్పుడు నీతో ప్రత్యేకించి కొంత చప్పు చున్నాను. రాజపుత్రస్థానములో ఒక కేంద్రమును నెలకొలుపుటకై ప్రత్యేకశ్రద్ధవహింపుము. జయపూరును అక్కరును పోలు కేంద్రమై అదియుండవలెను. ఆల్వాడు భేత్రీలవంటి స్థలములందు శాఖలు నెలకొనవలెను. నీవు ఎల్లరతో సమరసభావముతో మెలగవలెను. ఎవరితోను మనకు పొరపొచ్చెములు చెల్లవు. పండిత నారాయణ దాసుకు నాగాధానురాగపరిష్కరము నందింపుము—, ఆతడు విశేషాత్సాహముగలవ్యక్తి ; శక్తిసమన్వితుడు. సకాలమున కార్యతత్పరతను ప్రదర్శింపగల సమర్థుడు. — మ — కను — జీకిని నా ప్రేమాకాంక్షలను తెలుపుము. ఒక మతసమితియో అట్టి మహాకటా అక్కరులో తలసూపినదనివిన్నాను. — అదేమో తెలిసికొనుము. దానిని గుఱించిన సమస్తవివరములను తెలిసికొన గోరుచున్నాను.

మ—బాబు తాను, మఱికొందఱు నాకు జాబులు వ్రాసినట్లు లిఖించినాడు. కాని, యింతవఱకు నాకెట్టి లేఖ అందలేదు....మరములనుగాని, కేంద్రములనుగాని, అట్టి సంస్థలను మఱి వేనినిగాని కలకత్తాలో స్థాపించినందువలన ప్రయోజనములేదు. వానికి తగిన తావు వారణాసి. వీనిబోలు ఎన్నెన్నో ప్రణాళికలు నామనసులోనున్నవి. కాని వీనిసంస్థాపనము ధనముపై ఆధారపడియున్నది. ఆప్రణాళిక లేవియో మీరు క్రమక్రమముగ నెఱుగగలరు. మనయుద్యమము ఇంగ్లండులో క్రమాభివృద్ధి నందుచున్నదని పత్రికలవలన నీ వెఱిగి యే యుండువు. ఏయుద్యమమైనను ఈదేశములో కొంతపురోభివృద్ధిసందవలెననిన కొంత సమయముపట్టును. కాని ఉత్సాహవంతుడైన ఆంగ్లేయుడు ఏదేని యుద్యమమునకు బుజమొడ్డినయెడల, దానిని సడల నీయడు. అమెరికనులు చురుకులేనము గలవారు; కాని వారు నిప్పుమీది గడ్డిపరకను బోలువారు. వారి యుత్సాహము నిముసములో చల్లారును. రామకృష్ణపరమహంస అవతారపురుషు

డని, ఇంకను ఏమేమో అని ప్రజలమ్రోల ప్రచారముచేయకుము — అన్న తావున నా అనుయాయులు కొందఱుకలరు. వారి నొక కంట జూచుచుండుము.... నీకనంతశక్తి చేకుఱును—అడల వలదు. పవిత్రచిత్తుడవుకమ్ము. హృదయమున విశ్వాసప్రదీపమును వెలుగ నిమ్ము. అడకువతో మెలగుము.

బాలురవివాహములు కూడదని బోధింపుము. శాస్త్రము లేవియు అట్టివానినిశాసింపలేదు, మఱి అనుమతింపలేదు; బాలికలకు పిన్నవయసు పెండ్లిండ్లనుగుఱించి ప్రస్తుతమేమియు పలుకకుము. మగపిల్లల పెళ్లిళ్లను నిరోధించితివేని, ఆడుపిల్లల పరిణయములు తమంతదామే నిలిచిపోవును. బాలికలు తమకు తామే యొండాదులతో ముడిపెట్టుకొనరుకదా! అచ్యుతానందుడను సన్న్యాసి యొకడు లాహోరులోని ఆర్యసమాజమున వసించుచుండెను. ఆతడిపు డెందున్నాడో తెలుపుమని ఆ సమాజకార్య దర్శికి వ్రాయుము. ఆవ్యక్తిని గుఱించి ప్రత్యేకమైనవాకబు చేయుము....—భయపడకుము.

భవదీయ ప్రేమయుత
వివేకానంద

240

(శ్రీ ఆకసింగపెరుమాళుకు)

లండను,
నవంబరు 18, 1895.

ప్రియ అశసింగా,

ఇంగ్లండులో నాకార్యక్రమమునిజముగ మహోజ్వలముగ నడచుచున్నది. దీనినిచూచినపుడునాకే ఆశ్చర్యముకలుగుచున్నది. ఆంగ్లేయులు విశేషముగా పత్రికాప్రచురణమునకై కడంగరు.

కాని, వారు మానముగా పనిచేయుదురు, అమెరికాలోకం బు ఇంగ్లండులో ఎక్కువ పనిజరుగునని నాకు చాలసమ్మతముకలదు. నావాక్కులు వినుటకై ప్రజలు గుంపులు గుంపులుగా వచ్చుచున్నారు. తరగతులందు గూర్చుండుటకై ఎల్లరక శాస్త్రచిహ్నుటలేదు. కావున వారు నేలపై చతికిలపడుచున్నారు. పీడితో స్త్రీలును గలరు. భారతవియత్తలముక్తింద, బహుశాభోషకాహ సమన్విత పటవృక్షముదిగువ తాముపవసించుచున్నట్లు భావనచేయుచునీ నేను వారితో తెలుపుచుందును. ఈయాహ వారికి మిక్కిలి సచ్చినది. ఇందుండి నేను రాబోవువారమున నిష్క్రమించవలెను. అందులకు వారు మిగుల దుఃఖపడుచున్నారు. నేనింతిత్వరలో నిండుండి కదలితినేని ఇచటివనికి కొంత యెరుపుఘట్టెనునని కొండ జనుచున్నారు. నేనట్లు యోచింపను. నేను మనుష్యులవైగాని మిత్ర యైహికపరికరములపై గాని ఆధారపడువాడనుగాను. నేను కేవలము భగవంతునిపై ఆధారపడుచున్నాను. నన్ను నిమిత్త మాత్రునిగ జేసికొని ఆయనయే పని సాగించుచుండును.

...పంచకుడవుగాక, పిటికివాడవుగాక, ఎల్లరను సంతోష, పెట్టుము. పవిత్రహృదయముతో, దృఢచిత్తముతో నిరూపితములను నిలుపుకొనుము, నీమూర్ఖమున నేచెన్ని యడ్డంకులు నిలిచినను, కాలక్రమమున ప్రపంచము నీనుడువులకు వీనులొగ్గి తీరును.....

“మరణించుటకు సయితము నాకు వేళలేదు” అని బంగాలనుచుండురు. నేను కర్తవ్యము సలుపుచుండును; కర్తవ్యము సలుపుచుండును; కర్తవ్యము సలుపుచుండును. నాయాహారమును నేను సంపాదించుకొందును, నా దేశమునకు సాహాయ్యముసలిపెదను; ఒంటరినై నాధర్మమును నేను నిర్వహించుచున్నాను. ఇందుకై శత్రువులనుండియు, మిత్రులనుండియు సయితము దుష్టి మర్క బహూకృతిగా నాకు లభించుచున్నది. కానిమ్ము, మీరం

దలు బిడ్డలు. తలయొగ్గి నేను సమస్తముసహింపవలెను. కలకత్తా నుండి సన్నాస్యసినొక్కరుని పంపుడని అచటి మిత్రులకు వ్రాసితిని. ఆతడురాగానే లండనులోని కార్యక్రమమును వాని కప్పగింతును. ఈరీతిమతాకవ్యక్తి—‘నావాడు’ అనదగినవ్యక్తి — అమెరికాలో సేవసలుపుటకై అక్కతై యున్నాడు. సమస్తాధ్యాత్మికాభివృద్ధికి గురుభక్తి మూలబంధము.

...నిరంతరపరిశ్రమ నిక్కముగ నాకు విశేషాయాసము గలిగించుచున్నది. నేను కష్టపడినట్లు మతాక హిందువు కష్టపడి యుండినచో, ఆతడు చచ్చెడివాడే.....విశేషవిశ్రాంతికై భారత దేశమునకురావలెనని మక్కువపడుచున్నాను.

ప్రేమాశీస్సులతో,

సదా భవదీయ

వివేకానంద

241

(శ్రీమతి బుల్సుతికి)

లండను,

నవంబరు 21, 1895.

ప్రియ శ్రీమతి బుల్సుతి,

ఈనెల 27 వ తేదీనాడు, రాబోవుబుధవారమున బ్రిటానియా అను నౌకలో నేను ప్రయాణము సలిపెదను. ఇచట నేను నిర్వహించిన కర్తవ్యము మిగులసంతృప్తికరముగా నున్నది. రాబోవు వేసవికాలములో నిచట మహోజ్వల కార్యక్రమము జరుగునని దృఢముగ నమ్ముచున్నాను.

భవదీయ ప్రేమయుత

వివేకానంద

242

(శ్రీ ఐ. టి. స్టడీ)

ఆర్. ఎం. ఎస్. “బ్రహ్మనికా”

ప్రియ ధన్య,

ఇంతవఱకు ఓడప్రయాణము చక్కగ నడచినది. నౌక లోని ప్రత్యేకోద్యోగి (ప్రయాణికుల సౌకర్యములను గమనించు ఉద్యోగి) నాయెడల ప్రత్యేకదయజూపి నాకై ప్రత్యేకమైనగది యిచ్చినాడు. ఆహారమునుగుఱించి మాత్రము పెద్ద చిక్కు ఏర్పడినది. అన్ని వేళలందు మాంసము ప్రత్యక్షమగుచున్నది. నేడు నాకు శాకాహారమిత్తుమని వారు వాగ్దానముచేసిరి.

ఓడకిప్పుడు లంగరువేయబడినది. మంచు దట్టమైయుండుట వలన నౌక ముందుకు పోజాలకున్నది. కావున ఈతరుణమును చేజిక్కించుకొని, కొన్నిజాబులను వ్రాయుచున్నాను.

ఈమంచు మిగుల విడ్డూరమైనది, ప్రమోదముచేకూర్చు సూర్యకాంతి విస్తారముగనున్నను, దట్టమైనమంచును చొచ్చుకొని పోవుట కష్టమగుచున్నది. నా.పక్షమున చంటిబిడ్డను ముద్దాడుము, నీకు స్టరీసతికిని నా వాత్సల్యభరితాశీర్వాదములు.

భవదీయుడు

వివేకానంద

మలిమాట : ముల్లరుకుమారికి నావాత్సల్యమునందింపుము. రాత్రివేళ ధరించు అంగీని అవెన్యూరోడ్డులో మఱచితిని, నాట్రంకుపెట్టె ఓడకొట్టరువునుండి వచ్చువఱకు అంగీ లేక ఉండవలెను.

243

(ఆల్బెర్డాకు)

ఆర్ . ఎం. ఎస్. “బ్రెటానిక్”

గురువారము — ఉదయము,

డిసెంబరు 5, 1895.

ప్రియ ఆల్బెర్డా,

మిగుల సుందరమైన నీ లేఖ కడచిన సాయంకాలమున అందినది. నన్ను జ్ఞాపకముంచుకొని నీకారుణ్యమును వ్యక్తీకరించితివి. అచిరములో నేను “దివ్యమిథునమును” చూచుటకై పోయెదను. లెగ్గెట్టు ఒకయోగి — ఇట్లని నీతోనేనీవరలో తెలిపితిని. నీతల్లి రాజ్జగనే పుట్టినది. పరిపూర్ణముగ నామె రాణియనియే చెప్పనగును—ఆమెహృదయము యోగినీహృదయము.

నీవు ఆల్బు పర్వతములలోని హాయి ననుభవించుచున్నందుల కానందించుచున్నాను. వానిదృశ్యము మిగుల మనోహరమై ఆశ్చర్యకరమైనది. ఇట్టి రమణీయదృశ్యములందే మనుష్యాత్మమోక్షమును కాంక్షించును. ఒకజాతి ఆధ్యాత్మికముగ నిష్పచ్చరమునే అనుభవించుచున్నను, అది శారీరకస్వాతంత్ర్యమును వాంఛించును. ఒక స్విస్ యువకుని నేను లండనులో కలసికొంటిని. ఆతడు నాతరగతులకు హాజరగుచుండువాడు. లండనులో నాకు విశేషజయలాభముకలిగినది. ధ్వనితో ప్రతిధ్వనించు నగరము నాకు నచ్చకపోయినను అందలిప్రజలు నాకు విశేషపరితోషము గలిగించిరి. ఆల్బర్డా, మీదేశములో ప్రప్రథమమున వేదాంత సిద్ధాంతములను మూర్ఖులైన కొందఱు దాంభికులు ప్రవేశపెట్టిరి. వీరివలన నిలిచిన ఇక్కట్లులను నెట్టివేసియే ఒకడు తనమార్గమును కనుగొనవలెను. అమెరికాలో ఉన్నతస్థాయిలోనున్న కొలది

మంది పురుషులును, స్త్రీలును మాత్రమే నాతరగతులకు హాజరగుచుండుట విలోకించియుండువు. అమెరికాలోని ఉన్నతవర్గవ్యక్తులు ధనికులగుటవలన, యూరపియనుల ననుకరించుచు, హాయిగ జీవితమును గడపుటకై తమ విత్తమును వారు వ్యయమొనరించుటకై కాలమెల్ల వినియోగింతురు. ఇంగ్లండులో పరిస్థితి వేతైయున్నది. మేలిపండితులు వేదాంతసిద్ధాంతములను దేశమందు ప్రవేశపెట్టిరి. ఇంగ్లండులో ఉన్నత వర్గస్థులలోననేకులు భావుకులు. కావున నాకార్యక్రమమునకై అనుకూలమైన పూర్వవ్యవస్థ నిర్ణయమై యుండుటెఱిగి నీవాశ్చర్యపడెదవు. అమెరికాలో కంటే ఇంగ్లండులో నా కార్యక్రమము ప్రజాహృదయములను ఘనతరప్రభావముతో చూఱగొనునని నేను దృఢముగ వినుచున్నాను. ఆంగ్లజాతికి అత్యద్భుతమైన పట్టుదల కలదు.—ఇది వారి నైసర్గికజాతీయలక్షణము. దీనినెఱిగి వారిలో నెలకొను క్రియాప్రణాళిక ఎట్లు ఫలోన్ముఖమగునో నీవే యోచింపుము. ఈవరలో ఇంగ్లండును గుఱించి నాకుండిన అభిప్రాయమును సత్యసందీపిత ప్రత్యక్షపరిశీలనమువలన విశేషముగ మార్పుచెందినది. ఇట్లని ఆనందముతో నేనంగీకరించుచున్నాను. జర్మనీలో నింతకంటే మహత్తరముగ కార్యక్రమమును నెఱపగలమని నేను దృఢముగ విశ్వసించుచున్నాను. రాబోవు గ్రీష్మఋతువున నేను ఇంగ్లండుకు తిరిగివత్తును. నేను వచ్చులోపల నాకార్యక్రమమును మిగుల చాకచక్యముగలవారు నిర్వహింతురు. కుమారి జోజో అమెరికాలో నాయెడల నెట్టిపవిత్రము, కారుణ్యబంధురము, ప్రేమబంధురమునగు చెలికారమును చూపుచుండెడిదో, ఇచటగూడ అట్టినే స్త్రమును చూపుచున్నది. మీకుటుంబమునకు నేను మిగుల ఋణపడియున్నాను. హోలిస్టరుకును, నీకును వాత్సల్యబంధురాశీస్సులను ప్రసాదించుచున్నాను. మంచువలన నౌకకు లంగరు వేయబడినది—కావున నది నిలిచియున్నది. ఓడలో ప్రయాణికుల సౌకర్యములను గనుపెట్టు ఉద్వోగి దయతో నాకై ప్రత్యేకమైన

556 శ్రీవివేకానందసంపూర్ణగ్రంథావళి - సంపు. ౯.

నొకగది నేర్పాటుచేసినాడు. ప్రతిహిందువు ఒక రా జని
ఇచటి వా యాహించి, వారిని విశేషముగ గౌరవించుదు.

ఈరాజుచేతిలో గ్రుడ్డిగవ్వైన లేదని వారు తెలిసికొనిన
తక్షణమే వారిభ్రమ పటాపంచ లగుట తథ్యము!

వాత్సల్యభరితాశీర్వాదములతో,

వివేకానంద

244

(శ్రీమతి బుల్బుతికి)

228 పడమర 39-వ వీధి,

న్యూయార్కు,

డిసెంబరు 8, 1895.

ప్రియ శ్రీమతి బుల్బుతికి,

నీవు దయతోపంపిన యాహ్వానపత్రము అందినది. ఇందుకు
ధన్యవాదములను సమర్పించుచున్నాను. పదిదినములుమిగులవిసుగు
పుట్టించుప్రయాణము సలిపినతరువాత కడచిన శుక్రవారమునాడు
చేరితిని. సముద్రమున తీవ్రసంక్షోభము విజృంభించినది. నాజీవిత
ములో మొదటిపర్యాయము కడలితెవులు నన్ను వీడించినది.....
ఇంగ్లండులో; శక్తిసమన్వితులైన కొందఱు మిత్రుల యధీనమున
కార్యక్రమమును విడిచిపెట్టితిని. రాబోవు వేసవిలో నేనచటికి
తిరిగిపోవువఱకు వారాపనిని చక్క-బెట్టుచుందురు. ఇచటి కర్తవ్య
మునుగుఱించి ఎట్టిప్రణాళికలును సిరపడలేదు. ఇంతలో నొకపర్యాయము
డిట్రాయిట్టు చికాగోలకు చప్పునపోయి న్యూయార్కుకు
తిరిగి రావలెనని ఉద్దేశించుచున్నాను. బహిరంగోపన్యాసముల
వ్యవసాయ బాగుగ పదలివేయవలెనని ఉద్దేశించుచున్నాను. బహిరం

గోపన్యాసములవలనగాని, ప్రత్యేకముగ జరగు తరగతులవలన గాని ధనమును చేపట్టుట నాకిష్టములేదు. ఇది దొడ్డపని యగును. కాలక్రమమున ఈరీతి ధనసంపాదనమువలన చెఱుపు ఘటిల్లును, చెడ్డయొరవడి కిది దారితీయును.

ఇంగ్లండులో ఈనియమము ననుసరించి పనిచేసితిని. కొందఱు తమంతదామే ముక్తహస్తములతో పైకమీయ నుంకించి నను, నేను స్వీకరింపలేదు. స్వర్ణీ ధనవంతుడగుటవలన, విశాల గృహములందు జరగిన ఉపన్యాసములకైన వ్యయమును విశేషముగ తానే భరించినాడు. — మిగిలిన వెచ్చమును నేను భరించి నాను. ఈవిధానము చక్కగ సాగిపోయినది. మతవిషయము లందు సయితము. (ఈయుపమ చెవికి కటువుగాసోకవచ్చును) విపణివీధులందు వస్తువులను విపరీతముగా చేర్పరాదు. అక్కఱను బట్టియే, పదార్థసంచయముండవలెను గదా! ప్రజలలో నాయుపన్యాసములను వినవలెనను కొతుక ముదయించుచో, వానికి తగు వ్యవస్థ వారే చేయుదురు. ఈ విషయములను గుఱించి నే నంతగా పట్టించుకొనదలచుటలేదు. ఆడమ్ముసతితోను, లాక్సుమారితోను సంప్రతించినపిదప చికాగోలో కొన్నియుపన్యాసములను సాగించుట సుసాధ్యమని తలంతువేని నాకు వ్రాయుము. పైకమునకు సంబంధించిన ప్రశ్నకు తావే యుండరాదు.

వేర్వేరుతావులందు, స్వతంత్రవర్గములు ఏర్పాటగుట మేలని నాతలంపు. తమబుద్ధిననుసరించి ఆవర్గములవారు శక్తి వంచన లేక కృషిసలిపెదరు గాక! నామాటందువా, ఏ కార్యక్రమవ్యవస్థయందుగాని తవుల్కొనుట నాయభిమతము కాదు. నీశారీరక మానసికారోగ్యము చక్కగా నున్నదని విశ్వసించుచున్నాను.

భవదీయ భగవద్గత
వివేకానంద

(క్రి. ఇ. టి. స్టేట్స్)

228 పడమర 39 వ వీధి,

న్యూయార్క్,

డిసెంబరు 8, 1895.

ప్రియ మిత్రమా,

సంక్షోభముతో విజృంభించు సముద్రముపై పదిదినముల నౌకాప్రయాణముసాగించి నేను న్యూయార్కును సుఖముగా చేరితిని. పైనితెలిపిన తావులో నామిత్రులు నాకై కొన్ని గదులను అద్దెకుదీసికొనిరి. నేను దానియందే వసించుచున్నాను. అచిర కాలములో తరగతులను ఆరంభింతును. ఇంతలోఁగి— అనువాద మిగులనడలి నాకునెక్కువేయుటకై శక్తివంచనలేక ప్రయత్నించుచున్నాను. కాని వారును వారి అనుయాయులును ఏమియు చేయజాలక కొఱగానివారై యున్నారు.

లెగ్గెట్టుసతిని, ఇతరమిత్రులను చూచుటకై పోతిని. ఎప్పటి వలె నుత్సాహవంతులై, నాయెడల ఆదరానుగములను చూపుచున్నారు.

ఇచటికి రానున్నసన్న్యాసిని గుఱించి ఇండియానుండివార్త లేమైన వచ్చినవా?

ఇచట జరుగు కార్యక్రమమునుగుఱించిన వివరణములను నీకు తరువాత తెలిపెదను.

కుమారి ముల్లరుకును, స్టర్టీ సతికిని తక్కినమిత్రులందఱికిని నాశుభాకాంక్షలను తెలిపి, నాపక్షమున శిశువును ముద్దాడుము.

సదా భవదీయ సదంతర్గత
వివేకానంద

246

(ఏమిటి జోసెఫ్స్ పెన్సియరుకు)

228 పడమర 39 వ వీధి,

న్యూయార్కు,

డిసెంబరు 8, 1895.

ప్రియ జోజో,

పదిదినములు కష్టభూయిష్టమైన నౌకాప్రయాణమునలిపి న్యూయార్కు చేరుకొంటిని. దినములకొలది నాకు అత్యంతము విసుగుగా నుండినది.

యూరపులో పరిశుభ్రమై, సుందరమైన నగరములను చూచిన తర్వాత న్యూయార్కు మిగుల నపరిశుభ్రమై, రోత పుట్టించుచున్నది. రాబోవు సోమవారమునాడు ఇచటిపని ఆరంభించుచున్నాను. నీ మూటలు సురక్షితముగా ఆదేవతాదంపతుల కందింపబడినవి. ఆవ్యక్త లిరువురను ఆల్బెర్టా అట్లు పేర్కొను చుండును గదా ! యథాక్రమముగా వారు దయచూపుచున్నారు. సాలొమన్ దంపతులను ఇతరమిత్రులను చూచితిని. పీకనీని, గెర్ నెసతిని యాదృచ్ఛికముగా కలసికొన్నాను. రోధిస్బర్గు. సతిని గుఱించిన వార్తలేమియు తెలియరాలేదు. ఈక్రిస్టమస్ లో “స్వర్గశకుంతముల” తో కలసి రిడ్జ్ కి పోవుచున్నాను. నీ వందుండవలెనని సదా వాంఛించుచుందును.

ఇసబెల్లా సతి సందర్శనము లభించినదా? ఇతర మిత్రులకు నీకును శుభాకాంక్షపరంపరను తెలుపు చున్నాను.

చిన్నిజాబును వ్రాసినందులకు మన్నింపుము. ఇక ముందు దీర్ఘ లేఖలను వ్రాయుచుందును.

సదా భవదీయ భగవదంతర్గత
వివేకానంద

(శ్రీమతి బుల్బతికి)

228 పడమర 39 వ ఓథి,

న్యూయార్క్,

డిసెంబరు 10, 1895.

ప్రియ శ్రీమతి బుల్బతి,

...కార్యదర్శిజాబు నాకందినది. మీవేడికోలునుమన్నించి హార్వర్డు ఫిలసాఫికల్ క్లబ్ (తాత్త్వికసంస్థ)లో ఆనందముతో నుపన్యసింతును. నాపూనికలో తలసూపిన ఇబ్బంది నుల్లేఖించుచున్నాను. దీక్షతో నిపుడు గ్రంథరచన సాగించుచున్నాను. నేను పోయినతరువాత నాకార్యక్రమమునకు విశేషించి దోహదములుకాజాలు కొన్ని పాఠ్యగ్రంథములను వ్రాయుచున్నాను. వీని సచిరకాలములో ముగింపవలెనని ఉద్దేశించుచున్నాను. నేను నిష్క్రమించుటకుమున్ను నాలుగు చిన్నగ్రంథములను మిగుల త్వరగ పూర్తిచేయుట నాయుద్దేశము.

ఈనెలలో నాలుగు ఆదివారములందు జరుగవలసిన ఉపన్యాసములనుగుఱించిన ప్రకటనలు వెలువడినవి. ఫిబ్రవరి మొదటివారములో బ్రూక్లినులో జరుగవలసిన ఉపన్యాసములు డాక్టరు జోన్న ప్రభృతులచే నేర్పాటు చేయబడుచున్నవి.

వరిష్టాశంసలతో,

భవదీయ
వివేకానంద

248

(ప్రె. డి. టి. స్ట్రీట్)

248 పడమర 39 వ వీధి,

న్యూయార్క్,

డిసెంబరు 16, 1895.

ప్రియ ధన్య,

నీయుత్తరములన్నియు నే డొక్కటాసాలులోనే వచ్చినవి. ఖమారి ముల్లదుకూడ ఒక లేఖవ్రాసినది. శ్రీ కృష్ణానందస్వామి ఇంగ్లండుకువచ్చుచున్నాడని ఆమె “ఇండియన్స్ట్రీట్” అను పత్రికలో చదివినది. ఈవార్త నిజమేని నాకు లభింపగలవారిలో శ్రీకృష్ణానందస్వామి మిగుల సమర్థుడు.

ఇచట నేను వారమున కాటుతరగతులను నిర్వహించితిని. ఇవి కాక ప్రశ్నలకు సంబంధించిన తరగతి ఒకటి కలదు. ఒక్కొక్కతరగతికి 70 నుండి 120 వజ్రకు శ్రోతలు హాజరగుచుండిరి. ఇవికాక ప్రతి ఆదివారము ఎల్లరకై ఒకబహిరంగోపన్యాసముచేయుచున్నాను. కడచినమాసమున నాయుపన్యాసము లొక చిన్నహాలులో జరిగినవి. అందు సుమారు 600 శ్రోతలు హాజరగుచుండిరి. కాని నియమానుసారముగ 900 మందిశ్రోతలు హాజరగుచుందురు. 300 మంది నిలిచియుందురు. చోటులేక 300 మంది హాలునుండి పోవుచుందురు. ఈవారము పెద్ద హాలు లభించినది. అందు 1200 మంది శ్రోతలు కూర్చుండుటకు వీలుండును.

ఈయపన్యాసములకు హాజరగుటకై ఎట్టిపైకము ఈయనక్కఱలేదు. కాని అద్దెకై కొంతపైకము ప్రోగుచేయబడును. ఈవారములో పత్రికలు నాకార్యక్రమమునుగూర్చి విపుల ప్రక

టనలుచేయసాగినవి. సూర్యాయాఝ్కులో నే నీవత్సరమున విశేష సంచలనమును పుట్టింపగలిగితిని. నే నిచట వేసవిలోనుండి, ఒక వేసవివిడిది నెలకొలుపజాలితినేని, ఇచటి కర్తవ్యము సుస్థిర మూలబంధముపై నిలిచినదని చెప్పనొప్పును. కాని, మే మాసమున నేను ఇంగ్లండుకు రావలసినవచ్చుచుండుటచే, ఇచటిపని అసంపూర్ణముగనే నిలిచియుండును కాని, కృష్ణానందుడు ఇంగ్లండులో సమర్థతతో పనిసాగించుచున్నచో, ఈవేసవి నేను లండనులో నుండకపోయినను, అచటికార్యక్రమమున కెట్టి చెఱుపు ఘటిల్లకుండుచో, నేనిందే గ్రీష్మఋతువున నిలిచి పని కొనసాగింతును.

.నిర్ఘంతుర పరిశ్రమవలన నాయారోగ్యము శిథిల మగుచున్నది; నాకు కొంత విశ్రాంతి అవసరమైయున్నది. మే మీ పాశ్చాత్యపద్ధతులకు, ముఖ్యముగా నిర్ణీతసమయమున కార్యములను నిర్వహించుటకు, అలవాటుపడినవారముగాము. ఈయావిషయములనన్నిటిని నిర్ణయించుభారము నీపై వదలితిని. ఇచట “బ్రహ్మవాదిను” ప్రతిక సంతృప్తికరముగ నడచుచున్నది. ఇక్కిని గుఱించి వ్యాసములను వ్రాయుట కారంభించితిని. నా కార్యక్రమమును గుఱించిన మాసనివేదికను వారికి పంపెదను. కుమారి ముల్లరు అమెరికాకు రావలెనని మక్కువపడుచున్నది. ఆమె వచ్చునోరాదో చెప్పజాలను. నా ఆదివారోపన్యాసములను ప్రకటించవలెనని ఇచటి మిత్రులుకొందఱు ఉబలాటపడుచున్నారు. మొదటి యుపన్యాసప్రతులను కొన్నిటిని నీకడకు పంపితిని. తరువాతి రెండు ఉపన్యాసముల ప్రతులను కొన్నిటిని రాబోవు టపాలో పంపెదను. అవి నీకు నచ్చుచో, నీకు మఱికొన్ని పంపుమని వారికి సలహాచెప్పెదను. ఇంగ్లండులో ఐదువందల ప్రతులు విక్రయమగునట్లు చూడగలవా? ఇట్లానరించితివేని తక్కిన వాని ప్రచురణములో వారు విశేషప్రోత్సాహమునందగలరు.

రాబోవు మాసమున నేను డిట్రాయిట్టుకు పోయెదను. అందుండి బోస్టనుకు పోయెదను. తరువాత హార్వర్డు విశ్వవిద్యాలయమున కరిగెదను. అటుపిమ్మట కొంత విశ్రాంతిపడసెదను. నేను లేక పోయినను, కృష్ణానందునివలన నచటి పనులు కొనసాగుచుండుచో, తదనంతరమే నేను ఇంగ్లండుకు వత్తును.

ప్రేమాశీస్సులతో,

సదా భవదీయ
వివేకానంద

249

(శ్రీ ఆశాసింగపెరుమాళుడు)

228 పడమర 39 వ పీఠ,
న్యూయార్కు,
డిసెంబరు 20, 1895.

ప్రియ ఆశాసింగా,

...ఓర్పు గలిగియుండును. ప్రాణమునకై నను తెగించి విశ్వాసపూర్ణులరై యుండుదు. మీలో మీరు పోరాడుకొనకుడు. ఆర్థికవ్యవహారములలో పరిపూర్ణ విశుద్ధి కలిగియుండుదు... ఇంకను ఘనకార్యములను మనము చేయనున్నాము....మీకు విశ్వాసమును సత్యపరత్వమును భక్తియు నున్నంతకాలము సమస్తమును మే లొందును.

...సూక్ష్మములను అనువదించు నప్పుడు ప్రాచ్యభాషా ధ్యేతల నించుకై న లక్ష్యపెట్టకుడు. భాష్యకారులపట్ల ప్రత్యేక శ్రద్ధ చూపుడు. ప్రాచ్యభాషాధ్యేతలకు శాస్త్రమం దొక్క అక్షరమైనను అర్థము కాదు. మతవేదాంతపరిజ్ఞానభాగ్యము శుష్క భాషాత్మక శాస్త్రజ్ఞులకు లేదు.ఇందుల కుదాహర

ణము:—ఋగ్వేదమందలి “ఆనీదవాతమ్” అనుమాట “ఊపిరి పీల్చుకొనకయే అతడు జీవించియుండును” అని అనువదింపబడినది. నిజమున కిది ప్రధానప్రాణమునుగూర్చి చెప్పబడినది. అవతలం అనుటకు కదలనిది అని వ్యుత్పత్త్యర్థము. కల్పమునకు ముందు (విశ్వశక్తి యగు) ప్రాణము ఉండు దశను ఇది వర్ణించుచున్నది. భాష్యకారులవాక్యములను తిలకింపుడు. వివరించునప్పుడు యూరోపియను పండితు లనబడు వారిని అనుసరింపకుడు. మన ఋషులనే అనుసరింపుడు. ఏమి తెలియును ఆపండితులకు ?

.....ధీరులుగ నుండుడు. భయరహితులుగ నుండుడు. మార్గము నిర్నిరోధము, నిర్విఘ్న మగును.....ధియూసస్త్వల (దివ్యజ్ఞానసమాజమువారి) తోమీ కెట్టి పనియు లేదు అనుటను జ్ఞప్తి యుంచుకొనుడు. మీరు ఓర్పు కలిగి నాలండనుండు లేని మన మింకను ఘనకార్యము సాధింతు మని మీకు నేను హామీ యిత్తును. నాయనా, క్రమక్రమముగ ఘనకార్యము నిర్వహింప బడబోవునది ఇంగ్లండులో. మీరు అప్పుడప్పుడు అధైర్యపడు చుండురని నాకు తోచుచున్నది. ధియూసస్త్వలచేతులలో ఆట బొమ్మలుగ నుండ మను మోజు మీకు కలుగుచుండును. అదే నా దిగులు. గురుభక్తిగలవాడు విశ్వవిజేతయగు ననుటను స్మరింపుడు—చారిత్రకసాక్ష్య మిదొక్కట....మానవుని సింహముగ రూపొందించునది విశ్వాసమే. ఎంతవని నేను చేయవలసియున్నదో దానిని మీరు సదా జ్ఞప్తియందుంచుకొనవలయును. ఒక్కొక్కప్పుడు దినమునకు నేను రెండుమూడుపన్యాసములు కావింప వలసియుండును — ఈవిధముగ నేను అన్ని అడ్డంకులకును ఎదురొడ్డి దారి చేసికొందును — దుష్కరమైన పని; దుర్బలు డెవడైనను మరణించియుండును.

...బలముతో విశ్వాసముతో పట్టువిడువకుండుడు. సత్య పరులుగ నుండుడు. సత్యశీలురుగ నుండుడు. విశుద్ధులరుగ

నుండుడు. మీలో మీరు కలహించుకొనకుడు. అసూయయే
మన జాతికి వేరుపురుగు.

నీయెడను అచటి మన మిత్రులందఱియెడను ప్రేమతో,

భవదీయ

వివేకానంద

250

(ప్రేరదానందస్వామికి)

228 పడమర 39 వ పీఠ,

గ్యూరూర్,

డి సెంటరు 23, 1895.

ప్రియ శరత్తు.

నీ లేఖ నాహృదయమును దుఃఖముతోనింపినది. ఉత్సాహ
మునంతను గోల్పోయితివని గ్రహించితిని. నేను మిమ్ములనందఱ
నెఱుగుదును. మీ శక్తిసామర్థ్యములును, లోపములును నాకవగత
ములే. నీ శక్తికిమించిన పనిని నిర్వహింపుమని నిన్నెన్నడును కోరి
యుండను. ప్రాథమిక సంస్కృతపాఠములను బోధింపుమనియు.
నిఘంటువులు మున్నగుగ్రంథముల సాహాయ్యముతో ఎస్—అను
నాతనికి అనువాద ప్రబోధ కార్యక్రమములందు నీవు తోడుపడ
వలెననియు నేను వాంఛించియుంటిని. ఈకర్తవ్యనిర్వహణమునకై
నిన్ను దారిలో పెట్టియుందును.— సుశిక్షితుని జేసియుందును.
ఆపనిచేయుట కెవ్వరైన సమర్థులై యుండియుందురు.—సంస్కృత
ములో ఇంచుక పరిజ్ఞానము మాత్రము తప్పనిసరిగ నుండవలెను.
అంతే! కానిమ్ము. ఏమైనను మంచికేవచ్చును. అది దైవ
కార్యమగుచో, సరియైనవ్యక్తి, సరియైన స్థానమున, సరియైన
సమయమున వచ్చును. మీలో నెవ్వరైనను మానసికముగ

కలతచెంద నక్కఱలేదు. ఇకసన్న్యలువిషయమందువా? పైకము నెవ్వరు తీసికొందురో, ఎవ్వరు తీసికొనరో నేనంతగా పాటించు వాడనుగాను. కాని బాల్యవివాహముపట్ల నాకు మిక్కుటమైన జగుప్సకలదు. దీనివలన దాపురించు యాతనయెట్టిదో నే నెఱు గకపోలేదు. దీనివలన సంక్రమించు పాపమును మనజాతి అనుభవించితీరవలెను. నారకీయమైన ఈ యాచారమునకు ప్రత్యక్షముగగాని, పరోక్షముగగాని నాచేయూత సోకుచో నన్ను చూచి నేనే అసహ్యించుకొందును. ఈ విషయమును గుఱించి నీ కీవరలో స్పష్టముగ వ్రాసియుంటిని. “దావాను” గుఱించి, విడుదలకై తానుచేయు ప్రయత్నములను గుఱించి ఏమేమో చెప్పి సన్న్యలు నన్ను మభ్యపెట్టనక్కఱలేదు — అట్లు చేయుటకు వానికి హక్కులేదు. వానికి నేనెన్నడు నెట్టి హానిగలిగించియుండ లేదు. అయినను నన్ను ప్రపంచన వాగురలో నాతడు పడద్రోయనెంచుట మిగుల శోచనీయము. ప్రపంచమనగా నిట్టిదే! నీవుచేయు మంచి వ్యర్థమగును. అట్లని ఏమియు చేయక నీవు చేతులను కాళ్లను ముడుచుకొనికూర్చుంటివేని నీవు ముష్కరుడవని ఎన్నబడుదువు. భగవంతుడు నిన్నుప్రోచుగాక! నేను తెలివినది నిక్కమని గుర్తింతువా? ఉద్వేగభరిత ప్రకృతిగలవాడను నేను. చుట్టములును, స్నేహితులును ఈప్రకృతినండజేసికొని సదా నాకు దారుణమైన చెఱుపు దెచ్చుటకై ఉద్దేశించుచుండురు, జగతికి దయ శూన్యము. “దాసోహం” అని మనము నతజానువులమై పలుకునంతకాలము అది మనలను చూచి కనికరించును; మనపట్ల మైత్రిచూపును. నాకట్టెదుట పుడమి విశాలమై యున్నది. ఇందులో నెందెందో నా యునికికొక మూల అగపడకుండునా? భారతీయులకు నాపై నిష్ఠములేనిచో, నన్ను జూచి యిష్టపడువారుండకపోరు. బాల్యవివాహ మను పైశాచికాచారమును మట్టుపెట్టుటకై నేను శక్తివంచనలేక ప్రయత్నింతును. నీపై నేరముమోపువారెవ్వరు నుండరు. ని గుండెలో దడపుట్టునేని,

సీపు ఏ దేని నిరిపాయస్థలమునకు తొలగిపోమ్ము. ముక్కు-పచ్చ
 లారని పసిపాపలకు మగలను చేకూర్చు చెట్టలకు చేయిజేసికొన
 జాలను. ఇట్లు చెప్పవలసివచ్చుచున్నందుల కెంతయు వగచు
 చున్నాను. ఈశ్వరుడు నన్ను కాపాడుగాక! ఇట్టిపనులతో నా
 కీవరలో నెట్టి జోక్యము లేదు — ఇకముందుకూడ నుండకుండు
 గాక! — బాగుగ విషయమును యోచింపుము. ఇంత కంటెమిగుల
 హేయమై, దాదానమైన విషయము మఱొకటి యుండునా? ఇంత
 కంటె పిటికితనమునుక్రూరత్వమునుచూచియున్నావా? పసినిసుగుకు
 మగని అంటగట్టువాని యుసులులుదీయుటకై నేను సంశయింపను.
 నాదృష్టిలోని లక్ష్మ్యమిది: — సాహసోపేతులును, ధైర్యశాలురును,
 మహత్తరక్రియాసాధనకై ముందంజవేయువారును నాకు తోడు
 పడవలెను. ఇట్టివారులభింపలేని నే నొంటరినై కర్తవ్యము నిర్వ
 హింతును. నేను నెఱవవలసిన మహాశయముగలదు. ఏకాకినై
 దానిని నిర్వహింతును. ఎవరువత్తురో, ఎవరుపోదురో నేను
 లక్షింపను. సన్న్యలు సంసారమునకై ఏర్పడిపోయినాడు.
 నాయనా, నా హెచ్చరికను గమనింపుము. అప్రమత్తుడవై యుండు
 మనియే నీకు హితముచెప్పుచున్నాను. ఈసలహా నీకు తెలుపుట
 నాధర్మమని ఊహించితిని. ఇప్పుడు మీరందఱు గొప్పవారై
 తిరి. — నామాటలలో మీకెట్టి విలువ అగపడదు. విస్పష్టముగ
 విషయవిలోకన మొనరించి, ఘనతరపరిజ్ఞానమునుపడసి, నీ యంత
 రంగమున చలించు నేటితలపులకంటె ఘనతరమైన భావపరంపర
 నీచిత్తమున పొడకట్టు సమయము ఆసన్నముగాక తప్పదని ఆశ
 పడుచున్నాను.

ఇక నెలపు! ఇక నీకు విసుగు గలిగింపను. మీకందఱకు
 ఆశీస్సులు లభించుగాక! ఒక్కొక్కపుడు మీకు కొంతసేవ సలిపి
 నందులకు (ఇట్లనిమీరు తలతులేని) మురియుచున్నాను. గురుదేవు
 డాదేశించిన కర్తవ్యములను నిర్వహించుటకై శక్తివంచనలేక
 ప్రయత్నించితి నను ఆత్మవిశ్వాసము నాకు కొంత పరితోషమును

కలిగించుచున్నది. ఈ రత్నములు చక్కగ నివ్వటిలినవో వేఱు తీరునజరిగినవో నేనెఱుగను. కాని వీనిని నిర్వహించుటకై ప్రయత్నముసలిపినందులకే నాకు ప్రమోదముకలుగుచున్నది — ఇక సెలవు. తనపై నాకెట్టి కినుకకలుగ లేదనియు, నాకు విశేషదుఃఖమే కలిగినదని మాత్రము సస్పృహతో తెలుపుమా. విత్తమును గుఱించిన విషయము నాకు ఖేదముకలిగించుటలేదు. విత్తమునకు విలువేమి? నాహృదయమునకు యాతనకలిగించినవి ఒక నియమోల్లంఘనమును మఱివాని ప్రవంచనోద్దేశమును. వానికిని, మీకును టుదివందనము తెలుపుచున్నాను. నాజీవితములోని ఒక అధ్యాయము ముగిసినది. తక్కిన అధ్యాయములు క్రమముగ దాని ననుసరించునుగాక! అన్నిటికిని నేనుసంసిద్ధుడనై యున్నాను. నన్నుగుఱించి, మీకెవ్వరికి మానసికసంక్షోభము కలుగకుండు గాక! ఏదేశమందుగాని, ఏమానవుడుగాని, నాకెట్టి తోడ్పాటు నలుపనక్కఱలేదు. ఇక సెలవు! ప్రభువు మిమ్ములను సదా ఆశీర్వాదించుచుండు గాక!

వివేకానంద

251

(శ్రీ బి. టి. స్ట్రీట్)

రిజిస్ట్రీ మేనర్,
డిసెంబరు 29, 1895.

ప్రియ మిత్రమా,

ఉపన్యాసప్రతులు ఇప్పటికి నీకందియుండును. వానివలన కొంతప్రయోజనము కలుగునని ఆశపడుచున్నాను. గమనింపవలసిన విషయములు మూడు! కట్టెదుట ఇక్కట్లు చాలకలవు. వీనినిన్నిటిని నెట్టివేయవలెను.

వానిప్రయోజనమేమియు లేదని వారియూహ. — ఇది జాతీయమైనజాడ్యము. ఆకస్మికముగ శీతకాలము నెదుర్కొనుటకై వారడలు చున్నారు. ఇంగ్లాండులో పనిచేయుటకు టెబెట్టువానికి వలసిన శక్తిలేదని వారి తలంపు. నేడుగాకున్న తేపు పనిచేయుటకై ఎవరో ఒకరు రాకతప్పదు.

భవదీయ సదంతర్గత

వివేకానంద

మలిమాట: — జాననను దంపతులకు, 'లేఖీ' మర్గెననుకు, క్షార్కుసతికి, కుమారి హావెనుకు, కుమారి ముల్లదుకు, కుమారి స్తీలుకు, మఱి తక్కిన నెచ్చెలులందఱికి క్రిస్త్యసు శుభాకాంక్షలను పంపుచున్నాను.

వి.

పసివానిని నాపరమున ముద్దిడుము; వాని నాశీర్వాదింపుము. స్వరీసతికి నా శుభాకాంక్షలు తెలుపుము. మనము పనిచేసి తీరుదుము —

గురుకటాక్షము మనపై ప్రసరించు గాక!

వి.

251 (౨)

(కుమారి ఎస్. ఫార్మరుకు)

న్యూయార్కు,

డిసెంబరు 29, 1895.

ప్రియ సోదరీ,

ఈవిశ్వమున నేదియు వ్యర్థముకాదు. ఎవో నెద్దియు వ్యర్థముకాదు, జీవనస్థితమృత్యువుమధ్య నెవో వసించుమో

ప్రజాసమక్షమందును, లేక ఏకాంతమందును, జనసంకులపథములందును లేక ప్రాకాశలీనసాంద్రగహనాభ్యంతరమందును మనము యోచించు ప్రతిభావము ప్రాణప్రదీపితమైవెలయును. ఈభావములు ఆత్మవ్యక్తీకరణమునందుటకై నిరంతరప్రయత్నమునలుపుచున్నవి. ఆత్మప్రకాశమునకై అవి ఎంతో తపించుచుండును. ఎంతయడంచినను అవి మడియునవికావు. ఏదియు వినాశనమునకు గుఱికాదు. భూతకాలమున చెఱుపుదెచ్చిన తలపులు సయితము ఆత్మప్రకాశమును కాంక్షించును. ఈభావములు బహుళవ్యక్తీకరణములందు నిర్మలములై తుదకు పరిపూర్ణమై, శివమై వెలయును.

కావున ప్రస్తుతము ఆత్మప్రకాశ మొనరించుటకై తహతహలాధు భావపరంపర, ఎంతేనికలదు. ద్వైతస్వప్నములను పరిత్యజింపుడని, బాగోగుల తలపులను తీవ్రతర దమనస్వప్నములను మనసునుండి తొలగింపుడనియు, ఈనవ్యాశయము మనకుబోధించుచున్నది. సర్వనాశనముగాక ఉదాత్త పరిచాలనము (ఈశ్వర) శాసనమని అది బోధించుచున్నది. ప్రపంచము మంచి చెఱుపుల కూడలికాదని, ఘన ఘనతర ఘనతమ పురోభివృద్ధుల ఆట పందిరియని అది బోధించుచున్నది. దేనినిగాని అది కాదనక స్వీకరించును. ఏపరిస్థితియు ఆశారహితముకాదని, ప్రబోధించి, మానసిక, నైతిక, ఆధ్యాత్మికాంశములన్నిటిని పరిగ్రహించి, ఎట్టి తెగడ్డకు గడంగక, తాను మేలేచేసితినినియు, ఇంకనువిశేషమైన అభ్యుదయమును గలిగించుటకై ఇపుడు పూనదననియు అది తెలుపుచుండును. దౌష్ట్యము తొలగుననుభావము ప్రాచీనకాలమున ప్రబలెను. ఇపుడు దానికి చోటులేదు. దుష్టశక్తి పరివర్తనమునందుననియు, మహత్తర సౌమ్యస్థితి నందుననియు నేడది ప్రబోధించుచున్నది. ఈశ్వరసామ్రాజ్యము సుస్థాపితమైయుండెననియు, ఇచ్చగించితిమేని అది మనయది యగుననియు, పరిపూర్ణ

త్వము మనుష్యాంతరింగమున విరాజిల్లుచునేయున్నదనియు అంత ర్దృష్టి కది గోచరించుచుండుననియు అది బోధించుచున్నది.

కడచిన వేసవిలో గ్రీనేకరులో జరిగిన, సమావేశములు ఆశ్చర్యము గలిగించునట్లు విజయవంతముగ నిర్వహింప బడినవి. ఏలయన పూర్వోక్తమైన భావమునకు నీ హృదయమున చోటాసగిలివి. నీయందది సువ్యక్తమైనది. ఈశ్వరసామ్రాజ్యము విద్యమానమైయున్నదను సిద్ధాంతమును నీవు సమగ్రముగ విశ్వ సించుటచేతను ఆవిజయము చేతుటినది. ఈసిద్ధాంతమును ఆచరణ మందు రూపొందించుటకై దీక్షాపురస్కరముగ భగవంతుడునిన్ను నియోగించెను. ఈయద్భుత కర్తవ్యనిర్వహణమున నీకు తోడ్పడు వారు ఈశ్వరుని సేవించువారే యయ్యెదరు.

తనసేవకులను సేవించువాడు తనభక్తులలో నగ్రగణ్యుడని భగవంతుడు గీతలో బోధించియున్నాడు. నీవు భగవంతుని సేవకురాలవు. శ్రీకృష్ణుని ఉపదేశ మనుసరించు నేను ఎచ్చట నున్నను దైవప్రేరితమైన నీకార్యక్రమములో ఏసేవచేయవలసి వచ్చినను అది నాభాగ్యమని ఆరాధన మని నేను సదా తలంతును.

సదా భవదీయ ప్రియ సోదరుడు
వివేకానంద

సూచి

- అక్షయపూర్ణమ్ 234, 239, 439, 502, 507-8, 510
 అక్షయపూర్ణా 295
 అక్షయపూర్ణములాల్ 480
 అఖండానందస్వామి, శ్రీ (గంగాధరకు) 1, 8, 21, 38, 42, 44, 50, 59, 70-1, 345, 507, 515
 అగ్నిహోత్రపండితుడు 516
 అమృతానందసరస్వతి 23, 26
 అజగరోపాఖ్యానము 13
 అట్మీరు 516
 అతిశయోక్త్యలంకారప్రయోజనము 357
 అతులచంద్రభూషి 59
 అద్వైతవేదాంతము 195, 481 2
 అద్భుతలీలలు అనావశ్యకములు 315
 అనివార్యకాస్త్రము 96
 అనుసార్యులు ఋషులేకాని పాశ్చాత్య పండితులుకారు 563 4
 అపేక్షితములుమాడు, గొప్పతనమునకు 153
 అపోహ, ఒకానొక తెనుగుర్పి 23-5
 అభయసందేశము 278
 అభేదానందస్వామి, శ్రీ (కాళి) 43, 57, 60-2, 70-1, 191, 424, 495, 500 1, 516
 అమరనాథము 61
 అమరప్రేమబద్ధ సంఘము 153
 అమలు, మతిమునకు కావలసినది 107, 286-7, 294
 అమితాభ బుద్ధుడు 45
 అమృతత్వము 144
 అమెరికా "జేశ" "ప్రజల" వివరములు 103, 112, 131, 137-40, 146, 163-71, 214-5, 241, 257, 260, 262, 272, 274-6, 295 6, 300-1, 311, 331-3, 357-9, 375, 399, 417, 419, 497, 555, 560
 అమృతైథూమికొను ఆస 406
 అమృతర్పి 179, 185, 229 30, 239, 252, 291, 298, 323, 399, 457 8, 460-1
 అమృతైథులు 323
 అరేనా 437, 453
 అవకాశములు, దుష్టుల కెక్కడగ నుండవలెను 391
 అవగుణముల నిరాసము, భారతీయుల- 436-7, 466, 496
 అవహత గీత 16
 అవసా సిద్ధాంతము 313
 అశ్లిలవాక్కులు, బెంగాలీలో వ్రాయబడ్డ శ్రీ రా. చరిత్రలో 313
 అనూయ, సీగ్రోల 320, 343
 అనూయ, భారతీయుల 153, 160, 171, 176
 అనూయా నెకమత్వముల నిరాసము 342, 347
 అస్పృశ్యతాఖండనము 81
 ఆశసింగపెరుమాళు 102, 127, 181, 202, 225-7, 232, 247, 250, 267, 283, 289, 293, 298,

306, 312, 324, 316, 352-6,
378, 411, 413, 418, 435,
442 3, 445-6, 462, 465, 476,
485-6, 512, 563

అచారము, గురూపాసనాది, 151
అడమ్యునది 373, 416 8, 454, 557
ఆత్మనిత్యత్వము 460; ప్రత్యయము
296; వత్ సర్వభూతేషు 391
ఆదరము, వ్యక్తులందున్నది, సిద్ధాంతము
లందు లేదు 361

ఆదర్శవాది, స్వప్నప్రియుడు—స్వామి
408

ఆదాము 487

ఆదేశము, ఆమెరికనుపత్రికలలో ప్రక
టింపుడని 438-40

ఆధిపత్యము, సాహాయ్యమునలుపనివారి
513 4

ఆధ్యాత్మిక ధర్మార్హత, అందఱికిని
388; విషయప్రచారము 205;

—సంస్కారముచేతనే ఇతర సం
స్కారములు శక్యములు 411

ఆనందవాతమ్ 564

ఆనందెంటు సతి 128

ఆస్ట్రేలియా స్ట్రీంగుమాడమ్ 488

ఆపదల ఉపయోగము 141-2

అబరనేలు 177

అబ్బాస్ 'లామాల' వర్ణనము 264

ఆర్భాటము, పాడిరీల 485

ఆలస్యము, సరకులరవాణాకు 381

ఆల్ఫిన్ 554

ఆల్ఫెర్ట్స్ 475

ఆశయప్రచారకసంసావశ్యకత 379-80

ఆసుపత్రులు, నల్లలకు 369

ఆస్టిన్ 124, 202

అంగేయలపాలనవలని లాభము 102

అండ్రిసు గయాక్షేత్రము 502

అంద్రూసు కుమారి 420

ఇచ్చిపుచ్చుకొనుట ధర్మము 305

ఇబ్నిసు 487

ఇమిటేషన్ ఆఫ్ క్రైస్తు 11, 14

ఇవాన్ స్టన్ 121, 245

ఇసబెల్ మెక్ డీ 185, 188, 230,

245, 282, 291, 398, 412, 559

ఇంగరానలు 135

ఇంగ్లీషువారిని శిష్యులను చేసికొనుట

తేలిక కాదు 518

ఇంటర్వ్యూ 182

ఇంటిరియరు 145, 149, 185, 229

ఇండియన్స్ 271, 334, 382, 561

ఇందు 28

ఇందుమతిమిత్ర 92

శ్రీకానచంద్రముఖిరి 31

ఈశ్వరకృష్ణుడు 489

ఈశ్వరసామ్రాజ్యము 570-1

ఉదాహరణములు :—

—తేనెపట్టు 16; నిండిన నిందుచున్న

కుండ 20; కన్నెను లేపి పెండి

తెలుపుట 72; పర్వతమాలబంధ

ముపై నిర్మితమైన ఇలు 92; కూపన

మండూకములు 109-10, 176,

302, 462; రసాయనపదార్థము

లను కలుపుట 147, 210, 216;

దీపమున కాంతి స్పందనము 151;

మాంసాహార ఫలాహారములు 156;

పండులయెదుట మత్స్యములుచలుట

164; గింజపును ఊకకును భేదము

167; మహమ్మదునొడవ కొండ వచ్చుట 170, 211, 217; ఊక దంచు రోకలి 192, 451; ఏనుగు చీమకాటు 193; చంద్రునిమీదికి ఉమ్ముట 190; పొగమసినిండినగది 197; పేనబడిన గడ్డిపోచలు ఏనుగు నకు బంధనములు 204; ఒడునపడిన చేప 236; రత్నాలగనిని విడిచి గాజుపూసక దేవులాడుట 242; ఆవుతోలుచేప్ప బ్రాహ్మణునకు దానము 268; అంటించిన నిప్పు ఆజుదు 273, 479; త్రాగిన యిను మనకు సమ్మెటప్రేటు 289; గంగ గట్టున బావితవుట్ట 295; కుడితి తొట్టియొద్ద కుక్కలు 305, 486; గ్రాక్షపండు పులుపు 308; పులియ బట్టిన కడుగునీరు 309; ఆత్మ హత్యకు పేనాక త్తిచాలు, శత్రు వధకుమాయుధములు 317; చాల పైమెట్టెక్కిన పక్షి 340; ఎగురు తిరిగి తన్నెడి శిశువుగొంతులో మందుపోయువైగుడు 347; డయా నాగుడిసెని మంచుకడ్డి 353; ఆకిలు చెట్టు విలువను తెల్పుననిమంచిపండే గాని పుచ్చినపండుకాదు 358; పాటు కడలిలోని రత్నములను చూపును 393; నూర్యదు-భూమి; సముద్రపుపైభాగముననే కల్లోలములు 393; చంద్రబింబము - మేఘము; త్మత్రగణితమందలి చుక్కలు; భగవంతుడు ఇరుసు 394; దేవు డాకా శము ఆత్మలు చుక్కలు 390; కల్లోలము బుడగలు 481; జోరు తిగ 483; జేరులొద్ద పోయు నీరు

484; వంటకములో ఉప్పు 520
ఉచితముగ పంచిన పుస్తకాలను చదువను 387
ఉమ్ము, టన్నాల్ 125-6, 136, 238
ఉదయనాచార్య 125
ఉదారమిత్రులు, పాదిరీలలో 352
ఉపకారాలు-అపకారాలు 558
ఉపదేశము, కలిసిపాటుపడుదని 204
ఉపదేశములు, శశికి 497, 500
ఉపనిషద్వాక్యోద్దాహరణము 123-4
ఉపేక్ష, భారతీయుల 208, 213
ఉమాదేవి 400

ఎఱికలున్నానెటి 373

ఎక్కుకమార్గముసానుభూతి, ప్రేమి 322
ఏకంసల్ విప్రా బహుధావదన్తి 476
ఏదియు వ్యర్థముకాదు 570

ఐహిక నాగరకతావశ్యకత 308

బ్రాహ్మణ చక్కని బాలిక 165
బరహుజి 516

బ్రహ్మము కవిషను 196

ఓలు బాయిస్కల్ 161

ఓహియో 454

క్రంఖలు 2

కంటు, పాదిరీల 208

కడలి తెవులు 556

“కదాపిన” పండితుడు 107

కన్యాకుమార్యగ్రమున ప్రబోధము 174

కపిలమహాముని 17, 46-7

కపూర్తలరాజు 105

కమలాకాంతుడు 55

కమ్మరలడ్డవరెడ్డి 182

కర్తవ్యము, ఉన్న మెట్టునుండి పైమె
టెక్కించుట 499

కర్తాభజావర్గము 273

కర్మాచరణప్రయోజనము 397

కలకత్తావారిని నిరసించుట 314

కష్టతరము, అవరోహణముకంటె ఆరో
హణము 288 9

కాంటను 96 7

కాట్కిలు ప్రాంతములో భూమికొను
ఉద్యమము 396

కారణము, బంగాళమున ఇస్లాము హె
చ్చుటకు 321

కార్పెంటరు, డాక్టరు 351

కార్పిసు కుమారి 411, 416

కార్యక్రమము, కేంబ్రిడ్జిలో 323;
న్యూయార్కులో 407 - 8, 411,
412, 561-2

కార్యకూరతోపడేశము 337, 355 6,
377, 515

కార్నిల్లా 238

కార్నిల్లు 293

కావ్యఖండము 116 9

కాశీవర వేదాంతవాగీశుడు 521

కాశీదాసు 338

కాశీకృష్ణబాబు 132, 344

కాశీచరణచెనరి 283-4

కాశీభట్టాచార్య 33

కంభమేళ మహాత్మ్యము 27

కవ్వ 113, 227, 252

కటిచకదళ 316

కటిరము, మనచేజీవసానము 148

కటుంబసితి, స్వామిజీ 10

కమారిలభట్టు 45

కసుమాంజలి 125

కూరింగు కుమారి 437

కృష్ణమయి 28, 33

కృష్ణానందస్వామి 561 2

కేంద్రస్థానావశ్యకత 65-70, 353-4,
415, 516-7

కేశవచంద్రసేన్ 200, 225

కొలంబో విశేషములు 94

కోరాస్ట్రాక్రాము 239, 244

కాశికవృత్తి 521

క్రతుకలాపనిరాసము 368-9

క్రీచ్చియనైస్సు 201, 412

క్లార్కుసతి 569

క్షత్రియుల విశిష్టత 159

క్షైత్రీమహారాజు 86 - 8, 91, 93,
136, 179, 199, 247, 260,
345, 356, 381 - 2, 421, 457,
460, 473, 495

గౌరవచంద్రరాయ్ 33, 51, 53, 60

గార్గి 363, 500

గిబ్బన్నదంపతులు 374

గిరిశచంద్రఘోష్ 40, 71, 168,
184, 515

గుణనిధి 193, 345 6, 371, 190

గుణప్రశంస, సోదరకమ్యుల 493

గురుపరంపరలో ఎడతెంపుండరాదు
370

గూఢమతాశయములు 426

గృహిణి విశిష్టత 356-7

గౌరవే 229, 267, 298, 399, 405,
448-9, 559

గేలి, భరద్రాకలేదా అని 418

గోపాల్ 199, 515

గోవింద చౌధురి 23

- గోవిందసహాయ్, లాలా 73-5, 327 8 జోశీ 408, 417, 420, 448,
'గా' 22 169-70, 472, 475, 512, 527,
గోర్యా 342 529, 555, 559
- గ్రంథవిక్రయము, ఇంగ్లండులో 383, జోషి (జోసపు మామ) 456
522 జోసపైన్ లాకు 415
- గ్లాడ్ స్టన్, భారత దేశపు 200 జోసీ దాక్టరు 560
- గ్లౌసర్ దోషములు రెండు 509 జ్ఞానభాస్కరుడు 156
- చండీసప్తతి 171-2 జ్ఞానయోగము 430
- చక్రవర్తి 128-9 జ్ఞానానందుడు 5, 7
- చారుచంద్రుడు 248, 462 ట్రాంజే 529
- చిత్రహటము 26 టాటను 291-3, 297
- చునీబాబు 28, 526 టాడ్ 434
- చైతన్యస్వామి, శ్రీ 16, 45, 309 టిబెట్టు 2, 7, 8, 44, 60, 382, 569
- చైనా 60; —వాడున్నాననుచేయుడు 97 టెమ్పుల్ యూనివర్శిటీ 438
- చోరుని ధర్మనాక్షర 158 ట్రాన్స్క్రిప్టు 247, 252
- చైన్నాథస్వామి రథము 163 ట్రిబ్యూన్ 191, 297
- జగ్మోహనుడు 370 ట్రుబ్బరు 489
- జడి 376 ద్రవరు కమారి 430, 444, 450-1,
జహాను వివరములు 99-100 456, 460, 468, 470, 477
- జల్మ గోవు 163 దార్విన్ 491
- జాకు 306 డీవిడ్డు 82
- జాగరూకత, ఆర్యోవిషయిక 506 ద్యౌడు 240
- జాన్ 96, 306 ద్యౌరైన్ 240
- జాన్ డేవీస్ 489 ద్యౌసెన్ను 491
- జాన్ లియన్ 126 త్రాన్స్లికాచారము 45
- జాన్సన్ దంపతులు 106, 569 తారకుడు 330, 334, 345, 498,
జీ, సోదరి 230 507, 524-5; —నితో రామేశ్వర
జీవితముఖ్యాభిలాష, స్వామిది 147 మేగిన బాలుడు 370
- జీససు 79 తారతమ్యము:—
- జెస్సే 82 బుద్ధ × శంకర 48; రాజపుత్రులు ×
- జేన్స్ దాక్టరు 244, 326 దక్షిణరాజులు 84; భారతీయులు ×
- జెన్ దాక్టరు 373 జపానీయులు 100; ఆసియా × యూ
- రవ × ఆమెరికా 131; పుణ్యము ×

పాపము 156; అమెరికనుమహిళ × భారతీయ మహిళ 172; ప్రాచ్యులు × పాశ్చాత్యులు 209, 254, 285, 296, 303, 319, 349, 368, 386, 413, 464; పెంగాలీలు × మదరాసీలు 228; బోస్టును × న్యూ యార్కు 246, 326; అమెరికను సతులు × యూరపియను సతులు 258; మహిళలు × మగవారు 326, 359; జి. జి. × ఆశసింగ 353; పుస్తకములు × పత్రికలు 354; సోమరితనము × త్యాగము 363; మదరాసీయులు × ఇతరులు 387; చైతన్య దేవుడు × శ్రీరామకృష్ణుడు 392; సామాన్యమానవుడు × జ్ఞాని 401; ఆశ × నైరాశ్యము 406, 409; మతాచార్యుడు × లౌకికమానవుడు 440; ధర్మము × అధర్మము 463; కర్మ × అకర్మ 498; అభేదానందుని ఇంగ్లీషు × కారదానందుని ఇంగ్లీషు 502; న్యూయార్కు × కలకత్తా 511; అమెరికనులు × ఆంగ్లులు × జర్మనులు 555; యూరోపునగరములు × న్యూయార్కు 559.

తారాదేవీక్షేత్రము 60

తులసీదాసు 220, 405

తులసీరామ్ 28, 31, 370

తొందరకూడదు 317-8

త్రిగుణాతీతానందస్వామి, శ్రీ (కారుడు) 333, 381

థ్స్ స్పి కుమారి 373-4, 400, 411, 416, 441

థామర్ 76

థామసు డాక్టరు 149

థియాసఫిట్టులు 311, 376, 179, 564

దక్షుడు 72, 504

దరిద్రదేవోభవ 346

దర్జివాడు, డియర్బారస్ ఆ వెన్యూ 117

దసు 344

దాపతికము కూడదు 310

దాస్యత్రిపుటి 459

దిననాథ 503

దీనజనోద్ధరణోచ్ఛోధము 349-50

దుఃఖమే గురువుగనుండు పాఠశాల 108

దేవతాదంపతులు 559

దేశభక్తులు, ప్రజలదూసితిని పరికింపని 321

దేశాటన ప్రశంస 459

దోరా 469-70

ధనమునంపుమనికోరుట 114; స్త్రీ కారనిరాకరణము 557

ధర్మనిర్వచనము 158

ధర్మపాఠుడు 121, 135, 171, 219, 350-2

ధైర్యబోధము 466-7

నంజుండరావు 85, 315-18

నరసింహాచార్యులు (జి. జి.) 107, 130, 134, 202-3, 218, 228, 228, 234, 247-9, 251, 269, 294, 353, 374

నరేంద్రనామనిర్వచనము 167;

చంద్రుడు 18

నన్యభారతదేశచరిత్ర సర్వస్వము 261

నాగర్కూడ 128

నాయకలక్షణములు 341

- నాయన పోపు 188, 458, 161
 'నాయమాత్మాబలహీనేనలభ్యః' 368
 నారదనూత్రములు 489, 510, 521
 నారదుడు 56
 నారాయణదాసు, పండిత 516
 నారాయణహేమచంద్రుడు 299
 నిరంజనానందస్వామి, శ్రీ 290, 331, 364
 'నిర్గుణుని జగజ్జాలాత్' 463
 నిస్పృహతైకాగ్రతల ఆవశ్యకత 415
 నెగ్గనను, కర్నూలు 351
 నైచ్యానుసంధాననిరాసము 276 - 81, 385
 - న్యాయార్కప్ 182
 న్యాయార్కు క్రిటిక్కు 306
 పంచదశ 521
 పక్షుని 415
 పట్టణములలో మనస్సుకొంచము 1
 పతంజలి 56, 483, 489
 పత్రికలనుండి ఉద్ధారములు 301 - 2;
 —పంపవలదనుట 312, 325, 354,
 378, 384; — వాణిజ్యచాతుర్యము
 427; బూటకము 102, 442;
 —ప్రయోజనము 501
 పరస్పరగుణవినిమయము, ఆమెరికా
 భరతఖండముల 140, 175
 పరిణామవాదము 22
 పరిష్కారము, శ్రీకృష్ణుని 498
 పల్లెప్రజలలో విద్యావ్యాపనము 211
 పవహరీబాబా 33 63
 పవిత్రపటంబము 179, 181, 327,
 460
 పవిత్ర గోవు 449
 పాటరు సతి 218
 పాణినీయవ్యాకరణము 2 4
 పాదరక్షలనుగూర్చిన శాస్త్రము 255
 పామరు 161 3, 165, 180, 218,
 234, 298
 పార్థసారథిస్వామి 110-1, 142
 పాలాకాలాసు డాక్టరు 234
 పాశ్చాత్య వేషానుకరణము గోత 518
 పిటు వ్యంగ్యచిత్రము 292
 పినాగు విశేషములు 94-5
 పిల్లి 248
 పీళ్ళు 417
 పీల్చు 559
 పురుషోత్తమ జోషీ 116
 పుర్రబాబు 23
 పుల్యను సతి 286
 పెట్రో 298
 పేదలపీడించినవారికి ప్రతిక్రియ 320-1
 పేర్లహాసము 415
 ప్రకాశానంద సరస్వతి 16
 ప్రకృతి దురతిక్రమణీయత 152
 ప్రచారము చేయుడను ఆదేశము 312
 ప్రజోద్ధరణము 109, 134, 140,
 148, 175, 210, 334-5, 433
 ప్రజాపారమిత 45, 47
 ప్రతిఘటనముశక్తిని పెంపొందించును 183
 ప్రపంచము ఆటపందిరి 570
 ప్రమదాదాసమిత్ర 1-2, 4, 6, 7-22,
 25 6, 31, 34 8, 42-3, 52, 57,
 61, 64-70
 ప్రయాణక్రమము 563
 ప్రవక్తకు స్వదేశమున గౌరవము 185
 ప్రియ చైతన్య 61-2
 ప్రెస్ససోసియేషన్ 444
 ప్రేమయే సర్వసాధకము 307; —హ

- రము 222; ఆదర్శము, గురుదేవు
నిది స్వామిజీది 371-2
ప్రేమానందస్వామి 5, 58, 63
ప్యారీమోహనముఖర్జీ రాజా 193, 304
ప్రిమత్తు 244
ప్రకీరు 33, 329
ఫణిభాష్యము 521
ఫలప్రదములు, 'శీల' 'సాధన' 'సాక్షా
త్కారము'లు 427
ఫార్మరుకమారి 327, 372, 374,
409, 411, 414, 429, 431,
454, 569
ఫిగు సతి 239
ఫిలిప్సు కమారి 236, 266, 373,
443, 450, 517, 521
ఫిష్కిలు 244, 267
ఫెన్సీహాళే 245
ఫెర్నీ 447, 469, 471-2
ఫారమ్ 186
ఫ్రాంక్ 246
ఫ్రెడర్క్ డగ్లస్ 292
ఫ్లాగ్ 161, 164
బ్రిట్టోను డాక్టరు 129, 183, 224,
232, 234, 359, 375, 435, 441
బలరామ్మోసు 11, 23, 27, 29, 32,
39, 57, 328, 526
బహిరంగోపన్యాసముల మాను కోరిక
556
బాగీసతి 165, 180, 183, 188,
207, 234, 236, 245, 252
బానిసలే ఇతరులను బానిసలుగా చేయు
దురు 309
బాని 359-60
బారర్లాండు 447
బార్బన్సాసు 129
బాలాజీ 85, 107, 141, 218, 269,
378
బాల్యవివాహ నిరసనము 139, 255-6,
389, 566-7
బాహ్యకర్మల పటాటోపనిరాసము 368
బిమల 388
బుదుడు 19, 45, 47 8, 462, 498
బురద బురదను కడుగదు 157
బుల్లెతి 245, 266, 232, 292, 324,
326, 372 3, 393, 396, 400,
402-3, 409, 414, 417, 421,
429, 441, 444, 447, 452,
470, 487, 526, 528, 556, 560
బృహస్పతులు, మదరాసు 223
చేబి 458
చైము 202
చోప్రను—బుద్ధిసానము 375
బ్రహ్మానందస్వామి, శ్రీ(రాఖాలు)21-2,
26, 39, 72, 367, 384, 480, 495,
504, 511, 517, 519-20, 523
బ్రహ్మచారి 476, 562
బ్రాడ్లీ 120-1, 245
బ్రాహ్మణనగరము 268
బ్రాహ్మసమాజము 261
బ్రీడు సతి 179, 187, 189, 236
బ్లూనోసు 145
భక్త భక్తుల విశిష్టత 503, 571
భగవదేకపరమోపదేశము 242
భగవదీత 521
భట్ 144; —ఆచార్య 112, 206,
247, 295
భర్తృహరి 171, 194 5, 385, 404,
410, 460

- భగవానుడు 311
భారతదేశగుఱినితి 173
భక్తి ముక్తులు ఒకలకు కలించుటే మన
కవి వచ్చుటకు మార్గము 371
భూలోపాసనము 426
భూలోకవరివృత్త 487
- మంచూరియా 60
మజుందారు 121, 128-9, 167, 182,
186, 188, 197, 200, 202,
227, 251, 262, 338-9
మఠనిర్మాణాదేశము 387, 501-2
మడిసోను 136
మణి అయ్యరు 375, 437
మణిలాల్ ద్వివేది 134, 300
మణిలాలునభూభాయ్ 75-7
మతఖండనము, భారతీయుల యిప్పటి
366, 391-2
మతవిషయములలో మహిళలప్రీతి 195
మతాచార్య కృతవము 101, 108,
132, 303-9, 349, 389, 464
మదరాస్ పిల్లజట్టు 226
మధ్యతరగతివాళే కార్యనిర్వాహకులు
496
మనస్సుఖారామ్ 78
మనవు 138 9, 172, 255, 402, 409
మనోవ్యాయామసిద్ధాంతము 46
మన్మథ నాథభట్టాచార్య 253
మర్గసన్ సతి 569
మలేరియానివారణవిధానము 365
మహమ్మదీయులు హిందువులకు కేర్పిన
విషయములు 308
మహిమాచక్రవర్తి 502
మహిళల అందములో దేశభేదము 259
—ఉద్ధరణము 134, 499-500
- మహాద్రావిడము (మాధవమహ
శయ) 5, 507, 526
మహాశచంద్రన్యాయరత్న 231
మహాపాకారకార్యక్రమము 366
మాక్స్ ముల్లరు 135, 433-4, 456-7,
460
మాకూ వెల్పుతి 165
మాట్టెమోయిలు భవనము 441
మాతృప్రీతి కొనవలసిన యిల్లు, దాని
పోషణము 360-1; —ప్రభావము
363-4
మానవుని వక్షత, శీవులలో 487-8
మాక్లే 290, 503, 526
మిల్లరు కుమారి 295, 458
మిల్స్ సతి 238-9, 245
ముల్లరు కుమారి 512, 558, 561-2
569
మూడు మెట్లు, ప్రతిపనికి 171
మూరకేవోధవ 346
మెఘడిప్పలు 468
మేరీ హేలు కుమారి 137, 162, 166,
168, 179, 200, 220, 229,
231, 233, 243, 252, 264,
271 2, 287, 291, 297, 323-4,
338, 372, 400, 407, 433-4,
450, 453, 456, 460, 468-9
మైత్రేయి 363, 500
మెసూరుమహారాజు 88, 183, 214,
247, 413
మొమేరీ డాక్టరు 136
మోక్షప్రీతి 459
మోహన్ (స్వామితమ్మకు) 199
మోహిక్నుమారభట్టాచార్య 253
మేచ్చభావనిరాసనము 296

యంగు కమారి 293

యగ్గేకరు డాక్టరు 144

యజ్ఞేశ్వరభట్టాచార్య 28, 1516

యావద్విశ్వమునకు సొంతముస్వామి 484

యూనివర్సల్స్ 238

యోగవాసిష్ఠము 406, 510

యోగానందస్వామి, శ్రీ 26 7, 333

యోగీంద్రుడు పూజారి 525

గ్రీలోల్ భాయ్ 87, 89

రమాబాయ్ 111, 114, 414

రవివర్మ 76

రాజపుటానా త్యాగశీలర నెలవు 343

రామకృష్ణానందస్వామి (శశి) 42,

168, 198, 270, 289, 338

386, 423 6, 462, 497, 515,

519

రామదాసుని తండ్రి 113

రామనాథపురరాజు 88, 133, 182

రామమోహనరాయ్ రాజా 132

రామలాల్ 344

రామకృష్ణుడు, శ్రీ, స్వర్ణయుగప్రారం

భవడు 390; ని విశిష్టత 55-6,

152, 154-5, 212, 312 3,

362-3, 499, 507-9; ని జీవిత

రచనాభిలాష 387; — ని ఆరా

ధింపుడని నిర్బంధింపరాదు 406;

—ని ఆ వ తార ప్ర యోజన ము

463-4;—నిలోభ క్త్యభివ్యాప్తి 482;

—డు రత్నవిద్యానిషేత 493;

—పుంజీ 502; ని వారి కోత్స

వమునుగూర్చిన సలహాలు 505-6;

—డు లోకరక్షకుడు 504-6

రామానుజాచార్య 309, 435, 490

రాముడు 28, 33

రాష్ట్రయాశ్చాబు 381, 383

రాయ్ లక్ష్మిమిషను 196

రిసేవిడ్సు 135

రోడ్ స్పర్శరస్తి 559

రిఫ్యూ ఆఫ్ రిఫ్యూస్ 186

లొండు మహాశయుడు 435

లఘుకాముది 3

లాండ్సుబర్గ్ 263, 266, 326, 405,

410, 430-1, 449, 453-4

లాక్ సోదరి 417, 557

లాస్టోసు 162-3

లాటు 331

లాభకరవ్యాపారావకాశము 383-4

లాటాభాయి 103

లిస్ట్ బుక్ 180

లియాస్సు దంపతులు 124

లెగ్గట్టు 420-1, 447 8, 451, 453,

457, 469 - 72, 475, 477,

487-8, 529, 554, 558

లెఫ్టెనెంట్ 187

లేడీస్ ఫార్వెర్టిక్లబ్బు 127

లెమక్ ఆంటు 189

లోకశ్రేయస్సాధకులు మహాతులు 277

లోకహితమే ఆత్మహితము 388

వరదరావు 103, 112

వరల్డ్ ఫేర్ 359

వర్ణవ్యవస్థనుగూర్చిన దురభిప్రాయము

182

వాచస్పత్యనిఘంటువు 521

వామాచారము 45

వారణాశి 1, 4, 6, 9, 12, 23, 25-6,

58

వారసు, గురువుకు శిష్యుడు 268

వాల్డోర్ఫ్ 187 8, 455
 వాసుకి 18
 వింతమానసిక వైద్యము 198
 విజయగోస్వామి 502
 విజ్ఞానభిక్షువు 489
 విఠంతు పునర్వివాహనిర్వహణ కార్యక్రమము 148
 విద్యానిర్వచనము 15; — వ్యాప్తి విధానము, కేదలలో 216-7, 330
 విరజగీతి 476
 విరామత్పత్తి 397-8
 విరోచనుని సంతతి 274
 వివరవాదము 22
 వివేకమాదామణి 49
 విశ్వజనీనతను ప్రచారముచేయవలె 341
 విశ్వమతమహాసభ 125, 128, 134-5, 181, 196, 221-5, 359
 విశ్వరూపారాధనము 369
 విశ్వనస్తుప్రదర్శనము 219
 విశ్వాసప్రభావము 564
 వీరచందాంధి 128, 130, 186, 301, 319, 454
 వెహిమియాచాండ్ 290
 వేదాంతగ్రంథ రచనాభిలాష 439, 444, 455
 వైదుష్యసంపాదన వ్యక్తికరణముల ఆవశ్యకత 522-3
 వైరాగ్యమహిమ 410
 వ్యాకుడు 17, 19, 159, 174
 ప్రామిను సోదరులు 293
 వీరల్పాలు సతి 239
 శృంగరభాష్యము 528; లాల్ పండిత 79, 516; రాచార్యులు 13 5, 17, 45, 58, 309

శకుంతములు (అనురాగబద్ధ) 528
 కాండిల్యనూత్రములు 106, 510, 521
 కాకుంతలము, కాలిదాసుని 9
 కారదానందస్వామి 38, 53, 72, 198, 334, 386, 425, 402, 464, 495, 497, 515 6, 521, 560
 కాస్త్రవిషయిక ప్రశ్నలు 12-3, 16-9
 కిత్తిబాడేశము, యువజన 433
 కివనాథకాస్త్రీ, పండిత 201
 కివమహిమ్న స్తోత్రము 357
 కివసంహిత 489
 కివానందస్వామి 7, 360, 439
 కుకభగవానుడు, శ్రీ 32
 శ్రీధరుడు 129
 శ్రీశరణు 521
 శ్వేతాశ్వతరోపనిషత్తు 172
 షెర్మెన్సతి 180
 సర్వకల్పశక్తి, భగవంతుని 422
 సంఘస్వేచ్ఛ 140
 సంఘసాపనోద్దేశము, ఇంగ్లండులో 520-7
 సంఘాచారభిత్తిక 304-5
 సంచలనమును ఉపయోగించుకోవలె 384
 సంతకముచేయుపద్ధతి వివిధపద్ధతుల 93
 సంచేత్రప్రచార దీక్ష 150; — మనశే ప్రచారావశ్యకత 287, 329
 సంస్థలపతనమునకు మూలకారణము 497; — నిర్మాణము 478
 సచ్చిదానంద 85, 145
 సతీశచంద్రముఖరి 31-3, 37, 51
 సత్పురుషుల ప్రశస్తి 380
 సత్యపరులకు ఇచ్చకమసాధ్యము 401-4;

- మునకసత్యపు చక్కెరపూత ;
 —మే జయించును 310, 479, 500;
 —మే దైవము 485;
 యుగము 182
 సదానందస్వామి 41, 334, 371
 సన్యల 191, 193, 344, 386, 388,
 392, 405, 492, 504, 507,
 566 8
 సన్న్యాసి - భేదదృష్టిలేనివాడు 342
 సమదృష్టి వివరణ 445-6
 సమస్తమతతత్త్వసారము 164
 సమాధరము- సన్న్యాసుల, గృహస్థుల
 పట్ల 15
 సరసము-పేరిపాడుగునుగూర్చి 382
 సరియైనరీతినుష్యులు 421-2, 430-1
 సర్వకార్యసాధకములు 500
 సర్వదిగ్దర్శనచిత్రము 410
 సర్వభూమండలమునకు చెందినవాడు
 స్వామిజి 513
 సర్వమతిములు వేదాంతవిభేదములే
 438-9
 సాంఖ్యకారికలు 489
 సాధారణవైష్ణవసంప్రదాయము 23
 సాన్బారను 115-6, 157
 సాము, శ్రీ 453-4
 సాయమొనర్చనివారిపైని ప్రేమ విశ్వాసములు 519
 సారటాగా 116
 సారముగలది నిలుచును 429
 సార్వభౌముడు 16
 సాలోమన్ దంపతులు 559
 సింగరవేలు మొదలియారు(కిడి) 147,
 154, 228, 232, 269, 313,
 315, 317, 378, 432, 452, 467
 సుందరలాశీ 80
 సునిహితము 48
 సుబోధానందస్వామి 21, 26, 39, 370
 సుబ్రహ్మణ్య అయ్యరు 325
 సురేశచంద్రమిత్ర 57, 66-7, 71,
 526
 సువర్ణమత్కుణములు 236
 సేవకులుకందు నాయకులుకాదు 354,
 361, 419, 440-1
 సోమరి త్రిమూరి కథ 352-3
 సోరాజీ కుమారి 135
 సాహృదము జననాంతరము 9
 స్కోపెస్టోరు 490
 స్టర్లింగు 420, 468, 470-1, 473 7,
 528, 554, 559
 స్టర్లి 396, 426, 428, 439, 448,
 480, 487-8, 510, 512, 515,
 517, 519, 522, 526 9, 557 8,
 561, 568
 స్టాక్సు కుమారి 238
 స్టీలు కుమారి 569
 స్టోను సతి 236
 స్పాల్డింగు 323
 స్పెన్సరు ఖండనము 22
 స్మితు సతి 180, 187
 స్వమతదూషకులగు హిందూపలుగాకులు
 437
 స్వర్గకథంతములు 559
 స్వాతంత్ర్యము ఇచ్చువానికే పాండ
 వర్హత 306;
 —మే అభివృద్ధికి సాధకము 367 8
 స్వామిగడించిన మాటచెల్లుబడి, అమె
 రికాలో 376
 స్వామ్యస్కాతు 230, 235

స్వామి త్తనర్వకార్యత ఆవశ్యకము 523
స్విప్యవకు డొకడు 554

హృతయోగ ప్రదీపిక 189
హడ్సను 501

హరమోహనుడు 195, 381, 191, 520
హరి 334, 367, 504

హరిదాసు విహరిదాసుశ్శాయి 75-7,
82, 86 91, 149, 163, 207,
287 8, 299, 318

హరిద్వారము 1, 27

హరిపాదమిత్ర 92, 137, 144

హరిసింగు 490

హరిసుడు 504

హంగ్గాంగు 90-7

హమ్మిను కుమారి 410, 421-2, 430-1,
142

హమ్మెటు 86

హరియే బ్రకండ్లి 165, 236

హర్షక్షు 70

హర్షద్ద ఫిలసాఫికల్లబ్బు 560

హలిస్తరు 472, 475, 528, 555

హవేసు కుమారి 569

హిస్సెక్ కర్నలు 121, 190, 243,
326-7, 373

హిలోపజ్జము, మదరాసు శిష్యులకు
306-11

సోదరశిష్యులకు 330-7, 492-4

హెగలు 22

హెన్రీరైటు బాక్ 115, 120, 126,
128, 161, 184, 187, 190,
196, 199, 206, 233, 240,
265, 298

హెన్రీసామర్స్ ప్రభిణి 323

హెరార్డు, చికాగో 182, 302

హెల్నెగ్డు కుమారి 180

హెల్మర్ డాక్టరు 449

హైందవపుంసూమాకుడు 162, 339

హోటల్కాన్త్రి నెట్టు 510

హోమపక్షి 221

హోలను 161, 163

హాబ్ కుమారి 190, 239, 244, 246,
292

హావను సతి 455

హ్యూము 177 8, 513

